

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ काण्डम् १ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

इ॒षे त्वो॒र्जे त्वा॑ वा॒यवः॑ स्थोपा॒यवः॑ स्थ दे॒वो वः॑ सवि॒ता
प्रा॒र्पय॑तु श्रेष्ठ॑तमा॒य क॑र्मण॒ आ प्या॑यध्वम॒ग्नि॒या दे॒वभा॒गमूर्ज॑स्वतीः
पय॑स्वतीः प्र॒जाव॑तीरनमी॒वा अ॑य॒क्ष्मा मा वः॑ स्तेन॒ ईश॑त॒ मा-
ऽघ॑श॒सो रु॒द्रस्य॑ हे॒तिः परि॑ वो वृणक्तु ध्रु॒वा अ॒स्मिन्गोप॑तौ स्यात
ब॒ह्वीर्य॑ज॒मान॑स्य प॒शून्पा॑हि॥ (१)

इ॒षे त्रि॑च॒त्वारि॑शत्॥ [१]

य॒ज्ञस्य॑ घो॒षद॑सि प्रत्यु॑ष्टः॒ रक्षः॑ प्रत्यु॑ष्टा अ॒रा॒तयः॑
प्रेय॑म॒गाद्वि॑षणा॒ ब॒र्हि॒रच्छ॑ मनु॒ना कृ॑ता स्व॒धया॑ वि॒त॑ष्टा त
आ॒व॑हन्ति क॒वयः॑ पु॒रस्ता॑द्दे॒वेभ्यो॑ जुष्ट॑मि॒ह ब॒र्हि॒रा॒सदे॑ दे॒वाना॑
परि॑षू॒तम॑सि व॒रु॑षवृ॒द्धम॑सि दे॒व॑ब॒र्हिर्मा॑ त्वा॒ऽन्व॑ङ्गा ति॒र्यक्प॑र्व
ते रा॒ध्या॑समाच्छे॒त्ता ते मा रि॑षं दे॒व॑ब॒र्हिः श॒तव॑ल्शं वि रो॒ह
स॒हस्र॑वल्शा॒ (२)

वि व॒यः रु॑हेम पृथि॒व्याः स॒म्पृचः॑ पा॒हि सु॒स॒म्भृता॑ त्वा

सम्भराम्यदित्यै रास्नाऽसीन्द्राण्यै सन्नहनं पूषा ते ग्रन्थिं ग्रन्धातु
स ते माऽऽस्थादिन्द्रस्य त्वा बाहुभ्यामुद्यच्छे बृहस्पतेर्मूर्ध्ना
हराम्युर्वन्तरिक्षमन्विहि देवङ्गममसि॥ (३)

सहस्रवल्शा अष्टात्रिंशच्च॥ [२]

शुन्धध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्यायै मातरिश्वनो घर्मो-
ऽसि द्यौरसि पृथिव्यसि विश्वधाया असि परमेण धाम्ना
दृ॥ह॥स्व मा ह्यर्वसूनां पवित्रमसि शतधारं वसूनां पवित्रमसि
सहस्रधारं हुतः स्तोको हुतो द्रप्सोऽग्नये बृहते नाकाय स्वाहा
द्यावापृथिवीभ्यां सा विश्वायुः सा विश्वव्यचाः सा विश्वकर्मा
सम्पृच्यध्वमृतावरीरूर्मिणीर्मधुमत्तमा मन्द्रा धनस्य सातये सोमेन
त्वाऽऽतनन्मीन्द्राय दधि विष्णो हव्यं रक्षस्व॥ (४)

सोमेनाष्टौ च॥ [३]

कर्मणे वां देवेभ्यः शकेयं वेषाय त्वा प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा
अरातयो धूरसि धूर्व धूर्वन्तं धूर्व तं योऽस्मान्धूर्वति तं धूर्व यं
वयं धूर्वामस्त्वं देवानामसि सस्त्रितमं पप्रितमं जुष्टमं वह्नितमं
देवहूतममहुतमसि हविर्धानं दृ॥ह॥स्व मा ह्यार्मित्रस्य त्वा चक्षुषा
प्रेक्षे मा भेर्मा सं विक्था मा त्वा (५)

हिंसिषमुरु वाताय देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां

पूष्णो हस्ताभ्यामग्रये जुष्टं निर्वपाम्यग्नीषोमाभ्यामिदं देवानामिदमु-
नः सह स्फात्यै त्वा नारात्यै सुवरभि वि ख्येषं वैश्वानरं
ज्योतिर्दृ५ हन्तान्दुर्या द्यावापृथिव्योरुर्वन्तरिक्षमन्विह्यदित्यास्त्वो-
पस्थे सादयाम्यग्ने हव्य५ रक्षस्व॥ (६)

मा त्वा षट्त्वारि५शच्च॥

[४]

देवो वः सवितोत्पुनात्वच्छिद्रेण पुवित्रेण वसोः सूर्यस्य
रश्मिभिरापो देवीरग्रेपुवो अग्रेगुवोऽग्रं इमं यज्ञं नयताग्रे
यज्ञपतिं धत्त युष्मानिन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्ये यूयमिन्द्रमवृणीध्वं
वृत्रतूर्ये प्रोक्षिताः स्थाग्रये वो जुष्टं प्रोक्षाभ्यामग्नीषोमाभ्या५
शुन्धध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्याया अवधूत५ रक्षोऽवधूता
अरातयोऽदित्यास्त्वगंसि प्रति त्वा (७)

पृथिवी वैत्त्वधिषवणमसि वानस्पत्यं प्रति त्वा-
ऽदित्यास्त्वग्वैत्त्वग्नेस्तनूरंसि वाचो विसर्जनं देववीतये त्वा
गृह्णाम्यद्रिरसि वानस्पत्यः स इदं देवेभ्यो हव्य५ सुशमिं
शमिष्वेषमा वदोर्जमा वद द्युमद्वदत वय५ सङ्घातं जैष्म
वरुषवृद्धमसि प्रति त्वा वरुषवृद्धं वेत्तु परापूत५ रक्षः परापूता
अरातयो रक्षसां भागोऽसि वायुर्वो विविनक्तु देवो वः सविता
हिरण्यपाणिः प्रति गृह्णातु॥ (८)

त्वा भाग एकादश च॥

[५]

अवधूत॑ रक्षोऽवधूता॑ अरा॑तयोऽदि॒त्यास्त्वग॑सि प्रति॑ त्वा
 पृथि॒वी वै॑त्तु दि॒वः स्क॑म्भ॒निरे॑सि॒ प्रति॑ त्वाऽदि॒त्यास्त्वग्वै॑त्तु धि॒षणा॑-
 ऽसि पर्व॑त्या प्रति॑ त्वा दि॒वः स्क॑म्भ॒निर्वै॑त्तु धि॒षणा॑ऽसि पा॒र्वते॑यी
 प्रति॑ त्वा पर्व॑तिर्वै॒त्तु दे॒वस्य॑ त्वा सवि॑तुः प्र॑सवे॒ऽश्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑ पू॒ष्णो
 हस्ता॑भ्या॒मधि॑वपामि धा॒न्यम॑सि धिनु॑हि दे॒वान्प्रा॑णाय॑ त्वाऽपा॒नाय॑
 त्वा व्या॒नाय॑ त्वा दी॒र्घाम॑नु प्र॑सि॒तिमायु॑षे धां दे॒वो वः॑ सवि॑ता
 हिर॑ण्यपाणिः॒ प्रति॑ गृह्णातु॥ (९)

प्राणाय॑ त्वा पञ्च॑दश च॥ [६]

धृष्टि॑रसि॒ ब्रह्म॑ य॒च्छापा॑ऽग्नेऽग्नि॒मामा॑दं जहि॑ निष्क्र॒व्याद॑
 से॒धा दे॒वय॑जं वह् निर्द॑ग्ध॒ रक्षो॑ निर्द॑ग्धा अरा॑तयो ध्रु॒वम॑सि
 पृथि॒वीं दृ॒हाऽऽयु॑र्दृ॒ह प्र॒जां दृ॒ह स॒जा॒तान॒स्मै यज॑मानाय॒
 पर्यू॑ह ध॒त्रम॑स्य॒न्तरि॑क्षं दृ॒ह प्रा॒णं दृ॒हापा॑नं दृ॒ह स॒जा॒तान॒स्मै
 यज॑मानाय॒ पर्यू॑ह ध॒रुण॑मसि॒ दिवं॑ दृ॒ह चक्षु॑र् (१०)

दृ॒ह श्रो॑त्रं दृ॒ह स॒जा॒तान॒स्मै यज॑मानाय॒ पर्यू॑ह धर्मा॑ऽसि॒
 दि॒शो दृ॒ह योनि॑ दृ॒ह प्र॒जां दृ॒ह स॒जा॒तान॒स्मै यज॑मानाय॒ पर्यू॑ह
 चि॒तः स्थ॑ प्र॒जाम॒स्मै र॒यिम॒स्मै स॒जा॒तान॒स्मै यज॑मानाय॒ पर्यू॑ह
 भृ॒गूणा॑मङ्गि॒रसां॑ तप॑सा तप्य॒ध्वं या॒नि घ॒र्मे क॒पाला॑न्युपचि॒न्वन्ति॑

वेधसः। पूष्णस्तान्यपि व्रत इन्द्रवायू वि मुञ्चताम्॥ (११)

चक्षुरष्टाचत्वारिंशच्च॥

[७]

सं वंपामि समापो अद्विरंगमतु समोषधयो रसेन स॥
रेवतीर्जगतीभिर्मधुमतीर्मधुमतीभिः सृज्यध्वमद्भ्यः परि प्रजाताः
स्थ समद्विः पृच्यध्वं जनयत्यै त्वा सं यौम्यग्रये त्वाऽग्नीषोमाभ्यां
मुखस्य शिरोऽसि घर्मोऽसि विश्वायुरु रुरु प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः
प्रथतां त्वचं गृह्णीष्वाऽन्तरितुं रक्षोऽन्तरिता अरातयो देवस्त्वा
सविता श्रपयतु वर्षिष्ठे अधि नाकेऽग्निस्ते तनुवं माऽति धागग्ने
हव्यं रक्षस्व सं ब्रह्मणा पृच्यस्वैकताय स्वाहा द्विताय स्वाहा
त्रिताय स्वाहा॥ (१२)

सविता द्वाविंशतिश्च॥

[८]

आदद् इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिणः सहस्रभृष्टिः शततेजा
वायुरसि तिग्मतेजाः पृथिवि देवयजन्योषध्यास्ते मूलं मा
हिंसिषमपहतोऽरुरुः पृथिव्यै व्रजं गच्छ गोस्थानं वर्षतु ते
द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां परावति शतेन पाशैर्योऽस्मान्द्वेष्टि
यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा मौगपहतोऽरुरुः पृथिव्यै देवयजन्यै
व्रजं (१३)

गच्छ गोस्थानं वर्षतु ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां
परावति शतेन पाशैर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा

मौगपंहतोऽरुः पृथिव्या अदेवयजनो ब्रजं गच्छ गोस्थानं वर्षतु
ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां परावति शतेन पाशैर्योऽस्मान्द्वेष्टि
यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा (१४)

मौगरुस्ते दिवं मा स्कान् वसंवस्त्वा परिगृह्णन्तु गायत्रेण
छन्दसा रुद्रास्त्वा परिगृह्णन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसाऽऽदित्यास्त्वा
परिगृह्णन्तु जागतेन छन्दसा देवस्य सवितुः सवे कर्म कृण्वन्ति
वेधसं ऋतमस्यृतसदनमस्यृतश्रीरसि धा असि स्वधा अस्युर्वी
चासि वस्वी चासि पुरा क्रूरस्य विसृपो विरप्शित्रुदादाय
पृथिवीं जीरदानुर्यामैरयं चन्द्रमसि स्वधाभिस्तान्धीरांसो अनुदृश्य
यजन्ते॥ (१५)

देवयजन्यै ब्रजन्तमतो मा विरप्शित्रेकादश च॥ [१]

प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरांतयोऽग्नेर्वस्तेजिष्ठेन तेजसा
निष्टपामि गोष्ठं मा निर्मृक्षं वाजिनं त्वा सपत्नसाहं सम्माज्मि
वाचं प्राणं चक्षुः श्रोत्रं प्रजां योनिं मा निर्मृक्षं वाजिनीं त्वा
सपत्नसाहीं सम्माज्म्याशासाना सौमनसं प्रजां सौभाग्यं
तनूम्। अग्नेरनुव्रता भूत्वा सन्नह्ये सुकृताय कम्। सुप्रजसंस्त्वा
वयं सुपत्नीरुपं (१६)

सेदिम। अग्ने सपत्नदम्भनमदब्धासो अदाभ्यम्। इमं विष्यामि
वरुणस्य पाशं यमबध्नीत सविता सुशेवः। धातुश्च योनौ सुकृतस्य

लो॒के स्यो॒नं मे॑ स॒ह पत्या॑ करोमि। समा॒युषा॑ सम्प्र॒जया॑ सम॒ग्रे
वर्च॑सा पुनः॑। सम्पत्नी॒ पत्या॑ऽहं गच्छे॑ समा॒त्मा त॒नुवा॑ मम॑। म॒हीनां॑
पयो॑ऽस्योष॑धीना॒५ रस॑स्तस्य॒ तेऽक्षी॑यमाणस्य॒ निर् (१७)

व॑पामि म॒हीनां॑ पयो॑ऽस्योष॑धीना॒५ रसो॑ऽद॒ब्धेन॑ त्वा चक्षु॑षा-
ऽवै॑क्षे सुप्रजा॒स्त्वाय॑ तेजो॑ऽसि तेजो॑ऽनु प्रेह्य॒ग्निस्ते॑ तेजो॒ मा वि
नै॒द॒ग्नेर्जि॒ह्वाऽसि॑ सुभू॒र्देवानां॑ धाम्ने॑धाम्ने दे॒वेभ्यो॑ यजु॑षेयजुषे भव
शुक्र॑म॒सि ज्योति॑र॒सि तेजो॑ऽसि दे॒वो वः॑ सवि॒तोत्पु॑ना॒त्वच्छि॑द्रेण
प॒वित्रे॑ण॒ वसोः॑ सूर्य॑स्य र॒श्मिभिः॑ शुक्रं॑ त्वा शु॒क्रायां॑ धाम्ने॑धाम्ने
दे॒वेभ्यो॑ यजु॑षेयजुषे गृह्णामि॑ ज्योति॑स्त्वा ज्योति॑ष्य॒र्चिस्त्वा॑ऽर्चिषि॑
धाम्ने॑धाम्ने दे॒वेभ्यो॑ यजु॑षेयजुषे गृह्णामि॑॥ (१८)

उप॒ नी र॒श्मिभिः॑ शुक्रं॑ षोड॑श च॥ [१०]

कृ॒ष्णो॑ऽस्याखरे॒ष्ठोऽग्नये॑ त्वा स्वाहा॒ वेदि॑र॒सि ब॒र्हिषे॑ त्वा
स्वाहा॑ ब॒र्हि॒र॒सि सु॒ग्न्यस्त्वा॑ स्वाहा॑ दि॒वे त्वा॑ऽन्तरि॑क्षाय त्वा
पृथि॒व्यै त्वा॑ स्व॒धा पि॒तृभ्य॑ ऊ॒र्ग्वव॑ ब॒र्हिष॑द्भ्य ऊ॒र्जा पृथि॑वीं
गच्छ॑त॒ विष्णोः॑ स्तूपो॑ऽस्यूर्णा॑म्रद॒सं त्वा स्तृ॑णामि स्वास॒स्थं दे॒वेभ्यो॑
गन्ध॒र्वोऽसि॑ वि॒श्वाव॑सुर्वि॒श्वस्मा॑दीष॒तो यज॑मानस्य परि॒धिरि॒ड
ई॒डित॑ इन्द्र॒स्य बा॒हुर॑सि (१९)

दक्षि॑णो यज॑मानस्य परि॒धिरि॒ड ई॒डितो॑ मि॒त्रावरु॑णौ

त्वोत्तरतः परिधत्तां ध्रुवेण धर्मणा यजमानस्य परिधिरिड ईडितः
 सूर्यस्त्वा पुरस्तात्पातु कस्यांश्चिदभिशस्त्या वीतिहोत्रं त्वा कवे
 द्युमन्तः५ समिधीमह्यग्रे बृहन्तमध्वरे विशो यन्त्रे स्थो वसूनाः
 रुद्राणामादित्यानाः५ सदसि सीद जुहूरुपभृद्धुवाऽसि घृताची नाम्ना
 प्रियेण नाम्ना प्रिये सदसि सीदैता असदन्त्सुकृतस्य लोके ता
 विष्णो पाहि पाहि यज्ञं पाहि यज्ञपतिं पाहि मां यज्ञनियम्॥ (२०)

बाहुरसि प्रिये सदसि पञ्चदश च॥ [११]

भुवनमसि वि प्रथस्वाग्रे यष्टिरिदं नमः। जुह्वेह्यग्निस्त्वा ह्वयति
 देवयज्याया उपभृदेहि देवस्त्वा सविता ह्वयति देवयज्याया
 अग्नाविष्णू मा वामव क्रमिषुं वि जिहाथां मा मा सन्तांसं
 लोकं मे लोककृतौ कृणुतं विष्णोः स्थानमसीत इन्द्रो
 अकृणोद्वीर्याणि समारभ्योर्ध्वो अध्वरो दिविस्पृशमहुतो यज्ञो
 यज्ञपतेरिन्द्रावान्त्स्वाहा बृहद्वाः पाहि माऽग्रे दुश्चरितादा मा
 सुचरिते भज मुखस्य शिरोऽसि सं ज्योतिषा ज्योतिरङ्गाम्॥ (२१)

अहुत एकविंशतिश्च॥ [१२]

वाजस्य मा प्रसवेनोद्ग्राभेणोदग्रभीत्। अथा सपत्नाः५ इन्द्रो मे
 निग्राभेणार्धराः अकः। उद्ग्राभं च निग्राभं च ब्रह्म देवा अवीवृधन्।
 अथा सपत्नानिन्द्राग्नी मे विषूचीनान्व्यस्यताम्। वसुभ्यस्त्वा
 रुद्रेभ्यस्त्वाऽऽदित्येभ्यस्त्वाऽक्तः५ रिहाणा वियन्तु वयः। प्रजां

योनिं॑ मा निर्मृक्ष॒मा प्या॑यन्ता॒माप॒ ओष॑धयो म॒रुतां॑ पृष॑तयः स्थ॒
दिवं॑ (२२)

गच्छ॒ ततो॑ नो वृष्टि॒मेर॑य। आ॒युष्पा अ॑ग्रेऽस्यायु॑र्मे पाहि चक्षु॒ष्पा
अ॑ग्रेऽसि॒ चक्षु॑र्मे पाहि ध्रु॒वाऽसि॒ यं प॑रि॒धिं प॒र्यध॑त्था अ॒ग्रे दे॒व
प॒णिभिर्वी॑यमाणः। तन्तं॑ ए॒तमनु॑ जोषं॑ भ॒रामि॑ ने॒देष॑ त्वद॑पचे॒तया॑तै
य॒ज्ञस्य॑ पाथ॒ उप॒ समि॑तः स॒ऽस्त्रा॒वभा॑गाः स्थे॒षा बृ॒हन्तः॑ प्र॒स्तरे॒ष्टा
ब॑र्हिषद॑श्च (२३)

दे॒वा इ॒मां वाच॑म॒भि वि॒श्वे गृ॑णन्त॑ आ॒सद्या॒स्मिन्ब॑र्हिषि॑
माद॑यध्वम॒ग्नेर्वा॒मप॑न्नगृहस्य॒ सद॑सि सा॒दयामि॑ सु॒म्नाय॑ सु॒मिनी॑ सु॒म्ने
मां ध॑त्तं धुरि॑ धुर्यो॑ पा॒तम॒ग्नेऽद॒व्यायोऽशी॑ततनो पा॒हि मा॒ऽद्य दि॒वः
पा॒हि प्र॑सित्यै पा॒हि दु॑रि॒ष्ट्यै पा॒हि दु॑र॒द्भन्यै॑ पा॒हि दु॑श्च॒रिता॑दवि॒षन्नः
पि॒तुं कृ॑णु सु॒षदा॒ योनि॑ः॒ स्वाहा॑ दे॒वा गा॑तुविदो गा॒तुं वि॒त्वा
गा॒तुमि॑त॒ मन॑सस्पत इ॒मं नो॑ दे॒व दे॒वेषु॑ य॒ज्ञः स्वाहा॑ वा॒चि स्वाहा॑
वा॒ते धाः॥ (२४)

दिवंश्च॒ वित्वा॑ गा॒तुन्न॑र्योदश च॥ ————— [१३]

उ॒भा वा॑मिन्द्रा॒ग्नी आ॑हुव॒ध्या उ॒भा रा॑धंसः स॒ह मा॑दय॒ध्वै। उ॒भा
दा॒तारा॑वि॒षाः र॑यी॒णामु॒भा वा॑जस्य सा॒तये॑ हुवे वा॒म्। अश्र॑वः॒
हि भूरि॑दाव॒त्तरा॑ वां वि जा॑मातुरु॒त वां घा॑ स्या॒लात्। अथा॑
सोम॑स्य॒ प्रय॑ती यु॒वभ्या॒मिन्द्रा॑ग्नी॒ स्तोमं॑ जनयामि॒ नव्य॑म्। इन्द्रा॑ग्नी

नवतिं पुरो दासपत्नीरधूनुतम्। साकमेकैः कर्मणा। शुचिं नु स्तोमं
नवजातमद्येन्द्राग्नी वृत्रहणा जुषेथाम्॥ (२५)

उभा हि वाꣳ सुहवा जोहवीमि ता वाजꣳ सद्य उंशते
धेष्ठा। वयमुं त्वा पथस्पते रथं न वाजंसातये। धिये पूषन्नयुज्महि।
पथस्पथः परिपतिं वचस्या कामेन कृतो अभ्यानङ्कम्। स नो
रासच्छुरुधंश्चन्द्राग्रा धियं धियꣳ सीषधाति प्र पूषा। क्षेत्रस्य पतिना
वयꣳ हितेनैव जयामसि। गामश्च पोषयित्वा स नो (२६)

मृडातीदृशे। क्षेत्रस्य पते मधुमन्तमूर्मिं धेनुरिव पयो
अस्मासु धुक्ष्व। मधुश्रुतं घृतमिव सुपूतमृतस्य नः पतयो
मृडयन्तु। अग्ने नय सुपथा राये अस्मान् विश्वानि देव वयुनानि
विद्वान्। युयोध्यस्मञ्जुहुराणमेनो भूयिष्ठान्ते नम उक्तिं विधेम।
आ देवानामपि पन्थामगन्म यच्छक्रवाम तदनु प्रवोढुम्।
अग्निर्विद्वान्त्स यजाथ (२७)

सेदु होता सो अध्वरान्त्स ऋतून्कल्पयाति। यद्वाहिष्ठं तदग्रये
बृहदर्च विभावसो। महिषीव त्वद्रयिस्त्वद्वाजा उदीरते। अग्ने त्वं
पारया नव्यो अस्मान्स्वस्तिभिरति दुर्गाणि विश्वा। पूश्च पृथ्वी
बहुला न उर्वी भवा तोकाय तनयाय शं योः। त्वमग्ने व्रतपा
असि देव आ मर्त्येष्व। त्वं यज्ञेष्विड्यः। यद्वो वयं प्रमिनाम
व्रतानि विदुषा देवा अविदुष्टरासः। अग्निष्टद्विश्वमा पृणाति विद्वान्

येभिर्देवाः ऋतुभिः कल्पयाति॥ (२८)

जुषेथामा स नो यजादा त्रयोविंशतिश्च॥ [१४]

[इषे त्वा यज्ञस्य शुन्ध्वं कर्मणे देवोऽवधूतन्धृष्टिः सं वपाम्या दंदे प्रत्युष्टं कृष्णोऽसि भुवनमसि
वाजस्योभा वां चतुर्दश॥१४॥ इषे दृह भुवनमष्टाविंशतिः॥२८॥ इषे त्वा कल्पयाति॥]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

आप उन्दन्तु जीवसे दीर्घायुत्वाय वर्चस ओषधे त्रायस्वैनः
स्वधिते मेनः हिःसीर्देवशूरेतानि प्र वपे स्वस्त्युत्तराण्यशीयाऽ-
ऽपो अस्मान्मातरः शुन्धन्तु घृतेन नो घृतपुवं पुनन्तु विश्वमस्मत्प्र
वहन्तु रिप्रमुदाभ्यः शुचिरा पूत एमि सोमस्य तनूरसि तनुवं मे
पाहि महीनां पयोऽसि वर्चोधा असि वर्चो (१)

मयि धेहि वृत्रस्य कनीनिकाऽसि चक्षुष्पा असि चक्षुर्मे
पाहि चित्पतिस्त्वा पुनातु वाक्पतिस्त्वा पुनातु देवस्त्वा सविता
पुनात्वच्छिंद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यस्य रश्मिभिस्तस्य ते पवित्रपते
पवित्रेण यस्मै कं पुने तच्छकेयमा वो देवास ईमहे सत्यधर्माणो
अध्वरे यद्वो देवास आगुरे यज्ञियासो हवामह इन्द्राग्नी द्यावापृथिवी

आपं ओषधीस्त्वं दीक्षाणामधिपतिरसीह मा सन्तं पाहि॥ (२)

वचं ओषधीरष्टौ च॥ [१]

आकूत्यै प्रयुजेऽग्नये स्वाहा मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहा
दीक्षायै तपसेऽग्नये स्वाहा सरस्वत्यै पूष्णेऽग्नये स्वाहाऽऽपो
देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुवो द्यावापृथिवी उर्वन्तरिक्षं बृहस्पतिर्नो हविषा
वृधातु स्वाहा विश्वे देवस्य नेतुर्मर्तोऽवृणीत सुख्यं विश्वे राय
इषुध्यसि द्युम्रं वृणीत पुष्यसे स्वाहर्त्सामयोः शिल्पे स्थस्ते वामा
रभे ते मां (३)

पातमाऽस्य यज्ञस्योदचं इमां धियः शिक्षमाणस्य देव क्रतुं
दक्षं वरुण सः शिंशाधि ययाऽति विश्वां दुरिता तरेम सुतर्माणमधि
नावः रुहेमोर्गस्याङ्गिरस्यूर्णम्रदा ऊर्जं मे यच्छ पाहि मा मा मां
हिः सीर्विष्णोः शर्मासि शर्म यजमानस्य शर्म मे यच्छ नक्षत्राणां
माऽतीकाशात् पाहीन्द्रस्य योनिरसि (४)

मा मां हिः सीः कृष्यै त्वां सुसस्यायै सुपिप्पलाभ्यस्त्वौष-
धीभ्यः सूपस्था देवो वनस्पतिरूर्ध्वो मां पाह्योदचः स्वाहा यज्ञं
मनसा स्वाहा द्यावापृथिवीभ्याः स्वाहोरोरन्तरिक्षाऽस्वाहा यज्ञं
वातादा रभे॥ (५)

मा योनिरसि त्रिःशच्च॥ [२]

दैवीं धियं मनामहे सुमृडीकामभिष्टये वर्चोधां यज्ञवाहसः
 सुपारा नो असद्वशैः। ये देवा मनोजाता मनोयुजः सुदक्षा
 दक्षपितारस्ते नः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वाहाऽग्ने
 त्वः सु जागृहि वयः सु मन्दिषीमहि गोपाय नः स्वस्तये प्रबुधे
 नः पुनर्ददः। त्वमग्ने व्रतपा असि देव आ मर्त्येष्व। त्वं (६)

यज्ञेष्वीडः॥ विश्वे देवा अभि मा माऽववृत्रन् पूषा सन्या
 सोमो राधसा देवः सविता वसोर्वसुदावा रास्वेयत्सोमाऽऽभूयो
 भर मा पृणन्मृत्या वि राधि माऽहमायुषा चन्द्रमसि मम भोगाय
 भव वस्त्रमसि मम भोगाय भवोस्त्राऽसि मम भोगाय भव हयोऽसि
 मम भोगाय भव (७)

छागोऽसि मम भोगाय भव मेषोऽसि मम भोगाय भव वायवे
 त्वा वरुणाय त्वा निर्ऋत्यै त्वा रुद्राय त्वा देवीरापो अपां नपाद्य
 ऊर्मिर्हविष्य इन्द्रियावान्मदिन्तमस्तं वो माऽवक्रमिषमच्छिन्नं
 तन्तुं पृथिव्या अनुं गेषं भद्रादभि श्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः पुरता
 ते अस्त्वथेमव स्य वर आ पृथिव्या आरे शत्रून् कृणुहि
 सर्ववीर एदमंगन्म देवयजनं पृथिव्या विश्वे देवा यदजुषन्त पूर्व
 ऋक्सामाभ्यां यजुषा सन्तरन्तो रायस्पोषेण समिषा मदेम॥ (८)

आ त्वः हयोऽसि मम भोगाय भव स्य पञ्चविंशतिश्च॥ [३]

इयं ते शुक्र तनूरिदं वर्चस्तया सं भव भ्राजं गच्छ जूरसि

धृता मनसा जुष्टा विष्णवे तस्यांस्ते सत्यसंवसः प्रसवे वाचो
 यन्त्रमशीय स्वाहा शुक्रमस्यमृतमसि वैश्वदेव९ हविः सूर्यस्य
 चक्षुराऽरुहमग्नेरक्षणः कनीनिकां यदेतंशेभिरीयसे भ्राजमानो
 विपश्चिता चिदसि मनाऽसि धीरसि दक्षिणा- (९)

ऽसि यज्ञियाऽसि क्षत्रियाऽस्यदितिरस्युभयतःशीर्ष्णी सा
 नः सुप्राची सुप्रतीची सं भव मित्रस्त्वां पदि बध्नातु पूषाऽध्वनः
 पात्विन्द्रायाध्यक्षायानु त्वा माता मन्यतामनु पिताऽनु भ्राता
 सगर्भ्योऽनु सखा सयूथ्यः सा दैवि देवमच्छेहीन्द्राय सोम९
 रुद्रस्त्वाऽऽवर्तयतु मित्रस्य पथा स्वस्ति सोमसखा पुनरेहि सह
 रय्या॥ (१०)

दक्षिणा सोमसखा पञ्च च॥ [४]

वस्यसि रुद्राऽस्यदितिरस्यादित्याऽसि शुक्राऽसि चन्द्राऽसि
 बृहस्पतिस्त्वा सुम्ने रण्वतु रुद्रो वसुभिरा चिकेतु पृथिव्यास्त्वा
 मूर्धन्ना जिघर्मि देवयजन इडायाः पदे घृतवति स्वाहा
 परिलिखित९ रक्षः परिलिखिता अरांतय इदमह९ रक्षसो
 ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इदमस्य
 ग्रीवा (११)

अपि कृन्ताम्यस्मे रायस्त्वे रायस्तोते रायः सं दैवि देव्योर्वश्यां
 पश्यस्व त्वष्टीमती ते सपेय सुरेता रेतो दधाना वीरं विदेय तव

स॒न्द॒शि॒ माऽह॑ꣳ रा॒य॒स्पोषे॑ण॒ वि यो॑षम्॥ (१२)

अ॒स्य॒ ग्री॒वा ए॒का॒त्रि॒ꣳश॒च॑॥ [५]

अ॒ꣳशु॒ना ते अ॒ꣳशुः पृ॑च्यतां॒ परु॑षा॒ परु॑र्गन्ध॒स्ते का॒मम॑वतु
मदा॑य॒ रसो॒ अच्यु॑तोऽमा॒त्योऽसि॑ शु॒क्रस्ते॒ ग्रहो॑ऽभि॒ त्यं दे॒वꣳ
सं॒वि॒तार॑मृ॒ण्योः क॒विक्र॑तुम॒र्चामि॑ स॒त्यस॑वसꣳ रत्न॒धाम॑भि॒ प्रियं
म॒तिमूर्ध्वा॑ यस्या॒मति॑र्भा॒ अदि॑द्युत॒थ्सर्वी॑मनि॒ हिर॑ण्यपा॒णिर॑मिमीत
सु॒क्रतुः॑ कृ॒पा सु॒वः। प्र॒जाभ्य॑स्त्वा प्रा॒णाय॑ त्वा व्या॒नाय॑ त्वा
प्र॒जास्त्व॑मनु प्राणि॑हि प्र॒जास्त्वाम॑नु प्राण॑न्तु॥ (१३)

अ॒नु स॒प्त च॑॥ [६]

सोमं॑ ते क्रीणा॒म्यू॒र्जस्व॑न्तं॒ पय॑स्वन्तं॒ वी॒र्या॑वन्तमभिमाति॒-
षाह॑ꣳ शु॒क्रं ते॑ शु॒क्रेण॑ क्रीणामि च॒न्द्रं च॒न्द्रेणा॑मृतम॒मृते॑न
स॒म्यत्ते॒ गोर॑स्मे च॒न्द्राणि॑ तप॑सस्त॒नूर॑सि प्र॒जाप॑तेर्वर्ण॒स्तस्या॑स्ते
सह॑स्रपोषं पु॒ष्यन्त्या॑श्चर॒मेण॑ प॒शुना॑ क्रीणा॒म्यस्मे॒ ते ब॒न्धुर्म॑रि॒यि
ते रा॒यः श्र॑यन्ताम॒स्मे ज्योतिः॑ सोमविक्रयिणि॒ तमो॑ मि॒त्रो न
एहि॑ सुमि॒त्रधा॒ इन्द्र॑स्यो॒रु मा वि॑श॒ दक्षि॑णमु॒शन्नु॑शन्तꣳ स्यो॒नः
स्यो॒नꣳ स्वा॒न भ्रा॒जाङ्घा॑रे॒ बम्भा॑रे॒ हस्त॑ सु॒हस्त॑ कृ॒शान॑वे॒ते वः
सोम॑क्रय॒णास्ता॑त्रक्ष॒ध्वं मा वो॑ द॒भन्न॑॥ (१४)

ऊ॒रुं द्वावि॑ꣳशति॒श्व॑॥ [७]

उदा॑युषा स्वा॒युषो॑दोष॒धीना॒ꣳ रसे॑नोत्प॒र्जन्य॑स्य शुष्मे॒णोद॑स्था-

मृता॒ः अ॒नु। उ॒र्वन्तरि॑क्षम॒न्विह्य॑दित्याः स॒दोऽस्य॑दित्याः स॒द॒
आसी॑दास्त॒भ्राह्म॑मृष॒भो अ॒न्तरि॑क्षममिमीत वरि॒माणं॑ पृथि॒व्या
आसी॑दद्वि॒श्वा भुव॑नानि स॒म्राड्वि॑श्वे॒तानि॑ वरु॒णस्य॑ व्र॒तानि॑ वने॒षु
व्य॑न्तरि॒क्षं त॒तान् वाज॑मर्व॒त्सु प॒यो अ॒घ्निया॑सु ह॒त्सु (१५)

ऋतुं वरु॑णो वि॒श्वं॒ग्निं दि॒वि सूर्य॑म॒दधा॒त्सोम॑म॒द्रावु॑दुत्यं
जा॒तवे॑दसं दे॒वं वह॑न्ति के॒तवः॑। दृ॒शे वि॒श्वाय॑ सूर्य॒म्॥ उ॒स्नावे॑तं
धू॒रषा॑हाव॒नश्रू॑ अवी॒रह॑णौ ब्रह्म॒चोद॑नौ वरु॒णस्य॑ स्क॒म्भ॒नम॑सि
वरु॑णस्य स्क॒म्भ॒सर्ज॑नम॒सि प्र॒त्य॑स्तो वरु॒णस्य॑ पाशः॥ (१६)

हृत्सु पञ्चत्रिंशच्च॥

[८]

प्रच्य॑वस्व भुव॒स्पते॑ वि॒श्वा॒न्य॒भि धा॑मानि॒ मा त्वा॑ परि॒परी
वि॒द॒न्मा त्वा॑ परि॒प॒न्थिनो॑ वि॒द॒न्मा त्वा॑ वृ॒का अ॒घाय॑वो॒ मा ग॑न्ध॒र्वो
वि॒श्वाव॑सु॒रा द॑घच्छे॒नो भू॒त्वा परा॑ प॒त॒ यज॑मानस्य नो गृ॒हे
दे॒वैः स॑ङ्स्कृ॒तं यज॑मानस्य स्व॒स्त्यय॑न्य॒स्यपि॑ प॒न्था॑म॒गस्म॑हि
स्व॒स्तिगा॑म॒नेह॑सं येन॒ वि॒श्वाः परि॑ द्विषो॑ वृ॒णक्ति॑ वि॒न्दते॑ वसु॒ नमो॑
मि॒त्रस्य॑ वरु॒णस्य॑ चक्ष॑से म॒हो दे॒वाय॑ तदृ॒तं संप॑र्यत दू॒रेदृ॑शे दे॒व-
जा॑ताय के॒तवे॑ दि॒वस्पु॑त्राय॒ सूर्या॑य श॒ंस॒त वरु॑णस्य स्क॒म्भ॒नम॑सि
वरु॑णस्य स्क॒म्भ॒सर्ज॑नम॒स्युन्मु॑क्तो वरु॒णस्य॑ पाशः॥ (१७)

मित्रस्य त्रयोविंशतिश्च॥

[९]

अग्नेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वा सोमस्याऽऽतिथ्यमसि विष्णवे
 त्वाऽतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वाऽग्नये त्वा रायस्पोषदाञ्चे विष्णवे
 त्वा श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे त्वा या ते धामानि हविषा
 यजन्ति ता ते विश्वा परिभूरस्तु यज्ञं गयस्फानः प्रतरणः सुवीरो-
 ऽवीरहा प्र चरा सोम दुर्यानदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ (१८)

सीद वरुणोऽसि धृतव्रतो वारुणमसि शंयोर्देवानां सख्यान्मा
 देवानामपसंश्छिथ्स्मह्यापंतये त्वा गृह्णामि परिपतये त्वा गृह्णामि
 तनूनत्रे त्वा गृह्णामि शाकुराय त्वा गृह्णामि शक्मन्नोजिष्ठाय त्वा
 गृह्णाम्यनाधृष्टमस्यनाधृष्यं देवानामोजोऽभिशस्तिपा अनभिशस्ते-
 ऽन्यमनु मे दीक्षां दीक्षापतिर्मन्यतामनु तपस्तपस्पतिरञ्सा
 सत्यमुपं गेष सुविते मां धाः॥ (१९)

आ मैकं च॥ [१०]

अशुरशुस्ते देव सोमाऽऽप्यायतामिन्द्रायैकधनविद्
 आ तुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा त्वमिन्द्राय प्यायस्वाऽऽप्यायय
 सखीन्त्सन्त्या मेधया स्वस्ति ते देव सोम सुत्यामशीयेष्टा रायः
 प्रेषे भगायर्तमृतवादिभ्यो नमो दिवे नमः पृथिव्या अग्ने व्रतपते
 त्वं व्रतानां व्रतपतिरसि या मम तनूरेषा सा त्वयि (२०)

या तवं तनूरिय सा मयि सह नौ व्रतपते व्रतिनोर्व्रतानि या
 ते अग्ने रुद्रिया तनूस्तया नः पाहि तस्यास्ते स्वाहा या ते अग्ने-
 ऽयाशया रजाशया हराशया तनूर्वर्षिष्ठा गह्वरेष्ठोग्रं वचो अपावर्धो

त्वेषं वचो अपावधीः स्वाहा॥ (२१)

त्वयि चत्वारिंशच्च॥ [११]

वित्तायनी मेऽसि तित्तायनी मेऽस्यवतान्मा नाथितमवतान्मा
व्यथितं विदेरग्निर्नभो नामाग्ने अङ्गिरो योऽस्यां पृथिव्यामस्याऽऽयुषा
नाम्नेहि यत्तेऽनाधृष्टं नाम यज्ञियं तेन त्वाऽऽदधेऽग्ने अङ्गिरो यो
द्वितीयस्यां तृतीयस्यां पृथिव्यामस्याऽऽयुषा नाम्नेहि यत्तेऽनाधृष्टं
नाम (२२)

यज्ञियं तेन त्वाऽऽदधे सिंहीरसि महिषीरस्युरु प्रथस्वोरु
तै यज्ञपतिः प्रथतां ध्रुवाऽसि देवेभ्यः शुन्धस्व देवेभ्यः
शुम्भस्वेन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः पुरस्तात्पातु मनोजवास्त्वा
पितृभिर्दक्षिणतः पातु प्रचेतास्त्वा रुद्रैः पश्चात्पातु विश्वकर्मा त्वा-
ऽऽदित्यैरुत्तरतः पातु सिंहीरसि सपत्नसाही स्वाहा सिंहीरसि
सुप्रजावनिः स्वाहा सिंही- (२३)

-रसि रायस्पोषवनिः स्वाहा सिंहीरस्यादित्यवनिः स्वाहा
सिंहीरस्या वह देवान्देवयते यजमानाय स्वाहा भूतेभ्यस्त्वा
विश्वायुरसि पृथिवीं दृह ध्रुवक्षिदस्यन्तरिक्षं दृहाच्युतक्षिदसि
दिवं दृहाग्नेर्भस्मास्यग्नेः पुरीषमसि॥ (२४)

नाम सुप्रजावनिः स्वाहा सिंहीः पञ्चत्रिंशच्च॥ [१२]

युञ्जते मन उत युञ्जते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः।

वि होत्रा दधे वयुनाविदेक इन्मही देवस्य सवितुः परिष्टुतिः॥
 सुवाग्देव दुर्या५ आ वंद देवश्रुतौ देवेष्वा घोषेथामा नो वीरो
 जायतां कर्मण्यो य५ सर्वेऽनुजीवाम यो बहूनामसद्वशी। इदं
 विष्णुर्वि चक्रमे त्रेधा नि दधे पदम्। समूढमस्य (२५)

पा५ सुर इरावती धेनुमती हि भूत५ सूयवसिनी मनवे यशस्यै।
 व्यस्कभ्राद्रोदसी विष्णुरेते दाधार पृथिवीमभितो मयूखैः॥ प्राची
 प्रेतमध्वरं कल्पयन्ती ऊर्ध्वं यज्ञं नयतं मा जीह्वरतमत्र रमेथां
 वर्ष्मन्पृथिव्या दिवो वा विष्णवुत वा पृथिव्या महो वा विष्णवुत
 वाऽन्तरिक्षाद्धस्तौ पृणस्व बहुभिर्वस्यैरा प्र यच्छ (२६)

दक्षिणादोत सव्यात्। विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्र वोचं यः
 पार्थिवानि विममे रजांसि यो अस्कभायदुत्तर५ सधस्थं
 विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायो विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसि विष्णोः
 शजत्रे स्थो विष्णोः स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसि वैष्णवमसि विष्णवे
 त्वा॥ (२७)

अस्य यच्छैकान्नचत्वारि५ शब्दः॥

[१३]

कृणुष्व पाजुः प्रसितिं न पृथ्वीं याहि राजेवामवा५ इमेन।
 तृष्णीमनु प्रसितिं द्रूणानोऽस्तासि विध्यं रक्षसस्तपिष्ठैः॥ तवं
 भ्रमासं आशुया पतन्त्यनु स्पृश धृषता शोशुचानः। तपूष्प्यग्रे
 जुह्वा पतङ्गानसन्दितो वि सृज विष्वगुल्काः॥ प्रति स्पशो वि

सृज तूर्णितमो भवा पायुर्विशो अस्या अदब्धः। यो नो दूरे
अघशंसो (२८)

यो अन्त्यग्रे मार्किष्टे व्यथिरा दधर्षीत्। उदग्रे तिष्ठ
प्रत्याऽऽतनुष्व न्यमित्रां ओषतात्तिग्महेते। यो नो अरातिं
समिधान चक्रे नीचा तं धक्ष्यतुसं न शुष्कम्॥ ऊर्ध्वो भव प्रति
विध्याध्यस्मदाविष्कृणुष्व दैव्यान्यग्रे। अव स्थिरा तनुहि यातुजूनां
जामिमजामिं प्र मृणीहि शत्रून्॥ स ते (२९)

जानाति सुमतिं यविष्ठ य ईवते ब्रह्मणे गातुमैरत्। विश्वान्यस्मै
सुदिनानि रायो द्युमन्यर्यो वि दुरो अभि द्यौत्॥ सेदग्रे अस्तु सुभगः
सुदानुर्यस्त्वा नित्येन हविषा य उक्थैः। पिप्रीषति स्व आयुषि दुरोणे
विश्वेदस्मै सुदिना साऽसदिष्टिः॥ अर्चामि ते सुमतिं घोष्यर्वाख्यं
ते वावाता जरता- (३०)

मियङ्गीः। स्वश्वास्त्वा सुरथा मर्जयेमास्मे क्षत्राणि धारयेरनु
द्यून्॥ इह त्वा भूर्या चरेदुप त्मन्दोषावस्तर्दीदिवांसुमनु द्यून्।
कीडन्तस्त्वा सुमनंसः सपेमाभि द्युम्ना तस्थिवांसो जनानाम्॥
यस्त्वा स्वश्वः सुहिरण्यो अग्न उपयाति वसुमता रथेन। तस्य
त्राता भवसि तस्य सखा यस्त आतिथ्यमानुषगजुजोषत्॥ महो
रुजामि (३१)

बन्धुता वचोभिस्तन्मा पितुर्गोतमादन्वियाय॥ त्वं नो अस्य

वचंसश्चिकिद्धि होतर्यविष्ठ सुक्रतो दमूनाः॥ अस्वंप्रजस्तरणयः
 सुशेवा अतन्द्रासोऽवृका अश्रमिष्ठाः। ते पायवः सधियश्चो निषद्या-
 ऽग्ने तव नः पान्त्वमूर॥ ये पायवो मामतेयं ते अग्ने पश्यन्तो अन्धं
 दुरितादरक्षन्। ररक्ष तान्सुकृतो विश्ववेदा दिप्सन्त इद्रिपवो ना
 ह (३२)

देभुः॥ त्वया वयं सधन्यस्त्वोतास्तव प्रणीत्यश्याम वाजान्।
 उभा शंसां सूदय सत्यतातेऽनुष्ठुया कृणुह्यहयाण॥ अया ते अग्ने
 समिधा विधेम प्रति स्तोमं शस्यमानं गृभाय। दहाशसो रक्षसः
 पाह्यस्मान्द्रुहो निदोऽमित्रमहो अवद्यात्॥ रक्षोहणं वाजिनमाऽ-
 ऽजिघर्षि मित्रं प्रथिष्ठमुपं यामि शर्म। शिशानो अग्निः क्रतुभिः
 समिद्धः स नो दिवा (३३)

स रिषः पातु नक्तम्॥ वि ज्योतिषा बृहता भान्त्यग्निराविर्विश्वानि
 कृणुते महित्वा। प्रादेवीर्मायाः संहते दुरेवाः शिशीते शृङ्गे रक्षसे
 विनिक्षे॥ उत स्वानासो दिविषन्त्वग्नेस्तिग्मायुधा रक्षसे हन्तवा उ।
 मदे चिदस्य प्ररुजन्ति भामा न वरन्ते परिबाधो अदेवीः॥ (३४)

अघशंसः स ते जरता रुजामि ह दिवैकचत्वारिंशच्च॥ [१४]

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

देवस्य॑ त्वा सवितुः॑ प्रसवे॑ऽश्विनो॑र्बाहुभ्या॑ पृष्णो
हस्ता॑भ्यामाददे॑ऽभ्रिरसि॑ नारिरसि॑ परिलिखित॑ रक्षः॑ परिलिखिता॑
अरा॑तय इदम॑ह रक्ष॑सो ग्रीवा॑ अपि॑ कृन्तामि॑ यो॑ऽस्मान् द्वेष्टि॑
यं च॑ वयं॑ द्विष्म इदम॑स्य ग्रीवा॑ अपि॑ कृन्तामि॑ दिवे॑ त्वा-
ऽन्तरि॑क्षाय त्वा पृथि॑व्यै त्वा शुन्ध॑तां लोकः॑ पितृ॑षदनो॑ यवो॑ऽसि
यवया॑स्मद्वेषो॑ (१)

यवया॑रा॑तीः पितृ॑णा र सदन॑मस्युद्विव॑ स्तभा॑नाऽन्तरि॑क्षं पृण
पृथि॑वीं द॑ह द्युता॑नस्त्वा मारु॑तो मि॒नोतु मि॒त्रावरु॑णयोर्ध्रु॒वेण॑ धर्म॑णा
ब्रह्म॑वनिं॒ त्वा क्षत्र॑वनिं॒ सुप्रजा॑वनिं॒ राय॑स्पोष॒वनिं॒ पर्यू॑हामि॒ ब्रह्म॑
द॑ह क्षत्रं॒ द॑ह प्रजां॒ द॑ह रा॒यस्पोष॑ द॑ह घृ॒तेन॑ द्यावापृथि॑वी
आ पृ॑णेत्यामिन्द्र॑स्य सदा॑ऽसि विश्व॑जनस्य॒ छाया॑ परि॒ त्वा गिर्व॑णो
गिर॑ इ॒मा भ॑वन्तु विश्व॑तो वृ॒द्धायु॑मनु वृ॒द्धयो॑ जुष्टा॑ भवन्तु जुष्ट॑य
इन्द्र॑स्य स्यूर॑सीन्द्र॑स्य ध्रुव॑मस्यैन्द्र॑मसीन्द्रा॑य त्वा॥ (२)

द्वेषं इ॒मा अ॒ष्टाद॑श च॥

[१]

रक्षो॑ह॒णो व॒लग्ना॑ह॒नो वैष्ण॑वान्ख॒नामी॑दम॒हं तं व॑लग्मुद्व॒पामि॑
यं नः॑ स॒मानो॑ यम॑स॒मानो॑ निच॒खाने॑दमै॒नम॑ध॒रं करो॑मि॒ यो नः॑
स॒मानो॑ योऽस॑मानोऽरा॒तीय॑ति॒ गाय॑त्रेण॒ छन्द॑साऽव॒बाढो॑ व॒लग्नाः॑

किमत्र भद्रं तन्नौ सह विराडसि सपत्न्या सम्राडसि भ्रातृव्यहा
स्वराडस्यभिमातिहा विश्वाराडसि विश्वासां नाष्ट्राणां हन्ता (३)

रक्षोहणो वलगहनः प्रोक्षामि वैष्णवान् रक्षोहणो वलगहनोऽव
नयामि वैष्णवान् यवोऽसि यवयास्मद्वेषो यवयारांती रक्षोहणो
वलगहनोऽव स्तृणामि वैष्णवान् रक्षोहणो वलगहनोऽभि
जुहोमि वैष्णवान् रक्षोहणो वलगहनावुपं दधामि वैष्णवी
रक्षोहणो वलगहनो पर्यूहामि वैष्णवी रक्षोहणो वलगहनो परि
स्तृणामि वैष्णवी रक्षोहणो वलगहनो वैष्णवी बृहन्नसि बृहद्वावा
बृहतीमिन्द्राय वाचं वद॥ (४)

हन्तेन्द्राय द्वे च॥

[२]

विभूरसि प्रवाहणो वह्निरसि हव्यवाहनः श्वात्रो-
ऽसि प्रचेतास्तुथोऽसि विश्ववेदा उशिगंसि कविरङ्गारिरसि
बम्भारिरवस्युरसि दुवस्वाञ्छुन्ध्यूरसि मार्जालीयः सम्राडसि
कृशानुः परिषद्योऽसि पवमानः प्रतक्काऽसि नभस्वानसम्मृष्टोऽसि
हव्यसूदं ऋतधामाऽसि सुवर्ज्योतिर्ब्रह्मज्योतिरसि सुवर्धमाऽजो-
ऽस्येकपादहिरसि बुध्नियो रौद्रेणानीकेन पाहि माऽग्ने पिपृहि मा
मा मा हिंसीः॥ (५)

अनीकेनाष्टौ च॥

[३]

त्व९ सोम तनूकृद्भ्यो द्वेषोभ्योऽन्यकृतेभ्य उरु यन्तासि

वरूथ॑ꣳ स्वाहा॑ जुषा॒णो अ॒मुराज्य॑स्य वेतु॑ स्वाहा॒ऽयं नो॑
 अ॒ग्निर्वरि॑वः कृ॒णोत्वयं॑ मृधः॑ पुर॑ ए॒तु प्रभि॑न्दन्। अ॒यꣳ शत्रू॑ञ्जयतु॑
 जर॑हृषा॒णोऽयं॑ वाजं॑ जयतु॑ वाजं॑सातौ॥ उ॒रु वि॑ष्णो॒ वि क्र॑मस्वो॒रु
 क्षया॑य नः कृधि। घृ॒तं घृ॑तयो॒ने पिब॑ प्र॒प्र य॒ज्ञप॑तिं॒ तिर॥ सोमो॑
 जिगा॑ति गातु॒विद् (६)

दे॒वाना॑मेति निष्कृ॒तमृ॑तस्य॒ योनि॑मा॒सद॒मदि॑त्याः स॒दो-
 ऽस्य॑दि॒त्याः सद् आ सी॑दैष वो॑ देव स॒वितः॑ सोम॒स्तꣳ र॑क्षध्वं
 मा वो॑ द॒भदे॑तत् त्वꣳ सोम॑ दे॒वो दे॒वानु॑पा॒गा इ॒दम॑हं म॒नुष्यो॑
 म॒नुष्या॑न्त्स॒ह प्र॒जया॑ स॒ह रा॒यस्पोषे॑ण॒ नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्य॑
 इ॒दम॑हं निर्व॑रुणस्य॒ पाशा॑त्सुव॑र॒भि (७)

वि र॒ख्येपं॑ वैश्वान॑रं ज्योति॑र॒ग्ने॑ व्रत॑पते॒ त्वं व्र॑तानां॑ व्र॒तप॑तिरसि॒
 या मम॑ त॒नूस्त्वय्य॑भू॒दियꣳ सा मयि॑ या तव॑ त॒नूर्मय्य॑भू॒देषा सा
 त्वयि॑ यथाय॒थं नो॑ व्रत॑पते व्र॒तिनो॑व्र॒तानि॑॥ (८)

गातुविद्भ्येकं त्रिꣳ शच्च॥ [४]

अत्य॒न्याना॑गां॒ नान्या॑नुपा॒गाम॑र्वाक्का॒ परै॑रविदं॒ परोऽव॑रै॒स्तं
 त्वा॑ जुषे॒ वैष्ण॑वं दे॒वय॑ज्यायै॒ देव॑स्त्वा॒ सवि॑ता म॒ध्वाऽन॑क्तोष॒धे
 त्राय॑स्वेन॒ꣳ स्व॑धि॒ते मे॒नꣳ हिꣳसी॑र्दि॒वम॑ग्रेण॒ मा ले॑खी॒रन्तरि॑क्षं
 म॒ध्येन॑ मा हिꣳसीः पृथि॒व्या सं भ॑व॒ वन॑स्पते॒ शत॑वल्शो॒ वि रो॑ह
 स॒हस्र॑वल्शा॒ वि व॒यꣳ रु॑हेम॒ यं त्वाऽयꣳ स्व॑धि॒तिस्तेति॑जानः

प्रणिनायं महते सौभगायाऽच्छिन्नो रायः सुवीरः॥ (९)

यं दशं च॥ [५]

पृथिव्यै त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वा शुभ्रतां लोकः
पितृषदंनो यवोऽसि यवयास्मद् द्वेषो यवयारांतीः पितृणां
सदनमसि स्वावेशोऽस्यग्रेगा नैतृणां वनस्पतिरधि त्वा स्थास्यति
तस्य वित्ताद्वेवस्त्वां सविता मध्वाऽनक्तु सुपिप्पलाभ्युस्त्वौषधीभ्यु
उद्विवः स्तभानान्तरिक्षं पृण पृथिवीमुपरेण दृह ते ते
धामान्युश्मसी (१०)

गमध्ये गावो यत्र भूरिशृङ्गा अयासः। अत्राह तदुरुगायस्य
विष्णोः परमं पदमव भाति भूरैः॥ विष्णोः कर्माणि पश्यत यतो
व्रतानि पस्पशे। इन्द्रस्य युज्यः सखा॥ तद्विष्णोः परमं पदं सदा
पश्यन्ति सूरयः। दिवीव चक्षुराततम्॥ ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिं
सुप्रजावनिं रायस्पोषवनिं पर्यूहामि ब्रह्म दृह क्षत्रं दृह प्रजां
दृह रायस्पोषं दृह परिवीरसि परि त्वा दैवीर्विशो व्ययन्तां
परीमं रायस्पोषो यजमानं मनुष्या अन्तरिक्षस्य त्वा सानावव
गूहामि॥ (११)

उश्मसी पोषमेकात्रविंशतिश्च॥ [६]

इषे त्वोपवीरस्युपो देवान्दैवीर्विशः प्रागुर्वह्नीरुशिजो बृहस्पते
धारया वसूनि हव्या ते स्वदन्तां देव त्वष्टर्वसु रण्व रेवती

रमध्वमग्नेर्जनित्रमसि वृषणौ स्थ उर्वश्यस्यायुरसि पुरूरवा
घृतेनाक्ते वृषणं दधाथां गायत्रं छन्दोऽनु प्र जायस्व त्रैष्टुभं जागतं
छन्दोऽनु प्रजायस्व भवंतं (१२)

नः समनसौ समौकसावरेपसौ। मा यज्ञं हिंसिष्टं मा
यज्ञपतिं जातवेदसौ शिवौ भवतमद्य नः॥ अग्नावग्नश्चरति प्रविष्ट
ऋषीणां पुत्रो अधिराज एषः। स्वाहाकृत्य ब्रह्मणा ते जुहोमि मा
देवानां मिथुयाकर्भागधेयम्॥ (१३)

भवतुमेकत्रिंशच्च॥ [७]

आ दद ऋतस्य त्वा देवहविः पाशेनाऽऽरभे धर्षा
मानुषान्द्व्यस्त्वौषधीभ्यः प्रोक्षाम्यपां पेरुरसि स्वात्तं चिथ्सदेव
हव्यमापो देवीः स्वदतैनं सं ते प्राणो वायुना गच्छता
सं यजत्रैरङ्गानि सं यज्ञपतिराशिषा घृतेनाक्तौ पशुं त्रायेथा
रेवतीर्यज्ञपतिं प्रियधाऽऽविंशतोरो अन्तरिक्ष सजूर्देवेन (१४)

वातेनाऽस्य हविषस्त्मना यज्ञ समस्य तनुवा भव वर्षीयो
वर्षीयसि यज्ञे यज्ञपतिं धाः पृथिव्याः सम्पृचः पाहि नमस्त
आतानाऽनुर्वा प्रेहि घृतस्य कुल्यामनु सह प्रजया सह
रायस्पोषेणाऽऽपो देवीः शुद्धायुवः शुद्धा यूयं देवा ऊङ्क् शुद्धा
वयं परिविष्टाः परिवेष्टारो वो भूयास्म॥ (१५)

देवेन चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

वाक्त् आ प्यायतां प्राणस्तु आ प्यायतां चक्षुस्तु आ प्यायतां
 श्रोत्रं तु आ प्यायतां या ते प्राणाञ्छुग्जुगाम या चक्षुर्या श्रोत्रं यत्
 ते क्रूरं यदास्थितं तत् तु आ प्यायतां तत् त एतेन शुन्धतां नाभिस्तु
 आ प्यायतां पायुस्तु आ प्यायतां शुद्धाश्चरित्राः शमद्भ्यः (१६)

शमोषधीभ्यः शं पृथिव्यै शमहोभ्यामोषधे त्रायस्वैन
 स्वधिते मेनं हिंसी रक्षसां भागोऽसीदमहं रक्षोऽधमं तमो
 नयामि योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इदमेनमधमं तमो
 नयामीषे त्वा घृतेन द्यावापृथिवी प्रोर्ण्वाथामच्छित्रो रायः सुवीर
 उर्वन्तरिक्षमन्विहि वायो वीहि स्तोकानां स्वाहोर्ध्वनभसं मारुतं
 गच्छतम्॥ (१७)

अन्धो वीहि पञ्च च॥ [१]

सं ते मनसा मनः सं प्राणेन प्राणो जुष्टं देवेभ्यो हव्यं
 घृतवत्स्वाहैन्द्रः प्राणो अङ्गेअङ्गे नि दैध्यदैन्द्रोऽपानो अङ्गेअङ्गे
 वि बोभुवद्देवं त्वष्टर्भूरि ते संसमेतु विषुरूपा यत्सलक्ष्माणो
 भवथ देवत्रा यन्तमवसे सखायोऽनु त्वा माता पितरो मदन्तु
 श्रीरस्यग्निस्त्वा श्रीणात्वापः समरिणन्वातस्य (१८)

त्वा ध्रज्यै पूष्णो रङ्गा अपामोषधीनां रोहिष्यै घृतं
 घृतपावानः पिबतु वसां वसापावानः पिबतान्तरिक्षस्य हविरसि
 स्वाहा त्वाऽन्तरिक्षाय दिशः प्रदिश आदिशो विदिश उदिशः

स्वाहा दिग्भ्यो नमो दिग्भ्यः॥ (१९)

वार्तस्याष्टाविंशतिश्च॥ [१०]

समुद्रं गच्छ स्वाहाऽन्तरिक्षं गच्छ स्वाहा देवः सवितारं गच्छ
स्वाहाऽहोरात्रे गच्छ स्वाहा मित्रावरुणौ गच्छ स्वाहा सोमं गच्छ
स्वाहा यज्ञं गच्छ स्वाहा छन्दांसि गच्छ स्वाहा द्यावापृथिवी
गच्छ स्वाहा नमो दिव्यं गच्छ स्वाहाऽग्निं वैश्वानरं गच्छ स्वाहा-
ऽद्ध्यस्त्वौषधीभ्यो मनो मे हार्दि यच्छ तनूं त्वचं पुत्रं नप्तारमशीय
शुगंसि तमभि शोच योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मो धाम्नो धाम्नो
राजन्नितो वरुण नो मुञ्च यदापो अघ्निया वरुणेति शपांमहे ततो
वरुण नो मुञ्च॥ (२०)

असि षड्विंशतिश्च॥ [११]

हविष्मतीरिमा आपो हविष्मान् देवो अध्वरो हविष्माः आ
विवासति हविष्माः अस्तु सूर्यः॥ अग्नेर्वोऽपन्नगृहस्य सदसि
सादयामि सुम्नाय सुम्निनीः सुम्ने मा धत्तेन्द्राग्नियोर्भागधेयीः स्थ
मित्रावरुणयोर्भागधेयीः स्थ विश्वेषां देवानां भागधेयीः स्थ यज्ञे
जागृत॥ (२१)

हविष्मतीश्चतुस्त्रिंशत्॥ [१२]

हृदे त्वा मनसे त्वा दिवे त्वा सूर्याय त्वोर्ध्वमिममध्वरं कृधि

दिवि देवेषु होत्रां यच्छु सोमं राजन्नेह्यवं रोह मा भेर्मा सं
 विक्था मा त्वां हिंसिषं प्रजास्त्वमुपावरोह प्रजास्त्वामुपाव रोहन्तु
 शृणोत्वग्निः समिधा हवं मे शृण्वन्त्वापो धिषणाश्च देवीः। शृणोत
 ग्रावाणो विदुषो नु (२२)

यज्ञं शृणोतु देवः संविता हवं मे। देवीरापो अपां नपाद्य
 ऊर्मिर्हविष्य इन्द्रियावांन्मदिन्तमस्तं देवेभ्यो देवत्रा धत्त शुक्रं
 शुक्रपेभ्यो येषां भागः स्थ स्वाहा कार्ष्णिस्त्र्यपापां मृध्रं संमुद्रस्य
 वोक्षित्या उन्नये। यमग्रे पृथ्सु मर्त्यमावो वाजेषु यं जुनाः। स यन्ता
 शश्वतीरिषः॥ (२३)

नु सप्तचत्वारिंशच्च॥ [१३]

त्वमग्रे रुद्रो असुरो महो दिवस्त्वं शर्धो मारुतं पृक्ष ईशिषे।
 त्वं वातैररुणैर्यासि शङ्खयस्त्वं पूषा विधतः पांसि नु त्मना॥ आ वो
 राजानमध्वरस्य रुद्रं होतारं सत्ययज्ञं रोदस्योः। अग्निं पुरा
 तनयित्वोरचित्ताद्धिरण्यरूपमवसे कृणुध्वम्॥ अग्निर्होता निषसादा
 यजीयानुपस्थे मातुः सुरभावं लोके। युवां कविः पुरुनिष्ठ - (२४)

ऋतावा धर्ता कृष्टीनामुत मध्यं इद्धः॥ साध्वीमर्कदेववीतिं नो
 अद्य यज्ञस्य जिह्वामविदाम गुह्याम्। स आयुरागांश्चसुरभिर्वसानो
 भद्रामर्कदेवहूतिं नो अद्य॥ अक्रन्ददग्निः स्तनयन्निव द्यौः क्षामा
 रेरिहद्वीरुधः समञ्जन्। सद्यो जज्ञानो विहीमिद्धो अख्यदा रोदसी

भा॒नुना॑ भा॒त्यन्तः॥ त्वे वसू॑नि पुर्वणीक (२५)

होत॑र्दोषा वस्तो॑रेरिरे यज्ञि॑यांसः। क्षामे॑व विश्वा भुव॑नानि
यस्मि॑न्त्सः सौभ॑गानि दधि॑रे पाव॑के॥ तुभ्यं॑ ता अ॑ङ्गिरस्तम
विश्वाः॑ सुक्षि॑तयः पृथ॑क्। अग्ने॑ कामा॑य येमिरे॥ अ॒श्याम॑ तं
काम॑मग्ने तवो॒त्यश्याम॑ र॒यिः र॑यिवः सु॒वीरम्॑। अ॒श्याम॑ वाज॑म॒भि
वा॒जय॑न्तोऽश्याम॑ द्यु॒मम॑जरा॒जरं॑ ते॥ श्रेष्ठं॑ यविष्ठ भार॒ताग्ने॑
द्युम॑न्त॒माभ॑र। (२६)

वसो॑ पुरु॒स्पृहः॑ र॒यिम्॥ स श्वि॑ता॒नस्त॑न्यतू रोच॑न॒स्था
अ॒जरे॑भिर्नानदद्वि॒र्यवि॑ष्ठः। यः पाव॑कः पु॒रुत॑मः पु॒रूणि॑
पृथू॑न्य॒ग्निर॑नुयाति॒ भव॑न्॥ आयु॑ष्टे वि॒श्वतो॑ दध॒द्यम॑ग्निर्व॒रिण्यः॑।
पुन॑स्ते प्रा॒ण आय॑ति॒ परा॒ यक्ष्मः॑ सुवामि ते॥ आ॒युर्दा अ॑ग्ने
ह॒विषो॑ जुषा॒णो घृ॑तप्र॒तीको॑ घृ॒तयो॑निरेधि। घृ॒तं पी॒त्वा मधु॑ चारु॒
गव्यं॑ पि॒तेवं पु॒त्रम॑भि (२७)

र॑क्षतादिमम्॥ तस्मै॑ ते प्र॒ति॒हर्य॑ते जा॒तवे॑दो विच॑र्षणे। अग्ने॑
जना॑मि सुष्टु॒तिम्॥ दि॒वस्परि॑ प्रथ॒मं ज॑ज्ञे अ॒ग्निर॑स्मद् द्वि॒तीयं
परि॑ जा॒तवे॑दाः। तृ॒तीय॑म॒प्सु नृ॑मणा॒ अज॑स्रमि॒न्धान॑ एनं जरते
स्वा॒धीः॥ शुचिः॑ पाव॒क व॑न्द्योऽग्ने॑ बृह॒द्वि रो॑चसे। त्वं घृ॒तेभि॑राहु॒तः॥
दृ॒शानो॑ रु॒क्म उ॒र्व्या व्य॑द्यौद् दुर्म॑र्षमायुः श्रि॒ये रु॑चानः। अ॒ग्निर॑मृ॒तो
अ॒भव॑द्वयो॑भिर्- (२८)

यदेनं द्यौरजनयत्सुरेताः॥ आ यदिषे नृपतिं तेज आनद्धुचि
 रेतो निषिक्तं द्यौरभीके। अग्निः शर्धमनवद्यं युवानं स्वाधियं
 जनयत्सूदयच्च॥ स तेजीयसा मनसा त्वोत उत शिक्ष स्वपत्यस्य
 शिक्षोः। अग्ने रायो नृतमस्य प्रभूतौ भूयाम ते सुष्टुतयश्च वस्वः॥
 अग्ने सहन्तमा भर द्युमस्य प्रासहां रयिम्। विश्वा यश्- (२९)

चर्षणीरभ्यासा वाजेषु सासहत्॥ तमग्ने पृतनासहं रयिं
 सहस्व आ भर। त्वं हि सत्यो अद्भुतो दाता वाजस्य गोमतः॥
 उक्षान्नाय वशान्नाय सोमपृष्ठाय वेधसे। स्तोमैर्विधेमाग्रये॥ वद्मा हि
 सूनो अस्यद्वासद्वा चक्रे अग्निर्जनुषाज्मानम्। स त्वं न ऊर्जसन
 ऊर्जं धा राजेव जेरवृके क्षेप्यन्तः॥ अग्र आयूँषि (३०)

पवस आ सुवोर्जमिषं च नः। आरे बाधस्व दुच्छुनाम्॥ अग्ने
 पवस्व स्वपा अस्मे वर्चः सुवीर्यम्। दधत्पोषं रयिं मयि॥ अग्ने
 पावक रोचिषा मन्द्रया देव जिह्वया। आ देवान् वक्षि यक्षि च॥
 स नः पावक दीदिवोऽग्ने देवा इहा वह। उप यज्ञं हविश्च नः॥
 अग्निः शुचिं व्रततमः शुचिर्विप्रः शुचिः कविः। शुची रोचत आहुतः॥
 उदग्ने शुचयस्तव शुक्रा भ्राजन्त ईरते। तव ज्योतीँष्यर्चयः॥ (३१)

पुरुनिष्ठः पुर्वणीक भराऽभि वयोभिर्य आयूँषि विप्रः शुचिश्चतुर्दश च॥ [१४]

[देवस्य रक्षोहणो विभूस्त्वं सोमात्यन्यानगां पृथिव्या इषे त्वाऽऽददे वाक्ते सं तं समुद्रं

हविष्मन्तीरहृदे त्वमग्ने रुद्रश्चतुर्दश॥ देवस्य गमर्थे हविष्मन्तोः पवस एकत्रिंशत्॥ देवस्यार्चयः॥]

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

आ ददे॑ ग्रावा॑स्यध्वर॑कृद् दे॒वेभ्यो॑ गम्भीरमिममध्वरं कृ॒ध्युत्तमे॑न
प॒विनेन्द्रा॑य॒ सोम॑ꣳ सुषु॑तं मधु॑मन्तं प॒र्यस्व॑न्तं वृष्टि॑वनिमिन्द्रा॑य
त्वा वृ॒त्रघ्न॑ इन्द्रा॑य त्वा वृ॒त्रतुर॑ इन्द्रा॑य त्वाऽभिमाति॑घ्न इन्द्रा॑य
त्वाऽऽदि॒त्यव॑त इन्द्रा॑य त्वा वि॒श्वदै॑व्यावते श्वा॒त्राः स्थं॑ वृ॒त्रतुरो॑
राधो॑गूर्ता अ॒मृत॑स्य॒ पत्नी॑स्ता दे॒वीर्दे॒वत्रे॑मं य॒ज्ञं ध॒त्तोप॑हूताः सोम॑स्य
पिब॑तोप॑हूतो युष्माक॑ꣳ (१)

सोमः॑ पिबतु॒ यत्ते॑ सोम दि॒वि ज्योति॑र्यत् पृ॒थिव्यां
यदुरा॑व॒न्तरि॑क्षे तेना॒स्मै यज॑माना॒योरु॒ राया॑ कृ॒ध्यधि॑ दा॒त्रे वो॑चो
धिष॑णे वी॒डू स॒ती वी॑डयेथा॒मूर्जं॑ दधाथा॒मूर्जं॑ मे ध॒त्तं मा॒ वाꣳ
हिꣳसिषं॑ मा॒ मां हिꣳसिष्टं॑ प्रा॒गपा॑गुद॒गध॑रा॒क्तास्त्वा॑ दि॒श आ
धा॑व॒न्त्वम्ब॑ नि ष्व॑र। यत्ते॑ सो॒मादा॑भ्यं॒ नाम॒ जागृ॑वि॒ तस्मै॑ ते सोम॒
सोमा॑य॒ स्वाहा॑॥ (२)

युष्माकꣳ स्वर॒ यत्ते॑ नवं च॥ [१]

वा॒चस्प॑तये पवस्व वाजिन् वृषा॒ वृष्णो॑ अꣳशुभ्यां ग॒र्भस्ति॑पूतो
दे॒वो दे॒वानां॑ प॒वित्र॑मसि॒ येषां॑ भा॒गोऽसि॑ तेभ्य॑स्त्वा॒ स्वां कृ॑तोऽसि॒
मधु॑मतीर्न॒ इष॑स्कृ॒धि वि॒श्वेभ्य॑स्त्वेन्द्रि॒येभ्यो॑ दि॒व्येभ्यः॑ पा॒र्थिवे॑भ्यो
मन॑स्त्वाष्टृ॒र्वन्तरि॑क्षमन्वि॒हि स्वाहा॑ त्वा सु॒भवः॒ सूर्या॑य दे॒वेभ्य॑स्त्वा

मरीचिपेभ्य॑ ए॒ष ते॒ योनिः॑ प्रा॒णाय॑ त्वा॥ (३)

वाचः सप्तचत्वारिंशत्॥ [२]

उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽस्य॑न्तर्यच्छ॒ म॒घव॑न् पा॒हि सोम॑मुरुष्य॒ रायः॑
स॒मिषो॑ यज॒स्वान्तस्ते॑ दधामि॒ द्यावा॑पृथि॒वी अ॒न्तरु॑र्वन्तरि॒क्षं
स॒जोषा॑ दे॒वैरव॑रैः परै॑श्चान्तर्या॒मे म॑घवन् मादयस्व॒ स्वां कृ॑तोऽसि
मधु॑मतीर्न् इष॑स्कृधि॒ विश्वे॑भ्यस्त्वेन्द्रि॒येभ्यो॑ दि॒व्येभ्यः॑ पार्थि॒वेभ्यो॑
मन॑स्त्वाष्ट्रुर्वन्तरि॒क्षमन्वि॑हि॒ स्वाहा॑ त्वा सु॒भवः॑ सूर्या॒य दे॒वेभ्य॑स्त्वा
मरीचिपेभ्य॑ ए॒ष ते॒ योनि॑रपा॒नाय॑ त्वा॥ (४)

दे॒वेभ्यः॑ सप्त च॥ [३]

आ वा॑यो भूष शुचिपा॒ उप॑ नः स॒हस्रं॑ ते न॒युतो॑ विश्व॒वार।
उपो॑ ते अ॒न्धो म॒द्यम॑यामि॒ यस्य॑ दे॒व दधि॑षे पू॒र्वपे॑यम्॥
उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसि॑ वा॒यवे॒ त्वेन्द्र॑वायू इ॒मे सु॒ताः। उप॑ प्रयो॒भिरा॑
ग॒तमि॑न्द॒वो वा॒मुश॑न्ति॒ हि॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसी॑न्द्रवा॒युभ्यां॑ त्वैष ते॒
योनिः॑ स॒जोषा॑भ्यां त्वा॥ (५)

आ वा॑यो त्रिचत्वारिंशत्॥ [४]

अ॒यं वा॑ मि॒त्राव॑रुणा सु॒तः सोम॑ ऋ॒तावृ॑धा। ममे॒दिह॑ श्रु॒तं
हव॑म्। उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसि॑ मि॒त्राव॑रु॒णाभ्यां॑ त्वैष ते॒ योनि॑र् ऋ॒तायु॑-

भ्यां॑ त्वा॥ (६)

अ॒यं वा॑ वि॒श॒तिः॥ [५]

या वा॑ क॒शा म॒धुम॒त्यश्चि॑ना सू॒नृता॑वती। तया॑ य॒ज्ञं मि॑मिक्षतम्।
उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्य॒श्चि॒भ्यां त्वै॒ष ते॒ योनि॑र्मा॒र्ध्वीभ्यां॑ त्वा॥ (७)

या वा॑म॒ष्टाद॑श॥ [६]

प्रा॒त॒र्युजौ॑ वि मु॒च्येथा॒मश्चि॑नावेह ग॒च्छ॒तम्। अ॒स्य सोम॑स्य
पी॒तये॑॥ उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्य॒श्चि॒भ्यां त्वै॒ष ते॒ योनि॑र्मा॒र्ध्वीभ्यां॑ त्वा॥ (८)

प्रा॒त॒र्युजा॒वेका॒न्नवि॑श॒तिः॥ [७]

अ॒यं वे॒नश्चो॑दय॒त् पृ॒श्नि॑गर्भा॒ ज्योति॑र्जरायू रज॑सो वि॒माने॑।
इ॒मम॒पा॑ सं॒ङ्ग॒मे सूर्य॑स्य॒ शिशुं॑ न वि॒प्रां म॒तिभी॑ रिहन्ति॥
उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि॒ शण्डा॑य त्वै॒ष ते॒ योनि॑र्वी॒रता॑ पाहि॥ (९)

अ॒यं वे॒नः प॒ञ्चवि॑श॒तिः॥ [८]

तं प्र॒त्नथा॑ पूर्॒वथा॑ वि॒श्वथे॑मथा॒ ज्येष्ठ॑तातिं ब॒र्हिष॑द॒ सुव॑र्विदं
प्रती॑ची॒नं वृ॒जनं॑ दोह॒से गि॒राऽऽशुं॑ जय॑न्त॒मनु॑ यासु॒ वर्ध॑से।
उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि॒ मर्का॑य त्वै॒ष ते॒ योनिः॑ प्र॒जाः पा॑हि॥ (१०)

त॑ प॒ञ्चवि॑श॒तिः॥ [९]

ये दे॒वा दि॒व्येका॑दश॒ स्थ पृ॑थि॒व्याम॑ध्येका॑दश॒ स्थाऽप्सु॑षदो

महि॒नैका॑दश॒ स्थ ते दे॒वा य॒ज्ञमि॑मं जु॒षध्व॑मुपया॒मगृ॑हीतो-
 ऽस्याग्र॑य॒णोऽसि॑ स्वा॒ग्रय॑णो जिन्वं य॒ज्ञं जिन्वं य॒ज्ञप॑तिम॒भि
 स॒र्वना॑ पाहि॒ विष्णु॑स्त्वां पा॒तु विशं॑ त्वं पा॒हीन्द्रि॑येणैष ते
 योनि॑र्विश्वेभ्यस्त्वा दे॒वेभ्यः॑ ॥ (११)

ये दे॒वास्त्रि॑च॒त्वारि॑शत् ॥ [१०]

त्रि॒श॒त्रय॑श्च ग॒णिनो॑ रु॒जन्तो॑ दि॒व रु॒द्राः पृ॑थि॒वीं च॑ स॒चन्ते॑ ।
 ए॒का॒द॒शासौ॑ अ॒प्सुष॑दः सु॒त सोमं॑ जुष॒न्ता स॒र्वना॑य॒ विश्वे॑ ॥
 उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्याग्र॑य॒णोऽसि॑ स्वा॒ग्रय॑णो जिन्वं य॒ज्ञं जिन्वं
 य॒ज्ञप॑तिम॒भि स॒र्वना॑ पाहि॒ विष्णु॑स्त्वां पा॒तु विशं॑ त्वं पा॒हीन्द्रि॑येणैष
 ते योनि॑र्विश्वेभ्यस्त्वा दे॒वेभ्यः॑ ॥ (१२)

त्रि॒श॒द द्वि॑च॒त्वारि॑शत् ॥ [११]

उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसीन्द्रा॑य॒ त्वा बृ॒हद्व॑ते॒ वय॑स्वत॒ उक्था॑युवे
 यत् तं इन्द्र॑ बृहद्वय॒स्तस्मै॑ त्वा॒ विष्णा॑वे त्वैष ते॒ योनि॑रिन्द्रा॑य
 त्वोक्था॑युवे ॥ (१३)

उ॒प॒या॒मगृ॑हीतो॒ द्वावि॑शतिः ॥ [१२]

मूर्धा॑नं दि॒वो अ॑र॒तिं पृ॑थि॒व्या वै॑श्वान॒रमृ॑ताय॒ जा॒तम॒ग्निम् ।
 क॒वि स॒म्राज॑म॒तिथिं॑ जना॑नामा॒सन्ना पा॑त्रं जनयन्त दे॒वाः ॥
 उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्य॒ग्रये॑ त्वा वैश्वान॒राय॑ ध्रु॒वोऽसि॑ ध्रु॒वक्षि॑तिर्ध्रु॒वाणां॑

ध्रुवत॒मोऽच्यु॑तानामच्युत॒क्षित्त॑म ए॒ष ते योनि॑र॒ग्रये॑ त्वा
वैश्वान॒राय॑॥ (१४)

म॒धु॒निं पञ्च॑त्रिंशत्॥ [१३]

मधु॑श्च माध॑वश्च शु॒क्रश्च शुचि॑श्च नभ॑श्च नभ॒स्य॑श्चेषश्चो॒र्जश्च
सह॑श्च सह॒स्य॑श्च तप॑श्च तप॒स्य॑श्चोपया॒मगृ॑हीतोऽसि स॒सर्पो॑
ऽस्य॑ ह॒स्प॒त्याय॑ त्वा॥ (१५)

मधु॑स्त्रिंशत्॥ [१४]

इन्द्रा॑ग्नी आ ग॑तं सु॒तं गी॒र्भिर्न॑भो वरे॑ण्यम्। अ॒स्य पा॑तं
धि॒येषि॑ता॥ उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसीन्द्रा॒ग्निभ्या॑ त्वे॒ष ते योनि॑रिन्द्रा॒ग्नि॒भ्या॑ त्वा॥ (१६)

इन्द्रा॑ग्नी विंशतिः॥ [१५]

ओमा॑सश्च॒रष॑णीधृतो विश्वे॑ दे॒वास आ ग॑त। दा॒श्वांसो॑
दा॒शुषः॑ सु॒तम्॥ उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्य॑ ए॒ष ते
योनि॑र्विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्यः॑॥ (१७)

इन्द्रा॑ग्नी ओमा॑सो विंशतिर्विंशतिः॥ [१६]

म॒रुत्व॑न्तं वृष॒भं वा॑वृधा॒नम॑क॒वारिं दि॒व्यं शा॒समिन्द्र॑म्।
वि॒श्वासा॑हम॒वसे॑ नू॒तना॑यो॒ग्रं स॑हो॒दामि॑ह तं हु॒वेम॑॥
उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसीन्द्रा॒य त्वा म॒रुत्व॑न्त ए॒ष ते योनि॑रिन्द्रा॒य

त्वा मरुत्वते॥ (१८)

मरुत्वन्तः पट्विंशतिः॥ [१७]

इन्द्रं मरुत्व इह पाहि सोमं यथा शार्याति अपिबः सुतस्य।
तव प्रणीती तव शूर शर्मन्ना विवासन्ति कवयः सुयज्ञाः॥
उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वत एष ते योनिरिन्द्राय त्वा
मरुत्वते॥ (१९)

इन्द्रैकान्नत्रिंशत्॥ [१८]

मरुत्वा इन्द्र वृषभो रणाय पिबा सोममनुष्वधं मदाय। आ
सिञ्चस्व जठरे मध्वं ऊर्मिं त्वं राजाऽसि प्रदिवः सुतानाम्॥
उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वत एष ते योनिरिन्द्राय त्वा
मरुत्वते॥ (२०)

इन्द्रं मरुत्वो मरुत्वानेकान्न त्रिंशदेकान्न त्रिंशत्॥ [१९]

महा इन्द्रो य ओजसा पर्जन्यो वृष्टिमा इवा
स्तोमैर्वथ्सस्यं वावृधे॥ उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्राय त्वेष ते
योनिर्महेन्द्राय त्वा॥ (२१)

महानेकान्नविंशतिः॥ [२०]

महा इन्द्रो नृवदा चर्षणिप्रा उत द्विबर्हा अमिनः
सहोभिः। अस्मद्रियंग्वावृधे वीर्यायोरुः पृथुः सुकृतः कर्तृभिर्भूत्॥

उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसि॑ महेन्द्राय॑ त्वैष ते॒ योनि॑र्महेन्द्राय॑ त्वा॥ (२२)

म॒हानृ॒वत्प॒ङ्क्ति॑शतिः॥ [२१]

क॒दा च॒न स्त॒रीर॑सि॒ नेन्द्रं॑ स॒श्वसि॑ दा॒शुषे॑। उ॒पो॒पे॒न्नु
मंघ॑वन् भूय॒ इ॒न्नु ते॒ दानं॑ दे॒वस्य॑ पृ॒च्यते॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तो-
ऽस्यादि॒त्येभ्य॑स्त्वा॥ क॒दा च॒न प्र यु॑च्छस्यु॒भे नि पा॑सि॒ जन्म॑नी।
तु॒रीया॑दि॒त्य स॑र्व॒नं त इन्द्रि॑य॒मा त॑स्थाव॒मृतं॑ दि॒वि॥ य॒ज्ञो
दे॒वानां॑ प्रत्ये॑ति सु॒म्रमा॑दि॒त्यासो॑ भ॒वता॑ मृड॒यन्तः॑। आ वोऽर्वा॑चीं
सु॒म॒तिर्वृ॑त्याद॒होश्चि॑द्या व॒रिवो॑वि॒त्तरा॑सत्॥ वि॒वस्व॑ आदि॒त्यैष
ते सो॑मपी॒थस्तेन॑ म॒न्दस्व॒ तेन॑ तृ॒प्य तृ॒प्यास्म॑ ते व॒यं त॑र्पयि॒तारो॑
या दि॒व्या वृष्टि॑स्तया॑ त्वा श्री॒णामि॥ (२३)

वः स॒प्तवि॑शतिश्च॥ [२२]

वा॒म॒म॒द्य स॑वि॒तर्वा॑म॒मु श्वो दि॒वेदि॑वे वा॒म॒म॒स्मभ्य॑ सा॒वीः।
वा॒म॒स्य॒ हि क्षय॑स्य दे॒व भूरे॑र॒या धि॒या वा॑म॒भाजः॑ स्याम॥
उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसि॑ दे॒वाय॑ त्वा स॒वित्रे॑॥ (२४)

वा॒मं चतु॑र्वि॒शतिः॥ [२३]

अ॒द॒ब्धेभिः॑ स॒वितः॑ पा॒युभि॑ष्ट्व॒ शि॒वेभि॑र॒द्य परि॑ पा॒हि नो॑
ग॒यम्। हिर॑ण्यजिह्वः सु॒वि॒ताय॒ नव्य॑से रक्षा॒ माकि॑र्नो अ॒घश॑स
ई॒शत॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसि॑ दे॒वाय॑ त्वा स॒वित्रे॑॥ (२५)

अ॒द॒ब्धेभि॑स्त्रयो॒वि॒शतिः॥ [२४]

हिरण्यपाणिमृतये सवितारमुप ह्वये। स चेत्ता देवता पदम्॥
उपयामगृहीतोऽसि देवाय त्वा सवित्रे॥ (२६)

हिरण्यपाणिं चतुर्दश॥ [२५]

सुशर्माऽसि सुप्रतिष्ठानो बृहदुक्षे नम एष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा
देवेभ्यः॥ (२७)

सुशर्मा द्वादश॥ [२६]

बृहस्पतिसुतस्य त इन्दो इन्द्रियावतः पत्नीवन्तं ग्रहं
गृह्णाम्यग्ना(३)इ पत्नीवा(३)ः सजूर्देवेन त्वष्टा सोमं पिब
स्वाहा॥ (२८)

बृहस्पतिसुतस्य पञ्चदश॥ [२७]

हरिरसि हारियोजनो हर्योः स्थाता वज्रस्य भर्ता पृश्नेः प्रेता
तस्य ते देव सोमेष्टयं जुषः स्तुतस्तोमस्य शस्तोक्थस्य हरिवन्तं
ग्रहं गृह्णामि हरीः स्थ हर्योर्धानाः सहसोमा इन्द्राय स्वाहा॥ (२९)

हरिः षड्विंशतिः॥ [२८]

अग्र आयूर्ऋषि पवस आ सुवोर्जमिषं च नः। आरे बाधस्व
दुच्छुनाम्॥ उपयामगृहीतोऽस्यग्रये त्वा तेजस्वत एष ते योनिर्ग्रये

त्वा तेजस्वते॥ (३०)

अग्न॑ आयू॑षि त्रयो॑वि शतिः॥ [२९]

उ॒त्तिष्ठ॑न्नोज॑सा सह॒ पी॒त्वा शि॒ष्टे अ॒वेप॑यः। सोम॑मिन्द्र॒ चमू॑
सु॒तम्॥ उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसीन्द्रा॑य॒ त्वौज॑स्वत ए॒ष ते॒ योनि॑रिन्द्रा॑य॒
त्वौज॑स्वते॥ (३१)

उ॒त्तिष्ठ॑न्नैक॑वि शतिः॥ [३०]

त॒रणि॑र्वि॒श्वद॑र॒शतो॑ ज्योति॑ष्कृद॑सि सूर्य॑। वि॒श्वमा॑ भा॑सि
रोच॑नम्॥ उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि॒ सूर्या॑य॒ त्वा भ्राज॑स्वत ए॒ष ते॒ योनिः॑
सूर्या॑य॒ त्वा भ्राज॑स्वते॥ (३२)

त॒रणि॑र्वि शतिः॥ [३१]

आ प्या॑यस्व मदि॑न्तम् सोम॒ विश्वा॑भिरू॒तिभिः॑। भवा॑ नः
स॒प्रथ॑स्तमः॥ (३३)

आ प्या॑यस्व नव॑॥ [३२]

ई॒युष्टे॑ ये पू॒र्वतरा॑मप॑श्यन् व्युच्छ॑न्ती॒मुष॑सं म॒र्त्यासः॑।
अ॒स्माभि॑रू॒ नु प्र॑ति॒चक्ष्या॑ऽभू॒दो ते य॑न्ति॒ ये अ॑प॒रीषु॑ प॒श्यान्॥ (३४)

ई॒युरेका॑न्नवि शतिः॥ [३३]

ज्योति॑ष्मतीं त्वा साद॑यामि ज्योति॑ष्कृतं त्वा साद॑यामि

ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वन्तीं त्वा सादयामि ज्वलन्तीं
 त्वा सादयामि मल्मलाभवन्तीं त्वा सादयामि दीप्यमानां
 त्वा सादयामि रोचमानां त्वा सादयाम्यजस्रां त्वा सादयामि
 बृहज्ज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयन्तीं त्वा सादयामि जाग्रतीं त्वा
 सादयामि॥ (३५)

ज्योतिष्मती५ पट्वि५शत्॥ [३४]

प्रयासाय स्वाहाऽऽयासाय स्वाहा वियासाय स्वाहा
 संयासाय स्वाहोद्यासाय स्वाहाऽवयासाय स्वाहा शुचे स्वाहा
 शोकाय स्वाहा तप्यत्वै स्वाहा तपते स्वाहा ब्रह्महत्यायै स्वाहा
 सर्वस्मै स्वाहा॥ (३६)

प्रयासाय चतुर्वि५शतिः॥ [३५]

चित्तं५ सन्तानेन भवं यक्रा रुद्रं तनिम्ना पशुपतिं५
 स्थूलहृदयेनाग्निं५ हृदयेन रुद्रं लोहितेन शर्वं मतस्नाभ्यां
 महादेवमन्तःपार्श्वेनौषिष्ठहनं५ शिङ्गीनिकोश्याभ्याम्॥ (३७)

चित्तमष्टादश॥ [३६]

आ तिष्ठ वृत्रहन् रथं युक्ता ते ब्रह्मणा हरीं। अर्वाचीनं५ सु ते
 मनो ग्रावां कृणोतु वग्नुना॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं
 एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (३८)

आ तिष्ठ पट्वि५शतिः॥ [३७]

इन्द्रमिद्धरीं वहतोऽप्रतिधृष्टशवसमृषीणां च स्तुतीरुपं यज्ञं
च मानुषाणाम्॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते
योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (३९)

इन्द्रमित्रयौविंशतिः॥ [३८]

असावि सोमं इन्द्र ते शर्विष्ठ धृष्णवा गंहि। आ त्वा
पृणक्तिन्द्रियं रजः सूर्यं न रश्मिभिः॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय
त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (४०)

असावि सप्तविंशतिः॥ [३९]

सर्वस्य प्रतिशीवरी भूमिस्त्वोपस्थ आऽधिता स्योनाऽस्मै
सुषदा भव यच्छस्मै शर्म सप्रथाः॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा
षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (४१)

सर्वस्य षड्विंशतिः॥ [४०]

महां इन्द्रो वज्रबाहुः षोडशी शर्म यच्छतु। स्वस्ति नो मघवां
करोतु हन्तु पाप्मानं योऽस्मान् द्वेष्टि॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा
षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (४२)

सर्वस्य महान्यषड्विंशतिः षड्विंशतिः॥ [४१]

सजोषा इन्द्र सगणो मरुद्भिः सोमं पिब वृत्रहञ्छूर विद्वान्।
जहि शत्रूँ रप मृधो नुदस्वाऽथाभयं कृणुहि विश्वतो नः॥

उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा
षोडशिनै॥ (४३)

सजोपांस्त्रिंशत्॥

[४२]

उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः। दृशे विश्वाय
सूर्यम्॥ चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः।
आऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगत्तस्तस्थुषश्च॥
अग्ने नय सुपथा राये अस्मान् विश्वानि देव वयुनानि विद्वान्।
युयोध्यस्मञ्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेम॥ दिवं गच्छ
सुवः पत रूपेण (४४)

वो रूपमभ्यैमि वयसा वयः। तुथो वो विश्ववेदा वि भजतु
वर्षिष्ठे अधि नाके॥ एतत् ते अग्ने राध ऐति सोमच्युतं तन्मित्रस्य
पथा नयर्तस्य पथा प्रेतं चन्द्रदक्षिणा यज्ञस्य पथा सुविता
नयन्तीर्ब्राह्मणमद्य राध्यासमृषिमार्षेयं पितृमन्तं पैतृमत्यं
सुधातुदक्षिणं वि सुवः पश्य व्यन्तरिक्षं यतस्व सदस्यैरस्मद्वात्रा
देवत्रा गच्छत मधुमतीः प्रदातारमा विशतानवहायास्मान् देवयानेन
पथेत सुकृतां लोके सीदत तन्नः सङ्स्कृतम्॥ (४५)

रूपेण सदस्यैरष्टादश च॥

[४३]

धाता रातिः संवितेदं जुषन्तां प्रजापतिर्निधिपतिर्नो अग्निः।
त्वष्टा विष्णुः प्रजयां स रराणो यजमानाय द्रविणं दधातु॥ समिन्द्र

णो मनसा नेषि गोभिः सः सूरिभिर्मघवन्त्सः स्वस्त्या। सं ब्रह्मणा
देवकृतं यदस्ति सं देवानां सुमत्या यज्ञियानाम्॥ सं वर्चसा
पयसा सं तनूभिरगन्महि मनसा सः शिवेन। त्वष्टा नो अत्र
वरिवः कृणो- (४६)

त्वनु मार्षु तनुवो यद्विलिष्टम्॥ यदद्य त्वां प्रयति यज्ञे
अस्मिन्नग्रे होतारमवृणीमहीह। ऋधगयाड्धगुताशमिष्ठाः प्रजानन्
यज्ञमुपयाहि विद्वान्॥ स्वगा वो देवाः सदनमकर्म य आजग्म
सवनेदं जुषाणाः। जक्षिवांसः पपिवांसश्च विश्वेऽस्मे धत्त
वसवो वसूनि॥ यानाऽवह उशतो देव देवान्तान् (४७)

प्रेरय स्वे अग्रे सधस्थै। वहमाना भरमाणा हवींषि वसुं
घर्म दिवमा तिष्ठतानु॥ यज्ञं यज्ञं गच्छ यज्ञपतिं गच्छ स्वां योनिं
गच्छ स्वाहैष ते यज्ञो यज्ञपते सहसूक्तवाकः सुवीरः स्वाहा देवा
गातुविदो गातुं वित्वा गातुमित मनसस्पत इमं नो देव देवेषु
यज्ञं स्वाहा वाचि स्वाहा वार्ते धाः॥ (४८)

कृणोतु तानृष्टाचत्वारिंशच्च॥

[४४]

उरुः हि राजा वरुणश्चकार सूर्याय पन्थामन्वेतुवा उ। अपदे
पादा प्रतिधातवेऽकरुतापवक्ता हृदयाविधश्चित्॥ शतं ते राजन्
भिषजः सहस्रमुर्वी गम्भीरा सुमतिष्ठे अस्तु। बाधस्व द्वेषो निर्ऋतिं
पराचैः कृतं चिदेनः प्र मुमुग्ध्यस्मत्॥ अभिष्ठितो वरुणस्य पाशो-

ऽग्नेरनीकमप आ विवेश। अपां नपात् प्रतिरक्षन्नसुर्यं दमेदमे (४९)

सुमिधं यक्ष्यग्ने॥ प्रति ते जिह्वा घृतमुच्चरण्येत्समुद्रे ते
हृदयमप्स्वन्तः। सं त्वा विशन्त्वोषधीरुताऽऽपो यज्ञस्य त्वा
यज्ञपते हविर्भिः॥ सूक्तवाके नमोवाके विधेमावभृथ निचङ्कुण
निचेरुरसि निचङ्कुणाव देवैर्देवकृतमेनोऽयाडव मर्त्यैर्मर्त्यकृतमुरोरा
नो देव रिषस्पाहि सुमित्रा न आप ओषधयः (५०)

सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मो
देवीराप एष वो गर्भस्तं वः सुप्रीतः सुभृतमकर्म देवेषु नः सुकृतो
ब्रूतात् प्रतियुतो वरुणस्य पाशः प्रत्यस्तो वरुणस्य पाश एधो-
ऽस्येधिषीमहि समिदसि तेजोऽसि तेजो मयि धेह्यपो अन्वचारिषः
रसेन समंसृक्षमहि। पयस्वाः अग्न आऽगमं तं मा सः सृज-
वर्चसा॥ (५१)

दमेदम् ओषधय आ षट् च॥ [४५]

यस्त्वा हृदा कीरिणा मन्यमानोऽमर्त्यं मर्त्यो जोहवीमि।
जातवेदो यशो अस्मासु धेहि प्रजाभिरग्ने अमृतत्वमंश्याम्॥ यस्मै
त्वः सुकृते जातवेद उ लोकमग्ने कृणवः स्योनम्। अश्विनः स
पुत्रिणं वीरवन्तं गोमन्तः रयिं नशते स्वस्ति॥ त्वे सु पुत्र शवसो-
ऽवृत्रन् कामकातयः। न त्वामिन्द्राति रिच्यते॥ उक्थउक्थे सोम-

इन्द्रं ममाद नीथेनीथे मघवानं (५२)

सुतासः। यदी॑ स॒बाधः॑ पि॒तरं॑ न पु॒त्राः स॑मा॒नद॑क्षा॒ अव॑से॒
हव॑न्ते॥ अ॒ग्ने र॑से॒न तेज॑सा॒ जात॑वेदो॒ वि रौ॑चसे। र॒क्षोहा॒-
ऽमी॑व॒चात॑नः॥ अ॒पो अ॒न्व॒चारि॑ष॒ रसे॑न॒ सम॑सृक्ष्महि। प॒र्य॑स्वा॒
अ॒ग्र आ॑ऽगं॒मं तं मा॒ स॒ सृ॑ज॒ वर्च॑सा॥ वसु॑र्वसु॒पति॑र्हि॒कम॑स्य॒ग्ने
वि॒भाव॑सुः। स्या॒म ते सु॑म॒ताव॑पि॥ त्वा॒म॒ग्ने वसु॑पतिं॒ वसू॑ना॒मभि॑ प्र
म॑न्दे (५३)

अध्व॑रेषु॒ राज॑न्। त्वया॒ वाजं॑ वाज॒यन्तो॑ जये॒माभि॑ ष्या॒म
पृ॒थु॒सु॒ती॒र्म॒र्त्याना॑म्। त्वा॒म॒ग्ने वाज॑सा॒तमं॑ वि॒प्रा व॑र्धन्ति॒ सुष्टु॑तम्।
स नो॑ रास्व सु॒वीर्य॑म्॥ अ॒यं नो॑ अ॒ग्निर्व॑रि॒वः कृ॑णोत्व॒यं मृधः॑
पु॒र ए॑तु प्रभि॒न्दन्। अ॒यं श॑त्रूँ॒जय॑तु॒ जर्ह॑षा॒णोऽयं॑ वाजं॑ जयतु॒
वाज॑सा॒तौ॥ अ॒ग्निना॑ऽग्निः॒ समि॑ध्यते॒ क॒विर्गृ॑ह॒पति॑र्युवा॑। ह॒व्य॒वाइ॑
जु॒ह्वी॑स्यः॥ त्वं ह्य॒ग्ने अ॒ग्निना॑ वि॒प्रो वि॒प्रेण॑ स॒न्ध॒स॒ता। स॒खा
स॒ख्या॑ समि॒ध्यसे॑॥ उद॑ग्ने॒ शुच॑य॒स्तव॑ वि॒ज्योति॑षा॥ (५४)

मघवानं मन्दे ह्यग्ने चतुर्दश च॥

[४६]

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

दे॒वा॒सु॒राः सं॒य॑त्ता आ॒स॒न् ते दे॒वा वि॑ज॒य॒मु॒प॒य॒न्तोऽग्नौ॑
वा॒मं व॒सु सं न्य॑दध॒ते॒द॒मु॒ नो भ॑विष्यति॒ यदि॑ नो जे॒ष्य॒न्तीति॑
तद॒ग्नि॒र्य॒काम॑यत् तेनापा॑क्रामत् तद्दे॒वा वि॑जित्या॒वरु॑रु॒त्स॒मा॒ना
अ॒न्वा॒य॒न् तद॑स्य॒ सह॑साऽदि॒त्सन्त॑ सोऽरो॒दी॒द्यद॑रो॒दीत् तद्ब्रु॑द्रस्य॒
रु॒द्र॒त्वं यद॑श्वशी॒यत् तद् (१)

र॑ज॒त॒ हिर॑ण्यमभवत् तस्मा॑द्रज॒त॒ हिर॑ण्यमदक्षि॒ण्यम॑श्रुज॒
हि यो ब॒र्हिषि॑ ददाति॒ पुरा॑ऽस्य॒ संव॑त्स॒राद्गृ॑हे रु॒दन्ति॑ तस्मा॑द्ब॒र्हिषि॑
न दे॒य॒ सोऽग्नि॑र॒ब्रवी॑द्वा॒ग्यंसा॒न्यथ॑ व इ॒दमि॑ति॒ पुन॑रा॒धेयं॑ ते
के॒वल॑मित्य॒ब्रुव॑न्नृ॒षव॑त् खलु स इत्य॑ब्रवी॒द्यो म॑द्दे॒वत्य॑म॒ग्निमा॑दधा॒ता
इति॑ तं पू॒षाऽऽध॑त्त॒ तेन॑ (२)

पू॒षाऽऽध॑र्नोत् तस्मा॑त् पौ॒ष्णाः प॒शव॑ उच्यन्ते॒ तं त्व॑ष्टाऽऽध॑त्त॒
तेन॑ त्व॒ष्टाऽऽध॑र्नोत् तस्मा॑त् त्वा॒ष्ट्राः प॒शव॑ उच्यन्ते॒ तं म॑नुराऽध॑त्त॒
तेन॑ म॒नुराध॑र्नोत् तस्मा॑न्मा॒न॒व्यः प्र॒जा उ॑च्यन्ते॒ तं धा॒ताऽऽध॑त्त॒ तेन॑
धा॒ताऽऽध॑र्नोत्सं॒वत्स॒रो वै धा॒ता तस्मा॑त्सं॒वत्स॒रं प्र॒जाः प॒शवो॑ऽनु प्र
जा॒यन्ते॑ य ए॒वं पु॑नरा॒धेय॑स्यर्द्धिं वेद॒- (३)

ध्नो॒त्ये॒व यो॑ऽस्यै॒वं ब॒न्धुतां॑ वेद॒ बन्धु॑मान् भवति॒ भाग॑धेयं॒ वा
अ॒ग्निरा॑हित॒ इच्छ॑मानः प्र॒जां प॒शून् यज॑मान॒स्योप॑ दो॒द्रावो॑द्वास्य॒

पुन॒रा द॑धीत भा॒ग॒धेये॑नै॒वैन॑ꣳ सम॑र्धयत्यथो॒ शान्ति॑रे॒वास्यै॑षा
 पुन॑र्वस्वो॒रा द॑धीतै॒तद्वै पुन॑रा॒धेय॑स्य॒ नक्ष॑त्रं॒ यत्पुन॑र्वसू॒ स्वाया॑मे॒वैन॑
 दे॒वता॑यामा॒धाय॑ ब्र॒ह्मव॑र्चसी भ॑वति द॒र्भेरा द॑धात्यया॑तयाम॒त्वाय॑
 द॒र्भेरा द॑धात्य॒द्ध्य ए॒वैन॑मोष॒धीभ्योऽव॑रु॒ध्याऽऽध॑त्ते पञ्च॑कपालः
 पु॒रोडा॑शो भवति पञ्च॒ वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तुभ्य॑ ए॒वैन॑मव॒रुध्याऽऽध॑त्ते॥ (४)

अशी॑यत् तत् तेन॒ वेदं॒ दुर्भेः॒ पञ्च॑विंशतिश्च॥ [१]

परा॒ वा ए॒ष य॒ज्ञं प॒शून् व॑पति योऽ॒ग्निमु॑द्वा॒सय॑ते पञ्च॑कपालः
 पु॒रोडा॑शो भवति पा॒ङ्क्तो य॒ज्ञः पा॒ङ्क्तोः प॒शवो॑ य॒ज्ञमे॒व प॒शून् व॑ रु॒न्धे
 वी॒र॒हा वा ए॒ष दे॒वानां॑ योऽ॒ग्निमु॑द्वा॒सय॑ते न वा ए॒तस्य॑ ब्रा॒ह्मणा
 ऋ॒ताय॑वः पु॒राऽन्न॑मक्षन् प॒ङ्क्तो या॒ज्यानु॑वा॒क्या भ॑वन्ति पा॒ङ्क्तो य॒ज्ञः
 पा॒ङ्क्तः पु॒रुषो॑ दे॒वाने॒व वी॒रं नि॑रव॒दाया॒ग्निं पुन॑रा (५)

ध॑त्ते श॒ताक्ष॑रा भवन्ति श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑य॒ आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये
 प्र॑ति तिष्ठति॒ यद्वा अ॒ग्निरा॑हि॒तो न॑र्ध्यते॒ ज्यायो॑ भा॒ग॒धेय॑
 नि॒काम॑य॒मानो॒ यदा॑ग्नेयꣳ स॒र्वं भ॑वति॒ सैवा॑स्य॒र्धिः सं वा
 ए॒तस्य॑ गृ॒हे वाक् सृ॑ज्यते योऽ॒ग्निमु॑द्वा॒सय॑ते स वाचꣳ सꣳसृ॑ष्टां
 यज॑मान ई॒श्वरोऽनु॑ परा॑भवितो॒र्विभ॑क्तयो भवन्ति वा॒चो वि॑धृत्यै॒
 यज॑मान॒स्याप॑राभावाय॒ (६)

विभ॑क्तिं करोति ब्र॒ह्मैव॑ तद॑करुपाꣳशु य॑जति॒ यथा॑ वा॒मं वसु॑
 वि॒विदा॑नो गू॒हति॒ ता॒दृगे॒व तद॑ग्निं प्र॑ति॒ स्विष्ट॑कृतं नि॒रा॒हं यथा॑

वामं वसुं विविदानः प्रकाशं जिगमिषति तादृगेव तद्विभक्तिमुक्त्वा
 प्रयाजेन वषट्करोत्यायतनादेव नैति यजमानो वै पुरोडाशः पशव
 एते आहुती यदभितः पुरोडाशमेते आहुती (७)

जुहोति यजमानमेवोभयतः पशुभिः परि गृह्णाति कृतयजुः
 सम्भृतसम्भार इत्याहुर्न सम्भृत्याः सम्भारा न यजुः कर्तव्यमित्यथो
 खलु सम्भृत्या एव सम्भाराः कर्तव्यं यजुर्यज्ञस्य समृद्धौ
 पुनर्निष्कृतो रथो दक्षिणा पुनरुत्स्यूतं वासः पुनरुत्सृष्टोऽनङ्घ्रान्
 पुनराधेयस्य समृद्धौ सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इत्यग्निहोत्रं
 जुहोति यत्रयत्रैवास्य न्यक्तं तत (८)

एवैनमव रुन्धे वीरहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते
 तस्य वरुण एवर्णयादाग्निवारुणमेकादशकपालमनु निर्वपेद्यं
 चैव हन्ति यश्चास्यर्णयात्तौ भागधेयेन प्रीणाति नाऽऽर्तिमाच्छति
 यजमानः॥ (९)

आऽपराभावाय पुरोडाशमेते आहुती ततः पट्विंशच्च॥ [२]

भूमिर्भूम्रा द्यौर्वरिणाऽन्तरिक्षं महित्वा। उपस्थे ते देव्यदिते-
 ऽग्निमन्त्रादमन्त्राद्यायाऽऽदधे॥ आऽयं गौः पृश्निरक्रमीदसनन्मातरं
 पुनः। पितरं च प्रयन्त्सुवः॥ त्रिंशद्धाम वि राजति वाक्पतङ्गाय
 शिश्रिये। प्रत्यस्य वह द्युभिः॥ अस्य प्राणादपानत्यन्तश्चरति रोचना।
 व्यख्यन्महिषः सुवः॥ यत् त्वा (१०)

क्रुद्धः परोवपं मन्युना यदवर्त्या। सुकल्पमग्रे तत्
 तव पुनस्त्वोदीपयामसि॥ यत् ते मन्युपरोत्तस्य पृथिवीमनु
 दध्वसे। आदित्या विश्वे तद्देवा वसंवश्च समाभरन्॥
 मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं यज्ञं समिमं दधातु।
 बृहस्पतिस्तनुतामिमं नो विश्वे देवा इह मादयन्ताम्॥ सप्त ते
 अग्रे समिधः सप्त जिह्वाः सप्त (११)

ऋषयः सप्त धामं प्रियाणि। सप्त होत्राः सप्तधा त्वा यजन्ति सप्त
 योनीरा पृणस्वा घृतेन॥ पुनरूर्जा नि वर्तस्व पुनरग्र इषाऽऽयुषा।
 पुनर्नः पाहि विश्वतः॥ सह रय्या नि वर्तस्वाग्रे पिन्वस्व धारया।
 विश्वप्स्त्रिया विश्वतस्परि॥ लेकः सलेकः सुलेकस्ते न आदित्या
 आज्यं जुषाणा विंयन्तु केतुः सकेतः सुकेतस्ते न आदित्या आज्यं
 जुषाणा विंयन्तु विवस्वाः अदितिर्देवजूतिस्ते न आदित्या आज्यं
 जुषाणा विंयन्तु॥ (१२)

त्वा जिह्वाः सप्त सुकेतस्ते नञ्चर्योदश च॥ [३]

भूमिर्भूमा द्यौर्वरिणेत्याहाऽऽशिषैवैनमा धत्ते सर्पा वै
 जीर्यन्तोऽमन्यन्त स एतं कंसर्णीरः काद्रवेयो मन्त्रमपश्यत्
 ततो वै ते जीर्णास्तनूरपाघ्नत सर्पराज्ञिया ऋग्भिर्गार्हपत्यमा
 दधाति पुनर्नवमेवैनमजरं कृत्वाऽऽधत्तेऽथो पूतमेव पृथिवीमन्नाद्यं
 नोपानमृत्सैतं (१३)

मन्त्रमपश्यत् ततो वै तामन्नाद्यमुपांनमद्यत्सर्पराज्ञियां
 ऋग्भिर्गार्हपत्यमादधात्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो अस्यामेवैनं
 प्रतिष्ठितमा धत्ते यत्त्वा क्रुद्धः परोवपेत्याहापहुत एवास्मै तत्
 पुनस्त्वोद्दीपयामसीत्याह समिन्ध एवैनं यत्ते मन्युपरोप्तस्येत्याह
 देवताभिरे- (१४)

वैनं सं भरति वि वा एतस्य यज्ञश्छिद्यते योऽग्निमुद्वासयते
 बृहस्पतिवत्यर्चोप तिष्ठते ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैव यज्ञं
 सं दधाति विच्छिन्नं यज्ञं समिमं दधात्वित्याह सन्तत्यै विश्वे देवा
 इह मादयन्तामित्याह सन्तत्यैव यज्ञं देवेभ्योऽनु दिशति सप्त तै
 अग्ने समिधः सप्त जिह्वा - (१५)

इत्याह सप्तसप्त वै संस्रधाऽग्नेः प्रियास्तनुवस्ता एवाव
 रुन्धे पुनरूर्जा सह रय्येत्यभितः पुरोडाशमाहुती जुहोति
 यजमानमेवोर्जा च रय्या चोभयतः परि गृह्णात्यादित्या वा
 अस्माल्लोकादमुं लोकमायन्तेऽमुष्मिल्लोके व्यतृष्यन्त इमं लोकं
 पुनरभ्यवेत्याग्निमाधायैतान् होमानजुहवुस्त आर्ध्रुवन् ते सुवर्गं
 लोकमायन् यः पराचीनं पुनराधेयादग्निमादधीत स एतान्
 होमाञ्जुहुयाद्यामेवाऽऽदित्या ऋद्धिमाध्रुवन् तामेवध्नोति॥ (१६)

एतमेव जिह्वा एतान् पञ्चविंशतिश्च॥

[४]

उपप्रयन्तो अध्वरं मन्त्रं वोचेमाग्नयै। आरे अस्मे च

शृण्वते॥ अस्य प्रत्नामनु द्युतः शुक्रं दुदुहे अहंयः। पयः
 सहस्रसामृषिम्॥ अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत् पतिः पृथिव्या अयम्।
 अपाः रेताः सि जिन्वति॥ अयमिह प्रथमो धायि धातृभिर्होता
 यजिष्ठो अध्वरेष्वीड्यः। यमप्रवानो भृगवो विरुरुचुर्वनेषु चित्रं
 विभुवं विशेर्विशे॥ उभा वामिन्द्राग्नी आहुवध्या (१७)

उभा राधसः सह मादयध्वै। उभा दाताराविषाः रयीणामुभा
 वाजस्य सातये हुवे वाम्॥ अयं ते योनिर्ऋत्वियो यतो जातो
 अरोचथाः। तं जानन्नग्र आ रोहाथा नो वर्धया रयिम्॥ अग्र
 आयूषि पवस् आ सुवोर्जमिषं च नः। आरे बाधस्व दुच्छुनाम्॥
 अग्ने पवस्व स्वपा अस्मे वर्चः सुवीर्यम्। दधत्पोषः रयिं (१८)

मयि॥ अग्ने पावक रोचिषा मन्द्रया देव जिह्वया। आ देवान्
 वक्षि यक्षि च॥ स नः पावक दीदिवोऽग्ने देवाः इहाऽऽवह। उप
 यज्ञः हविश्च नः॥ अग्निः शुचिर्व्रततमः शुचिर्विप्रः शुचिः कविः।
 शुचीं रोचत आहुतः॥ उदग्ने शुचयस्तव शुक्रा भ्राजन्त ईरते। तव
 ज्योतीः ष्यर्चयः॥ आयुर्दा अग्नेऽस्यायुर्मै (१९)

देहि वर्चोदा अग्नेऽसि वर्चो मे देहि तनूपा अग्नेऽसि तनुवं
 मे पाह्यग्ने यन्मे तनुवा ऊनं तन्म आ पृण चित्रावसो स्वस्ति ते
 पारमशीयेन्धानास्त्वा शतः हिमा द्युमन्तः समिधीमहि वयस्वन्तो
 वयस्कृतं यशस्वन्तो यशस्कृतः सुवीरांसो अदाभ्यम्। अग्ने

सपत्नदम्भनं वरुषिष्ठे अधि नाकै॥ सं त्वमग्ने सूर्यस्य वर्चसाऽगथाः
समृषीणां स्तुतेन सं प्रियेण धाम्ना॥ त्वमग्ने सूर्यवर्चा असि सं
मामायुषा वर्चसा प्रजया सृज॥ (२०)

आहुवर्च्यै रयि मे वर्चसा सप्तदश च॥ [५]

सं पश्यामि प्रजा अहमिदं प्रजसो मानवीः। सर्वा भवन्तु नो
गृहे॥ अम्भः स्थाम्भो वो भक्षीय महः स्थ महो वो भक्षीय सहः स्थ
सहो वो भक्षीयोर्जः स्थोर्ज वो भक्षीय रेवंती रमध्वमस्मिँल्लोकै-
ऽस्मिन् गोष्ठेऽस्मिन् क्षयेऽस्मिन् योनाविहैव स्तेतो माऽप गात
बह्वीर्मे भूयास्त (२१)

सं हितासि विश्वरूपीरा मोर्जा विशाऽऽगौपत्येनाऽ-
ऽरायस्पोषेण सहस्रपोषं वः पुष्यासं मयि वो रायः श्रयन्ताम्॥
उप त्वाऽग्ने दिवेदिवे दोषावस्तर्धिया वयम्। नमो भरन्त एमसि।
राजन्तमध्वराणां गोपामृतस्य दीदिविम्। वर्धमानः स्वे दमे॥
स नः पितेव सूनवेऽग्ने सूपायनो भव। सचस्वा नः स्वस्तये॥
अग्ने (२२)

त्वं नो अन्तमः। उत त्राता शिवो भव वरूथ्यः॥ तं त्वां
शोचिष्ठ दीदिवः। सुम्नाय नूनमीमहे सखिभ्यः॥ वसुरग्निर्वसुश्रवाः।
अच्छा नक्षि द्युमत्तमो रयि दाः॥ ऊर्जा वः पश्याम्यूर्जा मां पश्यत
रायस्पोषेण वः पश्यामि रायस्पोषेण मा पश्यतेडाः स्थ मधुकृतः

स्यो॒ना माऽऽवि॑ंशतेरा॒ मदः॑। सह॒स्रपो॑षं वः पु॒ष्यासं॑ (२३)

मयि॑ वो रायः॑ श्रयन्ताम्॥ तथ्स॑वि॒तुर्वरे॑ण्यं॒ भर्गो॑ देवस्य॑
धीमहि॑। धियो॒ यो नः॑ प्रचोदया॑त्॥ सो॒मान॒ऽ॒ स्वर॑णं कृणुहि॑
ब्र॒ह्मण॑स्पते। क॒क्षीव॑न्तं॒ य औ॑शिजम्॥ क॒दा च॑न स्त॒रीर॑सि॒ नेन्द्र॑
सश्च॑सि दा॒शुषे॑। उ॒पोपे॑न्नु म॒घव॑न् भूय॒ इन्नु॑ ते दानं॑ देवस्य॑ पृच्यते॥
परि॑ त्वाऽग्ने॒ पुरं॑ वयं विप्रः॑ सहस्य॑ धीमहि। धृष॑द्वर्णं दि॒वेदि॑वे भे॒त्तारं॑
भङ्गु॑रावतः॥ अ॒ग्ने गृह॑पते सु॒गृह॑पतिर॒हं त्वया॑ गृह॑पतिना भूयासः॑
सु॒गृह॑पतिर्मया॒ त्वं गृह॑पतिना भूयाः॒ शत॑ः हिमा॒स्तामा॑शिष॒मा शा॑से
तन्त॑वे ज्योति॑ष्मतीं॒ तामा॑शिष॒मा शा॑सेऽमुष्मै॒ ज्योति॑ष्मतीम्॥ (२४)

भूयास्त॒ स्वस्तये॑ऽग्ने॒ पुष्यासं॑ धृष॑द्वर्णमेका॒त्रिंशच्च॑॥ [६]

अयं॑ज्ञो वा ए॒ष यो॑ऽसा॒मोप॑प्रयन्तो॒ अध्व॑रमित्या॒ह
स्तोम॑मे॒वास्मै॑ युन॒त्तयु॑पेत्या॒ह प्र॒जा वै प॒शव॑ उपे॒मं लो॒कं
प्र॒जामे॒व प॒शूनि॑मं लो॒कमु॑पैत्य॒स्य प्र॒ताम॑नुद्युत॒मित्या॑ह सुव॒र्गो
वै लो॒कः प्र॒त्नः सु॒वर्ग॑मे॒व लो॒कः॑ स॒मारो॑हत्य॒ग्निर्मूर्धा॑ दि॒वः
क॒कुदि॑त्या॒ह मूर्धा॑न- (२५)

मे॒वैनः॑ स॒माना॑नो॒ करो॑त्यथो॒ देवलो॒कादे॒व म॑नुष्यलो॒के
प्रति॑तिष्ठत्य॒यमि॒ह प्र॑थ॒मो धा॑यि धा॒तृभि॑रित्या॒ह मुख्य॑मे॒वैनं॑
करो॑त्यु॒भा वा॑मिन्द्रा॒ग्नी आ॒हुव॑ध्या॒ इत्या॒हौजो॑ बल॑मे॒वाव॑ रुन्धे॒ऽयं
ते योनि॑र॒ऋत्वि॑य॒ इत्या॑ह प॒शवो॑ वै र॒यिः प॒शूने॒वाव॑ रुन्धे॒ षड्भि॑रुप॑

तिष्ठते षड्वा (२६)

ऋतव ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठति षड्विरुत्तराभिरुप तिष्ठते द्वादश
सं पद्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सर एव प्रति तिष्ठति
यथा वै पुरुषोऽश्वो गौर्जीर्यत्येवमग्निराहितो जीर्यति संवत्सरस्य
परस्तादाग्निपावमानीभिरुप तिष्ठते पुनर्नवमेवैनमजरं करोत्यथो
पुनात्येवोप तिष्ठते योगे एवास्यैष उप तिष्ठते (२७)

दम एवास्यैष उप तिष्ठते याञ्जैवास्यैषोप तिष्ठते यथा
पापीयाञ्छेयस आहत्य नमस्यति तादृगेव तदायुर्दा अग्नेऽस्यायुर्म
देहीत्याहाऽऽयुर्दा ह्येष वर्चोदा अग्नेऽसि वर्चो मे देहीत्याह वर्चोदा
ह्येष तनूपा अग्नेऽसि तनुव मे पाहीत्याह (२८)

तनूपा ह्येषोऽग्ने यन्मे तनुवा ऊनं तन्म आ पृणेत्याह यन्मे
प्रजायै पशूनामूनं तन्म आ पूरयेति वावैतदाह चित्रावसो स्वस्ति ते
पारमशीयेत्याह रात्रिर्वै चित्रावसुरव्युष्ट्यै वा एतस्यै पुरा ब्राह्मणा
अभैषुर्व्युष्टिमेवाव रुन्ध इन्धानास्त्वा शतः (२९)

हिमा इत्याह शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति
तिष्ठत्येषा वै सूर्मी कर्णकावत्येतया ह स्म वै देवा असुराणां
शततरुहाः स्तृहन्ति यदेतया समिधमादधाति वज्रमेवैतच्छतघ्नीं
यजमानो भ्रातृव्याय प्रहरति स्तृत्या अछम्बद्वारः सं त्वमग्ने सूर्यस्य

वर्चसा गथा इत्याहैतत्त्वमसीदमहं भूयासमिति वावैतदाह त्वमग्ने
सूर्यवर्चा असीत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते॥ (३०)

मूर्धानं वै तिष्ठत आह शतमहं षोडश च॥ [७]

सं पश्यामि प्रजा अहमित्याह यावन्त एव ग्राम्याः
पशवस्तानेवाव रुन्धेऽम्भः स्थाम्भो वो भक्षीयेत्याहाम्भो ह्येता
महः स्थ महो वो भक्षीयेत्याह महो ह्येताः सहः स्थ सहो वो
भक्षीयेत्याह सहो ह्येता ऊर्जस्थोर्ज वो भक्षीये- (३१)

त्याहोर्जो ह्येता रेवती रमध्वमित्याह पशवो वै रेवतीः
पशूनेवात्मन् रमयत इहैव स्तेतो माऽपं गातेत्याह ध्रुवा एवेना
अनपगाः कुरुत इष्टकचिद्वा अन्योऽग्निः पशुचिदन्यः संहितासिं
विश्वरूपीरिति वथ्समभि मृशत्युपैवैनं धत्ते पशुचितमेनं कुरुते
प्र (३२)

वा एषोऽस्माल्लोकाच्चवते य आहवनीयमुपतिष्ठते
गार्हपत्यमुप तिष्ठतेऽस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यथो गार्हपत्यायैव
नि हुते गायत्रीभिरुप तिष्ठते तेजो वै गायत्री तेज एवात्मन् धत्ते-
ऽथो यदेतं तृचमन्वाह सन्तत्यै गार्हपत्यं वा अनु द्विपादौ वीराः
प्रजायन्ते य एवं विद्वान् द्विपदाभिर्गार्हपत्यमुपतिष्ठत - (३३)

आऽस्य वीरो जायत ऊर्जा वः पश्याम्यूर्जा मां पश्यतेत्याहा-
ऽऽशिषमेवैतामा शास्ते तथ्संवितुर्वरेण्यमित्याह प्रसूत्यै सोमानुः

स्वर॑ण॒मित्या॑ह सोमपी॒थमे॒वाव॑ रुन्धे कृ॒णुहि॑ ब्र॒ह्मण॑स्पत॒ इत्या॑ह
ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒वाव॑ रुन्धे क॒दा च॒न स्त॒रीर॒सीत्या॑ह न स्त॒रीः रात्रि॑
वसति॒ (३४)

य ए॒वं वि॒द्वान॒ग्निमु॑पतिष्ठते परि॑ त्वाऽग्ने॒ पुरं॑ व॒यमित्या॑ह
परि॒धिमे॒वैतं॑ परि॑ दधा॒त्यस्क॑न्दा॒याग्रे॑ गृहपत॒ इत्या॑ह
यथा॒य॒जुरे॒वैतच्छ्रु॑तः हिमा॒ इत्या॑ह श॒तं त्वा॑ हेम॒न्तानि॑न्धिषी॒येति॑
वावै॒तदा॑ह पु॒त्रस्य॒ नाम॑ गृह्णा॒त्यन्ना॒दमे॒वैनं॑ करोति॒ तामा॑शिष॒मा
शा॑से तन्त॒वे ज्योति॑ष्मती॒मिति॑ ब्रूया॒द्यस्य॑ पु॒त्रोऽजा॑तः स्यात्
ते॒ज॒स्व्ये॒वास्य॑ ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी पु॒त्रो जा॑यते तामा॑शिष॒मा शा॑सेऽमुष्मे॒
ज्योति॑ष्मती॒मिति॑ ब्रूया॒द्यस्य॑ पु॒त्रो जा॑तः स्यात् तेज॑ ए॒वास्मिन्॑
ब्र॒ह्मव॑र्च॒सं द॑धाति॥ (३५)

ऊर्जं॑ वो भक्षी॒येति॑ प्र गार्ह॑पत्यमुपतिष्ठते वसति॒ ज्योति॑ष्मती॒मेका॒न्नत्रि॑ः शब्दः॥ [८]

अ॒ग्निहो॑त्रं जु॒होति॑ यदे॒व किं॑ च॒ यज॑मानस्य॒ स्वं तस्यै॒व तद्रेतः॑
सि॒ञ्चति॑ प्र॒जन॑ने प्र॒जन॑नः॒ हि वा॑ अ॒ग्निरथो॑षधीरन्त॒ंगता॑ दहति॒
तास्ततो॑ भूय॒सीः प्रजा॑यन्ते॒ यत्सा॒यं जु॒होति॑ रे॒त ए॒व तथ्सि॑ञ्चति॒
प्रैव॑ प्रा॒तस्त॑नेन॒ जन॑यति॒ तद्रेतः॑ सि॒क्तं न॒ त्वष्ट्रा॑ऽवि॒कृतं॑ प्रजा॑यते
याव॒च्छो वै॑ रे॒तसः॑ सि॒क्तस्य॑ (३६)

त्वष्टा॑ रू॒पाणि॑ वि॒करोति॑ ताव॒च्छो वै॑ तत्प्रजा॑यत ए॒ष वै
दैव्य॒स्त्वष्टा॑ यो यज॑ते ब॒ह्वीभि॒रुप॑ तिष्ठते॒ रेत॑स ए॒व सि॒क्तस्य॑ बहु॒शो

रूपाणि वि करोति स प्रैव जायते श्वःश्वो भूयान् भवति य एवं
विद्वानग्निमुपतिष्ठतेऽहर्देवानामासीद्रात्रिरसुराणां तेऽसुरा यद्देवानां
वित्तं वेद्यमासीत्तेन सह (३७)

रात्रिं प्राविशन् ते देवा हीना अमन्यन्त तेऽपश्यन्नाग्नेयी
रात्रिराग्नेयाः पशवं इममेवाग्निं स्तवाम स नः स्तुतः पशून्
पुनर्दास्यतीति तेऽग्निमस्तुवन्त्स एभ्यः स्तुतो रात्रिया अध्यहरभि
पशून्निर्जत् ते देवाः पशून् वित्वा कामा अकुर्वत् य एवं
विद्वानग्निमुपतिष्ठते पशुमान् भवत्या- (३८)

दित्यो वा अस्माल्लोकादमुं लोकमैत्सोऽमुं लोकं गत्वा पुनरिमं
लोकमभ्यध्यायत्स इमं लोकमागत्य मृत्योरविभेन्मृत्युसंयुत इव
ह्ययं लोकः सोऽमन्यतेममेवाग्निं स्तवानि स मां स्तुतः
सुवर्गं लोकं गमयिष्यतीति सोऽग्निमस्तौत्स एनं स्तुतः सुवर्गं
लोकमगमयद्य - (३९)

एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठते सुवर्गमेव लोकमेति सर्वमायुरेत्यभि
वा एषोऽग्नी आ रोहति य एनावुपतिष्ठते यथा खलु वै
श्रेयानभ्यारूढः कामयते तथा करोति नक्तमुप तिष्ठते न प्रातः
स हि नक्तं व्रतानि सृज्यन्ते सह श्रेयाश्च पापीयाश्चासाते
ज्योतिर्वा अग्निस्तमो रात्रिर्यन्- (४०)

नक्तमुपतिष्ठते ज्योतिषैव तमंस्तरत्युपस्थेयोऽग्नी(३)र्नोप-

स्थेया(३) इत्याहुर्मनुष्यायेन्वै योऽहरहराहृत्याथैनं याचति स इन्वै तमुपाच्छ्रित्यथ को देवानहरहर्याचिष्यतीति तस्मान्नोपस्थेयोऽथो खल्वाहुराशिषे वै कं यजमानो यजत इत्येषा खलु वा (४१)

आहिताग्रेराशीर्यदग्निमुपतिष्ठते तस्मादुपस्थेयः प्रजापतिः पशूनसृजत ते सृष्टा अहोरात्रे प्राविशन् ताञ्छन्दोभिरन्विच्छन्दोभिरुपतिष्ठते स्वमेव तदन्विच्छति न तत्र जाम्यंस्तीत्याहुर्योऽहरहरुपतिष्ठत इति यो वा अग्निं प्रत्यङ्मुपतिष्ठते प्रत्येनमोषति यः पराङ् विष्वङ् प्रजयां पशुभिरेति कवातिर्यङ्ङिवोपतिष्ठेत नैनं प्रत्योषति न विष्वङ् प्रजयां पशुभिरेति॥ (४२)

सिक्तस्य सह भवति यो यत्खलु वै पशुभिस्त्रयोदश च॥—————[९]

मम नाम प्रथमं जातवेदः पिता माता च दधतुर्यदग्रे। तत्त्वं बिभृहि पुनरा मदैतोस्तवाहं नाम बिभराण्यग्रे॥ मम नाम त्वं च जातवेदो वासंसी इव विवसानौ ये चरावः। आयुषे त्वं जीवसे वयं यथायथं वि परि दधावहे पुनस्ते॥ नमोऽग्नयेऽप्रतिविद्धाय नमोऽनाधृष्टाय नमः सम्राजे। अषाढो (४३)

अग्निर्बृहद्वया विश्वजिह्वसहन्त्यः श्रेष्ठो गन्धर्वः॥ त्वत्पितारो अग्रे देवास्त्वामाहुतयस्त्वद्विवाचनाः। सं मामायुषा सं गौपत्येन सुहिते मा धाः॥ अयमग्निः श्रेष्ठतमोऽयं भगवत्तमोऽयं सहस्रसातमः। अस्मा अस्तु सुवीर्यम्॥ मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं यज्ञं

समिमं दधातु। या इष्टा उषसो निमृचंश्च ताः सं दधामि हविषा
घृतेन॥ पयस्वतीरोषधयः (४४)

पयस्वद्वीरुधां पयः। अपां पयसो यत्पयस्तेन मामिन्द्र सः
सृज॥ अग्ने व्रतपते व्रतं चरिष्यामि तच्छुकेयं तन्मे राध्यताम्॥
अग्निः होतारमिह तं हुवे देवान् यज्ञियानिह यान् हवामहे॥ आ
यन्तु देवाः सुमनस्यमाना वियन्तु देवा हविषो मे अस्य॥ कस्त्वा
युनक्ति स त्वा युनक्तु यानि घर्मे कपालान्युपचिन्वन्ति (४५)

वेधसः। पूष्णस्तान्यपि व्रत इन्द्रवायू विमुञ्चताम्॥ अभिन्नो
घर्मो जीरदानुर्यत आत्तस्तदगन् पुनः। इध्मो वेदिः परिधयश्च सर्वे
यज्ञस्याऽऽयुरनु सं चरन्ति॥ त्रयस्त्रिंशत्तन्तवो ये वितन्तिरे य इमं
यज्ञं स्वधया ददन्ते तेषां छिन्नं प्रत्येतदधामि स्वाहा घर्मो देवाः
अप्येतु॥ (४६)

अपां ओषधय उपचिन्वन्ति पञ्चत्वारिंशच्च॥ [१०]

वैश्वानरो न ऊत्याऽऽप्र यातु परावतः। अग्निरुक्थेन वाहसा॥
ऋतावानं वैश्वानरमृतस्य ज्योतिषस्पतिम्। अजस्रं घर्ममीमहे॥
वैश्वानरस्य दसनाभ्यो बृहदरिणादेकः स्वपस्यया कविः। उभा
पितरा महयन्नजायताग्निर्द्यावापृथिवी भूरिरेतसा॥ पृष्ठो दिवि पृष्ठो
अग्निः पृथिव्यां पृष्ठो विश्वा ओषधीरा विवेश। वैश्वानरः सहसा
पृष्ठो अग्निः स नो दिवा स (४७)

रिषः पातु नक्तम्॥ जातो यदग्रे भुवना व्यख्यः पशुं न गोपा
इर्यः परिज्मा। वैश्वानर ब्रह्मणे विन्द गातुं यूयं पात स्वस्तिभिः सदा
नः॥ त्वमग्रे शोचिषा शोशुचान आ रोदसी अपृणा जायमानः। त्वं
देवाः अभिशस्तेरमुश्चो वैश्वानर जातवेदो महित्वा॥ अस्माकमग्रे
मघवत्सु धारयानामि क्षत्रमजरः सुवीर्यम्। वयं जयेम शतिनः
सहस्रिणं वैश्वानर (४८)

वाजमग्रे तवोतिभिः॥ वैश्वानरस्य सुमतौ स्याम राजा हिकं
भुवनानामभिश्चीः। इतो जातो विश्वमिदं वि चष्टे वैश्वानरो यतते
सूर्येण॥ अव ते हेडो वरुण नमोभिरव यज्ञेभिरीमहे हविभिः।
क्षयन्नस्मभ्यमसुर प्रचेतो राजन्नेनासि शिश्रथः कृतानि॥
उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदवाधमं वि मध्यमः श्रथाय। अथा
वयमादित्य (४९)

व्रते तवानागसो अदितये स्याम॥ दधिक्राव्णो अकारिषं
जिष्णोरश्वस्य वाजिनः॥ सुरभि नो मुखां करत् प्र ण आयूषि
तारिषत्॥ आ दधिक्राः शवसा पञ्च कृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा-
ऽपस्ततान। सहस्रसाः शतसा वाज्यर्वा पृणक्तु मध्वा समिमा
वचासि॥ अग्निर्मूर्धा भुवः। मरुतो यद्ध वो दिवः सुम्नायन्तो
हवामहे। आ तू न (५०)

उप गन्तन॥ या वः शर्म शशमानाय सन्ति त्रिधातूनि

दाशुषे यच्छताधि। अस्मभ्यं तानि मरुतो वि यन्त रयिं नो
 धत्त वृषणः सुवीरम्॥ अदितिर्न उरुष्यत्वदितिः शर्म यच्छतु।
 अदितिः पात्वहंसः॥ महीम् षु मातरं सुव्रतानामृतस्य
 पत्नीमवसे हुवेम। तुविक्षत्रामजरन्तीमुरूचीं सुशर्माणमदितिं
 सुप्रणीतिम्॥ सुत्रामाणं पृथिवीं द्यामनेहसं सुशर्माणमदितिं
 सुप्रणीतिम्। दैवीं नावं स्वरित्रामनागसमस्रवन्तीमा रुहेमा
 स्वस्तये॥ इमां सु नावमाऽरुहं शतारित्रां शतस्फ्याम्।
 अच्छिद्रां पारयिष्णुम्॥ (५१)

दिवा स संहस्त्रिणं वैश्वानराऽऽदित्य तू नोऽनेहसं सुशर्माणमेकान्रविंशतिश्च॥ [११]

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

सं त्वां सिञ्चामि यजुषा प्रजामायुर्धनं च। बृहस्पतिप्रसूतो
 यजमान इह मा रिषत्॥ आज्यमसि सत्यमसि सत्यस्याध्यक्षमसि
 हुविरसि वैश्वानरं वैश्वदेवमुत्पूतशुष्मं सत्यौजाः सहोऽसि
 सहमानमसि सहस्वारातीः सहस्वारातीयतः सहस्व पृतनाः
 सहस्व पृतन्यतः। सहस्रवीर्यमसि तन्मा जिन्वाऽऽज्यस्याऽ-
 ऽज्यमसि सत्यस्य सत्यमसि सत्यायु- (१)

रसि सत्यशुष्ममसि सत्येन त्वाऽभि घोरयामि तस्य ते भक्षीय

पश्चानां त्वा वातानां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि
 पश्चानां त्वर्तूनां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि
 पश्चानां त्वा दिशां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि
 पश्चानां त्वा पञ्चजनानां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि
 चरोस्त्वा पञ्चबिलस्य यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि
 ब्रह्मणस्त्वा तेजसे यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि
 क्षत्रस्य त्वौजसे यन्त्राय (२)

धर्त्राय गृह्णामि
 विशे त्वा यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि
 सुवीर्याय त्वा गृह्णामि सुप्रजास्त्वाय त्वा गृह्णामि रायस्पोषाय त्वा
 गृह्णामि ब्रह्मवर्चसाय त्वा गृह्णामि भूरस्माकं हविर्देवानामशिषो
 यजमानस्य देवानां त्वा देवताभ्यो गृह्णामि कामाय त्वा
 गृह्णामि॥ (३)

सत्यायुरोजसे यन्त्राय त्रयस्त्रिंशच्च॥

[१]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहं संजातेषु भूयासं
 धीरश्चेत्ता वसुविदुग्रोऽस्युग्रोऽहं संजातेषु भूयास-
 मुग्रश्चेत्ता वसुविदभिभूरस्यभिभूरहं संजातेषु भूयास-
 मभिभूश्चेत्ता वसुविद्युनज्मिं त्वा ब्रह्मणा दैव्येन हव्यायास्मै वोढवे
 जातवेदः। इन्द्रानास्त्वा सुप्रजसः सुवीरा ज्योग्जीवेम बलिहृतौ

वयं तै॥ यन्मे अग्रे अस्य यज्ञस्य रिष्या- (४)

द्यद्वा स्कन्दादाज्यस्योत विंणो। तेन हन्मि सपत्नं दुर्मरायुमेनं
दधामि निर्ऋत्या उपस्थे। भूर्भुवः सुवरुच्छुष्मो अग्रे यजमानायैधि
निशुष्मो अभिदासते। अग्रे देवैद्ध मन्विद्ध मन्द्रजिह्वामर्त्यस्य ते
होतर्मूर्धन्ना जिघर्मि रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय मनोऽसि
प्राजापत्यं मनसा मा भूतेनाऽऽविश वागस्यैन्द्री संपत्क्षयणी (५)

वाचा मैन्द्रियेणाऽऽविश
वसन्तमृतूनां प्रीणामि स मां प्रीतः प्रीणातु
ग्रीष्ममृतूनां प्रीणामि स मां प्रीतः प्रीणातु
वरुषा ऋतूनां प्रीणामि ता मां प्रीताः प्रीणन्तु
शरदमृतूनां प्रीणामि सा मां प्रीता प्रीणातु
हेमन्तशिशिरावृतूनां प्रीणामि तौ मां प्रीतौ प्रीणीता-
मग्रीषोमयोरहं देवयज्यया चक्षुष्मान् भूयासम्-
ग्रेरहं देवयज्ययान्नादो भूयासं (६)

दब्धिरस्यदब्धो भूयास-
ममुं दभेयमग्रीषोमयोरहं देवयज्यया वृत्रहा भूयास-
मिन्द्राग्नियोरहं देवयज्ययैन्द्रियाव्यन्नादो भूयास-
मिन्द्रस्याहं देवयज्ययैन्द्रियावी भूयासं
महेन्द्रस्याहं देवयज्यया जेमानं महिमानं गमेयमग्नेः स्विष्टकृतोऽहं

देवयज्ययाऽऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयम्॥ (७)

रिष्यात्सपत्नक्षयण्यन्नादो भूयासुः षट्त्रिंशच्च॥ [२]

अग्निर्मा दुरिष्ठात् पातु सविताऽघशंसाद्यो मेऽन्ति दूरै-
ऽरातीयति तमेतेन जेषु सुरूपवर्षवर्ण एहीमान् भद्रान्
दुर्याः अभ्येहि मामनुव्रता न्यु शीर्षाणि मृद्धमिड एह्यदित
एहि सरस्वत्येहि रन्तिरसि रमन्तिरसि सूनर्यसि जुष्टे जुष्टि
तेऽशीयोपहूत उपहूतं (८)

तेऽशीय सा मै सत्याशीरस्य यज्ञस्य भूयादरेडता मनसा
तच्छ्लेकेयं यज्ञो दिवः रोहतु यज्ञो दिवं गच्छतु यो देवयानः
पन्थास्तेन यज्ञो देवाः अप्येत्वस्मास्विन्द्र इन्द्रियं दधात्वस्मान्नाय
उत यज्ञाः सचन्तामस्मासु सन्त्वाशिषः सा नः प्रिया सुप्रतूर्तिर्मघोनी
जुष्टिरसि जुषस्व नो जुष्टा नो- (९)

ऽसि जुष्टि ते गमेयं मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं
यज्ञं समिमं दधातु बृहस्पतिस्तनुतामिमं नो विश्वे देवा इह
मादयन्ताम्॥ ब्रध्न पिन्वस्व ददतो मे मा क्षायि कुर्वतो मे
मोपदसत् प्रजापतेर्भागोऽस्यूर्जस्वान् पयस्वान् प्राणापानौ मे
पाहि समानव्यानौ मे पाह्युदानव्यानौ मे पाह्यक्षितोऽस्यक्षित्यै त्वा
मा मै क्षेष्टा अमुत्रामुष्मिल्लोके॥ (१०)

उपहूतं जुष्टा नस्त्वा षट् च॥ [३]

ब॒रुहिषो॒ऽहं दै॒वय॒ज्यया॑ प्र॒जावा॑न् भूयासं नरा॒शः स॑स्या॒हं
 दै॒वय॒ज्यया॑ पशु॒मान् भूया॑सम॒ग्नेः स्वि॑ष्ट॒कृतो॒ऽहं दै॒वय॒ज्यया॑ऽ-
 ऽयु॑ष्मान् य॒ज्ञेन॑ प्र॒तिष्ठां ग॑मेयम॒ग्नेर॒हमु॒ज्जि॑तिमनू॒ज्जेष॑ ५ सोम॑स्या-
 हमु॒ज्जि॑तिमनू॒ज्जेषम॒ग्नेर॒हमु॒ज्जि॑तिमनू॒ज्जेषम॒ग्नीषोम॑यो॒र॒हमु॒ज्जि॑तिमनू॒ज्जेष-
 मिन्द्रा॒ग्नीयो॒र॒हमु॒ज्जि॑तिमनू॒ज्जेषमिन्द्र॑स्या॒हमु॒- (११)

ज्जि॑तिमनू॒ज्जेषं महेन्द्र॑स्या॒हमु॒ज्जि॑तिमनू॒ज्जेषम॒ग्नेः स्वि॑ष्ट॒कृतो॒-
 ऽहमु॒ज्जि॑तिमनू॒ज्जेषं वाज॑स्य मा प्रस॒वेनो॑द्वाभे॒णोद॑ग्रभीत्। अथा॑
 स॒पत्ना॑ ५ इन्द्रो॑ मे नि॒ग्राभे॑णाध॒रा ५ अकः॥ उ॒द्वाभं च॑ नि॒ग्राभं च॑ ब्रह्म
 दे॒वा अ॑वीवृधन्। अथा॑ स॒पत्नानिन्द्रा॒ग्नी मे॑ विषू॒चीना॒न्व्यस्य॑ताम्॥
 ए॒मा अ॑गमन्ना॒शिषो॒ दोह॑कामा॒ इन्द्र॑वन्तो (१२)

वना॑महे धुक्षी॒महि॑ प्र॒जामि॑षम्॥ रोहि॑तेन त्वा॒ऽग्निर्दे॒वता॑
 गम॑यतु॒ हरि॑भ्यां त्वेन्द्रो॑ दे॒वता॑ गम॑य॒त्वेत॑शेन त्वा॒ सूर्यो॑ दे॒वता॑
 गम॑यतु॒ वि ते॑ मु॒ञ्चामि॑ र॒शना॑ वि र॒श्मीन् वि॑ यो॒क्त्रा या॑नि
 परि॑च॒र्त॒नानि॑ ध॒त्ताद॑स्मासु॒ द्रवि॑णं यच्च भ॒द्रं प्र णो॑ ब्रूताद्वाग॒धान्
 दे॒वता॑सु॥ विष्णोः॑ शं॒यो॒र॒हं दै॒वय॒ज्यया॑ य॒ज्ञेन॑ प्र॒तिष्ठां ग॑मेय॒ ५
 सोम॑स्या॒हं दै॒वय॒ज्यया॑ (१३)

सु॒रेता॒ रेतो॑ धिषीय॒ त्वष्ट॑र॒हं दै॒वय॒ज्यया॑ पशूना॑ ५ रू॒पं
 पु॒षेयं॑ दे॒वानां॑ पत्नी॒र॒ग्निर्गृ॑हप॒तिर्य॑ज्ञस्य॒ मिथु॑नं तयो॒र॒हं दै॒वय॒ज्यया॑
 मिथु॑नेन प्र भूयासं वे॒दो॒ऽसि॑ वि॒त्तिर॑सि वि॒देय॑ कर्मा॑सि क॒रुण॑मसि

क्रियासं॑ स॒निर॑सि स॒निता॑सि स॒नेयं॑ घृ॒तव॑न्तं कु॒ला॒यिन॑
रा॒यस्पोष॑ सह॒स्त्रिणं॑ वे॒दो द॑दातु वा॒जिन॑म्॥ (१४)

इन्द्रस्याहमिन्द्रवन्तः सोमस्याहं देवयज्यया चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [४]

आ प्या॑यतां ध्रु॒वा घृ॒तेन॑ य॒ज्ञं य॒ज्ञं प्र॑ति दे॒वय॑ज्यः।
सूर्या॑या ऊ॒धोऽदि॑त्या उ॒पस्थं॑ उ॒रुधा॑रा पृथि॒वी य॒ज्ञे अ॒स्मिन्॥
प्र॒जाप॑तेर्वि॒भान्नाम॑ लो॒कस्तस्मि॑स्त्वा द॒धामि॑ स॒ह य॒ज॑मानेन
सद॑सि स॒न्मे भू॒याः सर्व॑मसि स॒र्व मे॑ भू॒याः पूर्ण॑मसि पूर्णं मे॑ भू॒या
अक्षि॑तमसि मा मे॑ क्षे॒ष्टाः प्रा॒च्या दि॒शि दे॒वा ऋ॒त्विजो॑ मार्ज॒यन्तां॑
दक्षि॑णायां (१५)

दि॒शि मासाः॑ पि॒तरौ मार्ज॑यन्तां प्र॒तीच्या॑ दि॒शि गृ॒हाः
प॒शवो॑ मार्ज॒यन्तामु॒दीच्या॑ दि॒श्याप॑ ओष॑धयो वन॒स्पत॑यो
मार्ज॑यन्तामूर्ध्वा॒या दि॒शि य॒ज्ञः स॒वत्स॑रो य॒ज्ञप॑तिर्मार्ज॒यन्तां॑
विष्णोः॑ क्रमो॑ऽस्यभिमाति॒हा गा॑य॒त्रेण॑ छन्द॑सा पृथि॒वीमनु॑ वि
क्रमे॑ निर्भ॒क्तः स॒ यं द्वि॒ष्मो विष्णोः॑ क्रमो॑ऽस्यभि॒शस्ति॑हा त्रैष्टु॑भेन
छन्द॑साऽन्तरि॑क्षमनु॑ वि क्रमे॑ निर्भ॒क्तः स॒ यं द्वि॒ष्मो विष्णोः॑
क्रमो॑ऽस्यराती॒यतो॑ ह॒न्ता जा॑ग॒तेन॑ छन्द॑सा दि॒वमनु॑ वि क्रमे॑
निर्भ॒क्तः स॒ यं द्वि॒ष्मो विष्णोः॑ क्रमो॑ऽसि शत्रू॒यतो॑ ह॒न्ताऽऽनु॑ष्टुभेन

छन्दसा दिशोऽनु वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मः॥ (१६)

दक्षिणायां द्विष्मो विष्णोरेकान्नत्रिंशच्च॥ [५]

अगन्म सुवः सुवरगन्म सन्दृशस्ते मा छिंथिस् यत्ते तपस्तस्मै
ते माऽऽवृक्षि सुभूरसि श्रेष्ठो रश्मीनामायुर्धा अस्यायुर्मे धेहि वर्चोधा
असि वर्चो मयि धेहीदमहममुं भ्रातृव्यमाभ्यो दिग्भ्योऽस्यै दिवो-
ऽस्मादन्तरिक्षादस्यै पृथिव्या अस्मादन्नाद्यान्निर्भजामि निर्भक्तः स
यं द्विष्मः। (१७)

सं ज्योतिषाऽभूवमैन्द्रीमावृतमन्वावर्ते समहं प्रजया सं मया
प्रजा समहं रायस्पोषेण सं मया रायस्पोषः समिद्धो अग्ने मे
दीदिहि समेद्धा ते अग्ने दीद्यासं वसुमान् यज्ञो वसीयान् भूयासमग्र
आयूँषि पवस् आ सुवोर्जमिषं च नः। आरे बाधस्व दुच्छुनाम्॥
अग्ने पवस्व स्वपां अस्मे वर्चः सुवीर्यम्। (१८)

दधत् पोषं रयिं मयि। अग्ने गृहपते सुगृहपतिरहं त्वया
गृहपतिना भूयासं सुगृहपतिर्मया त्वं गृहपतिना भूयाः शतं
हिमास्तामाशिषमा शांसे तन्तवे ज्योतिष्मतीं तामाशिषमाशांसे-
ऽमुष्मै ज्योतिष्मतीं कस्त्वा युनक्ति स त्वा विमुञ्चत्वग्रे व्रतपते
व्रतमचारिषं तदशकं तन्मैऽराधि यज्ञो बभूव स आ (१९)

बभूव स प्र जज्ञे स वावृधे। स देवानामधिपतिर्बभूव सो
अस्मां अधिपतीन् करोतु वयं स्याम पतयो रयीणाम्॥ गोमां

अग्नेऽवि॑मा॒ अ॒श्वी य॒ज्ञो नृ॒वत्स॑खा॒ स॒द॒मि॒द॒प्र॒मृ॒ष्यः। इ॒डा॒वा॒ ए॒षो
अ॒सुर॒ प्र॒जावा॑न् दी॒र्घो र॒यिः पृ॑थु॒बुध्नः स॒भावा॑न्॥ (२०)

द्विष्मः सुवीर्यं स आ पञ्चत्रिंशच्च॥ [६]

यथा॒ वै सं॒मृत॑सो॒मा ए॒वं वा ए॒ते सं॒मृत॑य॒ज्ञा यद्द॑र्शपूर्ण॒मासौ
कस्य॒ वाह॑ दे॒वा य॒ज्ञमा॒ गच्छ॑न्ति॒ कस्य॑ वा॒ न ब॑हूनां॒ यज॑मानानां॒
यो वै दे॒वताः॒ पूर्वं॑ परिगृ॒ह्णाति॒ स ए॑नाः॒ श्वो भू॑ते यंजत
ए॒तद्वै दे॒वाना॑मा॒यत॑नं॒ यदा॑ह॒वनी॑योऽन्त॒राग्नी॑ प॒शूनां॑ गा॒र्हप॑त्यो
मनु॒ष्या॑णामन्वाहा॒र्यप॑चनः॒ पित॑र॒णाम॒ग्निं गृ॑ह्णाति॒ स्व ए॒वाय॑तने
दे॒वताः॒ परि॑ (२१)

गृ॒ह्णाति॒ ताः श्वो॑ भू॒ते यं॑जते व्र॒तेन॒ वै मे॒ध्योऽग्नि॑र्व्र॒तप॑तिर्ब्राह्म॒णो
व्र॑तभृद् व्र॒तमु॑पैष्यन् ब्रू॒याद॑ग्ने॒ व्रत॑पते व्र॒तं च॑रिष्या॒मीत्य॑ग्निर्वै
दे॒वाना॑ व्र॒तप॑तिस्तस्मा॑ ए॒व प्र॑तिप्रोच्य॒ व्रत॑माल॒भते ब॑रु॒हिषा॑
पूर्ण॑मा॒से व्र॒तमु॑पैति व॒त्सैर॑मावा॒स्याया॑मेतद्धै॒तयो॑रा॒यत॑नमु॒पस्ती॑र्यः
पूर्व॑श्चा॒ग्निर॑प॒रश्चे॒त्याहु॑र्मनु॒ष्या (२२)

इ॒त्वा उप॑स्ती॒र्णमि॑च्छन्ति॒ किमु॑ दे॒वा येषां॑ नवा॒वसान॑-
मुपा॑स्मि॒ञ्चो य॒क्ष्यमा॑णे दे॒वता॑ वसन्ति॒ य ए॒वं वि॒द्वान॒ग्निमु॑पस्तृणाति॒
यज॑मानेन ग्रा॒म्याश्च॑ प॒शवो॑ऽव॒रुध्या॑ आ॒रण्या॑श्चेत्या॒हुर्यद्वा॒म्यानु॑प॒-
वस॑न्ति॒ तेन॑ ग्रा॒म्यान्व॑ रुन्धे॒ यदा॑र॒ण्यस्या॑श्जाति॒ तेना॑र॒ण्यान्
यदना॑श्चानु॒पव॑सेत् पितृ॒देव॑त्यः॒ स्यादा॑र॒ण्यस्या॑श्जातीन्द्रि॒यं (२३)

वा आर॒ण्यमिन्द्रि॑यमे॒वाऽऽत्मन् धत्ते॒ यदना॑श्चानुप॒वसेत्
क्षो॒धुकः स्या॒द्यद॑श्जी॒याद्रुद्रो॑ऽस्य प॒शून॒भिम॑न्येता॒पोऽश्वा॑ति
तन्नेवा॑शितं नेवान॑शितं न क्षो॒धुको भ॑वति नास्य॑ रु॒द्रः
प॒शून॒भि म॑न्यते वज्रो॒ वै य॒ज्ञः क्षु॒त्खलु॒ वै म॑नुष्य॑स्य भ्रातृ॒व्यो
यदना॑श्चानुप॒वस॑ति वज्रेणै॒व सा॒क्षात्क्षु॑धं भ्रातृ॒व्यं ह॑न्ति॥ (२४)

परि॑ मनु॒ष्या इन्द्रि॑यं सा॒क्षात् त्रीणि॑ च॥ [७]

यो वै श्र॒द्धामना॑रभ्य य॒ज्ञेन॒ यज॑ते नास्ये॒ष्टाय॒ श्रद्ध॑धतेऽपः प्र
ण॑यति श्र॒द्धा वा आपः॑ श्र॒द्धामे॒वाऽऽर॑भ्य॑ य॒ज्ञेन॒ यज॑त उ॒भयै॑ऽस्य
दे॒वमनु॑ष्या इ॒ष्टाय॒ श्रद्ध॑धते॒ तदा॑हुरति॒ वा ए॒ता व॑र्त्र॒न्नेद॑न्त्यति॒ वाचं
मनो॒ वावै॑ता नाति॑ नेद॒न्तीति॑ मन॑सा प्र ण॑यती॒यं वै मनो॑- (२५)

ऽनयै॒वैनाः॒ प्र ण॑यत्यस्क॑न्नह॒विर्भव॑ति॒ य ए॒वं वेद॑ यज्ञायु॒धानि॒
स॒म्भ॑रति॒ यज्ञो॒ वै य॑ज्ञायु॒धानि॒ य॒ज्ञमे॒व तथ॑स॒म्भ॑रति॒ यदे॒कमे॒कं
स॒म्भ॑रैत् पितृ॒दे॒वत्या॑नि स्यु॒र्यथ॑स॒ह सर्वा॑णि मा॒नुषा॑णि द्वे॒द्वे
स॒म्भ॑रति॒ याज्या॑नुवा॒क्योरे॒व रू॒पं के॒रोत्यथो॑ मिथु॒नमे॒व यो वै
दश॑ यज्ञायु॒धानि॒ वेद॑ मुख॒तोऽस्य॑ य॒ज्ञः क॑ल्पते॒ स्फ्य- (२६)

श्च क॒पाला॑नि चाग्नि॒होत्र॑ह॒वणी च॒ शूर्पं च॒ कृष्णा॑जिनं च॒ शम्या॑
चो॒लूख॑लं च॒ मुस॑लं च॒ दृष॑चोप॒ला चै॒तानि॒ वै दश॑ यज्ञायु॒धानि॒ य
ए॒वं वेद॑ मुख॒तोऽस्य॑ य॒ज्ञः क॑ल्पते॒ यो वै दे॒वेभ्यः॑ प्रति॒प्रोच्य॑ य॒ज्ञेन॒
यज॑ते जु॒षन्ते॑ऽस्य दे॒वा ह॒व्यं ह॒विर्नि॑रु॒प्यमा॑णम॒भि म॑न्त्रयेता॒ग्निं

होतारमिह त९ हु॒व इति (२७)

दे॒वेभ्य॑ ए॒व प्र॑ति॒प्रोच्य॑ य॒ज्ञेन॑ यज॒ते जु॒षन्ते॑ऽस्य दे॒वा ह॒व्यमे॒ष
वै य॒ज्ञस्य॑ ग्र॒हो गृही॑त्वै॒व य॒ज्ञेन॑ यज॒ते तदु॑दि॒त्वा वाचं॑ यच्छति
य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्या अथो॑ मन॑सा॒ वै प्र॒जाप॑तिर्य॒ज्ञम॑तनु॒त् मन॑सै॒व तद्य॒ज्ञं
तनु॑ते॒ रक्ष॑सा॒मन॑न्वव॒चारा॑य॒ यो वै य॒ज्ञं यो॒ग आ॑गते॒ युन॑क्ति॒ युङ्क्ते
यु॒ञ्जाने॑षु॒ कस्त्वा॑ युन॒क्ति स॒ त्वा यु॑न॒क्तित्या॑ह प्र॒जाप॑तिर्वै कः
प्र॒जाप॑तिनै॒वैनं॑ युन॒क्ति यु॒ङ्क्ते यु॒ञ्जाने॑षु॥ (२८)

वै मनः स्फ्य इति युनक्तेकादश च॥ [८]

प्र॒जाप॑तिर्य॒ज्ञान॑सृज॒ताग्नि॑हो॒त्रं चा॑ग्नि॒ष्टोमं॑ च॒ पौर्ण॑मा॒सीं चो॒क्थ्यं
चा॒मावा॑स्या॒ चाति॑रा॒त्रं च॒ तानु॑द॒मिमी॑त् याव॑द॒ग्निहो॒त्रमा॑सीत्
तावा॑न॒ग्निष्टो॒मो याव॑ती॒ पौर्ण॑मा॒सी तावा॑नु॒क्थ्यो याव॑त्य॒मावा॑स्या
तावा॑न॒तिरा॒त्रो य ए॒वं वि॒द्वान॑ग्निहो॒त्रं जु॒होति॑ याव॑द॒ग्निष्टो॒मेनो॑पा॒प्रोति॑
ताव॑दु॒पाऽऽप्रो॑ति॒ य ए॒वं वि॒द्वान् पौ॑र्णमा॒सीं यज॑ते॒ याव॑दु॒क्थ्येनो॑
पा॒प्रोति॑ (२९)

ताव॑दु॒पाऽऽप्रो॑ति॒ य ए॒वं वि॒द्वान॑मावा॒स्यां यज॑ते॒
याव॑द॒तिरा॒त्रेणो॑पा॒प्रोति॑ ताव॑दु॒पाऽऽप्रो॑ति॒ पर॑मे॒ष्ठिनो॒ वा ए॒ष
य॒ज्ञोऽग्रं॑ आसीत् तेन॑ स॒ पर॑मां॒ काष्ठा॑म॒गच्छ॑त् तेन॑ प्र॒जाप॑तिं
नि॒रवा॑साय॒त् तेन॑ प्र॒जाप॑तिः॒ पर॑मां॒ काष्ठा॑म॒गच्छ॑त् तेनेन्द्रं॑
नि॒रवा॑साय॒त् तेनेन्द्रः॑ पर॑मां॒ काष्ठा॑म॒गच्छ॑त् तेना॒ग्नीषो॑मौ

नि॒रवा॑साय॒यत् तेना॒ग्नीषो॑मौ॒ पर॒मां का॑ष्ठा॒मगच्छ॑तां॒ य (३०)

ए॒वं वि॒द्वान् द॑र्शपूर्णमा॒सौ यज॑ते पर॒मामे॒व का॑ष्ठां गच्छति॒
यो वै प्रजा॑तेन॒ यज्ञेन॒ यज॑ते प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॒यते॒
द्वाद॑श॒ मासाः॑ संवत्स॒रो द्वाद॑श द्व॒न्द्वानि॑ द॒र्शपूर्ण॑मा॒सयो॒स्तानि॑
स॒म्पाद्या॑नीत्या॒हुर्वत्सं॑ चोपावसृजत्यु॒खां चाधि॑ श्रयत्य॒व च॒ हन्ति॑
दृ॒षदौ॑ च स॒माह॑न्त्यधि॒ च व॑पते क॒पाला॑नि॒ चोप॑ दधाति पुरो॒डाशं॑
चा- (३१)

धि॒श्रय॑त्याज्यं च स्तम्बय॒जुश्च॒ हर॑त्य॒भि च॑ गृह्णाति वेदिं च
परि॑गृह्णाति॒ पत्नीं॑ च॒ सं न॑ह्यति प्रोक्ष॑णीश्चाऽऽसादय॒त्याज्यं॑ चै॒तानि॑
वै द्वाद॑श द्व॒न्द्वानि॑ द॒र्शपूर्ण॑मा॒सयो॒स्तानि॑ य ए॒व स॒म्पाद्य॒ यज॑ते
प्रजा॑तेनै॒व य॒ज्ञेन॑ यजते प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॒यते॥ (३२)

उ॒क्थ्ये॒नोपा॑प्रोत्य॒गच्छ॑तां॒ यः पुरो॑डाशं च चत्वारि॒ंशच्च॑॥ [९]

ध्रु॒वोऽसि॑ ध्रु॒वोऽह॑ स॒जा॒तेषु॑ भूयास॒मित्या॑ह ध्रु॒वाने॒वैनान्॑
कुरु॑त उ॒ग्रोऽस्यु॒ग्रोऽह॑ स॒जा॒तेषु॑ भूयास॒मित्या॑हाप्रतिवादिन
ए॒वैनान्कुरु॑तेऽभिभूर॑स्यभिभूर॒ह स॒जा॒तेषु॑ भूयास॒मित्या॑ह॒ य ए॒वैनं॑
प्रत्यु॒त्पिपी॑ते तमुपा॑स्यते यु॒नज्मि॑ त्वा ब्रह्म॑णा दै॒व्येने॒त्याहैष॑ वा
अ॒ग्नेर्यो॑गस्तेनै- (३३)

वैनं॑ यु॒नक्ति॑ य॒ज्ञस्य॒ वै समृ॑द्धेन दे॒वाः सु॒वर्गं॑ लो॒कमा॑यन्
य॒ज्ञस्य॒ व्यु॑द्धेनासुरान् परा॑भावयन् यन्मै॑ अ॒ग्ने अ॒स्य य॒ज्ञस्य॒

रिष्यादित्याह यज्ञस्यैव तत्समृद्धेन यजमानः सुवर्गं लोकमेति
 यज्ञस्य व्यृद्धेन भ्रातृव्यान् परां भावयत्यग्निहोत्रमेताभिर्व्याहृतीभि-
 रुपं सादयेद्यज्ञमुखं वा अग्निहोत्रं ब्रह्मैता व्याहृतयो यज्ञमुख एव
 ब्रह्म (३४)

कुरुते संवत्सरे पर्यागंत एताभिरेवोपसादयेद् ब्रह्मणैवोभयतः
 संवत्सरं परिगृह्णाति दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यान्यालभमान
 एताभिर्व्याहृतीभिर्हवीऽप्यासादयेद्यज्ञमुखं वै दर्शपूर्णमासौ
 चातुर्मास्यानि ब्रह्मैता व्याहृतयो यज्ञमुख एव ब्रह्म कुरुते संवत्सरे
 पर्यागंत एताभिरेवासादयेद् ब्रह्मणैवोभयतः संवत्सरं परिगृह्णाति
 यद्वै यज्ञस्य साम्नां क्रियते राष्ट्रं (३५)

यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छति यदृचा विशं यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छत्यथ
 ब्राह्मणोऽनाशीर्केण यज्ञेन यजते सामिधेनीरनुवक्ष्यन्नेता व्याहृतीः
 पुरस्ताद्व्याद् ब्रह्मैव प्रतिपदं कुरुते तथा ब्राह्मणः साशीर्केण यज्ञेन
 यजते यं कामयेत् यजमानं भ्रातृव्यमस्य यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदिति
 तस्यैता व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्यायां दध्याद् भ्रातृव्यदेवत्यां वै पुरो-
 ऽनुवाक्यां भ्रातृव्यमेवास्य यज्ञस्या- (३६)

ऽऽशीर्गच्छति यान् कामयेत् यजमानान्त्समावत्येनान्
 यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदिति तेषामेता व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्याया
 अर्धर्च एकां दध्याद्याज्यायै पुरस्तादेकां याज्याया अर्धर्च एकां

तथैनान्त्समावती यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छति यथा वै पर्जन्यः सुवृष्टं
वर्षत्येवं यज्ञो यजमानाय वर्षति स्थलयोदकं परिगृह्णन्त्याशिषा
यज्ञं यजमानः परिगृह्णाति मनोऽसि प्राजापत्यं (३७)

मनसा मा भूतेनाऽऽविशेत्याहु मनो वै प्राजापत्यं प्राजापत्यो
यज्ञो मन एव यज्ञमात्मन् धत्ते वागस्यैन्द्री संपलक्षयणी वाचा
मैन्द्रियेणाऽऽविशेत्याहैन्द्री वै वाग्वाचमेवैन्द्रीमात्मन् धत्ते॥ (३८)

तेनैव ब्रह्म राष्ट्रमेवास्यं यज्ञस्यं प्राजापत्यं पद्विंशच्च॥ [१०]

यो वै सप्तदशं प्रजापतिं यज्ञमन्वायत्तं वेदं प्रति यज्ञेन तिष्ठति
न यज्ञाद् भ्रंशते आ श्रावयेति चतुरक्षरमस्तु श्रौषडिति चतुरक्षरं
यजेति द्व्यक्षरं ये यजामह इति पञ्चाक्षरं द्व्यक्षरो वषट्कार एष वै
सप्तदशः प्रजापतिर्यज्ञमन्वायत्तो य एवं वेदं प्रति यज्ञेन तिष्ठति न
यज्ञाद् भ्रंशते यो वै यज्ञस्य प्रायणं प्रतिष्ठा- (३९)

मुदयनं वेदं प्रतिष्ठितेनारिष्टेन यज्ञेन सङ्स्थां गच्छत्या
श्रावयास्तु श्रौषड्यज ये यजामहे वषट्कार एतद्वै यज्ञस्य
प्रायणमेषा प्रतिष्ठितदुदयनं य एवं वेदं प्रतिष्ठितेनारिष्टेन यज्ञेन
सङ्स्थां गच्छति यो वै सूनृतायै दोहं वेदं दुह एवैनां यज्ञो वै
सूनृताऽऽश्रावयेत्यैवैनामह्वदस्तु (४०)

श्रौषडित्युपावांस्त्रायजेत्युदनेषीद्ये यजामह इत्युपास-
दद्वषट्कारेण दोग्ध्येष वै सूनृतायै दोहो य एवं वेदं दुह एवैनां

देवा वै स॒त्रमा॑सत॒ तेषां॑ दि॒शोऽद॑स्यन्त॒ ए॒तामा॒र्द्रां प॒ङ्क्ति॑म॒पश्य॑न्ना
श्राव॑येति॒ पुरो॒वा॒तम॑जनयन्नु॒स्तु श्रौष॑डित्य॒भ्रः॑ स॒म॒प्लाव॑यन्॒ यजे॑ति॒
वि॒द्युत॑- (४१)

म॒जन॑यन्॒ ये यजा॑मह॒ इति॒ प्राव॑र्षयन्भ्य॑स्तनयन् वष॑ट्कारेण॒
ततो॒ वै तेभ्यो॑ दि॒शः प्रा॒प्याय॑न्त॒ य ए॒वं वेद॑ प्रा॒स्मै दि॒शः प्या॑यन्ते
प्र॒जाप॑तिं त्वो॒वेद॑ प्र॒जाप॑तिस्त्वं वेद॒ यं प्र॒जाप॑तिर्वेद॒ स पु॒ण्यो
भव॑त्ये॒ष वै छ॑न्द॒स्यः प्र॒जाप॑तिरा श्राव॑यास्तु श्रौष॑ड्यज॒ ये यजा॑महे
वष॑ट्कारो य ए॒वं वेद॑ पु॒ण्यो भ॑वति वस॒न्त- (४२)

मृ॒तूनां॑ प्री॒णामी॑त्या॒हर्त॑वो॒ वै प्र॑याजा ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति॒ तेऽस्मै॑
प्री॒ता य॑थापूर्वं क॑ल्पन्ते॒ कल्प॑न्तेऽस्मा ऋ॒तवो॑ य ए॒वं वेदा॒ग्नी॒॒षोम॑यो॒र॒हं दै॒वय॑ज्यया॒ चक्षु॑ष्मान् भू॒यास॑मित्या॒हाग्नी॒षोमा॑भ्यां॒ वै
य॒ज्ञश्चक्षु॑ष्मान् ता॒भ्यामे॒व चक्षु॑रा॒त्मन् ध॑त्तेऽग्ने॒र॒हं दै॒वय॑ज्यया॒न्नादो॑
भू॒यास॑मित्या॒हाग्नि॑र्वै दे॒वाना॑म॒न्नाद॑स्तेनै॒वा- (४३)

ऽन्नाद्य॑मा॒त्मन् ध॑त्ते॒ दब्धि॑र॒स्यद॑ब्धो भू॒यास॑म॒मुं द॑भेय॒मित्या॒॒॑
हैत॑या॒ वै द॑ब्ध्या॒ दे॒वा अ॑सु॒रान॑द॒भ्रुव॑न् तयै॒व भ्रातृ॑व्यं द॒भ्रोत्य॑ग्नी॒॒
षोम॑यो॒र॒हं दै॒वय॑ज्यया॒ वृत्र॑हा भू॒यास॑मित्या॒हाग्नी॒षोमा॑भ्यां॒ वा इन्द्रो॑
वृ॒त्रम॑हन् ता॒भ्यामे॒व भ्रातृ॑व्यः॒ स्तृणु॑त इन्द्रा॒ग्नि॒यो॒र॒हं दै॒वय॑ज्ययै॒॒न्द्रि॒याव्य॑न्नादो भू॒यास॑मित्या॒हेन्द्रि॒याव्यै॒वान्नादो॑ भ॒वतीन्द्र॑स्या॒- (४४)

ऽहं दै॒वय॑ज्ययै॒न्द्रि॒यावी॒ भू॒यास॑मित्या॒हेन्द्रि॒याव्यै॒व भ॑वति

महेन्द्रस्याहं देवयज्यया जेमानं महिमानं गमेयमित्याह जेमानमेव
महिमानं गच्छत्यग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्ययाऽऽयुष्मान् यज्ञेन
प्रतिष्ठां गमेयमित्याहायुरेवात्मन् धत्ते प्रति यज्ञेन तिष्ठति॥ (४५)

प्रतिष्ठामहदस्तु विद्युतं वसन्तमेवेन्द्रस्याऽष्टात्रिंशच्च॥ [११]

इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः। अस्माकमस्तु केवलः॥
इन्द्रं नरो नेमधिता हवन्ते यत्पार्या युनजते धियस्ताः। शूरो नृषांता
शवसश्चकान आ गोमति ब्रजे भजा त्वं नः॥ इन्द्रियाणि शतक्रतो
या ते जनेषु पञ्चसु। इन्द्र तानि त आ वृणे॥ अनु ते दायि मह
इन्द्रियाय सत्रा ते विश्वमनु वृत्रहत्यै। अनु (४६)

क्षत्रमनु सहो यजत्रेन्द्र देवेभिरनु ते नृषह्यै॥ आ यस्मिन्त्सप्त
वासवास्तिष्ठन्ति स्वारुहो यथा। ऋषिर्ह दीर्घश्रुतं इन्द्रस्य घर्मो
अतिथिः॥ आमासु पक्वमैरय आ सूर्यं रोहयो दिवि। घर्म
न सामन्तपता सुवृक्तिभिर्जुष्टं गिर्वणसे गिरः॥ इन्द्रमिद्राथिनो
बृहदिन्द्रमर्केभिरर्किणः। इन्द्रं वाणीरनूपत॥ गायन्ति त्वा
गायत्रिणो- (४७)

ऽर्चन्त्यर्कमर्किणः। ब्रह्माणस्त्वा शतक्रतुवुद्धं शमिव येमिरे॥
अहोमुचे प्र भरेमा मनीषामोषिष्ठदान्त्रे सुमतिं गृणानाः। इदमिन्द्र
प्रति हव्यं गृभाय सत्याः सन्तु यजमानस्य कामाः॥ विवेष यन्मा
धिषणा जजान स्तवै पुरा पार्यादिन्द्रमहः। अहंसो यत्र पीपरद्यथा

नो नावेव यान्तमुभये हवन्ते॥ प्र सम्राजं प्रथममध्वराणां- (४८)

म॰होमुचं वृषभं यज्ञियानाम्। अपां नपांतमश्विना
हयन्तमस्मिन्नर इन्द्रियं धत्तमोजः॥ वि न इन्द्र मृधो जहि नीचा
यच्छ पृतन्यतः। अधस्पदं तमीं कृधि यो अस्मा॰ अभिदासति॥
इन्द्र क्षत्रमभि वाममोजोऽजायथा वृषभ चर्षणीनाम्। अपानुदो
जनममित्रयन्तमुरुं देवेभ्यो अकृणोरु लोकम्॥ मृगो न भीमः
कुचरो गिरिष्ठाः परावत - (४९)

आ जंगामा परस्याः। सूक॰ सु॰शायं पविमिन्द्र तिग्मं
वि शत्रून् ताढि वि मृधो नुदस्व॥ वि शत्रून् वि मृधो नुद
वि वृत्रस्य हनू रुज। वि मन्युमिन्द्र भामितोऽमित्रस्याभिदासतः॥
त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्र॰ हवेहवे सुहव॰ शूरमिन्द्रम्। हुवे नु शक्रं
पुरुहूतमिन्द्र॰ स्वस्ति नो मघवा धात्विन्द्रः॥ मा ते अस्या॰ (५०)

संहसावन् परिष्ठावघायं भूम हरिवः परादै। त्रायस्व नो-
ऽवृकेभिर्वरूथैस्तवं प्रियासः सूरिषु स्याम॥ अनवस्ते रथमश्वाय
तक्षन् त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम्। ब्रह्माण इन्द्रं महयन्तो
अर्केरवर्धयन्नहये हन्तवा उ॥ वृष्णे यत् ते वृषणो अर्कमर्चानिन्द्र
ग्रावाणो अदितिः सजोषाः। अनश्वासो ये पवयोऽरथा इन्द्रैषिता
अभ्यवर्तन्त दस्यून्॥ (५१)

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः ॥

पा॒क॒य॒ज्ञं वा अ॒न्वाहि॑ताग्नेः प॒शव॑ उप॑ तिष्ठन्त॒ इडा॒ खलु॑ वै
पा॒क॒य॒ज्ञः सैषाऽन्तरा॑ प्रयाजानूयाजान् यज॑मानस्य लोकेऽव॑हिता
तामा॑ह्नियमाणाम॒भि म॑न्त्रयेत् सु॒रूप॑वर्षवर्ण॒ एहीति॑ प॒शवो॑ वा इडा
प॒शूने॒वोप॑ ह्वयते य॒ज्ञं वै दे॒वा अ॒दुह॑न् य॒ज्ञोऽसु॑रा॒ अदु॑हत् तेऽसु॑रा
य॒ज्ञदु॑ग्धाः परा॑ऽभवन् यो वै य॒ज्ञस्य॒ दोहं॑ वि॒द्वान् (१)

यज॑तेऽप्य॒न्यं यज॑मानं दुहे सा मे स॒त्याऽऽशी॒रस्य॒ य॒ज्ञस्य॑
भूया॑दित्या॒हैष वै य॒ज्ञस्य॒ दोह॑स्तेनै॒वैनं॑ दुहे प्र॒त्ता वै गौर्दु॑हे प्र॒त्तेडा॒
यज॑मानाय दुह ए॒ते वा इडा॑यै स्तना॒ इडो॑प॒हूतेति॑ वा॒युर्व॒थ्सो य॒र्हि
होते॑डा॒मुप॑ह्वयेत् त॒र्हि यज॑मानो होता॑र॒मीक्ष॑माणो वा॒युं मन॑सा
ध्यायेन् (२)

मा॒त्रे व॒थ्समु॑पाव॑सृजति॒ सर्वे॑ण॒ वै य॒ज्ञेन॑ दे॒वाः सु॑व॒र्गं
लो॒कमा॑यन् पाक॒य॒ज्ञेन॒ मन॑र॒श्राम्य॒थ्सेडा॒ मन॑मु॒पाव॑र्तत॒ तान्दे॑वासु॒रा
व्य॑ह्वयन्त प्र॒तीचीं॑ दे॒वाः परा॑ची॒मसु॑राः सा दे॒वानु॑पाव॑र्तत प॒शवो॑ वै
तद्दे॒वान॑वृणत प॒शवो॑ऽसु॒रान॑जहुर्य॒ काम॑ये॒ताप॑शुः स्या॒दिति॑ परा॑चीं
तस्ये॒डा॒मुप॑ह्वये॒ताप॑शु॒रेव॑ भ॒वति॒ यं (३)

का॒मये॑त पशु॒मान्थ॑स्या॒दिति॑ प्र॒तीचीं॑ तस्ये॒डा॒मुप॑ह्वयेत

पशुमानेव भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा इडामुपह्वयेत्
 य इडामुपह्वयाऽऽत्मानमिडायामुपह्वयेतेति सा नः प्रिया
 सुप्रतूर्तिर्मघोनीत्याहेडामेवोपह्वयाऽऽत्मानमिडायामुप
 ह्वयेत्येव व्यस्तमिव वा एतद्यज्ञस्य यदिडां सामि प्राश्नन्ति (४)

सामि मार्जयन्त एतत् प्रति वा असुराणां यज्ञो व्यच्छिद्यत
 ब्रह्मणा देवाः समदधुर्बृहस्पतिस्तनुतामिमं न इत्याहु ब्रह्म वै
 देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैव यज्ञं सन्दधाति विच्छिन्नं यज्ञं समिमं
 दधात्वित्याहु सन्तत्यै विश्वे देवा इह मादयन्तामित्याहु सन्तत्यैव
 यज्ञं देवेभ्योऽनु दिशति यां वै (५)

यज्ञे दक्षिणां ददाति तामस्य पशवोऽनु सङ्गमन्ति स एष
 ईजानोऽपशुर्भावुको यजमानेन खलु वै तत्कार्यमित्याहुयथा देवत्रा
 दत्तं कुर्वीताऽऽत्मन् पशून् रमयेतेति ब्रध्नं पिन्वस्वेत्याहु यज्ञो वै
 ब्रध्नो यज्ञमेव तन्महयत्यथो देवत्रैव दत्तं कुरुत आत्मन् पशून्
 रमयते ददतो मे मा क्षायीत्याहाक्षितिमेवोपैति कुर्वतो मे मोप
 दसदित्याहु भूमानमेवोपैति॥ (६)

विद्वान्याये द्यं प्राश्नन्ति यां वै म एकात्रविंशतिश्च॥ [१]

सः श्रवा ह सौवर्चनसस्तुमिञ्मौपौदितिमुवाच यत्सत्रिणां
 होताऽभूः कामिडामुपाह्वया इति तामुपाह्व इति होवाच यां प्राणेन
 देवान् दाधारं व्यानेन मनुष्यान्पानेन पितृनिति छिनत्ति सा न

छिनत्ती (३) इति छिनत्तीति होवाच शरीरं वा अस्यै तदुपाह्वथा इति होवाच गौर्वा (७)

अस्यै शरीरं गां वाव तौ तत्पर्यवदतां या यज्ञे दीयते सा प्राणेन देवान् दाधार यया मनुष्या जीवन्ति सा व्यानेन मनुष्यान् यां पितृभ्यो घ्नन्ति साऽपानेन पितृन् य एवं वेद पशुमान् भवत्यथ वै तामुपाह्व इति होवाच या प्रजाः प्रभवन्तीः प्रत्याभवतीत्यन्नं वा अस्यै त- (८)

दुपाह्वथा इति होवाचौषधयो वा अस्या अन्नमौषधयो वै प्रजाः प्रभवन्तीः प्रत्या भवन्ति य एवं वेदान्नादो भवत्यथ वै तामुपाह्व इति होवाच या प्रजाः पराभवन्तीरनुगृह्णाति प्रत्याभवन्तीर्गृह्णातीति प्रतिष्ठां वा अस्यै तदुपाह्वथा इति होवाचेयं वा अस्यै प्रतिष्ठे- (९)

यं वै प्रजाः पराभवन्तीरनुगृह्णाति प्रत्याभवन्तीर्गृह्णाति य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठत्यथ वै तामुपाह्व इति होवाच यस्यै निक्रमणे घृतं प्रजाः सञ्जीवन्तीः पिबन्तीति छिनत्ति सा न छिनत्ती (३) इति न छिनत्तीति होवाच प्र तु जनयतीत्येष वा इडामुपाह्वथा इति होवाच वृष्टिर्वा इडा वृष्ट्यै वै निक्रमणे घृतं प्रजाः सञ्जीवन्तीः पिबन्ति य एवं वेद प्रैव जायतेऽन्नादो भवति॥ (१०)

गौर्वा अस्यै तत् प्रतिष्ठाऽह्वथा इति वि०श्रुतिश्च॥ [२]

परोक्षं वा अन्ये देवा इज्यन्ते प्रत्यक्षमन्ये यद्यजते य एव देवाः परोक्षमिज्यन्ते तानेव तद्यजति यदन्वाहार्यमाहरत्येते वै

दे॒वाः प्र॒त्यक्षं॑ यद् ब्रा॒ह्म॒णास्ता॒ने॒व तेन॑ प्रीणा॒त्यथो॑ दक्षि॒णै॒वास्यै॒षा-
ऽथो॑ य॒ज्ञस्यै॒व छि॒द्रम॑पि॒ दधा॑ति॒ यद्वै य॒ज्ञस्य॑ क॒रुं यद्वि॑लि॒ष्टं
तद॑न्वाहा॒र्येणा॒- (११)

न्वाह॑रति॒ तद॑न्वाहा॒र्यस्या॒न्वाहा॒र्यत्वं दे॒वदू॑ता वा ए॒ते यदृ॒त्विजो॒
यद॑न्वाहा॒र्यमा॒हर॑ति दे॒वदू॑ताने॒व प्री॑णाति॒ प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञान्
व्यादि॑श॒थ्स रि॑रिचा॒नोऽम॑न्यत् स ए॒तम॑न्वाहा॒र्यम॑भ॒क्तम॑पश्यत्
तमा॒त्मन्न॑धत्त॒ स वा ए॒ष प्रा॑जाप॒त्यो यद॑न्वाहा॒र्यो यस्यै॒वं
वि॒दुषो॑ऽन्वाहा॒र्य आ॒ह्रिय॑ते सा॒क्षादे॒व प्र॒जाप॑तिर्मृ॒धोत्य॑प॒रिमि॑तो
नि॒रुप्योऽप॑रिमि॒तः प्र॒जाप॑तिः प्र॒जाप॑ते- (१२)

रा॒स्यै दे॒वा वै यद्य॒ज्ञेऽकु॑र्वत् तद॒सुरा॑ अकुर्वत् ते दे॒वा ए॒तं
प्रा॑जाप॒त्यम॑न्वाहा॒र्यम॑पश्यन् तम॑न्वाह॑रन्त॒ ततो॑ दे॒वा अ॑भ॒वन्
परा॑सुरा॒ यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽन्वाहा॒र्य आ॒ह्रिय॑ते भ॒व॑त्या॒त्मना॒ परा॑स्य
भ्रातृ॑व्यो भवति य॒ज्ञेन॒ वा इ॒ष्टी प॑क्वेन॒ पूर्ती॑ यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽन्वाहा॒र्य
आ॒ह्रिय॑ते स त्वे॒वेष्टा॑पूर्ती॒ प्र॒जाप॑तेर्भा॒गोऽसी॑- (१३)

त्या॑ह प्र॒जाप॑तिमे॒व भा॑ग॒धेये॑न् स॒मर्ध॑य॒त्यूर्ज॑स्वान्
पय॑स्वा॒नित्या॒होर्ज॑मे॒वास्मिन् पयो॑ दधाति प्राणापा॒नौ मे॑
पाहि॑ स॒मान॑व्या॒नौ मे॑ पा॒हीत्या॑हाऽऽशिष॑मे॒वैता॑मा शा॒स्ते-

ऽक्षितोऽस्यक्षित्यै त्वा मा मै क्षेष्टा अमुत्रामुष्मिल्लोक इत्याह
 क्षीयते वा अमुष्मिल्लोकेऽन्नमितः प्रदानं ह्यमुष्मिल्लोके प्रजा
 उपजीवन्ति यदेवमभिमृशत्यक्षितिमेवैनद्रमयति नास्यामुष्मिल्लोके-
 ऽन्नं क्षीयते॥ (१४)

अन्वाहार्येण प्रजापतेरसि ह्यमुष्मिल्लोके पञ्चदश च॥ [३]

बर्हिषोऽहं देवयज्यया प्रजावान् भूयासमित्याह बर्हिषा वै
 प्रजापतिः प्रजा असृजत तेनैव प्रजाः सृजते नराशंसस्याहं
 देवयज्यया पशुमान् भूयासमित्याह नराशंसैन वै प्रजापतिः
 पशून्सृजत तेनैव पशून्सृजतेऽग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्ययाऽ-
 ऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमित्याहाऽऽयुरेवात्मन् धत्ते प्रति यज्ञेन
 तिष्ठति दर्शपूर्णमासयोर्- (१५)

वै देवा उज्जितिमनूदजयन् दर्शपूर्णमासाभ्यामसुरानपा-
 नुदन्ताग्नेरहमुज्जितिमनूज्जेषमित्याह दर्शपूर्णमासयोरेव देवतानां
 यजमान उज्जितिमनूज्जयति दर्शपूर्णमासाभ्यां भ्रातृव्यानप नुदते
 वाजवतीभ्यां व्यूहत्यन्नं वै वाजोऽन्नमेवावरुन्धे द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै
 यो वै यज्ञस्य द्वौ दोहौ विद्वान् यजत उभयत - (१६)

एव यज्ञं दुहे पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्चैष वा अन्यो यज्ञस्य दोह
 इडायामन्यो यर्हि होता यजमानस्य नाम गृहीयात् तर्हि
 ब्रूयादेमा अग्नन्नाशिषो दोहकामा इति सःस्तुता एव देवता

दुहेऽथो उभयत एव यज्ञं दुहे पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च रोहितेन
त्वाऽग्निर्देवतां गमयत्वित्याहैते वै देवाश्चा - (१७)

यजमानः प्रस्तरो यदेतैः प्रस्तरं प्रहरति देवाश्चैरेव यजमानः
सुवर्गं लोकं गमयति वि ते मुञ्चामि रशना वि रश्मीनित्याहैष वा
अग्नेर्विमोकस्तेनैवैनं वि मुञ्चति विष्णोः शंयोरहं देवयज्यया यज्ञेन
प्रतिष्ठां गमेयमित्याह यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञ एवान्ततः प्रति तिष्ठति
सोमस्याहं देवयज्यया सुरेता - (१८)

रेतो धिषीयेत्याह सोमो वै रेतोधास्तेनैव रेतं आत्मन्
धत्ते त्वष्टुरहं देवयज्यया पशूनां रूपं पुषेयमित्याह त्वष्टा वै
पशूनां मिथुनानां रूपकृत्तेनैव पशूनां रूपमात्मन् धत्ते देवानां
पत्नीरग्निर्गृहपतिर्यज्ञस्य मिथुनं तयोरहं देवयज्यया मिथुनेन प्र
भूयासमित्याहैतस्माद्वै मिथुनात्प्रजापतिर्मिथुनेन (१९)

प्राजायत तस्मादेव यजमानो मिथुनेन प्र जायते वेदोऽसि
वित्तिरसि विदेयेत्याह वेदेन वै देवा असुराणां वित्तं वेद्यमविन्दन्त
तद्वेदस्य वेदत्वं यद्यद् भ्रातृव्यस्याभिध्यायेत् तस्य नाम गृह्णीयात्
तदेवास्य सर्वं वृद्धे घृतवन्तं कुलायिनं रायस्पोषं सहस्रिणं
वेदो ददातु वाजिनमित्याह प्र सहस्रं पशूनांप्रोत्यास्य प्रजायां
वाजी जायते य एवं वेद॥ (२०)

ध्रुवां वै रिच्यमानां यज्ञोऽनु रिच्यते यज्ञं यजमानो यजमानं
 प्रजा ध्रुवामाप्यायमानां यज्ञोऽन्वा प्यायते यज्ञं यजमानो
 यजमानं प्रजा आ प्यायतां ध्रुवा घृतेनेत्याह ध्रुवामेवाऽऽप्याययति
 तामाप्यायमानां यज्ञोऽन्वा प्यायते यज्ञं यजमानो यजमानं
 प्रजाः प्रजापतेर्विभान्नाम लोकस्तस्मिंस्त्वा दधामि सह
 यजमानेने- (२१)

त्याहायं वै प्रजापतेर्विभान्नाम लोकस्तस्मिन्नेवैनं दधाति
 सह यजमानेन रिच्यत इव वा एतद्यद्यजते यद्यजमानभागं
 प्राश्नात्यात्मानमेव प्रीणात्येतावान् वै यज्ञो यावान् यजमानभागो
 यज्ञो यजमानो यद्यजमानभागं प्राश्नाति यज्ञ एव यज्ञं
 प्रतिष्ठापयत्येतद्वै सूयवसुः सोदकं यद्वरुहिश्चाऽऽपश्चैतद् (२२)

यजमानस्याऽऽयतनं यद्वेदिर्यत् पूर्णपात्रमन्तर्वेदि निनयति
 स्व एवाऽऽयतने सूयवसुः सोदकं कुरुते सदसि सन्मे भूया
 इत्याहाऽऽपो वै यज्ञ आपोऽमृतं यज्ञमेवामृतमात्मन्यत्ते सर्वाणि
 वै भूतानि व्रतमुपयन्तमनूपं यन्ति प्राच्यां दिशि देवा ऋत्विजो
 मार्जयन्तामित्याहैष वै दर्शपूर्णमासयोरवभृथो (२३)

यान्येवैनं भूतानि व्रतमुपयन्तमनूपयन्ति तैरेव सहावभृथमवैति
 विष्णुमुखा वै देवाश्छन्दोभिरिमाँल्लोकाननपज्य्यमभ्यजयन्
 यद्विष्णुक्रमान् क्रमते विष्णुरेव भूत्वा यजमानश्छन्दोभि-

रिमाँल्लोकान्नपजय्यमभि जयति विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहेत्याह
गायत्री वै पृथिवी त्रैष्टुभमन्तरिक्षं जागती द्यौरानुष्टुभीर्दिशश्छन्दो-
भिरेवेमाँल्लोकान् यथापूर्वमभि जयति॥ (२४)

इत्येतद्वक्तृभूतो दिशः सप्त च॥ [५]

अगन्म सुवः सुवर्गन्मेत्याह सुवर्गमेव लोकमेति सन्दृशस्ते
मा छिंत्सि यत्ते तपस्तस्मै ते मा वृक्षीत्याह यथायजुरेवैतत्सुभूरसि
श्रेष्ठो रश्मीनामायुर्धा अस्यायुर्मे धेहीत्याहऽऽशिषमेवैतामा शास्ते
प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्च्यवते यो (२५)

विष्णुक्रमान् क्रमेते सुवर्गाय हि लोकाय विष्णुक्रमाः
क्रम्यन्ते ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै विष्णुक्रमान् क्रमेतु य
इमाँल्लोकान् भ्रातृव्यस्य संविद्य पुनरिमं लोकं प्रत्यवरोहेदित्येष
वा अस्य लोकस्य प्रत्यवरोहो यदाहेदमहममुं भ्रातृव्यमाभ्यो
दिग्भ्योऽस्यै दिव इतीमानेव लोकान्भ्रातृव्यस्य संविद्य पुनरिमं
लोकं प्रत्यवरोहति सं (२६)

ज्योतिषाऽभूवमित्याहस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यैन्द्रीमा-
वृतमन्वावर्त इत्याहासौ वा आदित्य इन्द्रस्तस्यैवाऽऽवृतमनु
पर्यावर्तते दक्षिणा पर्यावर्तते स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तते
तस्मादक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथो आदित्यस्यैवाऽऽवृतमनु
पर्यावर्तते समहं प्रजया सं मया प्रजेत्याहऽऽशिष- (२७)

मेवैतामा शास्ते समिद्धो अग्ने मे दीदिहि समेद्धा ते
 अग्ने दीद्यासमित्याह यथायजुरेवैतद्वसुमान् यज्ञो वसीयान्
 भूयासमित्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते बहु वै गार्हपत्यस्यान्ते
 मिश्रमिव चर्यत आग्निपावमानीभ्यां गार्हपत्यमुप तिष्ठते
 पुनात्येवाग्निं पुनीत आत्मानं द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या अग्ने गृहपत
 इत्याह (२८)

यथायजुरेवैतच्छुतं हिमा इत्याह शतं त्वां हेमन्तानिन्धिषीयेति
 वावैतदाह पुत्रस्य नामं गृह्णात्यन्नादमेवैनं करोति तामाशिषमा
 शासे तन्तवे ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रोऽजातः स्यात्
 तेजस्व्येवास्य ब्रह्मवर्चसी पुत्रो जायते तामाशिषमा शासेऽमुष्मे
 ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रो (२९)

जातः स्यात् तेज एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधाति यो वै यज्ञं
 प्रयुज्य न विमुञ्चत्यप्रतिष्ठानो वै स भवति कस्त्वा युनक्ति स
 त्वा वि मुञ्चत्वित्याह प्रजापतिर्वै कः प्रजापतिनैवैनं युनक्ति प्रजा-
 पतिना वि मुञ्चति प्रतिष्ठित्या ईश्वरं वै व्रतमविसृष्टं प्रदहोऽग्ने
 व्रतपते व्रतमचारिषमित्याह व्रतमेव (३०)

वि सृजते शान्त्या अप्रदाहाय पराङ् वाव यज्ञ एति न नि
 वर्तते पुनर्यो वै यज्ञस्य पुनरालम्भं विद्वान् यजते तमभि न वर्तते
 यज्ञो बभूव स आ बभूवेत्याहैष वै यज्ञस्य पुनरालम्भस्तेनैवैनं
 पुनरालभतेऽनवरुद्धा वा एतस्य विराड्य आहिताग्निः सन्नसभः

पशवः खलु वै ब्राह्मणस्य सभेष्वा प्राडुत्क्रम्य ब्रूयाद्गोमां अग्ने-
ऽविमां अश्वी यज्ञ इत्यव सभां रुन्धे प्र सहस्रं पशूनां प्रोत्यास्य
प्रजायां वाजी जायते॥ (३१)

यः स माशिषं गृहपतु इत्याहु यस्य पुत्रो व्रतमेव खलु वै चतुर्विंशतिश्च॥ [६]

देवं सवितुः प्रसुव यज्ञं प्रसुव यज्ञपतिं भगाय दिव्यो गन्धर्वः।
केतपूः केतं नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचमद्य स्वदाति नः॥ इन्द्रस्य
वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयाऽयं वृत्रं वध्यात्॥ वाजस्य नु प्रसवे मातरं
महीमदिति नाम वचसा करामहे। यस्यामिदं विश्वं भुवनमाविवेश
तस्यां नो देवः सविता धर्मं साविषत्॥ अ- (३२)

पस्वन्तरमृतमप्सु भेषजमपामुत प्रशस्तिष्वश्वा भवथ
वाजिनः॥ वायुर्वा त्वा मनुर्वा त्वा गन्धर्वाः सप्तविंशतिः। ते
अग्ने अश्वमायुञ्जन्ते अस्मिञ्जवमादधुः॥ अपां नपादाशुहेमन् य
ऊर्मिः ककुद्भान् प्रतूर्तिर्वाजसातमस्तेनायं वाजं सेत्॥ विष्णोः
क्रमोऽसि विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमस्यङ्कौ न्यङ्कावभितो
रथं यौ ध्वान्तं वाताग्रमनु सञ्चरन्तौ दूरेहेतिरिन्द्रियावां न्यतत्री ते
नोऽग्नयः पप्रयः पारयन्तु॥ (३३)

अप्सु न्यङ्कौ पञ्चदश च॥ [७]

देवस्याहं सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वाजं जेषं
देवस्याहं सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वर्षिष्ठं नाकं

रुहेयमिन्द्राय वाचं वदतेन्द्रं वाजं जापयतेन्द्रो वाजंमजयित्।
 अश्वाजनि वाजिनि वाजेषु वाजिनीवत्यश्वाँन्थ्समथ्सु वाजय॥
 अर्वाऽसि सप्तिरसि वाज्यसि वाजिनो वाजं धावत मरुतां प्रसवे
 जयत् वि योजना मिमीध्वमध्वनः स्कन्नीत् (३४)

काष्ठां गच्छत् वाजेवाजेऽवत वाजिनो नो धनेषु विप्रा अमृता
 ऋतज्ञाः॥ अस्य मध्वः पिबत मादयध्वं तृप्ता यात पृथिभिर्देवयानैः॥
 ते नो अर्वन्तो हवनश्रुतो हवं विश्वे शृण्वन्तु वाजिनः॥ मितद्रवः
 सहस्रसा मेधसाता सनिष्यवः। महो ये रत्नं समिथेषु जभ्रिरे शं नो
 भवन्तु वाजिनो हवेषु॥ देवताता मितद्रवः स्वर्काः। जम्भयन्तोऽहिं
 वृकं रक्षांसि सनेम्यस्मद्युयवन्न- (३५)

मीवाः॥ एष स्य वाजी क्षिपणिं तुरण्यति ग्रीवायां
 बद्धो अपिक्क्ष आसनि। क्रतुं दधिका अनु सन्तर्वीत्वत्
 पथामङ्काऽस्यन्वापनीफणत्॥ उत स्मास्य द्रवतस्तुरण्यतः पूर्णं न
 वेरनु वाति प्रगर्धिनः। श्येनस्यैव ध्रजतो अङ्गसं परि दधिकाव्णः
 सहोर्जा तरित्रतः॥ आ मा वाजस्य प्रसवो जगम्यादा द्यावापृथिवी
 विश्वशम्भू। आ मा गन्तां पितरां (३६)

मातरा चाऽऽमा सोमो अमृतत्वाय गम्यात्॥ वाजिनो
 वाजजितो वाजं सरिष्यन्तो वाजं जेष्यन्तो बृहस्पतेर्भागमवं
 जिघ्रत वाजिनो वाजजितो वाजं ससृवांसो वाजं जिगिवांसो

बृहस्पतेर्भागे नि मृद्वमियं वः सा सत्या सन्धाऽभूद्यामिन्द्रेण
समधध्वमजीजिपत वनस्पतय इन्द्रं वाजं विमुच्यध्वम्॥ (३७)

स्कन्नीत युयुवन्पितरा द्विचत्वारिंशच्च॥ [८]

क्षत्रस्योल्बमसि क्षत्रस्य योनिरसि जाय एहि सुवो
रोहाव रोहाव हि सुवरहं नावुभयोः सुवो रोक्ष्यामि वाजंश्च
प्रसवश्चापिजश्च ऋतुश्च सुवश्च मूर्धा च व्यश्निंयश्चाऽ-
ऽन्त्यायनश्चान्त्यश्च भौवनश्च भुवनश्चाधिपतिश्च। आयुर्यज्ञेन
कल्पतां प्राणो यज्ञेन कल्पतामपानो - (३८)

यज्ञेन कल्पतां व्यानो यज्ञेन कल्पतां चक्षुर्यज्ञेन कल्पतां
श्रोत्रं यज्ञेन कल्पतां मनो यज्ञेन कल्पतां वाग्यज्ञेन कल्पतामात्मा
यज्ञेन कल्पतां यज्ञो यज्ञेन कल्पतां सुवर्देवा अंगन्मामृता
अभूम प्रजापतेः प्रजा अभूम समहं प्रजया सं मया प्रजा समहं
रायस्पोषेण सं मया रायस्पोषोऽन्नाय त्वाऽन्नाद्याय त्वा वाजाय
त्वा वाजजित्यायै त्वाऽमृतमसि पुष्टिरसि प्रजननमसि॥ (३९)

अपानो वाजाय नवं च॥ [९]

वाजस्येमं प्रसवः सुषुवे अग्रे सोमं राजानमोषधीष्वप्सु।
ता अस्मभ्यं मधुमतीर्भवन्तु वयं राष्ट्रे जाग्रियाम पुरोहिताः॥
वाजस्येदं प्रसव आ बभूवेमा च विश्वा भुवनानि सर्वतः। स
विराजं पर्येति प्रजानन् प्रजां पुष्टिं वर्धयमानो अस्मे॥ वाजस्येमां

प्रसवः शिश्रिये दिवमिमा च विश्वा भुवनानि सम्राट्। अदिथ्सन्तं
दापयतु प्रजानन् रुयिं (४०)

च नः सर्ववीरां नि यच्छतु॥ अग्ने अच्छा वदेह नः प्रति नः
सुमना भव। प्र णो यच्छ भुवस्पते धनुदा असि नस्त्वम्॥ प्र णो
यच्छत्वर्यमा प्र भगुः प्र बृहस्पतिः। प्र देवाः प्रोत सूनृता प्र वाग्देवी
ददातु नः॥ अर्यमणं बृहस्पतिमिन्द्रं दानाय चोदय। वाचं विष्णुं
सरस्वतीं सवितारं (४१)

च वाजिनम्॥ सोमं राजानं वरुणमग्निमन्वारभामहे।
आदित्यान् विष्णुं सूर्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिम्॥ देवस्य त्वा
सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पृष्णो हस्ताभ्यां सरस्वत्यै वाचो
यन्तुर्यत्रेणाग्रेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीन्द्रस्य बृहस्पतेस्त्वा
साम्राज्येनाभिषिञ्चामि॥ (४२)

रुयिं सवितारं षट्त्रिंशच्च॥ [१०]

अग्निरेकाक्षरेण वाचमुदजयदश्विनौ द्वाक्षरेण प्राणापानाबुद-
जयतां विष्णुस्यक्षरेण त्रैलोकानुदजयत्सोमश्चतुरक्षरेण चतुष्पदः
पशूनुदजयत् पूषा पञ्चाक्षरेण पङ्क्तिमुदजयद्धाता षडक्षरेण
षडृतूनुदजयन्मरुतः सप्ताक्षरेण सप्तपदां शक्ररीमुदजयन्
बृहस्पतिरष्टाक्षरेण गायत्रीमुदजयन्मित्रो नवाक्षरेण त्रिवृतं
स्तोममुदजय- (४३)

द्वरुणो दशाक्षरेण विराजमुदजयदिन्द्र एकादशाक्षरेण
 त्रिष्टुभमुदजयद् विश्वे देवा द्वादशाक्षरेण जगतीमुदजयन्
 वसवस्त्रयोदशाक्षरेण त्रयोदशः स्तोममुदजयन् रुद्राश्चतुर्दशाक्षरेण
 चतुर्दशः स्तोममुदजयन्नादित्याः पञ्चदशाक्षरेण पञ्चदशः
 स्तोममुदजयन्नदितिः षोडशाक्षरेण षोडशः स्तोममुदजयत्
 प्रजापतिः सप्तदशाक्षरेण सप्तदशः स्तोममुदजयत् ॥ (४४)

अजयत् षट्त्वारिंशच्च ॥

[११]

उपयामगृहीतोऽसि नृषदं त्वा द्रुषदं भुवनसदमिन्द्राय जुष्टं
 गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वोपयामगृहीतोऽस्यप्सुषदं त्वा घृतसदं
 व्योमसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वोपयामगृहीतो-
 ऽसि पृथिविषदं त्वाऽन्तरिक्षसदं नाकसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष
 ते योनिरिन्द्राय त्वा ॥ ये ग्रहाः पञ्चजनीना येषां तिस्रः परमजाः।
 दैव्यः कोशः (४५)

समुज्जितः। तेषां विशिंप्रियाणामिषमूर्जः समग्रभीमेष ते
 योनिरिन्द्राय त्वा ॥ अपाः रसमुद्वयसः सूर्यरश्मिः समाभृतम्।
 अपाः रसस्य यो रसस्तं वो गृह्णाम्युत्तममेष ते योनिरिन्द्राय
 त्वा ॥ अया विष्ठा जनयन्क्वराणि स हि घृणिरुर्वराय गातुः।
 स प्रत्युदैद्धरुणो मध्वो अग्रः स्वायां यत्तनुवां तन्मैरयत।
 उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः

प्रजापतये त्वा॥ (४६)

कोशस्तनुवां त्रयोदश च॥ [१२]

अन्वह मासा अन्विद्वानान्यन्वोषधीरनु पर्वतासः। अन्विन्द्रः
रोदसी वावशाने अन्वापो अजिहत जायमानम्॥ अनु ते दायि मह
इन्द्रियाय सत्रा ते विश्वमनु वृत्रहत्ये। अनु क्षत्रमनु सहो यजत्रेन्द्र
देवेभिरनु ते नृषह्ये॥ इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमहमश्रवम्। न
ह्यस्या अपरं च न जरसा (४७)

मरते पतिः॥ नाहमिन्द्राणि रारण सख्युर्वृषाकपेरऋते।
यस्येदमप्यः हविः प्रियं देवेषु गच्छति॥ यो जात एव प्रथमो
मनस्वान् देवो देवान् क्रतुना पर्यभूषत्। यस्य शुष्माद्रोदसी
अभ्यसेतां नृग्नस्य महा स जनास इन्द्रः॥ आ ते मह इन्द्रोत्युग्र
समन्यवो यत्समरन्त सेनाः। पताति दिद्युन्नर्यस्य बाहुवोर्मा
ते (४८)

मनो विष्वद्वियुग्विचारीत्॥ मा नो मर्धीरा भरा दद्धि तन्नः प्र
दाशुषे दातवे भूरि यत् ते। नव्ये देष्णे शस्ते अस्मिन् त उक्थे
प्र ब्रवाम वयमिन्द्र स्तुवन्तः॥ आ तू भर मार्किरेतत् परिष्ठाद्विद्वा
हि त्वा वसुपतिं वसूनाम्। इन्द्र यत् ते माहिंनं दत्रमस्त्यस्मभ्यं
तद्धर्यश्च (४९)

प्र यन्धि॥ प्रदातारः हवामह इन्द्रमा हविषां वयम्। उभा

हि हस्ता वसुना पृणस्वाऽऽप्र यच्छ दक्षिणादोत सव्यात्॥ प्रदाता
वज्री वृषभस्तुराषाढुष्मी राजा वृत्रहा सौमपावा॥ अस्मिन् यज्ञे
बर्हिष्या निषद्याथा भव यजमानाय शं योः॥ इन्द्रः सुत्रामा स्ववाꣳ
अवोभिः सुमृडीको भवतु विश्ववेदाः। बाधतां द्वेषो अभयं कृणोतु
सुवीर्यस्य (५०)

पतयः स्याम॥ तस्य वयꣳ सुमतौ यज्ञियस्यापि भद्रे सौमनसे
स्याम। स सुत्रामा स्ववाꣳ इन्द्रो अस्मे आराचिद्वेषः सनुतर्युयोतु॥
रेवतीर्नः सधमाद् इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम॥
प्रो ष्वस्मै पुरोरथमिन्द्राय शूषमर्चत। अभीके चिदु लोककृत्सङ्गे
समत्सु वृत्रहा। अस्माकं बोधि चोदिता नभन्तामन्यकेषाम्। ज्याका
अधि धन्वसु॥ (५१)

जुरसा मा ते हर्यश्च सुवीर्यस्याध्येकं च॥ ————— [१३]

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रश्नः ॥

अनुमत्यै पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति धेनुर्दक्षिणा ये प्रत्यश्वः
शम्याया अवशीयन्ते तन्नैर्ऋतमेककपालं कृष्णं वासः कृष्णतूपं
दक्षिणा वीहि स्वाहाऽऽहुतिं जुषाण एष ते निर्ऋते भागो भूते
हविष्मत्यसि मुञ्चेममꣳहंसः स्वाहा नमो य इदं चकाराऽऽदित्यं

च॒रुं निर्व॑पति॒ वरो॒ दक्षि॑णाऽऽग्नावैष्ण॒वमेका॑दशकपालं॒ वाम॑नो व॒ही
दक्षि॑णाऽग्नीषो॒मीय॑- (१)

मेका॑दशकपाल॒ः हिर॑ण्यं दक्षि॑णैन्द्रमेका॑दशकपालमृष॒भो व॒ही
दक्षि॑णाऽऽग्नेयम॒ष्टाक॑पालमैन्द्रं दध्यृष॒भो व॒ही दक्षि॑णैन्द्रा॒ग्रं द्वाद॑श-
कपालं वैश्वदे॒वं च॒रुं प्र॑थम॒जो व॒त्सो दक्षि॑णा सौम्यः॒ श्या॑मा॒कं
च॒रुं वा॑सो॒ दक्षि॑णा॒ सर॑स्वत्यै च॒रुः सर॑स्वते च॒रुं मि॑थुनौ गावो॒
दक्षि॑णा॥ (२)

अ॒ग्नीषो॒मीयं॑ चतु॒स्त्रिंशच्च॑॥ [१]

आ॒ग्नेयम॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पति सौम्यं च॒रुः सा॑वि॒त्रं द्वाद॑श-
कपाल॒ः सा॒रस्व॑तं च॒रुं पौ॒ष्णं च॒रुं मा॑रु॒तः स॒प्तक॑पालं
वैश्वदे॒वीमा॒मिक्षां॑ द्यावापृथि॒व्यमे॑ककपालम्॥ (३)

आ॒ग्नेयम॒ष्टाद॑श॥ [२]

ऐ॒न्द्रा॒ग्रमे॑का॑दशकपालं॒ मा॒रुती॑मा॒मिक्षां॑ वा॒रुणी॑मा॒मिक्षां॑
का॒यमे॑ककपालं प्रघा॒स्यान् ह॒वाम॑हे म॒रुतो॑ य॒ज्ञवा॑हसः क॒र॒म्भेण॑
स॒जोष॑सः॥ मो षू णं इन्द्र पृथ्सु दे॒वास्तु॑ स्म ते शुष्मि॒न्नव॑या।
म॒ही ह्य॑स्य मी॒ढुषो॑ य॒व्या। ह॒विष्म॑तो म॒रुतो॑ वन्द॑ते गीः॥ यद्
ग्रा॒मे यद॑रण्ये यथ्स॒भायां॑ यदिन्द्रि॒ये। यच्छू॑द्रे यद॒र्य ए॑न॒श्चकृ॑मा
व॒यम्। यदे॒कस्या॑धि ध॒र्मणि॑ तस्या॒वय॑जनमसि स्वाहा॑॥ अ॒क्र॒न्
कर्म॑ कर्म॒कृतः॑ स॒ह वा॒चा म॑योभुवा॥ दे॒वेभ्यः॑ कर्म॑ कृ॒त्वाऽस्तं॑ प्रेतं

सुदानवः॥ (४)

वयं यद् विंशतिश्च॥ [३]

अग्रयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति साकं
सूर्येणोद्यता मरुद्भ्यः सान्तपनेभ्यो मध्यन्दिने चरुं मरुद्भ्यो
गृहमेधिभ्यः सर्वासां दुग्धे सायं चरुं पूर्णा दर्वि परा पतु सुपूर्णा
पुनरापता वस्त्रेव वि क्रीणावहा इषमूर्जं शतक्रतो॥ देहि मे
ददामि ते नि मे धेहि नि ते दधे निहारमिन्नि मे हरा निहारं (५)

नि हरामि ते॥ मरुद्भ्यः क्रीडिभ्यः पुरोडाशं सप्तकपालं
निर्वपति साकं सूर्येणोद्यताग्रेयमष्टाकपालं निर्वपति सौम्यं चरुं
सावित्रं द्वादशकपालं सारस्वतं चरुं पौष्णं चरुमैन्द्राग्रमेकादश-
कपालमैन्द्रं चरुं वैश्वकर्मणमेककपालम्॥ (६)

हरा निहारं त्रिंशच्च॥ [४]

सोमाय पितृमते पुरोडाशं षट्कपालं निर्वपति पितृभ्यो
बर्हिषद्भ्यो धानाः पितृभ्योऽग्निष्वात्तेभ्योऽभिवान्यायै दुग्धे
मन्थमेतत् तै तत् ये च त्वामन्वेतत् तै पितामह प्रपितामह ये च
त्वामन्वत्रं पितरो यथाभागं मन्दध्वं सुसन्दृशं त्वा वयं मघवन्
मन्दिषीमहि॥ प्र नूनं पूर्णवन्धुरः स्तुतो यासि वशां अनु॥ योजा-
न्विन्द्र ते हरी॥ (७)

अक्षन्नमीमदन्त ह्यव प्रिया अधूषत॥ अस्तोषत स्वभानवो
 विप्रा नविष्ठया मती॥ योजा न्विन्द्र ते हरी॥ अक्षन् पितरो-
 ऽमीमदन्त पितरोऽतीतृपन्त पितरोऽमीमृजन्त पितरः॥ परेत
 पितरः सोम्या गम्भीरैः पृथिभिः पूर्वैः॥ अथा पितृन्त्सुविदत्राः
 अपीत यमेन ये सधमादं मदन्ति॥ मनो न्वा हुवामहे नाराशः सेन
 स्तोमेन पितृणां च मन्मभिः॥ आ (८)

न एतु मनः पुनः ऋत्वे दक्षाय जीवसे॥ ज्योक् च सूर्यं दृशे॥
 पुनर्नः पितरो मनो ददातु दैव्यो जनः॥ जीवं व्रातः सचेमहि॥
 यदन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्यां यन्मातरं पितरं वा जिहिःसिम॥
 अग्निर्मा तस्मादेनसो गार्हपत्यः प्र मुञ्चतु दुरिता यानि चकृम
 करोतु मामनेनसम्॥ (९)

हरी मन्मभिरा चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [५]

प्रतिपूरुषमेककपालान्निर्वपत्येकमतिरिक्तं यावन्तो गृह्याः
 स्मस्तेभ्यः कर्मकरं पशूनां शर्मासि शर्म यजमानस्य शर्म मे
 यच्छैक एव रुद्रो न द्वितीयाय तस्थ आखुस्ते रुद्र पशुस्तं
 जुषस्वेष ते रुद्र भागः सह स्वस्त्राऽम्बिकया तं जुषस्व भेषजं
 गवेऽश्वाय पुरुषाय भेषजमथो अस्मभ्यं भेषजं सुभेषजं (१०)

यथाऽसंति॥ सुगं मेषाय मेष्ट्या अवाम्ब रुद्रमदिमह्यं देवं
 त्र्यम्बकम्॥ यथा नः श्रेयसः कर्द्यथा नो वस्यसः कर्द्यथा नः

पशुमत्तुः कर्द्यथा नो व्यवसाययात्॥ त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं
पुष्टिवर्धनम्॥ उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात्॥ एष
तै रुद्र भागस्तं जुषस्व तेनावसेन पुरो मूर्जवतोऽतीह्यवततधन्वा
पिनाकहस्तः कृत्तिवासाः॥ (११)

सुभेषजमिहि त्रीणि च॥ [६]

ऐन्द्राग्रं द्वादशकपालं वैश्वदेवं चरुमिन्द्राय शुनासीराय
पुरोडाशं द्वादशकपालं वायव्यं पर्यः सौर्यमेककपालं द्वादशगवः
सीरं दक्षिणाऽऽग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति रौद्रं गावीधुकं चरुमैन्द्रं
दधि वारुणं यवमयं चरुं वहिनीं धेनुर्दक्षिणा ये देवाः पुरःसदो-
ऽग्निनेत्रा दक्षिणसदो यमनेत्राः पश्चात्सदः सवितृनेत्रा उत्तरसदो
वरुणनेत्रा उपरिषदो बृहस्पतिनेत्रा रक्षोहणस्ते नः पान्तु ते
नोऽवन्तु तेभ्यो (१२)

नमस्तेभ्यः स्वाहा समूढः रक्षः सन्दग्धः रक्ष इदमहः
रक्षोऽभि सं दहाम्यग्नये रक्षोघ्ने स्वाहा यमाय सवित्रे वरुणाय
बृहस्पतये दुवस्वते रक्षोघ्ने स्वाहा प्रष्टिवाही रथो दक्षिणा देवस्य
त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां रक्षसो वधं
जुहोमि हतः रक्षोऽवधिष्म रक्षो यद्वस्ते तदक्षिणा॥ (१३)

तेभ्यः पञ्चत्वारिंशच्च॥ [७]

धात्रे पु०रोडाशं द्वादशकपालं निर्वपत्यनुमत्यै चरुः राकायै
 चरुः सिनीवाल्यै चरुं कुह्वै चरुं मिथुनौ गावौ दक्षिणा-
 ऽऽग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपत्यैन्द्रावैष्णवमेकादशकपालं
 वैष्णवं त्रिकपालं वामनो वही दक्षिणाऽग्नीषोमीयमेकादशकपालं
 निर्वपतीन्द्रासोमीयमेकादशकपालः सौम्यं चरुं बभ्रुर्दक्षिणा
 सोमापौष्णं चरुं निर्वपत्यैन्द्रापौष्णं चरुं पौष्णं चरुः श्यामो
 दक्षिणा वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणा वारुणं
 यवमयं चरुमश्वो दक्षिणा॥ (१४)

निरष्टौ च॥

[८]

बारुहस्पत्यं चरुं निर्वपति ब्रह्मणो गृहे शितिपृष्ठो
 दक्षिणैन्द्रमेकादशकपालः राजन्यस्य गृहे ऋषभो दक्षिणा-
 ऽऽदित्यं चरुं महिष्यै गृहे धेनुर्दक्षिणा नैर्ऋतं चरुं परिवृत्तयै
 गृहे कृष्णानां व्रीहीणां नखनिर्भिन्नं कृष्णा कूटा दक्षिणा-
 ऽऽग्नेयमृष्टाकपालः सेनान्यो गृहे हिरण्यं दक्षिणा वारुणं
 दशकपालः सूतस्य गृहे महानिरष्टो दक्षिणा मारुतः सूतकपालं
 ग्रामन्यो गृहे पृश्निर्दक्षिणा सावित्रं द्वादशकपालं (१५)

क्षत्तुर्गृह उपध्वस्तो दक्षिणाऽऽश्विनं द्विकपालः सङ्ग्रहीतुर्गृहे
 सवाल्यौ दक्षिणा पौष्णं चरुं भागदुघस्य गृहे श्यामो दक्षिणा रौद्रं
 गावीधुकं चरुमक्षावापस्य गृहे शबल उद्धारो दक्षिणेन्द्राय सुत्राम्णे

पुरोडाशमेकादशकपालं प्रति निर्वपतीन्द्रायाः होमुचेऽयं नो राजा
वृत्रहा राजा भूत्वा वृत्रं वेध्यान्मैत्राबारहस्पत्यं भवति श्वेतायै
श्वेतवत्सायै दुग्धे स्वयं मूर्ते स्वयं मथित आज्य आश्वत्थे (१६)

पात्रे चतुःस्रक्तौ स्वयमवपुत्रायै शाखायै कर्णाः श्वाकर्णाः च
तण्डुलान् वि चिनुयाद्ये कर्णाः स पर्यसि बारहस्पत्यो येऽकर्णाः
स आज्ये मैत्रः स्वयं कृता वेदिर्भवति स्वयं दिनं बर्हिः स्वयं
कृत इध्मः सैव श्वेता श्वेतवत्सा दक्षिणा॥ (१७)

सावित्रं द्वादशकपालमाश्वत्थे त्रयस्त्रिंशच्च॥ [९]

अग्नये गृहपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति कृष्णानां
व्रीहीणां सोमाय वनस्पतये श्यामाकं चरुं सवित्रे सत्यप्रसवाय
पुरोडाशं द्वादशकपालमाशूनां व्रीहीणां रुद्राय पशुपतये
गावीधुकं चरुं बृहस्पतये वाचस्पतये नैवारं चरुमिन्द्राय ज्येष्ठाय
पुरोडाशमेकादशकपालं महाव्रीहीणां मित्राय सत्यायाऽम्बानां
चरुं वरुणाय धर्मपतये यवमयं चरुं सविता त्वां प्रसवानां
सुवतामग्निर्गृहपतीनां सोमो वनस्पतीनां रुद्रः पशूनां (१८)

बृहस्पतिर्वाचामिन्द्रो ज्येष्ठानां मित्रः सत्यानां वरुणो
धर्मपतीनां ये देवा देवसुवः स्थ त इममामुष्यायणमनमित्राय
सुवध्वं महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते जानराज्यायैष
वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानां राजा प्रति त्यन्नाम

राज्यम॑धायि॒ स्वां त॑नुवं वरु॑णो अशि॒श्रेच्छु॑चे॒र्मित्र॑स्य॒ व्रत्या॑
अभू॑माम॒न्महि॑ मह॒त ऋ॑तस्य॒ नाम॒ सर्वे॑ ब्रा॒ता वरु॑णस्याभू॒वन्वि॑
मि॒त्र ए॒वैररा॑तिम॒तारी॑दसू॒षुदन्त॑ य॒ज्ञियां॑ ऋ॒तेन॑ व्यु॒ त्रितो॑
ज॒रिमा॑णं न आ॒नङ् वि॑ष्णोः क्रमो॑ऽसि॒ विष्णोः॑ क्रा॒न्तम॑सि॒
वि॑ष्णोर्वि॒क्रान्त॑मसि॥ (१९)

पशूनां ब्राताः पञ्चविंशतिश्च॥ [१०]

अ॒र्थेतः॑ स्था॒ऽपां पति॑रसि॒ वृषा॑स्यूर्मि॒र्वृष॑सेनो॑ऽसि॒ व्रज॑क्षितः
स्थ॒ म॒रुता॑मो॒जः स्थ॒ सूर्य॑वर्च॒सः स्थ॒ सूर्य॑त्वच॒सः स्थ॒
मा॒न्दाः स्थ॒ वा॒शाः स्थ॒ श॒क्ररीः स्थ॒ वि॒श्वभृ॑तः स्थ॒
ज॒नभृ॑तः स्था॒ऽग्नेस्ते॑ज॒स्याः स्था॒ऽपामो॑ष॒धीना॑ र॒सः स्था॒-
ऽपो दे॒वीर्मधु॑मती॒रगृ॑ह्ण॒न्नूर्ज॑स्वती॒ राज॑सू॒याय॑ चि॒ता॒नाः।
याभि॑र्मि॒त्रावरु॑णाव॒भ्यषि॑श्चन् याभि॑रिन्द्र॒मन॑य॒न्नत्य॑रा॒तीः॥ रा॒ष्ट्रदाः
स्थ॑ रा॒ष्ट्रं दत्त॑ स्वाहा॑ रा॒ष्ट्रदाः स्थ॑ रा॒ष्ट्रम॒मुष्मै॑ दत्त॥ (२०)

अत्येकादश च॥ [११]

दे॒वीरा॑पः सं मधु॑मती॒र्मधु॑मतीभिः सृ॒ज्यध्वं॑ महि॒ वर्चः॑
क्ष॒त्रिया॑य वन्वा॒ना अना॑धृष्टाः सी॒दतो॑र्ज॒स्वती॒र्महि॑ वर्चः॑ क्ष॒त्रिया॑य
दध॑ती॒रनि॑भृष्टमसि॒ वा॒चो बन्धु॑स्तपो॒जाः सोम॑स्य॒ दा॒त्रम॑सि॒ शुक्रा॑
वः शु॒क्रेणो॑त्पु॒नामि॑ च॒न्द्राश्च॒न्द्रेणा॑मृता॒ अ॒मृतै॑न॒ स्वाहा॑ राज॑सू॒याय॑

चि॒ता॒नाः॥ स॒ध॒मादौ॑ द्यु॒ग्नि॒नी॒रूर्ज॑ ए॒ता अ॒नि॒भृ॒ष्टा अ॒प॒स्युवो॒
वसा॑नः। प॒स्त्या॑सु च॒क्रे वरु॑णः स॒ध॒स्थं॑म॒पा॒५ शिशु॑र- (२१)

मा॒तृ॒त॒मा॒स्वन्तः॥ क्ष॒त्र॒स्यो॒ल्ब॑म॒सि क्ष॒त्र॒स्य॒ योनि॑र॒स्यावि॑न्नो
अ॒ग्नि॒र्गृ॒हप॑तिरावि॒न्न इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वा आ॒वि॒न्नः पू॒षा वि॒श्ववे॑दा
आ॒वि॒न्नो मि॒त्रावरु॑णावृ॒तावृ॒धावा॑वि॒न्ने द्यावा॑पृथि॒वी धृ॒तव्र॑ते आ॒वि॒न्ना
दे॒व्यदि॑तिर्वि॒श्वरू॒प्यावि॑न्नोऽय॒मसा॑वा॒मुष्या॑य॒णोऽस्यां॑ वि॒श्यंस्मिन्
रा॒ष्ट्रे म॑ह॒ते क्ष॒त्राय॑ म॒ह॒त आ॑धि॒पत्या॑य म॒ह॒ते जा॑न॒राज्या॑यैष वो
भ॒रता॒ राजा॒ सोमो॑ऽस्माकं ब्रा॒ह्म॒णाना॑५ रा॒जेन्द्र॑स्य (२२)

वज्रो॑ऽसि॒ वा॒त्रघ्न॑स्त्वया॒ऽयं वृ॒त्रं व॑ध्याच्छत्रु॒बाध॑नाः स्थ पा॒त मा॑
प्र॒त्यञ्च॑ पा॒त मा॑ ति॒र्यञ्च॑म॒न्वञ्च॑ मा पा॒त दि॒ग्भ्यो मा॑ पा॒त वि॒श्वो॑भ्यो मा
ना॒ष्ट्राभ्यः॑ पा॒त हि॒र॑ण्यवर्णावुषसा॑ वि॒रोके॑ऽयः स्थू॒णावु॑दि॒तौ सूर्य॑स्या-
ऽऽ॒रो॒हतं॑ वरुण मि॒त्रं ग॒तं त॑तश्चक्षाथा॒मदि॑तिं दि॒तिं च॥ (२३)

शिशुरिन्द्रस्यैकचत्वारि५शब्द॥

[१२]

स॒मि॒ध॒मा ति॑ष्ठ गा॒य॒त्री त्वा॒ छन्द॑सामवतु त्रि॒वृ॒थ॒स्तोमो॑
रथ॑न्तर५ सा॒मा॒ग्नि॒र्दे॒वता॒ ब्र॒ह्म द्र॑वि॒णमु॑ग्रामा ति॑ष्ठ त्रि॒ष्टुप् त्वा॒
छन्द॑सामवतु पञ्चद॒शः स्तोमो॑ बृ॒ह॒थ्सामेन्द्रो॑ दे॒वता॑ क्ष॒त्रं द्र॑वि॒णं
वि॒राज॑मा ति॑ष्ठ जग॑ती त्वा॒ छन्द॑सामवतु सप्तद॒शः स्तोमो॑ वैरू॒प५
सा॒मं म॒रुतो॑ दे॒वता॒ वि॒द्व॒वि॒णमु॑दी॒चीमा॑ ति॑ष्ठानु॒ष्टुप् त्वा॒ (२४)

छन्द॑सामवत्वेकवि॒५शः स्तोमो॑ वैरा॒ज५ सा॒मं मि॒त्रावरु॑णौ

देवता बलं द्रविणमूर्ध्वा मा तिष्ठ पङ्क्तिस्त्वा छन्दसामवतु
 त्रिणवत्रयस्त्रिंशौ स्तोमौ शाक्ररैवते सामनी बृहस्पतिर्देवता
 वर्चो द्रविणमीदृङ् चान्यादृङ् चैतादृङ् च प्रतिदृङ् च मितश्च
 सम्मितश्च सभराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्योतिश्च
 ज्योतिष्माश्च सत्यश्चर्तपाश्चा- (२५)

त्यःहाः। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा
 सरस्वत्यै स्वाहा पूष्णे स्वाहा बृहस्पतये स्वाहेन्द्राय स्वाहा
 घोषाय स्वाहा श्लोकाय स्वाहाऽशाय स्वाहा भगाय स्वाहा
 क्षेत्रस्य पतये स्वाहा पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे
 स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्रमसे स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहाऽद्भ्यः
 स्वाहौषधीभ्यः स्वाहा वनस्पतिभ्यः स्वाहा चराचरेभ्यः स्वाहा
 परिप्लवेभ्यः स्वाहा सरीसृपेभ्यः स्वाहा॥ (२६)

अनुष्टुप्चर्तपाश्च सरीसृपेभ्यः स्वाहा॥ [१३]

सोमस्य त्विषिरसि तवेव मे त्विषिर्भूयादमृतमसि मृत्योर्मा
 पाहि दिद्योन्मा पाह्यवेष्टा दन्दशूका निरस्तं नमुचेः शिरः॥ सोमो
 राजा वरुणो देवा धर्मसुवश्च ये। ते ते वाचश्च सुवन्तां ते ते प्राणश्च
 सुवन्तां ते ते चक्षुः सुवन्तां ते ते श्रोत्रश्च सुवन्ताश्च सोमस्य त्वा
 द्युम्नेनाभिषिञ्चाम्यग्रे- (२७)

स्तेजसा सूर्यस्य वर्चसेन्द्रस्येन्द्रियेण मित्रावरुणयोर्वीर्येण

म॒रुता॒मोज॑सा क्ष॒त्राणां॑ क्ष॒त्रप॑तिर॒स्यति॑ दि॒वस्पा॑हि स॒माव॑वृ॒त्रन्नध॑रा-
 गुदी॑चीरहि॑ बु॒ध्रिय॑मनु॒ सञ्च॑रन्ती॒स्ताः प॑र्वतस्य वृष॒भस्य॑ पृ॒ष्ठे
 नाव॑श्चरन्ति स्व॒सिच॑ इया॒नाः॥ रु॒द्र य॑त्ते क्रयी॒ परं॑ नाम॒ तस्मै॑
 हु॒तम॑सि य॒मेष्ट॑मसि। प्रजा॑पते॒ न त्वदे॑तान्य॒न्यो वि॒श्वा जा॑तानि
 परि॒ ता ब॑भूव। यत्का॑मास्ते जुहु॒मस्तन्नो॑ अस्तु व॒यः स्या॑म
 पत॑यो रयी॒णाम्॥ (२८)

अग्नेस्तैकादश च॥ [१४]

इन्द्र॑स्य वज्रो॑ऽसि॒ वार्त्रघ्न॑स्त्वया॒ऽयं वृ॒त्रं व॑ध्यान्मि॒त्रावरु॑ण-
 योस्त्वा प्र॒शास्त्रोः॑ प्र॒शिषा॑ यु॒नज्मि॑ य॒ज्ञस्य॑ यो॒गेन॑ वि॒ष्णोः क्र॒मोऽसि॑
 वि॒ष्णोः॑ क्रा॒न्तम॑सि॒ वि॒ष्णोर्वि॑क्रा॒न्तम॑सि म॒रुता॑ प्र॒सवे॑ जैष॒माप्तं॑ म॒नः
 स॒म॒हमिन्द्रि॑येण॑ वी॒र्येण॑ प॒शूनां॑ म॒न्युर॑सि॒ तवे॑व मे म॒न्युर्भू॑यान्नमो॑
 मा॒त्रे पृ॑थि॒व्यै मा॑ऽहं मा॒तरं॑ पृथि॒वीः हि॑सि॒षं मा॑ (२९)

मां मा॒ता पृ॑थि॒वी हि॑सि॒दियं॑द॒स्यायु॑र॒स्यायु॑र्मे धे॒ह्यूर्गस्य॑ूर्जं
 मे धेहि॑ यु॒ङ्क्षि॑सि॒ वर्चो॑ऽसि॒ वर्चो॑ मयि॑ धे॒ह्यग्र॑ये गृ॒हप॑तये॒ स्वाहा॑
 सोमा॑य॒ वन॑स्पतये॒ स्वाहेन्द्र॑स्य॒ बला॑य॒ स्वाहा॑ म॒रुता॑मोज॑से
 स्वाहा॑ ह॒ः सः शु॑चि॒षद्व॑सु॒रन्तरि॑क्ष॒सद्धो॑ता॒ वेदि॑षदति॒थिर्दु॑रोण॒सत्।
 नृ॒षद्व॑र॒सद॑त॒सद्धो॑म॒सद॑जा गो॒जा ऋ॑त॒जा अ॑द्रि॒जा ऋ॑तं

बृहत्॥ (३०)

हि॒९सि॒षं म॒र्त॒जा॒न्मो॒णिं च॥ [१५]

मि॒त्रो॑ऽसि वरु॑णो॒ऽसि॒ सम॒हं वि॒श्वैर्दे॒वैः क्ष॒त्रस्य॒ नाभि॑रसि
क्ष॒त्रस्य॒ योनि॑रसि स्यो॒नामा सी॑द सु॒षदा॒मा सी॑द मा त्वा
हि॒९सी॒न्मा मां हि॒९सी॒न्निष॑साद धृ॒तव्र॑तो वरु॑णः प॒स्त्या॑स्वा
साम्रा॑ज्याय सु॒क्रतु॑र्ब्रह्मा(३)न् त्व९ रा॑जन् ब्र॒ह्माऽसि॑ सवि॒ता-
ऽसि॑ स॒त्यस॑वो ब्रह्मा(३)न् त्व९ रा॑जन् ब्र॒ह्माऽसीन्द्रो॑ऽसि
स॒त्यौजा॒ (३१)

ब्रह्मा(३)न् त्व९ रा॑जन् ब्र॒ह्माऽसि॑ मि॒त्रो॑ऽसि सु॒शेवो॒
ब्रह्मा(३)न् त्व९ रा॑जन् ब्र॒ह्माऽसि॑ वरु॑णो॒ऽसि॒ स॒त्यध॑र्मेन्द्र॒स्य
वज्रो॑ऽसि वा॒र्त्रघ्न॑स्तेन मे रध्य॒ दिशो॑ऽभ्य॒य९ रा॒जाऽभू॑त्सु॒श्लोकाँ॑(४)
सुम॑ङ्ग॒लाँ(४) स॒त्यरा॑जा(३)न्। अ॒पां न॒त्रे स्वा॒होर्जो॑ न॒त्रे
स्वाहा॑ऽग्नये॑ गृ॒हप॑तये॒ स्वाहा॑॥ (३२)

स॒त्यौजाँश्च॒त्वारि॒९श॒च॥ [१६]

आ॒ग्नेय॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पति॒ हिर॑ण्यं दक्षि॑णा सार॒स्वतं च॑रुं
व॑त्स॒तरी॑ दक्षि॑णा सावि॒त्रं द्वा॑द॒शक॑पालमु॒पध्व॑स्तो दक्षि॑णा पौ॒ष्णं
च॑रु९ श्या॒मो दक्षि॑णा बा॒रह॑स्प॒त्यं च॑रु९ शि॒तिपृ॑ष्ठो दक्षि॑णै॒न्द्रमे॒का-
द॑शकपालमृष॒भो दक्षि॑णा वा॒रुणं॑ द॒शक॑पालं म॒हानि॑र॒ष्टो दक्षि॑णा
सौ॒म्यं च॑रुं ब॒भ्रुर्दक्षि॑णा त्वा॒ष्ट्रम॑ष्टाक॒पाल९ शु॒ण्ठो दक्षि॑णा वैष्ण॒वं

त्रिकपालं वामनो दक्षिणा॥ (३३)

आग्नेयं द्विचत्वारिंशत्॥ [१७]

सद्यो दीक्षयन्ति सद्यः सोमं क्रीणन्ति पुण्डरिस्रजां प्र
यच्छति दशभिर्वत्सतरैः सोमं क्रीणाति दशपेयो भवति शतं
ब्राह्मणाः पिबन्ति सप्तदशः स्तोत्रं भवति प्राकाशावध्वर्यवे
ददाति स्रजमुद्गात्रे रुक्मः होत्रेऽश्वं प्रस्तोतृप्रतिहर्तृभ्यां द्वादश
पष्ठौहीर्ब्रह्मणे वशां मैत्रावरुणायर्षभं ब्राह्मणाच्छुःसिने वासंसी
नेष्टापोतृभ्यां स्थूरिं यवाचितमच्छावाकायानुद्वाहमग्नीधे भार्गवो
होता भवति श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति वारवन्तीयमग्निष्टोमसामं
सारस्वतीरपो गृह्णाति॥ (३४)

वारवन्तीयं चत्वारिं च॥ [१८]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणैन्द्रमेकादश-
कपालमृषभो दक्षिणा वैश्वदेवं चरुं पिशङ्गीं पष्ठौही दक्षिणा
मैत्रावरुणीमामिक्षां वशा दक्षिणा बारहस्पत्यं चरुः शितिपृष्ठो
दक्षिणाऽऽदित्यां मल्हां गर्भिणीमा लभते मारुतीं पृश्निं
पष्ठौहीमश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपति सरस्वते
सत्यवाचे चरुः सवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशं द्वादशकपालं
तिसृधन्वः शुष्कदृतिर्दक्षिणा॥ (३५)

आग्नेयः सप्तचत्वारिंशत्॥ [१९]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति सौम्यं चरुं सावित्रं द्वादश-
कपालं बारहस्पत्यं चरुं त्वाष्ट्रमष्टाकपालं वैश्वानरं द्वादशकपालं
दक्षिणो रथवाहनवाहो दक्षिणा सारस्वतं चरुं निर्वपति पौष्णं चरुं
मैत्रं चरुं वारुणं चरुं क्षैत्रपत्यं चरुमादित्यं चरुमुत्तरो रथवाहनवाहो
दक्षिणा॥ (३६)

आग्नेयं चतुस्त्रिंशत्॥ [२०]

स्वाद्धीं त्वां स्वादुनां तीव्रां तीव्रेणामृताममृतेन सृजामि
संसोमेन सोमोऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय
सुत्राम्णे पच्यस्व पुनातु ते परिस्नुतु संसोमं सूर्यस्य दुहिता।
वारेण शश्वता तनां॥ वायुः पूतः पवित्रेण प्रत्यङ्मुखसोमो अतिद्रुतः।
इन्द्रस्य युज्यः सखां॥ कुविदङ्ग यवमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यनुपूर्वं
वियूयं। इहेहैषां कृणुत भोजनानि ये बरहिषो नमोवृक्तिं न जग्मुः॥
आश्विनं धूम्रमा लभते सारस्वतं मेषमैन्द्रमृषभमैन्द्रमेकादशकपालं
निर्वपति सावित्रं द्वादशकपालं वारुणं दशकपालं सोमप्रतीकाः
पितरस्तृष्णुत वडबा दक्षिणा॥ (३७)

भोजनानि षड्विंशतिश्च॥ [२१]

अग्नाविष्णू महि तद्वा महित्वं वीतं घृतस्य गुह्यानि नाम।
दमेदमे सप्त रत्ना दधाना प्रति वां जिह्वा घृतमा चरण्येत्॥

अग्राविष्णू महि धामं प्रियं वा वीथो घृतस्य गुह्या जुषाणा।
 दमेदमे सुष्टुतीर्वावृधाना प्रति वां जिह्वा घृतमुच्चरण्येत्॥ प्र णो देवी
 सरस्वती वाजैर्भिर्वाजिनीवती। धीनामवित्र्यंवतु। आ नो दिवो
 बृहतः (३८)

पर्वतादा सरस्वती यजता गन्तु यज्ञम्। हवं देवी जुजुषाणा
 घृताचीं शग्मां नो वाचमुशती शृणोतु॥ बृहस्पते जुषस्वं नो हव्यानि
 विश्वदेव्य। रास्व रत्नानि दाशुषे॥ एवा पित्रे विश्वदेवाय वृष्णे
 यज्ञैर्विधेम नमसा हविर्भिः। बृहस्पते सुप्रजा वीरवन्तो वयं
 स्याम पतयो रयीणाम्॥ बृहस्पते अति यदर्यो अर्हद्भूमद्विभाति
 क्रतुमञ्जनेषु। यद्दीदयच्छवंस- (३९)

-तप्रजात तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्॥ आ नो मित्रावरुणा
 घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम्। मध्वा रजांसि सुक्रतू॥ प्र बाहवांसि सिसृतं
 जीवसे न आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन। आ नो जनै श्रवयतं
 युवाना श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा॥ अग्निं वः पूर्य गिरा देवमीडे
 वसूनाम्। सपर्यन्तः पुरुप्रियं मित्रं न क्षेत्रसाधंसम्॥ मक्षू देववतो
 रथः (४०)

शूरो वा पृथ्सु कासु चित्। देवानां य इन्मनो यजमान
 इयक्षत्यभीदयज्वनो भुवत्॥ न यजमान रिष्यसि न सुन्वान न
 देवयो॥ असदत्र सुवीर्यमुत त्यदाश्वश्वियम्॥ नकिष्टं कर्मणा नशत्र

प्र योषन्न योषति॥ उप क्षरन्ति सिन्धवो मयोभुव ईजानं च
यक्ष्यमाणं च धेनवः। पृणन्तं च पपुंरिं च (४१)

श्रवस्यवो घृतस्य धारा उप यन्ति विश्वतः॥ सोमारुद्रा वि वृहतं
विषूचीममीवा या नो गयमाविवेश। आरे बाधेथां निर्ऋतिं पराचैः
कृतं चिदेनः प्रमुमुक्तमस्मत्॥ सोमारुद्रा युवमेतान्यस्मे विश्वा
तनूषु भेषजानि धत्तम्। अव स्यतं मुञ्चतं यत्रो अस्ति तनूषु बद्धं
कृतमेनो अस्मत्॥ सोमापूषणा जनना रयीणां जनना दिवो जनना
पृथिव्याः। जातौ विश्वस्य भुवनस्य गोपौ देवा अकृण्वन्नमृतस्य
नाभिम्॥ इमौ देवौ जायमानौ जुषन्तेमौ तमांसि गूहतामजुष्टा।
आभ्यामिन्द्रः पृक्कमामास्वन्तः सोमापूषभ्यां जनदुस्त्रियांसु॥ (४२)

बृहतः शर्वसा रथः पपुंरिं च दिवो जनना पञ्चविंशतिश्च॥ [२२]

॥ काण्डम् २ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

वायव्यं श्वेतमालंभेत भूतिकामो वायुर्वै क्षेपिष्ठा देवता
वायुमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं भूतिं गमयति
भवत्येवातिक्षिप्रा देवतेत्याहुः सैनमीश्वरा प्रदह इत्येतमेव

सन्तं वायवे नियुत्वन्त आलभेत नियुद्धा अस्य धृतिर्धृत एव भूतिमुपैत्यप्रदाहाय भवत्येव (१)

वायवे नियुत्वन्त आलभेत ग्रामकामो वायुर्वा इमाः प्रजा नस्योता नैनीयते वायुमेव नियुत्वन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजा नस्योता नियच्छति ग्राम्येव भवति नियुत्वन्ते भवति ध्रुवा एवास्मा अनपगाः करोति वायवे नियुत्वन्त आलभेत प्रजाकामः प्राणो वै वायुरपानो नियुत्प्राणापानौ खलु वा एतस्य प्रजाया (२)

अपक्रामतो योऽलं प्रजायै सन्प्रजां न विन्दते वायुमेव नियुत्वन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्राणापानाभ्यां प्रजां प्रजनयति विन्दते प्रजां वायवे नियुत्वन्त आलभेत ज्योगामयावी प्राणो वै वायुरपानो नियुत् प्राणापानौ खलु वा एतस्मादपक्रामतो यस्य ज्योगामयति वायुमेव नियुत्वन्तः स्वेन भागधेयेनोप (३)

धावति स एवास्मिन्प्राणापानौ दधात्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येव प्रजापतिर्वा इदमेकं आसीत्सोऽकामयत प्रजाः पशून्सृजेयेति स आत्मनो वपामुदक्खिदत्तामग्नौ प्रागृह्णात्ततोऽजस्तूपरः समभवत्तः स्वायै देवताया आऽलभत ततो वै स प्रजाः पशून्सृजत यः प्रजाकामः (४)

पशुकामः स्यात्स एतं प्राजापत्यमजं तूपरमालभेत प्रजा-

पंतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजां पशून्प्रजनयति
 यच्छ्रुणस्तत्पुरुषाणां रूपं यत्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्वानां
 यदव्या इव शफास्तदवीनां यदजस्तदजानामेतावन्तो वै ग्राम्याः
 पशवस्तान् (५)

रूपेणैवावरुन्धे सोमापौष्णं त्रैतमालभेत पशुकामो
 द्वौ वा अजायै स्तनौ नानैव द्वावभिजायेते ऊर्जं पुष्टिं
 तृतीयः सोमापूषणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै
 पशून्प्रजनयतुः सोमो वै रेतोधाः पूषा पशूनां प्रजनयिता सोमं
 एवास्मै रेतो दधाति पूषा पशून्प्रजनयत्यौदुम्बरो यूपो भवत्यूर्वा
 उदुम्बर ऊर्क्पशवं ऊर्जैवास्मा ऊर्जं पशून्वरुन्धे॥ (६)

भवत्येव प्रजायां आमयति वायुमेव नियुत्वन्तु स्वेन भागधेयेनोप प्रजाकामस्तान् यूपस्योदश

च॥ [१]

प्रजापतिः प्रजा असृजत ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्ता
 वरुणमगच्छन्ता अन्वैत्ताः पुनरयाचत ता अस्मै न पुनरददात्सौ-
 ऽब्रवीद्वरं वृणीष्वथ मे पुनर्देहीति तासां वरमाऽलभत स
 कृष्ण एकशितिपादभवद्यो वरुणगृहीतः स्यात्स एतं वारुणं
 कृष्णमेकशितिपादमालभेत वरुण- (७)

मेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति
 कृष्ण एकशितिपादवति वारुणो ह्येष देवतया समृद्धौ

सुवर्भानुरासुरः सूर्यं तमसाऽविद्धत्तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्य
यत्प्रथमं तमोऽपाघ्नन्त्सा कृष्णाऽर्विरभवद्यद्वितीयं सा फल्गुनी
यत्तृतीयं सा बलक्षी यदद्व्यस्थादपाकृन्तन्त्साऽर्विर्ज्वला (८)

समभवत्ते देवा अब्रुवन्देवपशुर्वा अयं समभूत्कस्मा
इममालंप्स्यामह इत्यथ वै तर्ह्यल्पा पृथिव्यासीदजाता
ओषधयस्तामर्वि वशामादित्येभ्यः कामायाऽलभन्त ततो वा
अप्रथत पृथिव्यजायन्तौषधयो यः कामयेत प्रथेय पशुभिः प्र
प्रजया जायेयेति स एतामर्वि वशामादित्येभ्यः कामा- (९)

याऽऽलंभेताऽऽदित्यानेव कामं स्वेन भागधेयेनोप धावति
त एवैनं प्रथयन्ति पशुभिः प्र प्रजया जनयन्त्यसावादित्यो न
व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा एता मल्हा आलं-
ऽभन्ताऽऽग्नेयीं कृष्णग्रीवीं संहितामैन्द्रीं श्वेतां बारहस्पत्यां
ताभिरेवास्मिन्नुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एता मल्हा
आलंभे- (१०)

ताऽऽग्नेयीं कृष्णग्रीवीं संहितामैन्द्रीं श्वेतां बारहस्पत्या-
मेता एव देवताः स्वेन भागधेयेनोप धावति ता एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं
दधति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति वसन्ता प्रातराग्नेयीं कृष्णग्रीवीमालंभेता
ग्रीष्मे मध्यन्दिने संहितामैन्द्रीं शरदपराह्णे श्वेतां बारहस्पत्यां
त्रीणि वा आदित्यस्य तेजांसि वसन्ता प्रातर्ग्रीष्मे मध्यन्दिने
शरदपराह्णे यावन्त्येव तेजांसि तान्ये- (११)

वाचं रुन्धे संवत्सरं पर्यालभ्यन्ते संवत्सरो वै ब्रह्मवर्चसस्य
 प्रदाता संवत्सर एवास्मै ब्रह्मवर्चसं प्रयच्छति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति
 गर्भिण्यो भवन्तीन्द्रियं वै गर्भ इन्द्रियमेवास्मिन्दधति सारस्वतीं
 मेषीमालभेत य ईश्वरो वाचो वदितोः सन्वाचं न वदेद्वाग्वै सरस्वती
 सरस्वतीमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति सैवास्मिन् (१२)

वाचं दधाति प्रवदिता वाचो भवत्यपन्नदती भवति
 तस्मान्मनुष्याः सर्वा वाचं वदन्त्याग्नेयं कृष्णग्रीवमा लभेत सौम्यं
 बभ्रुं ज्योगामयाव्यग्निं वा एतस्य शरीरं गच्छति सोमं रसो
 यस्य ज्योगामयत्यग्नेरेवास्य शरीरं निष्क्रीणाति सोमाद्रसमुत
 यदीतासुर्भवति जीवत्येव सौम्यं बभ्रुमालभेताऽऽग्नेयं कृष्णग्रीवं
 प्रजाकामः सोमो (१३)

वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोमं एवास्मै रेतो
 दधात्यग्निः प्रजां प्रजनयति विन्दते प्रजामाग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेत
 सौम्यं बभ्रुं यो ब्राह्मणो विद्यामनूच्य न विरोचेत यदाग्नेयो भवति
 तेज एवास्मिन्तेन दधाति यथसौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेन कृष्णग्रीवं
 आग्नेयो भवति तम एवास्मादपहन्ति श्वेतो भवति (१४)

रुचमेवास्मिन्दधाति बभ्रुः सौम्यो भवति ब्रह्मवर्चस-
 मेवास्मिन्त्विषिं दधात्याग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेत सौम्यं बभ्रुमाग्नेयं
 कृष्णग्रीवं पुरोधायाः स्पर्धमान आग्नेयो वै ब्राह्मणः सौम्यो

राज॒न्योऽभि॑तः सौ॒म्यमा॑ग्रे॒यौ भ॑वत॒स्तेज॑सै॒व ब्र॒ह्म॑णोभ॒यतो॑ रा॒ष्ट्रं
परि॑गृ॒हात्ये॒क॒धा स॒मावृ॑ङ्के॒ पुर॑ ए॒नं द॑धते॥ (१५)

ल॒भेत् वरु॑णं व॒शैताम॑र्वि व॒शामा॑दित्येभ्यः कामा॑य म॒ल॒हा आल॑भेत् तान्ये॒व सै॒वास्मि॑न्त्सोमः श्वे॒तो

भ॑वति॒ त्रिच॑त्वारि॒ंशच्च॑। (२)॥ [२]

दे॒वा॒सुरा॑ ए॒षु लो॒केष्व॑स्पर्ध॒न्त॒ स ए॒तं वि॒ष्णु॑र्वा॒म॒न॒म॑पश्य॒त्तः
स्वायै॑ दे॒वता॑या॒ आल॑भेत् ततो॒ वै स इ॒माँल्लो॒कान॒भ्य॑जयद्वैष्ण॒वं
वा॒म॒न॒मा॒ल॒भेत् स्पर्ध॑मानो वि॒ष्णुरे॒व भू॒त्वेमाँ॑ल्लो॒कान॒भि॑जयति वि॒षम॑
आल॑भेत् वि॒षमा॑ इ॒व ही॒मे लो॒काः स॒मृ॒द्ध्या इन्द्रा॑य म॒न्युम॑ते
म॒न॑स्वते ल॒लाम॑ प्राशृङ्ग॒माल॑भेत् सङ्ग्रा॒मे (१६)

सं य॑त्त इन्द्रि॒येण॒ वै म॒न्युना॒ म॒न॑सा सङ्ग्रा॒मं ज॑य॒तीन्द्र॑मे॒व
म॑न्युम॒न्तं म॑न॒स्वन्तः॑ स्वेन॑ भा॒ग॒धे॒येनो॑प॒ धा॒वति॑ स ए॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं
म॒न्युं म॒नो॑ द॒धाति॑ जय॑ति॒ तं स॑ङ्ग्रा॒ममिन्द्रा॑य म॒रुत्व॑ते
पृ॒श्नि॒स॒क्थ॒माल॑भेत् ग्रा॒म॒काम॑ इन्द्र॑मे॒व म॒रुत्व॑न्तः॑ स्वेन॑
भा॒ग॒धे॒येनो॑प॒ धा॒वति॑ स ए॒वास्मै॑ स॒जा॒तान्प्र॑यच्छति ग्रा॒म्ये॒व भ॑वति॒
यदृ॑ष॒भस्ते॑- (१७)

नैन्द्रो॑ यत्पृ॒श्नि॒स्तेन॑ मा॒रुतः॑ स॒मृ॒द्धौ प॒श्चात्पृ॑श्नि॒स॒क्थो भ॑वति
प॒श्चाद॒न्वव॑सा॒यिनी॑मे॒वास्मै॑ वि॒शं करो॑ति सौ॒म्यं ब॒भ्रु॒माल॑भे॒तान्न॑कामः
सौ॒म्यं वा अन्न॑ं सोम॑मे॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धे॒येनो॑प॒ धा॒वति॑ स ए॒वास्मा॑
अन्नं॑ प्र॒यच्छ॑त्यन्ना॒द ए॒व भ॑वति ब॒भ्रुर्भ॑वत्ये॒तद्वा अन्न॑स्य रू॒पं स॒मृ॒द्धौ

सौम्यं बभ्रुमालंभेत् यमलः (१८)

राज्याय सन्तः राज्यं नोपनमैत्सौम्यं वै राज्यः सोममेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै राज्यं प्रयच्छत्युपैनः राज्यं
नमति बभ्रुर्भवत्येतद्वै सोमस्य रूपः समृद्ध्या इन्द्राय वृत्रतुरे ललामं
प्राशृङ्गमालंभेत् गतश्रीः प्रतिष्ठाकामः पाप्मानमेव वृत्रं तीर्त्वा प्रतिष्ठां
गच्छतीन्द्रायाभिमातिघ्ने ललामं प्राशृङ्गमा- (१९)

लंभेत् यः पाप्मनां गृहीतः स्यात्पाप्मा वा अभि-
मातिरिन्द्रमेवाभिमातिहनुः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवास्मात्पाप्मानमभिमातिं प्रणुदत् इन्द्राय वज्रिणे ललामं
प्राशृङ्गमालंभेत् यमलः राज्याय सन्तः राज्यं नोपनमेदिन्द्रमेव
वज्रिणः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै वज्रं प्रयच्छति
स एनं वज्रो भूत्या इन्ध उपैनः राज्यं नमति ललामः प्राशृङ्गो
भवत्येतद्वै वज्रस्य रूपः समृद्धौ॥ (२०)

सङ्ग्रामे तेनालंभमातिघ्ने ललामं प्राशृङ्गमैनं पञ्चदश च।३।॥ [३]

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्ति-
मैच्छन्तस्मा एतान्दशर्षभामालंभन्त तथैवास्मिन्नुचमदधुर्यो
ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एतान्दशर्षभामालंभेतामुमेवादित्यः
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति
ब्रह्मवर्चस्यैव भवति वसन्ता प्रातस्त्रील्ललामानालंभेत् ग्रीष्मे
मध्यन्दिने (२१)

त्रीञ्छितिपृष्ठाञ्छरद्यपराह्णे त्रीञ्छितिवारात्रीणि वा
 आदित्यस्य तेजांसि वसन्ता प्रातर्ग्रीष्मे मध्यन्दिने शरद्यपराह्णे
 यावन्त्येव तेजांसि तान्येवावरुन्धे त्रयस्त्रय आलभ्यन्ते-
 ऽभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति संवत्सरं पर्यालभ्यन्ते संवत्सरो
 वै ब्रह्मवर्चसस्य प्रदाता संवत्सर एवास्मै ब्रह्मवर्चसं प्रयच्छति
 ब्रह्मवर्चस्यैव भवति संवत्सरस्य परस्तात्प्राजापत्यं कद्रु- (२२)

मालभेत प्रजापतिः सर्वा देवता देवतास्वेव प्रतितिष्ठति यदि
 बिभीयादुश्चर्मा भविष्यामीति सोमापौष्णः श्याममालभेत सौम्यो
 वै देवतया पुरुषः पौष्णाः पशवः स्वयैवास्मै देवतया पशुभिस्त्वचं
 करोति न दुश्चर्मा भवति देवाश्च वै यमश्चास्मिँल्लोकेऽस्पर्धन्त स
 यमो देवानामिन्द्रियं वीर्यमयुवत तद्यमस्य (२३)

यमत्वं ते देवा अमन्यन्त यमो वा इदमभूद्यद्वयः स्म इति ते
 प्रजापतिमुपाधावन्त्स एतौ प्रजापतिरात्मन उक्षवशौ निरमिमीत
 ते देवा वैष्णावरुणीं वशामाऽलभन्तैन्द्रमुक्षाणन्तं वरुणेनैव
 ग्राहयित्वा विष्णुना यज्ञेन प्राणुदन्तैन्द्रेणैवास्यैन्द्रियमवृञ्जत यो
 भ्रातृव्यवान्स्यात्स स्पर्धमानो वैष्णावरुणीं (२४)

वशामालभेतैन्द्रमुक्षाणं वरुणेनैव भ्रातृव्यं ग्राहयित्वा विष्णुना
 यज्ञेन प्राणुदत ऐन्द्रेणैवास्यैन्द्रियं वृद्धे भवत्यात्मना परास्य
 भ्रातृव्यो भवतीन्द्रो वृत्रमहन्तं वृत्रो हतः षोडशभिर्भोगैरसिनात्तस्य

वृत्रस्य शीरुषतो गाव उदायन्ता वैदेह्योऽभवन्तासामृषभो
जघनेऽनूदैत्तमिन्द्रो- (२५)

उचायथ्सोऽमन्यत यो वा इममालभेत मुच्येतास्मात्पा-
प्मन् इति स आग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेतैन्द्रमृषभं तस्याग्निरेव
स्वेन भागधेयेनोपसृतः षोडशधा वृत्रस्य भोगानप्यदह-
दैन्द्रेणैन्द्रियमात्मन्नधत्त यः पाप्मना गृहीतः स्याथ्स आग्नेयं
कृष्णग्रीवमालभेतैन्द्रमृषभमग्निरेवास्य स्वेन भागधेयेनोपसृतः (२६)

पाप्मानमपि दहत्यैन्द्रेणैन्द्रियमात्मन्धत्ते मुच्यते पाप्मनो
भवत्येव द्यावापृथिव्या धेनुमालभेत ज्योगंपरुद्धोऽनयोर्हि
वा एषोऽप्रतिष्ठितोऽथैष ज्योगंपरुद्धो द्यावापृथिवी एव स्वेन
भागधेयेनोप धावति ते एवैनं प्रतिष्ठां गमयतः प्रत्येव तिष्ठति
पर्यारिणी भवति पर्यारीव ह्येतस्य राष्ट्रं यो ज्योगंपरुद्धः समृद्धौ
वायव्यं (२७)

वथ्समा लभेत वायुर्वा अनयोर्वथ्स इमे वा एतस्मै
लोका अपशुष्का विडपशुष्काऽथैष ज्योगंपरुद्धो वायुमेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवास्मा इमाल्लोकान् विशं प्रदापयति
प्रास्मा इमे लोकाः स्तुवन्ति भुञ्जत्येनं विडुपतिष्ठते॥ (२८)

मध्यन्दिने कर्तुं यमस्य स्पर्धमानो वैष्णावरुणीन्तमिन्द्रोऽस्य स्वेन भागधेयेनोपसृतो वायव्यं

इन्द्रो वलस्य बिलमपौर्णोऽथस य उत्तमः पशुरासीत्तं पृष्ठं
 प्रति सङ्ग्रह्योदक्खिदत्तः सहस्रं पशवोऽनूदायन्थस उत्ततोऽभवद्यः
 पशुकामः स्याथस एतमैन्द्रमुन्नतमालभेतेन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप
 धावति स एवास्मै पशून्प्रयच्छति पशुमानेव भवत्युन्नतो (२९)

भवति साहस्री वा एषा लक्ष्मी यदुन्नतो लक्ष्मियैव
 पशून्वरुन्धे यदा सहस्रं पशून्प्राप्नुयादथ वैष्णवं वामनमा
 लभेतेतस्मिन्वै तत्सहस्रमद्व्यतिष्ठत्तस्मादेष वामनः समीषितः
 पशुभ्य एव प्रजातेभ्यः प्रतिष्ठां दधाति कोऽरहति सहस्रं
 पशून्प्राप्तुमित्याहुरहोरात्राण्येव सहस्रं सम्पाद्यालभेत पशवो (३०)

वा अहोरात्राणि पशून्नेव प्रजातान्प्रतिष्ठां गमयत्योषधीभ्यो
 वेहतमालभेत प्रजाकाम ओषधयो वा एतं प्रजायै परिबाधन्ते
 योऽलं प्रजायै सन्प्रजां न विन्दत ओषधयः खलु वा एतस्यै
 सूतुमपि घ्नन्ति या वेहद्भवत्योषधीरेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
 ता एवास्मै स्वाद्योनेः प्रजां प्रजनयन्ति विन्दते (३१)

प्रजामापो वा ओषधयोऽसत्पुरुष आप एवास्मा असंतः
 सद्ददति तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च नापस्त्वावासंतः सद्ददतीत्यैन्द्रीः
 सूतवशामालभेत भूतिकामोऽजातो वा एष योऽलं भूत्यै सन्भूतिं
 न प्राप्नोतीन्द्रं खलु वा एषा सूत्वा वशाऽभव- (३२)

दिन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं भूतिं गमयति

भवत्येव यः सूत्वा वशा स्यात्तमैन्द्रमेवालभेतैतद्वाव तदिन्द्रियं
साक्षादेवेन्द्रियमवरुन्ध ऐन्द्राग्रं पुनरुत्सृष्टमालभेत य आ
तृतीयात्पुरुषात्सोमं न पिबेद्विच्छिन्नो वा एतस्य सोमपीथो यो
ब्राह्मणः सन्ना (३३)

तृतीयात्पुरुषात्सोमं न पिबेतीन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप
धावति तावेवास्मै सोमपीथं प्रयच्छत उपैनः सोमपीथो नमति
यदैन्द्रो भवेतीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव सोमपीथमवरुन्धे
यदाग्नेयो भवेत्याग्नेयो वै ब्राह्मणः स्वामेव देवतामनु सन्तनोति
पुनरुत्सृष्टो भवति पुनरुत्सृष्ट इव ह्येतस्य (३४)

सोमपीथः समृद्धौ ब्राह्मणस्पत्यं तूपरमालभेताभि-
चरन्ब्राह्मणस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तस्मा एवैनमा
वृश्चति ताजगार्तिमार्च्छति तूपरो भवति क्षुरपविर्वा एषा
लक्ष्मी यत्तूपरः समृद्धौ स्फ्यो यूपो भवति वज्रो वै स्फ्यो
वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बर्हिः शृणात्येवैनं वैभीदक इध्मो
भिनत्येवैनम्॥ (३५)

भवत्युन्नतः पशवो जनयन्ति विन्दतेऽभवत्सन्नेतस्येद्धास्त्रीणि च॥ [५]

बारुहस्पत्यः शितिपृष्ठमालभेत ग्रामकामो यः कामयेत पृष्ठं
समानानां स्यामिति बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवैनं पृष्ठं समानानां करोति ग्राम्येव भवति शितिपृष्ठो भवति

बारहस्पत्यो ह्येष देवतया समृद्धौ पौष्णः श्याममालभेतान्नकामोऽन्नं वै पूषा पूषणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा (३६)

अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवति श्यामो भवत्येतद्वा अन्नस्य रूपं समृद्धौ मारुतं पृश्निमालभेतान्नकामोऽन्नं वै मरुतो मरुत एव स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति पृश्निर्भवत्येतद्वा अन्नस्य रूपं समृद्ध्या ऐन्द्रमरुणमालभेतेन्द्रियकाम इन्द्रमेव (३७)

स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं दधातीन्द्रियाव्येव भवत्यरुणो भ्रूमाभवत्येतद्वा इन्द्रस्य रूपं समृद्धौ सावित्रमुपद्धस्तमालभेत सनिकामः सविता वै प्रसवानामीशे सवितारमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै सनिं प्रसुवति दानकामा अस्मै प्रजा भवन्त्युपद्धस्तो भवति सावित्रो ह्येष (३८)

देवतया समृद्धौ वैश्वदेवं बहुरूपमालभेतान्नकामो वैश्वदेवं वा अन्नं विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति बहुरूपो भवति बहुरूपः ह्यन्नं समृद्धौ वैश्वदेवं बहुरूपमालभेत ग्रामकामो वैश्वदेवा वै सजाता विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै (३९)

सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवति बहुरूपो भवति बहुदेवत्यो^(१) ह्येष समृद्धौ प्राजापत्यं तूपरमालभेत यस्यानाज्ञातमिव ज्योगामयेत्प्राजापत्यो वै पुरुषः प्रजापतिः खलु

वै तस्य वेद यस्यानाज्ञातमिव ज्योगामयति प्रजापतिमेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवैनं तस्मात्स्वामान्मुञ्चति तूपरो भवति
प्राजापत्यो ह्येष देवतया समृद्धौ ॥ (४०)

अस्मा इन्द्रमेवैष संजाता विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै प्राजापत्यो हि

त्रीणि च ॥ [६]

वृषद्वारो वै गायत्रियै शिरोऽच्छिन्नतस्यै रसः पराऽपतत्तं
बृहस्पतिरुपांगृह्णात्सा शितिपृष्ठा वशाऽभवद्यो द्वितीयः परापतत्तं
मित्रावरुणावुपांगृह्णीताः सा द्विरूपा वशाऽभवद्यस्तृतीयः परापतत्तं
विश्वे देवा उपांगृह्णात्सा बहुरूपा वशाऽभवद्यश्चतुर्थः परापतत्तस्य
पृथिवीं प्राविशत्तं बृहस्पतिरभ्य- (४१)

गृह्णादस्त्वेवायं भोगायेति स उक्षवशः समभवद्यल्लोहितं
परापतत्तद्रुद्र उपांगृह्णात्सा रौद्री रोहिणी वशाऽभवद्वारहस्पत्याः
शितिपृष्ठामालभेत ब्रह्मवर्चसकामो बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति छन्दसां
वा एष रसो यद्वशा रस इव खलु (४२)

वै ब्रह्मवर्चसं छन्दसामेव रसेन रसं ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे
मैत्रावरुणीं द्विरूपामालभेत वृष्टिकामो मैत्रं वा अहर्वारुणी
रात्रिरहोरात्राभ्यां खलु वै पर्जन्यो वर्षति मित्रावरुणावेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मा अहोरात्राभ्यां पर्जन्यं

वर्षयतश्छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रसं इव खलु वै
वृष्टिश्छन्दसामेव रसेन (४३)

रसं वृष्टिमवरुन्धे मैत्रावरुणीं द्विरूपामालभेत प्रजाकामो
मैत्रं वा अहर्वारुणी रात्रिरहोरात्राभ्यां खलु वै प्रजाः प्रजायन्ते
मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मा अहोरात्राभ्यां
प्रजां प्रजनयतश्छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रसं इव खलु वै
प्रजा छन्दसामेव रसेन रसं प्रजामव (४४)

रुन्धे वैश्वदेवीं बहुरूपामालभेतान्नकामो वैश्वदेवं वा अन्नं
विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं
प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रसं
इव खलु वा अन्नं छन्दसामेव रसेन रसमन्नमवरुन्धे वैश्वदेवीं
बहुरूपामालभेत ग्रामकामो वैश्वदेवा वै (४५)

संजाता विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै
सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवति छन्दसां वा एष रसो यद्वशा
रसं इव खलु वै संजाताश्छन्दसामेव रसेन रसं सजातानवरुन्धे
बारहस्पत्यमुक्षवशमालभेत ब्रह्मवर्चसकामो बृहस्पतिमेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं (४६)

दधाति ब्रह्मवर्चस्येव भवति वशं वा एष चरति यदुक्षा
वशं इव खलु वै ब्रह्मवर्चसं वशेनैव वशं ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे

रौद्रीः रोहिणीमालभेताभिचरन्नुद्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
 तस्मा एवैनमावृश्चति ताजगार्तिमाच्छति रोहिणी भवति रौद्री
 ह्येषा देवतया समृद्धौ स्फ्यो यूपो भवति वज्रो वै स्फ्यो
 वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बर्हिः शृणात्येवैनं वैभीदक इध्मो
 भिनत्येवैनम्॥ (४७)

अभि खलु वृष्टिश्छन्दसामेव रसेन प्रजामवं वैश्वदेवा वै ब्रह्मवर्चसं यूप एकात्रविंशतिश्च। (७)॥ [७]

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा
 एताः सौरीः श्वेतां वशामाऽलभन्त तयैवास्मिन्नुचमदधुर्यो
 ब्रह्मवर्चसकांमः स्यात्तस्मा एताः सौरीः श्वेतां वशामालभेतामुमे-
 वाऽऽदित्यः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं
 दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति बैल्वो यूपो भवत्यसौ (४८)

वा आदित्यो यतोऽजायत ततो बिल्वं उदतिष्ठत्सयोन्येव
 ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे ब्राह्मणस्पत्यां बभ्रुकर्णीमा लभेताभिचरन्वारुणं
 दशकपालं पुरस्तान्निर्वपेद्वरुणेनैव भ्रातृव्यं ग्राहयित्वा ब्रह्मणा
 स्तृणुते बभ्रुकर्णी भवत्येतद्वै ब्रह्मणो रूपः समृद्धौ स्फ्यो यूपो
 भवति वज्रो वै स्फ्यो वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बर्हिः
 शृणा- (४९)

त्येवैनं वैभीदक इध्मो भिनत्येवैनं वैष्णवं वामनमालभेत यं
 यज्ञो नोपनमेद्विष्णुर्वै यज्ञो विष्णुमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति

स ए॒वास्मै॑ य॒ज्ञं प्रय॑च्छत्यु॒पैनं॑ य॒ज्ञो न॑मति वा॒मनो॑ भ॒वति॑ वैष्ण॒वो
ह्येष॑ दे॒वता॑या॒ समृ॑द्धौ त्वा॒ष्ट्रं व॑ड॒बमाल॑भेत प॒शुकाम॑स्त्वष्टा॒ वै प॑शूनां
मि॒थुनानां॑ (५०)

प्र॒जनयि॑ता त्वष्टा॒रमे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑
प॒शून्मि॒थुना॑न्प्र॒जनय॑ति प्र॒जा हि वा ए॒तस्मि॑न्प॒शवः॑ प्रवि॑ष्टा॒ अथै॑ष
पु॒मान्थ्सन्व॑ड॒बः सा॒क्षादे॒व प्र॒जां प॒शूनव॑रु॒न्धे मै॒त्रः श्वे॒तमाल॑भेत
सङ्गा॒मे सं य॑त्ते स॒मय॑कामो मि॒त्रमे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑ धावति॒
स ए॒वैनं॑ मि॒त्रेण॑ स॒न्नय॑ति (५१)

वि॒शा॒लो भ॑वति॒ व्यवं॑साययत्ये॒वैनं॑ प्रा॒जाप॑त्यं कृ॒ष्णमाल॑भेत
वृ॒ष्टि॒कामः॑ प्र॒जाप॑तिर्वै वृ॒ष्ट्या ई॒शे प्र॒जाप॑तिमे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑
धावति॒ स ए॒वास्मै॑ प॒र्जन्यं॑ व॒र्षय॑ति कृ॒ष्णो भ॑वत्ये॒तद्वै वृ॒ष्ट्यै रू॒पः
रू॒पेणै॒व वृ॒ष्टि॒मव॑रु॒न्धे श॒बलो॑ भवति वि॒द्युत॑मे॒वास्मै॑ ज॒नयि॑त्वा
व॒र्षय॑त्यवा॒शृङ्गो॑ भ॑वति॒ वृ॒ष्टि॒मे॒वास्मै॑ नि॒यच्छ॑ति॥ (५२)

शृणाति॑ मि॒थुनानां॑न्नयति॒ यच्छति॑॥ [८]

वरु॑णः सु॒षुवा॒णम॒न्नाद्य॒न्नोपा॑नम॒त्स ए॒तां वा॑रु॒णीं
कृ॒ष्णां व॒शाम॑पश्य॒त्ताः स्वा॑र्यै दे॒वता॑या॒ आऽल॑भत॒ ततो॑ वै
तम॒न्नाद्य॒मुपा॑नम॒द्यम॑लम॒न्नाद्या॑य॒ सन्त॑म॒न्नाद्य॒न्नोप॑नमे॒त्स ए॒तां
वा॑रु॒णीं कृ॒ष्णां व॒शामाल॑भेत॒ वरु॑णमे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑ धावति॒
स ए॒वास्मा॑ अ॒न्नं प्रय॑च्छत्यन्ना॒द (५३)

ए॒व भ॑वति कृ॒ष्णा भ॑वति वारु॒णी ह्ये॑षा दे॒वता॑या॒ समृ॑द्धौ
मै॒त्रः॑ श्वे॒तमाल॑भेत वारु॒णं कृ॒ष्णम॒पां चौष॑धीनां च स॒न्धावन्न॑कामो
मै॒त्रीर्वा ओष॑धयो वारु॒णीरापो॑ऽपां च॒ खलु॒ वा ओष॑धीनां
च॒ रस॒मुप॑जीवामो मि॒त्रावरु॑णावे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति
तावे॒वास्मा॒ अन्नं॑ प्रयच्छ॒तोऽन्ना॒द ए॒व भ॑व- (५४)

त्य॒पां चौष॑धीनां च स॒न्धावाल॑भेत उ॒भय॑स्यावरु॒द्धौ वि॒शाखो॑
यू॒पो भ॑वति॒ द्वे ह्ये॑ते दे॒वते॒ समृ॑द्धौ मै॒त्रः॑ श्वे॒तमा ल॑भेत वारु॒णं
कृ॒ष्णं ज्यो॑गा॒मया॒वी यन्मै॒त्रो भ॑वति मि॒त्रेणै॒वास्मै॒ वरु॑णः श॒मय॑ति
यद्वा॒रुणः॑ सा॒क्षादे॒वैन॑ वरु॒णपा॒शान्मु॑श्चत्यु॒त यदी॒तासु॑र्भवति जी॒वत्ये॒व
दे॒वा वै पु॑ष्टिं नावि॒न्द- (५५)

न्तां मि॒थुने॑ऽपश्यन्तस्यां॒ न सम॑राधयन्ताव॒श्विना॑-
वब्रू॒तामा॒वयो॑र्वा ए॒षा मै॒तस्या॑ वदद्ध॒मिति॑ साऽश्वि॒नोरे॒वाभ॑वद्यः
पु॒ष्टि॑कामः स्या॒त्स ए॒तामा॑श्वि॒नीं य॒मीं व॒शामा॑ल॒भेता॑श्वि॒नावे॒व
स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति॒ तावे॒वास्मि॑न्पु॒ष्टिं धत्तः॑ पु॒ष्यति॑ प्र॒जया॑
प॒शुभिः॑॥ (५६)

अ॒न्नादो॑ऽन्ना॒द ए॒व भ॑वत्यवि॒न्दन्प॑ञ्च॒त्वारि॑ः श॒च्च॥ [९]

आ॒श्विनं॑ धू॒म्रल॑लाम॒माल॑भेत॒ यो दु॒र्ब्रा॑ह्मणः सोमं पि॒पासे॑द॒श्विनो॑
वै दे॒वाना॑म॒सोम॑पावास्तां॒ तौ प॒श्चा सो॑मपी॒थं प्राप्नु॑ताम॒श्विनावे॑तस्य
दे॒वता॑ यो दु॒र्ब्रा॑ह्मणः सोमं पि॒पास॑त्य॒श्विनावे॑व स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑

धावति तावेवास्मै सोमपीथं प्रयच्छत उपैन९ सोमपीथो नमति
यद्धूम्नो भवति धूम्रिमाणमेवास्मादपहन्ति ललामो (५७)

भवति मुखत एवास्मिन्तेजो दधाति वायव्यं गोमृगमा-
लंभेत यमजघ्निवा९समभि९सैयुरपूता वा एतं वागृच्छति
यमजघ्निवा९समभि९सन्ति नैष ग्राम्यः पशुर्नाऽरण्यो यद्गोमृगो
नेवैष ग्रामे नारण्ये यमजघ्निवा९समभि९सन्ति वायुर्वै देवानां
पवित्रं वायुमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवै- (५८)

न पवयति पराची वा एतस्मै व्युच्छन्ती व्युच्छति तमः
पाप्मानं प्रविशति यस्यांश्चिने शस्यमाने सूर्यो नाविर्भवति सौर्यं
बहूरूपमालंभेतामुमेवाऽऽदित्यः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवास्मात्तमः पाप्मानमपहन्ति प्रतीच्यस्मै व्युच्छन्ती व्युच्छत्यप-
तमः पाप्मानः हते॥ (५९)

ललामः स एव पदं त्वारि९शच्च॥ [१०]

इन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरो मरुतो यद्ध वो दिवो या वः शर्म।
भरेष्विन्द्रः सुहवः हवामहेऽहोमुचः सुकृतं दैव्यं जनम्। अग्निं
मित्रं वरुणः सातये भगं द्यावापृथिवी मरुतः स्वस्तये। ममत्तु नः
परिज्मा वसुधा ममत्तु वातो अपां वृषण्वान्। शिशीतमिन्द्रापर्वता
युवन्नस्तन्नो विश्वे वरिवस्यन्तु देवाः। प्रिया वो नाम (६०)

हुवे तुराणाम्। आयत्तुपन्मरुतो वावशानाः। श्रियसे कं

भा॒नुभिः॑ स॒मि॒मि॒क्षिरे॑ ते र॒श्मि॒भिस्त॑ ऋ॒क्भिः॑ सु॒खा॒दयः॑ । ते
वा॒शी॒मन्त॑ इ॒ष्मि॒णो अ॒भी॒रवो॑ वि॒द्रे प्रि॒यस्य॑ मा॒रु॒तस्य॑ धा॒मनः॑ ।
अ॒ग्निः प्र॑थ॒मो वसु॑भिर्नो॒ अव्या॒थ्सोमो॑ रु॒द्रेभि॑र॒भिर॑क्षतु॒ त्मना॑ ।
इन्द्रो॑ म॒रुद्वि॑र॒ऋतु॑धा कृ॒णो॒त्वादि॒त्यैर्नो॑ वरु॒णः स॑ शि॒शातु॑ । सन्नो॑
दे॒वो वसु॑भि॒रग्निः॑ स॒ (६१)

सोम॑स्त॒नूभी॑ रु॒द्रिया॑भिः । स॒मिन्द्रो॑ म॒रुद्वि॑र्य॒ज्ञियैः॑ स॒मादि॒त्यैर्नो॑
वरु॑णो अ॒जि॒ज्ञिप॑त् । यथा॑ऽऽदि॒त्या वसु॑भिः स॒म्बभू॑व॒र्मरु॒द्भी
रु॒द्राः स॒मजा॑नता॒भिः । ए॒वा त्रि॑णाम॒न्नह्णी॑यमा॒ना वि॒श्वे दे॒वाः
स॒म॒नसो॑ भवन्तु । कु॒त्राचि॒द्यस्य॑ स॒मृतौ॑ र॒ण्वा नरो॑ नृष॒दने॑ ।
अ॒र॒ह॒न्तश्चि॒द्यमि॑न्ध॒ते स॑ञ्ज॒नय॑न्ति ज॒न्तवः॑ । स॒ं यदि॑षो वना॑महे
स॒ ह॒व्या मा॑नु॒षाणा॑म् । उ॒त द्यु॒मस्य॑ श॒वस॑ (६२)

ऋ॒तस्य॑ र॒श्मिमा॑ददे । य॒ज्ञो दे॒वानां॑ प्र॒त्येति॑ सु॒ममा॑दि॒त्यासो॑
भ॒वता॑ मृ॒डय॑न्तः । आ॒वो॒ऽर्वा॒ची सु॑म॒तिर्व॑वृ॒त्याद॑होश्चि॒द्या
व॑रि॒वोवि॑त्तराऽस॑त् । शुचि॑र॒पः सू॒यव॑सा॒ अद॑ब्ध॒ उप॑क्षेति वृ॒द्धव॑याः
सु॒वीरः॑ । नकि॑ष्टं घ्नन्त्यन्ति॑तो॒ न दू॒राद्य॑ आ॒दि॒त्यानां॑ भ॒वति॑ प्र॒णीतौ॑ ।
धा॒रय॑न्त आ॒दि॒त्यासो॑ जग॒त्स्था दे॒वा वि॒श्वस्य॑ भु॒वन॑स्य गो॒पाः ।
दी॒र्घाधि॑यो रक्ष॑माणा (६३)

असु॑र्य॒मृता॑वा॒नश्च॑य॒माना॑ ऋ॒णानि॑ । ति॒स्रो भू॑मी॒र्धार॑य॒त्रीरु॑त
द्यू॒त्रीणि॑ व्र॒ता वि॒दथे॑ अ॒न्तरे॑षाम् । ऋ॒तेना॑ऽऽदि॒त्या म॒हि वो म॒हित्वं
तद॑र्य॒मन्वरु॑ण मि॒त्र चारु॑ । त्यां नु॑ क्ष॒त्रिया॑ अव॑ आ॒दि॒त्यान्

याचिषामहे। सुमृडीका९ अ॒भिष्टये। न दक्षि॒णा विचि॑किते न सु॒व्या
न प्रा॒चीन॑मादित्या॒ नोत प॒श्चा। पा॒क्याचि॑द्वसवो धी॒र्याचि॑- (६४)

द्युष्मानी॑तो अ॒भयं॑ ज्योति॑रश्याम्। अ॒दि॒त्याना॒मव॑सा॒ नूत॑नेन
सक्षी॑महि शर्म॒णा शन्त॑मेन। अ॒ना॒गा॒स्त्वे अ॑दि॒तित्वे॑ तु॒रास॑ इ॒मं
य॒ज्ञं द॑धतु श्रोष॑माणाः। इ॒मं मे॑ वरुण श्रु॒धी ह॑वम॒द्या च॑ मृडय।
त्वाम॑व॒स्युराच॑के। तत्त्वा॑ यामि॒ ब्रह्म॑णा॒ वन्द॑मान॒स्तदाऽऽशा॑स्ते
यज॑मानो ह॒विर्भिः॑। अहे॑डमानो वरुणे॒ह बो॒द्ध्युरु॑श९स॒ मा न॒ आयुः॑
प्रमो॑षीः॥ (६५)

नामाग्निः स९ शर्वसो रक्षमाणा धीर्याचिदेकान्नपञ्चाशच्च॥ [११]

[वायव्यं प्रजापतिस्ता वरुणं देवासुरा एष्वसावादित्यो दशरूपभामिन्द्रो वलस्यं बारहस्पत्यं वषट्कारोऽसौ
सौरिं वरुणमाश्विनमिन्द्रं वो नर एकादश॥११॥ वायव्यमाग्नेर्यो कृष्णग्रीवीमसावादित्यो वा अंहोरात्राणि वषट्कारः
प्रजनयिता हुवे तुराणां पञ्चषष्टिः॥६५॥ वायव्यं प्रमोषीः॥]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत् ताः सृष्टा इन्द्रा॒ग्नी अ॑पा॒गूह॑ता॒९
सोऽचा॑यत्प्रजाप॑तिरिन्द्रा॒ग्नी वै मे॑ प्र॒जा अ॑पा॒घुक्ष॑ता॒मिति॑
स ए॒तमै॑न्द्रा॒ग्नमे॑का॒दश॑कपालमपश्यत्तन्निर॑व॒प्त्ताव॑स्मै प्र॒जाः

प्रासाधयतामिन्द्राग्नी वा एतस्य प्रजामपंगूहतो योऽलं प्रजायै
सन्प्रजां न विन्दत ऐन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत्प्रजाकाम
इन्द्राग्नी (१)

एव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति तावेवास्मै प्रजां प्रसाधयतो
विन्दते प्रजामैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत्स्पर्धमानः क्षेत्रे वा
सजातेषु वेन्द्राग्नी एव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति ताभ्यामेवेन्द्रियं
वीर्यं भ्रातृव्यस्य वृद्धे वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयतेऽप वा
एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं क्रामति यः सङ्ग्राममुपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकादश-
कपालं निर्- (२)

वपेत्सङ्ग्राममुपप्रयास्यन्निन्द्राग्नी एव स्वेनं भागधेयेनोपं
धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण वीर्येणोपप्रयाति
जयति तं सङ्ग्रामं वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ह्यते यः सङ्ग्रामं
जयत्यैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत्सङ्ग्रामं जित्वेन्द्राग्नी एव स्वेनं
भागधेयेनोपं धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं (३)

धत्तो नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृह्यतेऽप वा एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं
क्रामति य एति जनतामैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेज्जनता-
मेष्यन्निन्द्राग्नी एव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं
वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण वीर्येण जनतामेति पौष्णं चरुमनुनिर्वपेत्पूषा

वा इन्द्रियस्य वीर्यस्यानुप्रदाता पूषणमेव (४)

स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मा॑ इन्द्रि॒यं
वीर्य॑मनु॒ प्रय॑च्छति॒ क्षेत्र॑प॒त्यं च॒रुं निर्व॑पे॒ज्जनता॑मा॒गत्ये॒यं वै
क्षेत्र॑स्य॒ पति॑र॒स्यामे॒व प्र॑ति॒तिष्ठ॑त्यैन्द्रा॒ग्रमे॒काद॑शकपालमुपरि॒ष्टा-
न्निर्व॑पेद॒स्यामे॒व प्र॑ति॒ष्ठायै॑न्द्रि॒यं वीर्य॑मुपरि॒ष्टादा॑त्मन्ध॒त्ते॥ (५)

प्रजाकाम इन्द्राग्नी उपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वीर्यं पूषणमेवैकान्नचत्वारिंशच्च॥ [१]

अ॒ग्रये॑ पथि॒कृते॑ पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पे॒द्यो द॑र्शपूर्णमास-
या॒जी सन्न॑मावास्या॑ वा पौ॒र्णमा॒सीं वा॑ऽतिपा॒दये॑त्यथो वा ए॒षो-
ऽद्ध॑प॒थेनै॑ति यो द॑र्शपूर्णमासया॒जी सन्न॑मावास्या॑ वा पौ॒र्णमा॒सीं
वा॑ऽतिपा॒दये॑त्यग्निमे॒व प॑थि॒कृत॑ः॒ स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स
ए॒वैन॑मप॒थात्प॑न्थ्या॒मपि॑ नयत्यन॒ङ्गान्दक्षि॑णा व॒ही ह्ये॑ष स॒मृद्ध्या॑ अ॒ग्रये॑
व्र॒तप॑तये (६)

पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पे॒द्य आ॑हि॒ताग्निः॒ सन्न॑व्र॒त्यमि॑व
चरे॑द॒ग्निमे॒व व्र॒तप॑तिः॒ स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वैन॑
व्र॒तमा॑लम्भयति॒ व्र॒त्यो भ॑वत्य॒ग्रये॑ रक्षो॒घ्ने पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पालं
निर्व॑पे॒द्य र॑क्षा॒ंसि स॑चे॒रन्न॑ग्निमे॒व र॑क्षो॒हण॑ः॒ स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑
धावति॒ स ए॒वास्मा॑द्रक्षा॒स्यप॑हन्ति॒ निशि॑तायां॒ निर्व॑पे- (७)

निशि॑ताया॒ हि र॑क्षा॒ंसि प्रे॒रते॑ स॒म्प्रेर्णा॑न्ये॒वैनानि॑ हन्ति॒

परिंश्रिते याजयेद्रक्षसांमनन्ववचाराय रक्षोघ्नी याज्यानुवाक्ये
भवतो रक्षसाः स्तृत्या अग्नये रुद्रवते पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेदभिचरन्नेषा वा अस्य घोरा तनूर्यद्रुद्रस्तस्मा एवैनमावृश्चति
ताजगार्तिमाच्छत्यग्नये सुरभिमतं पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यस्य
गावो वा पुरुषा - (८)

वा प्रमीयेरन् यो वा बिभीयादेषा वा अस्य भेषज्या
तनूर्यथ्सुरभिमती तयेवास्मै भेषजं करोति सुरभिमतं भवति
पूतीगन्धस्यापहत्या अग्नये क्षामवते पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेथ्सङ्ग्रामे सं यत्ते भागधेयेनैवैनं शमयित्वा परानभि
निर्दिशति यमवरेषां विद्ध्यन्ति जीवन्ति स यं परेषां प्र स मीयते
जयति तं सङ्ग्राम- (९)

मभि वा एष एतानुच्यति येषां पूर्वापरा अन्वञ्चः प्रमीयन्ते
पुरुषाहुतिर्ह्यस्य प्रियतमाऽग्नये क्षामवते पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेद्भागधेयेनैवैनं शमयति नैषां पुराऽऽयुषोऽपरः प्रमीयतेऽभि
वा एष एतस्य गृहानुच्यति यस्य गृहान्दहत्यग्नये क्षामवते
पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्भागधेयेनैवैनं शमयति नास्यापरं
गृहान्दहति॥ (१०)

अग्रये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यं कामो
 नोपनमैदग्निमेव कामः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं
 कामेन समर्द्धयत्युपैनं कामो नमत्यग्रये यविष्ठाय पुरोडाशमष्टा-
 कपालं निर्वपेत्स्पर्धमानः क्षेत्रे वा सजातेषु वाऽग्निमेव यविष्ठः
 स्वेन भागधेयेनोप धावति तेनैवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृव्यस्य (११)

युवते वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयतेऽग्रये यविष्ठाय
 पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदभिचर्यमाणोऽग्निमेव यविष्ठः
 स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्माद्रक्षांसि यवयति
 नैनमभिचरन्त्स्तृणुतेऽग्रय आयुष्मते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः
 कामयेत सर्वमायुरिरियमित्यग्निमेवाऽऽयुष्मन्तः स्वेन भागधेयेनोप
 धावति स एवास्मि- (१२)

त्रायुर्दधाति सर्वमायुरेत्यग्रये जातवेदसे पुरोडाशमष्टाकपालं
 निर्वपेद्भूतिकामोऽग्निमेव जातवेदसः स्वेन भागधेयेनोप धावति
 स एवैनं भूतिं गमयति भवत्येवाग्रये रुक्मते पुरोडाशमष्टाकपालं
 निर्वपेद्रुक्कामोऽग्निमेव रुक्मन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
 एवास्मिन्नुचं दधाति रोचत एवाग्रये तेजस्वते पुरोडाश- (१३)

मष्टाकपालं निर्वपेत्तेजस्कामोऽग्निमेव तेजस्वन्तः स्वेन
 भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्तेजो दधाति तेजस्व्येव
 भवत्यग्रये साहन्त्याय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्सीक्षमाणो-

ऽग्निमेव साहन्त्यः स्वेन भागधेयेनोप धावति तेनैव संहते यः
सीक्षते॥ (१४)

भ्रातृव्यस्यास्मिन्तेजस्वते पुरोडाशमष्टात्रिंशच्च॥ [३]

अग्नयेऽन्नवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्न-
वान्त्स्यामित्यग्निमेवान्नवन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवैनमन्नवन्तं करोत्यन्नवानेव भवत्यग्नयेऽन्नादाय पुरोडाश-
मष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्नादः स्यामित्यग्निमेवान्नादः स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवैनमन्नादं करोत्यन्नाद - (१५)

एव भवत्यग्नयेऽन्नपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः
कामयेतान्नपतिः स्यामित्यग्निमेवान्नपतिः स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवैनमन्नपतिं करोत्यन्नपतिरेव भवत्यग्नये पवमानाय
पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदग्नये पावकायाग्नये शुचये ज्योगामयावी
यदग्नये पवमानाय निर्वपति प्राणमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्नये (१६)

पावकाय वाचमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्नये शुचय
आयुरेवास्मिन्तेन दधात्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येवैतामेव
निर्वपेच्चक्षुष्कामो यदग्नये पवमानाय निर्वपति प्राणमेवास्मिन्तेन
दधाति यदग्नये पावकाय वाचमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्नये शुचये
चक्षुरेवास्मिन्तेन दधा- (१७)

त्युत यद्यन्धो भवति प्रैव पश्यत्यग्नये पुत्रवते पुरोडाशमष्टा-

कंपालं निर्वपेदिन्द्राय पुत्रिणे पुरोडाशमेकादशकपालं प्रजाकामो-
 ऽग्निरेवास्मै प्रजां प्रजनयति वृद्धामिन्द्रः प्रयच्छत्यग्नये रसंवते-
 ऽजक्षीरे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत रसवान्स्थ्यामित्यग्निमेव रसवन्तः
 स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं रसवन्तं करोति (१८)

रसवानेव भवत्यजक्षीरे भवत्याग्नेयी वा एषा यदजा साक्षादेव
 रसमवरुन्धेऽग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेत
 वसुमान्स्थ्यामित्यग्निमेव वसुमन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
 एवैनं वसुमन्तं करोति वसुमानेव भवत्यग्नये वाजसृते पुरोडाश-
 मष्टाकपालं निर्वपेत्सङ्ग्रामे सं यत्ते वाजं (१९)

वा एष सिंसीरषति यः सङ्ग्रामं जिगीषत्यग्निः खलु
 वै देवानां वाजसृदग्निमेव वाजसृतः स्वेन भागधेयेनोप
 धावति धावति वाजं हन्ति वृत्रं जयति तं सङ्ग्राममथो
 अग्निरिव न प्रतिधृषे भवत्यग्नयेऽग्निवते पुरोडाशमष्टाकपालं
 निर्वपेद्यस्याग्नावग्निमभ्युद्धरेयुर्निर्दिष्टभागो वा एतयोरन्यो-
 ऽनिर्दिष्टभागोऽन्यस्तौ सम्भवन्तौ यजमान- (२०)

मभिसम्भवतः स ईश्वर आर्तिमार्तोर्यदग्नयेऽग्निवते निर्वपति
 भागधेयेनैवैनौ शमयति नार्तिमार्छति यजमानोऽग्नये ज्योतिष्मते
 पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यस्याग्निरुद्धृतोऽहुतेऽग्निहोत्र उद्वायेदपरं

आदीप्या॑नूद्धृत्य॒ इत्या॑हुस्तत्तथा॒ न कार्यं॑ यद्भाग॒धेय॑म॒भि पूर्वं॑
उद्ध्रियते॒ किमपरो॑ऽभ्यु- (२१)

द्वि॒येतेति॒ तान्ये॒वाव॒क्षाणा॑नि सन्नि॒धाय॑ मन्थेदितः प्रथ॒मं
जज्ञे॑ अ॒ग्निः स्वा॒द्योने॒रधि॑ जा॒तवे॑दाः। स गा॑यत्रि॒या त्रि॒ष्टुभा॒
जग॑त्या दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं वह॑तु प्रजा॒नन्निति॑ छन्दो॑भिरे॒वैन॑ऽ स्वा॒द्योनेः॑
प्रज॑नयत्येष वाव सौ॑ऽग्निरित्या॑हुज्योति॒स्त्वा अस्य॑ परा॑पति॒तमिति॑
यद॒ग्नये॑ ज्योति॑ष्मते निर्व॒पति॑ यदे॒वास्य॑ ज्योतिः॒ परा॑पति॒तं
तदे॒वाव॑रुन्धे॥ (२२)

करोत्यन्नादो दधाति यदग्नये शुचये चक्षुरेवास्मिन्तेन दधाति करोति वाजं यजमानमुदेवास्य पदं॥ [४]

वैश्वान॒रं द्वाद॑शकपालं निर्व॑पेद्वारुणं च॒रुं दधि॑क्राव्णं
च॒रुम॑भि॒शस्य॑मानो यद्वै॑श्वान॒रो द्वाद॑शकपालो भव॑ति संव॒त्सरो॑
वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः संव॑त्सरेणै॒वैन॑ऽ स्वद॑यत्यप॒ पापं॑ वर्ण॑ ह॒ते
वारु॑णेनै॒वैन॑ वरुणपा॒शान्मु॑ञ्चति दधि॑क्राव्णा पुनाति॒ हिर॑ण्यं
दक्षि॑णा प॒वित्रं॑ वै हिर॑ण्यं पुनात्ये॒वैन॑माद्य॒मस्यान्न॑ भवत्ये॒तामे॒व
निर्व॑पेत्प्रजाका॒मः संव॑त्सरो (२३)

वा ए॒तस्याशा॑न्तो॒ योनिं॑ प्र॒जायै॑ पशूनां निर्द॑हति यो-
ऽलं॑ प्र॒जायै॑ सन्प्र॒जां न वि॑न्दते यद्वै॑श्वान॒रो द्वाद॑शकपालो
भव॑ति संव॒त्सरो॑ वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः संव॑त्स॒रमे॒व भा॑ग॒धेये॑न

शमयति॑ सोऽ॒स्मै शान्तः॑ स्वाद्योनेः॑ प्र॒जां प्रज॑नयति वारु॒णेनै॒वैनं॑
वरुणपा॒शान्मु॑ञ्चति दधि॒क्राव्णां पु॑नाति॒ हिर॑ण्यं दक्षि॒णा प॒वित्रं॑ वै
हिर॑ण्यं पु॒नात्ये॒वैनं॑ (२४)

वि॒न्दते॑ प्र॒जां वै॑श्वान॒रं द्वा॑द॒शक॑पालं निर्व॑पेत्पुत्रे
जा॒ते यद॑ष्टाक॑पालो भव॑ति गाय॒त्रियै॒वैनं॑ ब्रह्मव॑र्च॒सेन॑
पु॒नाति॑ यन्न॒वक॑पालस्त्रि॒वृतै॒वास्मि॑न्तेजो॑ दधाति॒ यद्द॑शक॑पालो
वि॒राजै॒वास्मि॑न्न॒न्नाद्यं॑ दधाति॒ यदे॒का॒द॒शक॑पालस्त्रि॒ष्टुभै॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं
द॒धाति॑ यद्द्वा॑द॒शक॑पालो जग॑त्यै॒वास्मि॑न्प॒शून्द॑धाति॒ यस्मि॑ञ्जा॒त
ए॒तामि॑ष्टि॒ निर्व॑प॒ति पू॒त - (२५)

ए॒व तै॒ज॒स्य॑न्ना॒द इ॒न्द्रिया॒वी प॑शु॒मान्भव॑त्य॒व वा ए॒ष
सु॒व॒र्गालो॒काच्छि॑द्यते॒ यो द॑र्शपूर्ण॒मास॑याजी सन्न॑मावा॒स्यां
वा पौ॑र्णमा॒सीं वा॑ऽतिपा॒दय॑ति सु॒व॒र्गाय॑ हि लो॒काय॑
द॑र्शपूर्ण॒मासा॒विज्ये॑ते वैश्वान॒रं द्वा॑द॒शक॑पालं निर्व॑पेदमावा॒स्यां वा
पौ॑र्णमा॒सीं वा॑ऽतिपाद्यं संव॒त्सरो॑ वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः संव॑त्स॒रमे॒व
प्री॑णात्यथो॑ संव॒त्स॒रमे॒वास्मा॑ उप॑दधाति सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑
सम॑ष्ट्या (२६)

अथो॑ दे॒वता॑ ए॒वान्वा॒रभ्य॑ सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति वी॒र॒हा
वा ए॒ष दे॒वानां॑ योऽ॒ग्निमु॑द्वा॒सय॑ते न वा ए॒तस्य॑ ब्राह्म॒णा
ऋ॒ताय॑वः पु॒राऽन्न॑मक्ष॒न्नाग्ने॒यम॑ष्टाक॑पालं निर्व॑पेद्वैश्वान॒रं द्वा॑द॒श-

कपालमुग्निमुद्वासयिष्यन् यदष्टाकपालो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री
गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मा आतिथ्यं करोत्यथो यथा जनं
यतेऽवसं करोति तादृ- (२७)

गेव तद्द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः
संवत्सरः खलु वा अग्नेर्योनिः स्वामेवैनं योनिं गमयत्याद्यमस्यान्नं
भवति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं ग्रामकाम
आहवनीये वैश्वानरमधिश्चयति गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य
विधृत्यै द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः
संवत्सरेणैवास्मै सजाताश्च्यवयति मारुतो भवति (२८)

मारुतो वै देवानां विशो देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमव-
रुन्धे सप्तकपालो भवति सप्तगणा वै मारुतो गणश एवास्मै
सजातानवरुन्धेऽनूच्यमान आसादयति विशमेवास्मा अनुवर्त्मानं
करोति॥ (२९)

प्रजाकामः संवत्सरः पुनात्येवैनं पूतः समष्ट्यै तादृङ्मारुतो भवत्येकान्नत्रिंशच्च॥ [५]

आदित्यं चरुं निर्वपेत्सङ्ग्राममुपप्रयास्यन्नियं वा अदितिं रस्या-
मेव पूर्वं प्रतितिष्ठन्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदायतनं
गत्वा संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरः खलु वै
देवानामायतनमेतस्माद्वा आयतनाद्देवा असुरानजयन् यद्वैश्वानरं
द्वादशकपालं निर्वपति देवानामेवाऽऽयतने यतते जयति तं

सङ्ग्राममेतस्मिन्वा एतौ मृजाते (३०)

यो विद्विषाणयोरन्नमत्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेद्विद्विषा-
णयोरन्नं जुग्वा संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरस्वदितमेवात्ति
नास्मिन्मृजाते संवत्सराय वा एतौ सममाते यौ सममाते तयोर्यः
पूर्वोऽभिद्रुह्यति तं वरुणो गृह्णाति वैश्वानरं द्वादशकपालं
निर्वपेत्सममानयोः पूर्वोऽभिद्रुह्य संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः
संवत्सरमेवाऽऽप्त्वा निर्वरुणं (३१)

परस्तादभिद्रुह्यति नैनं वरुणो गृह्णात्याव्यं वा एष प्रतिगृह्णाति
योऽविं प्रतिगृह्णाति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदविं प्रतिगृह्य
संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरस्वदितामेव प्रतिगृह्णाति नाव्यं
प्रतिगृह्णात्यात्मनो वा एष मात्रामाप्नोति य उभयादत्प्रतिगृह्णात्यश्वं
वा पुरुषं वा वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदुभयादत् (३२)

प्रतिगृह्य संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरस्वदितमेव
प्रतिगृह्णाति नाऽऽत्मनो मात्रामाप्नोति वैश्वानरं द्वादशकपालं
निर्वपेत्सन्निमेष्यन्संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरो यदा खलु वै
संवत्सरं जनतायां चरत्यथ स धनार्थो भवति यद्वैश्वानरं
द्वादशकपालं निर्वपति संवत्सरसातामेव सन्निमभि प्रच्यवते
दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति यो वै संवत्सरं (३३)

प्रयुज्य न विमुञ्चत्यप्रतिष्ठानो वै स भवत्येतमेव वैश्वानरं
 पुनरागत्य निर्वपेद्यमेव प्रयुङ्क्ते तं भागधेयेन विमुञ्चति प्रतिष्ठित्यै
 यया रज्ज्वोत्तमां गामाजेत्तां भ्रातृव्याय प्रहिणुयान्निर्ऋतिमेवास्मै
 प्रहिणोति॥ (३४)

निर्वरुणं वपेदभयादद्यो वै संवत्सरं पद्विंशच्च॥ [६]

ऐन्द्रं चरुं निर्वपेत्पशुकाम ऐन्द्रा वै पशव इन्द्रमेव स्वेन
 भागधेयेनोप धावति स एवास्मै पशून्प्रयच्छति पशुमानेव
 भवति चरुर्भवति स्वादेवास्मै योनेः पशून्प्रजनयतीन्द्रायेन्द्रियावन्ते
 पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेत्पशुकाम इन्द्रियं वै पशव
 इन्द्रमेवेन्द्रियावन्तः३ स्वेन भागधेयेनोप धावति स - (३५)

एवास्मा इन्द्रियं पशून्प्रयच्छति पशुमानेव भवतीन्द्राय घर्मवन्ते
 पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्ब्रह्मवर्चसकामो ब्रह्मवर्चसं वै घर्म
 इन्द्रमेव घर्मवन्तः३ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं
 दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवतीन्द्रायार्कवन्ते पुरोडाशमेकादशकपालं
 निर्वपेदन्नकामोऽर्को वै देवानामन्नमिन्द्रमेवार्कवन्तः३ स्वेन भागधेये-
 (३६)

नोपधावति स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवतीन्द्राय
 घर्मवन्ते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रायेन्द्रियावन्त
 इन्द्रायार्कवन्ते भूतिकामो यदिन्द्राय घर्मवन्ते निर्वपन्ति शिरं

ए॒वा॒स्य॒ तेन॑ करोति॒ यदिन्द्रा॑येन्द्रि॒याव॑न्त आ॒त्मान॑मे॒वा॒स्य॒ तेन॑
करोति॒ यदिन्द्रा॑या॒र्कव॑न्ते भू॒त ए॒वान्ना॑द्ये प्र॒ति॑तिष्ठति॒ भव॑त्ये॒वेन्द्रा॑या-
(३७)

९हो॒मुचै॑ पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं॒ निर्व॑पेद्यः पा॒प्मना॑ गृहीतः
स्यात्पा॒प्मा वा अ९ह॒ इन्द्र॑मे॒वा॒होमु॑च॒ऽस्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒
स ए॒वैन॑ पा॒प्मनो॑ऽह॒सो मु॒ञ्च॒तीन्द्रा॑य वैमृ॒धाय॑ पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑-
कपालं॒ निर्व॑पेद्यं मृ॒धोऽभि॑ प्र॒वेपे॑रन्ना॒ष्ट्राणि॑ वा॒ऽभिस॑मि॒युरिन्द्र॑मे॒व
वैमृ॑ध॒ऽस्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मा॑न्मृ॒धो (३८)

ऽप॑ह॒न्तीन्द्रा॑य त्रा॒त्रे पु॑रो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं॒ निर्व॑पेद्वृद्धो
वा॒ परि॑यत्तो वेन्द्र॑मे॒व त्रा॒तार॒ऽस्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒
स ए॒वैन॑ त्राय॑त॒ इन्द्रा॑या॒र्काश्व॑मे॒धव॑न्ते पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑-
कपालं॒ निर्व॑पेद्यं म॑हाय॒ज्ञो नो॒प॒नमे॑देते वै म॑हाय॒ज्ञस्यान्त्ये॑
त॒नू यद॑र्काश्वमे॒धाविन्द्र॑मे॒वाका॑श्वमे॒धव॑न्त॒ऽस्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑
धावति॒ स ए॒वास्मा॑ अन्त॒तो म॑हाय॒ज्ञं च्या॑वय॒त्युपै॑नं म॑हाय॒ज्ञो
न॑मति॥ (३९)

इन्द्रि॒याव॑न्त॒ऽस्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ सोऽर्क॑व॒न्त॒ऽस्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नैवेन्द्रा॑यास्मा॒न्मृधो॑ऽस्मै स॒प्त

च॥ ————— [७]

इन्द्रा॑यान्वृ॒जवे॑ पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं॒ निर्व॑पेद्भाम॑काम
इन्द्र॑मे॒वान्वृ॒जुऽस्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑

सजा॒ताननु॑कान्करोति॒ ग्राम्यै॑व भ॒वतीन्द्रा॑ण्यै चरुं निर्वपे॒द्यस्य॑
सेनाऽस॑श्शितेव॒ स्यादिन्द्रा॑णी वै सेना॑यै दे॒वतेन्द्रा॑णीमेव॒ स्वेन॑
भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ सैवास्य॑ सेना॒ः स॑श्शयति॒ बल्व॑जानपी- (४०)

ह्ये सन्न॑ह्येद्रौर्यत्राधिष्क॒त्रा न्यमे॑ह॒त्ततो॑ बल्व॑जा उद॑तिष्ठ॒न्गवा॑-
मेवैनं॑ न्या॒यम॑पिनीय॒ गा वैद॑य॒तीन्द्रा॑य म॒न्युम॑ते म॒नस्व॑ते
पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं॒ निर्वपे॑त्सङ्ग्रामे सं य॑त्त इन्द्रि॒येण॒ वै
म॒न्युना॑ म॒नसा॑ सङ्ग्रामं ज॑य॒तीन्द्र॑मेव म॒न्युम॑न्तं म॒नस्व॑न्तः॒ स्वेन॑
भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं म॒न्युं मनो॑ दधाति॒ जय॑ति॒
त॑ (४१)

सङ्ग्राम॑मे॒तामे॒व निर्वपे॑द्यो ह॒तम॑नाः स्व॒यं पा॑प इव॒
स्यादे॒तानि॒ हि वा ए॒तस्मा॑दप॒क्रान्ता॑न्यथैष ह॒तम॑नाः स्व॒यं पा॑प
इन्द्र॑मेव म॒न्युम॑न्तं म॒नस्व॑न्तः॒ स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति॒ स
ए॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं म॒न्युं मनो॑ दधाति॒ न ह॒तम॑नाः स्व॒यं पा॑पो
भव॒तीन्द्रा॑य दा॒त्रे पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं॒ निर्वपे॑द्यः का॒मये॑त्
दान॑कामा मे प्र॒जाः स्युः- (४२)

रितीन्द्र॑मेव दा॒तारः॒ स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑
दान॑कामाः प्र॒जाः करो॑ति॒ दान॑कामा अ॒स्मै प्र॒जा भ॑व॒न्तीन्द्रा॑य प्रदा॒त्रे
पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं॒ निर्वपे॑द्यस्मै प्र॒त्तमि॒व सन्न॑ प्रदी॒येतेन्द्र॑मेव
प्रदा॒तारः॒ स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑ प्रदा॒पय॑तीन्द्रा॑य

सुत्राम्णो पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदपरुद्धो वा- (४३)

उपरुद्धमानो वेन्द्रमेव सुत्रामाणः स्वेन भागधेयेनोप धावति
स एवैनं त्रायतेऽनपरुद्धो भवतीन्द्रो वै सदृङ् देवताभिरासीत्स न
व्यावृतमगच्छत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमैन्द्रमेकादशकपालं
निर्वपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रियमदधाच्छक्करी याज्यानुवाक्ये अकरोद्वज्रो
वै शक्करी स एनं वज्रो भूत्या ऐन्ध (४४)

सोऽभवत्सोऽबिभेद्भूतः प्र मा धक्ष्यतीति स प्रजापतिं
पुनरुपाधावत्स प्रजापतिः शक्कर्या अधि रेवतीं निरमिमीत्
शान्त्या अप्रदाहाय योऽलः श्रिये सन्त्सदृङ्खसमानैः स्यात्तस्मा
एतमैन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
स एवास्मिन्निन्द्रियं दधाति रेवतीं पुरोनुवाक्या भवति शान्त्या
अप्रदाहाय शक्करी याज्या वज्रो वै शक्करी स एनं वज्रो भूत्या
इन्धे भवत्येव॥ (४५)

अपि तः स्युर्वैन्ध भवति चतुर्दश च॥ [८]

आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेदभिचरन्त्सरस्वत्याज्य-
भागा स्याद्बार्हस्पत्यश्चरुर्यदाग्नावैष्णव एकादशकपालो
भवत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताभिश्चैवैनं यज्ञेन
चाभिचरति सरस्वत्याज्यभागा भवति वाग्वै सरस्वती
वाचैवैनमभिचरति बार्हस्पत्यश्चरुर्भवति ब्रह्म वै देवानां

बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनमभिचरति (४६)

प्रति वै पुरस्तादभिचरन्तमभिचरन्ति द्वेद्वे पुरोनुवाक्ये
 कुर्यादतिप्रयुक्त्या एतयैव यजेताभिचर्यमाणो देवताभिरेव देवताः
 प्रतिचरति यज्ञेन यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्म स देवताश्चैव
 यज्ञं च मद्ध्यतो व्यवसर्पति तस्य न कुतश्चिनोपाव्याधो भवति
 नैनमभिचरन्थस्तृणुत आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेद्यं यज्ञो
 नो- (४७)

पुनर्मेदग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञोऽग्निं चैव विष्णुं च स्वेन
 भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै यज्ञं प्रयच्छत उपैनं यज्ञो
 नमत्याग्नावैष्णवं घृते चरुं निर्वपेच्चक्षुष्कामोऽग्रेर्वै चक्षुषा मनुष्या
 वि पश्यन्ति यज्ञस्य देवा अग्निं चैव विष्णुं च स्वेन भागधेयेनोप
 धावति तावेवा- (४८)

स्मिञ्चक्षुर्धत्तश्चक्षुष्मानेव भवति धेन्वै वा एतद्रेतो
 यदाज्यमनडुहस्तण्डुला मिथुनादेवास्मै चक्षुः प्रजनयति
 घृते भवति तेजो वै घृतं तेजश्चक्षुस्तेजसैवास्मै तेजश्चक्षुरवरुन्ध
 इन्द्रियं वै वीर्यं वृद्धे भ्रातृव्यो यजमानोऽयंजमानस्याद्धरकल्पां
 प्रति निर्वपेद्भ्रातृव्ये यजमाने नास्यैन्द्रियं (४९)

वीर्यं वृद्धे पुरा वाचः प्रवदितोर्निर्वपेद्वावंत्येव वाक्तामप्रौदितां
 भ्रातृव्यस्य वृद्धे तामस्य वाचं प्रवदन्तीमन्या वाचोऽनु

प्रवदन्ति ता इन्द्रियं वीर्यं यजमाने दधत्याग्नावैष्णव-
मुष्टाकपालं निर्वपेत्प्रातः सवनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा
स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यदष्टाकपालो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रं
प्रातः सवनं प्रातः सवनमेव तेनाऽऽप्नो- (५०)

त्याग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेन्माध्यन्दिनस्य सवनस्या-
काले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यदेकादशकपालो
भवत्येकादशाक्षरा त्रिष्टुत्रैष्टुभं माध्यन्दिनं सवनं माध्यन्दिनमेव
सवनं तेनाऽऽप्नोत्याग्नावैष्णवं द्वादशकपालं निर्वपेत्तृतीयसवनस्या-
काले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यद्द्वादशकपालो
भवति द्वादशाक्षरा जगती जागृतं तृतीयसवनं तृतीयसवनमेव
तेनाऽऽप्नोति देवताभिरेव देवताः (५१)

प्रतिचरति यज्ञेन यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्मं कपालैरेव
छन्दाऽस्याप्नोति पुरोडाशैः सवनानि मैत्रावरुणमेककपालं
निर्वपेद्विंशत्यै काले यैवासौ भ्रातृव्यस्य वशाऽनूबन्ध्या सो
एवैषैतस्यैककपालो भवति नहि कपालैः पशुमर्हत्याप्तुम्॥ (५२)

ब्रह्मणैवैनमभिचरति यज्ञो न तावेवास्यैन्द्रियमाप्नोति देवताः सप्तत्रिंशच्च॥ [९]

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा
एतं सोमारौद्रं चरुं निरवपन्तेनैवास्मिन्नुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः
स्यात्तस्मा एतं सोमारौद्रं चरुं निर्वपेत्सोमं चैव रुद्रं च स्वेन

भागधेयेनोपं धावति तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसन्धत्तो ब्रह्मवर्चस्यैव भवति तिष्यापूर्णमासे निर्वपेद्रुद्रो- (५३)

वै तिष्यः सोमः पूर्णमासः साक्षादेव ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे परिश्रिते याजयति ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै श्वेतायै श्वेतवत्सायै दुग्धं मथितमाज्यं भवत्याज्यं प्रोक्षणमाज्येन मार्जयन्ते यावदेव ब्रह्मवर्चसं तत्सर्वं करोत्यति ब्रह्मवर्चसं क्रियत इत्याहुरीश्वरो दुश्श्र्मा भवितोरिति मानवी ऋचौ धार्ये कुर्याद्यद्वै किं च मनुरवदत्तद्वेषजं (५४)

भेषजमेवास्मै करोति यदि बिभीयाद्दुश्श्र्मा भविष्यामीति सोमापौष्णं चरुं निर्वपेत्सौम्यो वै देवतया पुरुषः पौष्णाः पशवः स्वयैवास्मै देवतया पशुभिस्त्वचं करोति न दुश्श्र्मा भवति सोमारौद्रं चरुं निर्वपेत्प्रजाकामः सोमो वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोमं एवास्मै रेतो दधात्यग्निः प्रजां प्रजनयति विन्दते (५५)

प्रजाः सोमारौद्रं चरुं निर्वपेदभिचरन्त्सौम्यो वै देवतया पुरुष एष रुद्रो यदग्निः स्वाया एवैनं देवतायै निष्क्रीय रुद्रायपि दधाति ताजगार्तिमाच्छति सोमारौद्रं चरुं निर्वपेज्योगामयावी सोमं वा एतस्य रसो गच्छत्यग्निः शरीरं यस्य ज्योगामयति सोमादेवास्य

रसं निष्क्रीणात्यग्नेः शरीरमुत यदी- (५६)

तासुर्भवति जीवत्येव सोमारुद्रयोर्वा एतं ग्रसितं होता
निष्विन्दति स ईश्वर आर्तिमार्तोरनृद्वान् होत्रा देयो वह्निर्वा
अनृद्वान् वह्निर्होता वह्निर्नैव वह्निमात्मानं स्पृणोति सोमारुद्रं
चरुं निर्वपेद्यः कामयेत स्वेऽस्मा आयतने भ्रातृव्यं जनयेयमिति
वेदिं परिगृह्याद्धमुद्धन्याद्धं नाद्धं बर्हिषः स्तृणीयाद्धं
नाद्धमिद्धस्याभ्याद्ध्याद्धं न स्व एवास्मा आयतने भ्रातृव्यं
जनयति॥ (५७)

रुद्रो भेषजं विन्दते यदि स्तृणीयाद्धं द्वादश च॥ [१०]

ऐन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं ग्रामकाम
इन्द्रं चैव मरुतंश्च स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै
सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवत्याहवनीयं ऐन्द्रमधिश्रयति
गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै सप्तकपालो मारुतो
भवति सप्तगणा वै मरुतो गणश एवास्मै सजातानवरुन्धेऽनूच्यमानं
आसादयति विशमेवा- (५८)

स्मा अनुवर्त्मानं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत क्षत्राय च
विशे च समदं दद्यामित्यैन्द्रस्यावद्यन्ब्रूयादिन्द्रायानु ब्रूहीत्याश्राव्यं
ब्रूयान्मरुतो यजेति मारुतस्यावद्यन्ब्रूयान्मरुद्धोऽनुब्रूहीत्याश्राव्यं
ब्रूयादिन्द्रं यजेति स्व एवैभ्यो भागधेये समदं दधाति

वितृ॑हाणास्तिष्ठन्त्येतामेव (५९)

निर्वपेद्यः कामयेत कल्पे॑रन्निति यथादे॒वतम॑व॒दाय॑ यथादे॒वतं॑
यजेद्भाग॑धेये॒नैवैनान् यथाय॑थं कल्पयति कल्पन्त ए॒वैन्द्रमेका॑दश-
कपालं॑ निर्वपेद्वैश्वदे॒वं द्वाद॑शकपालं॑ ग्राम॑काम इन्द्रं॑ चै॒व विश्वा॑श्च
दे॒वान्स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ त ए॒वास्मै॑ सजा॒तान्प्रय॑च्छन्ति
ग्राम्ये॑व भ॒वत्यैन्द्र॑स्याव॒दाय॑ वैश्वदे॒वस्याव॑द्येदथैन्द्रः॒ स्यो- (६०)

परि॑ष्ठादिन्द्रियेणै॒वास्मा॑ उ॒भयतः॑ सजा॒तान्परि॑गृह्णात्युपा॒धाय्य-
पूर्व॑यं वा॒सो दक्षि॑णा सजा॒तानामुप॑हित्यै॒ पृश्नि॑यै दुग्धे॒ प्रियङ्ग॑वं
च॒रुं निर्व॑पेन्म॒रुद्भ्यो॒ ग्राम॑कामः॒ पृश्नि॑यै वै प॒यंसो॑ म॒रुतो॑ जा॒ताः
पृश्नि॑यै प्रि॒यङ्ग॑वो मारु॒ताः खलु॑ वै दे॒वत॑या सजा॒ता म॒रुत॑ ए॒व
स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ त ए॒वास्मै॑ सजा॒तान्प्रय॑च्छन्ति ग्राम्ये॑व
भ॒वति प्रि॒यव॑ती याज्यानु॒वाक्ये॑ (६१)

भवतः प्रि॒यमे॒वैनं॑ समा॒नाना॑ करोति द्वि॒पदा॑ पुरो॒नुवा॒क्या
भवति॑ द्वि॒पद॑ ए॒वावरु॑न्धे चतु॑ष्पदा या॒ज्या चतु॑ष्पद ए॒व प॒शून्व-
रु॒न्धे दे॒वासु॑राः सं य॒त्ता आ॑स॒न्ते दे॒वा मि॒थो विप्रि॑या आ॒सन्ते ३-
ऽन्यो॑न्यस्मै॒ ज्यैष्ठ्या॑यातिष्ठ॒मानाश्चतु॑र्धा व्य॒क्राम॑न्प्रि॒र्वसु॑भिः सोमो॑
रु॒द्रैरिन्द्रो॑ म॒रुद्वि॒र्वरु॑ण आदि॒त्यैः स इन्द्रः॑ प्र॒जाप॑तिमु॒पाधा॑वत्तमे-
(६२)

तया॑ सं॒ज्ञान्या॑ऽयाजयद्ग॒ग्रे वसु॑मते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒

निरवपथ्सोमाय रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेका-
 दशकपालं वरुणायाऽऽदित्यवते चरुं ततो वा इन्द्रं देवा
 ज्यैष्ठ्यायाभि समजानत यः समानैर्मिथो विप्रियः स्यात्तमेतया
 संज्ञान्या याजयेदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेथ्सोमाय
 रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं वरुणायाऽ-
 ऽदित्यवते चरुमिन्द्रमेवैनं भूतं ज्यैष्ठ्याय समाना अभिसञ्जानते
 वसिष्ठः समानानां भवति॥ (६३)

विशमेव तिष्ठन्त्येतामेवाथैन्द्रस्य याज्यानुवाक्ये तं वरुणाय चतुर्दश च॥ [११]

हिरण्यगर्भ आपो ह यत्प्रजापते। स वेद पुत्रः पितरं
 स मातरं स सूनुर्भुवथ्स भुवत्पुनर्मघः। स द्यामौर्णोदन्तरिक्षं
 स सुवः स विश्वा भुवो अभवथ्स आऽभवत्। उदुत्यं चित्रम्।
 सप्रब्रवन्नवीयसाऽग्रे द्युम्नेन सं यता। बृहत्ततन्थ भानुना। निकाव्या
 वेधसः शश्वतस्करहस्ते दधानो - (६४)

नर्या पुरूणि। अग्निर्भुवद्रयिपती रयीणां सत्रा चक्राणो
 अमृतानि विश्वा। हिरण्यपाणिमृतये सवितारमुप ह्वये। स चेत्ता
 देवता पदम्। वाममद्य सवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे वाममस्मभ्यं
 सावीः। वामस्य हि क्षयस्य देव भूररया धिया वामभाजः स्याम।
 बडित्था पर्वतानां खिद्रं बिभर्षि पृथिवि। प्र या भूमि प्रवत्वति
 मूहा जिनोषि (६५)

महिनि। स्तोमांसस्त्वा विचारिणि प्रतिष्ठोभन्त्यक्तुभिः। प्र या
वाजं न हेषन्तं पेरुमस्यस्यर्जुनि। ऋदूदरेण सख्या सचेय यो
मा न रिष्येद्धर्यश्च पीतः। अयं यः सोमो न्यधाय्यस्मे तस्मा इन्द्रं
प्रतिरेमेम्यच्छ। आपान्तमन्युस्तृपलंप्रभर्मा धुनिः शिमीवाञ्छरुमा
ऋजीषी। सोमो विश्वान्यतसा वनानि नार्वागिन्द्रं प्रतिमानानि देभुः।
प्र (६६)

सुवानः सोमं ऋतयुश्चिकेतेन्द्राय ब्रह्म जमदग्निर्चर्चन्। वृषा
यन्तासि शवंसस्तुरस्यान्तर्यच्छ गृणते धृत्रं दृहं। सबाधस्ते मदं
च शुष्मयं च ब्रह्म नरो ब्रह्मकृतः सपर्यन्त। अर्को वा यत्तुरते
सोमचक्षास्तत्रेदिन्द्रो दधते पृथ्सु तुर्याम्। वर्षद्वे विष्णवांस आ
कृणोमि तन्मे जुषस्व शिपिविष्ट हव्यम्। (६७)

वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरो मे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः।
प्र तत्ते अद्य शिपिविष्ट नामार्यः शंसामि वयुनानि विद्वान्। तं त्वा
गृणामि तवसमतवीयान्क्षयन्तमस्य रजंसः पराके। किमित्ते विष्णो
परिचक्ष्य भूत्प्रयद्ववक्षे शिपिविष्टो अस्मि। मा वर्षो अस्मदपंगूह
एतद्यदन्यरूपः समिथे बभूथ। (६८)

अग्रे दा दाशुषे रयिं वीरवन्तं परीणसम्। शिशीहि नः सूनुमतः।
दा नो अग्रे शतिनो दाः सहस्रिणो दुरो न वाजं श्रुत्या अपावृधि।
प्राची द्यावापृथिवी ब्रह्मणा कृधि सुवर्ण शुक्रमुषसो विदिद्युतुः।

अ॒ग्नि॒र्दा द्र॒विणं॑ वी॒रपे॑शा अ॒ग्नि॒र॒ऋषिं॑ यः स॒हस्रा॑ स॒नोति॑। अ॒ग्नि॒र्दिवि॑
ह॒व्यमा॑त॒ताना॒ग्नेर्धा॑मानि॒ विभृ॑ता पु॒त्रा। मा (६९)

नो॑ म॒र्द्धी॒रा तू भ॑र। घृ॒तं न पू॑तं त॒नूर॑रे॒पाः शुचि॑ हि॒रण्य॑म्।
तत्ते॑ रु॒क्मो न रो॑चत स्वधावः। उ॒भे सु॑श्च॒न्द्र स॒र्पिषो॑ द॒र्वी श्री॑णीष
आ॒सनि॑। उ॒तो न॒ उत्पु॑पू॒र्या उ॒क्थे॑षु शवसस्पत॒ इष॑ऽ स्तो॒तृभ्य॒ आ
भ॑र। वा॒यो श॑त॒ हरी॑णां यु॒वस्व॑ पोष्या॒णाम्। उ॒त वा॑ ते स॒हस्रि॑णो
रथ॒ आ या॑तु पाज॑सा। प्र याभि॑र- (७०)

यासि॑ दा॒श्वा॒ सम॑च्छा॑ नि॒युद्धि॑र्वा॒यवि॑ष्टये॒ दुरो॑णे। नि नो॑ र॒यि॒
सु॒भोज॑सं यु॒वेह॑ नि वी॒रव॑द्र॒व्यम॑श्वि॒यं च॒ राधे॑। रे॒वती॑र्नः स॒धमा॑द्
इ॒न्द्रे स॑न्तु तु॒विवा॑जाः। क्षु॒मन्तो॑ याभि॒र्मदे॑म। रे॒वा॒ इ॒द्रेव॑तः स्तो॒ता
स्या॑त्त्वाव॑तो म॒घोनः॑। प्रेदु॑ हरि॒वः श्रु॑तस्य॥ (७१)

जिनोषि॑ देभुः प्र ह॒व्यं ब॒भूथ॑ मा याभि॑श्च॒त्वारि॑ऽशच्च॥ [१२]

[प्रजापतिस्ताः सृष्टा अ॒ग्नये॑ पथि॒कृते॑ऽग्नये॒ कामा॑या॒ग्नये॑ऽन्नवते॒ वैश्वान॑रमा॒दित्यं॑ च॒रुमै॑न्द्रं च॒रुमि॑न्द्रा॒यान्वृ॑जव
आ॒ग्रावै॑ष्ण॒वम॑सौ सो॒मारौ॑द्र॒मैन्द्र॑मेका॒दश॑कपाल॒ हिर॑ण्यग॒र्भो द्वा॑दश॥ (१२) प्रजापतिर॒ग्नये॒ कामा॑याभि॒ सम्भ॑वतो
यो वि॒द्विषा॑णयो॒रिन्द्रो॑ स॒न्नह्ये॑दा॒ग्रावै॑ष्ण॒वमुपरि॑ष्टा॒द्यासि॑ दा॒श्वा॒ समेक॑सप्ततिः॥ (७१) प्रजापतिः प्रेदु॑ हरि॒वः
श्रु॑तस्य॥]

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

आदित्येभ्यो भुवद्वद्भ्यश्चरुं निर्वपेद्भूतिकाम आदित्या वा एतं भूत्यै प्रति नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यादित्यानेव भुवद्वत्ः स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं भूतिं गमयन्ति भवत्येवाऽऽदित्येभ्यो धारयद्वद्भ्यश्चरुं निर्वपेदपरुद्धो वाऽपरुध्यमानो वाऽऽदित्या वा अपरोद्धार आदित्या अवगमयितार आदित्यानेव धारयद्वत्ः (१)

स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं विशि दाध्रत्यनपरुध्यो भवत्यदितेऽनु मन्यस्वेत्यपरुध्यमानोऽस्य पदमा ददीतेयं वा अदितिरियमेवास्मै राज्यमनु मन्यते सत्याशीरित्याह सत्यामेवाऽऽशिषं कुरुत इह मन इत्याह प्रजा एवास्मै समनसः करोत्युप प्रेतं मरुत - (२)

सुदानव एना विशपतिनाभ्यमु राजानमित्याह मारुती वै विद्धोष्ठो विशपतिर्विशैवेन राष्ट्रेण समर्धयति यः परस्ताद्भाम्यवादी स्यात्तस्य गृहाद्वीहीना हरेच्छुक्लाः कृष्णाः वि चिनुयाद्ये शुक्लाः स्युस्तमादित्यं चरुं निर्वपेदादित्या वै देवतया विद्विशमेवाव गच्छ- (३)

त्यवंगतास्य विडनवगत राष्ट्रमित्याहुर्ये कृष्णाः स्युस्तं वारुणं

चरुं निर्वपेद्वारुणं वै राष्ट्रमुभे एव विशं च राष्ट्रं चाव गच्छति यदि
नावगच्छेदिममहमादित्येभ्यो भागं निर्वपाम्यामुष्मादमुष्यै विशो-
ऽवगन्तोरिति निर्वपेदादित्या एवैनं भागधेयं प्रेप्सन्तो विशमव (४)

गमयन्ति यदि नावगच्छेदाश्वत्थान्मयूखान्त्सप्त मध्यमेषायामुप
हन्यादिदमहमादित्यान्बध्नाम्यामुष्मादमुष्यै विशोऽवगन्तोरित्या-
दित्या एवैनं बद्धवीरा विशमव गमयन्ति यदि नावगच्छेदेतमेवा-
ऽऽदित्यं चरुं निर्वपेदिध्मेऽपि मयूखान्त्सप्त नह्येदनपरुध्यमेवाव
गच्छत्याश्वत्था भवन्ति मरुतां वा एतदोजो यदश्वत्थ ओजसैव
विशमव गच्छति सप्त भवन्ति सप्तगणा वै मरुतो गणश एव
विशमव गच्छति॥ (५)

धारयद्वतो मरुतो गच्छति विशमवैतदष्टादश च॥ [१]

देवा वै मृत्योरबिभयुस्ते प्रजापतिमुपाधावन्तेभ्य एतां
प्राजापत्यां शतकृष्णलां निरवपत्तयैवैष्वमृतमदधाद्यो
मृत्योर्बिभीयात्तस्मा एतां प्राजापत्यां शतकृष्णलां निर्वपेत्प्रजा-
पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्नायुर्दधाति
सर्वमायुरेति शतकृष्णला भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय
आयुष्येवेन्द्रिये (६)

प्रति तिष्ठति घृते भवत्यायुर्वै घृतममृतं हिरण्यमायुश्चैवा-
स्मा अमृतं च समीचीं दधाति चत्वारिचत्वारि कृष्णलान्यव

द्यति चतुरवत्तस्याऽऽस्यां एकधा ब्रह्मण उप हरत्येकधैव
यजमान आयुर्दधात्यसावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः
प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा एत९ सौर्यं चरुं निरवपन्तेनैवास्मि (७)

त्रुचंमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एत९ सौर्यं
चरुं निर्वपेदमुमेवाऽऽदित्य९ स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवत्युभयतो रुक्मौ भवत
उभयत एवास्मिन्नुचं दधाति प्रयाजेप्रयाजे कृष्णलं जुहोति दिग्भ्य
एवास्मै ब्रह्मवर्चसमव रुन्ध आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेत्सावित्रं
द्वादशकपालं भूम्यै (८)

चरुं यः कामयेत हिरण्यं विन्देय हिरण्यं मोप
नमेदिति यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव हिरण्यं
तेनैवैनद्विन्दते सावित्रो भवति सवितृप्रसूत एवैनद्विन्दते भूम्यै
चरुर्भवत्यस्यामेवैनद्विन्दत उपैत९ हिरण्यं नमति वि वा एष
इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते यो हिरण्यं विन्दत एता- (९)

मेव निर्वपेद्धिरण्यं वित्त्वा नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृध्यत एतामेव
निर्वपेद्यस्य हिरण्यं नश्येद्यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव
हिरण्यं तेनैवैनद्विन्दति सावित्रो भवति सवितृप्रसूत एवैनद्विन्दति
भूम्यै चरुर्भवत्यस्यां वा एतन्नश्यति यन्नश्यत्यस्यामेवैनद्विन्दीन्द्र-
(१०)

स्त्वष्टुः सोममभीषहापिबत्स विष्वङ्मार्च्छत्स इन्द्रियेण
 सोमपीथेन व्यार्ध्यत स यदूर्ध्वमुदवमीत्ते श्यामाका अभवन्त्स
 प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एत९ सोमेन्द्र९ श्यामाकं चरुं
 निर्वपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रिय९ सोमपीथमदधाद्वि वा एष इन्द्रियेण
 सोमपीथेनार्ध्यते यः सोमं वमिति यः सोमवामी स्यात्तस्मा- (११)

एत९ सोमेन्द्र९ श्यामाकं चरुं निर्वपेत्सोमं चैवेन्द्रं च स्वेन
 भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रिय९ सोमपीथं धत्तो नेन्द्रियेण
 सोमपीथेन व्यृध्यते यत्सौम्यो भवति सोमपीथमेवाव रुन्धे यदैन्द्रो
 भवतीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव सोमपीथमव रुन्धे श्यामाको
 भवत्येष वाव स सोमः (१२)

साक्षादेव सोमपीथमव रुन्धेऽग्नये दात्रे पुरोडाशमष्टाकपालं
 निर्वपेदिन्द्राय प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं पशुकामोऽग्निरेवास्मै
 पशून्प्रजनयति वृद्धानिन्द्रः प्र यच्छति दधि मधु घृतमापो धाना
 भवन्त्येतद्वै पशूना९ रूप९ रूपेणैव पशूनव रुन्धे पञ्चगृहीतं भवति
 पाङ्गा हि पशवो बहुरूपं भवति बहुरूपा हि पशवः (१३)

समृद्धौ प्राजापत्यं भवति प्राजापत्या वै पशवः प्रजा-
 पतिरेवास्मै पशून्प्र जनयत्यात्मा वै पुरुषस्य मधु यन्मध्वग्नौ
 जुहोत्यात्मानमेव तद्यजमानोऽग्नौ प्र दधाति पङ्क्तौ याज्यानुवाक्ये
 भवतः पाङ्क्तः पुरुषः पाङ्क्ताः पशव आत्मानमेव मृत्योर्निष्क्रीय

पशूनव रुन्धे॥ (१४)

इन्द्रियंऽस्मिन्भूम्यां एतामिन्द्रः स्यात्तस्मै सोमो बहुरूपा हि पशव एकचत्वारिंशच्च॥—[२]

देवा वै स॒त्रमा॑स॒तर्द्धि॑परिमितं यश॑स्कामा॒स्तेषा॑ꣳ सोम॑ꣳ
राजा॑नं यश॑ आर्च्छ॒त्स गिरि॑मुदै॒त्तम॑ग्निरनूदै॒त्ताव॑ग्री॒षोमौ॑ सम॑भवतां
ताविन्द्रो॑ य॒ज्ञवि॑भ्रष्टोऽनु॒ परै॑त्ताव॒ब्रवी॑द्याजय॑तं मेति॒ तस्मा॑
ए॒तामिष्टिं॑ निर॑वपतामा॒ग्नेयम॑ष्टाक॒पालमै॑न्द्रमेका॑दशकपालꣳ सौम्यं
च॒रुं तयै॑वास्मिन्तेज॑ - (१५)

इन्द्रियं ब्रह्मवर्चसमधत्तां यो य॒ज्ञवि॑भ्रष्टः स्यात्तस्मा॑ ए॒तामिष्टिं॑
निर्व॑पेदा॒ग्नेयम॑ष्टाक॒पालमै॑न्द्रमेका॑दशकपालꣳ सौम्यं च॒रुं यदा॑ग्नेयो
भव॑ति तेज॑ ए॒वास्मिन्तेन॑ दधाति॒ यदैन्द्रो॑ भव॑तीन्द्रियमे॒वास्मिन्तेन॑
दधाति॒ यथ॑सौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेना॑ऽऽग्नेयस्य॑ च सौम्यस्य॑ चैन्द्रे
स॒माश्ले॑षये॒त्तेज॑श्चै॒वास्मिन्ब्र॑ह्मवर्चसं च॑ स॒मीची॑ (१६)

दधात्यग्रीषोमीयमेकादशकपालं निर्व॑पेद्यं कामो॒ नोप॑नमे॒दा-
ग्नेयो॑ वै ब्रा॒ह्मणः॑ स सोमं॑ पिबति॒ स्वामे॑व दे॒वता॑ꣳ स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑
धावति॒ सैवैनं॑ कामे॒न स॑म॒र्धय॑त्युपै॒नं कामो॑ नमत्यग्रीषोमीयम॑ष्टा-
क॒पालं निर्व॑पेद्ब्रह्मवर्चसकामोऽग्री॒षोमा॑वे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑
धावति॒ तावे॑वास्मिन्ब्रह्मवर्चसं ध॑त्तो ब्रह्मवर्चस्ये॒व (१७)

भवति॒ यद॑ष्टाक॒पालस्तेना॑ऽऽग्नेयो यच्छा॒माक॑स्तेन॑ सौम्यः
समृ॑द्धौ सोमा॑य वा॒जिने॑ श्यामा॒कं च॒रुं निर्व॑पेद्यः क्लै॒व्याद्विभी॑याद्रेतो॒

हि वा एतस्माद्वाजिनमपक्रामत्यथैष क्लैब्याद्विभाय सोममेव
वाजिनं स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्नेतो
वाजिनं दधाति न क्लीबो भवति ब्राह्मणस्पत्यमेकादशकपालं
निर्वपेद्द्वामकामो - (१८)

ब्रह्मणस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै
सजातान्प्र यच्छति ग्राम्येव भवति गुणवन्ती याज्यानुवाक्ये भवतः
सजातैरेवैनं गुणवन्तं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत ब्रह्मन्विशं
वि नाशयेयमिति मारुती याज्यानुवाक्ये कुर्याद्ब्रह्मन्नेव विशं वि
नाशयति॥ (१९)

तेजः समीचीं ब्रह्मवर्चस्येव ग्रामकामस्त्रिचत्वारिंशच्च॥ [३]

अर्यम्णे चरुं निर्वपेत्सुवर्गकामोऽसौ वा आदित्योऽर्यमा-
र्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं सुवर्गं
लोकं गमयत्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत दानकामा मे
प्रजाः स्युरित्यसौ वा आदित्योऽर्यमा यः खलु वै ददाति
सोऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवा- (२०)

स्मै दानकामाः प्रजाः करोति दानकामा अस्मै प्रजा
भवन्त्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत स्वस्ति जनतामियामित्यसौ
वा आदित्योऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं
तद्गमयति यत्र जिगमिषतीन्द्रो वै देवानामानुजावर आसीत्स

प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं नि- (२१)

रवपत्तेनैवैनमग्रं देवतानां पर्यणयद्बुधवती अग्रवती
याज्यानुवाक्ये अकरोद्बुधादेवैनमग्रं पर्यणयद्यो राजन्यं आनुजावरः
स्यात्तस्मा एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवैनमग्रं समानानां परिणयति बुधवती
अग्रवती याज्यानुवाक्ये भवतो बुधादेवैनमग्रं- (२२)

परिणयत्यानुषूको भवत्येषा ह्येतस्य देवता य आनुजावरः
समृद्धौ यो ब्राह्मण आनुजावरः स्यात्तस्मा एतं बार्हस्पत्यमानुषूकं
चरुं निर्वपेद्बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनमग्रं
समानानां परिणयति बुधवती अग्रवती याज्यानुवाक्ये भवतो
बुधादेवैनमग्रं परिणयत्यानुषूको भवत्येषा ह्येतस्य देवता य
आनुजावरः समृद्धौ॥ (२३)

एव निरग्रमेतस्य चत्वारि च॥ [४]

प्रजापतेस्त्रयस्त्रिंशद्बृहतिर आसन्ताः सोमाय राज्ञे-
ऽददात्तासां रोहिणीमुपैत्ता ईर्ष्यन्तीः पुनरगच्छन्ता अन्वैत्ताः
पुनरयाचत ता अस्मै न पुनरददात्सोऽब्रवीदृतममीष्व यथा
समावृच्छ उपैष्याम्यथ ते पुनर्दास्यामीति स ऋतमांसीत्ता अस्मै
पुनरददात्तासां रोहिणीमेवोपै- (२४)

त्तं यक्ष्मं आर्च्छद्राजानं यक्ष्मं आरदिति तद्राजयक्ष्मस्य जन्म
यत्पार्ष्णीयानभवत्तत्पापयक्ष्मस्य यज्ञायाभ्योऽविन्दत्तज्ञायेन्यस्य य
एवमेतेषां यक्ष्माणां जन्म वेद नैनमेते यक्ष्मां विन्दन्ति स एता एव
नमस्यन्नुपाधावत्ता अब्रुवन्वरं वृणामहे समावच्छ एव न उपाय
इति तस्मा एत- (२५)

मादित्यं चरुं निरवपन्तेनैवैनं पापाश्चामादमुश्चन् यः
पापयक्ष्मगृहीतः स्यात्तस्मा एतमादित्यं चरुं निर्वपेदादित्यानेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं पापाश्चामान्मुश्चन्त्यमावास्यायां
निर्वपेदमुमेवैनमाप्यायमानमन्वा प्याययति नवोनवो भवति जाय-
मान इति पुरोनुवाक्या भवत्यायुरेवास्मिन्तया दधाति यमादित्या
अ० शुमाप्याययन्तीति याज्यैवैनमेतया प्याययति॥ (२६)

एवोपैतर्मस्मिन्नयोदश च॥

[५]

प्रजापतिर्देवेभ्योऽन्नाद्यं व्यादिशत्सोऽब्रवीद्यदिमाँल्लोका-
नभ्यतिरिच्यातै तन्ममाँसदिति तदिमाँल्लोकानभ्यत्यरिच्यतेन्द्र०
राजानमिन्द्रमधिराजमिन्द्रः स्वराजानं ततो वै स इमाँल्लोकाँस्त्रेधा-
दुहत्तत्रिधातोस्त्रिधातुत्वं यं कामयेताऽन्नादः स्यादिति तस्मा एतं
त्रिधातुं निर्वपेदिन्द्राय राज्ञे पुरोडाश- (२७)

मेकादशकपालमिन्द्रायाऽधिराजायेन्द्राय स्वराज्ञेऽयं वा इन्द्रो
राजायमिन्द्रोऽधिराजोऽसाविन्द्रः स्वराडिमानेव लोकान्स्वेन

भागधेयेनोपं धावति त एवास्मा अन्नं प्र यच्छन्त्यन्नाद एव भवति
 यथा वत्सेन प्रत्तां गां दुह एवमेवेमाँल्लोकान्प्रत्तान्काममन्नाद्यं
 दुह उत्तानेषु कपालेष्वधि श्रयत्ययातयामत्वाय त्रयः पुरोडाशा
 भवन्ति त्रय इमे लोका एषां लोकानामास्या उत्तरउत्तरो
 ज्यायान्भवत्येवमिव हीमे लोकाः समृद्धौ सर्वेषामभिगमयन्नव
 द्यत्यछम्बद्वारं व्यत्यासमन्वाहाऽनिर्दाहाय॥ (२८)

पुरोडाशत्रयः षड्विंशतिश्च॥ [६]

देवासुराः संयन्ता आसन्तां देवानसुरा अजयन्ते देवाः
 पराजिग्याना असुराणां वैश्यमुपायन्तेभ्य इन्द्रियं वीर्यमपा-
 क्रामत्तदिन्द्रोऽचायत्तदन्वपाक्रामत्तदेवुरुधं नाशक्रोत्तदस्मा-
 दभ्यर्धोऽचरत्स प्रजापतिमुपाधावत्तमेतया सर्वपृष्ठयाऽयाजयत्त-
 यैवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यमदधाद्य इन्द्रियकामो - (२९)

वीर्यकामः स्यात्तमेतया सर्वपृष्ठया याजयेदेता एव देवताः
 स्वेनं भागधेयेनोपं धावति ता एवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं दधति
 यदिन्द्राय रथन्तराय निर्वपति यदेवाग्नेस्तेजस्तदेवावं रुन्धे
 यदिन्द्राय बारहताय यदेवेन्द्रस्य तेजस्तदेवावं रुन्धे यदिन्द्राय
 वैरूपाय यदेव सवितुस्तेजस्त- (३०)

देवावं रुन्धे यदिन्द्राय वैराजाय यदेव धातुस्तेजस्तदेवावं रुन्धे
 यदिन्द्राय शाकुराय यदेव मरुतां तेजस्तदेवावं रुन्धे यदिन्द्राय

रैवताय॒ यदे॒व बृह॒स्पते॒स्तेज॒स्तदे॒वाव॑ रुन्ध ए॒ताव॑न्ति॒ वै तेजा॑सि॒
तान्ये॒वाव॑ रुन्ध उ॒त्ताने॑षु॒ क॒पाले॑ष्वधि॒ श्रय॑त्यया॒तयाम॑त्वाय॒ द्वाद॑श॒
क॒पालः॑ पुरो॒डाशौ॑ - (३१)

भवति वैश्वदे॒वत्वाय॑ सम॒न्तं पर्य॑व॒द्यति॑ सम॒न्तमे॒वेन्द्रि॑यं वी॒र्यं॑
यज॑माने दधाति व्य॒त्यास॑मन्वा॒हानि॑र्दाहायाश्च॒ ऋष॑भो वृ॒ष्णिर्ब॑स्तः
सा दक्षि॑णा वृष॒त्वायै॑तयै॒व य॑जेताभि॒शस्य॑मान ए॒ताश्चे॒द्वा अ॑स्य
दे॒वता॒ अन्न॑म॒दन्त्य॑दन्त्यु॒वेवा॑स्य॒ मनु॑ष्याः॥ (३२)

इन्द्रि॒यका॑मः स॒वितु॑स्तेज॒स्तत्पु॑रो॒डाशो॑ऽष्टात्रि॑ंशच्च॥ [७]

रज॑नो॒ वै कौ॑णेयः॒ क्रतु॑जितं॒ जान॑किं चक्षु॒र्वन्य॑मया॒त्तस्मा॑
ए॒तामि॑ष्टिं॒ निर्व॑पद॒ग्रये॒ भ्राज॑स्वते॒ पुरो॑डाशं॒मष्टा॑क॒पालः॑ सौर्यं
च॒रुम॑ग्रये॒ भ्राज॑स्वते॒ पुरो॑डाशं॒मष्टा॑क॒पालं॒ तयै॑वास्मि॒श्चक्षु॑र॒
दधा॑द्यश्चक्षु॒ष्कामः॒ स्यात्त॑स्मा॒ ए॒तामि॑ष्टिं॒ निर्व॑पेद॒ग्रये॒ भ्राज॑स्वते
पुरो॑डाशं॒मष्टा॑क॒पालः॑ सौर्यं च॒रुम॑ग्रये॒ भ्राज॑स्वते॒ पुरो॑डाशं॒
म॒ष्टाक॑पालम॒ग्रेवै॑ चक्षु॒षा मनु॑ष्या॒ वि (३३)

प॑श्यन्ति॒ सूर्य॑स्य दे॒वा अ॒ग्निं चै॒व सूर्यं॑ च॒ स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑
धा॒वति॒ तावे॑वास्मि॒श्चक्षु॑र्ध॒त्तश्चक्षु॑ष्माने॒व भ॑वति॒ यदा॑ग्ने॒यौ भ॑वतश्चक्षु॒षी
ए॒वास्मि॑न्तत्प्रति॒ दधा॑ति॒ यथ्सौ॒र्यो ना॑सिकां॒ तेना॑भितः॒ सौर्य॑मा॒ग्नेयौ॑
भ॑वत॒स्तस्मा॑द॒भितो॒ ना॑सिकां॒ चक्षु॑षी॒ तस्मान्ना॑सिकया॒ चक्षु॑षी॒ विधृ॑ते
समा॒नी या॑ज्यानुवा॒क्ये भ॑वतः॒ समा॒नः॑ हि चक्षुः॒ समृ॑द्धा॒ उदु॑ त्यं

जातवेदसः सप्त त्वा हरितो रथे चित्रं देवानामुदङ्गादनीकमिति
पिण्डान्प्र यच्छति चक्षुरेवास्मै प्र यच्छति यदेव तस्य तत्॥ (३४)

वि ह्यष्टाविंशतिश्च॥

[८]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासं धीरश्चेत्ता वसुविद्धुवो-
ऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमुग्रश्चेत्ता वसुविद्धुवोऽसि ध्रुवो-
ऽहः संजातेषु भूयासमभिभूश्चेत्ता वसुविदामनमस्यामनस्य देवा
ये संजाताः कुमारः समनसस्तानहं कामये हृदा ते मां कामयन्ताः
हृदा तान्म आमनसः कृधि स्वाहाऽऽमनम- (३५)

स्यामनस्य देवा याः स्त्रियः समनसस्ता अहं कामये
हृदा ता मां कामयन्ताः हृदा ता म आमनसः कृधि स्वाहा
वैश्वदेवीः साङ्ग्रहणीं निर्वपेद्रामकामो वैश्वदेवा वै संजाता
विश्वानेव देवान्त्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्प्र
यच्छन्ति ग्राम्येव भवति साङ्ग्रहणी भवति मनोग्रहणं वै सङ्ग्रहणं
मन एव संजातानां (३६)

गृह्णाति ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमिति परिधीन्परि
दधात्याशिषमेवैतामा शास्तेऽथो एतदेव सर्वं सजातेष्वधि भवति
यस्यैवं विदुष एते परिधयः परिधीयन्त आमनमस्यामनस्य देवा
इति तिस्र आहुतीर्जुहोत्येतावन्तो वै संजाता ये महान्तो ये क्षुल्लका

याः स्त्रियस्तानेवाव रुन्धे त एनमवरुद्धा उप तिष्ठन्ते॥ (३७)

स्वाहामनमसि सजातानां रुन्धे पञ्च च॥ [९]

यन्नवमैत्तन्नवनीतमभवद्यदसर्पत्तत्सर्पिरभवद्यदघ्नियत् तद-
घृतमभवदश्विनोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्ता ययोः प्राणोऽसि
स्वाहेन्द्रस्य प्राणोऽसि तस्य ते ददातु यस्य प्राणोऽसि स्वाहा
मित्रावरुणयोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्ता ययोः प्राणोऽसि स्वाहा
विश्वेषां देवानां प्राणोऽसि (३८)

तस्य ते ददतु येषां प्राणोऽसि स्वाहा घृतस्य धाराममृतस्य
पन्थामिन्द्रेण दत्तां प्रयतां मरुद्भिः। तत्त्वा विष्णुः पर्यपश्यत्तत्त्वेडा
गव्यैरयत्। पावमानेन त्वा स्तोमेन गायत्रस्य वर्तन्योपाः शोर्वीर्येण
देवस्त्वा सवितोऽसृजतु जीवातवे जीवनस्यायै बृहद्रथन्तरयोस्त्वा
स्तोमेन त्रिष्टुभो वर्तन्या शुक्रस्य वीर्येण देवस्त्वा सवितो- (३९)

ऽसृजतु जीवातवे जीवनस्याया अग्नेस्त्वा मात्रया जगत्स्यै
वर्तन्याग्रयणस्य वीर्येण देवस्त्वा सवितोऽसृजतु जीवातवे
जीवनस्याया इममग्र आयुषे वर्चसे कृधि प्रियः रेतो वरुण सोम
राजन्। मातेवास्मा अदिते शर्म यच्छ विश्वे देवा जरदष्टिर्यथासत्।
अग्निरायुष्मान्त्स वनस्पतिभिरायुष्मान्तेन त्वायुषाऽऽयुष्मन्तं
करोमि सोम आयुष्मान्त्स ओषधीभिर्यज्ञ आयुष्मान्त्स

दक्षिणाभिर्ब्रह्माऽऽयुष्मत्तद्वाह्मणैरायुष्मद्देवा आयुष्मन्तस्तेऽमृतेन
 पितर आयुष्मन्तस्ते स्वधयाऽऽयुष्मन्तस्तेन त्वायुषाऽऽयुष्मन्तं
 करोमि॥ (४०)

विश्वेषां देवानां प्राणोऽसि त्रिष्टुभो वर्तन्या शुक्रस्य वीर्येण देवस्त्वां सवितोऽथोम

आयुष्मान्यश्चविंशतिश्च॥ [१०]

अग्निं वा एतस्य शरीरं गच्छति सोमं रसो वरुण
 एनं वरुणपाशेन गृह्णाति सरस्वतीं वाग्नाविष्णू आत्मा
 यस्य ज्योगामयति यो ज्योगामयावी स्याद्यो वा कामयेत
 सर्वमायुरिरियामिति तस्मा एतामिष्टिं निर्वपेदाग्नेयमष्टाकपालं
 सौम्यं चरुं वारुणं दशकपालं सारस्वतं चरुमाग्रावैष्णवमेका-
 दशकपालमग्नेरेवास्य शरीरं निष्क्रीणाति सोमाद्रसं (४१)

वारुणेनैवेनं वरुणपाशान्मुञ्चति सारस्वतेन वाचं दधात्यग्निः
 सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताभिश्चैवेनं यज्ञेन च भिषज्यत्युत
 यदीतासुर्भवति जीवत्येव यन्नवमैतन्नवनीतमभवदित्याज्यमवैक्षते
 रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टेऽश्विनोः प्राणोऽसीत्याहाश्विनौ वै
 देवानां (४२)

भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोतीन्द्रस्य प्राणो-
 ऽसीत्याहेन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति मित्रावरुणयोः प्राणोऽसीत्याह
 प्राणापानावेवास्मिन्नेतेन दधाति विश्वेषां देवानां प्राणोऽसीत्याह

वीर्यमेवास्मिन्नेतेन दधाति घृतस्य धाराममृतस्य पन्थामित्याह
यथायजुरेवैतत्पावमानेन त्वा स्तोमेनेत्या- (४३)

ह प्राणमेवास्मिन्नेतेन दधाति बृहद्रथन्तरयोस्त्वा
स्तोमेनेत्याहौज एवास्मिन्नेतेन दधात्यग्नेस्त्वा मात्रयेत्या-
हाऽऽत्मानमेवास्मिन्नेतेन दधात्यृत्विजः पर्याहुर्यावन्त एवर्त्विजस्त
एनं भिषज्यन्ति ब्रह्मणो हस्तमन्वारभ्य पर्याहुरेकधैव यजमान
आयुर्दधति यदेव तस्य तद्धिरण्याद्- (४४)

घृतं निष्पिबत्यायुर्वै घृतममृतं हिरण्यममृतादेवायुर्निष्पिबति
शतमानं भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये
प्रति तिष्ठत्यथो खलु यावन्तीः समा एष्यन्मन्येत तावन्मानं
स्यात्समृद्ध्या इममग्र आयुषे वर्चसे कृधीत्याहायुरेवास्मिन्वर्चो
दधाति विश्वे देवा जरदष्टिर्यथासदित्याह जरदष्टिमेवैनं
करोत्यग्निरायुष्मानिति हस्तं गृह्णात्येते वै देवा आयुष्मन्तस्त
एवास्मिन्नायुर्दधति सर्वमायुरेति॥ (४५)

रसं देवानां स्तोमेनेति हिरण्यादसदिति द्वाविंशतिश्च॥ [११]

प्रजापतिर्वरुणायाश्वमनयत्स स्वां देवतामार्च्छत्स पर्यदीर्यत
स एतं वारुणं चतुष्कपालमपश्यत्तं निरवपत्ततो वै स
वरुणपाशादमुच्यत वरुणो वा एतं गृह्णाति योऽश्वं प्रतिगृह्णाति

यावतोऽश्वान्प्रतिगृह्णीयात्तावतो वारुणाश्चतुष्कपालान्निर्वपेद्वरुणमेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति (४६)

चतुष्कपाला भवन्ति चतुष्पाद्विश्वः समृद्ध्या एकमतिरिक्तं
निर्वपेद्यमेव प्रतिग्राही भवति यं वा नाध्येति तस्मादेव
वरुणपाशान्मुच्यते यद्यपरं प्रतिग्राही स्यात्सौर्यमेककपालमनु
निर्वपेदमुमेवाऽऽदित्यमुच्चारं कुरुतेऽपोऽवभृथमवैत्यप्सु वै
वरुणः साक्षादेव वरुणमव यजतेऽपोनग्रीयं चरुं पुनरेत्य
निर्वपेदप्सुयोनिर्वा अश्वः स्वामेवैनं योनिं गमयति स एनं
शान्त उप तिष्ठते॥ (४७)

मुञ्चति चरुं सप्तदश च॥ [१२]

या वामिन्द्रावरुणा यतव्या तनूस्तयेममंहसो मुञ्चतं या
वामिन्द्रावरुणा सहस्र्या रक्षस्या तेजस्या तनूस्तयेममंहसो मुञ्चतं
यो वामिन्द्रावरुणावग्नौ सामस्तं वामेतेनाव यजे यो वामिन्द्रावरुणा
द्विपात्सु पशुषु चतुष्पात्सु गोष्ठे गृहेष्वप्स्वोषधीषु वनस्पतिषु
सामस्तं वामेतेनाव यज इन्द्रो वा एतस्यै- (४८)

न्द्रियेणापं क्रामति वरुण एनं वरुणपाशेन गृह्णाति
यः पाप्मना गृहीतो भवति यः पाप्मना गृहीतः स्यात्तस्मा
एतामैन्द्रावरुणीं पयस्यां निर्वपेदिन्द्र एवास्मिन्निन्द्रियं दधाति
वरुण एनं वरुणपाशान्मुञ्चति पयस्या भवति पयो हि वा

ए॒तस्मा॑द॒प॒क्राम॑त्यथैष पा॒प्मना॑ गृही॒तो यत्प॑य॒स्या भव॑ति॒ पय॑
ए॒वास्मि॑न्तया॑ दधाति॒ पय॑स्या॒यां (४९)

पुरो॒डाश॑मव॑ दधा॒त्यात्म॑न्वन्त॒मेवैनं॑ करोत्यथो॑ आ॒यत॑नवन्तमे॒व
च॑तु॒र्धा व्यू॑हति॒ दिक्ष्वे॑व॒ प्रति॑ तिष्ठति॒ पुनः॑ समू॒हति॑ दि॒ग्भ्य ए॒वास्मै॑
भे॒षजं॑ करोति॒ समू॑ह्याव॑ द्यति॒ यथावि॑द्धं निष्कृ॒न्तति॑ ता॒दृगे॑व तद्यो
वा॒मिन्द्रा॑वरुणाव॒ग्नौ साम॑स्तं वा॒मेते॑नाव॒ यज॑ इत्या॒ह दुरि॑ष्ट्या
ए॒वैनं॑ पाति॒ यो वा॑मिन्द्रावरुणा द्वि॒पाथ्सु॑ प॒शुषु॑ साम॑स्तं वा॒मेते॑नाव॒
यज॑ इत्या॒हैताव॑ती॒र्वा आप॑ ओष॑धयो॒ वन॑स्पत॑यः प्र॒जाः प॒शव॑
उपजी॒वनी॒यास्ता॑ ए॒वास्मै॑ वरुणपा॒शान्मु॑ञ्चति॥ (५०)

ए॒तस्य॑ पय॒स्यायां॑ पाति॒ षड्विं॑शतिश्च॥ [१३]

स प्र॑लवन्नि का॒व्येन्द्रं॑ वो वि॒श्वत॑स्परीन्द्रं॒ नरः॑। त्वं नः॑ सोम
वि॒श्वतो॑ रक्षा॑ राजन्नघाय॒तः। न रि॑ष्येत्त्वाव॑तः सखा॑। या ते॒ धामा॑नि
दि॒वि या पृ॑थिव्यां॒ या पर्व॑तेष्वोष॑धीष्व॒प्सु। तेभि॑र्नो॒ विश्वैः॑ सु॒मना॑
अ॒हे॒ड॒त्राज॑न्त्यसोम॒ प्रति॑ ह॒व्या गृ॑भाय। अ॒ग्नीषो॑मा॒ सवे॑दसा॒ सह॑ती
वन॑तं॒ गिरः॑। सं दै॒वत्रा॑ ब॒भूव॑थुः। युव- (५१)

मे॒तानि॑ दि॒वि रो॑च॒नान्य॑ग्निश्च॒ सोम॑ सक्र॑तू अध॑त्तम्।
युव॑ २ सिन्धू॑ २ र॒भिषो॑स्तेरव॒द्याद॒ग्नीषो॑मा॒वमु॑ञ्चतं॒ गृभी॑तान्।
अ॒ग्नीषो॑माविम॑ २ सु मे॑ शृणु॒तं वृ॑षणा॒ हव॑म॑। प्रति॑ सू॒क्तानि॑ हर्य॒तं
भव॑तं दा॒शुषे॑ मयः॑। आ॒न्यं दि॒वो मा॑त॒रिश्वा॑ जभा॒राम॑श्चाद॒न्यं परि॑

श्ये॒नो अ॒द्रेः॑। अ॒ग्नी॑षोमा॒ ब्रह्म॑णा वावृ॒धानो॑रुं य॒ज्ञाय॑ चक्रथुरु
लो॒कम्। अ॒ग्नी॑षोमा ह॒विषः॑ प्र॒स्थित॑स्य वी॒तः॑ (५२)

हर्य॑तं वृषणा जुषे॒थाम्। सु॒शर्मा॑णा स्वव॑सा हि भू॒तम॑था
धत्तं॑ यज॑मानाय॒ शं योः॑। आ प्या॑यस्व॒ सं ते॑। गु॒णानां॑ त्वा
गु॒णप॑तिः॒ हवाम॑हे क॒विं क॑वीनामु॒पम॑श्रवस्तमम्। ज्ये॒ष्ठरा॑जं ब्रह्म॑णां
ब्रह्म॑णस्पत॒ आ नः॑ शृ॒ण्वन्नृ॑तिभिः॒ सीद॑ साद॑नम्। स इ॒ज्जने॑न॒ स
वि॒शा स जन्म॑ना॒ स पु॒त्रैर्वा॑जं भर॒ते धना॑ नृभिः॑। दे॒वानां॑ यः
पि॒तर॑मा॒विवा॑सति (५३)

श्र॒द्धाम॑ना ह॒विषा॑ ब्रह्म॑णस्पति॒म्। स सु॒ष्टुभा॑ स ऋ॒क॑न्ता
गु॒णेन॑ व॒लः॑ रु॒रोज॑ फलि॒गः॑ रवे॑ण। बृह॒स्पति॑रु॒स्रिया॑ हव्य॒सूदः॑
कनि॑क्रद॒द्वाव॑शतीरुदा॑जत्। मरु॑तो॒ यद्ध॑ वो दि॒वो या वः॑ शर्म॑।
अ॒र्य॒मा या॑ति वृष॒भस्तु॑विष्मन्दा॒ता वसू॑नां पुरु॒हूतो॑ अ॒र्हन्।
स॒हस्रा॑क्षो गो॒त्रिभि॑द्वज्र॒बाहुर॑स्मासु॒ देवो॑ द्रवि॑णं दधातु। ये
ते॒ऽर्य॑मन्ब॒हवो॑ दे॒व्यानाः॑ पन्था॑नो (५४)

राज॑न्दि॒व आ॒चर॑न्ति। तेभि॑र्नो दे॒व महि॑ शर्म॒ यच्छु॑ शं नं
एधि॑ द्वि॒पदे॑ शं चतु॑ष्पदे। बु॒ध्रादग्र॑मङ्गि॒रोभि॑र्गु॒णानो॑ वि पर्व॑तस्य
दृ॒हि॒तान्यै॑रत्। रु॒जद्रो॑धा॒सि कृ॒त्रिमा॑ण्येषा॒ सोम॑स्य॒ ता म॑द
इन्द्र॑श्चकार। बु॒ध्रादग्रै॑ण॒ वि मि॑माय॒ मानै॑र्वज्रै॑ण॒ खान्य॑तृणन्न॒दीना॑म्।
वृथा॑सृजत्प॒थिभि॑र्दीर्घया॒थैः सोम॑स्य॒ ता म॑द॒ इन्द्र॑श्चकार। (५५)

प्र यो जज्ञे विद्वां॑ अ॒स्य बन्धुं॑ वि॒श्वानि॑ दे॒वो जनि॑मा
विवक्ति। ब्रह्म॑ ब्रह्म॑ण॒ उज्ज॑भार॒ मध्या॑न्नी॒चादु॑च्चा स्व॒धया॑भि प्र
त॑स्थौ। म॒हान्म॒ही अ॑स्तभाय॒द्वि जा॑तो द्या॑ स॒द्य पार्थि॑वं च॒ रजः॑।
स बु॒ध्रादा॑ष्ट ज॒नुषा॑भ्यग्रं बृह॒स्पति॑र्दे॒वता॑ यस्य॒ स॒म्राट्। बु॒ध्राद्यो
अग्र॑म॒भ्यर्त्यो॑ज॒सा बृह॒स्पति॑मा वि॒वास॑न्ति दे॒वाः। भि॒नद्व॒लं वि
पु॒रो द॑र्दरीति॒ कनि॑क्रद॒ध्सुव॑र॒पो जि॑गाय॥ (५६)

[आदित्येभ्यो देवा वै मृत्योर्देवा वै सूत्रमयम्णे प्रजापतेभ्यस्त्रिंशत्प्रजापतिर्देवेभ्यो-
ऽज्राद्यन्देवासुरास्तात्रजंनो ह्रुवोऽसि यन्नवमग्निं वै प्रजापतिर्वरुणाय या वामिन्द्रावरुणा सप्रब्रवच्चतुर्दश॥14॥
आदित्येभ्यस्त्वष्ट्ररस्मै दानकामा एवावरुन्धेऽग्निं वै सप्रब्रवथ्यर्धश्चाशत्॥56॥ आदित्येभ्यः सुवरपो जिगाय॥]

[युवं वीतमा विवासति पन्थानो दीर्घयाथैः सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार देवा नवं च॥[१४]]

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

दे॒वा म॑नु॒ष्याः पि॒तर॒स्तेऽन्य॑त॒ आस॑न्नसु॒रा र॑क्षा॒सि
पि॒शाचा॒स्तेऽन्य॑त॒स्तेषा॑ दे॒वाना॑मु॒त यद॑ल्पं लोहि॒तम॑कुर्वन्त॒द्रक्षा॑सि
रात्री॑भिरसुभ्रन्तान्धसु॒ब्धान्मृ॑तान॒भि व्यो॑च्छृ॒ते दे॒वा अ॑वि॒दुर्यो॑ वै
नो॒ऽयं म्रि॑यते॒ रक्षा॑सि॒ वा इ॒मं घ्न॑न्तीति॒ ते रक्षा॑स्युपा॒मन्न॑यन्त॒
तान्य॑ब्रुव॒न्वर॑ वृ॒णाम॑है य- (१)

दसुराञ्जयाम तन्नः सहासदिति ततो वै देवा असुरानजयन्ते-

ऽसुराञ्जित्वा रक्षाःस्य पांनुदन्त तानि रक्षाःस्य नृतमकर्तेति समन्तं
 देवान्पर्यविशन्ते देवा अग्रावनाथन्त तैऽग्नये प्रवते पुरोडाशमष्टा-
 कपालं निर्वपन्नग्नये विबाधवतेऽग्नये प्रतीकवते यदग्नये प्रवते
 निर्वपन् यान्येव पुरस्ताद्रक्षाःस्या- (२)

सन्तानि तेन प्राणुदन्त यदग्नये विबाधवते यान्येवाभितो
 रक्षाःस्यासन्तानि तेन व्यबाधन्त यदग्नये प्रतीकवते यान्येव
 पश्चाद्रक्षाःस्यासन्तानि तेनापांनुदन्त ततो देवा अभवन्परासुरा
 यो भ्रातृव्यवान्स्यात्स स्पर्धमान एतयेष्ट्या यजेताग्नये प्रवते
 पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदग्नये विबाधवते- (३)

ऽग्नये प्रतीकवते यदग्नये प्रवते निर्वपति य एवास्मा-
 च्छ्रेयान्भ्रातृव्यस्तं तेन प्र णुदते यदग्नये विबाधवते य एवैनैन
 सदृङ्गं तेन वि बाधते यदग्नये प्रतीकवते य एवास्मात्पापीयान्तं
 तेनाप नुदते प्र श्रेयांसं भ्रातृव्यं नुदतेऽति सदृशं क्रामति नैनं
 पापीयानाप्नोति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजते॥ (४)

वृणामहे यत्पुरस्ताद्रक्षांसि वपेदग्नये विबाधवत एवं चत्वारि च॥ [१]

देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा अब्रुवन् यो नो
 वीर्यावत्तमस्तमनुं समारभामहा इति त इन्द्रमब्रुवन्त्वं वै
 नो वीर्यावत्तमोऽसि त्वामनुं समारभामहा इति सोऽब्रवीत्तिस्रो मं
 इमास्तनुवो वीर्यावतीस्ताः प्रीणीताथासुरानभि भविष्यथेति ता वै

ब्रूहीत्यब्रुवन्नियमः होमुगियं विमृधेयमिन्द्रियावती- (५)

त्यब्रवीत्त इन्द्रायाः होमुचे पुरोडाशमेकादशकपालं
 निर्वपन्निन्द्राय वैमृधायेन्द्रायेन्द्रियावते यदिन्द्रायाः होमुचे
 निर्वपन्नहंस एव तेनामुच्यन्त यदिन्द्राय वैमृधाय मृध एव
 तेनापाघ्नत यदिन्द्रायेन्द्रियावत इन्द्रियमेव तेनाऽऽत्मन्नदधत
 त्रयस्त्रिंशत्कपालं पुरोडाशं निर्वपन्नयस्त्रिंशद्वै देवतास्ता इन्द्र
 आत्मन्ननु समारम्भयत भूत्यै (६)

तां वाव देवा विजितिमुत्तमामसुरैर्यजयन्त यो
 भ्रातृव्यवान्स्यात्स स्पर्धमान एतयेष्ट्या यजेतेन्द्रायाः होमुचे
 पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्राय वैमृधायेन्द्रायेन्द्रियावते-
 ऽहंसा वा एष गृहीतो यस्माच्छ्रेयान्भ्रातृव्यो यदिन्द्रायाः होमुचे
 निर्वपत्यहंस एव तेन मुच्यते मृधा वा एषोऽभिषण्णो
 यस्मात्समानेष्वन्यः श्रेयानुता - (७)

ऽभ्रातृव्यो यदिन्द्राय वैमृधाय मृध एव तेनाप हते
 यदिन्द्रायेन्द्रियावत इन्द्रियमेव तेनाऽऽत्मन्धत्ते त्रयस्त्रिंशत्कपालं
 पुरोडाशं निर्वपति त्रयस्त्रिंशद्वै देवतास्ता एव यजमान
 आत्मन्ननु समारम्भयते भूत्यै सा वा एषा विजितिर्नामेष्टिर्य
 एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजत उत्तमामेव विजितिं भ्रातृव्येण वि

जयते॥ (८)

इन्द्रियावन्ती भूत्या उत्तैकान्नपञ्चाशच्च॥ [२]

देवा॒सुराः संय॑त्ता आस॒न्तेषां॑ गाय॒त्र्योजो॑ बल॑मिन्द्रि॒यं
वी॒र्यं॑ प्र॒जां प॒शून्स॒ङ्ग॒ह्यादाया॑प॒क्रम्या॑तिष्ठ॒त्तेऽम॑न्यन्त यत॒रान् वा
इ॒यमु॑पाव॒र्त्स्यति॑ त इ॒दं भ॑विष्य॒न्तीति॑ तां व्य॑ह्वयन्त विश्व॑क॒र्म॒न्निति॑
दे॒वा दा॑भीत्य॒सुराः सा नान्य॑त॒राश्च॑ नोपाव॑र्तत॒ ते दे॒वा
ए॒तद्य॑जु॒रप॑श्य॒न्नोजो॑ऽसि॒ सहो॑ऽसि॒ बल॑मसि॒ (९)

भ्राजो॑ऽसि दे॒वानां॑ धाम॒ नामा॑सि॒ विश्व॑मसि वि॒श्वायुः॑ सर्व॑मसि
स॒र्वायु॑रभिभूरिति॒ वाव दे॒वा असु॑राणा॒मोजो॑ बल॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑
प्र॒जां प॒शून्वृ॑ञ्जत॒ यद्गा॑य॒त्र्यप॒क्रम्या॑तिष्ठ॒त्तस्मा॑दे॒तां गा॑य॒त्रीती॑ष्टि॒माहुः
संव॑त्स॒रो वै गा॑य॒त्री सं॑वत्स॒रो वै तद॑प॒क्रम्या॑तिष्ठ॒द्यदे॒तया॑ दे॒वा
असु॑राणा॒मोजो॑ बल॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ (१०)

प्र॒जां प॒शून्वृ॑ञ्जत॒ तस्मा॑दे॒ता सं॑व॒र्ग इ॒तीष्टि॑माहु॒र्यो
भ्रातृ॑व्यवा॒न्त्स्यात्स॑ स्पर्ध॑मान ए॒तये॑ष्ट्या॒ यजे॑ता॒ग्नये॑ संव॒र्गाय॑
पु॒रोडा॑शं॒मृष्टा॑क॒पालं॑ निर्व॑पेत्त॒ श्रु॒तमा॑स॒न्नमे॒तेन॑ यजु॑षा॒ऽभि
मृ॒शेदो॑ज॒ ए॒व बल॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ प्र॒जां प॒शून्भ्रातृ॑व्यस्य वृ॒द्धे
भ॒व॒त्या॒त्मना॑ परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति॥ (११)

बलमस्येतया दे॒वा असु॑राणा॒मोजो॑ बल॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ पञ्च॑त्वारि॒ंशच्च॥ [३]

प्रजापतिः प्रजा असृजत् ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्ता
 यत्रावसन्ततो गर्मुदुदतिष्ठत्ता बृहस्पतिश्चान्ववैता५ सोऽब्रवीद्बृहस्पतिरनया त्वा प्र तिष्ठान्यथ त्वा प्रजा उपावर्त्स्यन्तीति
 तं प्रातिष्ठत्तो वै प्रजापतिं प्रजा उपावर्तन्त यः प्रजाकामः
 स्यात्तस्मा एतं प्राजापत्यं गर्मुतं चरुं निर्वपेत्प्रजापति- (१२)

मेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजां प्र जनयति
 प्रजापतिः पशूनसृजत् तेऽस्मात्सृष्टाः पराश्च आयन्ते यत्रावसन्ततो
 गर्मुदुदतिष्ठत्तान्पूषा चान्ववैता५ सोऽब्रवीत्पूषाऽनया मा प्र तिष्ठान्यथ
 त्वा पशवं उपावर्त्स्यन्तीति मां प्र तिष्ठेति सोमोऽब्रवीन्मम वा -
 (१३)

अकृष्टपच्यमित्युभौ वां प्र तिष्ठानीत्यब्रवीत्तौ प्रातिष्ठत्तो
 वै प्रजापतिं पशवं उपावर्तन्त यः पशुकामः स्यात्तस्मा एत५
 सोमापौष्णं गर्मुतं चरुं निर्वपेत्सोमापूषणावेव स्वेन भागधेयेनोप
 धावति तावेवास्मै पशून्प्र जनयत् सोमो वै रेतोधाः पूषा
 पशूनां प्रजनयिता सोमं एवास्मै रेतो दधाति पूषा पशून्प्र
 जनयति॥ (१४)

वपेत्प्रजापतिं वै दधाति पूषा त्रीणि च॥ [४]

अग्ने गोभिर्न आ गृहीन्दो पुष्ट्या जुषस्व नः। इन्द्रो धर्ता
 गृहेषु नः॥ सविता यः सहस्रियः स नो गृहेषु रारणत्। आ पूषा

ए॒त्वा व॑सु॥ धा॒ता द॑दातु नो र॒यिमी॑शानो जग॑त॒स्पतिः॑। स नः॑
पू॒र्णेन॑ वाव॒नत्॥ त्वष्टा॑ यो वृष॒भो वृषा॑ स नो॑ गृ॒हेषु॑ रा॒रणत्।
स॒हस्रे॑णा॒युते॑न च॥ येन॑ दे॒वा अ॒मृतं॑ (१५)

दी॒र्घं॑ श्र॒वो दि॒व्यैर॑यन्त। रा॒य॑स्पोष॒ त्वम॒स्मभ्यं॑ ग॒वां कु॑ल्मिं
जी॒वसु॑ आ यु॒वस्व। अ॒ग्निर्गृ॑हप॑तिः सोमो॑ वि॒श्वव॑निः स॒विता
सु॒मे॒धाः स्वाहा॑॥ अ॒ग्ने गृ॑हप॒ते यस्ते॑ घृ॒त्यो भा॒गस्तेन॑ सह
ओज॑ आ॒क्रम॑मा॒णाय॑ धेहि॒ श्रैष्ठ्या॑त्प॒थो मा योषं॑ मूर्धा भू॒यासु॑
स्वाहा॑॥ (१६)

अमृतमष्टात्रिंशच्च॥ [५]

चि॒त्रया॑ य॒जेत॑ प॒शुका॑म इ॒यं वै चि॒त्रा य॒द्वा अ॒स्यां वि॒श्वं
भू॒तम॑धि॒ प्र॒जाय॑ते॒ तेने॒यं चि॒त्रा य॒ एवं वि॒द्वाश्चि॒त्रया॑ प॒शुका॑मो
य॒ज॑ते॒ प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॒यते॒ प्रैवाऽऽग्ने॒येन॑ वा॒पय॑ति॒ रेतः॑
सौ॒म्येन॑ द॒धाति॒ रेतं॑ ए॒व हि॒तं त्वष्टा॑ रू॒पाणि॒ वि क॑रोति सा॒रस्व॒तौ
भ॑व॒त ए॒तद्वै दै॒व्यं मि॑थुनं दै॒व्यमे॒वास्मै॑ (१७)

मि॒थुनं॑ मं॒ध्यतो॑ द॒धाति॒ पु॒ष्ट्यै॑ प्र॒जन॑नाय सि॒नीवा॒ल्यै
च॒रु॑र्भव॒ति वा॒ग्वै सि॑नीवा॒ली पु॒ष्टिः ख॒लु वै वा॒क्पु॒ष्टिमे॒व
वा॒चमु॑पै॒त्यैन्द्र॑ उ॒त्त॒मो भ॑व॒ति ते॒नैव॑ तन्मि॒थुनं॑ स॒प्तैतानि॑
ह॒वींषि॑ भ॒वन्ति॑ स॒प्त ग्रा॒म्याः प॒शवः॑ स॒प्तार॒ण्याः स॒प्त

छन्दाः॑स्युभयस्यावरुद्धा॒ अथै॒ता आहु॑तीर्जुहोत्ये॒ते वै दे॒वाः
पुष्टि॑पतयस्त ए॒वास्मिन्पुष्टि॑ दधति॒ पुष्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभिरथो॒
यदे॒ता आहु॑तीर्जुहोति॒ प्रति॑ष्ठित्यै॥ (१८)

अस्मै॒ त ए॒व द्वाद॑श च॥ [६]

मा॒रु॒तम॑सि म॒रुता॑मोजोऽपां॒ धारां॑ भिन्दि॒ रम॑यंत
मरु॒तः श्ये॑नमा॒यिनं॑ म॒नोज॑वसं॒ वृष॑णं सुवृ॒क्तिम्। येन॒
शर्धं॑ उ॒ग्रम॑वसृष्टमेति॒ तद॑श्विना॒ परि॑ धत्तं॒ स्व॒स्ति।
पु॒रो॒वा॒तो व॑र्षं॒ञ्जिन्व॑रा॒वृथ्स्वाहा॑ वा॒ताव॑द्व॒र्षन्नु॑ग्र॒रावृथ्स्वाहा॑
स्त॒नय॑न्व॒र्षन्भी॑म॒रावृथ्स्वाहा॑ऽन॒शन्य॑व॒स्फूर्ज॑न्दि॒द्युद्व॑र्षन्त्वे॒षरा॒-
वृथ्स्वाहा॑ऽति॒रात्रं॑ व॒र्षन्पू॑र्ति॒रावृथ्- (१९)

स्वाहा॑ ब॒हु हा॒यम॑वृषा॒दिति॑ श्रु॒तरा॑वृथ्स्वाहाऽऽत॑पति॒
व॒र्षन्वि॑राडा॒वृथ्स्वाहा॑व॒स्फूर्ज॑न्दि॒द्युद्व॑र्षन्भू॒तरा॑वृथ्स्वाहा॒ मान्दा॒
वाशाः॑ शु॒न्यूर॑जि॒राः। ज्योति॑ष्मती॒स्तम॑स्वरी॒रुन्द॑तीः सु॒फेनाः॑।
मि॒त्रभृ॑तः क्ष॒त्रभृ॑तः सु॒राष्ट्रा॑ इ॒ह मा॑ऽवत। वृ॒ष्णो अश्व॑स्य
स॒न्दान॑मसि॒ वृष्ट्यै॒ त्वोप॑ नह्यामि॥ (२०)

पू॒र्तिरा॑वृद्धिच॑त्वारि॒ शच्च॥ [७]

दे॒वा व॑सव्या॒ अग्ने॑ सोम॒ सूर्य॑। दे॒वाः श॑र्मण्या॒ मित्रा॑वरुणार्॒यम॑न्न।
दे॒वाः स॑पीत॒योऽपां॑ नपादाशुहेम॒न्न। उ॒द्रो द॑त्तोऽ॒दधि॑ भि॒न्त दि॒वः

प॒र्जन्या॑द॒न्तरि॑क्षात्पृथि॒व्यास्ततो॑ नो वृष्ट्या॑ऽवत। दिवा॑ चि॒त्तमः॑
कृ॒ण्वन्ति॑ प॒र्जन्ये॑नोदवा॒हेन॑। पृथि॒वीं यद्बु॑न्दन्ति। आ यं नरः॑
सु॒दानं॑वो ददा॒शुषे॑ दिवः कोश॑मचु॒च्यवुः। वि प॒र्जन्याः॑ सृजन्ति॒
रोद॑सी अनु धन्व॑ना यन्ति (२१)

वृष्टयः। उदीरयथा मरुतः समुद्रतो यूयं वृष्टिं वर्षयथा
पुरीषिणः। न वो दस्त्रा उपं दस्यन्ति धेनवः शुभं यातामनु रथा
अवृथ्सत। सृजा वृष्टिं दिव आद्भिः समुद्रं पृण। अ॒ब्जा अंसि॑
प्रथम॒जा बल॑मसि समुद्रियम्। उन्न॑म्भय पृथि॒वीं भि॒न्द्वीदं॑ दि॒व्यं
नभः॑। उ॒द्रो दि॒व्यस्य॑ नो दे॒हीशा॑नो वि सृ॒जा द॒तिम्। ये दे॒वा
दि॒विभा॑गा येऽन्तरि॑क्षभागा ये पृथि॒विभा॑गाः। त इ॒मं य॒ज्ञम॑वन्तु
त इ॒दं क्षे॒त्रमा॑ वि॒शन्तु॑ त इ॒दं क्षे॒त्रम॑नु वि वि॒शन्तु॑॥ (२२)

यन्ति देवा विशन्तिश्च॥

[८]

मा॒रुत॑म॒सि म॒रुता॑मोज॒ इति॑ कृष्णं वासः कृष्णतूषं परि धत्त
ए॒तद्वै वृ॒ष्ट्यै रू॒पं स॒रूप॑ ए॒व भू॒त्वा प॒र्जन्यं॑ व॒र्षय॑ति र॒मय॑त
मरुतः श्ये॒नमा॑यि॒नमि॑ति पश्चाद्वा॒तं प्र॑ति मी॒वति॑ पु॒रोवा॑तमे॒व
ज॑नयति व॒र्षस्या॑व॒रुद्धौ॑ वा॒तना॑मानि जुहोति वा॒युर्वै वृ॒ष्ट्या॑
ई॒शे वा॒युमे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति स ए॒वास्मै॑ प॒र्जन्यं॑
व॒र्षय॑त्य॒ष्टौ (२३)

जुहोति चतस्रो वै दिशश्चतस्रोऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव

वृष्टिः सम्प्र च्यावयति कृष्णाजिने सं यौति हविरेवाकरन्तर्वेदि
 सं यौत्यवरुद्धौ यतीनामद्यमानानां शीर्षाणि परापतन्ते खर्जूरा
 अभवन्तेषां रस ऊर्ध्वोऽपतत्तानि कुरीराण्यभवन्सौम्यानि
 वै कुरीराणि सौम्या खलु वा आहुतिर्दिवो वृष्टिं च्यावयति
 यत्कुरीराणि भवन्ति (२४)

सौम्ययैवाऽऽहुत्या दिवो वृष्टिमव रुन्धे मधुषा सं यौत्यपां
 वा एष ओषधीनां रसो यन्मध्वद्ध्य एवौषधीभ्यो वर्षत्यथो
 अद्ध्य एवौषधीभ्यो वृष्टिं नि नयति मान्दा वाशा इति सं
 यौति नामधेयैरेवैना अच्छैत्यथो यथा ब्रूयादसावेहीत्येवमेवैना
 नामधेयैरा (२५)

च्यावयति वृष्णो अश्वस्य संदानमसि वृष्ट्यै त्वोप
 नह्यामीत्याहु वृषा वा अश्वो वृषा पर्जन्यः कृष्ण इव खलु वै
 भूत्वा वर्षति रूपेणैवैनं समर्धयति वर्षस्यावरुद्धौ॥ (२६)

अष्टौ भवन्ति नामधेयैरेकात्रिंशच्च॥ [९]

देवा वसव्या देवाः शर्मण्या देवाः सपीतय इत्या बध्नाति
 देवताभिरेवान्वहं वृष्टिमिच्छति यदि वर्षेत्तावत्येव होतव्यं यदि न
 वर्षेच्छो भूते हविर्निर्वपेदहोरात्रे वै मित्रावरुणावहोरात्राभ्यां खलु
 वै पर्जन्यो वर्षति नक्तं वा हि दिवा वा वर्षति मित्रावरुणावेव
 स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मा - (२७)

अहोरात्राभ्यां पुर्जन्यं वर्षयतोऽग्नये धामच्छदे पुरोडाशमष्टा-
कपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं सौर्यमेककपालमग्निर्वा इतो
वृष्टिमुदीरयति मरुतः सृष्टां नयन्ति यदा खलु वा असावादित्यो
न्यङ्गश्मिभिः पर्यावर्ततेऽथ वर्षति धामच्छदिव खलु वै भूत्वा
वर्षत्येता वै देवता वृष्ट्या ईशते ता एव स्वेन भागधेयेनोप
धावति ताः (२८)

एवास्मै पुर्जन्यं वर्षयन्त्युतावर्षिष्यन्वर्षत्येव सृजा
वृष्टिं दिव आद्भिः समुद्रं पृणेत्याहेमाश्चैवामूश्चापः समर्धयत्यथो
आभिरेवामूरच्छैत्यजा असि प्रथमजा बलमसि समुद्रियमित्याह
यथायजुरेवैतदुन्नम्भय पृथिवीमिति वर्षाह्वा जुहोत्येषा वा
ओषधीनां वृष्टिवनिस्तयैव वृष्टिमा च्यावयति ये देवा दिविभागा
इति कृष्णाजिनमव धूनीतीम एवास्मै लोकाः प्रीता अभीष्टा
भवन्ति॥ (२९)

अस्मै धावति ता वा एकविंशतिश्च॥ [१०]

सर्वाणि छन्दांस्येतस्यामिष्ट्यामनूच्यानीत्याहुस्त्रिष्टुभो वा
एतद्वीर्यं यत्ककुदुष्णिहा जगत्यै यदुष्णिहककुभावन्वाह तेनैव
सर्वाणि छन्दांस्येव रुन्धे गायत्री वा एषा यदुष्णिहा यानि
चत्वार्यध्यक्षराणि चतुष्पाद एव ते पशवो यथा पुरोडाशे
पुरोडाशोऽध्येवमेव तद्यद्व्यध्यक्षराणि यज्जगत्या (३०)

परिदध्यादन्तं यज्ञं गमयेत्त्रिष्टुभा परि दधातीन्द्रियं वै वीर्यं
 त्रिष्टुगिन्द्रिय एव वीर्यं यज्ञं प्रतिं ष्ठापयति नान्तं गमयत्यग्रे त्री
 ते वाजिना त्री षधस्थेति त्रिवत्या परि दधाति सरूपत्वाय सर्वो
 वा एष यज्ञो यत्रैधातवीयं कामायकामाय प्र युज्यते सर्वेभ्यो हि
 कामेभ्यो यज्ञः प्रयुज्यते त्रैधातवीयेन यजेताभिचरन्त्सर्वो वा -
 (३१)

एष यज्ञो यत्रैधातवीयः सर्वेणैवैनं यज्ञेनाभि चरति स्तृणुत
 एवैनमेतयैव यजेताभिचर्यमाणः सर्वो वा एष यज्ञो यत्रैधातवीयः
 सर्वेणैव यज्ञेन यजते नैनमभिचरन्त्स्तृणुत एतयैव यजेत सहस्रेण
 यक्ष्यमाणः प्रजातमेवैनद्वदात्येतयैव यजेत सहस्रेणेजानोऽन्तं वा
 एष पशूनां गच्छति (३२)

यः सहस्रेण यजते प्रजापतिः खलु वै पशूनसृजत तां
 स्रैधातवीयेनैवासृजत य एवं विद्वाः स्रैधातवीयेन पशुकामो यजते
 यस्मादेव योनेः प्रजापतिः पशूनसृजत तस्मादेवैनान्त्सृजत
 उपैनमुत्तरं सहस्रं नमति देवताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते यो यक्ष्य
 इत्युक्त्वा न यजते त्रैधातवीयेन यजेत सर्वो वा एष यज्ञः (३३)

यत्रैधातवीयः सर्वेणैव यज्ञेन यजते न देवताभ्य आ वृश्च्यते
 द्वादशकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयश्चतुष्कपालास्त्रिः षमृद्धत्वाय
 त्रयः पुरोडाशा भवन्ति त्रय इमे लोका एषां लोकानामाप्त्या

उत्तर॑उत्तरो॒ ज्याया॑न्भवत्ये॒वमि॑व ही॒मे लो॒का य॑वमयो॒ मध्य॑ ए॒तद्वा
अन्तरि॑क्षस्य रूप॑ः समृ॑द्धौ सर्व॑षामभिग॒मय॑न्न॒व द्य॒त्यछं॑म्बद्गार॒ः
हिर॑ण्यं ददाति॒ तेज॑ ए॒वा- (३४)

व॑ रु॒न्धे ता॒र्प्यं द॑दाति प॒शूने॒वाव॑ रु॒न्धे धे॒नुं द॑दात्या॒शिष॑ ए॒वाव॑
रु॒न्धे सा॒मो वा ए॒ष वर्णो॑ यद्वि॒रण्यं॑ यजु॑षां ता॒र्प्यमु॑क्थाम॒दाना॑
धे॒नुरे॒ताने॒व सर्वा॑न् वर्णा॒नव॑ रु॒न्धे॥ (३५)

जग॑त्याऽभिचर॒न्सर्वो॑ वै गच्छति य॒ज्ञस्तेज॑ ए॒व त्रि॒शब्द॑॥ [११]

त्वष्टा॑ ह॒तपु॑त्रो वीन्द्रः॑ सोम॑माह॒रत्तस्मि॒न्निन्द्र॑ उप॒ह्वमै॑च्छत॒
तं नोपा॑ह्वयत पु॒त्रं मै॒ऽवधी॑रिति॒ स य॑ज्ञवेश॒सं कृ॒त्वा
प्रा॒सहा सोम॑मपिब॒त्तस्य॑ यद॒त्यशि॑ष्यत॒ तत्त्वष्टा॑हवनीयमुप॒
प्राव॑र्तय॒थ्स्वाहेन्द्र॑शत्रुर्वध॒स्वेति॑ स याव॑द॒ध्वः प॑रा॒विध्य॑ति॒ ताव॑ति
स्व॒यमे॒व व्य॑रमत॒ यदि॑ वा॒ ताव॑त्प्रवृणम् (३६)

आसी॑द्यदि॒ वा ता॒वदध्य॑ग्रेरासी॒त्स स॒म्भव॑न्न॒ग्रीषोमा॑वभि
सम॑भव॒त्स इ॒षुमा॒त्रमि॒षुमा॒त्रं वि॒ष्वङ्कु॑र्वधत॒ स इ॒माँल्लो॒कान॑वृणो॒द्य-
दि॒माँल्लो॒कान॑वृणो॒त्तद्वृ॒त्रस्य॑ वृ॒त्रत्वं तस्मा॑दिन्द्रो॒ऽबिभे॑दपि॒ त्वष्टा॑
तस्मै॒ त्वष्टा॑ वज्र॑मसिञ्च॒त्तपो॑ वै स वज्र॑ आसी॒त्तमु॑द्यन्तुं नाश॑क्रोदथ॒
वै तर्हि॑ विष्णु॒- (३७)

र॒न्या दे॒वता॑सी॒त्सोऽब्र॑वीद्विष्ण॒वेही॑दमा॒ हरि॑ष्यावो॒
येना॒यमि॑दमिति॒ स विष्णु॑स्त्रेधात्मानं॒ वि न्य॑धत्त॒ पृथि॒व्यां

तृतीयमन्तरिक्षे तृतीयं दिवि तृतीयमभिपर्यावर्ताद्ध्यविभेद्यत्पृथिव्यां
तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छद्विष्ण्वनुस्थितः सोऽब्रवीन्मा मे प्र
हारस्ति वा इदं (३८)

मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तदस्मै प्रायच्छत्तत्प्रत्यंगृह्णादधा
मेति तद्विष्णवेति प्रायच्छत्तद्विष्णुः प्रत्यंगृह्णादस्मास्विन्द्रं इन्द्रियं
दधात्विति यदन्तरिक्षे तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छद्विष्ण्वनुस्थितः
सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं (३९)

मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तदस्मै प्रायच्छत्
तत्प्रत्यंगृह्णाद् द्विर्माधा इति तद्विष्णवेति प्रायच्छत्तद्विष्णुः
प्रत्यंगृह्णादस्मास्विन्द्रं इन्द्रियं दधात्विति यद्विवि तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो
वज्रमुदयच्छद्विष्ण्वनुस्थितः सोऽब्रवीन्मा मे प्र हार्येनाह- (४०)

मिदमस्मि तत्ते प्र दास्यामीति त्वी (३) इत्यब्रवीत्सन्धान्तु
सं दधावह त्वामेव प्र विशानीति यन्मां प्रविशेः किं मां भुञ्ज्या
इत्यब्रवीत् त्वामेवेन्धीय तव भोगाय त्वां प्र विशेषमित्यब्रवीत्तं वृत्रः
प्राविशदुदरं वै वृत्रः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो य - (४१)

एवं वेद हन्ति क्षुधं भ्रातृव्यं तदस्मै प्रायच्छत्तत्प्रत्यंगृह्णात्
त्रिर्माधा इति तद्विष्णवेति प्रायच्छत्तद्विष्णुः प्रत्यंगृह्णादस्मास्विन्द्रं
इन्द्रियं दधात्विति यत् त्रिः प्रायच्छत् त्रिः प्रत्यंगृह्णात्तत्
त्रिधातोऽस्त्रिधातुत्वं यद्विष्णुरन्वतिष्ठत् विष्णवेति प्रायच्छत्तस्मादैन्द्रावैष्णव

हविर्भवति यद्वा इदं किं च तदस्मै तत्प्रायच्छद्वचः सामानि
यजूंषि सहस्रं वा अस्मै तत्प्रायच्छत्तस्मात्सहस्रदक्षिणम्॥ (४२)

प्रवृणं विष्णुर्वा इदमिदमहं यो भवत्येकविंशतिश्च॥ [१२]

देवा वै राजन्याञ्जायमानादबिभयुस्तमन्तरेव सन्तं
दाम्नापौम्भन्त्स वा एषोऽपौब्धो जायते यद्राजन्यो यद्वा एषो-
ऽनपोब्धो जायेत वृत्रान्ध्रश्चरेद्यं कामयेत राजन्यमनपोब्धो जायेत
वृत्रान्ध्रश्चरेदिति तस्मा एतमैन्द्राबारहस्पत्यं चरुं निर्वपेदैन्द्रो वै
राजन्यो ब्रह्म बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनं दाम्नोऽपोम्भनान्मुञ्चति हिरण्मयं
दाम् दक्षिणा साक्षादेवैनं दाम्नोऽपोम्भनान्मुञ्चति॥ (४३)

एनं द्वादश च॥ [१३]

नवोनवो भवति जायमानोऽह्नां केतुरुषसामेत्यग्रे। भागं
देवेभ्यो वि दधात्यायन्त्र चन्द्रमास्तिरति दीर्घमायुः। यमादित्या
अंशुमाप्याययन्ति यमक्षितमक्षितयः पिबन्ति। तेन नो
राजा वरुणो बृहस्पतिरा प्याययन्तु भुवनस्य गोपाः। प्राच्यां
दिशि त्वमिन्द्रासि राजोतोदीच्यां वृत्रहन्वृत्रहाऽसि। यत्र यन्ति
स्रोत्यास्त- (४४)

ज्जितं तै दक्षिणतो वृषभ एधि हव्यः। इन्द्रो जयाति न परां
जयाता अधिराजो राजसु राजयाति। विश्वा हि भूयाः पृतना
अभिष्टीरुपसद्यो नमस्यो यथासत्। अस्येदेव प्र रिरिचे महित्वं

दिवः पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात्। स्वराडिन्द्रो दम् आ विश्वगूर्तः
स्वरिरमन्त्रो ववक्षे रणाय। अभि त्वा शूर नोनुमोऽदुग्धा इव धेनवः।
ईशान- (४५)

मस्य जगतः सुवर्दशमीशानमिन्द्र तस्थुषः। त्वामिद्धि
हवामहे साता वाजस्य कारवः। त्वां वृत्रेष्विन्द्र सत्पतिं नरस्त्वां
काष्ठास्वर्वतः। यद्वाव इन्द्र ते शतं शतं भूमौरुत स्युः। न त्वां
वज्रिन्सहस्रं सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी। पिबा सोममिन्द्र
मन्दतु त्वा यं ते सुषाव हर्यश्वाद्विः। (४६)

सोतुर्बाहुभ्यां सुयतो नार्वी। रेवतीर्नः सधमाद इन्द्रे सन्तु
तुविवाजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम। उदग्ने शुचयस्तव वि ज्योतिषोदु
त्यं जातवेदसं सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य। शोचिष्केशं
विचक्षण। चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आ-
ऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुष- (४७)

श्च। विश्वे देवा ऋतावृधं ऋतुभिर्हवनश्रुतः। जुषन्तां युज्यं
पयः। विश्वे देवाः शृणुतेमं हवं मे ये अन्तरिक्षे य उप द्यवि ष। ये
अग्निजिह्वा उत वा यजत्रा आसद्यास्मिन्बर्हिषि मादयध्वम्॥ (४८)

देवा मनुष्या देवासुरा अब्रुवन्देवासुरास्तेषां ज्ञायत्री प्रजापतिस्ता यत्राग्ने गोभिश्चित्रयां मारुतन्देवां
वसव्या अग्ने मारुतमिति देवा वसव्या देवाः शर्मण्यास्त्वष्टां हुतपुत्रो देवा वै राजन्यान्नवौनवश्चतुर्दश॥ [१४]

[देवा मनुष्याः प्रजां पशून्देवा वसव्याः परिदध्यादिदमस्यष्टाचत्वारिंशत्॥४८॥ देवा मनुष्यां

मादयध्वम्॥]

तदीशानमद्रिस्तुथुपस्त्रिंशच्च॥

[१५]

विश्वरूपस्त्वष्टेन्द्रं वृत्रम्रह्मवादिनः स त्वे नासौमयाज्येष वै देवस्थो देवा वै नर्वि नायज्ञोऽग्नें
महान्नीत्रिर्वीतमायुष्टे द्वादश॥ [१६] विश्वरूपो नैनं शीतरूरावद्य वसुं पूर्वद्युर्वाजा इत्यग्नें महान्नीत्रिर्वीतमुन्या
यन्ति चतुःसप्ततिः॥ 74॥ विश्वरूपोऽनु ते दायि॥]

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

विश्वरूपो वै त्वाष्ट्रः पुरोहितो देवानामासीत्स्वस्त्रीयोऽसुराणां
तस्य त्रीणि शीर्षाण्यासन्त्सोमपानं सुरापानमन्नादनं स
प्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमवदत्परोक्षमसुरेभ्यः सर्वस्मै वै प्रत्यक्षं भागं
वदन्ति यस्मा एव परोक्षं वदन्ति तस्य भाग उदितस्तस्मादिन्द्रो-
ऽबिभेदीदृङ् वै राष्ट्रं वि पर्यावर्तयतीति तस्य वज्रमादाय
शीर्षाण्यच्छिनद्यत्सोमपान- (१)

मासीत्स कपिञ्जलोऽभवद्यत्सुरापानं स कलविङ्को
यदन्नादनं स तित्तिरिस्तस्याञ्जलिना ब्रह्महृत्यामुपागृह्णात्तां
संवत्सरमबिभस्तं भूतान्यभ्यक्रोशन्ब्रह्महृन्निति स पृथिवीमुपासीद-
दस्यै ब्रह्महृत्यायै तृतीयं प्रति गृहाणेति साऽब्रवीद्वरं वृणै
खातात्पराभविष्यन्ती मन्ये ततो मा परा भूवमिति पुरा तै (२)

संवत्सरादपि रोहादित्यब्रवीत्तस्मात्पुरा संवत्सरात्पृथिव्यै
खातमपि रोहति वारंवृतः ह्यस्यै तृतीयं ब्रह्महत्यायै
प्रत्यगृह्णात्तत्स्वकृतमिरिणमभवत्तस्मादाहिताग्निः श्रद्धादेवः स्वकृत
इरिणे नाव स्येद्ब्रह्महत्यायै ह्येष वर्णः स वनस्पतीनुपासीददस्यै
ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति गृह्णीतेति तैऽब्रुवन्वरं वृणामहे वृक्णात् (३)

पराभविष्यन्तो मन्यामहे ततो मा परा भूमेत्याब्रश्चनाद्वो
भूयांस उत्तिष्ठानित्यब्रवीत्तस्मादाब्रश्चनाद्वृक्षाणां भूयांस
उत्तिष्ठन्ति वारंवृतः ह्येषां तृतीयं ब्रह्महत्यायै प्रत्यगृह्णन्त्स
निर्यासोऽभवत्तस्मान्निर्यासस्य नाशयं ब्रह्महत्यायै ह्येष वर्णोऽथो
खलु य एव लोहितो यो वाऽऽब्रश्चनान्निर्येषति तस्य नाऽऽशयं (४)

काममन्यस्य स स्त्रीषंसादमुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं
प्रति गृह्णीतेति ता अब्रुवन्वरं वृणामहा ऋत्विगात्प्रजां विन्दामहे
काममा विजनितोः सम्भवामेति तस्मादृत्विगात्त्रियः प्रजां
विन्दन्ते काममा विजनितोः सम्भवन्ति वारंवृतः ह्यासां तृतीयं
ब्रह्महत्यायै प्रत्यगृह्णन्त्सा मलवद्वासा अभवत्तस्मान्मलवद्वाससा
न सं वदेत् (५)

न सहाऽऽसीत् नास्या अन्नमद्याद्ब्रह्महत्यायै ह्येषा वर्ण
प्रतिमुच्याऽऽस्तेऽथो खल्वाहुरभ्यञ्जनं वाव स्त्रिया अन्नमभ्यञ्जनमेव
न प्रतिगृह्यं काममन्यदिति यां मलवद्वाससं सम्भवन्ति यस्ततो

जायते सोऽभिषस्तो यामरण्ये तस्यै स्तेनो यां पराचीं तस्यै
हीतमुख्यपगल्भो या स्नाति तस्या अप्सु मारुको या- (६)

ऽभ्यङ्क्ते तस्यै दुश्चर्मा या प्रलिखते तस्यै खलतिरपमारी या-
ऽऽङ्क्ते तस्यै काणो या दतो धावते तस्यै श्यावदन् या नखानि
निकृन्तते तस्यै कुनखी या कृणत्ति तस्यै क्लीबो या रञ्जुः सृजति
तस्या उद्वन्धुको या पर्णेन पिबति तस्या उन्मादुको या खर्वेण
पिबति तस्यै खर्वस्तिस्त्रो रात्रीर्व्रतं चरेदञ्जलिना वा पिबेदखर्वेण
वा पात्रेण प्रजायै गोपीथाय॥ (७)

यथसोमपानन्ते वृष्णात्तस्य नाशय वेदेत् मारुको याऽखर्वेण वा त्रीणि च॥—————[१]

त्वष्टा हतपुत्रो वीन्द्रः सोममाहरत्तस्मिन्निन्द्रं उपहवमैच्छत्
तं नोपाह्वयत् पुत्रं मैऽवधीरिति स यज्ञवेशसं कृत्वा
प्रासहा सोममपिबत्तस्य यदत्यशिष्यत् तत्त्वष्टाहवनीयमुप
प्रावर्तयत्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वर्धस्वेति यदवर्तयत्तद्वृत्रस्य वृत्रत्वं
यदब्रवीत्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वर्धस्वेति तस्मादस्ये- (८)

न्द्रः शत्रुरभवत्स सम्भवन्नग्नीषोमावभि समभवत्स
इषुमात्रमिषुमात्रं विष्वङ्कृवर्धत् स इमाँल्लोकानवृणोद् यदिमाँल्लोका-
नवृणोत् तद्वृत्रस्य वृत्रत्वं तस्मादिन्द्रोऽबिभेत्स प्रजापतिमुपा-
धावच्छत्रुर्मेऽजनीति तस्मै वज्रं सिक्त्वा प्रायच्छदेतेन जहीति
तेनाभ्यायत् तावब्रूतामग्नीषोमौ मा (९)

प्र हारावमन्तः स्व इति मम वै युवः स्थ इत्यब्रवीन्मामभ्ये-
तमिति तौ भागधेयमैच्छेतां ताभ्यामेतमग्रीषोमीयमेकादशकपालं
पूर्णमासे प्रायच्छुत्तावब्रूतामभि सन्दष्टौ वै स्वो न शक्नुव ऐतुमिति
स इन्द्र आत्मनः शीतरूरावजनयत्तच्छीतरूरयोर्जन्म य एव
शीतरूरयोर्जन्म वेद (१०)

नैनः शीतरूरौ हतस्ताभ्यामेनमभ्यनयत् तस्माञ्जञ्जभ्यमा-
नादग्रीषोमौ निरक्रामतां प्राणापानौ वा एनं तदजहितां प्राणो
वै दक्षोऽपानः क्रतुस्तस्माञ्जञ्जभ्यमानो ब्रूयान्मयि दक्षक्रतू इति
प्राणापानावेवात्मन्धत्ते सर्वमायुरेति स देवता वृत्रान्निरहूय वार्त्रघ्नः
हविः पूर्णमासे निरवपद्भन्ति वा एनं पूर्णमास आ- (११)

ऽमावास्यायां प्याययन्ति तस्माद्वार्त्रघ्नी पूर्णमासे-
ऽनूच्येते वृधन्वती अमावास्यायां तथ्सः स्थाप्य वार्त्रघ्नः
हविर्वज्रमादाय पुनरभ्यायत् ते अब्रूतां द्यावापृथिवी मा प्र
हारावयोर्वै श्रित इति ते अब्रूतां वरं वृणावहै नक्षत्रविहिता-
ऽहमसानीत्यसावब्रवीच्चित्रविहिताऽहमितीयं तस्मान्नक्षत्रविहिता-
ऽसौ चित्रविहितेयं य एवं द्यावापृथिव्योर्- (१२)

वरं वेदैर्न वरो गच्छति स आभ्यामेव प्रसूत इन्द्रो
वृत्रमहन्ते देवा वृत्रं हत्वाऽग्रीषोमावब्रुवन् हव्यं नो वहतमिति
तावब्रूतामपतेजसौ वै त्यौ वृत्रे वै त्ययोस्तेज इति तै-

ऽब्रुवन्क इदमच्छैतीति गौरित्यब्रुवन्गौर्वाव सर्वस्य मित्रमिति
साऽब्रवीद् (१३)

वरं वृणौ मय्येव सतोभयेन भुनजाध्वा इति तद्वौराहरत्तस्माद्भविं
सतोभयेन भुञ्जत एतद्वा अग्नेस्तेजो यद्धृतमेतत्सोमस्य यत्पयो य
एवमग्नीषोमयोस्तेजो वेदं तेजस्यैव भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
किं देवत्यं पौर्णमासमिति प्राजापत्यमिति ब्रूयात्तेनेन्द्रं ज्येष्ठं पुत्रं
निरवासाययदिति तस्माज्ज्येष्ठं पुत्रं धनेन निरवसाययन्ति॥ (१४)

अस्य मा वेदा द्यावापृथिव्योरब्रवीदिति तस्माच्चत्वारि च॥ [२]

इन्द्रं वृत्रं जघ्निवाः सम्मृधोऽभि प्रावेपन्तु स एतं वैमृधं
पूणमासेऽनुनिर्वाप्यमपश्यत्तं निरवपत्तेन वै स मृधोऽपाहत्
यद्वैमृधः पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति मृधं एव तेन यजमानोऽप
हत् इन्द्रो वृत्रं हत्वा देवताभिश्चेन्द्रियेण च व्यार्ध्यत् स
एतमाग्नेयमष्टाकपालममावास्यायामपश्यदेन्द्रं दधि (१५)

तन्निरवपत्तेन वै स देवताश्चेन्द्रियं चावारुन्धु यदाग्नेयो-
ऽष्टाकपालोऽमावास्यायां भवत्येन्द्रं दधि देवताश्चैव तेनेन्द्रियं च
यजमानोऽव रुन्धु इन्द्रस्य वृत्रं जघ्नुष इन्द्रियं वीर्यं पृथिवीमनु
व्याच्छ्रुत्तदोषधयो वीरुधोऽभवन्त्स प्रजापतिमुपाधावद्वृत्रं मे जघ्नुष
इन्द्रियं वीर्यं (१६)

पृथिवीमनु व्यारुत्तदोषधयो वीरुधोऽभूवन्निति स प्रजा-

पतिः पशूनब्रवीदेतदस्मै सं नयतेति तत्पशव ओषधीभ्यो-
 ऽध्यात्मन्थसमनयन्तप्रत्यदुहन् यत्समनयन्तत्सान्नाय्यस्य
 सान्नाय्यत्वं यत्प्रत्यदुहन्तप्रतिधुषः प्रतिधुक्तः समनैषुः प्रत्यधुक्षन्न
 तु मयि श्रयत इत्यब्रवीदेतदस्मै (१७)

शृतं कुरुतेत्यब्रवीत्तदस्मै शृतमकुर्वन्निन्द्रियं वावास्मिन्वीर्यं
 तदश्रयन्तच्छृतस्य शृतत्वः समनैषुः प्रत्यधुक्षञ्छृतमक्रन्न
 तु मा धिनोतीत्यब्रवीदेतदस्मै दधि कुरुतेत्यब्रवीत्तदस्मै
 दध्यकुर्वन्तदेनमधिनोत्तद्दधो दधित्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति दध्नः
 पूर्वस्यावदेयं (१८)

दधि हि पूर्वं क्रियत इत्यनादृत्य तच्छृतस्यैव पूर्वस्यावं
 द्येदिन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यः श्रित्वा दध्नोपरिष्ठाद्धिनोति यथापूर्वमुपैति
 यत्पूतीकैर्वा पर्णवल्कैर्वातश्चात्सौम्यं तद्यत्कलै राक्षसं
 तद्यत्तण्डुलैर्वैश्वदेवं तद्यदातश्चनेन मानुषं तद्यद्दध्ना तथ्सेन्द्रं
 दध्ना तनक्ति (१९)

सेन्द्रत्वायाग्निहोत्रोच्छेषणमुभ्यातनक्ति यज्ञस्य सन्तत्या-
 इन्द्रो वृत्रं हृत्वा परां परावतमगच्छदपाराधमिति मन्यमानस्तं
 देवताः प्रैषमैच्छन्त्सोऽब्रवीत्प्रजापतिर्यः प्रथमोऽनुविन्दति तस्य
 प्रथमं भागधेयमिति तं पितरोऽन्विन्दन्तस्मात्पितृभ्यः पूर्वद्युः
 क्रियते सोऽमावास्यां प्रत्यागच्छत्तं देवा अभि समगच्छन्तामा वै

नो - (२०)

ऽद्य वसु वसतीतीन्द्रो हि देवानां वसु तदमावास्याया
अमावास्यत्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं देवत्यं सान्नाय्यमिति
वैश्वदेवमिति ब्रूयाद्विश्वे हि तद्देवा भागधेयमभि समगच्छन्तेत्यथो
खल्वैन्द्रमित्येव ब्रूयादिन्द्रं वाव ते तद्विषज्यन्तोऽभि
समगच्छन्तेति॥ (२१)

दधि मे जघ्रुषं इन्द्रियं वीर्यमित्यंब्रवीदेतदस्मा अवदेयन्तनक्ति नो द्विचत्वारिंशच्च॥ [३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै दर्शपूर्णमासौ यजेत य
एनौ सेन्द्रो यजेतेति वैमृधः पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति तेन
पूर्णमासः सेन्द्रं ऐन्द्रं दध्यमावास्यायां तेनामावास्यां सेन्द्रा य
एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते सेन्द्रावेवैनौ यजते श्वःश्वोऽस्मा
ईजानाय वसीयो भवति देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत
ते देवा एताम् (२२)

इष्टिमपश्यन्नाग्रावैष्णवमेकादशकपालं सरस्वत्यै चरुं
सरस्वते चरुं तां पौर्णमासं सःस्थाप्यानु निरवपन्ततो
देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्स्यात्स पौर्णमासं
सःस्थाप्यैतामिष्टिमानु निर्वपेत्पौर्णमासेनैव वज्रं भ्रातृव्याय
प्रहृत्याऽऽग्रावैष्णवेन देवतांश्च यज्ञं च भ्रातृव्यस्य वृद्धे
मिथुनान्पशून्सारस्वताभ्यां यावदेवास्यास्ति तथ (२३)

सर्वं वृद्धे पौर्णमासीमेव यजेत भ्रातृव्यवान्नामावास्यां हत्वा
 भ्रातृव्यं नाप्याययति साकं प्रस्थायीयेन यजेत पशुकामो यस्मै
 वा अल्पेनाऽऽहरन्ति नाऽऽत्मना तृप्यति नान्यस्मै ददाति यस्मै
 महता तृप्यत्यात्मना ददात्यन्यस्मै महता पूर्णं होतव्यं तृप्त
 एवैनमिन्द्रः प्रजयां पशुभिस्तर्पयति दारुपात्रेण जुहोति न हि
 मृन्मयमाहुतिमानश औदुम्बरं (२४)

भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्क्पर्शव ऊर्जेवास्मा ऊर्जं पशूनव
 रुन्धे नागतश्रीर्महेन्द्रं यजेत त्रयो वै गतश्रियः शुश्रुवान्ग्रामणी
 राजन्यस्तेषां महेन्द्रो देवता यो वै स्वां देवतामतिरयजते प्र स्वायै
 देवतायै च्यवते न परां प्राप्नोति पापीयान्भवति संवत्सरमिन्द्रं
 यजेत संवत्सरं हि व्रतं नाति स्वा (२५)

एवैनं देवतेज्यमाना भूत्या इन्द्रे वसीयान्भवति संवत्सरस्य
 परस्तादग्र्ये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्संवत्सरमेवैनं
 वृत्रं जघ्निवाऽसमग्निर्व्रतपतिर्व्रतमा लम्बयति ततोऽधि कामं
 यजेत॥ (२६)

एतान्तदौदुम्बरं स्वा त्रिंशच्च॥ [४]

नासौमयाजी सं नयेदनागतं वा एतस्य पयो योऽसौमयाजी
 यदसौमयाजी संनयेत्परिमोष एव सोऽनृतं करोत्यथो परैव सिच्यते
 सोमयाज्यैव सं नयेत्पयो वै सोमः पयः सान्नाय्यं पयसैव पयं

आत्मन्धत्ते वि वा एतं प्रजयां पशुभिरर्धयति वर्धयत्यस्य भ्रातृव्यं
यस्य हविर्निरुप्तं पुरस्ताच्चन्द्रमाः (२७)

अभ्युदेति त्रेधा तण्डुलान् वि भंजेद्ये मध्यमाः स्युस्तान्ग्नये
दात्रे पुरोडाशमष्टाकपालं कुर्याद्ये स्थविष्ठास्तानिन्द्राय प्रदात्रे
दधःश्चरुं येऽणिष्ठास्तान् विष्णवे शिपिविष्टाय शृते चरुमग्निरेवास्मै
प्रजां प्रजनयति वृद्धामिन्द्रः प्र यच्छति यज्ञो वै विष्णुः पशवः
शिपिर्यज्ञ एव पशुषु प्रति तिष्ठति न द्वे (२८)

यजेत यत्पूर्वया सम्प्रति यजेतोत्तरया छम्बद्वुर्याद्यदुत्तरया
सम्प्रति यजेत पूर्वया छम्बद्वुर्यान्नेष्टिर्भवति न यज्ञस्तदनु
हीतमुख्यपगल्भो जायत एकामेव यजेत प्रगल्भोऽस्य जायते-
ऽनादृत्य तद्वै एव यजेत यज्ञमुखमेव पूर्वया लभते यजेत उत्तरया
देवता एव पूर्वयावरुद्ध इन्द्रियमुत्तरया देवलोकमेव (२९)

पूर्वयाभिजयति मनुष्यलोकमुत्तरया भूयसो यज्ञक्रतूनुपैत्येषा
वै सुमना नामेष्टिर्यमद्येजानं पश्चाच्चन्द्रमा अभ्युदेत्यस्मिन्नेवास्मै
लोकेऽर्धुकं भवति दाक्षायणयज्ञेन सुवर्गकामो यजेत पूर्णमासे
सं नयेन्मैत्रावरुण्याऽऽमिक्षयामावास्यायां यजेत पूर्णमासे
वै देवानां सुतस्तेषामेतमर्धमासं प्रसुतस्तेषां मैत्रावरुणी
वशामावास्यायामनूबन्ध्या यत् (३०)

पूर्वेद्युर्यजते वेदिमेव तत्करोति यद्वत्सानपाकरोति
 सदोहविधाने एव सम्मिनोति यद्यजते देवैरेव सुत्याः
 सम्पादयति स एतमर्धमासः संधुमाद देवैः सोमं पिबति
 यन्मैत्रावरुण्यामिक्षयामावास्यायां यजते यैवासौ देवानां
 वशानूबन्ध्या सो एवैषैतस्य साक्षाद्वा एष देवानभ्यारोहति य एषां
 यज्ञम् (३१)

अभ्यारोहति यथा खलु वै श्रेयानभ्यारूढः कामयते
 तथा करोति यद्यवविध्यति पापीयान्भवति यदि नावविध्यति
 सदृष्ट्यावृत्काम एतेन यज्ञेन यजेत क्षुरपविर्ह्येष यज्ञस्ताजक्पुण्यो
 वा भवति प्र वा मीयते तस्यैतद्वृतं नानृतं वदेन्न माः समं श्रीयान्न
 स्त्रियमुपेयान्नास्य पल्पूलनेन वासः पल्पूलयेयुरेतद्धि देवाः सर्वं न
 कुर्वन्ति॥ (३२)

चन्द्रमा द्वे देवलोकमेव यद्यज्ञं पल्पूलयेयुः पद्व॥ [५]

एष वै देवर्थो यदृशपूर्णमासौ यो दृशपूर्णमासाविद्धा
 सोमैः यजते रथस्पष्ट एवावसाने वरे देवानामव स्यत्येतानि
 वा अङ्गापरूषि संवत्सरस्य यदृशपूर्णमासौ य एवं
 विद्वान्दृशपूर्णमासौ यजतेऽङ्गापरूष्येव संवत्सरस्य प्रति
 दधात्येते वै संवत्सरस्य चक्षुषी यदृशपूर्णमासौ य एवं
 विद्वान्दृशपूर्णमासौ यजते ताभ्यामेव सुवर्गं लोकमनु
 पश्यति (३३)

ए॒षा वै दे॒वानां॑ वि॒क्रा॑न्तिर्यद्व॑र्शपूर्णमा॒सौ य ए॒वं
वि॒द्वान्द॑र्शपूर्णमा॒सौ यज॑ते दे॒वानां॑मे॒व वि॒क्रा॑न्तिमनु॒ वि क्र॑मत ए॒ष
वै दे॒व॒यानः॑ पन्था॒ यद्व॑र्शपूर्णमा॒सौ य ए॒वं वि॒द्वान्द॑र्शपूर्णमा॒सौ
यज॑ते य ए॒व दे॒व॒यानः॑ पन्था॒स्त॑ ५ समा॒रोह॑त्येतौ वै दे॒वानां॑ ५
हरी॑ यद्व॑र्शपूर्णमा॒सौ य ए॒वं वि॒द्वान्द॑र्शपूर्णमा॒सौ यज॑ते यावे॒व
दे॒वानां॑ ५ हरी॑ ताभ्या॑म् (३४)

ए॒वैभ्यो॑ ह॒व्यं व॑हत्येतद्वै दे॒वानां॑मा॒स्यं यद्व॑र्शपूर्णमा॒सौ
य ए॒वं वि॒द्वान्द॑र्शपूर्णमा॒सौ यज॑ते सा॒क्षादे॒व दे॒वानां॑मा॒स्यं
जुहो॑त्येष वै ह॑विर्धा॒नी यो द॑र्शपूर्णमा॒सया॒जी सा॒यं प्रा॑तरग्निहोत्रं
जुहो॑ति यज॑ते द॑र्शपूर्णमा॒साव॑हर॒हर॑हविर्धा॒निना॑ ५ सु॒तो य ए॒वं
वि॒द्वान्द॑र्शपूर्णमा॒सौ यज॑ते ह॒विर्धा॒न्यस्मी॑ति॒ सर्व॑मे॒वा॒स्यं ब॑र्हिष्य॑
दत्तं भ॑वति दे॒वा वा अ॑हः (३५)

य॒ज्ञियं॑ नावि॑न्दन्ते द॑र्शपूर्णमा॒साव॑पुन॒न्तौ वा ए॒तौ पू॒तौ
मे॒ध्यौ यद्व॑र्शपूर्णमा॒सौ य ए॒वं वि॒द्वान्द॑र्शपूर्णमा॒सौ यज॑ते
पू॒तावे॒वैनौ॑ मे॒ध्यौ यज॑ते ना॒मावा॒स्यायां॑ च पौ॒र्णमा॒स्यां च
स्त्रिय॑मुपे॒याद्यदु॑पे॒यान्नि॑रिन्द्रि॒यः स्या॒त्सोम॑स्य॒ वै रा॒ज्ञोऽर्ध॑मा॒सस्य॑
रात्रे॑यः प॒त्न्येय॑ आस॒न्तासा॑ममावा॒स्यां च पौ॒र्णमा॒सीं च नो॑पैत् (३६)

ते ए॒नम॑भि॒ सम॑नह्येता॒न्तं यक्ष्मं॑ आ॒र्च्छ॑द्राजा॒नं यक्ष्मं॑
आ॒र॒दिति॑ तद्रा॒जय॑क्ष्मस्य॒ जन्म॑ यत्पापी॒यान॑भवत्तत्पा॒पय॑क्ष्मस्य॒
यज्जा॑याभ्यामवि॑न्दत्तज्जा॒येन्य॑स्य॒ य ए॒वमे॒तेषां॑ यक्ष्मा॒णां जन्म॑ वेद॒

नैनमेते यक्ष्मा विन्दन्ति स एते एव नमस्यन्नुपाधावत्ते अब्रूतां वरं
वृणावहा आ वं देवानां भागधे असाव (३७)

आवदधि देवा इज्यान्ता इति तस्मात्सदृशीनां
रात्रीणाममावास्यायां च पौर्णमास्यां च देवा इज्यन्त एते
हि देवानां भागधे भागधा अस्मै मनुष्या भवन्ति य एवं वेद
भूतानि क्षुधमघ्नन्सद्यो मनुष्या अर्धमासे देवा मासि पितरः
संवत्सरे वनस्पतयस्तस्मादहरहर्मनुष्या अशनमिच्छन्तेऽर्धमासे
देवा इज्यन्ते मासि पितृभ्यः क्रियते संवत्सरे वनस्पतयः फलं
गृह्णन्ति य एवं वेद हन्ति क्षुधम्भ्रातृव्यम्॥ (३८)

पश्यति ताभ्यामहरैदसाव फलं सप्त च॥ [६]

देवा वै नर्चि न यजुष्यश्रयन्त ते सामन्नेवाश्रयन्त हिं करोति
सामैवाकर्हिं करोति यत्रैव देवा अश्रयन्त तत एवैनान्प्र युङ्क्ते हिं
करोति वाच एवैष योगो हिं करोति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते
त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमां यज्ञस्यैव तद्वत्सम् (३९)

नह्यत्यप्रस्रसाय सन्ततमन्वाह प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्या
अथो रक्षसामपहत्यै राथन्तरीं प्रथमामन्वाह राथतरो वा अयं
लोक इममेव लोकमभि जयति त्रिर्वि गृह्णाति त्रयं इमे लोका
इमानेव लोकानभि जयति बारहतीमुत्तमामन्वाह बारहतो वा असौ
लोकोऽमुमेव लोकमभि जयति प्र वः (४०)

वाजा इत्यनिरुक्तां प्राजापत्यामन्वाह यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञमेव
 प्रजापतिमा रभते प्र वो वाजा इत्यन्वाहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव रुन्धे
 प्र वो वाजा इत्यान्वाह तस्मात्प्राचीनः९ रेतो धीयतेऽग्र आ याहि
 वीतय इत्याह तस्मात्प्राचीनीः प्रजा जायन्ते प्र वो वाजाः (४१)

इत्यन्वाह मासा वै वाजा अर्धमासा अभिद्यवो देवा हविष्मन्तो
 गौर्धृताची यज्ञो देवाञ्जिगाति यजमानः सुम्रयुरिदमसीदमसीत्येव
 यज्ञस्य प्रियं धामाव रुन्धे यं कामयेत सर्वमायुरियादिति प्र वो
 वाजा इति तस्यानूच्याग्र आ याहि वीतय इति सन्ततमुत्तरमर्धर्चमा
 लभेत (४२)

प्राणेनैवास्यापानं दाधार सर्वमायुरेति यो वा अरन्निः
 सामिधेनीनां वेदारत्नावेव भ्रातृव्यं कुरुतेऽर्धर्चो सं दधात्येष
 वा अरन्निः सामिधेनीनां य एवं वेदारत्नावेव भ्रातृव्यं कुरुत
 ऋषेर्षेर्वा एता निर्मिता यथ्सामिधेन्यस्ता यदसंयुक्ताः स्युः
 प्रजया पशुभिर्यजमानस्य वि तिष्ठेरन्नर्धर्चो सन्दधाति सं
 युनक्त्येवैनास्ता अस्मै संयुक्ता अवरुद्धाः सर्वामाशिषं दुहे॥ (४३)

ब्रसं वो जायन्ते प्र वो वाजा लभेत दधाति सन्दशं च॥ [७]

अयंज्ञो वा एष योऽसामाऽग्र आ याहि वीतय इत्याह
 रथन्तरस्येष वर्णस्तं त्वा समिद्धिरङ्गिर इत्याह वामदेव्यस्येष वर्णो
 बृहदग्रे सुवीर्यमित्याह बृहत एष वर्णो यदेतं तृचमन्वाह यज्ञमेव

तथ्सामन्वन्तं करोत्यग्निमुष्मिँल्लोक आसीदादित्योऽस्मिन्ताविमौ
लोकावशान्तौ (४४)

आस्तान्ते देवा अंब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यूहामेत्यग्र आ याहि
वीतय इत्यस्मिँल्लोकेऽग्निमदधुर्बृहदग्ने सुवीर्यमित्यमुष्मिँल्लोक
आदित्यन्ततो वा इमौ लोकावशाम्यतां यदेवमन्वाहानयोऽलोकयोः
शान्त्यै शाम्यन्तोऽस्मा इमौ लोकौ य एवं वेद पञ्चदश
सामिधेनीरन्वाह पञ्चदश (४५)

वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर आप्यते
तासां त्रीणि च शतानि षष्टिश्चाक्षराणि तावन्तीः संवत्सरस्य
रात्रयोऽक्षरश एव संवत्सरमाप्नोति नृमेधश्च परुच्छेपश्च
ब्रह्मवाद्यमवदेतामस्मिन्दारावाद्रैऽग्निं जनयाव यतरो नौ
ब्रह्मीयानिति नृमेधोऽभ्यवदत्स धूममजनयत्परुच्छेपोऽभ्यवदत्सो-
ऽग्निमजनयदृष इत्यब्रवीत् (४६)

यत्समावद्विद्व कथा त्वमग्निमजीजनो नाहमिति
सामिधेनीनामेवाहं वर्णं वेदेत्यब्रवीद्यद्वृतवत्पदमनूच्यते स आसां
वर्णस्तं त्वां समिद्विरङ्गिर इत्याह सामिधेनीष्वेव तज्ज्योतिर्जनयति
स्त्रियस्तेन यदृचः स्त्रियस्तेन यद्वायत्रियः स्त्रियस्तेन यत्सामिधेन्यो
वृषण्वतीमन्वाह (४७)

तेन पुःस्वतीस्तेन सेन्द्रास्तेन मिथुना अग्निर्देवानां दूत

आसीदु॒शना॑ का॒व्योऽसुरा॑णान्तौ प्र॒जाप॑तिं प्र॒ञ्जमै॑तां॒ स प्र॒जा-
प॑तिर॒ग्निं दू॑तं वृ॒णीम॑ह॒ इत्य॑भि॒ पर्या॑वर्तत॒ ततो॑ दे॒वा अभ॑वन्प॒रासुरा॑
यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽग्निं दू॑तं वृ॒णीम॑ह॒ इत्य॑न्वाह॒ भव॑त्या॒त्मना॑ परा॑स्य
भ्रातृ॑व्यो भवत्यध्व॒रव॑ती॒मन्वा॑ह॒ भ्रातृ॑व्यमे॒वैतया॑ (४८)

ध्व॒रति॑ शोचि॒ष्कैश्स्त॑मीम॒ह इत्या॑ह॒ पवि॑त्रमे॒वैतद्य॑ज॒मानमे॑वैतया
पव॑यति॒ समि॑द्धो अ॒ग्न आ॑हुतेत्या॒ह परि॑धिमे॒वैतं परि॑
दधा॒त्यस्क॑न्दाय॒ यदत॑ ऊ॒र्ध्वम॑भ्याद॒ध्याद्य॑था॒ बहिः॑ परि॒धि स्क॑न्दति
तादृ॑गे॒व तत्र॑यो वा अ॒ग्नयो॑ ह॒व्यवा॑हनो दे॒वानां॑ क॒व्यवा॑हनः
पित॑रुणां॒ स॒हर॑क्षा॒ असुरा॑णान्त ए॒तर॑ह्या श॒सन्ते॒ मां व॑रिष्यते
माम् (४९)

इति॑ वृ॒णीध्व॑ ह॒व्यवा॑हन॒मित्या॑ह॒ य ए॒व दे॒वानां॑ तं वृ॒णीत॑
आ॒र्षेयं॑ वृ॒णीते॒ बन्धो॑रे॒व नैत्य॑थो सन्त॒त्यै पर॑स्ता॒र्वाचो॑ वृ॒णीते॒
तस्मा॑त्पर॒स्ता॒र्वाचो॑ मनु॒ष्यान्पि॑त॒रोऽनु॒ प्र पि॑पते॥ (५०)

अशान्ता॒वाह॒ पञ्च॑दशा॒ब्रवी॑दन्वा॒हेतया॑ वरिष्यते॒ मामेका॑त्रि॒ंशच्च॑॥ [८]

अ॒ग्नौ म॒हा॑ अ॒सीत्या॑ह॒ म॒हान् ह्ये॑ष यद॒ग्निर्ब्रा॑ह्म॒णेत्या॑ह॒ ब्राह्म॑णो
ह्ये॑ष भा॒रते॑त्या॒ह्येष॑ हि दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यम्भ॑रति॒ देवे॑द्ध॒ इत्या॑ह॒ दे॒वा
ह्ये॑तमै॒न्धत॑ मन्वि॒द्ध इत्या॑ह॒ मनु॑र॒ह्येत॑मुत्त॒रो दे॒वेभ्य॑ ऐ॒न्द्रर्षि॑ष्ठुत॒
इत्या॑ह॒ र्षेयो॑ ह्ये॑तमस्तु॒वन्वि॑प्रा॒नुम॑दित॒ इत्या॑ह॒ (५१)

विप्रा॒ ह्ये॑ते यच्छु॒श्रुवा॑सः॒ कवि॑श्स्त॒ इत्या॑ह॒ क॒वयो॑ ह्ये॑ते

यच्छुश्रुवा॑सो ब्रह्म॑सं॒शित॒ इत्या॑ह ब्रह्म॑सं॒शितो॒ ह्येष॑ घृता॒हव॑न॒
इत्या॑ह घृता॒हुति॑रह्य॑स्य प्रि॒यत॑मा प्र॒णीर्य॑ज्ञाना॒मित्या॑ह प्र॒णीर॑ह्येष॑
य॒ज्ञाना॑र॒थीर॑ध्वराणा॒मित्या॑हैष हि दे॒वर॒थोऽतू॑र्तो॒ होते॑त्या॒ह न
ह्ये॒तं कश्च॑न (५२)

तर॑ति॒ तूर्णि॑र॒हव्य॑वाडि॒त्याह॒ सर्व॑ः॒ ह्येष॑ तर॒त्यास्पात्रं॑
जुहू॑र्दे॒वाना॒मित्या॑ह जुहू॑र॒ह्येष॑ दे॒वाना॑श्चम॒सो दे॒वपान॑ इत्या॑ह
चम॒सो ह्येष॑ दे॒वपानो॑ऽरा॒ इवा॑ग्ने ने॒मिर्दे॒वाः स्त्वं प॑रि॒भूर॑सीत्या॑ह
दे॒वान् ह्येष॑ प॑रि॒भूर्य॑द्वया॒दा वह॑ दे॒वान्दे॒वय॑ते यज॑माना॒येति॑
भ्रातृ॑व्यमस्मै (५३)

ज॒नये॑दा वह॑ दे॒वान् यज॑माना॒येत्या॑ह यज॑मानमे॒वैतेन॑
वर्ध॑यत्य॒ग्निम॑ग्ने॒ आ वह॑ सोम॒मा वह॑त्या॑ह दे॒वता॑ ए॒व तद्य॑थापूर्वमुप॑
ह्वय॑त॒ आ चा॑ग्ने दे॒वान् वह॑ सु॒यजा॑ च यज॑ जातवेद॒
इत्या॑हा॒ग्निमे॒व तत्स॑ः श्य॑ति॒ सोऽस्य॑ स॒शितो॑ दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं
व॑हत्य॒ग्निर्होता॑ (५४)

इत्या॑हा॒ग्निर्वै दे॒वाना॑र॒ होता॒ य ए॒व दे॒वाना॑र॒ होता॒
तं वृ॑णीते॒ स्मो व॑यमि॒त्याहा॑त्मानमे॒व स॒त्त्वं ग॑मयति सा॒धु
ते॒ यज॑मान दे॒वते॑त्या॒हाशि॑षमे॒वैता॑मा शा॒स्ते यद्व॑याद्योऽ॒ग्निः
होता॑र॒मवृ॑था॒ इत्य॒ग्निनो॑भयतो॒ यज॑मानं॒ परि॑ गृह्णीयात् प्र॒मायु॑कः
स्याद्यज॑मानदे॒वत्या॑ वै जुहू॑र्भ्रातृ॒व्यदे॒वत्यो॑प॒भृत् (५५)

यद्वे इव ब्रूयाद्भातृव्यमस्मै जनयेद्धृतवतीमध्वर्यो सुचमास्यस्वेत्या
यजमानमेवैतेन वर्धयति देवायुवमित्याह देवान् ह्येषावति
विश्ववारामित्याह विश्वः३ ह्येषावतीडामहै देवाः५ ईडेन्यान्नमस्याम
नमस्यान् यजाम यज्ञियानित्याह मनुष्या वा ईडेन्याः पितरो
नमस्या देवा यज्ञिया देवता एव तद्यथाभागं यजति॥ (५६)

विप्रानुमदित् इत्याह चनास्मै होतोपभूदेवता एव त्रीणि च॥ [९]

त्रीः३ स्तृचाननु ब्रूयाद्राजन्यस्य त्रयो वा अन्ये राजन्यात्पुरुषा
ब्राह्मणो वैश्यः शूद्रस्तानेवास्मा अनुकान्करोति पञ्चदशानु
ब्रूयाद्राजन्यस्य पञ्चदशो वै राजन्यः स्व एवैनः३ स्तोमे प्रति
ष्ठापयति त्रिष्टुभा परि दध्यादिन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियकामः खलु
वै राजन्यो यजते त्रिष्टुभैवास्मा इन्द्रियं परि गृह्णाति यदि
कामयेत (५७)

ब्रह्मवर्चसमस्त्विति गायत्रिया परि दध्याद्ब्रह्मवर्चसं वै गायत्री
ब्रह्मवर्चसमेव भवति सप्तदशानु ब्रूयाद्वैश्यस्य सप्तदशो वै वैश्यः
स्व एवैनः३ स्तोमे प्रतिष्ठापयति जगत्या परि दध्याज्जागता वै
पशवः पशुकामः खलु वै वैश्यो यजते जगत्यैवास्मै पशून्परि
गृह्णात्येकविंशतिमनु ब्रूयात्प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः स्तोमानां
प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्यै (५८)

चतुर्विंशतिमनु ब्रूयाद्ब्रह्मवर्चसकामस्य चतुर्विंशत्यक्षरा
गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैवास्मै ब्रह्मवर्चसमव

रुन्धे त्रिंशत्तमनुं ब्रूयादन्नकामस्य त्रिंशदक्षरा विराडन्नं
 विराड्विराजैवास्मा अन्नाद्यमव रुन्धे द्वात्रिंशत्तमनुं ब्रूयात्प्रतिष्ठाकामस्य
 द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगनुष्टुप्छन्दसां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्यै षट्त्रिंशत्तमनुं
 ब्रूयात्पशुकामस्य षट्त्रिंशदक्षरा बृहती बारहताः पशवो
 बृहत्यैवास्मै पशून् (५९)

अव रुन्धे चतुश्चत्वारिंशत्तमनुं ब्रूयादिन्द्रियकामस्य
 चतुश्चत्वारिंशदक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुत्रिष्टुभैवास्मा इन्द्रियमव
 रुन्धे ऽष्टाचत्वारिंशत्तमनुं ब्रूयात्पशुकामस्याष्टाचत्वारिंशदक्षरा
 जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशून्व रुन्धे सर्वाणि
 छन्दाः स्यन्तु ब्रूयाद्बहुयाजिनः सर्वाणि वा एतस्य छन्दाः स्यवरुन्धानि
 यो बहुयाज्यपरिमितमनुं ब्रूयादपरिमितस्यावरुन्धौ ॥ (६०)

कामयेत् प्रतिष्ठित्यै पशून्त्सप्तचत्वारिंशच्च ॥ [१०]

निर्वीतं मनुष्याणां प्राचीनावीतं पितॄणामुपवीतं देवानामुप
 व्ययते देवलक्ष्ममेव तत्कुरुते तिष्ठन्नन्वाह तिष्ठन् ह्याश्रुततरं वदति
 तिष्ठन्नन्वाह सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्या आसीनो यजत्यस्मिन्नेव
 लोके प्रति तिष्ठति यत्क्रौञ्चमन्वाहासुरं तद्यन्मन्द्रम्मानुषं तद्यदन्तरा
 तत्सदेवमन्तरानूच्य सदेवत्वाय विद्वांसो वै (६१)

पुरा होतारोऽभूवन्तस्माद्विधृता अध्वानोऽभूवन् पन्थानः
 समरुक्षन्नन्तर्वेद्यन्यः पादो भवति बहिर्वेद्यन्योऽथान्वाहाध्वनां

विधृत्यै पथामसः॑रोहायाथो॑ भूतं चैव भविष्यच्चाव॑ रुन्दे-
ऽथो परिमितं चैवापरिमितं चाव॑ रुन्देऽथो॑ ग्राम्याः॑श्चैव
पशूना॑रण्याः॑श्चाव॑ रुन्देऽथो॑ (६२)

देवलो॒कं चैव म॑नुष्यलो॒कं चा॒भि ज॑यति दे॒वा वै
सा॑मिधेनीर॒नूच्य॑ य॒ज्ञं ना॒न्वप॑श्यन्त्स प्र॒जाप॑तिस्तूष्णीमा॒घार-
मा॒घार॑यत्ततो॒ वै दे॒वा य॒ज्ञम॑न्वपश्यन् यत्तूष्णीमा॒घारमा॒घार॑यति
य॒ज्ञस्या॑नु॒ख्यात्या॒ अथो॑ सा॒मिधे॑नीरे॒वाभ्य॑न॒क्त्यलू॑क्षो भवति॒ य ए॒वं
वेदा॑थो त॒र्पय॑त्ये॒वैना॒स्तृप्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ (६३)

य ए॒वं वेद॑ यदे॒कया॒घार॑ये॒देका॑ प्रीणीयाद्यद्वाभ्यां॑ द्वे
प्रीणीयाद्यत्तिसृ॒भिर॑ति॒ तद्वैच॑येन्मन॒सा घा॑रयति॒ मन॑सा
ह्यना॑प्तमाप्यते॒ तिर्य॑श्च॒मा घा॑रयत्य॒च्छम्ब॑द्वारं॒ वाक्च॑ मन॑श्चार्तीयेताम॒हं
दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं व॑हामीति॒ वाग॑ब्रवीद्द॒हं दे॒वेभ्य॑ इति॒ मन॑स्तौ प्र॒जाप॑तिं
प्र॒श्नमै॑ता॒ः सोऽब्र॑वीत् (६४)

प्र॒जाप॑तिर्दृ॒तीरे॒व त्वं मन॑सोऽसि॒ यद्धि॑ मन॑सा॒ ध्याय॑ति॒ तद्वा॒चा
वद॑तीति॒ तत्खलु॑ तुभ्यं॒ न वा॒चा जु॑हवन्नित्य॑ब्रवीत् तस्मा॒न्मन॑सा
प्र॒जाप॑तये जुह॒ति मन॑ इव॒ हि प्र॒जाप॑तिः प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑
परि॒धीन्त्सम्मा॑र्ष्टि पु॒नात्ये॑वैना॒त्रिर्म॑ध्यमं॒ त्रयो॒ वै प्रा॒णाः प्रा॒णाने॒वाभि
ज॑यति॒ त्रिर्दक्षि॑णार्ध्यं॒ त्रयः॑ (६५)

इ॒मे लो॒का इ॒माने॒व लो॒कान॒भि ज॑यति॒ त्रिरु॑त्तरार्ध्यं॒ त्रयो॒

वै देवयानाः पन्थानस्तानेवाभि जयति त्रिरुपं वाजयति त्रयो वै देवलोका देवलोकेनेवाभि जयति द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उप दधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या आधारमा धारयति तिर इव (६६)

वै सुवर्गो लोकः सुवर्गमेवास्मै लोकं प्र रोयत्यृजुमा धारयत्यृजुरिव हि प्राणः सन्ततमा धारयति प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्या अथो रक्षसामपहत्यै यं कामयेत प्रमायुकः स्यादिति जिह्मं तस्या धारयेत्प्राणमेवास्मा जिह्मं नयति ताजकप्र मीयते शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाधार आत्मा ध्रुवा (६७)

आधारमाधार्य ध्रुवा९ समनक्त्यात्मन्नेव यज्ञस्य शिरः प्रति दधात्यग्निदेवानां दूत आसीद्वैव्योऽसुराणान्तौ प्रजापतिं प्रश्नमेता९ स प्रजापतिर्ब्राह्मणमब्रवीदेतद्वि ब्रूहीत्या श्रावयेतीदं देवाः शृणुतेति वाव तदब्रवीदग्निदेवो होतेति य एव देवानां तमवृणीत ततो देवाः (६८)

अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषः प्रवरं प्रवृणते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति यद्ब्राह्मणश्चाब्राह्मणश्च प्रश्नमेयातां ब्राह्मणायाधि ब्रूयाद्यद्ब्राह्मणायाध्याहात्मनेऽध्याह् यद्ब्राह्मणं पराहात्मनं पराह् तस्माद्ब्राह्मणो न परोच्यः॥ (६९)

वा आरण्याश्चाव रुन्धेऽथो पशुभिः सौऽब्रवीदक्षिणार्ध्यन्नयं इव ध्रुवा देवाश्चत्वारिंशच्च॥—[११]

आयुष्ट आयुर्दा अग्र आ प्यायस्व सं तेऽवं ते हेड उदुत्तमं
 प्र णो देव्या नो दिवोऽग्राविष्णू अग्राविष्णू इमं मे वरुण तत्त्वा
 याम्युदु त्यं चित्रम्। अपां नपादा ह्यस्थादुपस्थं जिह्वानामूर्ध्वो
 विद्युतं वसानः। तस्य ज्येष्ठं महिमानं वहन्तीरहरण्यवर्णाः परि
 यन्ति यहीः। सम् (७०)

अन्या यन्त्युपं यन्त्यन्याः समानमूर्वं नद्यः पृणन्ति।
 तमू शुचिः शुचयो दीदिवाः समपां नपातं परि तस्थुरापः।
 तमस्मेरा युवतयो युवानम्मर्मृज्यमानाः परि यन्त्यापः। स शुक्लेण
 शिक्केना रेवदग्निर्दीदायानिध्मो घृतनिर्णिगप्सु। इन्द्रावरुणयोरहः
 सम्राजोरव आ वृणे। ता नो मृडात ईदृशौ। इन्द्रावरुणा
 युवमध्वराय नः (७१)

विशे जनाय महि शर्म यच्छतम्। दीर्घप्रयज्युमति यो वनुष्यति
 वयं जयेम पृतनासु दृढ्यः। आ नो मित्रावरुणा प्र बाहवा। त्वं
 नो अग्ने वरुणस्य विद्वां देवस्य हेडोऽवं यासिसीष्ठाः। यजिष्ठो
 वह्नितमः शोशुचानो विश्वा द्वेषाः सि प्र मुमुग्ध्यस्मत्। स त्वं नो
 अग्नेऽवमो भवोती नेदिष्ठो अस्या उषसो व्युष्टौ। अव यक्ष्व नो
 वरुणम् (७२)

रराणो वीहि मंडीकः सुहवो न एधि। प्रप्रायमग्निर्भरतस्य
 शृण्वे वि यथ्सूर्यो न रोचते बृहद्वाः। अभि यः पूरु पृतनासु तस्थौ

दी॒दाय॒ दैव्यो॒ अति॑थिः शि॒वो नः॑ । प्र ते॑ यक्षि॒ प्र तं॑ इय॒र्मि म॒न्म
भुवो॑ यथा॒ वन्द्यो॑ नो॒ हवै॑षु । धन्व॑न्निव प्र॒पा अ॑सि॒ त्वम॑ग्न इय॒क्षवै॑
पूर॒वै प्र॑त्न राज॒न् । (७३)

वि पाज॑सा॒ वि ज्योति॑षा । स त्वम॑ग्रे प्रती॒केन॒ प्रत्यो॑ष
यातु॑धा॒न्यः । उ॒रु॒क्षये॑षु दी॒द्यत् । त॑ सुप्रती॒क॑ सु॒दृश॑ः
स्वश्च॑मवि॒द्वा॑सो वि॒दुष्ट॑र॑ सपे॒म । स य॑क्षद्वि॒श्वा व॒युना॑नि वि॒द्वान्प्र
ह॒व्यम॑ग्नि॒रमृते॑षु वोचत् । अ॒हो॒मुचै॑ वि॒वेष॑ यन्मा॒ वि न॑ इ॒न्द्रेन्द्र॑
क्ष॒त्रमिन्द्रि॑याणि शत॒क्रतो॑ऽनु॒ ते दा॑यि (७४)

य॒हीः सम॑ध्वराय॑ नो वरु॑ण॑ राज॒ः श्वतु॑श्चत्वारि॑शच्च ॥ [१२]

[स॒मिधु॑श्चक्षु॑षी प्र॒जाप॑तिराज्यं॒ देव॑स्य॒ स्फ्य॑म्ब्र॒ह्मवा॑दिनो॒ऽद्वि॒ग्नेऽस्यो॑ मनुः पृथि॒व्याः प॒शवो॑ऽग्नीधे॒ देवा॑

वै य॒ज्ञस्य॑ यु॒क्ष्वोश॑न्त॒स्त्वा द्वाद॑श]

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

स॒मिधो॑ यजति वस॒न्तमे॒वर्तू॑नामव॑ रुन्धे॒ तनून॑पातं यजति
ग्री॒ष्ममे॒वाव॑ रुन्धे इ॒डो य॑जति व॒र्षा ए॒वाव॑ रुन्धे ब॒र्हिर्य॑जति
श॒रद॑मे॒वाव॑ रुन्धे स्वाहा॒कारं॑ य॑जति हेम॒न्तमे॒वाव॑ रुन्धे
तस्मा॑त्स्वाहा॒कृता॒ हेम॑न्प॒शवो॑ऽव॑ सीदन्ति स॒मिधो॑ यजत्युष॑सं ए॒व
दे॒वता॑नामव॑ रुन्धे॒ तनून॑पातं यजति य॒ज्ञमे॒वाव॑ रुन्धे (१)

इ॒डो यंजति प॒शूने॒वाव॑ रुन्धे ब॒र्हिर्य॑जति प्र॒जामे॒वाव॑ रुन्धे
 स॒मान॑यत उप॒भृत॑स्तेजो वा आ॒ज्यं प्र॒जा ब॒र्हिः प्र॒जास्वे॒व तेजो॑
 दधाति स्वाहाका॒रं यंजति॑ वाच॑मे॒वाव॑ रुन्धे दश॑ सम्प॒द्यन्ते॑ दशाक्ष॑रा
 वि॒राड्वि॒राजै॒वान्नाद्य॑मव॑ रुन्धे स॒मिधो॑ यजत्य॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्रति॑
 तिष्ठति॑ तनूनपा॑तं यजति (२)

य॒ज्ञ ए॒वान्तरि॑क्षे प्रति॑ तिष्ठती॒डो यंजति॑ प॒शुष्वे॒व प्रति॑
 तिष्ठति॑ ब॒र्हिर्य॑जति॒ य ए॒व दे॒व्यानाः॑ पन्था॑नस्तेष्वे॒व प्रति॑
 तिष्ठति॑ स्वाहाका॒रं यंजति॑ सुव॑र्ग ए॒व लो॒के प्रति॑ तिष्ठत्ये॒ताव॑न्तो
 वै दे॒वलो॒कास्तेष्वे॒व य॑थापूर्वं प्रति॑ तिष्ठति॑ दे॒वासुरा॑ ए॒षु
 लो॒केष्व॑स्पर्धन्त॒ ते दे॒वाः प्र॑या॒जैरे॒भ्यो लो॒केभ्योऽसुरा॑न्प्राणु॑दन्त॒
 तत्प्र॑या॒जाना॑म् (३)

प्र॒या॒ज॒त्वं यस्यै॒वं वि॒दुषः॑ प्र॒या॒जा इ॒ज्यन्ते॑ प्रै॒भ्यो लो॒केभ्यो॑
 भ्रातृ॑व्यानुद॒तेऽभि॒क्राम॑ जुहोत्य॒भिजित्यै॑ यो वै प्र॒या॒जाना॑म्मिथु॑नं
 वेद॒ प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॑यते स॒मिधो॑ ब॒ह्वीरि॑व यजति॒
 तनून॑पा॒तमे॒कमि॒व मि॑थुनं तदि॒डो ब॒ह्वीरि॑व यजति॒ ब॒र्हिरे॒कमि॒व
 मि॑थुनं तदे॒तद्वै प्र॑या॒जाना॑म्मिथु॑नम् य ए॒वं वेद॒ प्र (४)

प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॑यते दे॒वानां॑ वा अ॒नि॒ष्टा दे॒वता॑
 आस॒न्नथा॑सुरा य॒ज्ञम॑जिघा॑सन्ते दे॒वा गा॑य॒त्रीं व्यौ॑हन् पश्चा॑क्षरा॑णि
 प्रा॒चीना॑नि त्री॑णि प्रती॒चीना॑नि ततो॒ वर्म॑ य॒ज्ञाया॑भ॒वद्वर्म॑ यज॑मानाय॒

यत्प्रयाजानूयाजा इज्यन्ते वर्मेव तद्यज्ञाय क्रियते वर्म यजमानाय
भ्रातृव्याभिभूत्यै तस्माद्वरूथम्पुरस्ताद्वर्षीयः पश्चाद्वर्षीयो देवा वै
पुरा रक्षोभ्यः (५)

इति स्वाहाकारेण प्रयाजेषु यज्ञं सः स्थाप्यमपश्यन्तः
स्वाहाकारेण प्रयाजेषु समस्थापयन्ति वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति
यत्स्वाहाकारेण प्रयाजेषु सः स्थापयन्ति प्रयाजानिष्ठा हवींष्यभि
घारयति यज्ञस्य सन्तत्या अथो हविरेवाकरथो यथापूर्वमुपैति
पिता वै प्रयाजाः प्रजानूयाजा यत्प्रयाजानिष्ठा हवींष्यभिघारयति
पितैव तत्पुत्रेण साधारणम् (६)

कुरुते तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च न कथा पुत्रस्य केवलं कथा
साधारणम्पितुरित्यस्कन्नमेव तद्यत्प्रयाजेष्विष्टेषु स्कन्दति गायत्र्यैव
तेन गर्भं धत्ते सा प्रजां पशून् यजमानाय प्र जनयति॥ (७)

यजति यज्ञमेवावरुन्धे तनूनपातं यजति प्रयाजानामेवं वेद प्र रक्षोभ्यः साधारणं पञ्चत्रिंशच्च॥ [१]

चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदाज्यभागौ यदाज्यभागौ यजति
चक्षुषी एव तद्यज्ञस्य प्रति दधाति पूर्वार्धं जुहोति तस्मात्पूर्वार्धं
चक्षुषी प्रबाहुं जुहोति तस्मात्प्रबाहुक्रक्षुषी देवलोकं वा अग्निना
यजमानोऽनु पश्यति पितृलोकं सोमेनोत्तरार्धंऽग्नये जुहोति
दक्षिणार्धं सोमायैवमिव हीमौ लोकावनयोर्लोकयोरनुख्यात्यै
राजानौ वा एतौ देवतानाम् (८)

यदग्नीषोमावन्तरा देवता इज्येते देवतानां विधृत्यै तस्माद्राज्ञां
मनुष्यां विधृता ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते
येनान्यतोदतश्च पशून्दाधारोभयतोदतश्चेत्यृचमनूच्याज्यभागस्य
जुषाणेन यजति तेनान्यतोदतो दाधारर्चमनूच्यं हविषं ऋचा
यजति तेनोभयतोदतो दाधार मूर्धन्वतीं पुरोनुवाक्या भवति
मूर्धानमेवैनं समानानां करोति (९)

नियुत्वत्या यजति भ्रातृव्यस्यैव पशून्नि युवते केशिनं
ह दाम्यं केशी सात्यकामिरुवाच सप्तपदां ते शक्करीः श्वो
यज्ञे प्रयोक्तासे यस्यै वीर्येण प्र जातान्भ्रातृव्यान्नुदते प्रति
जनिष्यमाणान् यस्यै वीर्येणोभयोर्लोकयोज्योतिर्धत्ते यस्यै वीर्येण
पूर्वार्धेनानुद्धान्भुनक्ति जघनार्धेन धेनुरिति पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या
भवति जातानेव भ्रातृव्यान्प्र णुदत उपरिष्टाल्लक्ष्मा (१०)

याज्या जनिष्यमाणानेव प्रति नुदते पुरस्ताल्लक्ष्मा
पुरोनुवाक्या भवत्यस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्त उपरिष्टाल्लक्ष्मा
याज्यामुष्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तावस्मा इमौ
लोकौ भवतो य एवं वेद पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवति
तस्मात्पूर्वार्धेनानुद्धान्भुनक्त्युपरिष्टाल्लक्ष्मा याज्या तस्माज्जघनार्धेन
धेनुर्य एवं वेद भुङ्क्त एनमेतौ वज्र आज्यं वज्र आज्यभागौ (११)

वज्रो वषट्कारस्त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र

ह॑र॒त्य॒छ॑म्ब॒द्धार॑म॒प॒गूर्य॑ वष॑ट्करोति॒ स्तृ॒त्यै॑ गाय॒त्री पु॑रोनुवा॒क्या॑
भवति॒ त्रि॒ष्टु॒ग्या॒ज्या॑ ब्रह्म॑न्ने॒व क्ष॒त्रम॑न्वार॒म्भय॑ति॒ तस्मा॑द्ब्राह्म॒णो
मुख्यो॒ मुख्यो॑ भवति॒ य ए॒वं वेद॑ प्रै॒वैनं॑ पु॒रोनुवा॒क्या॑याह॒ प्र ण॑यति
या॒ज्यया॑ ग॒मय॑ति वष॑ट्कारेणै॒वैनं॑ पु॒रोनुवा॒क्या॑या दत्ते॒ प्र य॑च्छति
या॒ज्यया॑ प्रति॑ (१२)

व॒ष॒ट्कारे॑ण॒ स्थाप॑यति॒ त्रि॒पदा॑ पु॒रोनुवा॒क्या॑ भवति॒ त्रयं॑ इ॒मे
लो॒का ए॒ष्वे॒व लो॒केषु॑ प्रति॑ तिष्ठति॒ चतु॑ष्पदा या॒ज्या॑ चतु॑ष्पद ए॒व
प॒शून॑वं रु॒न्धे द्य॒क्षरो॑ व॒षट्कारो॑ द्वि॒पाद्य॑ज॒मानः॑ प॒शुष्वे॒वोप॑रि॒ष्टात्प्रति॑
तिष्ठति॒ गाय॒त्री पु॑रोनुवा॒क्या॑ भवति॒ त्रि॒ष्टु॒ग्या॒ज्यैषा॑ वै स॒प्तप॑दा
श॒क्रो य॒द्वा ए॒तया॑ दे॒वा अ॑शि॒क्षन्त॑द॒शक्रु॑वन् य ए॒वं वेद॑ श॒क्रोत्ये॒व
यच्छि॑क्षति॥ (१३)

देव॒ता॒नाङ्क॑रोत्यु॒परि॑ष्ठा॒ल्लक्ष्मा॑ऽऽज्य॒भागौ॑ प्रति॑ श॒क्रोत्ये॒व द्वे च॑॥ [२]

प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञान्व्यादि॑श॒त्स आ॒त्मन्ना॑ज्य॒मधत्त॑
तं दे॒वा अ॑ब्रुवन्ने॒ष वा॒व य॒ज्ञो य॒दाज्य॑म॒प्ये॒व नो॒त्रास्त्विति॑
सोऽब्र॑वी॒द्यजान्॑ व॒ आ॒ज्य॑भा॒गावुप॑ स्तृ॒णान॑भि॒ घा॑र॒यानिति॑
तस्मा॑द्य॒जन्त्या॑ज्य॒भागा॑वुप॑ स्तृ॒णन्त्य॑भि॒ घा॑र॒यन्ति॑ ब्रह्म॒वादि॑नो
वद॑न्ति॒ कस्मा॑त्स॒त्याद्या॑त॒यामा॑न्य॒न्यानि॑ ह॒वींष्य॑या॒तयाम॑माज्य॒मिति॑
प्राजाप॑त्यम् (१४)

इति॑ ब्रूया॒दया॑त॒यामा॑ हि दे॒वानां॑ प्र॒जाप॑तिरिति॒ छन्दा॑ंसि

देवेभ्योऽपाक्रामन्न वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति तेभ्य
 एतच्चतुरवत्तमधारयन्पुरोनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै वषट्काराय
 यच्चतुरवत्तं जुहोति छन्दांस्येव तत्प्रीणाति तान्यस्य
 प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्त्यङ्गिरसो वा इत उत्तमाः सुवर्गं
 लोकमायन्तदृषयो यज्ञवास्त्वभ्यवायन्ते (१५)

अपश्यन्पुरोडाशं कूर्मं भूतं सर्पन्तं तमंब्रुवन्निन्द्राय
 ध्रियस्व बृहस्पतये ध्रियस्व विश्वेभ्यो देवेभ्यो ध्रियस्वेति स
 नाध्रियत् तमंब्रुवन्नग्नये ध्रियस्वेति सोऽग्नयेऽध्रियत् यदाग्नेयो-
 ऽष्टाकपालोऽमावास्यायां च पौर्णमास्यां चाच्युतो भवति
 सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै तमंब्रुवन्कथाहास्था इत्यनुपाक्तो-
 ऽभूवमित्यब्रवीद्यथाक्षोऽनुपाक्तः (१६)

अवाच्छत्येवमवारमित्युपरिष्ठादभ्यज्याधस्तादुपानक्ति
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै सर्वाणि कपालान्यभि प्रथयति
 तावतः पुरोडाशान्मुष्मिल्लोकेऽभि जयति यो विदग्धः स नैर्ऋतो
 योऽशृतः स रौद्रो यः शृतः स सदेवस्तस्मादविदहता शृतंकृत्यः
 सदेवत्वाय भस्मनाभि वासयति तस्मान्मासेनास्थि छुन्नं
 वेदेनाभि वासयति तस्मात् (१७)

केशैः शिरश्छुन्नं प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकादगतं देवलोकं
 यच्छृतं हविरनभिघारितमभिघार्योद्वासयति देवत्रैवैनं दमयति

यद्येकं कपालं नश्येदेको मासः संवत्सरस्यानवेतः स्यादथ
यजमानः प्र मीयेत यद्वे नश्येतां द्वौ मासौ संवत्सरस्यानवेतौ
स्यातामथ यजमानः प्र मीयेत संख्यायोद्वासयति यजमानस्य (१८)

गोपीथाय यदि नश्येदाश्विनं द्विकपालं निर्वपेद्वावापृथिव्यमेकं क
वै देवानां भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति द्वावापृथिव्यं
एककपालो भवत्यनयोर्वा एतन्नश्यति यन्नश्यत्यनयोरेवैनद्विन्दति
प्रतिष्ठित्यै॥ (१९)

प्रजापत्यन्तेऽक्षोऽनुपाक्तो वेदेनाभि वांसयति तस्माद्यजमानस्य द्वात्रिंशच्च॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्फ्यमा दत्ते प्रसूत्या
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम् पूष्णो
हस्ताभ्यामित्याह यत्यै शतभृष्टिरसि वानस्पत्यो द्विषतो वध इत्याह
वज्रमेव तत्सः श्यति भ्रातृव्याय प्रहरिष्यन्त्सम्बयजुर्हरत्येतावती
वै पृथिवी यावती वेदिस्तस्या एतावत एव भ्रातृव्यं निर्भजति (२०)

तस्मान्नाभागं निर्भजन्ति त्रिर्हरति त्रयं इमे लोका एभ्य
एवैनं लोकेभ्यो निर्भजति तूष्णीं चतुर्थः हरत्यपरिमितादेवैनं
निर्भजत्युद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं तदपं हन्त्युद्धन्ति तस्मादोषधयः
परा भवन्ति मूलं छिनत्ति भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनत्ति
पितृदेवत्यातिखातेयतीं खनति प्रजापतिना (२१)

यज्ञमुखेन सम्मितामा प्रतिष्ठायै खनति यजमानमेव प्रतिष्ठां

गमयति दक्षिणतो वर्षीयसीं करोति देवयजनस्यैव रूपमकः
 पुरीषवतीं करोति प्रजा वै पशवः पुरीषं प्रजयैवैनं पशुभिः
 पुरीषवन्तं करोत्युत्तरं परिग्राहं परि गृह्णात्येतावती वै पृथिवी
 यावती वेदिस्तस्या एतावत एव भ्रातृव्यं निर्भज्यात्मन उत्तरं
 परिग्राहं परि गृह्णाति क्रूरमिव वै (२२)

एतत्करोति यद्वेदिं करोति धा असि स्वधा असीति योयुष्यते
 शान्त्यै प्रोक्षणीरा सादयत्यापो वै रक्षोघ्नी रक्षसामपहत्यै
 स्फ्यस्य वर्त्मन्सादयति यज्ञस्य सन्तत्यै यं द्विष्यात्तं
 ध्यायेच्छुचैवैनं मर्पयति॥ (२३)

भजति प्रजापतिनेव वै त्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यद्विर्हवींषि प्रौक्षीः केनाप इति ब्रह्मणेति
 ब्रूयादद्विर्ह्येव हवींषि प्रोक्षति ब्रह्मणाप इध्माबर्हिः प्रोक्षति
 मेध्यमेवैनं करोति वेदिं प्रोक्षत्यृक्षा वा एषाऽलोमकाऽमेध्या
 यद्वेदिर्मेध्यामेवैनं करोति दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेति
 बर्हिरासाद्य प्र (२४)

उक्षत्येभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोक्षति क्रूरमिव वा एतत्करोति
 यत्खनंत्यपो नि नयति शान्त्यै पुरस्तात्प्रस्तरं गृह्णाति मुख्यमेवैनं
 करोतीयन्तं गृह्णाति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितम्बर्हिः
 स्तृणाति प्रजा वै बर्हिः पृथिवी वेदिः प्रजा एव पृथिव्यां

प्रति॑ ष्ठापय॑त्यन॑तिदृ॒श्च॑ स्तृ॒णाति॑ प्र॒जयै॑वैन॑म्प॒शुभि॑रन॑तिदृ॒शं
करोति॑ (२५)

उत्तर॑म्ब॒र्हिषः॑ प्र॒स्तर॑ स॒ादय॑ति प्र॒जा वै ब॒र्हिर्य॑ज॒मानः॑
प्र॒स्तर॑ो यज॑मानमे॒वाय॑ज॒माना॑दुत्तरं॑ करोति॑ तस्मा॒द्यज॑मानो-
ऽय॑ज॒माना॑दुत्त॑रोऽन्त॑र्दधाति॑ व्यावृ॑त्त्या अ॒नक्ति॑ ह॒विष्कृ॑तमे॒वैन॑
सुव॑र्गं लो॒कं ग॑मयति॑ त्रेधा॑न॒क्ति॑ त्रयं॑ इमे लो॒का ए॒भ्य ए॒वैन॑
लो॒केभ्यो॑ऽनक्ति॑ न प्रति॑ शृ॒णाति॑ यत्प्र॑तिशृ॒णीया॑दनू॒र्ध्वम्भा॑वुकं
यज॑मानस्य स्यादु॒परी॑व॒ प्र ह॑रति (२६)

उ॒परी॑व॒ हि सु॒वर्गो॑ लो॒को नि य॑च्छति॑ वृष्टि॑मे॒वास्मै॑ नि
य॑च्छति॑ नात्य॑ग्रं प्र ह॑रेद्यदत्य॑ग्रं प्रह॑रेदत्यासा॒रिण्य॑ध्व॒र्योर्ना॑शु॒का
स्या॒न्न पु॒रस्ता॑त्प्रत्य॑स्येद्यत्पु॒रस्ता॑त्प्रत्य॑स्येत्सु॒वर्गाल्लो॒काद्य॑ज॒मानं॑
प्रति॑ नुदेत्प्रा॒ञ्चं प्र ह॑रति॑ यज॑मानमे॒व सु॒वर्गं लो॒कं ग॑मयति॑ न
विष्व॑ञ्चं वि यु॒याद्य॑द्विष्व॑ञ्चं वि॒युया॑त् (२७)

रू॒यस्य॑ जायेतो॒र्ध्वमु॒द्यौत्यू॒र्ध्वमि॑व॒ हि पु॒ंसः पु॒माने॒वास्य॑
जाय॑ते॒ यथ्स्फ्ये॑न॒ वोप॑वे॒षेण॑ वा योयु॑प्येत॒ स्तृति॑रे॒वास्य॑ सा ह॒स्तेन॑
योयु॑प्यते॒ यज॑मानस्य गोपी॒थाय॑ ब्र॒ह्मवा॑दिनो॒ वद॑न्ति॒ किं य॒ज्ञस्य॑
यज॑मान॒ इति॑ प्र॒स्तर॑ इति॑ तस्य॒ क्व सु॒वर्गो॑ लो॒क इत्या॑हव॒नीय॑
इति॑ ब्रूया॒द्यत्प्र॑स्तरमा॒हव॑नीये॒ प्रह॑रति॑ यज॑मानमे॒व (२८)

सु॒वर्गं लो॒कं ग॑मयति॑ वि वा ए॒तद्य॑ज॒मानो लि॑शते॒ यत्प्र॑स्तरं

योयुप्यन्ते ब॒र्हिरनु॑ प्रह॑रति॒ शान्त्या॑ अनारम्भ॒ण इव॑ वा
 ए॒तर॒ह्यध्व॑र्युः स ई॒श्वरो॑ वे॒पनो॑ भवि॑तोर्ध्रु॒वासी॑ती॒माम॒भि मृ॑शती॒यं
 वै ध्रु॒वाऽस्यामे॒व प्रति॑ तिष्ठति॒ न वे॑प॒नो भ॑वत्यगा(३)न॑ग्री॒दित्या॑ह
 यद्ब्रू॒यादग॑न्न॒ग्निरित्य॒ग्नाव॒ग्निं ग॑मये॒न्निर्य॑जमानः सु॒वर्गालो॒काद्भजे॑द॒गन्नि
 ब्रू॒याद्य॑जमानमे॒व सु॒वर्गं लो॒कं ग॑मयति॥ (२९)

आसाद्य॒ प्रान॑तिदृ॒शं करोति॑ ह॒रति॑ वि॒युयाद्य॑जमानमे॒वाग्निरिति॑ सप्तद॑श च॥ [५]

अ॒ग्नेस्त्रयो॑ ज्या॒याः सो॒ भ्रातर॑ आस॒न्ते दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं वह॑न्तः
 प्रा॒मी॒यन्त॒ सोऽग्निर॑बिभेदित्थं॒ वाव॑ स्य आ॒र्तिमा॑रि॒ष्यतीति॑
 स नि॒लाय॑त॒ सोऽपः॑ प्रावि॑शत्तं दे॒वताः॑ प्रैष॑मैच्छ॒न्तम्म॒थ्स्यः॑
 प्रा॒ब्रवी॑त्तम॑शपद्धि॒याधिया॑ त्वा व॒ध्यासु॑र्यो मा॒ प्रावो॑च॒ इति॑
 तस्मा॒न्मथ्स्य॑ धि॒याधिया॑ घ्नन्ति श॒प्तः (३०)

हि तम॑न्व॒विन्द॑न्तम॑ब्रुव॒न्नुप॑ न॒ आ वर्त॑स्व ह॒व्यं नो॑ व॒हेति॑
 सोऽब्र॑वी॒द्वरं॑ वृ॒णै यदे॒व गृ॑ही॒तस्याहु॑तस्य ब॒हिःप॑रि॒धि स्क॑न्दा॒त्तन्मे॒
 भ्रात॑ृणा॒म्भाग॑धेय॑मस॒दिति॑ तस्मा॒द्यद्गृ॑ही॒तस्याहु॑तस्य ब॒हिःप॑रि॒धि
 स्क॑न्द॒ति तेषां॑ तद्वा॒गधेयं॑ ताने॒व तेन॑ प्रीणाति॒ परि॒धीन्परि॑ दधाति॒
 रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै सः स्पर्श॑यति (३१)

रक्ष॑सा॒मन॑न्वव॒चाराय॑ न पुर॒स्तात्परि॑ दधा॒त्यादित्यो॑
 ह्यैवो॒द्यन्पु॑र॒स्ताद्र॑क्षाः स्य॒पह॑न्त्यूर्ध्वे स॒मिधा॒वा द॑धात्यु॒परि॑ष्टादे॒व
 रक्षा॑ः स्य॒प ह॑न्ति॒ यजु॑षा॒न्यां तू॒ष्णीम॒न्यामि॑थुन॒त्वाय॑ द्वे आ

दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै यंजेत
 यो यज्ञस्यार्त्या वसीयान्त्स्यादिति भूपतये स्वाहा भुवनपतये
 स्वाहा भूतानाम् (३२)

पतये स्वाहेति स्कन्मनु मन्त्रयेत यज्ञस्यैव तदात्या
 यजमानो वसीयान्भवति भूयसीर्हि देवताः प्रीणाति जामि
 वा एतद्यज्ञस्य क्रियते यदन्वञ्चो पुरोडाशावुपाशुयाजमन्तरा
 यंजत्यजामित्वायाथो मिथुनत्वायाग्निरमुष्मिल्लोक आसीद्यमो-
 ऽस्मिन्ते देवा अब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यूहामेत्यन्नाद्येन देवा अग्निम् (३३)

उपामन्त्रयन्त राज्येन पितरो यमं तस्मादग्निर्देवानामन्नादो
 यमः पितृणां राजा य एवं वेद प्र राज्यमन्नाद्यमाप्नोति
 तस्मा एतद्भागधेयं प्रायच्छन् यदग्नये स्विष्टकृतेऽवद्यन्ति यदग्नये
 स्विष्टकृतेऽवद्यति भागधेयेनैव तद्रुद्रः समर्धयति सकृत्सकृदव-
 द्यति सकृदिव हि रुद्र उत्तरार्धादव द्यत्येषा वै रुद्रस्य (३४)

दिग्स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते द्विरभि घोरयति
 चतुरवत्तस्याप्त्यै पशवो वै पूर्वा आहुतय एष रुद्रो यदग्निर्यत्पूर्वा
 आहुतीरभि जुहुयाद्रुद्राय पशूनपि दध्यादपशुर्यजमानः स्यादतिहाय
 पूर्वा आहुतीर्जुहोति पशूनां गोपीथाय॥ (३५)

शतः स्पर्शयति भूतानामग्निं रुद्रस्यं सप्तत्रिंशच्च॥ [६]

मनुः पृथिव्या यज्ञियमैच्छत्स घृतं निषिक्तमविन्दत्सो-

ऽब्रवीत्कोऽस्येश्वरो यज्ञेऽपि कर्तोरिति तावंब्रूतामित्रावरुणौ
 गोरेवावमीश्वरौ कर्तौः स्व इति तौ ततो गां समैरयतां
 सा यत्रयत्र न्यक्रामत्ततो घृतमपीडयत् तस्माद्धृतपद्ध्यते तदस्यै
 जन्मोपहृतं रथन्तरं सह पृथिव्येत्याह (३६)

इयं वै रथन्तरमिमामेव सहान्नाद्येनोप ह्वयत् उपहृतं
 वामदेव्यं सहान्तरिक्षेणेत्याह पशवो वै वामदेव्यं पशून्नेव
 सहान्तरिक्षेणोप ह्वयत् उपहृतम्बृहत्सह दिवेत्याहैरं वै बृहदिरामेव
 सह दिवोप ह्वयत् उपहृताः सप्त होत्रा इत्याह होत्रा एवोप ह्वयत्
 उपहृता धेनुः (३७)

सहरषभेत्याह मिथुनमेवोप ह्वयत् उपहृतो भक्षः सखेत्याह
 सोमपीथमेवोप ह्वयत् उपहृतां (४) हो इत्याहात्मानमेवोप
 ह्वयत् आत्मा ह्युपहृतानां वसिष्ठ इडामुप ह्वयते पशवो वा इडा
 पशून्नेवोप ह्वयते चतुरुप ह्वयते चतुष्पादो हि पशवो मानवीत्याह
 मनुर्ह्येताम् (३८)

अग्रेऽपश्यद्धृतपदीत्याह यदेवास्यै पदाद्धृतमपीडयत्
 तस्मादेवमाह मैत्रावरुणीत्याह मित्रावरुणौ ह्येनां समैरयतां ब्रह्म
 देवकृतमुपहृतमित्याह ब्रह्मैवोप ह्वयते दैव्या अध्वर्यव उपहृता
 उपहृता मनुष्या इत्याह देवमनुष्यान्नेवोप ह्वयते य इमं यज्ञमवान्
 ये यज्ञपतिं वर्धनित्याह (३९)

यज्ञाय॑ चै॒व यज॑मानाय चा॒शिष॑मा शा॒स्त उप॑हूते
 द्यावा॑पृथि॒वी इत्या॑ह द्यावा॑पृथि॒वी ए॒वोप॑ ह्वयते पूर्व॑जे ऋ॒ताव॑री
 इत्या॑ह पूर्व॑जे ह्ये॒ते ऋ॒ताव॑री दे॒वी दे॒वपु॑त्रे इत्या॑ह दे॒वी ह्ये॒ते
 दे॒वपु॑त्रे उप॑हूतोऽयं यज॑मान इत्या॑ह यज॑मानमे॒वोप॑ ह्वयत
 उत्तर॑स्यां दे॒वय॑ज्यायामुप॑हूतो भूय॑सि ह॒विष्कर॑ण उप॑हूतो दि॒व्ये
 धाम॑न्नुप॑हूतः (४०)

इत्या॑ह प्र॒जा वा उत्तरा॑ दे॒वय॑ज्या प॒शवो॑ भूयो॑ ह॒विष्कर॑ण॒
 सुव॑र्गो लो॒को दि॒व्यं धामे॑दम॒सीदम॑सीत्ये॒व यज्ञ॑स्य॒ प्रियं॑ धामोप॑
 ह्वयते॒ विश्व॑मस्य॒ प्रियमु॑प॒हूतमि॒त्याहा॑छं॒म्बद्वार॑मे॒वोप॑ ह्वयते॥ (४१)

आहु॑ धे॒नुरेतां॑ वर्ध॑नित्या॑ह धाम॑न्नुप॑हूतश्चतु॑स्त्रि॒शच्च॑॥ [७]

प॒शवो॑ वा इडा॑ स्व॒यमा द॑त्ते काम॑मे॒वात्म॑ना पशू॒नामा द॑त्ते न
 ह्य॑न्यः काम॑म्पशू॒नां प्र॒यच्छ॑ति वा॒चस्प॑तये त्वा हु॒तं प्राश्ना॑मीत्या॑ह
 वाच॑मे॒व भा॒ग॒धेये॑न प्रीणाति॒ सद॑स॒स्पत॑ये त्वा हु॒तं प्राश्ना॑मीत्या॑ह
 स्व॒गाकृ॑त्यै चतुर॒वत्तं भ॑वति ह॒विर्वै च॑तुर॒वत्तम्प॒शव॑श्चतुर॒वत्तं यद्धोता॑
 प्राश्नी॒याद्धोता॑ (४२)

आ॒र्तिमा॑र्च्छे॒द्यद॒ग्नौ जु॑हुयाद्बु॒द्राय॑ प॒शून॑पि दध्यादप॒शुर्यज॑मानः
 स्याद्वा॒चस्प॑तये त्वा हु॒तं प्राश्ना॑मीत्या॑ह प॒रोक्ष॑मे॒वैन॑जुहोति॒
 सद॑स॒स्पत॑ये त्वा हु॒तं प्राश्ना॑मीत्या॑ह स्व॒गाकृ॑त्यै प्राश्न॑न्ति ती॒र्थ
 ए॒व प्राश्न॑न्ति दक्षि॑णां ददाति ती॒र्थ ए॒व दक्षि॑णां ददाति वि वा

एतद्यज्ञम् (४३)

छिन्दन्ति यन्मध्यतः प्राश्नन्त्यद्विर्माजयन्त आपो वै सर्वा
 देवता देवताभिरेव यज्ञः सं तन्वन्ति देवा वै यज्ञाद्ब्रुद्रमन्तरायन्त्स
 यज्ञमविध्यत्तं देवा अभि समंगच्छन्त कल्पतां न इदमिति तै-
 ऽब्रुवन्त्स्विष्टं वै न इदं भविष्यति यदिमं राधयिष्याम् इति
 तत्स्विष्टकृतः स्विष्टकृत्वन्तस्याविद्धं निः (४४)

अकृन्तन् यवेन सम्मितं तस्माद्यवमात्रमव द्येद्यज्यायो-
 ऽवद्येद्रोपयेत्तद्यज्ञस्य यदुप च स्तृणीयादभि च घारयेदुभयतः सः श्वायि
 कुर्यादवदायाभि घारयति द्विः सम्पद्यते द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै
 यत्तिरश्चीनमतिहरेदनमिविद्धं यज्ञस्याभि विध्येदग्रेण परि हरति
 तीर्थेनैव परि हरति तत्पूष्णे पर्यहरन्तत् (४५)

पूषा प्राश्य दतोऽरुणत्तस्मात्पूषा प्रपिष्टभागोऽदन्तको हि तं
 देवा अब्रुवन्वि वा अयमार्ध्यप्राशिन्नियो वा अयमभूदिति
 तद्धृस्पतये पर्यहरन्त्सोऽबिभेद्धृस्पतिरित्थं वाव स्य
 आर्तिमारिष्यतीति स एतम्मन्त्रमपश्यत्सूर्यस्य त्वा चक्षुषा
 प्रति पश्यामीत्यब्रवीन्न हि सूर्यस्य चक्षुः (४६)

किं च न हिनस्ति सोऽबिभेत्प्रतिगृह्णन्त मा हिः सिष्यतीति
 देवस्य त्वा सवितुः प्रंसुवैऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां प्रति
 गृह्णामीत्यब्रवीत्सवितुः प्रंसूत एवैनद्वहणा देवताभिः प्रत्यगृह्णात्सो-

ऽबिभेत्प्राश्रन्तं मा हि॑सिष्यतीत्यग्नेस्त्वास्येन॑ प्राश्रामीत्यब्रवीन्न
ह्यग्नेरास्यं किं च॒न हि॒नस्ति॒ सोऽबिभेत् (४७)

प्राशितं मा हि॑सिष्यतीति॑ ब्राह्मणस्योदरेणेत्यब्रवीन्न हि
ब्राह्मणस्योदरं किं च॒न हि॒नस्ति॒ बृहस्पतेर्ब्रह्मणेति॑ स हि ब्रह्मिष्ठोऽप॒
वा ए॒तस्मात्प्रा॒णाः क्रा॑मन्ति॒ यः प्रा॑शिन्नं प्रा॒श्रात्य॒द्विर्मा॑र्जयित्वा
प्रा॒णान्ध॒सम्मृ॑शते॒ऽमृतं॑ वै प्रा॒णा अ॒मृत॒माप॑ः प्रा॒णाने॒व य॑था॒स्थान॑मुप॑
ह्वयते॥ (४८)

प्राञ्जीयाद्धोतां यज्ञं निरहरन्तच्चक्षुरास्यङ्किं च॒न हि॒नस्ति॒ सोऽबिभेच्चतुश्चत्वारि॑शच्च॥ ——— [८]

अ॒ग्नीध॒ आ द॑धात्य॒ग्निमु॑खाने॒वर्तून्प्री॑णाति॒ समि॒धमा॑
द॑धात्युत्तरा॒सामा॑हुतीनां॒ प्रति॑ष्ठित्या॒ अथो॑ समि॒द्वत्ये॒व जु॑होति
परि॒धीन्ध॒सम्मा॑र्ष्टि॒ पुना॑त्ये॒वैनान्ध॒सकृ॑त्स॒कृत्स॒म्मा॑र्ष्टि॒ परा॑डि॒व
ह्ये॒तर॑र्हि॒ यज्ञश्च॒तुः सम्प॑द्यते॒ चतु॑ष्पादः॒ प॒शवः॑ प॒शूने॒वाव॑ रु॒न्धे
ब्रह्म॒न्प्र स्था॑स्याम् इत्या॒हात्र॒ वा ए॒तर॑र्हि॒ यज्ञः श्रि॒तः (४९)

यत्र॑ ब्रह्मा यत्रै॒व य॒ज्ञः श्रि॒तस्त॑तं ए॒वैन॒मा र॑भते॒ यद्ध॑स्तेन॒
प्र॒मीवै॑द्वे॒पनः॑ स्याद्यच्छी॒र्ष्णा शी॑र्ष॒क्तिमा॒न्धस्या॑द्यत्तूष्णीमासी॒तासं॑
प्र॒तो य॒ज्ञः स्या॒त्प्र ति॑ष्ठेत्ये॒व ब्रू॑याद्वा॒चि वै य॒ज्ञः श्रि॒तो यत्रै॒व य॒ज्ञः
श्रि॒तस्त॑तं ए॒वैन॒सम्प्र॑ यच्छति॒ देव॑ स॒वित॑रे॒तत्ते प्र॑ (५०)

आ॒हेत्या॑ह॒ प्रसू॑त्यै॒ बृह॑स्पतिर्ब्रह्मेत्या॑ह॒ स हि॑ ब्रह्मिष्ठः
स य॒ज्ञम्पा॑हि॒ स य॒ज्ञप॑तिम्पाहि॒ स मा॒म्पाही॑त्या॑ह॒ य॒ज्ञाय॑

यजमानायात्मने तेभ्य एवाशिषमा शास्तेऽना॑र्त्या आ॒श्राव्या॑ह
देवान् यजेति॑ ब्रह्मवा॒दिनो॑ वदन्ती॒ष्टा देवता॑ अथ॑ कत॒म ए॒ते दे॒वा
इति॒ छन्दा॒ःसीति॑ ब्रूयाद्वाय॒त्रीं त्रि॒ष्टुभम् (५१)

जग॑तीमित्यथो॒ खल्वा॑हुर्ब्रा॒ह्मणा॑ वै छन्दा॒ःसीति॑ ताने॒व
तद्य॑जति॒ देवानां॑ वा इ॒ष्टा दे॒वता॑ आस॒न्नथा॒ग्निर्नो॑द॒ज्वल॑त्तं
दे॒वा आहु॑तीभि॒रनू॒याजे॒ष्वन्वा॑विन्दन् यद॑नू॒याजा॑न् यज॑त्य॒ग्निमे॒व
तथ्स॑मि॒न्द्र ए॒तदु॒र्वे ना॒मांसु॑र आ॒सी॒त्स ए॒तर॑हि य॒ज्ञस्या॒शिष॑मवृ॒द्ध
यद्व॒यादे॒तत् (५२)

उ॒ द्या॒वापृ॑थि॒वी भ॒द्रम॑भू॒दित्ये॒तदु॒मेवा॑सुरं य॒ज्ञस्या॒शिषं॑
गम॑येदि॒दं द्या॒वापृ॑थि॒वी भ॒द्रम॑भू॒दित्ये॒व ब्रू॒याद्य॑ज॒मानमे॒व
य॒ज्ञस्या॒शिषं॑माम॒य॒त्याध॑र्म॒ सूक्त॑वा॒कमु॒त न॑मोवा॒कमित्या॑हे॒दम॑रा॒थस्मेति॑
वावै॑तदा॒होप॑श्रितो दि॒वः पृ॑थि॒व्योरित्या॑ह द्या॒वापृ॑थि॒व्योर्हि य॒ज्ञ
उप॑श्रित॒ ओम॑न्वती तेऽस्मिन् य॒ज्ञे य॑ज॒मान द्या॒वापृ॑थि॒वी (५३)

स्ता॒मित्या॑हा॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॑स्ते यद्व॒यात्सू॑पावसा॒ना
च॑ स्व॒ध्यव॑सा॒ना चेति॑ प्र॒मायु॑को यज॑मानः स्याद्य॒दा हि
प्र॒मीय॑तेऽथे॒मामु॑पाव॒स्यति॑ सू॒पच॑र॒णा च॑ स्व॒धिच॑र॒णा चेत्ये॒व
ब्रू॒याद्व॒रीय॑सीमे॒वास्मै॑ गव्यू॒तिमा॑ शा॑स्ते न प्र॒मायु॑को भव॑ति
तयो॑रा॒विद्य॑ग्निरि॒दं ह॒विरं॑जुष॒तेत्या॑ह या अया॑क्ष्म (५४)

दे॒वता॑स्ता अ॒रीर॑धा॒मेति॑ वावै॑तदा॒ह यन्न॑ निर्दि॒शेत्प्रति॑वेशं

य॒ज्ञस्या॒शीर्गच्छे॒दा शा॑स्तेऽयं यज॑मानोऽसावित्या॑ह निर्दिश्यै॒वैनं॑
 सुव॑र्गं लो॒कं ग॑मय॒त्यायु॑रा शा॑स्ते सुप्रजा॒स्त्वमा शा॑स्त
 इत्या॑ह। शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते सजा॑तव॒नस्या॒मा शा॑स्त इत्या॑ह
 प्रा॒णा वै संजा॑ताः प्रा॒णाने॒व (५)

नान्तरै॑ति तदग्नि॑र्दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ व॒नते व॒यम॒ग्नेर्मानु॑षा
 इत्या॑ह। अग्नि॑र्दे॒वेभ्यो॑ व॒नुते व॒यं म॑नु॒ष्येभ्य॑ इति वा॒वैतदा॑हेह
 गति॑र्वा॒मस्ये॒दं च॒ नमो॑ दे॒वेभ्य॑ इत्या॑ह याश्चै॒व दे॒वता॑ यज॑ति याश्च
 न ताभ्य॑ ए॒वोभयी॑भ्यो नम॑स्करोत्या॒त्मनोऽना॑त्यै॥ (५६)

श्रितस्ते प्र त्रिष्टु॒ममे॒तद्या॒वापृ॒थिवी॒ या अया॑क्ष्म प्रा॒णाने॒व षट्त्वारि॑शच्च॥ [९]

दे॒वा वै य॒ज्ञस्य॑ स्व॒गाक॑र्तारं नावि॑न्दन्ते शं यु॒म्बा॒र्हस्प॑त्यम॒ब्रुव॑न्नि॒म
 नो य॒ज्ञः स्व॒गा कु॑र्विति सोऽब्र॑वी॒द्वरं॑ वृ॒णै यदे॒वाब्रा॑ह्म॒णोक्तो॑-
 ऽश्र॑द्ध॒धानो॒ यजा॑तै सा मे॑ य॒ज्ञस्या॒शीर॑स॒दिति॑ तस्मा॒द्यदब्रा॑ह्म॒णोक्तो॑-
 ऽश्र॑द्ध॒धानो॒ यज॑ते शं यु॒मेव॑ तस्य॑ बा॒र्हस्प॑त्यं य॒ज्ञस्या॒शीर्गच्छ॑त्ये॒तन्ममे॑
 प्र॒जायाः॑ (५७)

इति॒ योऽप॑गु॒रातै॑ श॒तेन॑ यातया॒द्यो नि॒हन॑न्त्स॒हस्रे॑ण
 यातया॒द्यो लो॒हितं॑ क॒रव॑द्याव॒तः प्र॒स्कद्य॑ पा॒सून्त्संगृ॑ह्णात्ताव॒तः
 संव॑त्स॒रान्पितृ॑लो॒कं न प्र॑ जा॒नादि॑ति तस्मा॑द्ब्राह्म॒णाय॑ नाप॑ गुरेत्
 न नि॒ ह॒न्यान् लो॒हितं॑ कुर्या॑दिताव॒ता है॒नसा॑ भवति॒ तच्छं॑ यो॒रा
 वृ॒णीम॑ह॒ इत्या॑ह य॒ज्ञमे॒व तथ्स्व॒गा करो॑ति॒ तत् (५८)

शं योरा वृणीमह इत्याह शं युमेव बारहस्पत्यम्भागधेयेन
 समर्धयति गातुं यज्ञाय गातुं यज्ञपतय इत्याह शिषमेवैतामा शास्ते
 सोमं यजति रेतं एव तद्धाति त्वष्टारं यजति रेतं एव हितं त्वष्टा
 रूपाणि वि करोति देवानाम्पत्नीर्यजति मिथुनत्वायाग्निं गृहपतिं
 यजति प्रतिष्ठित्यै जामि वा एतद्यज्ञस्य क्रियते (५९)

यदाज्येन प्रयाजा इज्यन्त आज्येन पत्नीसंयाजा ऋचमनूच्य
 पत्नीसंयाजानामृचा यजत्यजामित्वायाथौ मिथुनत्वाय पङ्क्तिप्रायणो
 वै यज्ञः पङ्क्त्युदयनः पञ्च प्रयाजा इज्यन्ते चत्वारः पत्नीसंयाजाः
 समिष्टयजुः पञ्चमम्पङ्क्तिमेवानु प्र यन्ति पङ्क्तिमनूद्यन्ति ॥ (६०)

प्रजायाः करोति तत्क्रियते त्रयस्त्रिंशच्च ॥ [१०]

युक्ष्वा हि देवहूतमा९ अश्वा९ अग्ने रथीरिव। नि होता पूर्यः
 सः। उत नो देव देवा९ अच्छा वोचो विदुष्टरः। श्रद्धिश्वा वार्या
 कृधि। त्व९ ह यद्यविष्ट संहसः सूनवाहुत। ऋतावा यज्ञियो भुवः।
 अयमग्निः संहस्त्रिणो वाजस्य शतिनस्पतिः। मूर्धा कवी रयीणाम्।
 तं नेमिमृभवो यथा नमस्व संहूतिभिः। नेदीयो यज्ञम् (६१)

अङ्गिरः। तस्मै नूनमभिद्यवे वाचा विरूप नित्यया। वृष्णे
 चोदस्व सुष्टुतिम्। कमुं ष्विदस्य सेनयाग्नेरपाकचक्षसः। पणिं
 गोषु स्तरामहे। मा नो देवानां विशः प्रस्नातीरिवोस्नाः। कृशं
 न हासुरघ्नियाः। मा नः समस्य दूढः परिद्वेषसो अ९हृतिः।

ऊर्मिर्न नावमा वधीत्। नमस्ते अग्र ओजसे गृणन्ति देव कृष्टयः।
अमैः (६२)

अमित्रमर्दय। कुविथ्सु नो गविष्टयेऽग्रे संवेषिषो रयिम्।
उरुकृदुरु णस्कृधि। मा नो अस्मिन्महाधने परा वर्गारभृद्यथा।
संवर्गः स रयिञ्जय। अन्यमस्मद्विया इयमग्रे सिषत्तु दुच्छुना।
वर्धा नो अमवच्छवः। यस्याजुषन्नमस्विनः शमीमदुर्मखस्य वा।
तं घेदग्निर्वृधावति। परस्या अधि (६३)

संवतोऽवराः अभ्या तर। यत्राहमस्मि ताः अवा विद्वा हि
ते पुरा वयमग्रे पितुर्यथावसः। अधा ते सुम्रमीमहे। य उग्र इव
शर्यहा तिग्मशृङ्गो न वःसंगः। अग्रे पुरो रुरोजिथ। सखायः
सं वः सम्यश्चमिषः स्तोमं चाग्रये। वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो
नन्ने सहस्वते। सः समिद्युवसे वृषन्नग्रे विश्वान्यर्य आ। इडस्पदे
समिध्यसे स नो वसून्या भर। प्रजापते स वैद सोमापूषणेमौ
देवौ॥ (६४)

यज्ञममैरधि वृषन्नेकात्रविंशतिश्च॥ [११]

उशन्तस्त्वा हवामह उशन्तः समिधीमहि। उशन्नुशत आ वह
पितृन् हविषे अत्तवे। त्वः सोम प्रचिकितो मनीषा त्वः रजिष्ठमनु
नेषि पन्थाम्। तव प्रणीती पितरो न इन्दो देवेषु रत्नमभजन्त
धीराः। त्वया हि नः पितरः सोम पूर्वे कर्माणि चक्रुः पवमान

धीराः। वन्वन्नवातः परिधी९ रपोर्णु वीरेभिरश्वैर्मघवा भव (६५)

नः। त्व९ सोम पितृभिः संविदानोऽनु द्यावापृथिवी आ ततन्थ।
तस्मै त इन्दो हविषा विधेम वय९ स्याम पतयो रयीणाम्।
अग्निष्वात्ताः पितर एह गच्छत सदःसदः सदत सुप्रणीतयः। अत्ता
हवी९षि प्रयंतानि बर्हिष्यथा रयि९ सर्ववीरं दधातन। बर्हिषदः
पितर ऊत्यर्वाग्निमा वो हव्या चकृमा जुषध्वम्। त आ गतावसा
शन्तमेनाथास्मभ्यम् (६६)

शं योररपो दधात। आहं पितृन्सुविदत्रा९ अविथ्सि नपातश्च
विक्रमणं च विष्णोः। बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्य भजन्त पित्वस्त
इहागमिष्ठाः। उपहृताः पितरो बर्हिष्येषु निधिषु प्रियेषु। त
आगमन्तु त इह श्रुवन्त्वधि ब्रुवन्तु ते अन्वन्वस्मान्। उदीरतामवर
उत्परास उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः। असुम् (६७)

य ईयुरवृका ऋतज्ञास्ते नोऽवन्तु पितरो हवेषु। इदम्पितृभ्यो
नमो अस्त्वद्य ये पूर्वासो य उपरास ईयुः। ये पार्थिवे रजस्या
निषत्ता ये वा नून९ सुवृजनासु विक्षु। अधा यथा नः पितरः
परासः प्रत्नासो अग्र ऋतमाशुषाणाः। शुचीदयन्दीधितिमुक्थशासः
क्षामा भिन्दन्तो अरुणीरपं व्रत्र। यदग्रे (६८)

कव्यवाहन पितृन् यक्ष्यतावृधः। प्र च हव्यानि वक्ष्यसि
देवेभ्यश्च पितृभ्य आ। त्वमग्र ईडितो जातवेदोऽवाङ्मुव्यानि

सुरभीणि कृत्वा। प्रादाः पितृभ्यः स्वधया ते अक्षन्नद्धि त्वं देव प्रयता
हवींषि। मातली कव्यैर्यमो अङ्गिरोभिर्बृहस्पतिरऋक्भिर्वावृधानः।
याश्च देवा वावृधुर्ये च देवान्स्वाहान्ये स्वधयान्ये मदन्ति। (६९)

इमं यम प्रस्तरमा हि सीदाङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः।
आ त्वा मन्त्राः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन् हविषा मादयस्व।
अङ्गिरोभिरा गंहि यज्ञियैभिर्यमं वैरूपैरिह मादयस्व। विवंस्वन्तं
हुवे यः पिता तेऽस्मिन् यज्ञे बर्हिष्या निषद्य। अङ्गिरसो नः
पितरो नवग्वा अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः। तेषां वयं सुमतौ
यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम॥ (७०)

[समिधो याज्या तस्मान्नाभागं हि तमन्वित्याह प्रजा वा अहेत्याह युक्त्वा हि संसृतिः॥70॥

समिधः सौमनसे स्याम॥]

भवास्मभ्यमसुं यदग्ने मदन्ति सौमनस एकंश्च॥ [१२]

प्रजापतिरकामयतेष ते यज्ञं वै प्रजापतेर्जायमानाः प्राजापत्या यो वा अयंथादेवतमिष्टर्गो निग्राभ्याः

स्थ यो वै देवां जुष्टोऽग्निना रयिमेकादश॥ [१३]

॥ काण्डम् ३ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्रजापतिरकामयत प्रजाः सृजेयेति स तपोऽतप्यत् स
सर्पान्सृजत् सोऽकामयत प्रजाः सृजेयेति स द्वितीयमतप्यत् स
वयांस्यसृजत् सोऽकामयत प्रजाः सृजेयेति स तृतीयमतप्यत्
स एतं दीक्षितवादमपश्यत्तमवदत्ततो वै स प्रजा असृजत्
यत्तपस्तप्त्वा दीक्षितवादं वदति प्रजा एव तद्यजमानः (१)

सृजते यद्वै दीक्षितोऽमेध्यम्पश्यत्यपास्मादीक्षा कामति
नीलमस्य हरो व्येत्यबद्धम्मनो दरिद्रं चक्षुः सूर्यो ज्योतिषाः श्रेष्ठो
दीक्षे मा मा हासीरित्याह नास्मादीक्षापं कामति नास्य नीलं न
हरो व्येति यद्वै दीक्षितमभिवर्षति दिव्या आपोऽशान्ता ओजो
बलं दीक्षाम् (२)

तपोऽस्य निर्घन्त्युन्द्तीर्बलं धत्तौजो धत्त बलं धत्त मा मे
दीक्षां मा तपो निर्वधिष्टेत्याहैतदेव सर्वमात्मन्धत्ते नास्यौजो बलं
न दीक्षां न तपो निर्घन्त्यग्निर्वै दीक्षितस्य देवता सोऽस्मादेतर्हि
तिर इव यर्हि याति तमीश्वरं रक्षांसि हन्तोः (३)

भद्रादभि श्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः पुरणता ते अस्त्वित्याह ब्रह्म

वै देवानां बृहस्पतिस्तमेवान्वारभते स एनं सम्पारयत्येदमगन्म
 देवयजनं पृथिव्या इत्याह देवयजनं ह्येष पृथिव्या आगच्छति यो
 यजते विश्वे देवा यदजुषन्त पूर्व इत्याह विश्वे ह्येतद्देवा जोषयन्ते
 यद्वाह्मणा ऋक्सामाभ्यां यजुषा सन्तरन्त इत्याह रक्सामाभ्यां
 ह्येष यजुषा सन्तरति यो यजते रायस्पोषेण समिषा
 मदेमेत्याहाशिषमेवैतामा शास्ते॥ (४)

यजमानो दीक्षां हन्तोर्ब्राह्मणाश्चतुर्विंशतिश्च॥ [१]

एष ते गायत्रो भाग इति मे सोमाय ब्रूतादेष तेँतैष्टुभो
 जागतो भाग इति मे सोमाय ब्रूताच्छन्दोमानां साम्राज्यं गच्छेति
 मे सोमाय ब्रूताद्यो वै सोमं राजानं साम्राज्यं लोकं गमयित्वा
 क्रीणाति गच्छति स्वानां साम्राज्यं छन्दांसि खलु वै सोमस्य
 राज्ञः साम्राज्यो लोकः पुरस्तात्सोमस्य क्रयादेवमभि मन्त्रयेत्
 साम्राज्यमेव (५)

एनं लोकं गमयित्वा क्रीणाति गच्छति स्वानां साम्राज्यं
 यो वै तानूनप्रस्यं प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
 न प्राश्नन्ति न जुहुत्यथ क्व तानूनप्रं प्रति तिष्ठतीति प्रजापतौ
 मनसीति ब्रूयात्रिरव जिघ्रेत्प्रजापतौ त्वा मनसि जुहोमीत्येषा वै
 तानूनप्रस्यं प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति यः (६)

वा अध्वर्योः प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति यतो मन्येतानभिक्रम्य
 होष्यामीति तत्तिष्ठन्ना श्रावयेद्देवा वा अध्वर्योः प्रतिष्ठा य एवं वेद

प्रत्येव तिष्ठति यदभिक्रम्य जुहुयात्प्रतिष्ठायां इयात्तस्मात्समानत्र
तिष्ठता होतव्यं प्रतिष्ठित्यै यो वा अध्वर्योः स्वं वेद स्ववानेव भवति
स्रुग्वा अस्य स्वं वायव्यमस्य (७)

स्वं चमसोऽस्य स्वं यद्वायव्यं वा चमसं वा-
ऽनन्वारभ्याश्रावयेत्स्वादियात्तस्मादनन्वारभ्याश्राव्यः स्वादेव
नैति यो वै सोममप्रतिष्ठाप्य स्तोत्रमुपाकरोत्यप्रतिष्ठितः सोमो
भवत्यप्रतिष्ठितः स्तोमोऽप्रतिष्ठितान्युक्थान्यप्रतिष्ठितो यजमानो-
ऽप्रतिष्ठितोऽध्वर्युर्वायव्यं वै सोमस्य प्रतिष्ठा चमसोऽस्य प्रतिष्ठा
सोमः स्तोमस्य स्तोमं उक्थानां ग्रहं वा गृहीत्वा चमसं वोन्नीय
स्तोत्रमुपाकुर्यात्प्रत्येव सोमः स्थापयति प्रति स्तोमं प्रत्युक्थानि
प्रति यजमानस्तिष्ठति प्रत्यध्वर्युः॥ (८)

एव तिष्ठति यो वायव्यमस्य ग्रहं वैकात्रविंशतिश्च॥ [२]

यज्ञं वा एतत्सम्भरन्ति यत्सोमक्रयण्यै पदं यज्ञमुखं
हविर्धाने यर्हि हविर्धाने प्राचीं प्रवर्तयेयुस्तरहि तेनाक्षमुपांश्याद्यज्ञमुख
एव यज्ञमनु सं तनोति प्राञ्चमग्निम्प्र हरन्त्युत्पत्नीमा
नयन्त्यन्वनांसि प्र वर्तयन्त्यथ वा अस्यैष धिष्णिंयो हीयते
सोऽनु ध्यायति स ईश्वरो रुद्रो भूत्वा (९)

प्रजां पशून् यजमानस्य शमयितोर्यर्हि पशुमाप्रीतमुदञ्चं
नयन्ति तर्हि तस्य पशुश्रपणं हरेत्तेनैवेनम्भागिनं करोति

यजमानो वा आहवनीयो यजमानं वा एतद्वि कर्षन्ते
 यदाहवनीयात्पशुश्रपणं हरन्ति स वैव स्यान्निर्मन्थ्यं वा
 कुर्याद्यजमानस्य सात्मत्वाय यदि पशोरवदानं नश्येदाज्यस्य
 प्रत्याख्यायमव द्येत्सैव ततः प्रायश्चित्तिर्ये पशुं विमथीरन्
 यस्तान्कामयेतार्तिमाच्छेयुरिति कुविदङ्गेति नमोवृक्तिवत्यर्चाग्रीध्रे
 जुहुयान्नमोवृक्तिमेवैषां वृद्धे ताजगार्तिमाच्छन्ति ॥ (१०)

भूत्वा ततः षड्विंशतिश्च ॥

[३]

प्रजापतेर्जायमानाः प्रजा जाताश्च या इमाः। तस्मै प्रति
 प्र वेदय चिकित्वा५ अनु मन्यताम्। इमम्पशुम्पशुपते ते अद्य
 बध्नाम्यग्रे सुकृतस्य मध्ये। अनु मन्यस्व सुयजा यजाम जुष्टं
 देवानामिदमस्तु हव्यम्। प्रजानन्तः प्रति गृह्णन्ति पूर्वं प्राणमङ्गेभ्यः
 पर्याचरन्तम्। सुवर्गं याहि पथिभिर्देवानैरोषधीषु प्रति तिष्ठा
 शरीरैः। येषामीशे (११)

पशुपतिः पशूनां चतुष्पदामुत च द्विपदाम्। निष्क्रीतोऽयं
 यज्ञियम्भागमेतु रायस्पोषा यजमानस्य सन्तु। ये बध्यमानमनु
 बध्यमाना अभ्यैक्षन्त मनसा चक्षुषा च। अग्निस्ता५ अग्रे प्र मुमोक्तु
 देवः प्रजापतिः प्रजया संविदानः। य आरण्याः पशवो विश्वरूपा
 विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। वायुस्ता५ अग्रे प्र मुमोक्तु देवः
 प्रजापतिः प्रजया संविदानः। प्रमुञ्चमानाः (१२)

भुव॑नस्य॒ रेतो॑ गा॒तुं ध॑त्त॒ यज॑मानाय देवाः। उ॒पाकृ॑त॒ः शश॑मानं
यद॒स्थाञ्जी॑वं दे॒वाना॑म॒प्येतु॑ पाथः। नाना॑ प्रा॒णो यज॑मानस्य प॒शुना॑
य॒ज्ञो दे॒वेभिः॑ स॒ह दे॒व्याना॑म्। जी॒वं दे॒वाना॑म॒प्येतु॑ पाथः स॒त्याः सं॒न्तु
यज॑मानस्य॒ कामाः॑। यत्प॒शुर्मा॒युम॑कृ॒तोरो॑ वा प॒द्भिरा॑हते। अ॒ग्निर्मा॑
तस्मा॒देन॑सो॒ विश्वा॑न्मु॒ञ्चत्व॑ हंसः। श॒मि॒तार॑ उ॒पेत॑न॒ य॒ज्ञम् (१३)

दे॒वेभि॑रि॒न्वित॑म्। पाशा॑त्प॒शुं प्र मु॑ञ्चत ब॒न्धाद्य॑ज्ञप॑तिं परि॑।
अदि॑तिः पाशं प्र मु॑मो॒क्षेत॑ नमः प॒शुभ्यः॑ प॒शुप॑तये करोमि।
अ॒रा॒ती॒यन्त॑म॒धरं॑ कृ॒णोमि॑ यं द्वि॒ष्मस्त॑स्मिन्प्रति॑ मु॒ञ्चामि॑ पाश॑म्।
त्वामु॑ ते द॑धिरे ह॒व्य॒वाह॑ः श्रुत॑ङ्कर्तार॑मु॒त य॒ज्ञियं॑ च। अ॒ग्ने सद॑क्षः
सत॑नुर॒हि भू॒त्वाऽथ॑ ह॒व्या जा॑तवेदो जुष॑स्व। जा॑तवेदो व॒प्या
गच्छ॑ दे॒वान्त्व॑ ह॒ि होता॑ प्रथ॒मो ब॒भूथ॑। घृ॒तेन॒ त्वं त॒नुवो॑ वर्धय॑स्व
स्वाहा॑कृत॑ ह॒विर॑दन्तु दे॒वाः। स्वाहा॑ दे॒वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॑॥ (१४)

ईशे॑ प्रमुञ्च॑माना य॒ज्ञन्त्व॑ षोड॑श च॥ [४]

प्रा॒जाप॑त्या वै प॒शव॑स्तेषां रु॒द्रोऽधि॑पतिर्यदे॒ताभ्या॑मुपाक॑रोति
ताभ्या॑मे॒वैनं॑ प्र॒तिप्रो॑च्या ल॒भत॑ आ॒त्मनो॑ऽना॒व्रस्का॑य॒ द्वाभ्या॑मुपाक॑रोति
द्वि॒पाद्य॑ज॒मानः॒ प्र॒तिष्ठि॑त्या उपा॒कृत्य॑ प॒ञ्च जु॑होति पाङ्काः॑ प॒शवः॑
प॒शून्ने॒वाव॑ रु॒न्धे मृ॒त्यवे॒ वा ए॒ष नी॑यते॒ यत्प॒शुस्तं॑ यद॒न्वार॑भेत
प्र॒मायु॑को॒ यज॑मानः स्या॒न्नाना॑ प्रा॒णो यज॑मानस्य प॒शुने॒त्याह॑
व्यावृ॑त्त्यै (१५)

यत्पशुर्मायुमकृतेति जुहोति शान्त्यै शमितार उपेतनेत्याह
 यथायजुरेवैतद्वपायां वा आह्नियमाणायामग्नेर्मेधोऽपि क्रामति
 त्वामु ते दधिरे हव्यवाहमिति वपामभि जुहोत्यग्नेरेव मेधमव
 रुद्धेऽथो शृतत्वाय पुरस्तात्स्वाहाकृतयो वा अन्ये देवा
 उपरिष्ठात्स्वाहाकृतयोऽन्ये स्वाहा देवेभ्यो देवेभ्यः स्वाहेत्यभितो
 वपां जुहोति तानेवोभयान्प्रीणाति॥ (१६)

व्यावृत्त्या अभितो वपां पञ्च च॥ [५]

यो वा अयथादेवतं यज्ञमुपचरत्या देवताभ्यो वृश्च्यते
 पापीयान्भवति यो यथादेवतं न देवताभ्य आ वृश्च्यते
 वसीयान्भवत्याग्नेय्यर्चाग्नीध्रमभि मृशेद्वैष्णव्या हविर्धानमाग्नेय्या
 सुचो वायव्या वायव्यान्यैन्द्रिया सदो यथादेवतमेव यज्ञमुप
 चरति न देवताभ्य आ वृश्च्यते वसीयान्भवति युनज्मि ते पृथिवीं
 ज्योतिषा सह युनज्मि वायुमन्तरिक्षेण (१७)

ते सह युनज्मि वाचः सह सूर्येण ते युनज्मि तिस्रो विपृचः
 सूर्यस्य ते। अग्निर्देवतां गायत्री छन्द उपांशोः पात्रमसि सोमो
 देवतां त्रिष्टुप्छन्दोऽन्तर्यामस्य पात्रमसीन्द्रो देवता जगती छन्द
 इन्द्रवायुवोः पात्रमसि बृहस्पतिर्देवताऽनुष्टुप्छन्दो मित्रावरुणयोः
 पात्रमस्यश्विनौ देवता पङ्क्तिश्छन्दोऽश्विनोः पात्रमसि सूर्यो देवता
 बृहती (१८)

छन्दः शुक्रस्य पात्रमसि चन्द्रमा देवता सतोबृहती छन्दो
मन्थिनः पात्रमसि विश्वे देवा देवतोष्णिहा छन्द आग्रयणस्य
पात्रमसीन्द्रो देवता ककुच्छन्द उक्थानाम्पात्रमसि पृथिवी देवता
विराट्छन्दो ध्रुवस्य पात्रमसि॥ (१९)

अन्तरिक्षेण बृहती त्रयस्त्रिंशच्च॥ [६]

इष्टर्गो वा अध्वर्युर्यजमानस्येष्टर्गः खलु वै पूर्वोऽष्टुः
क्षीयत आसन्यान्मा मन्त्रात्पाहि कस्यांश्चिदभिर्शस्त्या इति पुरा
प्रातरनुवाकाङ्गुहयादात्मन एव तदध्वर्युः पुरस्ताच्छर्म नह्यतेऽनात्यै
संवेशाय त्वोपवेशाय त्वा गायत्रियास्त्रिष्टुभो जगत्या अभिभूत्यै
स्वाहा प्राणापानौ मृत्योर्मा पातं प्राणापानौ मा मा हासिष्टं
देवतासु वा एते प्राणापानयोः (२०)

व्यायच्छन्ते येषां सोमः समृच्छते संवेशाय त्वोपवेशाय
त्वेत्याह छन्दांसि वै संवेश उपवेशश्छन्दोभिरेवास्य
छन्दांसि वृद्धे प्रेतिवन्त्याज्यानि भवन्त्यभिर्जित्यै मरुत्वन्तीः
प्रतिपदो विजित्या उभे बृहद्रथन्तरे भवत इयं वाव
रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेवैनमन्तरैत्यद्य वाव रथन्तरं श्वो
बृहदद्याश्वादेवैनमन्तरैति भूतम् (२१)

वाव रथन्तरम्भविष्यद्बृहद्भूताच्चैवैनं भविष्यतश्चान्तरैति
परिमितं वाव रथन्तरमपरिमितम्बृहत्परिमिताच्चैवैनमपरि-

मिताच्चान्तरैरिति विश्वामित्रजमदग्नी वसिष्ठेनास्पर्धेता५ स
 एतज्जमदग्निर्विहव्यमपश्यत्तेन वै स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमवृद्धं
 यद्विहव्यं५ शस्यत इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे
 यस्य भूया५ सो यज्ञक्रतव इत्याहुः स देवता वृद्धे इति यद्यग्निष्टोमः
 सोमः परस्तात्स्यादुक्थ्यं कुर्वीत यद्युक्थ्यः स्यादतिरात्रं कुर्वीत
 यज्ञक्रतुभिरेवास्य देवता वृद्धे वसीयान्भवति॥ (२२)

प्राणापानयोर्भूतं वृद्धेऽष्टाविंशतिश्च॥

[७]

निग्राभ्याः स्थ देवश्रुत आयुर्मे तर्पयत प्राणं मे तर्पयतापानं
 मे तर्पयत व्यानं मे तर्पयत चक्षुर्मे तर्पयत श्रोत्रं मे तर्पयत मनो
 मे तर्पयत वाचं मे तर्पयतात्मानं मे तर्पयताङ्गानि मे तर्पयत प्रजां
 मे तर्पयत पशून्मे तर्पयत गृहान्मे तर्पयत गुणान्मे तर्पयत सर्वगणं
 मा तर्पयत तर्पयत मा (२३)

गुणा मे मा वि तृषन्नोषधयो वै सोमस्य विशो विशः खलु
 वै राज्ञः प्रदातोरीश्वरा ऐन्द्रः सोमोऽवीवृधं वो मनसा सुजाता
 ऋतप्रजाता भग इद्वः स्याम। इन्द्रेण देवीर्वीरुधः संविदाना अनु
 मन्यन्ता५ सर्वनाय सोममित्याहौषधीभ्य एवैन५ स्वायै विशः स्वायै
 देवतायै निर्याच्याभि पुणोति यो वै सोमस्याभिषूयमाणस्य (२४)

प्रथमोऽंशुः स्कन्दति स ईश्वर इन्द्रियं वीर्यं प्रजां पशून्
 यजमानस्य निर्हन्तोस्तमभि मन्त्रयेता मास्कान्सह प्रजया

स॒ह रा॒यस्पोषे॑णेन्द्रि॒यं मे॑ वी॒र्यं॑ मा निर्व॑धीरित्या॒शिष॑मे॒वैता॒मा
शा॑स्त इन्द्रि॒यस्य॑ वी॒र्यस्य॑ प्र॒जायै॑ पशूनामनिर्घा॒ताय॑ द्र॒प्सश्च॑स्कन्द
पृथि॒वीमनु॑ द्यामि॒मं च॒ योनि॑मनु॒ यश्च॒ पूर्वः॑। तृतीयं॑ योनि॒मनु॑
स॒ञ्चर॑न्तं द्र॒प्सं जु॑होम्यनु॒ सप्त॑ होत्राः॥ (२५)

तुर्पयंत माऽभिपूयमाणस्य यश्च दशं च॥ [८]

यो वै दे॒वान्दे॒वय॑श॒सेना॒र्पय॑ति मनु॒ष्या॑न्मनु॒ष्यय॑श॒सेन॑
दे॒वय॑श॒स्यैव॑ दे॒वेषु॑ भव॑ति मनु॒ष्यय॑श॒सी म॑नु॒ष्येषु॑ या॒न्प्रा॒चीन॑माग्रय॒णाद्वा
गृ॒ह्णीया॑द्यान॒ध्वांस्तानु॑प॒ब्दिम॑तो दे॒वाने॒व तद्दे॒वय॑श॒सेना॒र्पय॑ति
मनु॒ष्या॑न्मनु॒ष्यय॑श॒सेन॑ दे॒वय॑श॒स्यैव॑ दे॒वेषु॑ भव॑ति मनु॒ष्यय॑श॒सी
म॑नु॒ष्येष्व॑ग्निः प्रा॑तःस॒वने॒ पा॑त्व॒स्मान् वै॑श्वान॒रो म॑हि॒ना वि॒श्वश॑म्भूः।
स नः॑ पा॒व॒को द्र॑वि॒णं द॑धातु (२६)

आयु॑ष्मन्तः स॒हभ॑क्षाः स्या॒म। वि॒श्वे दे॒वा म॒रुत॑ इन्द्रो॑
अ॒स्मान॒स्मिन्द्रि॑तीये॒ सव॑ने॒ न ज॑ह्युः। आयु॑ष्मन्तः प्रि॒यमै॑षां वद॑न्तो
व॒यं दे॒वाना॑ सु॒म॒तौ स्या॑म। इ॒दं तृ॒तीयं॑ स॒र्वनं॑ कवी॒नामृ॑तेन॒
ये च॑म॒समै॑रयन्त। ते सौ॑धन्व॒नाः सु॑व॒रान॑शा॒नाः स्वि॑ष्टिं नो अ॒भि
व॒सी॒यो न॑यन्तु। आ॒यत॑नवती॒र्वा अ॒न्या आ॑हु॒तयो॑ हूयन्ते॑ऽनाय॒त॒ना
अ॒न्या या॑ आ॒घार॑वती॒स्ता आ॑य॒त॑नवती॒र्याः (२७)

सौ॒म्या॒स्ता अ॑नाय॒त॒ना ऐ॑न्द्रवा॒यव॑मा॒दाया॑घा॒रमा॑ घा॒रये॑दध्व॒रो
य॒ज्ञोऽय॑म॑स्तु दे॒वा ओ॑ष॒धीभ्यः॑ प॒शवे॑ नो ज॒नाय॑ वि॒श्वस्मै॑

भूतायाँध्वरोऽसि स पिन्वस्व घृतवदेव सोमेति सौम्या एव
तदाहुतीरायतनवतीः करोत्यायतनवान्भवति य एवं वेदाथो
द्यावापृथिवी एव घृतेन व्युनक्ति ते व्युत्ते उपजीवनीये भवत
उपजीवनीयो भवति (२८)

य एवं वेदैष ते रुद्र भागो यं निरयाचथास्तं जुषस्व
विदेगौपत्यं रायस्पोषं सुवीर्यं संवत्सरीणां स्वस्तिम्।
मनुः पुत्रेभ्यो दायं व्यभजत्स नाभानेदिष्ठं ब्रह्मचर्यं वसन्तं
निरभजत्स आगच्छत्सोऽब्रवीत्कथा मा निरभागिति न त्वा
निरभाक्षमित्यब्रवीदङ्गिरस इमे सत्तमांसते ते (२९)

सुवर्गं लोकं न प्र जानन्ति तेभ्य इदम्ब्राह्मणम्ब्रूहि ते
सुवर्गं लोकं यन्तो य एषाम्पशवस्तांस्ते दास्यन्तीति तदेभ्यो-
ऽब्रवीत्ते सुवर्गं लोकं यन्तो य एषाम्पशव आसन्तानस्मा
अददुस्तम्पशुभिश्चरन्तं यज्ञवास्तौ रुद्र आगच्छत्सोऽब्रवीन्मम वा
इमे पशव इत्यदुर्वै (३०)

मह्यमिमामित्यब्रवीन्न वै तस्य त ईशत इत्यब्रवीद्यद्यज्ञवास्तौ
हीयते मम वै तदिति तस्माद्यज्ञवास्तु नाभ्यवेत्यं सोऽब्रवीद्यज्ञे
मा भजाथ ते पशून्नाभि मङ्स्य इति तस्मा एतम्मन्थिनः
संस्त्रावमंजुहोततो वै तस्य रुद्रः पशून्नाभ्यमन्यत यत्रैतमेवं
विद्वान्मन्थिनः संस्त्रावं जुहोति न तत्र रुद्रः पशून्नाभि

मन्यते॥ (३१)

द्धात्वायतनवतीर्या उपजीवनीयो भवति तेऽदुर्वै यत्रैतमेकादश च॥ [९]

जुष्टो वाचो भूयासं जुष्टो वाचस्पतये देवि वाक्। यद्वाचो
मधुमत्तस्मिन्मा धाः स्वाहा सरस्वत्यै। ऋचा स्तोमं९ समर्धय
गायत्रेण रथन्तरम्। बृहद्गायत्रवर्तनि। यस्ते द्रप्सः स्कन्दति
यस्ते अ९ शुर्बाहुच्युतो धिषण्योरुपस्थात्। अध्वर्योर्वा परि यस्ते
पवित्राथ्स्वाहाकृतमिन्द्राय तं जुहोमि। यो द्रप्सो अ९ शुः पतितः
पृथिव्यां परिवापात् (३२)

पुरोडाशात्क्रम्भात्। धानासोमान्मन्थिन इन्द्र शुक्राथ्स्वाहाकृतमि
तं जुहोमि। यस्ते द्रप्सो मधुमा९ इन्द्रियावान्थ्स्वाहाकृतः
पुनरप्येति देवान्। दिवः पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षाथ्स्वाहाकृतमिन्द्राय
तं जुहोमि। अध्वर्युर्वा ऋत्विजा प्रथमो युज्यते तेन स्तोमो
योक्तव्य इत्याहुर्वागंग्रेगा अग्र एत्वृजुगा देवेभ्यो यशो मयि दधती
प्राणान्पशुषु प्रजाम्मयि (३३)

च यजमाने चेत्याहु वाचमेव तद्यज्ञमुखे युनक्ति वास्तु वा
एतद्यज्ञस्य क्रियते यद्ब्रह्मन्गृहीत्वा बहिष्पवमानं९ सर्पन्ति पराञ्चो
हि यन्ति पराचीभिः स्तुवते वैष्णव्यर्चा पुनरेत्योप तिष्ठते यज्ञो
वै विष्णुर्यज्ञमेवाकर्षिष्णो त्वं नो अन्तमः शर्म यच्छ सहन्त्या।
प्र ते धारा मधुश्चुत उथ्स दुहते अक्षितमित्याहु यदेवास्य

शयानस्योपशुष्यति तदेवास्यैतेनाप्याययति॥ (३४)

परिवापात्प्रजां मयि दूहते चतुर्दश च॥ [१०]

अग्निना रयिमश्नवत्पोषमेव दिवेदिवे। यशसं वीरवन्तमम्॥
गोमां९ अग्नेऽविमां९ अश्वी यज्ञो नृवत्संखा सदमिदं प्रमृष्यः।
इडांवा९ एषो असुर प्रजावांन्दीर्घो रयिः पृथुबुधः सभावान्॥ आप्यायस्व सं तै॥ इह त्वष्टारमग्नियं विश्वरूपमुप ह्वये। अस्माकमस्तु केवलः॥ तन्नस्तुरीपमधं पोषयितु देवं त्वष्टर्वि रराणः स्यंस्व। यतो वीरः (३५)

कर्मण्यः सुदक्षो युक्तग्रावा जायते देवकामः। शिवस्त्वष्टरिहा गंहि विभुः पोष उत त्मना। यज्ञेयंज्ञे न उदवा पिशङ्गरूपः सुभरो वयोधाः श्रुष्टी वीरो जायते देवकामः। प्रजां त्वष्टा विष्यतु नाभिर्मस्मे अथा देवानामप्येतु पाथः। प्र णो देव्या नो दिवः। पीपिवा९स९ सरस्वतः स्तनं यो विश्वदर्शतः। धुक्षीमहि प्रजामिषम् (३६)

ये ते सरस्व ऊर्मयो मधुमन्तो घृतश्रुतः। तेषां ते सुम्रमीमहे। यस्य व्रतम्पशवो यन्ति सर्वे यस्य व्रतमुपतिष्ठन्त आपः। यस्य व्रते पुष्टिपतिर्निविष्टस्त९ सरस्वन्तमवसे हुवेम। दिव्य९ सुपर्ण वयसम्बृहन्तमपां गर्भं वृषभमोषधीनाम्। अभीपतो वृष्ट्या तर्पयन्तं त९ सरस्वन्तमवसे हुवेम। सिनीवालि पृथुष्टुके या देवानामसि

स्वसा॑। जुष॑स्व ह॒व्यम् (३७)

आहु॑तं प्र॒जां दै॒वि दिदि॑ड्ढि नः। या सु॑पा॒णिः स्वङ्ग॑रिः
सु॒षूमा॑ बहु॒सूव॑री। तस्यै॑ वि॒श्वत्त्रि॑यै ह॒विः सि॑नीवा॒ल्यै जु॑होतन।
इन्द्रं॑ वो वि॒श्वत्स्प॑रीन्द्रं नरः॑। असि॑तवर्णा॒ हर॑यः सु॒पर्णा मि॑हो
वसा॑ना॒ दिव॑मुत्प॑तन्ति। त आ॒ऽव॑वृ॒त्रन्त्स॑दनानि कृ॒त्वादि॑त्पृ॒थि॒वी
घृ॒तैर्व्यु॑द्यते। हिर॑ण्यकेशो॒ रज॑सो॒ विसा॑रेऽहि॒र्धुनि॑र्वात॒ इव॑
ध॒र्जीमा॑न्। शुचि॑भ्राजा उ॒षसः॑ (३८)

नवे॑दा॒ यश॑स्वती॒रप॑स्युवो॒ न स॒त्याः। आ ते॑ सु॒पर्णा
अ॑मिनन्त॒ एवैः॑ कृ॒ष्णो नौ॑नाव वृष॒भो यदी॑दम्। शि॒वाभि॑र्न
स्मय॑मानाभि॒रागा॑त्प॑तन्ति॒ मिहः॑ स्त॒नय॑न्त्य॒भ्रा। वा॒श्रेव॑
वि॒द्युन्मि॑माति॒ व॒त्सं न मा॒ता सि॑षक्ति। यदे॑षां वृ॒ष्टिर॑स॒र्जि।
पर्व॑तश्चिन्महि॒ वृ॒द्धो बि॑भाय दि॒वश्चि॑त्सानु॒ रेज॑त स्व॒ने वः॑।
यत्क्रीड॑थ मरुतः (३९)

ऋ॒ष्टि॑मन्त॒ आप॑ इव स॒ध्रिय॑श्चो धव॒ध्वे। अ॒भि क्र॑न्द स्त॒नय॑
गर्भ॑मा॒ धा॑ उद॒न्वता॑ परि॒ दीया॑ रथे॒न। दृति॑ꣳ सु॒ क॑र्ष॒ विषि॑तं
न्य॑श्चꣳ स॒मा भ॑वन्तू॒द्धता॑ निपा॒दाः। त्वं त्या॑ चिद॒च्युता॑ग्रे प॒शुर्न
यव॑से। धा॒मा ह॒ यत्ते॑ अजर॒ वना॑ वृ॒श्चन्ति॑ शि॒क्क॑सः। अ॒ग्रे भू॑रीणि
तव॑ जा॒तवे॑दो॒ देव॑ स्वधा॒वोऽमृ॑तस्य॒ धाम॑। याश्च॑ (४०)

मा॒या मा॒यिना॑ विश्वमिन्व॒ त्वे पूर्वीः॑ स॒दधुः॑ पृ॒ष्टब॑न्धो। दि॒वो

नो वृष्टिम्मरुतो ररीध्वं प्र पिन्वत वृष्णो अश्वस्य धाराः। अर्वाङ्गितेन
 स्तनयिषुतेह्यपो निषिञ्चन्नसुरः पिता नः। पिन्वंत्यपो मरुतः
 सुदानवः पयो घृतवद्विदथैष्वाभुवः। अत्यं न मिहे वि नयन्ति
 वाजिनमुत्सं दुहन्ति स्तनयन्तमक्षितम्। उदप्रुतो मरुतस्तां
 इयर्त वृष्टिम् (४१)

ये विश्वे मरुतो जुनन्ति। क्रोशाति गर्दा कन्येव तुन्ना पेरु
 तुञ्जाना पत्येव जाया। घृतेन द्यावापृथिवी मधुना समुक्षत पयस्वतीः
 कृणुताप ओषधीः। ऊर्जं च तत्र सुमतिं च पिन्वथ यत्रा नरो मरुतः
 सिञ्चथा मधु। उदु त्यश्चित्रम्। और्वभृगुवच्छुचिमप्रवानवदा हुवे।
 अग्निं संमुद्रवाससम्। आ सवः सवितुर्यथा भगस्येव भुजिं
 हुवे। अग्निं संमुद्रवाससम्। हुवे वातस्वनं कविम्पर्जन्यक्रन्द्यं
 सहः। अग्निं संमुद्रवाससम्॥ (४२)

वीर इषं हव्यमुपसो मरुतश्च वृष्टिं भगस्य द्वादश च॥ [११]

यो वै पर्वमानानाञ्चीणि परिभूः स्फ्यः स्वस्तिर्भक्षेहिं महीनां पयोऽसि देवं सवितरेतसं श्येनाय यद्वे
 होतोपयामर्गहीतोऽसि वाक्षसत्प्र सो अग्न एकादश॥ [१२]

[प्रजापतिरकामयत प्रजापतेर्जायमाना व्यायच्छन्ते मह्यमिमान्माया मायिनां द्विचत्वारिंशत्॥४२॥

प्रजापतिरकामयताग्निं संमुद्रवाससम्॥]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

यो वै पवमानानामन्वारोहान् विद्वान् यजतेऽनु पवमानाना
 रोहति न पवमानेभ्योऽवच्छिद्यते श्येनोऽसि गायत्रच्छन्दा अनु त्वा
 रंभे स्वस्ति मा सम्पारय सुपर्णोऽसि त्रिष्टुच्छन्दा अनु त्वा रंभे
 स्वस्ति मा सम्पारय सघांसि जगतीच्छन्दा अनु त्वा रंभे स्वस्ति
 मा सम्पारयेत्याहैते (१)

वै पवमानानामन्वारोहास्तान् य एवं विद्वान् यजतेऽनु
 पवमानाना रोहति न पवमानेभ्योऽवच्छिद्यते यो वै पवमानस्य
 सन्ततिं वेद सर्वमायुरेति न पुरायुषः प्र मीयते पशुमान्भवति
 विन्दते प्रजाम्पवमानस्य ग्रहा गृह्यन्तेऽथ वा अस्यैतेऽगृहीता
 द्रोणकलश आधवनीयः पूतभृत्तान् यदगृहीत्वोपाकुर्यात्पवमानं
 वि (२)

छिन्द्यात्तं विच्छिद्यमानमध्वर्योः प्राणोऽनु विच्छिद्येतोपयामगृहीते
 ऽसि प्रजापतये त्वेति द्रोणकलशमभि मृशेदिन्द्राय त्वेत्याधवनीयं
 विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इति पूतभृतम्पवमानमेव तत्सं तनोति
 सर्वमायुरेति न पुरायुषः प्र मीयते पशुमान्भवति विन्दते
 प्रजाम्॥ (३)

त्रीणि वाव सर्वनान्यथं तृतीयः॑ सर्वनमव लुम्पन्त्यनः॑ शु
 कुर्वन्त उपाः॑ शुः हुत्वोपाः॑ शुपात्रेऽः॑ शुमवास्य तं तृतीयसर्वनै-
 ऽपिसृज्याभि षुण्णयाद्यदाप्याययति तेनाः॑ शुमद्यदभिषुणोति
 तेनर्जीषि सर्वाण्येव तत्सर्वनान्यः॑ शुमन्ति शुक्रवन्ति सुमावद्वीर्याणि
 करोति द्वौ समुद्रौ विततावजूर्यौ पर्यावर्तेते जठरेव पादाः। तयोः
 पश्यन्तो अति यन्त्यन्यमपश्यन्तः (४)

सेतुनाति यन्त्यन्यम्। द्वे द्रधंसी सतती वस्त एकः केशी
 विश्वा भुवनानि विद्वान्। तिरोधायैत्यसितं वसानः शुक्रमा दत्ते
 अनुहाय जायै। देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा
 एतम्महायज्ञमपश्यन्तमन्वताऽग्निहोत्रं व्रतमकुर्वत तस्माद्विव्रतः
 स्याद्विरह्यग्निहोत्रं जुह्वति पौर्णमासं यज्ञमग्नीषोमीयम् (५)

पशुमकुर्वत दार्श्यं यज्ञमाग्नेयम्पशुमकुर्वत वैश्वदेवं
 प्रातःसवनमकुर्वत वरुणप्रधासान्माध्यंदिनः॑ सवनः॑ साकमेधान्पितृय-
 त्र्यम्बकाः॑ स्तृतीयसवनमकुर्वत तमेषामसुरा यज्ञमन्ववाजिगाः॑ सन्तं
 नान्ववायन्तेऽब्रुवन्नध्वर्तव्या वा इमे देवा अभूवन्निति
 तदध्वरस्याध्वरत्वन्तर्तो देवा अभवन्परासुरा य एवं विद्वान्सोमैन-
 यजते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति॥ (६)

अपश्यन्तोऽग्नीषोमीयमात्मना परा त्रीणि च॥ [२]

परिभूरग्निं परिभूरिन्द्रं परिभूर्विश्वं देवान्परिभूर्माः॑ सह

ब्रह्मवर्चसेन स नः पवस्व शं गवे शं जनाय शमर्वते शं
 राजन्नोषधीभ्योऽच्छिन्नस्य ते रयिपते सुवीर्यस्य रायस्पोषस्य
 ददितारः स्याम। तस्य मे रास्व तस्य ते भक्षीय तस्य त
 इदमुन्मृजे। प्राणाय मे वर्चोदा वर्चसे पवस्वापानाय व्यानाय
 वाचे (७)

दक्षक्रतुभ्यां चक्षुभ्यां मे वर्चोदौ वर्चसे पवेथाः श्रोत्रायात्मने-
 ऽङ्गेभ्य आयुषे वीर्याय विष्णोरिन्द्रस्य विश्वेषां देवानां जठरमसि
 वर्चोदा मे वर्चसे पवस्व कोऽसि को नाम कस्मै त्वा कायं
 त्वा यं त्वा सोमेनातीतृपं यं त्वा सोमेनामीमदं सुप्रजाः प्रजयां
 भूयासं सुवीरो वीरैः सुवर्चा वर्चसा सुपोषः पोषैर्विश्वेभ्यो मे
 रूपेभ्यो वर्चोदाः (८)

वर्चसे पवस्व तस्य मे रास्व तस्य ते भक्षीय तस्य
 त इदमुन्मृजे। बुभूषन्नवेक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः
 प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्तो भूत्याऽभि पवते
 ब्रह्मवर्चसकामोऽवेक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव
 तर्पयति स एनं तृप्तो ब्रह्मवर्चसेनाभि पवत आमयावी (९)

अवेक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति
 स एनं तृप्त आयुषाभि पवतेऽभिचरन्नवेक्षेतैष वै पात्रियः प्रजा-
 पतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्तः प्राणापानाभ्यां वाचो

दक्षक्रतुभ्यां चक्षुर्भ्यां३ श्रोत्राभ्यामात्मनोऽङ्गेभ्य आयुषोऽन्तरिति
ताजक्प्र धन्वति॥ (१०)

वाचे रूपेभ्यो वर्चोदा आंमयावी पञ्चत्वारिंशच्च॥ [३]

स्फ्यः स्वस्तिर्विघ्नः स्वस्तिः परशुर्वेदिः परशुर्नः स्वस्तिः।
यज्ञिया यज्ञकृतः स्थ ते मास्मिन् यज्ञ उप ह्वयध्वमुप मा
द्यावापृथिवी ह्वयेतामुपास्तावः कलशः सोमो अग्निरुप देवा उप
यज्ञ उप मा होत्रा उपह्वे ह्वयन्तान्नमोऽग्नये मखघ्ने मखस्य मा
यशोऽर्यादित्याहवनीयमुप तिष्ठते यज्ञो वै मखः (११)

यज्ञं वाव स तदहन्तस्मा एव नमस्कृत्य सदः प्र सर्पत्यात्मनो-
ऽनात्यै नमो रुद्राय मखघ्ने नमस्कृत्या मा पाहीत्याग्नीध्रं तस्मा एव
नमडस्कृत्य सदः प्र सर्पत्यात्मनोऽनात्यै नम इन्द्राय मखघ्न इन्द्रियं
मे वीर्यम्मा निर्वधीरिति होत्रीयमाशिषमेवैतामा शास्त इन्द्रियस्य
वीर्यस्यानिर्घाताय या वै (१२)

देवताः सदस्यार्तिमार्पयन्ति यस्ता विद्वान्सर्पति न
सदस्यार्तिमार्च्छति नमोऽग्नये मखघ्न इत्याहैता वै देवताः
सदस्यार्तिमार्पयन्ति ता य एवं विद्वान्सर्पति न सदस्यार्तिमार्च्छति
दृढे स्थः शिथिरे समीची माहंसस्पात३ सूर्यो मा देवो
दिव्यादहंसस्पातु वायुरन्तरिक्षात् (१३)

अग्निः पृथिव्या यमः पितृभ्यः सरस्वती मनुष्येभ्यो देवीं
 द्वारौ मा मा सं तातम् नमः सदसे नमः सदसस्पतये
 नमः सखीनां पुरोगाणां चक्षुषे नमो दिवे नमः पृथिव्या
 अहे दधिष्व्योदतस्तिष्ठान्यस्य सदने सीद योऽस्मत्पाकतर
 उन्निवत उदुद्वतश्च गेषम्पातम्मा द्यावापृथिवी अद्याहः सदो वै
 प्रसर्पन्तम् (१४)

पितरोऽनु प्र सर्पन्ति त एनमीश्वरा हिंसितोः सदः प्रसृप्य
 दक्षिणार्धं परैक्षेतागन्त पितरः पितृमानहं युष्माभिर्भूयासः
 सुप्रजसो मया यूयं भूयास्तेति तेभ्य एव नमस्कृत्य सदः प्र
 सर्पत्यात्मनोऽनार्त्ये॥ (१५)

मुखो वा अन्तरिक्षात्प्रसर्पन्तन्नयन्निःशच्च॥ [४]

भक्षेहि मा विश दीर्घायुत्वाय शन्तनुत्वाय रायस्पोषाय वर्चसे
 सुप्रजास्त्वायेहि वसो पुरोवसो प्रियो मे हृदोऽस्यश्विनोस्त्वा
 बाहुभ्याः सध्यासम् नृचक्षसं त्वा देव सोम सुचक्षा अव
 ख्येषम् मन्द्राभिभूतिः केतुर्यज्ञानां वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यतु
 मन्द्रा स्वर्वाच्यदितिरनाहतशीर्ष्णी वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यत्वेहि
 विश्वचर्षणे (१६)

शम्भूर्मयोभूः स्वस्ति मां हरिवर्णं प्र चर क्रत्वे दक्षाय
 रायस्पोषाय सुवीरतायै मा मां राजन्वि बीभिषो मा मे हार्दि

त्विषा वधीः। वृषणे शुष्मायायुषे वर्चसे॥ वसुमद्रणस्य सोम
देव ते मतिविदः प्रातःसवनस्य गायत्रच्छन्दस इन्द्रपीतस्य
नराशंसपीतस्य पितृपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि
रुद्रवद्रणस्य सोम देव ते मतिविदो माध्यंदिनस्य सवनस्य
त्रिष्टुच्छन्दस इन्द्रपीतस्य नराशंसपीतस्य (१७)

पितृपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयाम्यादित्यवद्रणस्य
सोम देव ते मतिविदस्तृतीयस्य सवनस्य जगतीछन्दस
इन्द्रपीतस्य नराशंसपीतस्य पितृपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो
भक्षयामि। आ प्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम वृष्णायम्। भवा
वाजस्य सङ्गथे। हिन्वं मे गात्रा हरिवो गुणान्मे मा वि तीतृषः।
शिवो मे सप्तर्षीनुप तिष्ठस्व मा मेऽवाङ्गाभिमति (१८)

गाः। अपाम सोमममृता अभूमादश्म ज्योतिरविदाम
देवान्। किमस्मान्कृणवदरातिः किमु धूर्तिरमृत मर्त्यस्य।
यन्म आत्मनो मिन्दाभूदग्निस्तत्पुनराहार्जातवेदा विचर्षणिः।
पुनरग्निश्चक्षुरदात्पुनरिन्द्रो बृहस्पतिः। पुनर्मे अश्विना युवं चक्षुरा
धत्तमक्ष्योः। इष्टयं जुषस्ते देव सोम स्तुतस्तोमस्य (१९)

शस्तोक्थस्य हरिवत् इन्द्रपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो
भक्षयामि। आपूर्याः स्था मा पूरयत प्रजया च धनेन च। एतत्ते
तत् ये च त्वामन्वेतत्ते पितामह प्रपितामह ये च त्वामन्वत्र पितरो
यथाभागम्मन्दध्वम् नमो वः पितरो रसाय नमो वः पितरः शुष्माय

नमो वः पितरो जीवाय नमो वः पितरः (२०)

स्वधायै नमो वः पितरो मन्यवे नमो वः पितरो घोराय पितरो
नमो वो य एतस्मिँल्लोके स्थ युष्माङ्स्तेऽनु यैऽस्मिँल्लोके मां तेऽनु
य एतस्मिँल्लोके स्थ यूयं तेषां वसिष्ठा भूयास्तु यैऽस्मिँल्लोकेऽहं
तेषां वसिष्ठो भूयासं प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परि
ता बभूव (२१)

यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयो
रयीणाम्। देवकृतस्यैनसोऽवयजनमसि मनुष्यकृतस्यैनसोऽ-
वयजनमसि पितृकृतस्यैनसोऽवयजनमस्यप्सु धौतस्य सोम देव
ते नृभिः सुतस्येष्टयजुषः स्तुतस्तोमस्य शस्तोक्तस्य यो भक्षो
अश्वसनिर्यो गोसनस्तस्य ते पितृभिर्भक्षं कृतस्योपहृतस्योपहृतो
भक्षयामि॥ (२२)

विश्वचरणे त्रिष्टुप्छन्दस इन्द्रपीतस्य नराशंसपीतस्याति स्तुतस्तोमस्य जीवाय नमो वः पितरो

बभूव चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [५]

महीनाम्पयोऽसि विश्वेषां देवानां तनूरृद्ध्यासमद्य पृषतीनां
ग्रहम्पृषतीनां ग्रहोऽसि विष्णोर्हृदयमस्येकमिष विष्णुस्त्वानु वि
चक्रमे भूतिर्दध्ना घृतेन वर्धतां तस्य मेष्टस्य वीतस्य द्रविणमा
गम्याज्योतिरसि वैश्वानरं पृश्निं ये दुग्धम् यावती द्यावापृथिवी
महित्वा यावच्च सप्त सिन्धवो वितस्थुः। तावन्तमिन्द्र ते (२३)

ग्रहः सहोर्जा गृह्णाम्यस्तृतम्। यत्कृष्णशकुनः पृषदाज्यमवमृशेच
 अस्य प्रमायुकाः स्युर्यच्छ्वाऽवमृशेच्चतुष्पादोऽस्य पशवः
 प्रमायुकाः स्युर्यथस्कन्देद्यजमानः प्रमायुकः स्यात्पशवो वै
 पृषदाज्यम्पशवो वा एतस्य स्कन्दन्ति यस्य पृषदाज्यः स्कन्दति
 यत्पृषदाज्यम्पुनर्गृह्णाति पशून्वास्मै पुनर्गृह्णाति प्राणो वै पृषदाज्यं
 प्राणो वै (२४)

एतस्य स्कन्दति यस्य पृषदाज्यः स्कन्दति यत्पृषदाज्यम्पुनर्गृह्ण
 प्राणमेवास्मै पुनर्गृह्णाति हिरण्यमवधाय गृह्णात्यमृतं वै हिरण्यं
 प्राणः पृषदाज्यममृतमेवास्य प्राणे दधाति शतमानं भवति शतायुः
 पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठत्यश्वमव घ्रापयति
 प्राजापत्यो वा अश्वः प्राजापत्यः प्राणः स्वादेवास्मै योनैः
 प्राणं निर्मिमीते वि वा एतस्य यज्ञश्छिद्यते यस्य पृषदाज्यः
 स्कन्दति वैष्णव्यर्चा पुनर्गृह्णाति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैव यज्ञः सं
 तनोति॥ (२५)

ते पृषदाज्यं प्राणो वै योनैः प्राणं द्वाविंशतिश्च॥ [६]

देवं सवितरेतत्ते प्राहु तत्प्र च सुव प्र च यज्ञ
 बृहस्पतिर्ब्रह्मायुष्मत्या ऋचो मा गात तनूपाथ्साम्नः सत्या
 व आशिषः सन्तु सत्या आकूतय ऋतं च सत्यं च वदत स्तुत
 देवस्य सवितुः प्रसवे स्तुतस्य स्तुतमस्यूर्जम्मह्यः स्तुतं दुहामा
 मा स्तुतस्य स्तुतं गम्याच्छस्त्रस्य शस्त्रम् (२६)

अ॒स्यूर्ज॑म्म॒ह्यः॑ श॒स्त्रं दु॑हा॒मा मा॑ श॒स्त्रस्य॑ श॒स्त्रं
 ग॒म्यादिन्द्रि॑याव॒न्तो वना॑महे धु॒क्षीम॑हि॒ प्र॒जामिष॑म्। सा मे॑
 स॒त्याशीर्दे॑वेषु॒ भूयात् ब्र॑ह्मवर्च॒सं मा॑ ग॒म्यात्। य॒ज्ञो ब॑भूव॒ स आ
 ब॑भूव॒ स प्र॑ ज॒ज्ञे स वा॑वृधे। स दे॒वाना॑मधि॒पति॑र्बभूव॒ सो अ॒स्मा
 अधि॑पतीन्करोतु व॒यः॑ स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्। य॒ज्ञो वा॒ वै (२७)

य॒ज्ञप॑तिं दुहे य॒ज्ञप॑तिर्वा य॒ज्ञं दु॑हे स यः स्तु॑तश॒स्त्रयो॒र्दोह॑मवि॒द्वान्
 यज॑ते॒ तं य॒ज्ञो दु॑हे स इ॒ष्ट्वा पा॑पी॒यान्भ॑वति॒ य ए॑नयो॒र्दोह॑
 वि॒द्वान् यज॑ते॒ स य॒ज्ञं दु॑हे स इ॒ष्ट्वा व॑सी॒यान्भ॑वति॒ स्तु॑तस्य
 स्तु॑तम॒स्यूर्ज॑म्म॒ह्यः॑ स्तु॑तं दु॑हा॒मा मा॑ स्तु॑तस्य॑ स्तु॑तं ग॒म्याच्छ॑स्त्रस्य॑
 श॒स्त्रम॒स्यूर्ज॑म्म॒ह्यः॑ श॒स्त्रं दु॑हा॒मा मा॑ श॒स्त्रस्य॑ श॒स्त्रं ग॒म्यादि॒त्याहैष॑
 वै स्तु॑तश॒स्त्रयो॒र्दोह॑स्तं॒ य ए॒वं वि॒द्वान् यज॑ते दुह ए॒व य॒ज्ञमि॒ष्ट्वा
 व॑सी॒यान्भ॑वति॥ (२८)

श॒स्त्रं वै श॒स्त्रन्दु॑हान्द्रावि॑शतिश्च॥ [७]

श्ये॒नाय॒ प॒त्वने॒ स्वाहा॒ वद॑त्स्व॒यम॑भिगू॒र्ताय॒ नमो॑
 विष्ट॑म्भाय॒ धर्म॑णे॒ स्वाहा॒ वद॑त्स्व॒यम॑भिगू॒र्ताय॒ नमः॑ परि॒धये॑
 जन॑प्रथ॒नाय॒ स्वाहा॒ वद॑त्स्व॒यम॑भिगू॒र्ताय॒ नम॑ ऊ॒र्जे हो॒त्राणा॑
 स्वाहा॒ वद॑त्स्व॒यम॑भिगू॒र्ताय॒ नमः॑ पय॑से॒ हो॒त्राणा॑ स्वाहा॒
 वद॑त्स्व॒यम॑भिगू॒र्ताय॒ नमः॑ प्र॒जाप॑तये॒ मन॑वे॒ स्वाहा॒ वद॑त्स्व॒यम॑भिगू॒र्ताय॒
 नम॑ ऋ॒तमृ॑तपाः सुवर्वा॒द॒त्स्वाहा॒ वद॑त्स्व॒यम॑भिगू॒र्ताय॒

नमस्तृम्पन्ता२ होत्रा मधोर्धृतस्य यज्ञपतिमृषय एनसा (२९)

आहुः। प्रजा निर्भक्ता अनुत्प्यमाना मध्व्यौ स्तोकावप
तौ रराध। सं नस्ताभ्या२ सृजतु विश्वकर्मा घोरा ऋषयो नमो
अस्त्वेभ्यः। चक्षुष एषाम्मनसश्च संधौ बृहस्पतये महि षट्सुमन्नमः।
नमो विश्वकर्मणे स उ पात्वस्माननन्यान्त्सोमपान्मन्यमानः।
प्राणस्य विद्वान्त्समरे न धीर एनश्चकृवान्महि बद्ध एषाम्। तं
विश्वकर्मन् (३०)

प्र मुञ्चा स्वस्तये ये भक्षयन्तो न वसून्यानृहुः। यानग्रयो-
ऽन्वतप्यन्त धिष्ण्या इयं तेषामवया दुरिष्ट्यै स्विष्टिं नस्तां कृणोतु
विश्वकर्मा। नमः पितृभ्यो अभि ये नो अख्यन् यज्ञकृतो यज्ञकामाः
सुदेवा अकामा वो दक्षिणां न नीनिम मा नस्तस्मादेनसः पापयिष्ट।
यावन्तो वै सदस्यास्ते सर्वे दक्षिण्यास्तेभ्यो यो दक्षिणां न (३१)

नयेदैभ्यो वृश्चेत यद्वैश्वकर्मणानि जुहोति सदस्यानेव
तत्प्रीणात्यस्मे देवासो वपुषे चिकिथ्सत यमाशिरा दम्पती
वाममश्रुतः। पुमान्पुत्रो जायते विन्दते वस्वथ विश्वे अरपा
एधते गृहः। आशीर्दाया दम्पती वाममश्रुतामरिष्टो रायः सचता२
समोकसा। य आसिचिथ्सन्दुग्धं कुम्भ्या सहेष्टेन यामन्नमति
जहातु सः। सर्पिर्ग्रीवी (३२)

पीवर्यस्य जाया पीवानः पुत्रा अकृशासो अस्य। सहजानिर्यः

सुमखस्यमान् इन्द्रायाशिरः सह कुम्भ्यादात्। आशीर्म ऊर्जमुत
 सुप्रजास्त्वमिषं दधातु द्रविणः सर्वर्चसम्। संजयन्क्षेत्राणि
 सहसाहमिन्द्र कृण्वानो अन्याः अधरान्त्सपत्नान्। भूतमसि भूते
 मा धा मुखमसि मुखं भूयासम् द्यावापृथिवीभ्यां त्वा परि गृह्णामि
 विश्वे त्वा देवा वैश्वानराः (३३)

प्र च्यावयन्तु दिवि देवां दृहान्तरिक्षे वयांसि
 पृथिव्याम्पार्थिवान्भुवं ध्रुवेण हविषाव सोमं नयामसि। यथा
 नः सर्वमिज्जगदयक्ष्मः सुमना असत्। यथा न इन्द्र इद्विशः
 केवलीः सर्वाः समनसः करत्। यथा नः सर्वा इद्विशोऽस्माकं
 केवलीरसन्न॥ (३४)

एनसा विश्वकर्मन् यो दक्षिणां न सर्पिर्ग्रीवी वैश्वानराश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

यद्वै होताध्वर्युमभ्याह्वयते वज्रमेनमभि प्र वर्तयत्युक्थंशा
 इत्याह प्रातःसवनं प्रतिगीर्य त्रीण्येतान्यक्षराणि त्रिपदा गायत्री
 गायत्रं प्रातःसवनं गायत्रियैव प्रातःसवने वज्रमन्तर्धत्त उक्थं
 वाचीत्याह माध्यंदिनः सवनं प्रतिगीर्य चत्वार्येतान्यक्षराणि
 चतुष्पदा त्रिष्टुत्रैष्टुभम्माध्यंदिनः सवनं त्रिष्टुभैव माध्यंदिने सवने
 वज्रमन्तर्धत्ते (३५)

उक्थं वाचीन्द्रायेत्याह तृतीयसवनं प्रतिगीर्य सप्तैतान्यक्षराणि

सप्तपदा शक्करी शाक्करो वज्रो वज्रैणैव तृतीयसवने वज्रमन्तर्धत्ते
 ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा अध्वर्युः स्याद्यो यथासवनं प्रतिगुरे
 छन्दांसि सम्पादयेत्तेजः प्रातःसवन आत्मन्दधीतेन्द्रियम्माध्यंदिने
 सवने पशूँस्तृतीयसवन इत्युक्थंशा इत्याह प्रातःसवनं प्रतिगीर्य
 त्रीण्येतान्यक्षराणि (३६)

त्रिपदा गायत्री गायत्रं प्रातःसवनं प्रातःसवन एव प्रतिगुरे
 छन्दांसि सम्पादयत्यथो तेजो वै गायत्री तेजः प्रातःसवनं तेज
 एव प्रातःसवन आत्मन्धत्त उक्थं वाचीत्याह माध्यंदिनं सवनं
 प्रतिगीर्य चत्वार्येतान्यक्षराणि चतुष्पदा त्रिष्टुप्त्रैष्टुभम्माध्यंदिनं
 सवनंमाध्यंदिन एव सवने प्रतिगुरे छन्दांसि सम्पादयत्यथो
 इन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियम्माध्यंदिनं सवनम् (३७)

इन्द्रियमेव माध्यंदिने सवन आत्मन्धत्त उक्थं वाचीन्द्रायेत्याह
 तृतीयसवनं प्रतिगीर्य सप्तैतान्यक्षराणि सप्तपदा शक्करी
 शाक्कराः पशवो जागंतं तृतीयसवनं तृतीयसवन एव प्रतिगुरे
 छन्दांसि सम्पादयत्यथो पशवो वै जगती पशवंस्तृतीयसवनं
 पशूनेव तृतीयसवन आत्मन्धत्ते यद्वै होताध्वर्युमभ्याह्वयत
 आव्यमस्मिन्दधाति तद्यन्न (३८)

अपहनीत पुरास्य संवत्सराद्गृह आ वैवीरञ्छोसा मोद
 इवेति प्रत्याह्वयते तेनैव तदप हते यथा वा आयतां प्रतीक्षत

एवमध्वर्युः प्रतिगुरं प्रतीक्षते यदभिप्रतिगृणीयाद्यथायतया समृच्छते
तादृगेव तद्यदर्धर्चाल्लुप्येत यथा धावद्भ्यो हीयते तादृगेव तत्प्रबाहुग्वा
ऋत्विजामुद्गीथा उद्गीथ एवोद्गातृणाम् (३९)

ऋचः प्रणव उक्थश्सिनां प्रतिगुरोऽध्वर्यूणाम् य एवं
विद्वान्प्रतिगृणात्यन्नाद एव भवत्यास्यं प्रजायां वाजी जायत
इयम्वै होतासावध्वर्युर्यदासीनः शंसत्यस्या एव तद्धोता नैत्यास्त
इव हीयमथो इमामेव तेन यजमानो दुहे यत्तिष्ठन्प्रतिगृणात्यमुष्या
एव तदध्वर्युर्नैति (४०)

तिष्ठतीव ह्यसावथो अमूमेव तेन यजमानो दुहे यदासीनः
शंसति तस्मादितःप्रदानं देवा उप जीवन्ति यत्तिष्ठन्प्रतिगृणाति
तस्मादमुतःप्रदानम्मनुष्या उप जीवन्ति यत्प्राडासीनः शंसति
प्रत्यङ्गिष्ठन्प्रतिगृणाति तस्मात्प्राचीनः रेतो धीयते प्रतीचीः प्रजा
जायन्ते यद्वै होताध्वर्युमभ्याह्वयते वज्रमेनमभि प्र वर्तयति पराडा
वर्तते वज्रमेव तन्नि करोति॥ (४१)

सर्वेने वज्रमन्तर्धत्ते त्रीण्येतान्यक्षराणिन्द्रियममाध्यन्दिनः सर्वन्नुद्गातृणामध्वर्युर्नैति वर्तयत्यष्टौ च॥ [९]

उपयामगृहीतोऽसि वाक्षसदसि वाक्पाभ्यां त्वा क्रतुपाभ्यामस्य
यज्ञस्य ध्रुवस्याध्यक्षाभ्यां गृह्णाम्युपयामगृहीतोऽस्यृतसदसि
चक्षुष्पाभ्यां त्वा क्रतुपाभ्यामस्य यज्ञस्य ध्रुवस्याध्यक्षाभ्यां
गृह्णाम्युपयामगृहीतोऽसि श्रुतसदसि श्रोत्रपाभ्यां त्वा क्रतुपाभ्यामस्य

य॒ज्ञस्य॑ ध्रु॒वस्या॑ध्य॒क्षाभ्यां॑ गृह्णामि दे॒वेभ्य॑स्त्वा वि॒श्वदे॑वेभ्यस्त्वा
वि॒श्वेभ्य॑स्त्वा दे॒वेभ्यो॑ विष्णो॑रु॒रुक्रमै॑ष ते सोम॒स्त॑ र॒क्षस्व॑ (४२)

तं ते॑ दु॒श्चक्षा॑ मा॒वं ख्य॑त् मयि॒ वसुः॑ पु॒रोवसु॑र्वा॒क्पा वाचं॑ मे
पाहि॒ मयि॒ वसु॑र्वि॒दद्व॑सुश्चक्षु॒ष्पाश्चक्षु॑र्मे पाहि॒ मयि॒ वसुः॑ सं॒यद्व॑सुः
श्रोत्र॑पाः श्रोत्रं॑ मे पाहि॒ भूर॑सि॒ श्रेष्ठो॑ रश्मी॒नां प्रा॑ण॒पाः प्रा॑णं मे॒ पाहि॒
धूर॑सि॒ श्रेष्ठो॑ रश्मी॒नाम॑पान॒पा अ॑पानं मे॒ पाहि॒ यो न॑ इन्द्र॒वायू॑
मित्रा॑वरुणाव॒श्विनाव॑भिदास॒ति भ्रातृ॑व्य उ॒त्पिपी॑ते शु॒भस्प॑ती इ॒दम॑हं
तमध॑रम्पादयामि॒ यथेन्द्रा॑हमु॒त्तम॑श्चे॒तया॑नि॥ (४३)

र॒क्षस्व॑ भ्रातृ॑व्यस्यो॒दश॑ च॥ [१०]

प्र सो अ॒ग्ने तवो॑तिभिः सु॒वीरा॑भिस्तरति॒ वाज॑कर्मभिः। यस्य॒
त्व॑ स॒ख्यमा॑वि॒था। प्र होत्रे॑ पू॒र्व्यं वचो॑ऽग्नये॒ भर॑ता बृ॒हत्। वि॒पां
ज्योती॑षि बिभ्र॑ते न वे॒धसे॑। अ॒ग्ने त्री॑ ते वाजि॑ना॒ त्री ष॑धस्थां
ति॒स्रस्ते॑ जि॒ह्वा ऋ॑तजा॒त पूर्वीः॑। ति॒स्र उ॑ ते त॒नुवो॑ दे॒ववा॑ता॒स्ताभि॑र्नः
पाहि॒ गिरो॑ अ॒प्रयु॑च्छन्। सं वा॒ कर्म॑णा॒ समि॑षा (४४)

हि॒नोमीन्द्रा॑विष्णू॒ अप॑स॒स्पारे॑ अ॒स्या। जुषे॑थां य॒ज्ञं द्र॑विणं च
ध॒त्तम॑रि॒ष्टैर्नः॑ प॒थिभिः॑ पा॒रय॑न्ता। उ॒भा जि॑ग्यथु॒र्न परा॑ जयेथे॒ न
परा॑ जिग्ये क॒तरश्च॑नै॒नोः। इन्द्र॑श्च विष्णो॒ यद॑प॒स्पृधे॑थां त्रे॒धा स॒हस्रं॑
वि तदै॑रयेथाम्। त्री॒ण्यायू॑षि॒ तव॑ जा॒तवे॑दस्ति॒स्र आ॒जानी॑रु॒षसं॑स्ते
अ॒ग्ने। ताभि॑र्दे॒वाना॑म॒वो यक्षि॑ वि॒द्वान॑थ (४५)

भव॒ यज॑मानाय॒ शं योः। अ॒ग्निस्त्रीणि॑ त्रिधातू॒न्या क्षेति॑ वि॒दथा॑
 क॒विः। स त्री॑रेकाद॒शा५ इ॒ह। यक्ष॑च्च पि॒प्रय॑च्च नो॒ विप्रो॑ दू॒तः
 परि॑ष्कृतः। नभ॑न्तामन्य॒के संमे। इन्द्रा॑विष्णू दृ॒हिताः शम्बर॑स्य॒
 नव॑ पुरो॑ नव॒तिं च॑ श्रथिष्टम्। श॒तं वर्चि॑नः स॒हस्रं॑ च सा॒क५ ह॒थो
 अ॒प्रत्य॑सुरस्य वी॒रान्। उ॒त मा॒ता म॑हिषमन्वे॒वेन॑दमी त्वा॑ ज॒हति॑
 पु॒त्र दे॒वाः। अथा॑ब्रवीद्वृ॒त्रमिन्द्रो॑ हनि॒ष्यन्त्सखे॑ विष्णो वित॒रं वि
 क्र॑मस्व (४६)

इषाऽथं त्वा त्रयोदश च॥ [११]

[यो वै स्फ्यः स्वस्तिः स्वधायै नमः प्र मुञ्च तिष्ठतीव पद्वत्वारि५शत्॥४६॥ यो वै पवमानानां
 वि क्रमस्व॥]

अग्ने तेजस्विन्वायुर्वसवस्त्वैतद्वा अपां वायुरसि प्राणो नाम देवा वै यद्यज्ञेन न प्रजापतिर्देवासुरानायुर्दा
 एतं युवान्५ सूर्यो देव इदं वामेकादश॥ [१२]

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

अग्ने तेजस्विन्तेजस्वी त्वं दे॒वेषु॑ भूया॒स्तेज॑स्वन्त॒म्मामा॑युष्मन्तं
 वर्च॑स्वन्त॒म्मनु॑ष्येषु कुरु दी॒क्षायै॑ च त्वा॒ तप॑सश्च तेज॑से जुहोमि
 तेजो॒विद॑सि तेजो॑ मा॒ मा हा॑सीन्माऽहं तेजो॑ हा॒सिषं॑ मा मां तेजो॑
 हासी॒दिन्द्रो॑जस्विन्नोज॒स्वी त्वं दे॒वेषु॑ भूया॒ ओज॑स्वन्त॒म्मामा॑युष्मन्तं

वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु ब्रह्मणश्च त्वा क्षत्रस्य च (१)

ओजसे जुहोम्योजोविदस्योजो मा मा हासीन्माहमोजो
हासिषं मा मामोजो हासीत्सूर्यं भ्राजस्विन्भ्राजस्वी त्वं देवेषु भूया
भ्राजस्वन्तम्मामायुष्मन्तं वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु वायोश्च त्वाऽपां
च भ्राजसे जुहोमि सुवर्विदसि सुवर्मा मा हासीन्माह॥ सुवर्हासिषं
मा मा॥ सुवर्हासीन्मयि मेधाम्मयि प्रजाम्मय्यग्निस्तेजो दधातु
मयि मेधाम्मयि प्रजाम्मयीन्द्र इन्द्रियं दधातु मयि मेधाम्मयि
प्रजाम्मयि सूर्यो भ्राजो दधातु॥ (२)

क्षत्रस्य च मयि त्रयोविंशतिश्च॥ [१]

वायुर्हिकर्ताऽग्निः प्रस्तोता प्रजापतिः साम बृहस्पतिरुद्गाता
विश्वे देवा उपगातारो मरुतः प्रतिहर्तार इन्द्रो निधनं ते देवाः
प्राणभृतः प्राणम्मयि दधत्वेतद्वै सर्वमध्वर्युरुपाकुर्वन्नुद्गातृभ्यं
उपाकरोति ते देवाः प्राणभृतः प्राणम्मयि दधत्वित्याहैतदेव
सर्वमात्मन्धत्त इडा देवहूर्मनुर्यज्ञनीर्बृहस्पतिरुक्थामदानिं
शःसिषद्विश्वे देवाः (३)

सूक्तवाचः पृथिवि मातर्मा मा हिंसीर्मधुं मनिष्ये
मधुं जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो
वाचमुद्यासः शुश्रूषेण्याम्मनुष्येभ्यस्तम्मा देवा अवंन्तु शोभायै

पितरोऽनु मदन्तु॥ (४)

श॒स्त्रिष॒द्विश्वे॑ दे॒वा अ॒ष्टावि॑ंशतिश्च॥ [२]

वस॑वस्त्वा॒ प्र वृ॑हन्तु॒ गाय॑त्रेण॒ छन्द॑सा॒ऽग्नेः प्रि॒यम्पाथ॑
उपै॑हि रु॒द्रास्त्वा॒ प्र वृ॑हन्तु॒ त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सेन्द्र॒स्य प्रि॒यम्पाथ॑
उपै॑ह्यादि॒त्यास्त्वा॒ प्र वृ॑हन्तु॒ जाग॑तेन॒ छन्द॑सा॒ विश्वे॑षां दे॒वानां॑
प्रि॒यम्पाथ॑ उपै॑हि मा॒न्दा॑सु ते शुक्र शुक्र॑मा धू॒नोमि॑ भ॒न्दा॑नासु
कोत॑नासु नूत॑नासु रे॒शीषु॑ मे॒षीषु॑ वा॒शीषु॑ विश्व॑भृ॒त्सु मा॒ध्वीषु॑
ककु॑हासु शक्क॑रीषु (५)

शु॒क्रासु॑ ते शुक्र शुक्र॑मा धू॒नोमि॑ शुक्रं ते शु॒क्रेण॑ गृह्णाम्यहो
रूपे॑ण सूर्य॑स्य र॒श्मिभिः॑। आऽस्मि॑न्नु॒ग्रा अ॑चुच्यवु॒र्दिवो॑ धारा॑
अस॑श्चत। क॒कुह॑ रूपं वृ॒षभ॑स्य रोचते बृ॒हत्सोमः॑ सोम॑स्य
पुरो॑गाः शु॒क्रः शु॒क्रस्य॑ पुरो॑गाः। यत्ते सो॒मादा॑भ्यं नाम॒ जागृ॑वि तस्मै
ते सोम॑ सोमा॑य॒ स्वाहो॑शिक्तं दे॒व सोम॑ गाय॑त्रेण॒ छन्द॑सा॒ऽग्नेः (६)

प्रि॒यम्पाथो॑ अपी॑हि व॒शी त्वं दे॒व सोम॑ त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सेन्द्र॒स्य
प्रि॒यम्पाथो॑ अपी॑ह्यस्मत्स॒खा त्वं दे॒व सोम॑ जाग॑तेन॒ छन्द॑सा॒
विश्वे॑षां दे॒वानां॑ प्रि॒यम्पाथो॑ अपी॑ह्या नः प्रा॒ण ए॑तु परा॒वत॑
आन्तरि॑क्षाद्वि॒वस्परि॑। आयुः॑ पृथि॒व्या अ॒ध्यमृ॑तम॒सि प्रा॒णाय॑ त्वा।
इन्द्रा॑ग्नी मे॒ वर्चः॑ कृणुतां वर्चः॑ सोमो॑ बृ॒हस्पतिः॑। वर्चो॑ मे॒ विश्वे॑
दे॒वा वर्चो॑ मे धत्तम॑श्विना। द॒ध॒न्वे वा॒ यदी॑मनु वोच॒द्ब्रह्मा॑णि वेरु॑

तत्। परि विश्वानि काव्यां नेमिश्चक्रमिवाभवत्॥ (७)

शक्रोप्यग्नेर्वृहस्पतिः पञ्चविंशतिश्च॥ [३]

एतद्वा अ॒पां ना॒म॒धेयं॑ गु॒ह्यं यदा॑धा॒वा मा॒न्दा॑सु ते शु॒क्र शु॒क्रमा॑
धू॒नोमी॒त्याहा॒पामे॒व ना॒म॒धेये॑न॒ गु॒ह्येन॑ दि॒वो वृ॒ष्टि॒मव॑ रुन्धे शु॒क्रं
ते शु॒क्रेण॑ गृ॒ह्णामी॒त्याहै॒तद्वा अ॒हो रू॒पं यद्वा॒त्रिः सूर्य॑स्य र॒श्मयो॑
वृ॒ष्ट्या ई॒शते॒ऽहं ए॒व रू॒पेण॑ सूर्य॑स्य र॒श्मिभि॑र्दि॒वो वृ॒ष्टिं च्या॒वय॑त्या॒
ऽस्मि॑न्नु॒ग्राः (८)

अ॒चु॒च्यवु॒रित्या॑ह यथा॒यजु॒रेवै॒तत्क॑कुह॒रू॒पं वृ॒षभ॑स्य रोचते
बृ॒हदि॒त्याहै॒तद्वा अ॑स्य क॒कुह॒रू॒पं यद्वृ॑ष्टीं रू॒पेणै॒व वृ॒ष्टि॒मव॑ रुन्धे
यत्ते॑ सो॒मादा॑भ्यं॒ नाम॑ जा॒गृवी॒त्याहै॑ष ह॒ वै ह॒विषा॑ ह॒विर्य॑जति॒ यो॒
ऽदा॑भ्यं गृही॒त्वा सो॒माय॑ जु॒होति॑ परा॒ वा ए॒तस्या॑युः प्रा॒ण ए॑ति (९)

योऽ॒शुं गृ॒ह्णात्या॑ नः प्रा॒ण ए॑तु परा॒वत॑ इत्या॒हायु॑रे॒व
प्रा॒णमा॑त्मन्ध॒त्तेऽमृ॑तम॒सि प्रा॒णाय॑ त्वेति॒ हिर॑ण्यम॒भि व्य॑नित्यमृ॒तं
वै हिर॑ण्यमा॒युः प्रा॒णोऽमृ॑ते॒नैवा॑यु॒रात्म॑न्ध॒त्ते श॒तमा॑नं भवति श॒तायुः
पु॒रुषः श॒तेन्द्रि॑य॒ आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्रति॑ तिष्ठत्य॒प उप॑ स्पृशति भे॒षजं॑
वा आपो॑ भे॒षजमे॒व कु॑रुते॥ (१०)

उ॒ग्रा ए॒त्याप॒स्त्रीणि॑ च॥ [४]

वा॒युर॑सि प्रा॒णो ना॒म स॒वितु॑राधि॒पत्ये॑ऽपानं मे॒ दा॒श्चक्षु॑र॒सि
श्रो॒त्रं ना॒म धा॒तुराधि॑पत्य॒ आयु॑र्मे॒ दा रू॒पम॑सि॒ वर्णो॑ नाम॒

बृहस्पतेराधिपत्ये प्रजां मे दा ऋतमसि सत्यं नामेन्द्रस्याधिपत्ये
क्षत्रं मे दा भूतमसि भव्यं नामं पितृणामाधिपत्येऽपामोषधीनां
गर्भं धा ऋतस्य त्वा व्योमन ऋतस्य (११)

त्वा विभूमन ऋतस्य त्वा विधर्मण ऋतस्य त्वा सत्यायुतस्य
त्वा ज्योतिषे प्रजापतिर्विराजमपश्यत्तया भूतं च भव्यं चासृजत्
तामृषिभ्यस्तिरोऽदधात्तां जमदग्निस्तपसाऽपश्यत्तया वै स
पृथ्वीन्कामानसृजत् तत्पृथ्वीनां पृथिव्यम् यत्पृथ्व्यो गृह्यन्ते पृथ्वीनेव
तैः कामान् यजमानोऽवं रुन्धे वायुरसि प्राणः (१२)

नामेत्याह प्राणापानावेवावं रुन्धे चक्षुरसि श्रोत्रं
नामेत्याहायुरेवावं रुन्धे रूपमसि वर्णो नामेत्याह प्रजामेवावं
रुन्धे ऋतमसि सत्यं नामेत्याह क्षत्रमेवावं रुन्धे भूतमसि भव्यं
नामेत्याह पशवो वा अपामोषधीनां गर्भः पशूनेव (१३)

अवं रुन्धे एतावद्वै पुरुषम्परितस्तदेवावं रुन्धे ऋतस्य
त्वा व्योमन इत्याहेयं वा ऋतस्य व्योमेमामेवाभि जयत्यृतस्य
त्वा विभूमन इत्याहान्तरिक्षं वा ऋतस्य विभूमान्तरिक्षमेवाभि
जयत्यृतस्य त्वा विधर्मण इत्याह द्यौर्वा ऋतस्य विधर्म दिवमेवाभि
जयत्यृतस्य (१४)

त्वा सत्यायेत्याह दिशो वा ऋतस्य सत्यं दिश एवाभि
जयत्यृतस्य त्वा ज्योतिष इत्याह सुवर्गो वै लोक ऋतस्य

ज्योतिः सुवर्गमेव लोकमभि जयत्येतावन्तो वै देवलोकास्तानेवाभि
जयति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये
प्रति तिष्ठति॥ (१५)

व्योमन ऋतस्य प्राणः पशूनेव विधर्म दिवमेवाभि जयत्यृतस्य षट्त्वारिंशच्च॥ [५]

देवा वै यद्यज्ञेन नावारुन्धत् तत्परैरवारुन्धत् तत्पराणां
परत्वम् यत्परे गृह्यन्ते यदेव यज्ञेन नावरुन्दे तस्यावरुद्धौ यं
प्रथमं गृह्णातीममेव तेन लोकमभि जयति यं द्वितीयमन्तरिक्षं
तेन यं तृतीयममुमेव तेन लोकमभि जयति यदेते गृह्यन्त एषां
लोकानामभिजित्यै (१६)

उत्तरेष्वहःस्वमुतोऽर्वाश्चौ गृह्यन्तेऽभिजित्यैवेमाँल्लोकान्पुनरिमं
लोकं प्रत्यवरोहन्ति यत्पूर्वेष्वहःस्वितः पराश्चौ गृह्यन्ते तस्मादितः
पराश्च इमे लोका यदुत्तरेष्वहःस्वमुतोऽर्वाश्चौ गृह्यन्ते तस्मादमुतो-
ऽर्वा च इमे लोकास्तस्मादयातयाम्नो लोकान्मनुष्या उप
जीवन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यादद्ध्य ओषधयः
सम्भवन्त्योषधयः (१७)

मनुष्याणामन्नं प्रजापतिं प्रजा अनु प्र जायन्त इति
परानन्विति ब्रूयाद्यद्गृह्णात्यद्ध्यस्त्वौषधीभ्यो गृह्णामीति तस्मादद्ध्य
ओषधयः सम्भवन्ति यद्गृह्णात्योषधीभ्यस्त्वा प्रजाभ्यो गृह्णामीति
तस्मादोषधयो मनुष्याणामन्नम् यद्गृह्णाति प्रजाभ्यस्त्वा प्रजापतये

गृह्णामीति तस्मात्प्रजापतिं प्रजा अनु प्र जायन्ते॥ (१८)

अभिजित्या ओषधयोऽष्टाचत्वारिंशच्च॥ [६]

प्रजापतिर्देवासुरानंसृजत तदनु यज्ञोऽसृज्यत यज्ञं छन्दांसि
ते विष्वञ्चो व्यक्रामन्त्सोऽसुराननु यज्ञोऽपाक्रामद्यज्ञं छन्दांसि
ते देवा अमन्यन्तामी वा इदमभूवन् यद्वयं स्म इति ते
प्रजापतिमुपाधावन्त्सोऽब्रवीत्प्रजापतिश्छन्दसां वीर्यमादाय तद्वः
प्र दास्यामीति स छन्दसां वीर्यम् (१९)

आदाय तदैभ्यः प्रायच्छत्तदनु छन्दांस्यपाक्रामञ्छन्दांसि
यज्ञस्ततो देवा अभवन्परासुरा य एवं छन्दसां वीर्यं वेदा श्रावयास्तु
श्रौषड्यज्ञ ये यजामहे वषट्कारो भवत्यात्मना पराऽस्य भ्रातृव्यो
भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मै कमध्वर्युरा श्रावयतीति छन्दसां
वीर्यायेति ब्रूयादेतद्वै (२०)

छन्दसां वीर्यमा श्रावयास्तु श्रौषड्यज्ञ ये यजामहे वषट्कारो
य एवं वेद सर्वार्यैरेव छन्दोभिरर्चति यत्किं चार्चति यदिन्द्रो
वृत्रमहन्नमेध्यं तद्यद्यतीनपावपदमेध्यं तदथ कस्मादैन्द्रो यज्ञ आ
संस्थातोरित्याहुरिन्द्रस्य वा एषा यज्ञिया तनूर्यद्यज्ञस्तामेव
तद्यजन्ति य एवं वेदोपैनं यज्ञो नमति॥ (२१)

स छन्दसां वीर्यं वा एव तदष्टौ च॥ [७]

आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणो घृतप्रतीको घृतयोनिरधि।
 घृतम्पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेव पुत्रमभि रक्षतादिमम्। आ वृश्च्यते
 वा एतद्यजमानोऽग्निभ्यां यदेनयोः शृतंकृत्याथान्यत्रावभृथमवैत्यायुर्दा
 अग्ने हविषो जुषाण इत्यवभृथमवैष्यञ्जुहयादाहुत्यैवैनौ शमयति
 नार्तिमाच्छति यजमानो यत्कुसीदम् (२२)

अप्रतीत्तम्मयि येन यमस्य बलिना चरामि। इहैव
 सन्निरवदये तदेतत्तदग्ने अनृणो भवामि। विश्वलोप विश्वदावस्य
 त्वासञ्जुहोम्यग्धादेकोऽहुतादेकः समसनादेकः। ते नः कृण्वन्तु
 भेषजं सदः सहो वरेण्यम्। अयं नो नभसा पुरः सःस्फानो
 अभि रक्षतु। गृहाणामसमर्त्यै बहवो नो गृहा असन्ना। स त्वं
 नः (२३)

नभसस्पत ऊर्जं नो धेहि भद्रया। पुनर्नो नष्टमा कृधि
 पुनर्नो रयिमा कृधि। देवं सःस्फान सहस्रपोषस्यैशिषे स नो
 रास्वाज्यानिं रायस्पोषं सुवीर्यं संवत्सरीणां स्वस्तिम्।
 अग्निर्वाव यम इयं यमी कुसीदं वा एतद्यमस्य यजमान आ दत्ते
 यदोषधीभिर्वेदिं स्तृणाति यदनुपौष्य प्रयायाद्रीवबद्धमेनम् (२४)

अमुष्मिल्लोके नैनीयेरन् यत्कुसीदमप्रतीत्तम्मयीत्युपौषतीहैव
 सन् यमं कुसीदं निरवदायानृणः सुवर्गं लोकमेति यदि मिश्रमिव
 चरेदञ्जलिना सक्तून्प्रदाव्यं जुहयादेष वा अग्निर्वैश्वानरो यत्प्रदाव्यः

स ए॒वैनं॑ स्व॒दय॒त्यह्ना॑ वि॒धान्या॑मेकाष्ट॒कायाम॑पू॒पं चतुः॑शरावम्प॒क्त्वा
प्रा॒तरे॒तेन॑ कक्ष॒मुपौषे॑द्यदि (२५)

दह॑ति पु॒ण्य॒समं॑ भव॒ति यदि॑ न दह॑ति पा॒प॒सम॑मे॒तेन॑
ह स्म॒ वा ऋ॑षयः पु॒रा वि॒ज्ञाने॑न दी॒र्घस॒त्रमु॑प॒ यन्ति॒ यो वा
उ॒पद्र॑ष्टारमु॒पश्रो॒तार॑मनु॒ख्याता॑रं वि॒द्वान् यज॑ते स॒ममु॑ष्मिँल्लो॒क
इ॒ष्टापूर्ते॑न गच्छ॒तेऽग्नि॑र्वा उ॒पद्र॑ष्टा वा॒युरु॑प॒श्रोता॑ऽऽदि॒त्योऽनु॑ख्या॒ता
तान् य ए॒वं वि॒द्वान् यज॑ते स॒ममु॑ष्मिँल्लो॒क इ॒ष्टापूर्ते॑न गच्छ॒तेऽयं
नो नभ॑सा पु॒रः (२६)

इत्या॑हाऽग्नि॒र्वै नभ॑सा पु॒रोऽग्नि॑मे॒व तदा॑है॒तन्मे॑ गोपा॒येति॑ स
त्वं नो॑ नभ॒सस्प॑त॒ इत्या॑ह वा॒युर्वै नभ॑स॒स्पति॑र्वा॒युमे॒व तदा॑है॒तन्मे॑
गोपा॒येति॑ दे॒वं स॑ऽस्फा॒नेत्या॑हा॒सौ वा आ॑दि॒त्यो दे॒वः स॑ऽस्फा॒नं
आदि॒त्यमे॒व तदा॑है॒तन्मे॑ गोपा॒येति॑॥ (२७)

कु॒सीद॒न्वन्न॑ ए॒नमो॑षेद्यदि॑ पु॒र आ॑दि॒त्यमे॒व तदा॑है॒तन्मे॑ गोपा॒येति॑॥ [८]

ए॒तं यु॒वानं॑ परि॑ वो द॒दामि॑ तेन॒ क्रीड॑न्तीश्चर॒त प्रि॒येण॑। मा नः॑
शा॒प्त ज॒नुषा॑ सु॒भागा॑ रा॒यस्पोषे॑ण॒ समि॑षा म॒देम॑। नमो॑ महि॒म्न उ॒त
चक्षु॑षे ते मरु॒ताम्पि॑त॒स्तद॑हं गृ॒णामि॑। अनु॑ मन्य॒स्व सु॒यजा॑ य॒जाम॑
जुष्टं॑ दे॒वाना॑मि॒दम॑स्तु ह॒व्यम्। दे॒वाना॑मेष॒ उप॑ना॒ह आ॑सी॒द्पां गर्भ॑
ओष॑धीषु न्य॒क्तः। सोम॑स्य द्र॒प्सम॑वृणी॒त पू॒षा (२८)

बृ॒हन्न॑द्रि॒रभव॑त्तदे॒षाम्। पि॒ता व॒त्सना॑म्पति॒रघ्नि॑याना॒मथो॑ पि॒ता

म॑ह॒तां ग॒र्गरा॑णाम्। व॒थ्सो ज॒रायुं॑ प्र॒तिधु॑क्पी॒यूषं॑ आ॒मिक्षा॑ मस्तु
घृ॒तम॑स्य॒ रेतः॑। त्वां गावो॑ऽवृणत रा॒ज्याय॑ त्वा॒ ह॑वन्त म॒रुतः॑
स्व॒र्काः। वर्ष्म॑न्क्ष॒त्रस्य॑ क॒कुभिं॑ शि॒श्रिया॑णस्ततो॑ न उ॒ग्रो वि भ॑ञ्जा
वसू॑नि। व्य॒द्धेन॒ वा ए॒ष प॑शुना॑ यजते॒ यस्यै॑तानि॒ न क्रि॑यन्त॑ ए॒ष
ह॒ त्वै समृ॑द्धेन यजते॒ यस्यै॑तानि॒ क्रि॑यन्त॑॥ (२९)

पूषा क्रियन्त एषोऽष्टौ च॥ [९]

सू॒र्यो दे॒वो दि॑विष॒ज्यो धा॒ता क्ष॒त्राय॑ वा॒युः प्र॒जाभ्यः॑।
बृ॒हस्प॑ति॒स्त्वा प्र॒जाप॑तये॒ ज्योति॑ष्मतीं जुहोतु। यस्या॑स्ते
हरि॑तो॒ गर्भो॑ऽथो॒ योनि॑र्हि॒र॒ण्ययी॑। अ॒ङ्गान्य॑हु॒ता यस्यै॑ तां दे॒वैः
सम॑जीगमम्। आ वर्त॑न वर्तय॒ नि नि॑वर्तन वर्तयेन्द्र॑ न॒र्दबु॑द।
भू॒म्याश्च॑त॒स्रः प्र॑दिश॒स्ताभि॑रा वर्तया॒ पुनः॑। वि ते॑ भि॒नद्भि॑ त॒करीं॑
वि योनिं॑ वि ग॒वीन्यौ॑। वि (३०)

मा॒तरं॑ च पु॒त्रं च॒ वि गर्भं॑ च ज॒रायुं॑ च। ब॒हिस्ते॑ अस्तु बा॒लिति॑।
उ॒रु॒द्र॒प्सो वि॒श्वरू॑प॒ इन्दुः॑ प॒व॒मानो॒ धीरं॑ आ॒नञ्ज॑ गर्भम्। ए॒क॒पदी॑
द्वि॒पदी॑ त्रि॒पदी॑ चतु॑ष्पदी॒ पञ्च॑पदी॒ षट्पदी॑ स॒प्तप॑द्म॒ष्टापदी॑ भुव॒नानु॑
प्रथ॑ता॒ स्वाहा॑। म॒ही द्यौः पृ॑थि॒वी च॑ न इ॒मं य॒ज्ञमि॑मिक्षताम्।
पि॒पृतां॑ नो भरी॑मभिः॥ (३१)

गवीन्यौ वि चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [१०]

इ॒दं वा॑मा॒स्ये ह॒विः प्रि॒यमि॑न्द्राबृहस्पती। उ॒क्थ॑म्मद॑श्च शस्यते।

अ॒यं वां॑ परिं॑ षि॒च्यते॑ सोमं॑ इन्द्रा॑बृहस्पती। चारु॑र्मदा॒य पी॑तये।
 अ॒स्मे इन्द्रा॑बृहस्पती॒ रयिं॑ ध॒त्तः श॑त॒ग्विनम्। अ॒श्वाव॑न्तः
 सह॒स्रिणम्। बृह॒स्पति॑र्नः परिं॑ पातु प॒श्चादु॑त्तोत्तर॒स्मादध॑रादघा॒योः।
 इन्द्रः॑ पु॒रस्ता॑दुत म॒ध्यतो॑ नः सखा॒ सखि॑भ्यो वरि॑वः कृ॒णोतु। वि
 ते वि॒ष्वग्वा॑त॒जूता॑सो अ॒ग्ने भा॑मांसः (३२)

शु॒चे शु॒चय॑श्चरन्ति। तुवि॒म्रक्षा॑सो दि॒व्या नव॑ग्वा वना॑ वनन्ति
 धृष॒ता रु॒जन्तः। त्वाम॑ग्ने मानु॑षीरीडते विशो॑ होत्रा॒विदं वि॒विचि॑ः
 रत्न॑धात॒मम्। गुहा॑ सन्तः सु॒भग वि॒श्वदर्श॑तं तुविष्म॒णसः सु॒यजं॑
 घृ॒तश्रिय॑म्। धा॒ता द॑दातु नो र॒यिमी॑शानो जग॑त॒स्पतिः। स नः॑
 पूर्णे॑न वाव॒नत्। धा॒ता प्र॒जाया॑ उ॒त रा॒य ई॒शे धा॑तेदं वि॒श्वम्भु॑वनं
 ज॒जान। धा॒ता पु॒त्रं यज॑मानाय॒ दाता॑ (३३)

तस्मा॑ उ ह॒व्यं घृ॒तव॑द्विधे॒म। धा॒ता द॑दातु नो र॒यिं प्रा॒चीं
 जी॒वातु॑मक्षि॒ताम्। व॒यं दे॒वस्य॑ धीम॒हि सु॒मतिः॑ स॒त्यरा॑धसः। धा॒ता
 द॑दातु दा॒शुषे॑ वसू॒नि प्र॒जाका॑माय मी॒ढुषे॑ दुरो॒णे। तस्मै॑ दे॒वा
 अ॒मृताः॑ सं व्य॑यन्तां वि॒श्वे दे॒वासो॑ अ॒दितिः॑ स॒जोषाः॑। अनु॑ नो-
 ऽद्यानु॑मतिर्य॒ज्ञं दे॒वेषु॑ मन्यताम्। अ॒ग्निश्च॑ ह॒व्यवा॑हनो भव॑तां दा॒शुषे॑
 मयः॑। अ॒न्विद॑नुमते॒ त्वम् (३४)

मन्या॑सै शं च॑ नः कृ॒धि। ऋ॒त्वे द॒क्षाय॑ नो हि॒नु प्र ण॒ आयू॑ःषि
 तारि॑षः। अनु॑ मन्यतामनु॒मन्य॑माना प्र॒जाव॑न्तः र॒यिम॑क्षी॒यमाण॑म्।

तस्यै वयं हेडसि मापि भूम सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु।
यस्यामिदं प्रदिशि यद्विरोचतेऽनुमतिं प्रति भूषन्त्यायवः। यस्या
उपस्थ उर्वन्तरिक्षं सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु (३५)

राकामहं सुहवां सुष्टुती हुवे शृणोतु नः सुभगा
बोधतु त्वनां। सीव्यत्वपः सूच्याऽच्छिद्यमानया ददातु वीरं
शतदायमुक्थ्यम्। यास्ते राके सुमतयः सुपेशसो याभिर्ददासि
दाशुषे वसूनि। ताभिर्नो अद्य सुमना उपागंहि सहस्रपोषं
सुभगे रराणा। सिनीवालि या सुपाणिः। कुहूमहं सुभगां
विद्वानापसमस्मिन् यज्ञे सुहवां जोहवीमि। सा नो ददातु
श्रवणम्पितृणां तस्यास्ते देवि हविषा विधेम। कुहूर्देवानाममृतस्य
पत्नी हव्या नो अस्य हविषश्चिकेतु। सं दाशुषे किरतु भूरि वामं
रायस्पोषं चिकितुषे दधातु॥ (३६)

भामांसो दाता त्वमन्तरिक्षं सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु श्रवणं चतुर्विंशतिश्च॥—[११]

वि वा एतस्या वायो इमे वै चित्तश्चाग्निर्भूतानां देवा वा अभ्यातानानृताषाड्वाष्टकांमाय देविका
वास्तौष्पते त्वमग्ने बृहदेकादश॥—[१२] वि वा एतस्येत्याह मृत्युर्गन्धर्वोऽव रुन्धे मध्यतस्त्वमग्ने
बृहथ्यद्वत्वारिंशत्॥४६॥ वि वा एतस्यं प्रियासः॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

वि वा एतस्य यज्ञ ऋध्यते यस्य हविरतिरिच्यते सूर्यो देवो दिविषद्भ्य इत्याह बृहस्पतिना चैवास्य प्रजापतिना च यज्ञस्य व्यृद्धमपि वपति रक्षांसि वा एतत्पशुं संचन्ते यदेकदेवत्यं आलब्धो भूयान्भवति यस्यास्ते हरितो गर्भ इत्याह देवत्रैवेनां गमयति रक्षसामपंहत्या आ वर्तन वर्तयेत्याह (१)

ब्रह्मणैवैनमा वर्तयति वि ते भिनद्धि तकरीमित्याह यथायजुरेवैतदुरुद्रप्सो विश्वरूप इन्दुरित्याह प्रजा वै पशव इन्दुः प्रजयैवैनम्पशुभिः समर्धयति दिवं वै यज्ञस्य व्यृद्धं गच्छति पृथिवीमतिरिक्तन्तद्यत्र शमयेदार्तिमाच्छेद्यजमानो मही द्यौः पृथिवी च न इति (२)

आह द्यावापृथिवीभ्यामेव यज्ञस्य व्यृद्धं चातिरिक्तं च शमयति नार्तिमाच्छेति यजमानो भस्मनाभि समूहति स्वगाकृत्या अथो अनयोर्वा एष गर्भोऽनयोरेवैनं दधाति यदेवद्येदति तद्रेचयेद्यन्नावद्येत्पशोरालब्धस्य नाव द्येत् पुरस्तान्नाभ्या अन्यदेवद्येदुपरिष्ठादन्यत्पुरस्ताद्वै नाभ्यै (३)

प्राण उपरिष्ठादपानो यावानेव पशुस्तस्याव द्यति विष्णवे शिपिविष्टाय जुहोति यद्वै यज्ञस्यातिरिच्यते यः पशोर्भूमा या

पुष्टिस्तद्विष्णुः शिपिविष्टोऽतिरिक्त एवातिरिक्तं दधात्यतिरिक्तस्य
 शान्त्या अष्टाप्रह्विरण्यं दक्षिणाऽष्टापदी ह्येषात्मा नवमः पशोरास्या
 अन्तरकोश उष्णीषेणाविष्टितं भवत्येवमिव हि पशुरुल्बमिव चर्मव
 माऽसमिवास्थीव यावानेव पशुस्तमात्वाव रुन्धे यस्येषा यज्ञे
 प्रायश्चित्तिः क्रियते इष्ट्वा वसीयान्भवति॥ (४)

वर्तयेत्याह न इति वै नाम्ना उल्बमिवैकविंशतिश्च॥ [१]

आ वा॒यो भूष शुचि॑पा॒ उप॑ नः सु॒हस्रं॑ ते न॒युतो॑ विश्व॒वार।
 उपो॑ ते अ॒न्यो म॒द्यम॑यामि॒ यस्य॑ दे॒व दधि॑षे पू॒र्वपे॑यम्। आकू॑त्यै
 त्वा॒ कामा॑य॒ त्वा स॒मृधे॑ त्वा कि॒क्कि॒टा ते॒ मनः॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑
 कि॒क्कि॒टा ते॑ प्रा॒णं वा॒यवे॑ स्वाहा॑ कि॒क्कि॒टा ते॒ चक्षुः॑ सू॒र्याय॑ स्वाहा॑
 कि॒क्कि॒टा ते॒ श्रोत्रं॑ द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑ऽ स्वाहा॑ कि॒क्कि॒टा ते॒ वाच॑ऽ
 सर॑स्वत्यै॒ स्वाहा॑ (५)

त्वं तुरीयां व॒शिनीं॑ व॒शासि॑ स॒कृद्य॑त्त्वा॒ मन॑सा॒ गर्भ॑ आशयत्।
 व॒शा त्वं व॒शिनीं॑ गच्छ॒ देवान्॑स॒त्याः सं॑न्तु॒ यज॑मानस्य॒ कामाः॑।
 अ॒जासि॑ रयि॒ष्ठा पृ॑थि॒व्याऽ सी॑दो॒र्ध्वान्तरि॑क्षमुप॑ तिष्ठस्व दि॒वि ते॑
 बृ॒हद्भाः॑। तन्तुं त॒न्वत्र॑ज॒सो भा॑नुमन्वि॒हि ज्योति॑ष्मतः प॒थो र॑क्ष धि॒या
 कृ॒तान्। अ॒नुल्ब॑णं व॒यत॑ जो॒गुवाम॑पो॒ मनु॑र्भव॒ जन॑या॒ दैव्यं॑ ज॒नम्।
 मन॑सो ह॒विर॑सि प्र॒जाप॑ते॒र्वर्णो॑ गात्रा॑णां ते गात्र॒भाजो॑ भूयास्म॥ (६)

सरस्वत्यै स्वाहा मनुष्योदश च॥ [२]

इमे वै सहास्तान्ते वायुर्व्यवात्ते गर्भमदधातान्तः सोमः
 प्राजनयदग्निरग्रसत् स एतं प्रजापतिराग्नेयमष्टाकंपालमपश्यत्तं
 निरवपत्तेनैवैनामग्नेरधि निरक्रीणात्तस्मादप्यन्यदेवत्यामालभमान
 आग्नेयमष्टाकंपालम्पुरस्तान्निर्वपेदग्नेरेवैनामधि निष्क्रीया लभते
 यत् (७)

वायुर्व्यवात्तस्माद्वायव्या यदिमे गर्भमदधातां तस्माद्वावापृथिव्या
 यथ्सोमः प्राजनयदग्निरग्रसत् तस्मादग्नीषोमीया यदनयोर्वियत्योर्वागव
 यत्प्रजापतिरग्नेरधि निरक्रीणात्तस्मात्प्राजापत्या सा वा एषा
 सर्वदेवत्या यदजा वशा वायव्यामा लभेत भूतिकामो वायुर्वै
 क्षेपिष्ठा देवता वायुमेव स्वेन (८)

भागधेयेनोप धावति स एवैनं भूतिं गमयति द्वावापृथिव्यामा
 लभेत कृषमाणः प्रतिष्ठाकामो दिव एवास्मै पर्जन्यो वर्षति
 व्यस्यामोषधयो रोहन्ति समर्धुकमस्य सस्यम्भवत्यग्नीषोमीयामा
 लभेत यः कामयेतान्नवानन्नादः स्यामित्यग्निनैवान्नमव रुन्धे
 सोमैन्नान्नाद्यमन्नवानेवान्नादो भवति सारस्वतीमा लभेत यः (९)

ईश्वरो वाचो वदितोः सन्वाचं न वदेद्वाग्वै सरस्वती
 सरस्वतीमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति सैवास्मिन्वाचं दधाति
 प्राजापत्यामा लभेत यः कामयेतानभिजितमभि जयेयमिति
 प्रजापतिः सर्वा देवता देवताभिरवानभिजितमभि जयति
 वायव्ययोपाकरोति वायोरेवैनामवरुध्या लभत आकूत्यै त्वा

कामाय त्वा (१०)

इत्याह यथायजुरेवैतत्किंकिटाकारं जुहोति किंकिटाकारेण वै ग्राम्याः पशवो रमन्ते प्रारण्याः पतन्ति यत्किंकिटाकारं जुहोति ग्राम्याणां पशूनां धृत्यै पर्यग्नौ क्रियमाणे जुहोति जीवन्तीमेवैनां सुवर्गं लोकङ्गमयति त्वं तुरीया वशिनी वशासीत्याह देवत्रैवेनां गमयति सत्याः संन्तु यजमानस्य कामा इत्याहैष वै कामः (११)

यजमानस्य यदनार्त उद्वचं गच्छति तस्मादेवमाहाजासि रयिष्ठेत्याहैष्वेवैनां लोकेषु प्रतिं ष्ठापयति दिवि ते बृहद्वा इत्याह सुवर्ग एवास्मै लोके ज्योतिर्दधाति तन्तुं तन्वत्रजंसो भानुमन्विहीत्याहेमानेवास्मै लोकां ज्योतिष्मतः करोत्यनुल्बणं वयत् जोगुवामप इति (१२)

आह यदेव यज्ञ उल्बणं क्रियते तस्यैवैषा शान्तिर्मुर्भव जनया दैव्यं जनमित्याह मानव्यो वै प्रजास्ता एवाद्याः कुरुते मनसो हविरसीत्याह स्वगाकृत्यै गात्राणां ते गात्रभाजो भूयास्मेत्याहाशिषमेवैतामा शास्ते तस्यै वा एतस्या एकमेवादिवयजनं यदालब्धायामभ्रः (१३)

भवति यदालब्धायामभ्रः स्यादप्सु वा प्रवेशयेत्सर्वा वा प्राश्नीयाद्यदप्सु प्रवेशयेद्यज्ञवेशसं कुर्यात्सर्वामेव प्राश्नीयादिन्द्रियमेवा

सा वा एषा त्रयाणामेवावरुद्धा संवत्सरसदः सहस्रयाजिनो
गृहमेधिनस्त एवैतयो यजेरन्तेषामेवैषाप्ता॥ 14॥

यथस्वेन सारस्वतीमा लभेत् यः कामाय त्वा कामोऽप इत्युभो द्विचत्वारिंशच्च॥ [३]

चित्तं च चित्तिश्चाकूतं चाकूतिश्च विज्ञातं च विज्ञानं च मनश्च
शक्नोतीश्च दर्शश्च पूर्णमासश्च बृहच्च रथन्तरं च प्रजापतिर्जया निन्द्राय
वृष्णे प्रायच्छदुग्रः पृतनाज्येषु तस्मै विशः समनमन्त सर्वाः
स उग्रः स हि हव्यो बभूव देवासुराः संयत्ता आसन्थ्स इन्द्रः
प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एताञ्जयान्प्रायच्छत्तानं जुहोत्ततो वै देवा
असुरानजयन् यदजयन्तञ्जयाणां जयत्वः स्पर्धमानेनैते होतव्या
जयत्येव तां पृतनाम्॥ (१५)

उप पञ्चविंशतिश्च॥ [४]

अग्निर्भूतानामधिपतिः स मावत्विन्द्रो ज्येष्ठानां यमः पृथिव्या
वायुरन्तरिक्षस्य सूर्यो दिवश्चन्द्रमा नक्षत्राणां बृहस्पतिर्ब्रह्मणो मित्रः
सत्यानां वरुणोऽपाः समुद्रः स्रोत्यानामन्नः साम्राज्यानामधिपति
तन्मावतु सोम ओषधीनां सविता प्रसवानां रुद्रः पशूनां
त्वष्टा रूपाणां विष्णुः पर्वतानाम्मरुतो गुणानामधिपतयस्ते
मावन्तु पितरः पितामहाः परेऽवरे ततास्ततामहा इह मावता
अस्मिन्ब्रह्मन् अस्मिन्क्षत्रेऽस्यामाशिष्यस्याम्पुरोधायां अस्मिन्कर्मन्स्यां

देवहूत्याम्॥ (१६)

अवरे सप्तदश च॥ [५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा
एतानभ्यातानानपश्यन्तानभ्यातन्वत यद्देवानां कर्मासीदार्ध्यत
तद्यदसुराणां न तदार्ध्यत येन कर्मणेश्चेत्तत्र होतव्या ऋध्नोत्येव
तेन कर्मणा यद्विश्वे देवाः समभरन्तस्मादभ्याताना वैश्वदेवा
यत्प्रजापतिर्जयान्प्रायच्छुत्तस्माञ्जयाः प्राजापत्याः (१७)

यद्राष्ट्रभृद्धी राष्ट्रमाददत तद्राष्ट्रभृताः राष्ट्रभृत्वन्ते देवा
अभ्यातानैरसुरानभ्यातन्वत जयैरजयन्त्राष्ट्रभृद्धी राष्ट्रमाददत
यद्देवा अभ्यातानैरसुरानभ्यातन्वत तदभ्यातानानामभ्यातानत्वं
यञ्जयैरजयन्तञ्जयानां जयत्वं यद्राष्ट्रभृद्धी राष्ट्रमाददत तद्राष्ट्रभृताः
राष्ट्रभृत्वन्ततो देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्स्यात्स
एताञ्जुहयादभ्यातानैरेव भ्रातृव्यानभ्यातनुते जयैर्जयति राष्ट्रभृद्धी
राष्ट्रमा दत्ते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति॥ (१८)

प्राजापत्याः सौष्टादश च॥ [६]

ऋताषाडृतधामाऽग्निर्गन्धर्वस्तस्यौषधयोऽप्सरस ऊर्जो नाम
स इदं ब्रह्म क्षत्रं पातु ता इदं ब्रह्म क्षत्रं पान्तु तस्मै स्वाहा ताभ्यः
स्वाहा संहितो विश्वसामा सूर्यो गन्धर्वस्तस्य मरीचयोऽप्सरस

आयुवः सुषुम्नः सूर्यरश्मिश्चन्द्रमा गन्धर्वस्तस्य नक्षत्राण्यप्सरसो
बेकुरयो भुज्युः सुपर्णो यज्ञो गन्धर्वस्तस्य दक्षिणा अप्सरसः
स्तवाः प्रजापतिर्विश्वकर्मा मनः (१९)

गन्धर्वस्तस्यर्क्षामान्यप्सरसो वह्नय इषिरो विश्वव्यचा
वातो गन्धर्वस्तस्यापोऽप्सरसो मुदा भुवनस्य पते यस्य त
उपरि गृहा इह च। स नो रास्वाज्यानि९ रायस्पोष९ सुवीर्य९
संवत्सरीणाः स्वस्तिम्। परमेष्ठ्यधिपतिर्मृत्युर्गन्धर्वस्तस्य
विश्वमप्सरसो भुवः सुक्षितिः सुभूतिर्भद्रकृत्सुवर्वाङ्गर्जन्यो
गन्धर्वस्तस्य विद्युतोऽप्सरसो रुचो दूरेहेतिरमृडयः (२०)

मृत्युर्गन्धर्वस्तस्य प्रजा अप्सरसो भीरुवश्चारुः कृपणकाशी
कामो गन्धर्वस्तस्याधयोऽप्सरसः शोचयन्तीर्नाम स इदं ब्रह्म क्षत्रं
पातु ता इदं ब्रह्म क्षत्रं पान्तु तस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहा स नो
भुवनस्य पते यस्य त उपरि गृहा इह च। उरु ब्रह्मणेऽस्मै क्षत्राय
महि शर्म यच्छ॥ (२१)

मनोऽमृडयः षट्त्वारिंशच्च॥

[७]

राष्ट्रकामाय होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभृतो राष्ट्रेणैवास्मै राष्ट्रमव
रुन्धे राष्ट्रमेव भवत्यात्मने होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभृतो राष्ट्रं प्रजा
राष्ट्रम्पशवो राष्ट्रं यच्छ्रेष्ठो भवति राष्ट्रेणैव राष्ट्रमव रुन्धे वसिष्ठः
समानानां भवति ग्रामकामाय होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभृतो राष्ट्रं

संजाता राष्ट्रैवास्मै राष्ट्रं संजातानव रुन्धे ग्रामी (२२)

एव भवत्यधिदेवने जुहोत्यधिदेवन एवास्मै सजातानव रुन्धे
त एनमवरुद्धा उपे तिष्ठन्ते रथमुख ओजस्कामस्य होतव्या ओजो
वै राष्ट्रभूत ओजो रथ ओजसैवास्मा ओजोऽव रुन्ध ओजस्व्येव
भवति यो राष्ट्रादपभूतः स्यात्तस्मै होतव्या यावन्तोऽस्य रथाः
स्युस्तान्ब्रूयाद्युङ्घमिति राष्ट्रमेवास्मै युनक्ति (२३)

आहुतयो वा एतस्याक्लृप्ता यस्य राष्ट्रं न कल्पते स्वरथस्य
दक्षिणं चक्रं प्रवृह्य नाडीमभि जुहुयादाहुतीरेवास्य कल्पयति ता
अस्य कल्पमाना राष्ट्रमनु कल्पते सङ्ग्रामे संयत्ते होतव्या राष्ट्रं
वै राष्ट्रभूतो राष्ट्रे खलु वा एते व्यायच्छन्ते ये सङ्ग्रामं संयन्ति
यस्य पूर्वस्य जुह्वति स एव भवति जयति तं सङ्ग्रामं मान्धुक
इध्मः (२४)

भवत्यङ्गारा एव प्रतिवेष्टमाना अमित्राणामस्य सेनां
प्रति वेष्टयन्ति य उन्माद्येतस्मै होतव्या गन्धर्वाप्सरसो वा
एतमुन्मादयन्ति य उन्माद्यत्येते खलु वै गन्धर्वाप्सरसो
यद्राष्ट्रभूतस्तस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहेति जुहोति तेनैवैनच्छमयति
नैयग्रोध औदुम्बर आश्वत्थः प्लाक्ष इतीध्मो भवत्येते वै
गन्धर्वाप्सरसा गृहाः स्व एवैनान् (२५)

आयतने शमयत्यभिचरता प्रतिलोमं होतव्याः प्राणानेवास्य

प्रतीचः प्रति यौति तं ततो येन केन च स्तृणुते स्वकृत इरिणे
 जुहोति प्रदरे वैतद्वा अस्यै निर्ऋतिगृहीतं निर्ऋतिगृहीत एवैनं
 निर्ऋत्या ग्राहयति यद्वाचः क्रूरन्तेन वषट्करोति वाच एवैनं क्रूरेण
 प्र वृश्चति ताजगार्तिमाच्छति यस्य कामयेतान्नाद्यम् (२६)

आ ददीयेति तस्य सभायामुत्तानो निपद्य भुवनस्य पत
 इति तृणानि सं गृह्णीयात्प्रजापतिर्वै भुवनस्य पतिः प्रजा-
 पतिनैवास्यान्नाद्यमा दत्त इदमहममुष्यामुष्यायणस्यान्नाद्यं
 हरामीत्याहान्नाद्यमेवास्य हरति षड्विहरति षड्वा ऋतवः
 प्रजापतिनैवास्यान्नाद्यमादायर्तवोऽस्मा अनु प्र यच्छन्ति (२७)

यो ज्येष्ठबन्धुरपभूतः स्यात्तः स्थलेऽवसाय्यं ब्रह्मौदनं
 चतुःशरावम्पुक्त्वा तस्मै होतव्या वर्षं वै राष्ट्रभृतो वर्षं स्थलं
 वर्षणैवेनं वर्षं समानानां गमयति चतुःशरावो भवति दिक्ष्वेव
 प्रति तिष्ठति क्षीरे भवति रुचमेवास्मिन्दधात्युद्धरति श्रुतत्वाय
 सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वाय चत्वार आर्षेयाः प्राश्रन्ति दिशामेव
 ज्योतिषि जुहोति॥ (२८)

ग्रामी युन्क्तीधमः स्व एवेनान्नाद्यं यच्छन्त्येकान्नपञ्चाशच्च॥ [८]

देविका निर्वपेत्प्रजाकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसीव
 खलु वै प्रजाश्छन्दोभिरेवास्यै प्रजाः प्र जनयति प्रथमं धातारं
 करोति मिथुनी एव तेन करोत्यन्वेवास्मा अनुमतिर्मन्यते राते राका

प्र सिनीवाली जंनयति प्रजास्वेव प्रजातासु कुह्वा वाचं दधात्येता
एव निर्वपेत्पशुकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि (२९)

इव खलु वै पशवश्छन्दोभिरेवास्मै पशून् जंनयति प्रथमं
धातारं करोति प्रैव तेन वापयत्यन्वेवास्मा अनुमतिर्मन्यते
राते राका प्र सिनीवाली जंनयति पशून् प्रजातान्कुह्वा प्रति
ष्ठापयत्येता एव निर्वपेद्भामकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसीव
खलु वै ग्रामश्छन्दोभिरेवास्मै ग्रामम् (३०)

अव रुन्धे मध्यतो धातारं करोति मध्यत एवैनं ग्रामस्य
दधात्येता एव निर्वपेज्ज्योगामयावी छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि
खलु वा एतमभि मन्यन्ते यस्य ज्योगामयति छन्दोभिरेवैनमगदं
करोति मध्यतो धातारं करोति मध्यतो वा एतस्याक्लृप्तं यस्य
ज्योगामयति मध्यत एवास्य तेन कल्पयत्येता एव निः (३१)

वपेद्यं यज्ञो नोपनमेच्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि
खलु वा एतं नोप नमन्ति यं यज्ञो नोपनमति प्रथमं धातारं
करोति मुखत एवास्मै छन्दांसि दधात्युपैनं यज्ञो नमत्येता
एव निर्वपेदीजानश्छन्दांसि वै देविका यातयामानीव खलु वा
एतस्य छन्दांसि य ईजान उत्तमं धातारं करोति (३२)

उपरिष्ठादेवास्मै छन्दांस्ययातयामान्यव रुन्ध उपैनमुत्तरो

य॒ज्ञो न॑मत्ये॒ता ए॒व निर्व॑पेद्य॒म्म॒धा नो॒प॒नमे॒च्छन्दा॑सि॒ वै
दे॒वि॒का॒श्छन्दा॑सि॒ खलु॒ वा ए॒तं नो॒प॑ नमन्ति॒ य॒म्म॒धा नो॒प॒नम॑ति
प्रथ॒मं धा॒तारं॑ करोति मुख॒त ए॒वास्मै॒ छन्दा॑सि॒ दधा॒त्युपै॑न॒म्म॒धा
न॑मत्ये॒ता ए॒व निर्व॑पेत् (३३)

रुक्का॑म॒श्छन्दा॑सि॒ वै दे॒वि॒का॒श्छन्दा॑सी॒व खलु॒ वै
रु॒क्छन्दा॑भिरे॒वास्मि॒न्नुचं॑ दधाति क्षी॒रे भ॑वन्ति॒ रुचं॑मे॒वास्मि॑न्दधति
मध्य॒तो धा॒तारं॑ करोति मध्य॒त ए॒वैनं॑ रु॒चो द॑धाति गाय॒त्री
वा अनु॑मतिस्त्रिष्टु॒ग्राका॒ जग॑ती॒ सिनी॒वा॒ल्यनु॑ष्टु॒प्कुह॑र्धा॒ता
व॑षट्कारः पू॒र्वप॑क्षो रा॒काप॑रप॒क्षः कु॒हूर॑मावा॒स्या सिनी॒वा॒ली
पौ॒र्णमा॒स्यनु॑मतिश्चन्द्र॒मा धा॒ताऽष्टौ॑ (३४)

वस॑वोऽष्टाक्ष॑रा गाय॒त्र्येका॑दश रु॒द्रा ए॒का॑दशाक्ष॑रा
त्रि॒ष्टुब्धा॑द॒शादि॒त्या द्वा॑द॒शाक्ष॑रा जग॑ती प्र॒जाप॑तिरनु॒ष्टुब्धा॑ता
व॑षट्कार ए॒तद्वै दे॒वि॒काः सर्वा॑णि च॒ छन्दा॑सि॒ सर्वा॑श्च दे॒वता॑
व॑षट्कारस्ता यथ्स॒ह सर्वा॑ निर्व॑पेदीश्व॒रा ए॒नं प्र॒दहो॑ द्वे प्रथ॒मे नि॒रुप्य॑
धा॒तुस्तृ॒तीयं॑ निर्व॑पेत्तथो॒ ए॒वोत्त॑रे निर्व॑पेत्तथै॒नं न प्र॑ द॒हन्त्यथो॑ यस्मै॒
का॒माय॑ नि॒रुप्य॑न्ते॒ तमे॒वाभि॒रुपा॑प्नोति॥ (३५)

प॒शुका॑म॒श्छन्दा॑सि॒ वै दे॒वि॒का॒श्छन्दा॑सि॒ ग्रामं॑ङ्कल्पयत्ये॒ता ए॒व निरु॑त्तमन्धा॒तारं॑ करोति मे॒धा न॑मत्ये॒ता
ए॒व निर्व॑पेदष्टौ द॒हन्ति॒ नवं च॑ (९) दे॒वि॒काः प्र॒जाका॑मो मिथुनी पशुकाम॥ [९]

वास्तोष्पते प्रति जानीह्यस्मान्त्स्वावेशो अनमीवो भवा नः।
 यत्त्वेमहे प्रति तन्नो जुषस्व शं न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे। वास्तोष्पते
 शग्मया स॒सदा ते सक्षीमहि॑ र॒ण्वया गातु॑मत्या॑। आवः॒ क्षेम॑ उ॒त
 योगे॒ वरं॑ नो यूयम्पात॑ स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः। यत्सायं प्रातरग्निहोत्रं
 जुहोत्याहुतीष्टका ए॒व ता उप॑ धत्ते (३६)

यजमानोऽहोरात्राणि वा एतस्येष्टका य आहिताग्निर्यत्सायं
 प्रातर्जुहोत्यहोरात्राण्येवास्वेष्टकाः कृत्वोप धत्ते दशं समानत्र जुहोति
 दशाक्षरा विराड्विराजमेवास्वेष्टकां कृत्वोप धत्तेऽथो विराज्येव
 यज्ञमाप्नोति चित्यंश्चित्योऽस्य भवति तस्माद्यत्र दशोषित्वा प्रयाति
 तद्यज्ञवास्त्ववास्त्वेव तद्यत्ततोऽर्वाचीनम् (३७)

रुद्रः खलु वै वास्तोष्पतिर्यदहुत्वा वास्तोष्पतीयं प्रयायाद्रुद्र
 एनं भूत्वाऽग्निरनूत्थाय हन्याद्वास्तोष्पतीयं जुहोति भागधेयेनैवैनं
 शमयति नार्तिमार्च्छति यजमानो यद्युक्ते जुहुयाद्यथा प्रयाते
 वास्तावाहुतिं जुहोति तादृगेव तद्यदयुक्ते जुहुयाद्यथा क्षेम आहुतिं
 जुहोति तादृगेव तदहुतमस्य वास्तोष्पतीयं स्यात् (३८)

दक्षिणो युक्तो भवति सव्योऽयुक्तोऽथ वास्तोष्पतीयं
 जुहोत्युभयमेवाकरपरिवर्गमेवैनं शमयति यदेकया जुहुयाद्विहोमं
 कुर्यात्पुरोनुवाक्यामनूच्य याज्यया जुहोति सदेवत्वाय यद्युत
 आदध्याद्रुद्रं गृहानन्वारोहयेद्यदवक्षाणान्यसं प्रक्षाप्य प्रयायाद्यथा

यज्ञवेशसं वादहनं वा तादृगेव तदयं ते योनिर्ऋत्विय इत्यरण्योः
समारोहयति (३९)

एष वा अग्रेयोनिः स्व एवैनं योनौ समारोहयत्यथो
खल्वाहुर्यदरण्योः समारूढो नश्येदुदस्याग्निः सीदेत्पुनराधेयः
स्यादिति या ते अग्ने यज्ञिया तनूस्तयेह्या रोहेत्यात्मन्समारोहयते
यजमानो वा अग्रेयोनिः स्वायामेवैनं योन्याः समारोहयते॥ (४०)

धृत्तेऽर्वाचीनः स्यात्समारोहयति पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [१०]

त्वमग्ने बृहद्वयो दधासि देव दाशुषे। कविर्गृहपतिर्युवा॥
हव्यवाङ्गिरजरः पिता नो विभुर्विभावा सुदृशीको अस्मे।
सुगारुहपत्याः समिषो दिदीह्यस्मद्रियख्सम्मिमीहि श्रवांसि। त्वं
च सोम नो वशो जीवातुं न मरामहे। प्रियस्तोत्रो वनस्पतिः।
ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणाम्महिषो मृगाणाम्। श्येनो
गृध्राणां स्वर्धितिर्वनानां सोमः (४१)

पवित्रमत्येति रेभन्। आ विश्वदेवः सत्पतिः सूक्तैरद्या
वृणीमहे। सत्यसंवः सवितारम्॥ आ सत्येन रजसा वर्तमानो
निवेशयन्नमृतम्मर्त्यं च। हिरण्ययेन सविता रथेना देवो याति
भुवना विपश्यन्। यथा नो अदितिः करत्पश्चे नृभ्यो यथा गवै।
यथा तोकाय रुद्रियम्। मा नस्तोके तनये मा न आयुषि मा नो
गोषु मा (४२)

नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितो वंधीरहविष्मन्तो
 नमसा विधेम ते। उदप्रुतो न वयो रक्षमाणा वावदतो अभ्रियस्येव
 घोषाः। गिरिभ्रजो नोर्मयो मदन्तो बृहस्पतिमभ्यर्का अनावत्रा।
 ह२सैरिव सखिभिर्वावदद्विरश्मन्मयानि नहना व्यस्यन्।
 बृहस्पतिरभि कनिक्रदद्वा उत प्रास्तौदुच्चं विद्वा२ अंगायत्। एन्द्र
 सानसि२ रयिम् (४३)

सजित्वान२ सदासहम्। वर्षिष्ठमृतये भरा। प्र संसाहिषे
 पुरुहूत शत्रूज्येष्ठस्ते शुष्म इह रातिरस्तु। इन्द्रा भर दक्षिणेना
 वसूनि पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम्। त्व२ सुतस्य पीतये सद्यो
 वृद्धो अजायथाः। इन्द्र ज्यैष्ठ्याय सुक्रतो। भुवस्त्वमिन्द्र ब्रह्मणा
 महान्भुवो विश्वेषु सर्वनेषु यज्ञियः। भुवो नृ२श्च्यौलो विश्वस्मिन्भरे
 ज्येष्ठश्च मन्त्रः (४४)

विश्वचर्षणे। मित्रस्य चर्षणीधृतः श्रवो देवस्य सानसिम्।
 सत्यं चित्रश्रवस्तमम्। मित्रो जनान् यातयति प्रजानन्मित्रो
 दाधार पृथिवीमुत द्याम्। मित्रः कृष्टीरनिमिषाभि चष्टे सत्याय
 हव्यं घृतवद्विधेम। प्र स मित्र मर्तो अस्तु प्रयस्वान् यस्तं
 आदित्य शिक्षति व्रतेन। न हन्यते न जीयते त्वोतो नैनम२हो
 अश्रोत्यन्तितो न दूरात्। यत् (४५)

चिद्धि ते विशो यथा प्र देव वरुण व्रतम्। मिनीमसि द्यविद्यवि।
 यत्किं चेदं वरुण दैव्ये जनेऽभिद्रोहम्ननुष्याश्चरामसि। अचिन्ती

यत्तव धर्मा युयोपिम मा नस्तस्मादेनसो देव रीरिषः। कितवासो
यद्रिरिपुर्न दीवि यद्वा घा सत्यमुत यन्न विद्म। सर्वा ता वि ष्य
शिथिरेवं देवाथा ते स्याम वरुण प्रियासः॥ (४६)

सोमो गोषु मा रयिं मन्त्रो यच्छिथिरा सप्त च॥ [११]

पूर्णर्षयोऽग्निना ये देवाः सूर्यो मा सन्त्वा नह्यामि वषट्कारः स खंदिर उपयामगृहीतोऽसि यां वै
त्वे ऋतुं प्र देवमेकांशः॥ [१२] पूर्णा सहजान्तवाग्ने प्राणैरेव पट्विंशत्॥३६॥ पूर्णा सन्ति देवाः॥

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

पूर्णा पश्चादुत पूर्णा पुरस्तादुन्मध्यतः पौर्णमासी जिगाय।
तस्या देवा अधि संवसन्त उत्तमे नाकं इह मादयन्ताम्। यत्ते देवा
अदधुर्भागधेयममावास्ये संवसन्तो महित्वा। सा नो यज्ञम्पिपृहि
विश्ववारे रयिं नो धेहि सुभगे सुवीरम्। निवेशनी संगमनी वसूनां
विश्वा रूपाणि वसून्त्यावेशयन्ती। सहस्रपोषः सुभगा रराणा सा
न आ गन्वर्चसा (१)

संविदाना। अग्नीषोमौ प्रथमौ वीर्येण वसून्नुद्रानादित्यानिह
जिन्वतम्। माध्यः हि पौर्णमासं जुषेथां ब्रह्मणा वृद्धौ
सुकृतेन सातावथास्मभ्यः सहवीराः रयिं नि यच्छतम्।

आदित्याश्चाङ्गिरसश्चाग्नीनादधत् ते दर्शपूर्णमासौ प्रैप्सन्तेषामङ्गिरसां
निरुप्तं हविरासीदथादित्या एतौ होमावपश्यन्तावजुहवुस्ततो वै
ते दर्शपूर्णमासौ (२)

पूर्वं आलभन्त दर्शपूर्णमासावालभमान एतौ होमौ
पुरस्ताञ्जुहुयात्साक्षादेव दर्शपूर्णमासावा लभते ब्रह्मवादिनां
वदन्ति स त्वै दर्शपूर्णमासावालभेत य एनयोरनुलोमं च
प्रतिलोमं च विद्यादित्यमावास्याया ऊर्ध्वं तदनुलोमम्पौर्णमास्यै
प्रतीचीनं तत्प्रतिलोमं यत्पौर्णमासीम्पूर्वामालभेत प्रतिलोममेनावा
लभेतामुमपक्षीयमाणमन्वप (३)

क्षीयेत् सारस्वतौ होमौ पुरस्ताञ्जुहुयादमावास्यां वै
सरस्वत्यनुलोममेवैनावा लभतेऽमुमाप्यायमानमन्वा प्यायत
आग्नावैष्णवमेकादशकपालम्पुरस्तान्निर्वपेत्सरस्वत्यै चरुं
सरस्वते द्वादशकपालं यदाग्नेयो भवत्यग्निर्वै यज्ञमुखं
यज्ञमुखमेवर्द्धिम्पुरस्ताद्धत्ते यद्वैष्णवो भवति यज्ञो वै
विष्णुर्यज्ञमेवारभ्य प्र तनुते सरस्वत्यै चरुर्भवति सरस्वते
द्वादशकपालोऽमावास्यां वै सरस्वती पूर्णमासः सरस्वान्तावेव
साक्षादा रभत ऋध्नोत्याभ्यां द्वादशकपालः सरस्वते भवति
मिथुनत्वाय प्रजात्यै मिथुनौ गावौ दक्षिणा समृद्धौ ॥ (४)

ऋषयो वा इन्द्रं प्रत्यक्षं नापश्यन्तं वसिष्ठः प्रत्यक्षम्पश्यत्सो-
ऽब्रवीद्ब्राह्मणं ते वक्ष्यामि यथा त्वत्पुरोहिताः प्रजाः
प्रजनिष्यन्तेऽथ मेतरेभ्य ऋषिभ्यो मा प्र वोच इति तस्मां
एतान्स्थितोमभागानब्रवीत्ततो वसिष्ठपुरोहिताः प्रजाः प्राजायन्त
तस्माद्वासिष्ठो ब्रह्मा कार्यः प्रैव जायते रश्मिरसि क्षयाय त्वा क्षयं
जिन्वेति (५)

आह देवा वै क्षयो देवेभ्य एव यज्ञम्प्राह प्रेतिरसि धर्माय त्वा
धर्मं जिन्वेत्याह मनुष्या वै धर्मो मनुष्येभ्य एव यज्ञम्प्राहान्वितिरसि
दिवे त्वा दिवं जिन्वेत्याहैभ्य एव लोकेभ्यो यज्ञम्प्राह विष्टम्भोऽसि
वृष्ट्यै त्वा वृष्टिं जिन्वेत्याह वृष्टिमेवाव (६)

रुद्धे प्रवास्यनुवासीत्याह मिथुनत्वायोशिगंसि वसुभ्यस्त्वा
वसूञ्जिन्वेत्याहाष्टौ वसवं एकादश रुद्रा द्वादशादित्या एतावन्तो
वै देवास्तेभ्य एव यज्ञम्प्राहौजोऽसि पितृभ्यस्त्वा पितृञ्जिन्वेत्याह
देवानेव पितृननु सं तनोति तन्तुरसि प्रजाभ्यस्त्वा प्रजा जिन्व (७)

इत्याह पितृनेव प्रजा अनु सं तनोति पृतनाषाडंसि
पशुभ्यस्त्वा पशूञ्जिन्वेत्याह प्रजा एव पशूननु सं तनोति
रेवदस्योषधीभ्यस्त्वौषधीर्जिन्वेत्याहौषधीष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयत्यभिजि
युक्तग्रावेन्द्राय त्वेन्द्रं जिन्वेत्याहभिजित्या अधिपतिरसि प्राणाय
त्वा प्राणम् (८)

जिन्वेत्याह प्रजास्वेव प्राणान्दधाति त्रिवृदसि प्रवृदसीत्याह
मिथुनत्वाय स०रोहोऽसि नीरोहोऽसीत्याह प्रजात्यै वसुकोऽसि
वेषश्रिरसि वस्यष्टिरसीत्याह प्रतिष्ठित्यै॥ (९)

जिन्वेत्यव प्रजा जिन्व प्राणन्नि०शच्च॥ [२]

अग्निना देवेन पृतना जयामि गायत्रेण छन्दसा त्रिवृता स्तोमेन
रथन्तरेण साम्ना वषट्कारेण वज्रेण पूर्वजान्भ्रातृव्यान्धरान्पादयाम्यवैनान्
प्रत्येनान्नुदेऽस्मिन्क्षयेऽस्मिन्भूमिलोके योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं
द्विष्मो विष्णोः क्रमेणात्येनान्क्रामामीन्द्रेण देवेन पृतना जयामि
त्रैष्टुभेन छन्दसा पञ्चदशेन स्तोमेन बृहता साम्ना वषट्कारेण
वज्रेण (१०)

सहजान् विश्वेभिर्देवेभिः पृतना जयामि जागतेन छन्दसा
सप्तदशेन स्तोमेन वामदेव्येन साम्ना वषट्कारेण वज्रेणापरजानिन्द्रेण
सयुजो वयं सासह्याम पृतन्यतः। घन्तो वृत्राण्यप्रति। यत्ते अग्ने
तेजस्तेनाहं तेजस्वी भूयासं यत्ते अग्ने वर्चस्तेनाहं वचस्वी भूयासं
यत्ते अग्ने हरस्तेनाहं हरस्वी भूयासम्॥ (११)

बृहता साम्ना वषट्कारेण वज्रेण षट्त्वारि०शच्च॥ [३]

ये देवा यज्ञह्नो यज्ञमुषः पृथिव्यामध्यासते। अग्निर्मा तेभ्यो
रक्षतु गच्छेम सुकृतो वयम्। आगन्म मित्रावरुणा वरेण्या
रात्रीणाम्भागो युवयोर्यो अस्ति। नाकं गृह्णानाः सुकृतस्य लोके

तृतीयं पृष्ठे अधि रोचने दिवः। ये देवा यज्ञहनों यज्ञमुषोऽन्तरिक्षे-
ऽध्यासते। वायुर्मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम सुकृतो वयम्। यास्ते
रात्रीः सवितः (१२)

देवयानीरन्तरा द्यावापृथिवी वियन्ति। गृहैश्च सर्वैः प्रजया
न्वग्रे सुवो रुहाणास्तरता रजांसि। ये देवा यज्ञहनों यज्ञमुषो
दिव्यध्यासते। सूर्यो मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम सुकृतो वयम्।
येनेन्द्राय समभरः पयांस्युत्तमेन हविषा जातवेदः। तेनाग्रे त्वमुत
वर्धयेम५ सजातानाः६ श्रेष्ठ्य आ धेह्येनम्। यज्ञहनो वै देवा
यज्ञमुषः (१३)

सन्ति त एषु लोकेष्वासत आददाना विमथाना यो ददाति यो
यजते तस्य। ये देवा यज्ञहनः पृथिव्यामध्यासते ये अन्तरिक्षे ये
दिवीत्याहेमानेव लोकांस्तीर्त्वा सगृहः सपशुः सुवर्गं लोकमेत्यप
वै सोमैनेजानाद्देवतांश्च यज्ञश्च क्रामन्त्याग्रेयं पञ्चकपालमुदवसानीयं
निर्वपेदग्निः सर्वा देवताः (१४)

पाङ्क्तौ यज्ञो देवताश्चैव यज्ञं चाव रुन्धे गायत्रो
वा अग्निर्गायत्रछन्दास्तं छन्दसा व्यर्धयति यत्पञ्चकपालं
करोत्यष्टाकपालः कार्योऽष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्गायत्रछन्दाः
स्वेनैवैनं छन्दसा समर्धयति पङ्क्तौ याज्यानुवाक्ये भवतः पाङ्क्तौ

यज्ञस्तेनैव यज्ञान्नैति॥ (१५)

सवितुर्देवा यज्ञमुषः सर्वा देवतास्त्रिचत्वारिंशच्च॥ [४]

सूर्यो मा देवो देवेभ्यः पातु वायुरन्तरिक्षाद्यजमानोऽग्निर्मा पातु चक्षुषः। सक्ष शूष सवितुर्विश्वचर्षण एतेभिः सोम नामभिर्विधेम ते तेभिः सोम नामभिर्विधेम ते। अहम्परस्तादहमवस्तादहं ज्योतिषा वि तमो ववार। यदन्तरिक्षं तदु मे पिताभूदहं सूर्यमुभयतो ददर्शाहं भूयासमुत्तमः समानानाम् (१६)

आ समुद्रादाऽन्तरिक्षात्प्रजापतिरुदधिं च्यावयातीन्द्रः प्र स्रौतु मरुतो वर्षयन्तून्नम्भय पृथिवीम्भिन्द्रीदं दिव्यं नभः। उद्रो दिव्यस्य नो देहीशानो वि सृजा दितिम्। पशवो वा एते यदादित्य एष रुद्रो यदग्निरौषधीः प्रास्याग्नावादित्यं जुहोति रुद्रादेव पशून्तर्दधात्यथो ओषधीष्वेव पशून् (१७)

प्रतिं ष्ठापयति कविर्यज्ञस्य वि तनोति पन्थां नाकस्य पृष्ठे अधि रोचने दिवः। येन हव्यं वहसि यासि दूत इतः प्रचेता अमुतः सनीयान्। यास्ते विश्वाः समिधः सन्त्यग्ने याः पृथिव्याम्बर्हिषि सूर्ये याः। तास्ते गच्छन्त्वाहुतिं घृतस्य देवायते यजमानाय शर्म। आशासानः सुवीर्यं रायस्पोषः स्वश्चियम्। बृहस्पतिना राया स्वगाकृतो मह्यं यजमानाय तिष्ठ॥ (१८)

समानानामोषधीष्वेव पशून्मह्यं यजमानायैकञ्च॥ [५]

सं त्वा॑ नह्यामि॒ पर्य॑सा घृ॒तेन॒ सं त्वा॑ नह्याम्य॒प ओष॑धीभिः।
 सं त्वा॑ नह्यामि प्र॒जया॒हम॒द्य सा दी॑क्षिता सं॒नवो॒ वाज॑म॒स्मे।
 प्रैतु॑ ब्रह्म॑ण॒स्पती॒ वेदिं॑ वर्णेन सीदतु। अथा॒हम॑नुका॒मिनी॒ स्वे
 लो॒के वि॒शा इ॒ह। सु॒प्रज॑स॒स्त्वा व॒यः सु॒पत्नी॒रुपं॑ सेदिम। अग्ने॑
 स॒पत्न॑द॒म्भ॒न॒मद॑ब्धासो॒ अदा॑भ्यम्। इ॒मं वि॒ ष्या॑मि वरु॑णस्य॒
 पाश॑म् (१९)

यम॑ब॒धीत॑ स॒विता सु॒केतः॑। धा॒तुश्च॒ योनौ॑ सु॒कृत॑स्य॒ लो॒के
 स्यो॒नं मे॑ स॒ह प॒त्या॑ करोमि। प्रेह्य॑देह्य॒तस्य॑ वा॒मीर॑न्व॒ग्निस्ते॒-
 ऽग्रं॑ न॒य॒त्वदि॑ति॒र्मध्यं॑ द॒दताः॑ रु॒द्राव॑सृष्टा॒सि यु॒वा ना॒म मा
 मा॑ हि॒ःसी॒र्वसु॑भ्यो रु॒द्रेभ्य॑ आ॒दित्ये॑भ्यो॒ विश्वे॑भ्यो॒ वो दे॒वेभ्यः॑
 प॒त्रेज॑नीर्गृह्णामि॒ य॒ज्ञाय॑ वः प॒त्रेज॑नीः सा॒दया॑मि॒ विश्व॑स्य॒ ते
 विश्वा॑वतो॒ वृष्णि॑यावतः (२०)

तवा॑ग्ने वा॒मीर॑नु॒ स॒न्दृशि॑ विश्वा॒ रेता॑सि॒ धिषी॑यागं॒ देवान्
 य॒ज्ञो नि॑ दे॒वीर्दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञम॑शिष॒न्नस्मि॑न्त्सु॒न्वति॑ यज॑मान आ॒शिषः॑
 स्वाहा॑कृताः॒ समु॒द्रेष्टा॑ गन्ध॒र्वमा॑ तिष्ठ॒ताऽनु॑। वा॒तस्य॑ प॒त्नन्नि॒ड
 ईडि॑ताः॥ (२१)

पाशं॑ वृष्णि॑यावतस्त्रि॒ःश॒च्च॑॥ [६]

व॒ष॒ट्कारो॑ वै गा॒यत्रि॒यै शिरो॑ऽच्छि॒न्न॒त्तस्यै॒ रसः॒ परा॑प॒त॒त्स
 पृ॒थि॒वीम्प्रा॑वि॒श॒त्स ख॑दि॒रोऽभव॑द्यस्य॒ खादि॑रः सु॒वो भ॑वति॒

छन्द॑सामे॒व रसे॒नाव॑ द्यति॒ सर॑सा अ॒स्याहु॑तयो भवन्ति
तृती॑यस्यामि॒तो दि॒वि सोम॑ आसी॒त्तं गा॑य॒त्र्याह॑र॒त्तस्य॑ पर्णम॑च्छिद्यत्
तत्पर्णो॑ऽभवत्तत्पर्ण॑स्य॒ पर्ण॑त्वं यस्य॑ पर्ण॒मयी॑ जुहूः (२२)

भव॑न्ति सौ॒म्या अ॒स्याहु॑तयो भवन्ति जुषन्ते॑ऽस्य दे॒वा
आहु॑तीर्दे॒वा वै ब्रह्म॑न्नवदन्त॒ तत्पर्ण॑ उपा॑शृणो॒त्सुश्र॑वा॒ वै नाम॒
यस्य॑ पर्ण॒मयी॑ जुहूर्भव॑न्ति न पा॒पः श्लो॒कः शृ॒णोति॒ ब्रह्म॑
वै पर्णो॑ विण्म॒रुतो॑ऽन्नं विण्मा॑रुतो॑ऽश्व॒त्थो यस्य॑ पर्ण॒मयी॑
जुहूर्भव॑त्याश्व॒त्थ्युप॑भृद्ब्रह्म॑णै॒वान्न॑मव॒ रुन्दे॑ऽथो ब्रह्म॑ (२३)

ए॒व वि॒श्य॒र्ध्यू॒हति॑ रा॒ष्ट्रं वै पर्णो॑ विडं॑श्व॒त्थो यत्पर्ण॑मयी॑
जुहूर्भव॑त्याश्व॒त्थ्युप॑भृद्वा॒ष्ट्रमे॒व वि॒श्य॒र्ध्यू॒हति॑ प्र॒जाप॑ति॒र्वा अ॑जुहो॒त्सा
यत्राहु॑तिः प्र॒त्यति॑ष्ठ॒त्ततो॒ विक॑ङ्क॒त उ॒दति॑ष्ठ॒त्ततः॑ प्र॒जा अ॑सृज॒त यस्य॑
वैक॑ङ्क॒ती ध्रु॒वा भव॑न्ति प्र॒त्ये॒वास्याहु॑तयस्तिष्ठ॒न्त्यथो॒ प्रैव जा॑यत
ए॒तद्वै सु॒चा॑ रूपं॒ यस्यै॒व रू॒पाः सु॒चो भव॑न्ति सर्वा॑ण्ये॒वैनं॑
रू॒पाणि॑ पशूनामुप॑ तिष्ठन्ते॒ नास्याप॑रूपमा॒त्मजा॑यते॥ (२४)

जुहूरथो ब्रह्मं सुचां सप्तदश च॥ [७]

उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि प्र॒जाप॑तये त्वा॒ ज्योति॑ष्मते॒ ज्योति॑ष्मन्तं
गृह्णामि॒ दक्षा॑य दक्ष॒वर्धे॑ रा॒तं दे॒वेभ्यो॑ऽग्निजि॒ह्वेभ्य॑स्त्वर्ता॒युभ्य॑
इन्द्र॑ज्येष्ठेभ्यो॒ वरु॑णराजभ्यो॒ वाता॑पिभ्यः॒ पर्जन्या॑त्मभ्यो॒ दि॒वे
त्वा॒न्तरि॑क्षाय त्वा पृथि॒व्यै त्वापेन्द्र॑ द्विष॒तो मनो॑ऽप॒ जिज्या॑सतो

ज॒ह्यप॒ यो नोऽराती॑यति॒ तं ज॑हि प्रा॒णाय॑ त्वापा॒नाय॑ त्वा व्या॒नाय॑
त्वा सु॒ते त्वास॑ते त्वा॒द्भ्यस्त्वौष॑धी॒भ्यो वि॒श्वेभ्य॑स्त्वा भू॒तेभ्यो॑
यतः॑ प्र॒जा अ॒क्वि॒द्रा अजा॑यन्त॒ तस्मै॑ त्वा प्र॒जाप॑तये विभू॒दात्रे॑
ज्योति॑ष्मते॒ ज्योति॑ष्मन्तं जुहोमि॥ (२५)

ओषधीभ्यश्चतुर्दश च॥ [८]

यां वा अ॒ध्वर्यु॑श्च॒ यज॑मानश्च दे॒वता॑मन्तरि॒तस्तस्या॑ आ वृ॑श्चेते
प्राजा॑पत्यं दधिग्र॒हं गृ॑हीयात्प्र॒जाप॑तिः सर्वा॑ दे॒वता॑ दे॒वता॑भ्य ए॒व
नि हु॑वाते ज्ये॒ष्ठो वा ए॒ष ग्र॑हाणां॒ यस्यै॑ष गृह्यते॒ ज्यैष्ठ्य॑मे॒व
गच्छ॑ति॒ सर्वा॑सां॒ वा ए॒तद्दे॒वता॑नां॒ रूपं॑ यदेष ग्रहो यस्यै॑ष गृह्यते॒
सर्वा॑ण्ये॒वैनं॑ रू॒पाणि॑ पशूनामुप॑ तिष्ठन्त॒ उपया॑मगृहीतः (२६)

अ॒सि प्र॒जाप॑तये त्वा॒ ज्योति॑ष्मते॒ ज्योति॑ष्मन्तं गृह्णामीत्या॑ह
ज्योति॑रे॒वैनं॑ समा॒नानां॑ करोत्यग्निजि॒ह्वेभ्य॑स्त्वर्ता॒युभ्य॑
इत्या॑हैताव॒तीर्वै दे॒वता॑स्ताभ्य॑ ए॒वैनं॑ सर्वा॑भ्यो गृह्णात्यपेन्द्र
द्विष॑तो म॒न इत्या॑ह भ्रातृ॒व्याप॑नुत्त्यै प्रा॒णाय॑ त्वापा॒नाय॑ त्वेत्या॑ह
प्रा॒णाने॒व यज॑माने दधाति॒ तस्मै॑ त्वा प्र॒जाप॑तये विभू॒दात्रे॑
ज्योति॑ष्मते॒ ज्योति॑ष्मन्तं जुहोमि (२७)

इत्या॑ह प्र॒जाप॑तिः सर्वा॑ दे॒वताः सर्वा॑भ्य ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्यो
जुहो॑त्याज्यग्र॒हं गृ॑हीया॒त्तेज॑स्कामस्य॒ तेजो॑ वा आज्यं॒ तेज॑स्व्ये॒व

भवति सोमग्रहं गृहीयाद्ब्रह्मवर्चसकामस्य ब्रह्मवर्चसं वै सोमो
ब्रह्मवर्चस्यैव भवति दधिग्रहं गृहीयात्पशुकामस्योर्गै दध्यूर्कपर्शवं
ऊर्जैवास्मा ऊर्जं पशूनवं रुन्धे॥ (२८)

उपयामगृहीतो जुहोमि त्रिचत्वारिंशच्च॥ [९]

त्वे ऋतुमपि वृञ्जन्ति विश्वे द्विर्यदेते त्रिर्भवन्त्यूमाः। स्वादोः
स्वादीयः स्वादुना सृजा समतं ऊ षु मधु मधुनाभि योधि।
उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः
प्रजापतये त्वा। प्राणग्रहान्गृह्णात्येतावद्वा अस्ति यावदेते ग्रहाः
स्तोमाश्छन्दांसि पृष्ठानि दिशो यावदेवास्ति तत् (२९)

अवं रुन्धे ज्येष्ठा वा एतान्ब्राह्मणाः पुरा विद्वामंक्रन्तस्मात्तेषां
सर्वा दिशोऽभिजिता अभूवन् यस्यैते गृह्यन्ते ज्यैष्ठ्यमेव
गच्छत्यभि दिशो जयति पञ्च गृह्यन्ते पञ्च दिशः सर्वास्वेव
दिक्ष्वध्रुवन्ति नवनव गृह्यन्ते नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव
यजमानेषु दधति प्रायणीये चोदयनीये च गृह्यन्ते प्राणा वै
प्राणग्रहाः (३०)

प्राणैरेव प्रयन्ति प्राणैरुद्यन्ति दशमेऽहं गृह्यन्ते प्राणा वै
प्राणग्रहाः प्राणेभ्यः खलु वा एतत्प्राजा यन्ति यद्वामदेव्यं योनेश्च्यवते
दशमेऽहं न्वामदेव्यं योनेश्च्यवते यदशमेऽहं गृह्यन्ते प्राणेभ्य एव

तत्प्रजा न यन्ति॥ (३१)

तत्प्राणग्रहाः सुसन्निवेशाच्च॥ [१०]

प्र देवं देव्या धिया भरता जातवेदसम्। हव्या नो
वक्षदानुषक्। अयमुष्य प्र देवयुरहोता यज्ञाय नीयते। रथो
न योरभीवृतो घृणीवाश्चेतति त्मना। अयमग्निरुष्यत्यमृतादिव
जन्मनः। सहस्रश्चिथ्सहीयां देवो जीवातवे कृतः। इडायास्त्वा
पदे वयं नाभा पृथिव्या अधि। जातवेदो नि धीमह्यग्रे हव्याय
वोढवे। (३२)

अग्रे विश्वेभिः स्वनीक देवैरूर्णावन्तम्प्रथमः सीद योनिम्।
कुलायिनं घृतवन्तं सवित्रे यज्ञं नय यजमानाय साधु।
सीद होतः स्व उ लोके चिकित्वान्त्सादया यज्ञं सुकृतस्य
योनी। देवावीर्देवान् हविषा यजास्यग्रे बृहद्यजमाने वयो धाः।
नि होता होतृषदने विदानस्त्वेषो दीदिवा अंसदथ्सुदक्षः।
अदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठः सहस्रम्भरः शुचिजिह्वो अग्निः। त्वं
दूतस्त्वम् (३३)

उ नः परस्पास्त्वं वस्य आ वृषभ प्रणेता। अग्रे तोकस्य
नस्तने तनूनामप्रयुच्छन्दीद्यद्वोधि गोपाः। अभि त्वा देव
सवितरीशानं वार्याणाम्। सदावन्भागमीमहे। मही द्यौः पृथिवी
च न इमं यज्ञमिमिक्षताम्। पिपृतां नो भरीमभिः। त्वामग्रे

पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत। मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः। तमु (३४)

त्वा दध्यङ्घ्रिः पुत्र ईधे अथर्वणः। वृत्रहणं पुरन्दरम्। तमु
त्वा पाथ्यो वृषा समीधे दस्युहन्तमम्। धनंजयं रणैरणे। उत
ब्रुवन्तु जन्तव उदग्निर्वृत्रहाजनि। धनंजयो रणैरणे। आ यं हस्ते
न खादिनं शिशुं जातं न बिभ्रति। विशामग्निं स्वध्वरम्। प्र देवं
देववीतये भरता वसुवित्तमम्। आ स्वे योनौ नि षीदतु। आ (३५)

जातं जातवेदसि प्रियं शिशीतातिथिम्। स्योन
आ गृहपतिम्। अग्निनाऽग्निः समिध्यते क्विर्गृहपतिर्युवा।
हव्यवाङ्मुह्यस्यः। त्वं ह्यग्ने अग्निना विप्रो विप्रेण सन्धस्ता।
सखा सख्या समिध्यसे। तम्मर्जयन्त सुक्रतुं पुरोयावानमाजिषु।
स्वेषु क्षयेषु वाजिनम्। यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि
प्रथमान्यासन्। ते ह नाकम्महिमानः सचन्ते यत्र पूर्वे साध्याः
सन्ति देवाः (३६)

बोढवे दूतस्वन्तमुं सीदत्वा यत्र चत्वारि च॥ [११]

युञ्जान इमामंगृभ्णं देवस्य सन्ते वि पाजंसा वसंवस्त्वा समस्त्वोर्ध्वा अस्याकूतिं यदग्ने यान्यग्ने यं
यज्ञमेकादश॥११॥ युञ्जानो वर्म च स्थ आदित्यास्त्वा भारती स्वां अहं षट्त्वारिंशत्॥४६॥ युञ्जानो
वाजेवाजे॥ [१२]

॥ काण्डम् ४ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

युञ्जानः प्रथमम्मनस्तत्वाय सविता धियः। अग्निं
ज्योतिर्निचाय्यं पृथिव्या अध्याभरत्। युक्ताय मनसा देवान्त्सुवर्यतो
धिया दिवम्। बृहज्ज्योतिः करिष्यतः सविता प्र सुवति तान्।
युक्तेन मनसा वयं देवस्य सवितुः सवे। सुवर्गेयाय शक्त्यै। युञ्जते
मन उत युञ्जते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः। वि होत्रा
दधे वयुनाविदेक इत् (१)

मही देवस्य सवितुः परिष्टुतिः। युजे वां ब्रह्म पूर्व्यं नमोभिर्वि
श्लोकां यन्ति पृथ्यैव सूरान्। शृण्वन्ति विश्वे अमृतस्य पुत्रा आ ये
धामानि दिव्यानि तस्थुः। यस्य प्रयाणमन्वन्य इद्ययुर्देवा देवस्य
महिमानुमर्चतः। यः पार्थिवानि विममे स एतंशो रजांसि देवः
सविता महित्वना। देवं सवितुः प्र सुव यज्ञम्प्र सुव (२)

यज्ञपतिम्भगाय दिव्यो गन्धर्वः। केतपूः केतं नः पुनातु
वाचस्पतिर्वचमद्य स्वदाति नः। इमं नो देव सवितर्यज्ञं प्र
सुव देवायुवः सखिविदः सत्राजितं धनजितं सुवर्जितम्।
ऋचा स्तोमः समर्धय गायत्रेण रथन्तरम्। बृहद्गायत्रवर्तनि।

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम्गायत्रेण
छन्दसाऽऽददेऽङ्गिरस्वदभिरसि नारिः (३)

असि पृथिव्याः सधस्थादग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदा भर त्रैष्टुभेन
त्वा छन्दसाऽऽददेऽङ्गिरस्वद्वभिरसि नारिरसि त्वया वयं
सधस्थ आग्निं शकेम खनितुं पुरीष्यं जागतेन त्वा छन्दसा-
ऽऽददेऽङ्गिरस्वद्वस्तं आधाय सविता बिभ्रदभिरं हिरण्ययीम।
तया ज्योतिरजस्रमिदग्निं खात्वी न आ भरानुष्टुभेन त्वा
छन्दसाऽऽददेऽङ्गिरस्वत्॥

इद्यज्ञं प्र सुं नारिरानुष्टुभेन त्वा छन्दसा त्रीणि च॥ [१]

इमामगृभ्णन्नशनामृतस्य पूर्व आयुषि विदथेषु कव्या। तया
देवाः सुतमा बभूवुरऋतस्य सामन्थसरमारपन्ती। प्रतूर्तं वाजिन्ना
द्रव वरिष्ठामनु संवतम्। दिवि ते जन्म परममन्तरिक्षे नाभिः
पृथिव्यामधि योनिः। युजाथां रासंभं युवमस्मिन् यामे वृषण्वसू।
अग्निम्भरन्तमस्मयुम्। योगेयोगे तवस्तरं वाजेवाजे हवामहे।
सखाय इन्द्रमृतये। प्रतूर्वन् (५)

एह्यवक्रामन्नशस्ती रुद्रस्य गाणपत्यान्मयोभूरेहि।
उर्वन्तरिक्षमन्विहि स्वस्तिगव्यूतिरभयानि कृण्वन्। पूष्णा सयुजां
सह। पृथिव्याः सधस्थादग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेह्यग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्व-
दङ्गिरम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वरिष्यामोऽग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वरामः।
अन्वग्निरुषसामग्रमख्यदन्वहानि प्रथमो जातवेदाः। अनु

सूर्यस्य (६)

पुरु॒त्रा च॑ र॒श्मीन॑नु द्यावा॑पृथि॒वी आ त॑तान। आ॒गत्य॑
वा॒ज्यध्व॑नः सर्वा॑ मृ॒धो वि धू॑नुते। अ॒ग्निः स॒धस्थे॑ मह॒ति चक्षु॑षा
नि चि॑कीषते। आ॒क्रम्य॑ वाजि॒न्यृथि॑वीम॒ग्निमि॑च्छ रु॒चा त्वम्।
भू॒म्या वृ॑त्वाय॑ नो ब्रूहि॑ यतः॒ खना॑म॒ तं व॑यम्। द्यौस्ते॑ पृ॒ष्ठं पृथि॑वी
स॒धस्थ॑मा॒त्मान्तरि॑क्षः॒ समु॑द्रस्ते॒ योनिः॑। वि॒ख्याय॑ चक्षु॑षा त्वम॒भि
तिष्ठ॑ (७)

पृ॒त॒न्यतः॑। उत्क्रा॑म मह॒ते सौभ॑गाया॒स्मादा॑स्थाना॑द्वि॒णोदा॑
वाजि॑न्। व॒यः स्या॑म सु॒म॒तौ पृथि॑व्या अ॒ग्निं ख॑निष्यन्त॑ उप॒स्थे
अस्याः॑। उद॑क्रमीद्वि॒णोदा॑ वा॒ज्यर्वा॑कः स लो॒कः सु॑कृतं
पृथि॑व्याः। ततः॑ खनेम सु॒प्रती॑कम॒ग्निः सु॒वो रु॑हाणा॒ अधि॑ नाकं
उत्त॑मे। अपो॑ दे॒वीरु॑पं सृज॒ मधु॑मतीरय॒क्ष्माय॑ प्र॒जाभ्यः॑। तासा॑ः
स्था॒नादु॒ज्जिह॑ता॒मोष॑धयः सु॒पिप्प॒लाः जिघ॑र्मि (८)

अ॒ग्नि॒म्मन॑सा घृ॒तेन॑ प्रति॒क्ष्यन्त॑म्भुव॑नानि॒ विश्वा॑। पृथुं॑
ति॒रश्वा॑ वयंसा बृ॒हन्तं॑ व्यचि॑ष्ठम॒न्नः रभ॑सं वि॒दान॑म्। आ
त्वा॑ जिघ॑र्मि वच॑सा घृ॒तेना॑र॒क्षसा॒ मन॑सा॒ तज्जु॑षस्व। मर्य॑श्रीः
स्पृ॒ह्यद्व॑र्णो अ॒ग्निर्नाभि॑मृशे॑ त॒नुवा॒ जर॑हृषाणः। परि॒ वाज॑पतिः
क॒विर॒ग्निर्ह॑व्या न्य॑क्रमीत्। दध॑द्र॒त्नानि॑ दा॒शुषे॑। परि॑ त्वा॒ग्ने पुर॑
व॒यं वि॒प्रः सह॑स्य धीमहि। धृ॒षद्व॑र्णं दि॒वेदि॑वे भे॒त्तार॑म्भङ्गु॒राव॑तः।

त्वमग्ने द्युभिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मन्स्परि। त्वं
वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे शुचिः॥ (९)

प्रतूर्वन्धसूर्यस्य तिष्ठ जिघर्षि भेत्तारं विश्वं॥ [२]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां
पृथिव्याः सधस्थेऽग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वत्खनामि। ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने
सुप्रतीकमजस्रेण भानुना दीद्यानम्। शिवं प्रजाभ्योऽहिंसन्तं
पृथिव्याः सधस्थेऽग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वत्खनामि। अपां पृष्ठमसि
सप्रथा उर्वग्निम्भरिष्यदपरावपिष्ठम्। वर्धमानम्मह आ च पुष्करं
दिवो मात्रया वरिणा प्रथस्व। शर्म च स्थः (१०)

वर्म च स्थो अच्छिद्रे बहुले उभे। व्यचस्वती सं
वसाथाम्भर्तमग्निम्पुरीष्यम्। सं वसाथाः सुवर्विदा समीची
उरसा त्मना। अग्निमन्तर्भरिष्यन्ती ज्योतिष्मन्तमजस्रमित्।
पुरीष्योऽसि विश्वभराः। अथर्वा त्वा प्रथमो निरमन्थदग्ने। त्वामग्ने
पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत। मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः। तमु त्वा
दध्यङ्घ्रिः पुत्र ईधे (११)

अथर्वणः। वृत्रहणं पुरन्दरम्। तमु त्वा पाथ्यो वृषा समीधे
दस्युहन्तमम्। धनंजयः रणैरणे। सीदं होतः स्व उ लोके
चिकित्वान्त्सादया यज्ञः सुकृतस्य योनौ। देवावीर्देवान् हविषा

यजा॒स्यग्ने॑ बृ॒हद्यज॑माने॒ वयो॑ धाः। नि होता॑ होतृष॑दने॒ विदा॑नस्त्वे॒षो
दी॑दिवा॒ ५ अ॑सद॒ध्सु॑दक्षः। अद॑ब्धव्रतप्रमतिर्वि॒सि॑ष्ठः सह॒स्रम्भ॑रः
शुचि॑जिह्वो अ॒ग्निः। स॒ ५ सी॑दस्व म॒हा॒ ५ अ॑सि शोच॑स्व (१२)

दे॒व॒वीत॑मः। वि धू॒मम॑ग्ने अरु॒षम्मि॑येध्य सृज प्र॑शस्त दर्श॑तम्।
जनि॑ष्वा हि जे॒न्यो अ॒ग्ने अ॒ह्वा॒ ५ हि॒तो हि॒तेष्व॑रु॒षो वने॑षु। दमे॑दमे
स॒प्त रत्ना॒ दधा॑नोऽ॒ग्निर्होता॒ नि ष॑सादा॒ यजी॑यान्॥ (१३)

स्थ॒ ई॒धे शोच॑स्व स॒प्तवि॑शतिश्च॥ [३]

सं ते॑ वा॒युर्मा॑तृरि॒श्वो दधा॑तू॒त्ताना॑यै हृद॑यं यद्वि॒लि॑ष्टम्। दे॒वानां॑
यश्च॑रति प्रा॒णथे॑न॒ तस्मै॑ च दे॒वि व॑ष॒डस्तु॑ तुभ्य॑म्। सुजा॑तो॒ ज्योति॑षा
स॒ह श॑र्म वरू॒थमा॑स॒दः सु॑वः। वा॒सो अ॒ग्ने वि॒श्वरू॑प॒ ५ सं व्य॑यस्व
वि॒भाव॑सो। उ॒दु ति॑ष्ठ स्वध्व॒रावा॑ नो दे॒व्या कृ॑पा। दृ॒शे च॑ भा॒सा
बृ॒हता॑ सु॒शुक्क॑नि॒राग्ने॑ याहि सु॒श॒स्तिभिः॑। (१४)

ऊ॒र्ध्व ऊ॒ षु ण॑ ऊ॒तये॑ ति॒ष्ठा दे॒वो न स॑वि॒ता। ऊ॒र्ध्वो
वाज॑स्य॒ सनि॑ता॒ यद॑ञ्जिभिर्वा॒घद्वि॑र्वि॒ह्वया॑महे। स जा॒तो गर्भो॑ अ॒सि
रोद॑स्यो॒रग्ने॑ चारु॒र्विभृ॑त॒ ओष॑धीषु। चि॒त्रः शि॒शुः परि॑ तमा॒ ५ स्य॑क्तः प्र
मा॒तृभ्यो॑ अ॒धि क॑नि॒क्रद॑द्वाः। स्थि॒रो भ॑व वी॒ड्वङ्ग॑ आ॒शुर्भ॑व वा॒ज्यव॑न्न।
पृथु॑र्भ॒व सु॑ष॒दस्त्व॑म॒ग्नेः पु॑रीष॒वाहनः॑। शि॒वो भ॑व (१५)

प्र॒जाभ्यो॑ मा॒नु॒षीभ्य॑स्त्वम॑ङ्गि॒रः। मा द्या॑वापृथि॒वी अ॒भि शू॑शुचो॒
मा॒न्तरि॑क्षं मा॒ वन॑स्पतीन्। प्रैतुं वा॒जी क॑नि॒क्रद॑न्नाने॒दद्रा॑संभः प॒त्वा॑।

भरन्नग्निम्पुरीष्यं मा पाद्यायुषः पुरा। रासंभो वां कनिक्कदत्सुयुक्तो
वृषणा रथे। स वामग्निम्पुरीष्यमाशुर्दूतो वहादितः। वृषाग्निं
वृषणम्भरन्नपां गर्भं समुद्रियम्। अग्न आ याहि (१६)

वीतयं ऋतं सत्यम्। ओषधयः प्रति गृहीताग्निमेतं
शिवमायन्तमभ्यत्र युष्मान्। व्यस्यन्विश्वा अमतीररातीर्निषीदन्तो
अपं दुर्मतिं हनत्। ओषधयः प्रति मोदध्वमेनम्पुष्पावतीः
सुपिप्पलाः। अयं वो गर्भं ऋत्वियः प्रत्नं सधस्थमासदत्॥ (१७)

सुशस्तिभिः शिवो भव याहि षट्त्रिंशच्च॥ [४]

वि पाजसा पृथुना शोशुचानो बाधस्व द्विषो रक्षसो अमीवाः।
सुशर्मणो बृहतः शर्मणि स्यामग्नेरहं सुहवस्य प्रणीतौ। आपो
हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो
वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा
अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ। आपो जनयथा च नः।
मित्रः (१८)

संसृज्यं पृथिवीं भूमिं च ज्योतिषा सह। सुजातं
जातवेदसमग्निं वैश्वानरं विभुम्। अयक्ष्माय त्वा संसृजामि
प्रजाभ्यः। विश्वे त्वा देवा वैश्वानराः संसृजन्त्वानुष्टुभेन
छन्दसाङ्गिरस्वत्। रुद्राः सम्भृत्यं पृथिवीम्बृहज्ज्योतिः समीधिरे।
तेषां भानुरजस्र इच्छुक्रो देवेषु रोचते। संसृष्टां वसुभी रुद्रेधीरैः

कर्मण्या॑म्मृदम्। हस्ता॑भ्याम्मृद्वीं कृत्वा सिनीवा॒ली करोतु (१९)

ताम्। सिनीवा॒ली सु॑कप॒र्दा सु॑कुरी॒रा स्वौप॒शा। सा तुभ्य॑मदिते मह॒ ओखां द॑धातु हस्तयोः। उ॒खां करोतु॑ शक्त्या॒ बाहु॑भ्यामदिति॑र्धिया। मा॒ता पु॒त्रं यथो॑पस्थे साग्नि॑म्बि॒भर्तु॑ गर्भ॒ आ। म॒खस्य॑ शिरो॑ऽसि यज्ञस्य॑ प॒दे स्थः॑। वस॑वस्त्वा कृण्वन्तु गाय॑त्रेण॒ छन्द॑साङ्गिर॒स्वत्पृ॑थिव्य॑सि रु॒द्रास्त्वा कृण्वन्तु॑ त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑साङ्गिर॒स्वद॑न्तरि॑क्षमसि (२०)

आ॒दि॒त्यास्त्वा कृण्वन्तु॑ जाग॑तेन॒ छन्द॑साङ्गिर॒स्वद्वौर॑सि वि॒श्वे त्वा दे॒वा वै॑श्वान॒राः कृण्व॑न्त्वानु॑ष्टुभेन॒ छन्द॑साङ्गिर॒स्वद्विशो॑ऽसि ध्रु॒वासि॑ धा॒रया॒ मयि॑ प्र॒जा९ रा॒यस्पोष॑ गोप॒त्य९ सु॒वीर्य॑९ सजा॑तान् यज॑माना॒यादित्यै॑ रा॒स्त्रास्य॑दिति॑स्ते बि॒लं गृ॑ह्णातु पा॒ङ्केन॑ छन्द॑साङ्गिर॒स्वत्। कृ॒त्वाय॑ सा म॒हीमु॒खाम्मु॒न्मयी॑ योनि॑म॒ग्रये॑। ताम्पु॑त्रेभ्यः सम्प्राय॑च्छु॒ददितिः॑ श्र॒पया॑निति॑॥ (२१)

मित्रः करोत्वन्तरिक्षमसि प्र चत्वारि च॥ [५]

वस॑वस्त्वा धूप॑यन्तु गाय॑त्रेण॒ छन्द॑साङ्गिर॒स्वद्रु॒द्रास्त्वा धूप॑यन्तु त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑साङ्गिर॒स्वदा॑दित्यास्त्वा धूप॑यन्तु जाग॑तेन॒ छन्द॑साङ्गिर॒स्वद्विश्वे॑ त्वा दे॒वा वै॑श्वान॒रा धूप॑यन्त्वानु॑ष्टुभेन॒ छन्द॑साङ्गिर॒स्वदिन्द्र॑स्त्वा धूप॑यत्वङ्गिर॒स्वद्विष्णु॑स्त्वा धूप॑यत्वङ्गिर॒स्वद्वरु॑ण॒ धूप॑यत्वङ्गिर॒स्वददिति॑स्त्वा दे॒वी वि॒श्वदे॑व्यावती पृथि॑व्याः स॒धस्थे॑-

ऽङ्गिरस्वत्खनत्ववट देवानां त्वा पत्नीः (२२)

देवीर्विश्वदैव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽङ्गिरस्वदधतूखे
धिषणांस्त्वा देवीर्विश्वदैव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽङ्गिरस्वदभीन्धतामु
ग्रास्त्वा देवीर्विश्वदैव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽङ्गिरस्वच्छपयन्तूखे
वरूत्रयो जनयस्त्वा देवीर्विश्वदैव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थे-
ऽङ्गिरस्वत्पचन्तूखे। मित्रेतामुखाम्पचैषा मा भेदि। एतां ते परि
ददाम्यभित्त्यै। अभीमाम् (२३)

महिना दिवमित्रो बभूव सप्रथाः। उत श्रवसा पृथिवीम्।
मित्रस्य चरषणीधृतः श्रवो देवस्य सानसिम्। द्युम्नं चित्रश्रवस्तमम्।
देवस्त्वा सवितोद्वपतु सुपाणिः स्वङ्गुरिः। सुबाहुरुत शक्त्या।
अपद्यमाना पृथिव्याशा दिश आ पृण। उत्तिष्ठ बृहती भवोर्ध्वा तिष्ठ
ध्रुवा त्वम्। वसवस्त्वाच्छृन्दन्तु गायत्रेण छन्दसाङ्गिरस्वद्रुद्रास्त्वा
च्छृन्दन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वदादित्यास्त्वाच्छृन्दन्तु जागतेन
छन्दसाङ्गिरस्वद्विश्वे त्वा देवा वैश्वानरा आच्छृन्दन्त्वानुष्टुभेन
छन्दसाङ्गिरस्वत्॥ (२४)

पत्नीरिमा५ रुद्रास्त्वाच्छृन्दन्त्वेकात्रवि१शुतिश्च॥ [६]

समांस्त्वाग्र ऋतवो वर्धयन्तु संवत्सरा ऋषयो यानि सत्या।
सं दिव्येन दीदिहि रोचनेन विश्वा आ भाहि प्रदिशः पृथिव्याः।
सं चेध्यस्वाग्ने प्र च बोधयैनमुच्च तिष्ठ महते सौभगाय। मा च

रिषदुपसत्ता ते अग्ने ब्रह्माणस्ते यशसः सन्तु मान्ये। त्वामग्ने वृणते
ब्राह्मणा इमे शिवो अग्ने (२५)

सुवरणे भवा नः। सपत्न्या नो अभिमातिजिच्च स्वे गये
जागृह्यप्रयुच्छन्। इहैवाग्ने अधि धारया रयिं मा त्वा नि
क्रन्पूर्वचितो निकाऱिणः। क्षत्रमग्ने सुयममस्तु तुभ्यमुपसत्ता वर्धतां
ते अनिष्टतः। क्षत्रेणाग्ने स्वायुः स९ रभस्व मित्रेणाग्ने मित्रधेये
यतस्व। सजातानाम्मध्यमस्था एधि राज्ञामग्ने विहव्यो दीदिहीह।
अति (२६)

निहो अति स्निधोऽत्यचित्तिमत्यरातिमग्ने। विश्वा ह्यग्ने
दुरिता सहस्वाथास्मभ्य९ सहवीरा९ रयिं दाः। अनाधृष्यो
जातवेदा अनिष्टतो विराडग्ने क्षत्रभृद्दीदिहीह। विश्वा आशाः
प्रमुञ्चन्मानुषीर्भियः शिवाभिर्द्य परि पाहि नो वृधे। बृहस्पते
सवितर्बोधयेन्९ स९शितं चिथ्सन्तरा९ स९ शिशाधि।
वर्धयेन्ममहते सौभगाय (२७)

विश्व एनमनु मदन्तु देवाः। अमुत्रभूयादध यद्यमस्य बृहस्पते
अभिशास्तेरमुञ्चः। प्रत्यौहतामश्विना मृत्युमस्माद्देवानामग्ने भिषजा
शचीभिः। उद्वयं तमसस्परि पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा
सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम्॥ (२८)

ऊर्ध्वा अंस्य समिधौ भवन्त्यूर्ध्वा शुक्रा शोचीः पृथग्नेः।
 द्युमत्तमा सुप्रतीकस्य सूनोः। तनूनपादसुरो विश्ववेदा देवो देवेषु
 देवः। पथ आनक्ति मध्वा घृतेन। मध्वा यज्ञं नक्षसे प्रीणानो
 नराशः सो अग्ने। सुकृद्देवः सविता विश्ववारः। अच्छायमेति
 शर्वसा घृतेनेडानो वह्निर्ममसा। अग्निः सुचो अध्वरेषु प्रयत्सु।
 स यक्षदस्य महिमानमग्नेः सः (२९)

ई मन्द्रासु प्रयसः। वसुश्चेतिष्ठो वसुधातमश्च। द्वारो देवीरन्वस्य
 विश्वे व्रता ददन्ते अग्नेः। उरुव्यचंसो धाम्ना पत्यमानाः। ते अंस्य
 योषणे दिव्ये न योनावुषासानक्ता। इमं यज्ञमवतामध्वरं नः। दैव्या
 होतारावूर्ध्वमध्वरं नोऽग्नेर्जिह्वामभि गृणीतम्। कृणुतं नः स्विष्टिम्।
 तिस्रो देवीर्बर्हिरेदः सदन्तिवडा सरस्वती (३०)

भारती। मही गृणाना। तन्नस्तुरीपमद्भुतं पुरुक्षु त्वष्टा
 सुवीरम्। रायस्पोषं वि प्यतु नाभिंमस्मे। वनस्पतेऽव सृजा
 रराणस्मना देवेषु। अग्निर्हव्यः शमिता सूदयाति। अग्ने स्वाहा
 कृणुहि जातवेद इन्द्राय हव्यम्। विश्वे देवा हविरिदं जुषन्ताम्।
 हिरण्यगर्भः समवर्तताग्ने भूतस्य जातः पतिरेक आसीत्। स
 दाधार पृथिवीं द्याम् (३१)

उतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम। यः प्राणतो निमिषतो
 महित्वैक इद्राजा जगतो बभूव। य ईशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः

कस्मै देवाय हविषा विधेम। य आत्मदा बलदा यस्य विश्वं
उपासते प्रशिषं यस्य देवाः। यस्य छायामृतं यस्य मृत्युः कस्मै
देवाय हविषा विधेम। यस्येमे हिमवन्तो महित्वा यस्य समुद्रं
रसया सह (३२)

आहुः। यस्येमाः प्रदिशो यस्य बाहू कस्मै देवाय हविषा
विधेम। यं क्रन्दसी अवसा तस्तभाने अभ्यैक्षेताम्मनसा रेजमाने।
यत्राधि सूर उदितौ व्येति कस्मै देवाय हविषा विधेम। येन
द्यौरुग्रा पृथिवी च दृढे येन सुवः स्तभितं येन नाकः। यो
अन्तरिक्षे रजसो विमानः कस्मै देवाय हविषा विधेम। आपो
ह यन्महतीर्विश्वम् (३३)

आयन्दक्षं दधाना जनयन्तीरग्निम्। ततो देवानां
निरवर्ततासुरेकः कस्मै देवाय हविषा विधेम। यश्चिदापो
महिना पर्यपश्यद्वक्षं दधाना जनयन्तीरग्निम्। यो देवेष्वधि देव
एक आसीत्कस्मै देवाय हविषा विधेम॥ (३४)

अग्नेः स सरस्वती द्यां सह विश्वश्चतुस्त्रिंशश्च॥ [८]

आकूतिमग्निमप्रयुजं स्वाहा मनो मेधामग्निमप्रयुजं स्वाहा
चित्तं विज्ञातमग्निमप्रयुजं स्वाहा वाचो विधृतिमग्निमप्रयुजं स्वाहा
प्रजापतये मनवे स्वाहाग्नये वैश्वानराय स्वाहा विश्वे देवस्य नेतुर्मर्तो
वृणीत सख्यं विश्वे राय इषुध्यसि द्युम्नं वृणीत पुष्यसे स्वाहा

मा सु भित्था मा सु रिषो दृहस्व वीडयस्व सु। अम्ब धृष्णु
वीरयस्व (३५)

अग्निश्चेदं करिष्यथः। दृहस्व देवि पृथिवि स्वस्तय आसुरी
माया स्वधया कृतासि। जुष्टं देवानामिदमस्तु हव्यमरिष्टा
त्वमुदिहि यज्ञे अस्मिन्। मित्रैतामुखां तपैषा मा भेदि। एतान्ते
परि ददाम्यभित्त्यै। द्वन्नः सर्पिरासुतिः प्रलो होता वरेण्यः।
सहसस्पुत्रो अद्भुतः। परस्या अधि संवतोऽवरां अभ्या (३६)

तर। यत्राहमस्मि तां अंवा परमस्याः परावतो रोहिदंश्च इहा
गंहि। पुरीष्यः पुरुप्रियोऽग्रे त्वं तरा मृधः। सीद त्वं मातुरस्या
उपस्थे विश्वान्यग्रे वयुनानि विद्वान्। मैनामर्चिषा मा तपसाभि
शूशुचोऽन्तरस्यां शुक्रज्योतिर्वि भाहि। अन्तरंग्रे रुचा त्वमुखायै
सदने स्वे। तस्यास्त्वं हरसा तपञ्जातवेदः शिवो भवा शिवो
भूत्वा मह्यमग्रेऽथो सीद शिवस्त्वम्। शिवाः कृत्वा दिशः सर्वाः
स्वां योनिमिहासदः॥ (३७)

वीरयस्वा तपन्विशतिश्च॥

[९]

यदग्रे यानि कानि चा ते दारूणि दध्मसि। तदस्तु तुभ्यमिद्धृतं
तज्जुषस्व यविष्ठ्य। यदत्युपजिह्विका यद्वम्रो अतिसर्पति। सर्वं
तदस्तु ते घृतं तज्जुषस्व यविष्ठ्य। रात्रिं रात्रिमप्रयावम्भरन्तो-
ऽश्वायेव तिष्ठते घासमस्मै। रायस्पोषेण समिषा मदन्तोऽग्रे मा ते

प्रतिवेशा रिषाम। नाभां (३८)

पृथिव्याः समिधानमग्निं रायस्पोषाय बृहते हवामहे।
इरम्मदम्बृहदुक्थं यजत्रं जेतारमग्निं पृतनासु सासहिम्। याः सेना
अभीत्वरीराव्याधिनीरुगणा उत। ये स्तेना ये च तस्करास्तास्त
अग्नेऽपि दधाम्यास्यै। दष्ट्राभ्याम्मलिमूञ्जम्यैस्तस्करा उत।
हनूभ्यास्तैनान्भगवस्तास्त्वं खाद सुखादितान्। ये जनेषु
मलिम्लवः स्तेनास्तस्करा वने। ये (३९)

कक्षेष्वायवस्तास्त दधामि जम्भयोः। यो अस्मभ्यमरातीयाद्य
नो द्वेषते जनः। निन्दाद्यो अस्मान् दिप्साच्च सर्वं तम्मस्मसा
कुरु। सशितं मे ब्रह्म सशितं वीर्यं बलम्। सशितं क्षत्रं
जिष्णु यस्याहमस्मि पुरोहितः। उदैषाम्बाहू अतिरमुद्वर्च उदू
बलम्। क्षिणोमि ब्रह्मणामित्रानुन्नयामि (४०)

स्वा अहम्। दृशानो रुक्म उर्व्या व्यद्यौदुर्मर्षमायुः
श्रिये रुचानः। अग्निरमृतो अभवद्वयोभिर्यदेनं द्यौरजनयत्सुरेताः।
विश्वा रूपाणि प्रति मुञ्चते कविः प्रासावीद्ध्रं द्विपदे चतुष्पदे।
वि नाकमख्यत्सविता वरेण्योऽनु प्रयाणमुषसो वि राजति।
नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकं समीची। द्यावा
क्षामा रुक्मः (४१)

अन्तर्वि भाति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः। सुपर्णोऽसि

गुरुत्मात्रिवृत्ते शिरो गायत्रं चक्षुः स्तोमं आत्मा सामं ते
 तनूर्वाग्मदेव्यम्बहृद्रथन्तरे पक्षौ यज्ञायज्ञियम्पुच्छं छन्दास्यङ्गानि
 धिष्णिषाः शफा यजूंषि नाम। सुपर्णोऽसि गुरुत्मान्दिवं गच्छ
 सुवं पत॥ (४२)

नाभा वने येन यामि क्षामा रुक्मोऽष्टात्रिंशच्च॥ [१०]

अग्ने यं यज्ञमध्वरं विश्वतः परिभूरसि। स इद्वेवेषु गच्छति।
 सोम यास्ते मयोभुवं ऊतयः सन्ति दाशुषे। ताभिर्नोऽविता भव।
 अग्निर्मूर्धा भुवः। त्वं नः सोम या ते धामानि। तत्सवितुर्वरेण्यम्भर्गो
 देवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्। अचिन्ती यच्चकृमा दैव्ये
 जने दीनैर्दक्षैः प्रभूती पूरुषत्वता। (४३)

देवेषु च सवितुर्मानुषेषु च त्वं नो अत्र सुवतादनागसः।
 चोदयित्री सूनृतांनां चेतन्ती सुमतीनाम्। यज्ञं दधे सरस्वती।
 पार्वीरवी कन्या चित्रायुः सरस्वती वीरपत्नी धियं धात्।
 ग्राभिरच्छिद्रं शरणं सजोषा दुराधर्षं गृणते शर्म यंसत्।
 पूषा गा अन्वेतु नः पूषा रक्षत्वर्वतः। पूषा वाजं सनोतु नः।
 शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यत् (४४)

विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि। विश्वा हि माया अवसि स्वधावो
 भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्तु। तेऽवर्धन्त स्वतवसो महित्वना नाकं
 तस्थुरु रुचक्रिरे सदः। विष्णुर्यद्धावद्वृषणम्मदच्युतं वयो न सीदन्नधि

ब॒र्हिषि॑ प्रि॒ये। प्र चि॒त्रम॑र्कं गृ॒णते॑ तु॒राय॑ मा॒रुता॑य॒ स्वत॑वसे
भर॒ध्वम्। ये सहा॑सि॒ सह॑सा॒ सह॑न्ते (४५)

रेज॑न्ते अ॒ग्ने पृ॒थि॒वी म॒खेभ्यः॑। वि॒श्वे दे॒वा वि॒श्वे दे॒वाः। द्यावा॑
नः पृ॒थि॒वी इ॒मं सि॒ध्रम॑द्य दि॒विस्पृ॑शम्। य॒ज्ञं दे॒वेषु॑ यच्छताम्।
प्र पू॒र्वजे॑ पि॒तरा॒ नव्य॑सीभिर्गी॒र्भिः कृ॑णुध्व॒ः स॒दने॑ ऋ॒तस्य॑। आ
नो॑ द्यावापृथि॒वी दै॒व्येन॑ जने॒न या॑त॒म्महि॑ वां वरू॒थम्। अ॒ग्निः
स्तोमे॑न बो॒धय॑ समि॒धानो॑ अम॒र्त्यम्। ह॒व्या दे॒वेषु॑ नो दधत्। स
ह॒व्य॒वाड॑म॒र्त्य उ॒शि॒ग्दूत॑श्चनो॒हितः। अ॒ग्नि॒र्धिया॑ समृ॒ण्वति॑। शं नो॑
भवन्तु॒ वाजे॑वाजे॥ (४६)

पू॒रुष॑त्वता॒ यज॑तन्ते॒ अन्य॑त्सह॑न्ते॒ चनो॑हि॒तोऽष्टौ॑ च॥ [११]

वि॒ष्णोः क्र॒मोऽसि॑ दि॒वस्प॑र्यत्र॒पते॑ऽपे॒त॒ समि॑तं॒ या जा॒ता मा नो॑ हि॒ःसी॑द्ध॒वाऽस्या॑दि॒त्यङ्ग॑र्भ॒मिन्द्रा॑ग्नी
रोच॑नैका॒दश॑॥ [१२]

वि॒ष्णो॒रस्मिन्॑ ह॒व्येति॑ त्वा॒ऽहं धी॑तिभि॒र्होत्रा॑ अ॒ष्टाच॑त्वा॒रि॒शत्॑॥४८॥ वि॒ष्णोः क्र॒मोऽसि॑ स त्व॒त्रो
अ॒ग्ने॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

वि॒ष्णोः क्र॒मोऽस्य॑भिमाति॒हा गा॑य॒त्रं छ॒न्द आ रो॑ह पृथि॒वीमनु॑
वि क्र॑मस्व॒ निर्भ॑क्तः॒ स यं द्वि॑ष्मो वि॒ष्णोः क्र॒मोऽस्य॑भि॒शस्ति॑हा

त्रैष्टुभं छन्द आ रोहान्तरिक्षमनु वि क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मो
विष्णोः क्रमोऽस्यरातीयतो हन्ता जागतं छन्द आ रोह दिवमनु
वि क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः (१)

क्रमोऽसि शत्रूयतो हन्तानुष्टुभं छन्द आ रोह दिशोऽनु वि
क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मः। अक्रन्ददग्निः स्तनयन्निव द्यौः क्षामा
रेरिहद्वीरुधः समञ्जन्। सद्यो जज्ञानो वि हीमिद्धो अख्यदा रोदसी
भानुना भात्यन्तः। अग्नेऽभ्यावर्तिन्नभि न आ वर्तस्वायुषा वर्चसा
सन्या मेधया प्रजया धनेन। अग्ने (२)

अङ्गिरः शतं ते सन्त्वावृतः सहस्रं त उपावृतः। तासाम्पोषस्य
पोषेण पुनर्नो नष्टमा कृधि पुनर्नो रयिमा कृधि। पुनरूर्जा नि
वर्तस्व पुनरग्र इषायुषा। पुनर्नः पाहि विश्वतः। सह रय्या नि
वर्तस्वाग्ने पिन्वस्व धारया। विश्वप्सिरया विश्वतस्परि। उदुत्तमं वरुण
पाशमस्मदवाधमम् (३)

वि मध्यमं श्रथाय। अथा वयमादित्य व्रते तवानांगसो
अदितये स्याम। आ त्वाहार्षमन्तरभूर्ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिः।
विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्त्वस्मिन्नाष्ट्रमधि श्रया। अग्ने बृहन्नुषसामूर्ध्वो
अस्थान्निर्जग्मिवान्तमसो ज्योतिषागात्। अग्निर्भानुना रुशता
स्वङ्ग आ जातो विश्वा सद्मान्यप्राः। सीद त्वं मातुरस्याः (४)

उपस्थे विश्वान्यग्ने वयुनानि विद्वान्। मैनामर्चिषा मा

तपसाभि शूशुचोऽन्तरस्याः शुक्रज्योतिर्वि भाहि। अन्तरग्रे रुचा
 त्वमुखायै सदेने स्वे। तस्यास्त्वः हरसा तपज्ञातवेदः शिवो भव।
 शिवो भूत्वा मह्यमग्रेऽथो सीद शिवस्त्वम्। शिवाः कृत्वा दिशः
 सर्वाः स्वं योनिमिहासदः। हः सः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता
 वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्। नृषद्वरसदृतसद्धोमसदजा गोजा ऋतजा
 अद्रिजा ऋतम्बृहत्॥ (५)

दिवमनु वि क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विप्पो विष्णोर्धनेनाग्रेऽधममस्याः शुचिषथ्योडंश च॥—[१]

दिवस्परि प्रथमं जज्ञे अग्निरस्मद्वितीयं परि जातवेदाः।
 तृतीयमप्सु नृमणा अजस्रमिन्धान एनं जरते स्वाधीः। विद्वा ते
 अग्रे त्रेधा त्रयाणि विद्वा ते सद्म विभृतं पुरुत्रा। विद्वा ते नाम
 परमं गुहा यद्विद्वा तमुत्सं यत आजगन्थ। समुद्रे त्वा नृमणा
 अपस्वन्तर्नृचक्षा ईधे दिवो अग्न ऊधन्। तृतीयै त्वा (६)

रजसि तस्थिवाः समृतस्य योनौ महिषा अहिन्वन्।
 अक्रन्ददग्निः स्तनयन्निव द्यौः क्षामा रेरिहद्वीरुधः समञ्जन्।
 सद्यो जज्ञानो वि हीमिद्धो अख्यदा रोदसी भानुना भात्यन्तः।
 उशिक्पावको अरतिः सुमेधा मर्तेष्वग्निरमृतो निधायि। इयति
 धूममरुषम्भरिभ्रदुच्छुक्रेण शोचिषा द्यामिनक्षत्। विश्वस्य
 केतुर्भुवनस्य गर्भ आ (७)

रोदसी अपृणाज्जायमानः। वीडुं चिदद्रिमभिनत्परायञ्जना
 यदग्निमयजन्त पञ्च। श्रीणामुदारो धरुणो रयीणाम्मनीषाणां

प्रार्पणः सोमंगोपाः। वसोः सूनुः सहसो अप्सु राजा वि भात्यग्रं
उषसामिधानः। यस्तै अद्य कृणवद्भद्रशोचेऽपूपं देव घृतवन्तमग्रे।
प्र तं नय प्रतरां वस्यो अच्छाभि द्युम्नं देवभक्तं यविष्ठा। आ (८)

तम्भज सौश्रवसेष्वग्र उक्थउक्थ आ भज शस्यमाने।
प्रियः सूर्ये प्रियो अग्रा भवात्युज्जातेन भिनददुञ्जनित्वैः। त्वामग्रे
यजमाना अनु द्यून् विश्वा वसूनि दधिरे वार्याणि। त्वया
सह द्रविणमिच्छमाना ब्रजं गोमन्तमुशिजो वि वव्रुः। दृशानो
रुक्म उर्व्या व्यद्यौदुर्मर्षमायुः श्रिये रुचानः। अग्निरमृतो
अभवद्वयोभिर्यदेनं द्यौरजनयत्सुरेताः॥ (९)

तृतीयै त्वा गर्भ आ यविष्ठा यच्चत्वारि च॥ [२]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देह्यनमीवस्य शुष्मिणः। प्रप्रदातारं तारिष
ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे। उदु त्वा विश्वे देवा अग्रे भरन्तु
चित्तिभिः। स नो भव शिवतमः सुप्रतीको विभावसुः। प्रेदग्रे
ज्योतिष्मान् याहि शिवेभिर्चिभिस्त्वम्। बृहद्विभानुभिर्भासन्मा
हिंसीस्तनुवां प्रजाः। समिधाग्निं दुवस्यत घृतैर्बोधयतातिथिम्।
आ (१०)

अस्मिन् हव्या जुहोतन। प्रप्रायमग्निर्भरतस्य शृण्वे वि यथ्सूर्यो
न रोचते बृहद्वाः। अभि यः पूरुम् पृतनासु तस्थौ दीदाय दैव्यो

अतिथिः शिवो नः। आपो देवीः प्रति गृहीत भस्मैतथस्योने कृणुध्व९
सुरभावं लोके। तस्मै नमन्तां जनयः सुपत्नीर्मतिव पुत्रम्बिभृता
स्वेनम्। अप्स्वंग्रे सधिष्टव (११)

सौषधीरनु रुध्यसे। गर्भे सञ्जायसे पुनः। गर्भो अस्योषधीनां
गर्भो वनस्पतीनाम्। गर्भो विश्वस्य भूतस्याग्रे गर्भो अपामसि।
प्रसद्य भस्मना योनिमपश्च पृथिवीमग्रे। स९सृज्य मातृभिस्त्वं
ज्योतिष्मान्पुनरासदः। पुनरासद्य सदनमपश्च पृथिवीमग्रे। शेषे
मातुर्यथोपस्थेऽन्तरस्या९ शिवर्तमः। पुनरूर्जा (१२)

नि वर्तस्व पुनरग्र इषायुषा। पुनर्नः पाहि विश्वतः। सह
रय्या नि वर्तस्वाग्रे पिन्वस्व धारया। विश्वप्स्रिया विश्वतस्परि।
पुनस्त्वादित्या रुद्रा वसवः समिन्धताम्पुनर्ब्रह्माणो वसुनीथ यज्ञैः।
घृतेन त्वं तनुवो वर्धयस्व सत्याः सन्तु यजमानस्य कामाः। बोधा
नो अस्य वचसो यविष्ठ म९हिष्ठस्य प्रभृतस्य स्वधावः। पीयति त्वो
अनु त्वो गृणाति वन्दारुस्ते तनुव वन्दे अग्रे। स बोधि सूरिर्मघवा
वसुदावा वसुपतिः। युयोध्यस्मद्वेषा९सि॥ (१३)

आ तवोर्जाऽनु षोडश च॥ [३]

अपेत वीत वि च सर्पतातो येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः।
अदादिदं यमोऽवसानं पृथिव्या अक्रन्निमम् पितरो लोकमस्मै।
अग्नेर्भस्मास्यग्रेः पुरीषमसि संज्ञानमसि कामधरणम्मयि ते

कामधरणं भूयात्। सं या वः प्रियास्तनुवः सम्प्रिया हृदयानि वः।
आत्मा वो अस्तु (१४)

सम्प्रियः सम्प्रियास्तनुवो मम। अयं सो अग्निर्यस्मिन्सोममिन्द्र
सुतं दधे जठरे वावशानः। सहस्रियं वाजमत्यं न सति
ससवान्धसन्धस्तूयसे जातवेदः। अग्ने दिवो अर्णमच्छा जिगास्यच्छा
देवां ऊचिषे धिष्ण्या ये। याः परस्ताद्रोचने सूर्यस्य
याश्चावस्तादुपतिष्ठन्त आपः। अग्ने यत्ते दिवि वर्चः पृथिव्यां
यदोषधीषु (१५)

अप्सु वा यजत्र। येनान्तरिक्षमुर्वाततन्ध त्वेषः स भानुरर्णवो
नृचक्षाः। पुरीष्यासो अग्नयः प्रावणेभिः सजोषसः। जुषन्तां
हव्यमाहुतमनमीवा इषो महीः। इडामग्ने पुरुदंसं सनि गोः
शश्वत्तमं हवमानाय साध। स्यान्नः सुनुस्तनयो विजावाग्ने सा ते
सुमतिर्भूत्वस्मे। अयं ते योनिर्ऋत्वियो यतो जातो अरोचथाः।
तं जानन् (१६)

अग्न आ रोहाथा नो वर्धया रयिम्। चिदसि तया
देवतयाङ्गिरस्वद्धुवा सीद परिचिदसि तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा
सीद लोकं पृण छिद्रं पृणार्थो सीद शिवा त्वम्। इन्द्राग्नी त्वा
बृहस्पतिरस्मिन् योनावसीषदन्। ता अस्य सूददोहसः सोमं

श्रीणन्ति पृश्नयः। जन्म देवानां विशस्त्रिष्वारोचने दिवः॥ (१७)

अस्त्वोपधीषु जानन्नष्टार्चत्वारिंशच्च॥ [४]

समितुं सं कल्पेथां सम्प्रियौ रोचिष्णू सुमनस्यमानौ।
इषमूर्जमभि संवसानौ सं वाम्मनांसि सं व्रता समु
चित्तान्याकरम्। अग्रे पुरीष्याधिपा भवा त्वं नः। इषमूर्ज
यजमानाय धेहि। पुरीष्यस्त्वमग्रे रयिमान्युष्टिमांसि। शिवाः
कृत्वा दिशः सर्वाः स्वां योनिमिहासदः। भवतं नः समनसौ
समोकसौ (१८)

अरेपसौ। मा यज्ञं हिंसिष्टं मा यज्ञपतिं जातवेदसौ शिवौ
भवतमद्य नः। मातेर्व पुत्रं पृथिवी पुरीष्यमग्निं स्वे योनावभारुखा।
तां विश्वैर्देवैरक्रतुभिः संविदानः प्रजापतिर्विश्वकर्मा वि मुञ्चतु।
यदस्य पारे रजसः शुक्रं ज्योतिरजायत। तन्नः पर्षदति द्विषोऽग्रे
वैश्वानर स्वाहा। नमः सु ते निर्ऋते विश्वरूपे (१९)

अयस्मयं वि चृता बन्धमेतम्। यमेन त्वं यम्या
संविदानोत्तमं नाकमधि रोहयेमम्। यत्ते देवी निर्ऋतिरा
बबन्ध दामं ग्रीवास्वविचर्त्यम्। इदं ते तद्वि ष्याम्यायुषो न
मध्यादथा जीवः पितुर्मद्धि प्रमुक्तः। यस्यांस्ते अस्याः क्रूर
आसञ्जुहोम्येषाम्बन्धानामवसर्जनाय। भूमिरिति त्वा जना
विदुर्निर्ऋतिः (२०)

इति त्वाहं परि वेद विश्वतः। असुन्वन्तमयं जमानमिच्छ
 स्तेनस्येत्यां तस्करस्यान्वैषि। अन्यमस्मदिच्छ सा त इत्या नमो
 देवि निर्ऋते तुभ्यमस्तु। देवीमहं निर्ऋतिं वन्दमानः पितेव पुत्रं
 दसये वचोभिः। विश्वस्य या जायमानस्य वेद शिरःशिरः प्रति
 सूरि वि चष्टे। निवेशनः संगमनो वसूनां विश्वा रूपाभि चष्टे (२१)

शचीभिः। देव इव सविता सत्यधर्मेन्द्रो न तस्थौ समरे
 पंथीनाम्। सं वरत्रा दधातन निराहावान्कृणोतन। सिञ्चामहा
 अवटमुद्रिणं वयं विश्वाहादस्तमक्षितम्। निष्कृताहावमवटः
 सुवरत्रः सुषेचनम्। उद्रिणः सिञ्चे अक्षितम्। सीरा युञ्जन्ति
 कवयो युगा वि तन्वते पृथक्। धीरा देवेषु सुम्रया। युनक्त सीरा
 वि युगा तनोत कृते योनौ वपतेह (२२)

बीजम्। गिरा च श्रुष्टिः सभरा असन्नो नेदीय इत्थसृण्यां
 पक्वमायत्। लाङ्गलम्पवीरवः सुशेवः सुमतिथ्सरु। उदित्कृषति
 गामविं प्रफुल्लं च पीवरीम्। प्रस्थावद्रथवाहनम्। शुनं नः फाला
 वि तुदन्तु भूमिः शुनं कीनाशा अभि यन्तु वाहान्। शुनम्पर्जन्यो
 मधुना पयोभिः शुनांसीरा शुनमस्मासु धत्तम्। कामं कामदुघे धुक्ष्व
 मित्राय वरुणाय च। इन्द्रायाग्रये पूष्ण ओषधीभ्यः प्रजाभ्यः। घृतेन
 सीता मधुना समक्ता विश्वैर्देवैरनुमता मरुद्भिः। ऊर्जस्वती पयसा

पिन्वंमानास्मान्सीते पर्यसाभ्याववृथ्स्व॥ (२३)

समांकसौ विश्वरूपे विदुर्निर्ऋतिरभि चंष्ट इह मित्राय द्वाविंशतिश्च॥ [५]

या जा॒ता ओष॑धयो दे॒वेभ्य॑स्त्रियु॒गम्पु॒रा। मन्दा॑मि ब॒भ्रूणा॑मह॒
श॒तं धा॑मा॒नि स॒प्त च॑। श॒तं वो॑ अ॒म्ब धा॑मा॒नि स॒हस्र॑मु॒त वो॑ रु॒हः।
अथा॑ श॒तक्र॑त्वो यू॒यमि॒मं मे॑ अ॒गदं॑ कृ॒त। पु॒ष्पाव॑तीः प्र॒सूव॑तीः
फ॒लिनी॑र॒फला॑ उ॒त। अ॒श्वा इ॒व स॒जित्॑व॒रीर्वी॑रु॒धः पा॑रयि॒ष्णवः॑।
ओष॑धी॒रिति॑ मा॒तर॒स्तद्वो॑ दे॒वीरु॑पं ब्रु॒वे। रपा॑ंसि वि॒घ्नती॑रि॒त
रपः॑ (२४)

चा॒तय॑मानाः। अ॒श्वत्थे॑ वो॒ नि॒षद॑नम्पु॒र्णे वो॑ वस॒तिः कृ॒ता।
गो॒भाज॑ इ॒त्कि॒लास॑थ॒ यथ्स॑नव॒थ पू॑रुषम्। यद॒हं वा॒जय॑न्नि॒मा
ओष॑धी॒रह॑स्त॒ आद॑धे। आ॒त्मा य॑क्ष्म॒स्य न॑श्यति पु॒रा जी॑व॒गृभो॑
यथा॑। यदोष॑धयः सं॒गच्छ॑न्ते रा॒जा॒नः स॑मि॒तावि॑व। वि॒प्रः स
उ॑च्यते भि॒षग्र॑क्षो॒हामी॑व॒चात॑नः। निष्कृ॒तिर्नाम॑ वो मा॒ताथा॑ यू॒यं
स्थ॒ सङ्कृ॑तीः। स॒राः प॑त॒त्रिणीः॑ (२५)

स्थ॒न॒ यदा॑मय॒ति निष्कृ॑त। अ॒न्या वो॑ अ॒न्याम॑व॒त्वन्या॑न्यस्या
उपा॑वता। ताः सर्वा॑ ओष॑धयः संवि॒दाना॑ इ॒दम्मे॑ प्राव॑ता
वचः॑। उच्छु॒ष्मा ओष॑धी॒नां गा॒वो गो॑ष्ठादि॒वैरे॑ते। धन॑
स॒निष्य॑न्तीनामा॒त्मानं॑ तव॑ पू॒रुष। अ॒ति वि॒श्वाः परि॑ष्ठाः
स्तेन॑ इ॒व व्र॑जम॒क्रमुः। ओष॑धयः प्राचु॑च्यवु॒र्यत् किं॑ च॒ तनु॑वा॒
रपः॑। याः (२६)

त॒ आ॒त॒स्थु॒रा॒त्मानं॑ या॒ आ॒वि॒वि॒शुः परुः॑परुः॑। तास्ते॒ यक्ष्मं॑
वि॒ बा॒धन्ता॑मु॒ग्रो म॑ध्य॒म॒शी॒रि॒व। सा॒कं य॑क्ष्म॒ प्र प॑त॒ श्ये॒नेन॑
कि॒कि॒दी॒विना॑। सा॒कं वा॒त॒स्य॒ ध्राज्या॑ सा॒कं न॑श्य॒ नि॒हा॒क॒या।
अ॒श्व॒ाव॒ती॑ꣳ सोम॑व॒तीमूर्ज॑य॒न्तीमु॒दो॒ज॒सम्। आ वि॑त्थि॒ सर्वा॑
ओष॑धी॒र॒स्मा अ॑रि॒ष्टता॑तये। याः फ॒लिनी॒र्या अ॑फ॒ला अ॑पुष्पा॒ याश्च॑
पुष्पि॑णीः। बृह॒स्पति॑प्रसू॒तास्ता॒ नो मु॒श्चन्त्व॑ꣳहंसः॑। याः (२७)

ओष॑धयः सोम॑राज्ञीः प्रवि॑ष्टाः पृथि॒वीम॑नु। तासां॒ त्वम॑स्यु॒त्त॒मा
प्र णो॑ जी॒वात॑वे सु॒व। अ॒व॒प॒त॑न्तीर॒वद॑न्दि॒व ओष॑धयः परि॑। यं
जी॒वम॒श्रवा॑म॒है न स रि॑ष्याति॒ पूरु॑षः। याश्चे॒दमु॑प॒शृण्व॑न्ति॒ याश्च॑
दूरं॑ परा॑गताः। इ॒ह सं॒ग॒त्य॒ ताः सर्वा॑ अ॒स्मै सं द॑त्त॒ भेष॑जम्।
मा वो॑ रिष॒त्ख॒नि॒ता य॒स्मै चा॒हं ख॒नामि॑ वः। द्वि॒प॒च॒तु॒ष्पद॑स्माक॑ꣳ
सर्व॑म॒स्त्वना॑तुरम्। ओष॑धयः सं व॑दन्ते॒ सोमे॑न॒ सह॒ राज्ञा॑। य॒स्मै
क॒रोति॑ ब्राह्म॒णस्त॑ꣳ रा॒ज॒न्या॒रया॑मसि॥ (२८)

रपः प॒त॒त्रिणी॑र्या अꣳहंसो॒ याः ख॒नामि॑ वोऽष्टा॑दश॒ च॥ [६]

मा नो॑ हिꣳसी॒ज्जनि॑ता यः पृथि॒व्या यो वा॒ दि॒वꣳ स॒त्यध॑र्मा
ज॒जान॑। यश्चा॒पश्च॒न्द्रा बृ॑ह॒तीर्ज॑जान॒ कस्मै॑ दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ वि॒धेम।
अ॒भ्याव॑र्तस्व॒ पृथि॒वि य॒ज्ञेन॒ पय॑सा॒ सह॑। व॒पां ते॑ अ॒ग्नि॒रि॒षितो॑-
ऽव॑ सर्प॒तु। अ॒ग्ने य॒त्ते शु॒क्रं य॒च्च॒न्द्रं य॒त्पू॒तं य॒द्य॒ज्ञिय॑म्। तद्दे॒वेभ्यो॑
भ॒राम॑सि। इष॒मूर्ज॑म॒हमि॑त॒ आ (२९)

दद ऋतस्य धाम्नो अमृतस्य योनेः। आ नो गोषु
विशत्वौषधीषु जहामि सेदिमनिराममीवाम्। अग्ने तव श्रवो वयो
महि भ्राजन्त्यर्चयो विभावसो। बृहद्भानो शवसा वाजमुक्थ्य
दधासि दाशुषे कवे। इरज्यन्नग्ने प्रथयस्व जन्तुभिरस्मे रायो
अमर्त्य। स दर्शतस्य वपुषो वि राजसि पृणक्षि सानसि
रयिम्। ऊर्जो नपाज्ञातवेदः सुशस्तिभिर्मन्दस्व (३०)

धीतिभिर्हितः। त्वे इषः सं दधुर्भूरिरेतसश्चित्रोतयो
वामजाताः। पावकवर्चाः शुक्रवर्चा अनूनवर्चा उदियर्षि भानुना।
पुत्रः पितरा विचरन्नुपावस्युभे पृणक्षि रोदसी। ऋतावानम्महिषं
विश्वचर्षणिमग्निं सुम्नाय दधिरे पुरो जनाः। श्रुत्कर्णं सप्रथस्तं
त्वा गिरा दैव्यम्मानुषा युगा। निष्कर्तारमध्वरस्य प्रचेतसं क्षयन्तं
राधसे महे। रातिम्भृगूणामुशिजं कविक्रतुं पृणक्षि सानसिम् (३१)

रयिम्। चितः स्थ परिचित ऊर्ध्वचितः श्रयध्वं तया
देवतयाङ्गिरस्वद् ध्रुवाः सीदत। आ प्यायस्व समेतु ते विश्वतः
सोम वृष्णियम्। भवा वाजस्य सङ्गथे। सं ते पयांसि समु यन्तु
वाजाः सं वृष्णियान्यभिमातिषाहः। आप्यायमानो अमृताय सोम
दिवि श्रवांस्युत्तमानि धिष्व॥ (३२)

आ मन्दस्व सानसिमेकान्नचत्वारिंशच्च॥ [७]

अभ्यस्थाद्विश्वाः पृतना अरातीस्तदग्निराह तदु सोम आह।

बृहस्पतिः सविता तन्म आह पुषा माधात्सुकृतस्य लोके। यदक्रन्दः
प्रथमं जायमान उद्यन्त्समुद्रादुत वा पुरीषात्। श्येनस्य पक्षा
हरिणस्य बाहू उपस्तुतं जनिम् तत्त अर्वन्न। अपां पृष्ठमसि योनिर्ग्रेः
समुद्रमभितः पिन्वमानम्। वर्धमानम्महः (३३)

आ च पुष्करं दिवो मात्रया वरिणा प्रथस्व। ब्रह्म
जज्ञानम्प्रथमम्पुरस्ताद्वि सीमतः सुरुचो वेन आवः। स बुध्रिया
उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसतश्च विवः। हिरण्यगर्भः
समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत्। स दाधार
पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम। द्रप्सश्चस्कन्द
पृथिवीमनु (३४)

द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः। तृतीयं योनिमनु सश्चरन्तं द्रप्सं
जुहोम्यनु सप्त होत्राः। नमो अस्तु सर्पेभ्यो ये के च पृथिवीमनु।
ये अन्तरिक्षे ये दिवि तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः। येऽदो रोचने दिवो ये
वा सूर्यस्य रश्मिषु। येषामप्सु सदः कृतं तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः।
या इषवो यातुधानानां ये वा वनस्पती रनु। ये वावटेषु शेरते
तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः॥ (३५)

महोऽनु यातुधानानामेकादश च॥ [८]

ध्रुवासि धरुणास्तृता विश्वकर्मणा सुकृता। मा त्वा समुद्र
उद्वधीन्मा सुपर्णोऽव्यथमाना पृथिवीं दृह। प्रजापतिस्त्वा सादयतु

पृथिव्याः पृष्ठे व्यचस्वतीं प्रथस्वतीं प्रथोऽसि पृथिव्यासि भूरसि
भूमिरस्यदितिरसि विश्वधाया विश्वस्य भुवनस्य धर्त्री पृथिवीं
यच्छ पृथिवीं दृह पृथिवीं मा हिंसीर्विश्वस्मै प्राणायानाय
व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै (३६)

चरित्रायाग्निस्त्वाभि पातु मद्या स्वस्त्या छुर्दिषा शन्तमेन तया
देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। काण्डात्काण्डात् प्ररोहन्ती परुषःपरुषः
परि। एवा नो दूर्वे प्र तनु सहस्रेण शतेन च। या शतेन प्रतनोषि
सहस्रेण विरोहसि। तस्यास्ते देवीष्टके विधेम हविषा वयम्।
अषाढासि सहमाना सहस्वारातीः सहस्वारातीयतः सहस्व पृतनाः
सहस्व पृतन्यतः। सहस्रवीर्या (३७)

असि सा मा जिन्वा मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति
सिन्धवः। माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः। मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवः
रजः। मधु द्यौरस्तु नः पिता। मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमाः अस्तु
सूर्यः। माध्वीर्गावो भवन्तु नः। मही द्यौः पृथिवी च न इमं
यज्ञमिमिक्षताम्। पिपृतां नो भरीमभिः। तद्विष्णोः परमम् (३८)

पदः सदा पश्यन्ति सूरयः। दिवीव चक्षुराततम्। ध्रुवासिं
पृथिवि सहस्व पृतन्यतः। स्यूता देवेभिरमृतेनागाः। यास्ते अग्ने
सूर्ये रुच उद्यतो दिवमातन्वन्ति रश्मिभिः। ताभिः सर्वाभी रुचे
जनाय नस्कृधि। या वो देवाः सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचः।

इन्द्रा॑ग्नी॒ ताभिः॑ सर्वा॑भी॒ रुचं॑ नो धत्त बृहस्पते। वि॒राट् (३९)

ज्योति॑रधारय॒थ्सम्रा॑ङ्गोति॑रधारय॒थ्सव॑राङ्गोति॑रधारयत्। अ॒ग्ने॒
यु॒क्ष्वा हि॒ ये तवा॑श्वा॒सो देव॑ सा॒धवः॑। अ॒रं वह॑न्त्या॒शवः॑। यु॒क्ष्वा
हि दे॒वहू॑तमा॒ः अ॒श्वाः अ॒ग्ने र॒थीरि॑व। नि होता॑ प॒र्व्यः स॒दः।
द्र॒प्सश्च॑स्कन्द पृथि॒वीमनु॑ द्यामि॒मं च॒ योनि॑मनु॒ यश्च॒ पूर्वः॑। तृती॑यं
योनि॑मनु॒ स॒श्चर॑न्तं द्र॒प्सं जु॑होम्यनु॒ सप्त॑ (४०)

होत्राः॑। अ॒भूदि॑दं वि॒श्वस्य॑ भुव॑नस्य॒ वाजि॑नम॒ग्नेर्वै॑श्वान॒रस्य॑ च।
अ॒ग्निज्यो॑तिषा॒ ज्योति॑ष्मानु॒क्रो वो॑र्वसा॒ वर्च॑स्वान्। ऋ॒चे त्वा॑ रु॒चे
त्वा॒ समि॑थ्स्र॒वन्ति॑ स॒रितो॑ न धेनाः॑। अ॒न्तर॑हृ॒दा मन॑सा पू॒यमा॑नाः।
घृ॒तस्य॑ धारा॑ अ॒भि चा॑कशीमि। हि॒र॒ण्ययो॑ वेत॒सो मध्य॑ आ॒साम्।
तस्मि॑न्त्सुप॒र्णो म॑धुकृत्कु॒लायी॑ भज॒त्रास्ते॒ मधु॑ दे॒वता॑भ्यः। तस्या॑सते
हर॑यः स॒प्त ती॒रे स्व॒धां दुहा॑ना अ॒मृत॑स्य॒ धारा॑म्॥ (४१)

प्रति॒ष्ठायै॑ सह॒स्रवी॑र्या॒ पर॑मं वि॒राट्थ्स॑प्त ती॒रे च॒त्वारि॑ च॥ [९]

आ॒दि॒त्यं गर्भ॑म्पय॑सा सम॒ञ्जन्त्स॑ह॒स्रस्य॑ प्रति॒मां वि॒श्वरू॑पम्।
परि॑ वृ॒द्धिं हर॑सा॒ माभि॑ मृ॒क्षः श॒तायु॑षं कृ॒णुहि॑ ची॒यमा॑नः।
इ॒मं मा हि॑ःसी॒र्द्धिपा॑द॒म्पशू॑नाः सह॑स्राक्ष॒ मेध॑ आ ची॒यमा॑नः।
म॒युमा॑र॒ण्यमनु॑ ते दिशामि॒ तेन॑ चिन्वा॒नस्त॑नुवो॒ नि षी॑द। वात॑स्य॒
धा॒जिं वरु॑णस्य॒ नाभि॑म॒श्वं जज्ञा॑नः स॒रि॒रस्य॑ मध्यै॑। शिशु॑
न॒दीना॑ः हरि॒मद्रि॑बुद्ध॒मग्ने॑ मा हि॑ःसीः (४२)

पर॒मे व्यो॑मन्। इ॒मं मा हि॑स्रीरेकंशफम्पशूनां क॑निक्र॒दं
वा॒जिनं॑ वा॒जिनेषु॑। गौरमा॑रण्यमनु॑ ते दिशामि॒ तेन॑ चिन्वा॒नस्त॒नुवो॑
नि षी॑द। अज॑स्रमिन्दुमरुषम्भुरण्युमग्निमी॑डे पूर्वचि॑त्तौ नमो॑भिः। स
पर्व॑भिर्ऋतुशः कल्प॑मानो गां मा हि॑स्रीरदिति॑ वि॒राजम्। इ॒मं
संमु॒द्रं श॒तधा॑रमु॒त्सं व्य॒च्यमा॑नम्भुवनस्य॒ मध्ये॑। घृ॒तं दुहा॑ना॒मदि॑तिं
जना॒याग्रे॒ मा (४३)

हि॑स्रीः पर॒मे व्यो॑मन्। ग॒वय॑मा॑रण्यमनु॑ ते दिशामि॒ तेन॑
चिन्वा॒नस्त॒नुवो॑ नि षी॑द। वरू॑त्रिं त्वष्टुर्वरु॑णस्य॒ नाभि॑मवि॑ जज्ञा॒नां
रज॑सः पर॑स्मात्। म॒हीं सा॑हस्रीमसुर॑स्य मा॒याम॑ग्रे॒ मा हि॑स्रीः
पर॒मे व्यो॑मन्। इ॒मामू॑र्णायुं वरु॑णस्य मा॒यां त्वच॑म्पशूनां द्वि॒पदां
चतु॑ष्पदाम्। त्वष्टुः प्र॒जानां॑ प्रथ॒मं ज॒नित्र॑मग्रे॒ मा हि॑स्रीः पर॒मे
व्यो॑मन्। उष्ट्र॑मा॑रण्यमनु॑ (४४)

ते दि॒शामि॒ तेन॑ चिन्वा॒नस्त॒नुवो॑ नि षी॑द। यो अ॒ग्निर॑ग्रेस्तप॒सो-
ऽधि॑ जा॒तः शोचा॑त्पृथि॒व्या उ॒त वा॑ दि॒वस्प॑रिं। येन॑ प्र॒जा विश्व॑कर्मा॒
व्या॒नद्व॑मग्रे॒ हेडः॑ परि॒ ते वृ॑णक्तु। अ॒जा ह्य॑ग्रेरज॒निष्ट॑ गर्भा॒त्सा
वा अ॑पश्यज्जनि॒तार॑मग्रे॑। तया॒ रोह॑मायन्नुप॒ मेध्या॑स॒स्तया॑ दे॒वा
दे॒वता॑मग्रं आयन्। श॒रभ॑मा॑रण्यमनु॑ ते दिशामि॒ तेन॑ चिन्वा॒नस्त॒नुवो॑
नि षी॑द॥ (४५)

इन्द्रा॑ग्नी रोच॑ना दि॒वः परि॒ वाज॑ेषु भूषथः। तद्वा॑ चेति॒ प्र वी॒र्यम्।
 श्रथ॑द्व॒त्रमु॒त संनो॑ति॒ वाज॑मिन्द्रा॒ यो अ॒ग्नी सह॑री सपर्यात्। इ॒रज्य॑न्ता
 वस॑व्यस्य भूरेः सह॑स्तमा सह॑सा वाज॑यन्ता। प्र च॑र॒ष्णिभ्यः॑ पृ॒तना॒
 हव॑ेषु प्र पृ॒थिव्या रि॑रिचाथे दि॒वश्च। प्र सि॒न्धुभ्यः॑ प्र गि॒रिभ्यो॑ महि॒त्वा
 प्रेन्द्रा॑ग्नी वि॒श्वा भुव॑नात्य॒न्या। मरु॑तो॒ यस्य॒ हि (४६)

क्षय॑ पा॒था दि॒वो वि॑महसः। स सु॑गो॒पात॑मो॒ जनः॑। य॒ज्ञैर्वा
 य॒ज्ञवा॑हसो॒ विप्र॑स्य वा मती॒नाम्। मरु॑तः शृ॒णुता॑ हवम्। श्रि॒यसे
 क॒म्भानु॑भिः स॒मि॒मिक्षि॑रे ते र॒श्मिभि॑स्त ऋ॒क्भिः सु॒खाद॑यः। ते
 वाशी॑मन्त इ॒ष्मिणो॒ अभी॑रवो वि॒द्रे प्रि॑यस्य मारु॑तस्य धाम्नः। अ॒व
 ते हे॒ड उ॒दुत्त॑मम्। कया॑ नश्चि॒त्र आ भु॑वदूती स॒दावृ॑धः सखा॑। कया॒
 शचि॑ष्ठया वृ॒ता। (४७)

को अ॒द्य यु॑ङ्क्ते धुरि॒ गा ऋ॑तस्य॒ शिमी॑वतो भामि॒नो दु॑र॒हणा॒यून्।
 आ॒सन्नि॑षून् हृ॒थ्वसो॑ मयो॒भून् य ए॑षाम् भृ॒त्यामृ॑णध॒त्स जी॑वात्।
 अ॒ग्ने नया॑ दे॒वाना॑ꣳ शं नो॑ भवन्तु वाज॑ेवाजे। अ॒प्स्व॒ग्ने सधि॑ष्टव
 सौष॑धीरनु॒ रुध्य॑से। गर्भे॑ स॒ञ्जाय॑से पुनः॑। वृषा॑ सोम द्यु॒माꣳ अ॑सि
 वृषा॑ दे॒व वृष॑व्रतः। वृषा॑ धर्मा॒णि दधि॑षे। इ॒मं मे॑ वरुण तत्त्वा॑ यामि॒
 त्वं नो॑ अ॒ग्ने स त्वं नो॑ अ॒ग्ने॥ (४८)

हि वृता म एकादश च॥ ————— [११]

अ॒पां त्वे॒म॒न्नयं॑ पुरो भुवः प्राचीं ध्रु॒वक्षि॑ति॒स्य वि॒रिन्द्रा॑ग्नी मा छन्दं आ॒शुस्मि॑वृ॒द्धेर्भा॑गाँऽस्येक॑ये॒यमे॒व

सा याग्रे जातानग्निर्वृत्राणि त्रयोदश॥—[१२] अपां त्वेन्द्राग्नी इयमेव देवताता पद्विंशत्॥३६॥ अपां त्वेमन् हविषा वर्धनेन॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

अपां त्वेमन्त्सादयाम्यपां त्वोद्मन्त्सादयाम्यपां त्वा भस्मन्त्सादयाम्यपां त्वा ज्योतिषि सादयाम्यपां त्वायने सादयाम्यर्णवे सदेने सीद समुद्रे सदेने सीद सलिले सदेने सीदापां क्षये सीदापां सधिषि सीदापां त्वा सदेने सादयाम्यपां त्वा सधस्थे सादयाम्यपां त्वा पुरीषे सादयाम्यपां त्वा योनौ सादयाम्यपां त्वा पार्थसि सादयामि गायत्री छन्दस्त्रिष्टुप्छन्दो जगती छन्दोऽनुष्टुप्छन्दः पङ्क्तिश्छन्दः॥ (१)

योनौ पञ्चदश च॥—————[१]

अयम्पुरो भुवस्तस्य प्राणो भौवायनो वसन्तः प्राणायनो गायत्री वासन्ती गायत्रियै गायत्रं गायत्रादुपां शुरुपां शोस्त्रिवृत्रिवृतौ रथन्तरं रथन्तराद्वसिष्ठ ऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वया प्राणं गृह्णामि प्रजाभ्योऽयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य मनो वैश्वकर्मणं ग्रीष्मो मानसस्त्रिष्टुग्रेष्मी त्रिष्टुभं ऐडमैडादन्तर्यामोऽन्तर्यामात् पञ्चदशः पञ्चदशाद्बृहद्बृहतो भरद्वाज ऋषिः प्रजापतिगृहीतया

त्वया मनः (२)

गृह्णामि प्रजाभ्योऽयम्पश्चाद्विश्वव्यचास्तस्य चक्षुर्वैश्वव्यचसं
वर्षाणि चाक्षुषाणि जगती वार्षी जगत्या ऋक्षममृक्षमाच्छुक्रः
शुक्रात्सप्तदशः सप्तदशाद्वैरूपं वैरूपाद्विश्वामित्र ऋषिः प्रजा-
पतिगृहीतया त्वया चक्षुर्गृह्णामि प्रजाभ्य इदमुत्तरात्सुवस्तस्य
श्रोत्रं सौव शरच्छौत्र्यनुष्टुप्छारद्यनुष्टुभः स्वारं स्वारांन्मन्थी
मन्थिनं एकविंश एकविंशाद्वैराजं वैराजाञ्जमदग्निरृषिः
प्रजापतिगृहीतया (३)

त्वया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्य इयमुपरि मतिस्तस्यै वाङ्माती
हेमन्तो वाच्यायनः पङ्क्तिर्हेमन्ती पङ्क्तौ निधनवन्निधनवत आग्रयण
आग्रयणात्रिणवत्रयस्त्रिंशौ त्रिणवत्रयस्त्रिंशाभ्यां शाक्ररैवते
शाक्ररैवताभ्यां विश्वकर्मर्षिः प्रजापतिगृहीतया त्वया वाचं
गृह्णामि प्रजाभ्यः॥ (४)

त्वया मनो जमदग्निरृषिः प्रजापतिगृहीतया त्रिंशच्च॥ [२]

प्राचीं दिशां वसन्त ऋतूनामग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणं त्रिवृथस्तोमः
स उ पञ्चदशवर्तनिस्त्र्यविर्ययः कृतमयांनां पुरोवातो वातः सानंग
ऋषिर्दक्षिणा दिशां ग्रीष्म ऋतूनामिन्द्रो देवता क्षत्रं द्रविणं पञ्चदशः
स्तोमः स उ सप्तदशवर्तनिर्दित्युवाङ्मयस्त्रेतायांनां दक्षिणाद्वातो वातः
सनातन ऋषिः प्रतीचीं दिशां वर्षा ऋतूनां विश्वे देवा देवता

विट् (५)

द्रविणं सप्तदशः स्तोमः स उवेकविंशवर्तनिस्त्रिविंशो
 वयो॑ द्वापरोऽयानाम्पश्चाद्वातो वातोऽहभून् ऋषिरुदीची दिशां
 शरदृतूनाम्मित्रावरुणौ देवतां पुष्टं द्रविणमेकविंशः स्तोमः स
 उ त्रिणववर्तनिस्तुर्यवाङ्मयं आस्कन्दोऽयानामुत्तराद्वातो वातः
 प्रत्न ऋषिरूर्ध्वा दिशां हेमन्तशिशिरावृतूनां बृहस्पतिर्देवता
 वर्चो द्रविणं त्रिणवः स्तोमः स उ त्रयस्त्रिंशवर्तनिः पष्ठवाङ्मयो-
 ऽभिभूरयानां विष्वग्वातो वातः सुपर्ण ऋषिः पितरः पितामहाः
 परेऽवरे ते नः पान्तु ते नोऽवन्त्वस्मिन्ब्रह्मन्स्मिन्क्षत्रे-
 ऽस्यामाशिष्यस्याम्पुरोधायामस्मिन्कर्मन्त्रस्यां देवहूत्याम्॥ (६)

विदुष्टवाङ्मयोऽष्टाविंशतिश्च॥

[३]

ध्रुवक्षितिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवासि ध्रुवं योनिमा सीद साध्या।
 उख्यस्य केतुम्प्रथमम्पुरस्तादश्विनोर्ध्वर्यू सादयतामिह त्वा। स्वे
 दक्षे दक्षपितेह सीद देवत्रा पृथिवी बृहती रराणा। स्वासस्था
 तनुवा सं विशस्व पितेवैधि सूनव आ सुशेवाश्विनोर्ध्वर्यू
 सादयतामिह त्वा। कुलायिनी वसुमती वयोधा रयिं नो वर्ध
 बहुलं सुवीरम्। (७)

अपामतिं दुर्मतिम्बाधमाना रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्ती
 सुवर्धेहि यजमानाय पोषमश्विनोर्ध्वर्यू सादयतामिह त्वा।

अ॒ग्नेः पु॒री॒षम॑सि दे॒व्यानी॒ तां त्वा॒ विश्वे॑ अ॒भि गृ॑णन्तु दे॒वाः।
 स्तोमं॑पृ॒ष्ठा घृ॒तव॑तीह सी॒द प्र॒जाव॑दस्मे द्रवि॒णा य॑जस्वा॒श्विना॑ध्व॒र्यू
 सा॑दयतामि॒ह त्वा॑। दि॒वो मूर्धा॑सि पृथि॒व्या नाभि॑र्वि॒ष्टम्भ॑नी
 दि॒शामधि॑पत्नी भुव॑नानाम्। (८)

उ॒र्मिर्द्र॑प्सो अ॒पाम॑सि वि॒श्वक॑र्मा त ऋषि॑र॒श्विना॑ध्व॒र्यू
 सा॑दयतामि॒ह त्वा॑। स॒जूर्ऋ॒तुभिः स॒जूर्वि॑धाभिः स॒जूर्व॑सुभिः स॒जू
 रु॒द्रैः स॒जूरा॑दित्यैः स॒जूर्वि॑श्वैर्दे॒वैः स॒जूर्दे॒वैः स॒जूर्दे॒वैर्वयो॑ना॒धैर॑ग्रये
 त्वा वै॒श्वान॒राया॒श्विना॑ध्व॒र्यू सा॑दयतामि॒ह त्वा॑। प्रा॒णं मे॑ पा॒ह्यपा॑नं
 मे॑ पा॒हि व्या॑नं मे॑ पा॒हि चक्षु॑र्म उ॒र्या वि॒ भा॑हि श्रो॒त्रं
 मे॑ श्लो॒कया॒पस्मि॒न्वौष॑धीर्जि॒न्व द्वि॒पात्पा॑हि चतु॑ष्पादव दि॒वो
 वृ॒ष्टिमे॑रय॥ (९)

सुवीरं भुवनानामुर्व्या सप्तदश च॥ [४]

अ॒यिर्वि॒रय॑स्त्रि॒ष्टुप्छ॑न्दो॒ दित्य॑वाङ्मयो॒ वि॒राट्छ॑न्दः पञ्चा॑वि॒रयो॑
 गा॒य॒त्री छ॑न्दस्त्रि॒व॒त्सो वय॑ उ॒ष्णिहा॒ छन्द॑स्तुर्यवाङ्मयो॒ऽनु॒ष्टुप्छ॑न्दः
 प॒ष्ठ॒वा॒द्वयो॑ बृ॒हती॒ छन्द॑ उ॒क्षा वयः॑ स॒तोबृ॑हती॒ छन्द॑ ऋ॒षभो॑ वयः
 क॒कुच्छ॑न्दो॒ धेनु॑र्वयो जग॑ती॒ छन्दो॑ऽन॒ङ्गान् वयः॑ प॒ङ्क्ति॑श्छ॑न्दो॒ ब॒स्तो
 वयो॑ वि॒वलं॒ छन्दो॑ वृ॒ष्णिर्वयो॑ वि॒शालं॒ छन्दः॑ पु॒रुषो॑ वय॑स्त॒न्द्रं
 छ॑न्दो॒ व्या॒घ्रो वयो॑ऽना॒धृष्टं॒ छन्दः॑ सि॒ंहो वय॑श्छ॑दिश्छ॑न्दो॒ विष्ट॑म्भो
 वयो॑ऽधि॒पति॑श्छ॑न्दः क्ष॒त्रं वयो॑ मय॑दं छ॑न्दो॒ वि॒श्वक॑र्मा वयः॑ परमे॒ष्ठी

छन्दो मूर्धा वयः प्रजापतिश्छन्दः॥ (१०)

पुरुषो वयः षड्विंशतिश्च॥ [५]

इन्द्राग्नी अव्यथमानामिष्टकां दृ॒ह॒तं यु॒वम्। पृ॒ष्ठेन॒
द्यावा॑पृथि॒वी अ॒न्तरि॑क्षं च॒ वि बा॑धताम्॥ वि॒श्वकर्मा॑ त्वा
सादय॑त्वन्तरि॒क्षस्य॑ पृ॒ष्ठे व्यच॑स्वतीं प्रथ॑स्वती॒म्भास्व॑ती॒ः
सूरि॑मती॒मा या द्या॑म्भास्या पृथि॒वीमोर्व॑न्तरि॒क्षमन्तरि॑क्षं
यच्छा॑न्तरि॒क्षं दृ॒ह॒न्तरि॑क्षं मा हि॒ःसीर्वि॑श्वस्मै प्रा॒णायो॑पा॒नाय॑
व्या॒नायो॑दा॒नाय॑ प्रति॒ष्ठायै॑ च॒रित्रा॑य वा॒युस्त्वा॒भि पा॑तु म॒ह्या स्व॒स्त्या
छ॒र्दिषा॑ (११)

शन्त॑मेन॒ तया॑ दे॒वत॑याङ्गि॒रस्व॑द्धुवा सी॒दा। रा॒ज्यं॑सि प्राची॒
दि॒ग्विरा॑ड॑सि दक्षि॒णा दि॒ख्स्म्रा॑ड॑सि प्र॒तीची॒ दि॒ख्स्व॑रा॒डस्यु॑दी॒ची
दि॒गधि॑पत्यसि बृ॒हती॑ दि॒गायु॑र्मे पाहि प्रा॒णं मे॑ पा॒ह्यपा॑नं मे॑ पाहि
व्या॒नं मे॑ पाहि चक्षु॑र्मे पाहि श्रोत्रं॑ मे पाहि मनो॑ मे जिन्व॒ वाचं॑
मे पि॒न्वात्मानं॑ मे पाहि ज्योति॑र्मे यच्छ॥ (१२)

छर्दिषां पिन्व षट्॥ [६]

मा छन्दः प्र॒मा छन्दः॑ प्र॒तिमा॑ छन्दो॑ऽस्त्री॒विश्छन्दः॑ प॒ङ्क्तिश्छन्दः॑
उ॒ष्णिहा॒ छन्दो॑ बृ॒हती॑ छन्दो॑ऽनु॒ष्टुप्छन्दो॑ वि॒राट्छन्दो॑ गाय॒त्री
छन्द॑स्त्रि॒ष्टुप्छन्दो॑ जग॑ती छन्दः पृथि॒वी छन्दो॑ऽन्तरि॒क्षं छन्दो॑
द्यौश्छन्दः॑ समा॒श्छन्दो॑ नक्ष॑त्राणि छन्दो॑ मन॒श्छन्दो॑ वाक्छन्दः॑

कृषिश्छन्दो हिरण्यं छन्दो गौश्छन्दोऽजा छन्दोऽश्वश्छन्दः।
अग्निर्देवता (१३)

वाता देवता सूर्यो देवता चन्द्रमा देवता वसवो देवता रुद्रा
देवतादित्या देवता विश्वे देवा देवता मरुतो देवता बृहस्पतिर्देवतेन्द्रो
देवता वरुणो देवता मूर्धासि राङ्गुवासि धरुणा यत्र्यसि यमित्रीषे
त्वोर्जे त्वा कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा यत्री राङ्गुवासि धरणी ध्र्यसि
धरित्र्यायुषे त्वा वर्चसे त्वौजसे त्वा बलाय त्वा॥ (१४)

देवताऽऽयुषे त्वा षट्॥ [७]

आशुस्त्रिवृद्भान्तः पञ्चदशो व्योम सप्तदशः प्रतूर्तिरष्टादशस्तपो
नवदशोऽभिवर्तः सविंशो धरुणं एकविंशो वर्चो द्वाविंशः
सम्भरणस्त्रयोविंशो योनिश्चतुर्विंशो गर्भाः पञ्चविंश
ओजस्त्रिणवः ऋतुरेकत्रिंशः प्रतिष्ठा त्रयस्त्रिंशो ब्रध्नस्य
विष्टपं चतुस्त्रिंशो नाकः षट्त्रिंशो विवर्तोऽष्टाचत्वारिंशो
धर्त्रश्चतुष्टोमः॥ (१५)

आशुः सप्तत्रिंशत्॥ [८]

अग्नेर्भागोऽसि दीक्षाया आधिपत्यं ब्रह्म स्पृतं त्रिवृथस्तोम
इन्द्रस्य भागोऽसि विष्णोराधिपत्यं क्षत्रं स्पृतम्पञ्चदशः स्तोमो
नृचक्षसां भागोऽसि धातुराधिपत्यं जनित्रं स्पृतं सप्तदशः

स्तोमो मित्रस्य भागोऽसि वरुणस्याधिपत्यं दिवो वृष्टिर्वाताः
 स्पृता एकविंशः स्तोमोऽदित्यै भागोऽसि पूष्ण आधिपत्यमोजः
 स्पृतं त्रिणवः स्तोमो वसूनाम्भागोऽसि (१६)

रुद्राणामाधिपत्यं चतुष्पाथस्पृतं चतुर्विंशः स्तोम आदित्यानां
 भागोऽसि मरुतामाधिपत्यं गर्भाः स्पृताः पञ्चविंशः स्तोमो
 देवस्य सवितुर्भागोऽसि बृहस्पतेराधिपत्यं समीचीर्दिशः
 स्पृताश्चतुष्टोमः स्तोमो यावानाम्भागोऽस्य यावानामाधिपत्यं
 प्रजाः स्पृताश्चतुश्चत्वारिंशः स्तोम ऋभूणाम्भागोऽसि विश्वेषां
 देवानामाधिपत्यं भूतं निशान्तं स्पृतं त्रयस्त्रिंशः स्तोमः॥ (१७)

वसूनां भागोऽसि षट्त्वारिंशच्च॥ [९]

एकयास्तुवत प्रजा अधीयन्त प्रजापतिरधिपतिरासीत्तिसृभिरस्तु
 ब्रह्मासृज्यत ब्रह्मणस्पतिरधिपतिरासीत् पञ्चभिरस्तुवत
 भूतान्यसृज्यन्त भूतानाम्पतिरधिपतिरासीत्सप्तभिरस्तुवत
 सप्तरष्योऽसृज्यन्त धाताधिपतिरासीन्नवभिरस्तुवत पितरो-
 ऽसृज्यन्तादितिरधिपत्यासीदेकादशभिरस्तुवतर्तवोऽसृज्यन्तार्तवो-
 ऽधिपतिरासीत् त्रयोदशभिरस्तुवत मासा असृज्यन्त संवत्सरो-
 ऽधिपतिः (१८)

आसीत्पञ्चदशभिरस्तुवत क्षत्रमसृज्यतेन्द्रोऽधिपतिरासीत्सप्तदश
 पशवोऽसृज्यन्त बृहस्पतिरधिपतिरासीन्नवदशभिरस्तुवत

शूद्रार्यावसृज्येतामहोरात्रे अधिपती आस्तामेकंविंशत्यास्तुवतैकंशप
 पशवोऽसृज्यन्त वरुणोऽधिपतिरासीन्नयौविंशत्यास्तुवत क्षुद्राः
 पशवोऽसृज्यन्त पूषाधिपतिरासीत्पञ्चविंशत्यास्तुवतारण्याः
 पशवोऽसृज्यन्त वायुरधिपतिरासीत्सप्तविंशत्यास्तुवत
 द्यावापृथिवी वि (१९)

एतां वसवो रुद्रा आदित्या अनु व्यायन्तेषामाधिपत्यमासीन्नवविं
 वनस्पतयोऽसृज्यन्त सोमोऽधिपतिरासीदेकत्रिंशतास्तुवत प्रजा
 असृज्यन्त यावानां चायावानां चाधिपत्यमासीन्नयस्त्रिंशतास्तुवत
 भूतान्यशाम्यन्प्रजापतिः परमेष्ठ्यधिपतिरासीत्॥ (२०)

सं वृध्सरोऽधिपतिर्वि पञ्चत्रिंशच्च॥ [१०]

इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छदन्तरस्यां चरति प्रविष्टा।
 वधूर्जजान नवगङ्गनित्री त्रय एनाम्महिमानः सचन्ते॥ छन्दस्वती
 उषसा पेपिशाने समानं योनिमनु सञ्चरन्ती। सूर्यपती वि
 चरतः प्रजानती केतुं कृण्वाने अजरे भूरिरेतसा॥ ऋतस्य
 पन्थामनु तिस्र आगुस्त्रयो घर्मासो अनु ज्योतिषागुः। प्रजामेका
 रक्षत्यूर्जमेका (२१)

व्रतमेका रक्षति देवयूनाम्॥ चतुष्टोमो अभवद्वा तुरीयां
 यज्ञस्य पक्षावृषयो भवन्ती। गायत्रीं त्रिष्टुभं जगतीमनुष्टुभम्बृहद्वर्कं
 युञ्जानाः सुवराभरन्निदम्॥ पञ्चभिर्धाता वि दधाविदं यत्तासाः॥

स्वसृरजनयत्पञ्चपञ्च। तासामु यन्ति प्रयवेण पञ्च नाना रूपाणि
 क्रतवो वसानाः॥ त्रिंशत्स्वसार उप यन्ति निष्कृतं समानं
 केतुम्प्रतिमुञ्चमानाः। (२२)

ऋतूस्तन्वते कवयः प्रजानतीर्मध्येछन्दसः परि
 यन्ति भास्वतीः। ज्योतिष्मती प्रति मुञ्चते नभो रात्री
 देवी सूर्यस्य व्रतानि। वि पश्यन्ति पशवो जायमाना
 नानारूपा मातुरस्या उपस्थे। एकाष्टका तपसा तप्यमाना
 जजान गर्भम्महिमानमिन्द्रम्। तेन दस्यून्यसहन्त देवा
 हुन्तासुराणामभवच्छर्वाभिः। अनानुजामनुजाम्मामकर्त सत्यं
 वदन्त्यन्विच्छ एतत्। भूयासम् (२३)

अस्य सुमतौ यथा यूयमन्या वो अन्यामति मा प्र युक्त।
 अभून्मम सुमतौ विश्ववेदा आष्टं प्रतिष्ठामविदद्धि गाधम्।
 भूयासमस्य सुमतौ यथा यूयमन्या वो अन्यामति मा प्र युक्त।
 पञ्च व्युष्टीरनु पञ्च दोहा गां पञ्चनाग्नीमृतवोऽनु पञ्च। पञ्च दिशः
 पञ्चदशेन कृताः समानमूर्ध्नीरभि लोकमेकम् (२४)

ऋतस्य गर्भः प्रथमा व्यूष्यपामेका महिमानम्बिभर्ति।
 सूर्यस्यैका चरति निष्कृतेषु घर्मस्यैका सवितैका नि यच्छति।
 या प्रथमा व्यौच्छत्सा धेनुरभवद्यमे। सा नः पयस्वती
 धुक्ष्वोत्तरामुत्तरां समां। शुक्रर्षभा नभसा ज्योतिषागाद्विश्वरूपा

शबलीरग्निर्केतुः। समानमर्थः स्वपस्यमाना बिभ्रती जरामंजर
 उष आगाः। ऋतूनाम्पत्नी प्रथमेयमागादहं नेत्री जनित्री
 प्रजानाम्। एका सती बहुधोषो व्युच्छस्यजीर्णा त्वं जरयसि
 सर्वमन्यत्॥ (२५)

ऊर्जमेकां प्रतिमुञ्चमाना भूयासुमेकं पत्येकान्नविंशतिश्च॥ [११]

अग्रे जातान्मृणुदा नः सपत्नान्मृत्यजाताज्ञातवेदो नुदस्व।
 अस्मे दीदिहि सुमना अहेडन्तव स्याः शर्मन्निव रूथ उद्धित।
 सहसा जातान्मृणुदा नः सपत्नान्मृत्यजाताज्ञातवेदो नुदस्व। अधि
 नो ब्रूहि सुमनस्यमानो वयः स्याम् प्र णुदा नः सपत्नान्।
 चतुश्चत्वारिंशः स्तोमो वर्चो द्रविणः षोडशः स्तोम ओजो द्रविणं
 पृथिव्याः पुरीषमसि (२६)

अप्सो नाम। एवश्छन्दो वरिवश्छन्दः शम्भूश्छन्दः
 परिभूश्छन्द आच्छच्छन्दो मनश्छन्दो व्यचश्छन्दः सिन्धुश्छन्दः
 समुद्रं छन्दः सलिलं छन्दः संयच्छन्दो वियच्छन्दो बृहच्छन्दो
 रथन्तरं छन्दो निकायश्छन्दो विवधश्छन्दो गिरश्छन्दो भ्रजश्छन्दः
 सष्टुच्छन्दोऽनुष्टुप्छन्दः ककुच्छन्दस्त्रिकुच्छन्दः काव्यं छन्दोऽङ्कुपं
 छन्दः (२७)

पदपङ्क्तिश्छन्दोऽक्षरपङ्क्तिश्छन्दो विष्टारपङ्क्तिश्छन्दः क्षुरो
 भृज्वाञ्छन्दः प्रच्छच्छन्दः पक्षश्छन्द एवश्छन्दो वरिवश्छन्दो

वयश्छन्दो वयस्कृच्छन्दो विशालं छन्दो विष्पर्धाश्छन्दश्छुदिश्छन्दो
दूरोहणं छन्दस्तन्द्रं छन्दोऽङ्काङ्कं छन्दः॥ (२८)

अस्यङ्कुपञ्चन्दस्त्रयस्त्रिंशच्च॥

[१२]

अग्निर्वृत्राणि जङ्घनद्वविणस्युर्विपन्यया। समिद्धः शुक्र आहुतः॥
त्व९ सोमासि सत्यतिस्त्व९ राजोत वृत्रहा। त्वं भद्रो असि क्रतुः॥
भद्रा ते अग्ने स्वनीक सन्दृग्योरस्य सतो विषुणस्य चारुः। न यत्ते
शोचिस्तमसा वरन्त न ध्वस्मानस्तनुवि रेप आ धुः॥ भद्रं ते अग्ने
सहसिन्ननीकमुपाक आ रोचते सूर्यस्य। (२९)

रुशदृशे ददृशे नक्तया चिदरूक्षितं दृश आ रूपे अन्नम्।
सैनानीकेन सुविदत्रो अस्मे यष्टा देवा९ आयजिष्ठः स्वस्ति।
अदब्धो गोपा उत नः परस्या अग्ने द्युमदुत रेवद्विदीहि।
स्वस्ति नो दिवो अग्ने पृथिव्या विश्वायुर्धेहि यजथाय देव।
यथ्सीमहि दिविजात प्रशस्तं तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्। यथा
होतर्मनुषः (३०)

देवताता यज्ञेभिः सूनो सहसो यजांसि। एवानो अद्य
समना समानानुशन्नग्र उशतो यक्षि देवान्॥ अग्निमीडे पुरोहितं
यज्ञस्य देवमृत्विजम्। होतार९ रत्नधातमम्॥ वृषा सोम द्युमा९
असि वृषा देव वृषव्रतः। वृषा धर्माणि दधिषे॥ सान्तपना इद९
हविर्मरुतस्तञ्जुष्टन। युष्माकोती रिंशादसः॥ यो नो मर्तो वसवो

दुरह्णा॒युस्तिरः॒ स॒त्यानि॑ मरुतः (३१)

जिघां॑सात्। द्रुहः॑ पाशं॑ प्रति॑ स मुंचीष्ट॑ तपिष्ठेन॑ तपसा॑
हन्तना॑ तम्। संव॑त्सरीणा॑ मरुतः॑ स्वर्का॑ उरुक्षयाः॑ सग॑णा मानु॑षेषु।
तै॑ऽस्मत्पाशान्प्र॑ मुञ्चन्त्व॑हंसः॑ सान्तप॑ना मदिरा॑ मादयि॑ष्णवः।
पि॒प्रीहि॑ देवा॑ उ॒शतो॑ यविष्ठ॑ वि॒द्वाः ऋतू॑र॒ऋतु॑पते॒ यजे॑ह। ये
दैव्या॑ ऋ॒त्विज॑स्तेभि॒रग्ने॑ त्व॑ होत॑वृणाम॒स्याय॑जिष्ठः। अग्ने॑ यद॒द्य
वि॒शो अ॑ध्वरस्य॒ होतः॑ पाव॑क (३२)

शो॒चे वे॒ष्ट्व॑ हि यज्वा॑। ऋ॒ता य॑जासि म॒हिना॑ वि यद्भूर॑ह॒व्या
व॑ह यविष्ठ॑ या तै॑ अ॒द्य। अ॒ग्निना॑ र॒यिम॑श्नवत्पोष॑मे॒व दि॒वेदि॑वे। य॒शसं॑
वी॒रव॑त्तमम्॥ ग॒यस्फा॑नो॒ अमी॑व॒हा व॑सु॒वित्पु॑ष्टि॒वर्ध॑नः। सु॒मित्रः॑ सौ॒म
नो॒ भव॑। गृ॒हमे॑धास॒ आ ग॑त॒ मरु॑तो॒ माप॑ भूतन। प्र॒मुञ्च॑न्तो॒ नो
अ॑हंसः। पू॒र्वीभि॑र्हि द॒दाशि॑म श॒रद्धि॑र्मरुतो॒ वय॑म्। महो॑भिः (३३)

च॒र॒षणी॑नाम्। प्र बु॒ध्रिया॑ ईरते॒ वो म॒हासि॑ प्र णामा॑नि
प्रय॑ज्यवस्तिरध्वम्। स॒ह॒स्त्रियं॑ द॒म्य॑म्भा॒गमे॑तं गृ॒हमे॑धीय॑म्मरुतो॒
जुष॑ध्वम्। उ॒प॒ यमे॑ति॒ युव॑तिः सु॒दक्षं॑ दो॒षा व॑स्तोर्ह॒विष्म॑ती
घृ॒ताची॑। उ॒प॒ स्वैन॑म॒रम॑तिर्वसूयुः। इ॒मो अ॑ग्ने वी॒तत॑मानि ह॒व्याज॑स्रो
वक्षि॑ दे॒वता॑तिमच्छ॑। प्रति॑ न ई॑ सु॒रभी॑णि॒ विय॑न्तु। क्रीडं॑ वः
श॒र्धो मा॑रु॒तम॑न॒र्वाण॑ रथे॒शुभ॑म्। (३४)

क॒र्णा अ॒भि प्र॑ गा॒यता॑। अ॒त्यासो॑ न ये म॒रुतः॑ स्व॒श्चो यक्ष॑दृशो

न शुभयन्त मर्याः। ते हर्म्येष्ठाः शिशवो न शुभ्रा वत्सासो न प्रक्रीडिनः पयोधाः। प्रैषामज्मेषु विथुरेव रेजते भूमिर्यामेषु यद्ध युञ्जते शुभे। ते क्रीडयो धुनयो भ्राजदृष्टयः स्वयं महित्वं पनयन्त धूतयः। उपह्वरेषु यदचिध्वं ययिं वय इव मरुतः केन (३५)

चित्पथा। श्रोतन्ति कोशा उप वो रथेष्ववा घृतमुक्षता मधुवर्णमर्चते। अग्निमग्निः हवीमभिः सदा हवन्त विशपतिम्। हव्यवाहं पुरुप्रियम्। तं हि शश्वन्त ईडते सुचा देवं घृतश्रुता। अग्निं हव्याय वोढवे। इन्द्राग्नी रोचना दिवः श्रथद्वृत्रमिन्द्र वो विश्वतस्परीन्द्रं नरो विश्वकर्मन् हविषा वावृधानो विश्वकर्मन् हविषा वर्धनेन॥ (३६)

सूर्यस्य मनुषो मरुतः पावक् महोभी रथेशुभं केन षट्त्वारिंशच्च॥ [१३]

रश्मिरसि राज्यस्ययं पुरो हरिकेशोऽग्निर्मूर्धेन्द्राग्निभ्यां बृहस्पतिर्भूयस्कृदस्यग्निनां विश्वापाट्टजापतिर्मनसा कृत्तिका मधुश्च समिदिशां द्वादश॥ [१४] रश्मिरसि प्रति धेनुमसि स्तनयिबुसनिरस्यादित्यानां सप्तत्रिंशत्॥ ३७॥ रश्मिरसि को अद्य युङ्क्ते॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

र॒श्मिर॑सि॒ क्षया॑य त्वा॒ क्षयं॑ जिन्व॒ प्रेति॑रसि॒ धर्मा॑य त्वा॒
धर्मं॑ जिन्वा॒न्वि॑तिरसि॒ दिवे॑ त्वा॒ दिवं॑ जिन्व॒ संधि॑र॒स्यन्त॑रि॒क्षाय॑
त्वा॒न्त॑रि॒क्षं जिन्व॑ प्रति॒धि॑र॒सि पृ॑थि॒व्यै त्वा॑ पृथि॒वीं जिन्व॑ विष्ट॒म्भो-
ऽसि॑ वृष्ट्यै॑ त्वा॒ वृष्टिं॑ जिन्व॒ प्र॒वा॒स्य॒हे त्वा॒हर्जि॑न्वा॒नुवा॑सि॒ रात्रि॑यै
त्वा॒ रात्रिं॑ जिन्वो॒शिग॑सि (१)

वसु॑भ्यस्त्वा॒ वसू॑ञ्जिन्व॒ प्र॒के॒तो॑ऽसि॒ रु॒द्रेभ्य॑स्त्वा॒ रु॒द्राञ्जि॑न्व॒
सु॒दी॒तिर॑स्यादि॒त्येभ्य॑स्त्वाऽऽदि॒त्याञ्जि॑न्वो॒जो॑ऽसि॒ पि॒तृभ्य॑स्त्वा
पि॒तृञ्जि॑न्व॒ तन्तु॑रसि॒ प्र॒जाभ्य॑स्त्वा॒ प्र॒जा जि॑न्व॒ पृ॒तना॑षाडसि॒
प॒शुभ्य॑स्त्वा॒ प॒शूञ्जि॑न्व॒ रे॒वद॑स्योष॒धीभ्य॑स्त्वोष॒धीर्जि॑न्वाभि॒जिद॑सि॒
यु॒क्तग्रा॑वेन्द्रा॒य त्वेन्द्रं॑ जिन्वाधि॒पति॑रसि॒ प्रा॒णाय॑ (२)

त्वा॒ प्रा॒णं जि॑न्व॒ यन्ता॑स्य॒पा॒नाय॑ त्वापा॒नं जि॑न्व॒ स॒स॒र्पो-
ऽसि॑ चक्षु॒षे त्वा॒ चक्षु॑र्जिन्व॒ वयो॑धा अ॒सि श्रो॒त्राय॑ त्वा॒ श्रो॒त्रं जि॑न्व॒
त्रि॒वृद॑सि॒ प्र॒वृद॑सि॒ सं॒वृद॑सि॒ वि॒वृद॑सि॒ स॒रो॒हो॑ऽसि॒ नी॒रो॒हो॑ऽसि॒
प्र॒रो॒हो॑ऽस्य॒नुरो॑हो॒ऽसि वसु॑को॒ऽसि वे॑ष॒श्चिर॑सि॒ वस्य॑ष्टिरसि॥ (३)

उ॒शिग॑सि प्रा॒णाय॑ त्रिच॒त्वारि॑श॒च्च॥

[१]

रा॒ज्य॑सि॒ प्रा॒ची दि॒ग्वस॑वस्ते दे॒वा अधि॑प॒तयो॒ऽग्नि॑र्हे॒तीना॑म॒प्रति॑ध॒त

त्रिवृत्त्वा स्तोमः पृथिव्याः श्रयत्वाज्यमुक्थमव्यथयथस्तभ्रातु
 रथन्तरं सामं प्रतिष्ठित्यै विराडसि दक्षिणा दिगुद्रास्ते देवा
 अधिपतय इन्द्रो हेतीनाम्प्रतिधृता पञ्चदशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याः
 श्रयतु प्रउगमुक्थमव्यथयथस्तभ्रातु बृहत्सामं प्रतिष्ठित्यै सम्राडसि
 प्रतीची दिक् (४)

आदित्यास्ते देवा अधिपतयः सोमो हेतीनाम्प्रतिधृता
 सप्तदशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याः श्रयतु मरुत्वतीयमुक्थ-
 मव्यथयथस्तभ्रातु वैरूपं सामं प्रतिष्ठित्यै स्वराडस्युदीची
 दिग्विश्वे ते देवा अधिपतयो वरुणो हेतीनाम्प्रतिधृतैकविंशस्त्वा
 स्तोमः पृथिव्याः श्रयतु निष्कैवल्यमुक्थमव्यथयथस्तभ्रातु
 वैराजं सामं प्रतिष्ठित्या अधिपत्यसि बृहती दिङ्मरुतस्ते देवा
 अधिपतयः (५)

बृहस्पतिर्हेतीनाम्प्रतिधृता त्रिणवत्रयस्त्रिंशौ त्वा स्तोमौ
 पृथिव्याः श्रयतां वैश्वदेवाग्निमारुते उक्थे अव्यथयन्ती स्तभ्रीताः
 शाक्यरैवते सामनी प्रतिष्ठित्या अन्तरिक्षायर्षयस्त्वा प्रथमजा
 देवेषु दिवो मात्रया वरिणा प्रथन्तु विधृता चायमधिपतिश्च ते
 त्वा सर्वे संविदाना नाकस्य पृष्ठे सुवर्गे लोके यजमानं च
 सादयन्तु॥ (६)

प्रतीची दिङ्मरुतस्ते देवा अधिपतयश्चत्वारिंशच्च॥ [२]

अयम्पुरो हरिकेशः सूर्यरश्मिस्तस्य रथगृथ्सश्च रथौजाश्च

सेनानिग्रामण्यौ पुञ्जिकस्थला च कृतस्थला चाप्सरसौ यातुधाना
हेती रक्षांसि प्रहेतिरयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य रथस्वनश्च
रथेचित्रश्च सेनानिग्रामण्यौ मेनका च सहजुन्या चाप्सरसौ
दङ्गवः पशवो हेतिः पौरुषेयो वधः प्रहेतिरयम्पश्चाद्विश्वव्यचास्तस्य
रथप्रोतश्चासंमरथश्च सेनानिग्रामण्यौ प्रम्लोचन्ती च (७)

अनुम्लोचन्ती चाप्सरसौ सर्पा हेतिर्व्याघ्राः प्रहेतिरयमुत्तराथसंयद्वर
सेनजिच्च सुषेणश्च सेनानिग्रामण्यौ विश्वाची च घृताची
चाप्सरसावापो हेतिर्वातः प्रहेतिरयमुपर्यर्वाग्वसुस्तस्य
तार्क्ष्यश्चरिष्टनेमिश्च सेनानिग्रामण्यावुर्वशी च पूर्वचित्तिश्चाप्सरसौ
विद्युद्धेतिरवस्फूर्जन्प्रहेतिस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यम् (८)

द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधाम्यायोस्त्वा
सदने सादयाम्यवतश्छायायां नमः समुद्राय नमः समुद्रस्य
चक्षसे परमेष्ठी त्वा सादयतु दिवः पृष्ठे व्यचस्वतीं प्रथस्वतीं
विभूमतीम्प्रभूमतीं परिभूमतीं दिवं यच्छु दिवं दृष्टु दिवं
मा हिंसीर्विश्वस्मै प्राणायोपानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै
चरित्राय सूर्यस्त्वाभि पातु मद्या स्वस्त्या छुर्दिषा शन्तमेन तया
देवतयाङ्गिरस्वद्धुवा सीद। प्रोथदश्चो न यवसे अविष्यन् यदा
महः संवरणाद्व्यस्थात्। आदस्य वातो अनु वाति शोचिरधं स्म ते

व्रजनं कृष्णमस्ति॥ (९)

प्रमोचन्ती च यः स्वस्त्याष्टविंशतिश्च॥ [३]

अग्निमूर्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपां रेतांसि
जिन्वति॥ त्वामग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत। मूर्ध्नो विश्वस्य
वाघतः॥ अयमग्निः सहस्रिणो वाजस्य शतिनस्पतिः। मूर्धा
कवी रयीणाम्॥ भुवो यज्ञस्य रजसश्च नेता यत्रा नियुद्धिः
सचसे शिवाभिः। दिवि मूर्धानं दधिषे सुवर्षां जिह्वामग्ने चकृषे
हव्यवाहम्॥ अबोध्यग्निः समिधा जनानाम् (१०)

प्रति धेनुमिवायतीमुषासम्। यद्वा इव प्र वयामुज्जिहानाः
प्र भानवः सिस्रते नाकमच्छ। अवोचाम कवये मेध्याय वचो
वन्दारु वृषभाय वृष्णो। गर्विष्ठिरो नमसा स्तोममग्नौ दिवीव
रुक्ममुर्व्यश्चमश्रेत्। जनस्य गोपा अजनिष्ट जागृविरग्निः सुदक्षः
सुविताय नव्यसे। घृतप्रतीको बृहता दिविस्पृशा द्युमद्वि भाति
भरतेभ्यः शुचिः। त्वामग्ने अङ्गिरसः (११)

गुहा हितमन्वविन्दज्छश्रियाणं वनेवने। स जायसे
मथ्यमानः सहो महत्त्वामाहुः सहसस्पुत्रमङ्गिरः। यज्ञस्य
केतुम्रथमम्पुरोहितमग्निं नरस्त्रिषधस्थे समिन्धते। इन्द्रेण देवैः
सरथः स बर्हिषि सीदन्नि होता यजथाय सुक्रतुः। त्वं
चित्रश्रवस्तम् हवन्ते विक्षु जन्तवः। शोचिष्केशं पुरुप्रियाग्ने हव्याय

वोढवे। सखायः सं वः सम्यञ्चमिषम् (१२)

स्तोमं चाग्रये। वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो नत्रे सहस्वते।
स॑स॒मिद्यु॑वसे वृष॒न्नग्रे॑ विश्वान्य॒र्य आ। इ॒डस्प॑दे स॒मिध्य॑से स
नो वसू॒न्या भ॑र। ए॒ना वो अ॒ग्निं नम॑सो॒र्जो नपा॑त॒मा हु॑वे। प्रि॒यं
चेति॑ष्ठमर॒तिः स्व॑ध्व॒रं विश्व॑स्य दू॒तम॑मृ॒तम्। स यो॑जते अरु॒षो
वि॒श्वभो॑जसा॒ स दु॑द्रव॒त्स्वा॒हुतः। सु॒ब्रह्मा॑ य॒ज्ञः सु॒शर्मा॑ (१३)

वसू॒नां दे॒व रा॒धो जना॑नाम्। उद॑स्य शोचि॒रस्था॑दा॒जुह्वा॑नस्य
मी॒दुषः॑। उद्धू॒मासो॑ अरु॒षासो॑ दि॒विस्पृ॑शः स॒मग्नि॑मि॒न्धते॑ नरः। अ॒ग्ने
वा॒जस्य॑ गोम॑त॒ ईशा॑नः सह॒सो य॒हो। अ॒स्मे धे॑हि जा॒तवे॒दो
महि॑ श्रवः। स इ॒धानो॑ वसु॒ष्कवि॒रग्निरि॑डे॒न्यो गि॒रा। रे॒वद॑स्मभ्यं
पु॒र्वणी॑क दी॒दिहि॑। क्ष॒पो रा॑ज॒न्नुत॑ त्मना॒ग्ने वस्तो॑रु॒तोष॑सः। स
ति॑ग्मजम्भ (१४)

र॒क्षसो॑ द॒ह प्र॑ति। आ ते॑ अ॒ग्र इ॒धीम॑हि द्यु॒मन्तं॑ दे॒वाज॑रम्।
यद्ध॑ स्या ते॒ पनी॑यसी स॒मिद्दी॑दय॒ति द्य॒वीष॑ः स्तो॒तृभ्य॑ आ भ॑र।
आ ते॑ अ॒ग्र ऋ॒चा ह॒विः शु॒क्रस्य॑ ज्योतिषस्पते। सु॒श्चन्द्र॑ दस्म
वि॒शप॑ते हव्य॒वाद्भ्यः॑ हूय॒त इ॒षः स्तो॒तृभ्य॑ आ भ॑र। उ॒भे सु॑श्चन्द्र
स॒र्पिषो॑ दर्वी॑ श्रीणीष आ॒सनि॑। उ॒तो न॒ उत्पु॑पूर्याः (१५)

उ॒क्थे॑षु शवसस्प॒त इ॒षः स्तो॒तृभ्य॑ आ भ॑र। अ॒ग्ने त॒मद्या॑श्वं न
स्तो॒मैः क्र॑तुं न भ॒द्रः ह॒दिस्पृ॑शम्। ऋ॒ध्यामा॑ त॒ ओहैः॑। अ॒धा ह्य॑ग्ने

क्रतोर्भिद्रस्य दक्षस्य साधोः। रथीरऋतस्य बृहतो बभूथ। आभिष्टे
अद्य गीर्भिर्गृणन्तोऽग्रे दाशेम। प्र ते दिवो न स्तनयन्ति शुष्माः।
एभिर्नो अर्केर्भवां नो अर्वाङ् (१६)

सुवर्न ज्योतिः। अग्रे विश्वेभिः सुमना अनीकैः। अग्निं
होतारम्मन्ये दास्वन्तं वसोः सूनुं सहसो जातवेदसम्। विप्रं
न जातवेदसम्। य ऊर्ध्वयां स्वध्वरो देवो देवाच्या कृपा। घृतस्य
विभ्राष्टिमनु शुक्रशोचिष आजुह्वानस्य सर्पिषः। अग्रे त्वन्नो अन्तमः।
उत त्राता शिवो भव वरूथ्यः। तं त्वा शोचिष्ठ दीदिवः। सुम्नाय
नूनमीमहे सखिभ्यः। वसुरग्निर्वसुश्रवाः। अच्छा नक्षि द्युमत्तमो रयिं
दाः॥ (१७)

जनानामङ्गिरस इषं सुशमीं तिग्मजम्भ पुपूर्या अर्वाङ्गसुश्रवाः पञ्च च॥ [४]

इन्द्राग्निभ्यां त्वा सयुजा युजा युनज्म्याघाराभ्यां
तेजसा वर्चसोक्थेभिः स्तोमैभिश्छन्दोभी रय्यै पोषाय
सजातानाम्मध्यमस्थेयाय मया त्वा सयुजा युजा युनज्म्यम्बा
दुला नितत्रिरभ्रयन्ती मेघयन्ती वर्षयन्ती चुपुणीका नामासि
प्रजापतिना त्वा विश्वाभिर्धीभिरुप दधामि पृथिव्युदपुरमन्त्रेन विष्टा
मनुष्यास्ते गोप्तारोऽग्निर्वियत्तोऽस्यां तामहम्प्र पद्ये सा (१८)

मे शर्म च वर्म चास्त्वधिद्यौरन्तरिक्षं ब्रह्मणा विष्टा मरुतस्ते

गो॒प्तारो॑ वा॒युर्विय॑त्तोऽस्यां॒ ताम॒हम्प्र॑ प॒द्ये सा मे॒ शर्म॑ च॒ वर्म॑
चास्तु॒ द्यौरप॑राजितामृतेन वि॒ष्टादि॑त्यास्ते गो॒प्तारः॑ सूर्यो॒ विय॑त्तो-
ऽस्यां॒ ताम॒हम्प्र॑ प॒द्ये सा मे॒ शर्म॑ च॒ वर्म॑ चास्तु॥ (१९)

सा ऽष्टाच॑त्वारि॒शच्च॥

[५]

बृह॑स्पति॑स्त्वा सादयतु पृथि॒व्याः पृ॒ष्ठे ज्योति॑ष्मतीं॒ विश्व॑स्मै
प्रा॒णाय॑पा॒नाय॒ विश्वं॑ ज्योति॑र्यच्छा॒ग्निस्तेऽधि॑पतिर्विश्व॑कर्मा॒ त्वा
सादय॑त्वन्तरि॒क्षस्य॑ पृ॒ष्ठे ज्योति॑ष्मतीं॒ विश्व॑स्मै प्रा॒णाय॑पा॒नाय॒ विश्वं॑
ज्योति॑र्यच्छ॒ वायु॑स्तेऽधि॑पतिः प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु दि॒वः पृ॒ष्ठे
ज्योति॑ष्मतीं॒ विश्व॑स्मै प्रा॒णाय॑पा॒नाय॒ विश्वं॑ ज्योति॑र्यच्छ॒ परमे॑ष्ठी
तेऽधि॑पतिः पुरोवा॒त्सनि॑रस्यभ्र॒सनि॑रसि विद्यु॒त्सनिः॑ (२०)

अ॒सि स्त॒नयि॒तुस॑नि॒रसि वृ॒ष्टि॒सनि॑रस्य॒ग्रेर्या॑न्य॒सि
दे॒वाना॑म॒ग्रेया॑न्य॒सि वा॒यो॒र्या॑न्य॒सि दे॒वाना॑ वा॒यो॒या॑न्य॒स्यन्त॑रि॒क्षस्य॒
या॑न्य॒सि दे॒वाना॑मन्त॒रि॒क्षया॑न्य॒स्यन्त॑रि॒क्षम॑स्यन्त॒रि॒क्षाय॑ त्वा
स॒लि॒लाय॑ त्वा स॒र्णीका॑य त्वा स॒तीका॑य त्वा के॒ताय॑ त्वा प्रचै॑तसे
त्वा वि॒व॒स्वते॑ त्वा दि॒वस्त्वा ज्योति॑ष आदि॒त्येभ्य॑स्त्वर्चे॒ त्वा रु॒चे
त्वा द्यु॑ते त्वा भा॒से त्वा ज्योति॑षे त्वा यशो॒दां त्वा यश॑सि तेजो॒दां
त्वा तेज॑सि पयो॒दां त्वा पय॑सि वर्चो॒दां त्वा वर्च॑सि द्रवि॒णो॒दां त्वा
द्रवि॑णे सादयामि तेन॒र्षिणा॑ तेन॒ ब्रह्म॑णा॒ तया॑ दे॒वता॑याङ्गि॒रस्व॑द्भुवा

सीद॥ (२१)

विद्युत्सनिर्द्युत्वैकान्नत्रिंशच्च॥ [६]

भूयस्कृदसि वरिवस्कृदसि प्राच्यस्यूर्वास्यन्तरिक्षसदस्यन्तरिक्षे
सीदाप्सुषदसि श्येनसदसि गृध्रसदसि सुपर्णसदसि नाकसदसि
पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयाम्यन्तरिक्षस्य त्वा द्रविणे सादयामि
दिवस्त्वा द्रविणे सादयामि दिशां त्वा द्रविणे सादयामि द्रविणोदां
त्वा द्रविणे सादयामि प्राणं मे पाह्यपानं मे पाहि व्यानम्मे (२२)

पाह्यायुर्मे पाहि विश्वायुर्मे पाहि सर्वायुर्मे पाह्यग्ने यत्ते परं
हन्नाम् तावेहि सः रभावहे पाञ्चजन्येष्वप्येध्यग्ने यावा अयावा
एवा ऊमाः सब्दः सगरः सुमेकः॥ (२३)

व्यानम्मे द्वात्रिंशच्च॥ [७]

अग्निना विश्वाषाट्सूर्येण स्वराङ्गत्वा शचीपतिर्ऋषभेण
त्वष्टा यज्ञेन मघवान्दक्षिणया सुवर्गो मन्युना वृत्रहा सौहार्देन
तनूया अन्नेन गयः पृथिव्यासनोदृग्भिरन्नादो वषट्कारेणर्द्धः साम्ना
तनूया विराजा ज्योतिष्मान् ब्रह्मणा सोमपा गोभिर्यज्ञं दाधार
क्षत्रेण मनुष्यान्श्वेन च रथेन च वज्र्यंतुभिः प्रभुः संवत्सरेण
परिभूस्तपसानाधृष्टः सूर्यः सन्तनूभिः॥ (२४)

अग्निनैकान्नपञ्चाशत्॥ [८]

प्रजापतिर्मनसान्धोऽच्छेतो धाता दीक्षायाः सविता भृत्यां

पूषा सोमक्रयण्यां वरुण उपनद्धोऽसुरः क्रीयमाणो मित्रः
 क्रीतः शिपिविष्ट आसादितो नरन्धिषः प्रोह्यमाणोऽधिपतिरागतः
 प्रजापतिः प्रणीयमानोऽग्निराग्नीध्रे बृहस्पतिराग्नीध्रात्प्रणीयमान
 इन्द्रो हविर्धानेऽदितिरासादितो विष्णुरुपावह्रियमाणोऽथर्वोपोत्तो
 यमोऽभिषुतोऽपूतपा आधूयमानो वायुः पूयमानो मित्रः
 क्षीरश्रीर्मन्थी संक्तुश्रीर्वैश्वदेव उन्नीतो रुद्र आहुतो वायुरावृत्तो
 नृचक्षाः प्रतिख्यातो भक्ष आगतः पितृणां नाराशंसोऽसुरात्तः
 सिन्धुरवभृथमवप्रयन्त्समुद्रोऽवगतः सलिलः प्रप्लुतः सुवरुद्वच
 गतः॥ (२५)

रुद्र एकविंशतिश्च॥

[९]

कृत्तिका नक्षत्रमग्निदेवताग्रे रुचः स्थ प्रजापतेर्धातुः सोमस्यर्चे
 त्वा रुचे त्वा द्युते त्वा भासे त्वा ज्योतिषे त्वा रोहिणी
 नक्षत्रं प्रजापतिदेवता मृगशीर्षं नक्षत्रं सोमो देवताद्रा
 नक्षत्रं रुद्रो देवता पुनर्वसू नक्षत्रमदितिदेवता तिष्यो नक्षत्रं
 बृहस्पतिदेवताश्रेषा नक्षत्रं सर्पा देवता मघा नक्षत्रम्पितरो देवता
 फल्गुनी नक्षत्रम् (२६)

अर्यमा देवता फल्गुनी नक्षत्रम्भगो देवता हस्तो नक्षत्रं
 सविता देवता चित्रा नक्षत्रमिन्द्रो देवता स्वाती नक्षत्रं वायुदेवता
 विशाखे नक्षत्रमिन्द्राग्नी देवताऽनूराधा नक्षत्रम्मित्रो देवता रोहिणी

नक्षत्रमिन्द्रो देवता विचृतौ नक्षत्रम्पितरो देवताषाढा नक्षत्रमापो
देवताषाढा नक्षत्रं विश्वे देवा देवता श्रोणा नक्षत्रं विष्णुर्देवता
श्रविष्ठा नक्षत्रं वसवः (२७)

देवता शतभिषङ्गक्षत्रमिन्द्रो देवता प्रोष्ठपदा नक्षत्रमज
एकपाद्देवता प्रोष्ठपदा नक्षत्रमहिर्बुध्नियो देवता रेवती नक्षत्रं पूषा
देवताश्वयुजौ नक्षत्रमश्विनौ देवतापभरणीर्नक्षत्रं यमो देवता पूर्णा
पश्चाद्यत्ते देवा अदधुः॥ (२८)

फल्युनी नक्षत्रं वसवस्त्रयस्त्रिंशच्च॥ [१०]

मधुश्च माधवश्च वासन्तिकावृतू शुक्रश्च शुचिश्च ग्रैष्मावृतू नभश्च
नभस्यश्च वार्षिकावृतू इषश्चोर्जश्च शारदावृतू सहश्च सहस्यश्च
हैमन्तिकावृतू तपश्च तपस्यश्च शैशिरावृतू अग्रेरन्तःश्लेषोऽसि
कल्पेतां द्यावापृथिवी कल्पन्तामाप ओषधीः कल्पन्तामग्नयः
पृथङ्म ज्यैष्ठ्याय सव्रताः (२९)

येऽग्नयः समनसोऽन्तरा द्यावापृथिवी शैशिरावृतू अभि
कल्पमाना इन्द्रमिव देवा अभि सं विंशन्तु संयच्च प्रचेताश्चाग्नेः
सोमस्य सूर्यस्योग्रा च भीमा च पितृणां यमस्येन्द्रस्य ध्रुवा
च पृथिवी च देवस्य सवितुर्मरुतां वरुणस्य धर्त्री च धरित्री
च मित्रावरुणयोर्मित्रस्य धातुः प्राची च प्रतीची च वसूनां
रुद्राणाम् (३०)

आदित्यानान्ते तेऽधिपतयस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं
द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि सहस्रस्य प्रमा असि
सहस्रस्य प्रतिमा असि सहस्रस्य विमा असि सहस्रस्योन्मा असि
साहस्रोऽसि सहस्राय त्वेमा मे अग्र इष्टका धेनवः सन्त्वेका च
शतं च सहस्रं चायुतं च (३१)

नियुतं च प्रयुतं चार्बुदं च न्यर्बुदं च समुद्रश्च मध्यं
चान्तंश्च परार्धश्चेमा मे अग्र इष्टका धेनवः सन्तु षष्टिः
सहस्रमयुतमक्षीयमाणा ऋतस्थाः स्थर्तावृधो घृतश्रुतो मधुश्रुत
ऊर्जस्वतीः स्वधाविनीस्ता मे अग्र इष्टका धेनवः सन्तु विराजो
नाम कामदुघा अमुत्रामुष्मिल्लोके॥ (३२)

सब्रता रुद्राणामयुतं च पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [११]

समिद्दिशामाशया नः सुवर्विन्मधोरतो माधवः पात्वस्मान्।
अग्निर्देवो दुष्टरीतुरदाभ्य इदं क्षत्रं रक्षतु पात्वस्मान्।
रथंतरं सामभिः पात्वस्मान्गायत्री छन्दसां विश्वरूपा। त्रिवृत्रो
विष्टया स्तोमो अहां समुद्रो वात इदमोजः पिपर्तु। उग्रा
दिशामभिभूतिर्वयोधाः शुचिः शुक्रे अहन्योजसीना। इन्द्राधिपतिः
पिपृतादतो नो महि (३३)

क्षत्रं विश्वतो धारयेदम्। बृहत्सामं क्षत्रभृद्वृद्धवृष्णियं त्रिष्टुभौजः
शुभितमुग्रवीरम्। इन्द्र स्तोमेन पञ्चदशेन मध्यमिदं वातेन सगरेण

रक्षा प्राचीं दिशां सहयशा यशस्वती विश्वे देवाः प्रावृषाहाः
 सुवर्वती। इदं क्षत्रं दुष्टरमस्त्वोजोऽनाधृष्टं सहस्रियं सहस्वत्।
 वैरूपे सामन्निह तच्छकेम् जगत्त्यैनं विक्ष्वा वैशयामः। विश्वे देवाः
 सप्तदशेन (३४)

वर्च इदं क्षत्रं सलिलवातमुग्रम्। धर्त्री दिशां क्षत्रमिदं
 दाधारोपस्थाशानाम्मित्रवदस्त्वोजः। मित्रावरुणा शरदाह्नां चिकित्वा
 अस्मै राष्ट्राय महि शर्म यच्छतम्। वैराजे सामन्त्रधि मे मनीषानुष्टभा
 सम्भृतं वीर्यं सहः। इदं क्षत्रम्मित्रवदारद्रदानु मित्रावरुणा
 रक्षन्तमाधिपत्यैः। सम्राड्विशां सहसाम्नी सहस्वत्यृतुरहेमन्तो
 विष्टया नः पिपर्तु। अवस्युवाताः (३५)

बृहतीर्नु शक्ररीरिमं यज्ञमवन्तु नो घृताचीः। सुवर्वती
 सुदुघा नः पयस्वती दिशां देव्यवतु नो घृताची। त्वं
 गोपाः पुरणुतोत पश्चाद्बृहस्पते याम्या युङ्क्ति वाचम्। ऊर्ध्वा
 दिशां रन्तिराशौषधीनां संवत्सरेण सविता नो अहाम्।
 रेवथ्सामातिच्छन्दा उ छन्दोजातशत्रुः स्योना नो अस्तु।
 स्तोमत्रयस्त्रिंशे भुवनस्य पत्नि विवस्वद्वाते अभि नः (३६)

गृणाहि। घृतवती सवितराधिपत्यैः पयस्वती रन्तिराशा नो
 अस्तु। ध्रुवा दिशां विष्णुपत्यघोरास्येशाना सहसो या मनोता।
 बृहस्पतिर्मातरिश्वोत वायुः संधुवाना वाता अभि नो गृणन्तु।

विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्या अस्येशाना जगंतो विष्णुपत्नी।
विश्वव्यं चा इषयन्ती सुभूतिः शिवा नो अस्त्वदितिरुपस्थे। वैश्वानरो
न ऊत्या पृष्ठो दिव्यनु नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वङ्क्या नश्चित्र
आ भुवत्को अद्य युङ्क्ते॥ (३७)

महिं सप्तदशेनावस्युवाता अभि नोऽनु नृश्वतुर्दश च॥ [१२]

नमस्ते रुद्र नमो हिरण्यबाहवे नमः सहमानाय नम आख्याधिनीभ्यो नमो भवाय नमो ज्येष्ठाय
नमो दुन्दुभ्याय नमः सोमाय नम इरिण्याय द्रापे सहस्राण्येकादश॥ [१३] नमस्ते रुद्र नमो भवाय
द्रापे सप्तविंशतिः॥ 27॥ नमस्ते रुद्र तं वो जम्भे दधामि॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

नमस्ते रुद्र मन्यव उतो त इषवे नमः। नमस्ते अस्तु धन्वने
बाहुभ्यामुत ते नमः। या त इषुः शिवतमा शिवम्बभूव ते धनुः।
शिवा शरव्या या तव तया नो रुद्र मृडया। या ते रुद्र शिवा
तनूरघोरापापकाशिनी। तया नस्तनुवा शन्तमया गिरिशन्ताभि
चाकशीहि। यामिषु गिरिशन्त हस्ते (१)

बिभर्ष्यस्तवे। शिवा गिरित्र तां कुरु मा हिंसीः पुरुषं
जगत्। शिवेन वचसा त्वा गिरिशाच्छा वदामसि। यथा नः
सर्वमिज्जगदयक्ष्म सुमना असत्। अध्यवोचदधिवक्ता प्रथमो दैव्यो

भिषक्। अहीँश्च सर्वाँञ्जम्भयन्श्च सर्वाँश्च यातुधान्यः। असौ यस्ताम्रो
अरुण उत बभ्रुः सुमङ्गलः। ये चेमाँ रुद्रा अभितो दिक्षु (२)

श्रिताः सहस्रशोऽवैषाँ हेड ईमहे। असौ योऽवसर्पति
नीलग्रीवो विलोहितः। उतैनं गोपा अदृशन्नदृशन्नुदहार्यः। उतैनं
विश्वा भूतानि स दृष्टो मृडयाति नः। नमो अस्तु नीलग्रीवाय
सहस्राक्षाय मीढुषे। अथो ये अस्य सत्वानोऽहं तेभ्योऽकरं नमः।
प्र मुञ्च धन्वंनस्त्वमुभयोरार्त्रियोज्याम्। याश्च ते हस्त इषवः (३)

परा ता भंगवो वप। अवतत्य धनुस्त्वँ सहस्राक्ष शतेषुधे।
निशीर्य शल्यानाम्मुखा शिवो नः सुमना भव। विज्यं धनुः कपर्दिनो
विशाल्यो बाणवाँ उत। अनेशन्नस्येषव आभुरस्य निषङ्गथिः। या ते
हेतिर्मीढुष्टम हस्तं बभूव ते धनुः। तयास्मान् विश्वतस्त्वमयक्षमया
परिं भुज। नमस्ते अस्त्वायुधायानातताय धृष्णवे। उभाभ्यामुत
ते नमो बाहुभ्यां तव धन्वने। परिं ते धन्वनो हेतिरस्मान्वृणक्तु
विश्वतः। अथो य इषुधिस्तवारे अस्मन्नि धेहि तम्॥ (४)

हस्तं दिक्ष्विषव उभाभ्यां द्वाविँशतिश्च॥ [१]

नमो हिरण्यबाहवे सेनान्यै दिशां च पतये नमो नमो वृक्षेभ्यो
हरिकेशेभ्यः पशूनाम्पतये नमो नमः सस्मिञ्जराय त्विषीमते
पथीनाम्पतये नमो नमो बभ्रुशाय विव्याधिनेऽन्त्रानाम्पतये नमो

नमो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानाम्पतये नमो नमो भवस्य हेतुये
जगताम्पतये नमो नमो रुद्रायातताविने क्षेत्राणाम्पतये नमो नमः
सूतायाहन्त्याय वनानाम्पतये नमो नमः (५)

रोहिताय स्थपतये वृक्षाणाम्पतये नमो नमो मन्त्रिणे वाणिजाय
कक्षाणाम्पतये नमो नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीनाम्पतये
नमो नम उच्चैर्घोषायाक्रन्दयते पत्तीनाम्पतये नमो नमः कृत्स्नवीताय
धावते सत्त्वनाम्पतये नमः॥ (६)

वनानाम्पतये नमो नम एकात्रिंशच्च॥ [२]

नमः सहमानाय निव्याधिने आव्याधिनीनाम्पतये नमो नमः
ककुभाये निषङ्गिणे स्तेनानाम्पतये नमो नमो निषङ्गिणे इषुधिमते
तस्कराणाम्पतये नमो नमो वञ्चते परिवञ्चते स्तायूनाम्पतये नमो
नमो निचेरवे परिचरायारण्यानाम्पतये नमो नमः सूकाविभ्यो
जिघांसद्भ्यो मुष्णताम्पतये नमो नमोऽसिमद्भ्यो नक्तं चरद्भ्यः
प्रकृन्तानाम्पतये नमो नम उष्णीषिणे गिरिचराय कुलुश्चानाम्पतये
नमो नमः (७)

इषुमद्भ्यो धन्वाविभ्यश्च वो नमो नम आतन्वानेभ्यः
प्रतिदधानेभ्यश्च वो नमो नम आयच्छद्भ्यो विसृजद्भ्यश्च वो नमो
नमोऽस्यद्भ्यो विध्यद्भ्यश्च वो नमो नम आसीनेभ्यः शयानेभ्यश्च
वो नमो नमः स्वपद्भ्यो जाग्रद्भ्यश्च वो नमो नमस्तिष्ठद्भ्यो
धावद्भ्यश्च वो नमो नमः सभाभ्यः सभापतिभ्यश्च वो नमो नमो

अश्वेभ्योऽश्वपतिभ्यश्च वो नमः॥ (८)

कुलुञ्चानाम्पतये नमो नमोऽश्वपतिभ्यस्त्रीणि च॥ [३]

नम आ॒व्या॒धिनी॑भ्यो वि॒विध्य॑न्तीभ्यश्च वो नमो नम
उ॒ग॒णा॒भ्यस्तृ॑ह॒तीभ्य॑श्च वो नमो नमो गृ॒थ्से॒भ्यो गृ॒थ्स॒प॒ति॒भ्यश्च
वो नमो नमो ब्रा॒तेभ्यो॑ ब्रा॒त॒प॒ति॒भ्यश्च वो नमो नमो ग॒णेभ्यो॑
ग॒ण॒प॒ति॒भ्यश्च वो नमो नमो वि॒रू॒पेभ्यो॑ वि॒श्वरू॒पेभ्यश्च वो नमो
नमो म॒ह॒द्भ्यः क्षु॒ल्ल॒केभ्य॑श्च वो नमो नमो र॒थि॒भ्योऽर॒थेभ्य॑श्च वो
नमो नमो रथे॑भ्यः (९)

रथ॑पतिभ्यश्च वो नमो नमः सेना॑भ्यः सेना॒नि॒भ्यश्च वो नमो नमः
क्ष॒त्तृ॒भ्यः स॒ङ्ग॒ही॒तृ॒भ्यश्च वो नमो नम॒स्तक्ष॑भ्यो रथ॒का॒रेभ्य॑श्च वो नमो
नमः कुला॑लेभ्यः क॒र्मा॒रेभ्य॑श्च वो नमो नमः पु॒ञ्जि॒ष्टेभ्यो॑ निषा॒देभ्य॑श्च
वो नमो नम इषु॑कृद्भ्यो ध॒न्व॒कृद्भ्य॑श्च वो नमो नमो मृ॒ग॒यु॒भ्यः
श्व॒नि॒भ्यश्च वो नमो नमः श्व॒भ्यः श्व॒प॒ति॒भ्यश्च वो नमः॥ (१०)

रथे॑भ्यः श्वपतिभ्यश्च द्वे च॥ [४]

नमो भ॒वाय॑ च रु॒द्राय॑ च नमः श॒र्वाय॑ च पशु॒प॒तये॑ च नमो
नील॑ग्रीवाय च शि॒ति॒क॒ण्ठा॒य च नमः क॒प॒दि॒ने च व्यु॑प्त॒केशाय॑ च
नमः सह॑स्रा॒क्षाय॑ च श॒त॒ध॒न्व॒ने च नमो गि॒रि॒शाय॑ च शि॒पि॒वि॒ष्टाय॑
च नमो मी॒दु॒ष्ट॒माय॑ चे॒षु॒म॒ते च नमो ह॒स्वाय॑ च वा॒म॒नाय॑ च नमो
बृ॒ह॒ते च व॒र्षी॒य॒से च नमो वृ॒द्धाय॑ च स॒ंवृ॒ध्व॒ने च (११)

नमो अग्रियाय च प्रथमाय च नम आशवे चाजिराय च
 नमः शीघ्रियाय च शीभ्याय च नम ऊर्म्याय चावस्वन्याय च नमः
 स्रोतस्याय च द्वीप्याय च॥ (१२)

सं वृध्वने च पञ्चविंशतिश्च॥ [५]

नमो ज्येष्ठाय च कनिष्ठाय च नमः पूर्वजाय चापरजाय च
 नमो मध्यमाय चापगल्भाय च नमो जघन्याय च बुध्रियाय च
 नमः सोभ्याय च प्रतिसूर्याय च नमो याम्याय च क्षेम्याय च
 नम उर्वर्याय च खल्याय च नमः श्लोक्याय चावसान्याय च नमो
 वन्याय च कक्ष्याय च नमः श्रवाय च प्रतिश्रवाय च (१३)

नम आशुषेणाय चाशुरथाय च नमः शूराय चावभिन्दते च
 नमो वर्मिणे च वरूथिने च नमो बिल्मिने च कवचिने च नमः
 श्रुताय च श्रुतसेनाय च॥ (१४)

प्रतिश्रवाय च पञ्चविंशतिश्च॥ [६]

नमो दुन्दुभ्याय चाहनन्याय च नमो धृष्णवे च प्रमृशाय च नमो
 दूताय च प्रहिताय च नमो निषङ्गिणे चेषुधिमते च नमस्तीक्ष्णेषवे
 चायुधिने च नमः स्वायुधाय च सुधन्वने च नमः सुत्याय च
 पथ्याय च नमः काट्याय च नीप्याय च नमः सूद्याय च सरस्याय
 च नमो नाद्याय च वैशन्ताय च (१५)

नमः कूप्याय चावट्याय च नमो वर्ष्याय चावर्ष्याय च नमो

मे॒घ्या॑य च वि॒द्युत्या॑य च॒ नमो॑ ई॒ध्रिया॑य चात॒प्या॑य च॒ नमो॑ वा॒त्या॑य
च॒ रेष्मि॑याय च॒ नमो॑ वास्त॒व्या॑य च वास्तुपा॑य च॥ (१६)

वैश॒न्ता॑य च त्रि॒श॒च्च॥ [७]

नमः॑ सोमा॑य च रु॒द्राय॑ च॒ नमस्ता॑म्राय॑ चारु॒णाय॑ च॒ नमः॑
श॒ङ्गाय॑ च पशु॒पत॑ये च॒ नमो॑ उ॒ग्राय॑ च भी॒माय॑ च॒ नमो॑ अ॒ग्नेव॑धाय॑
च दू॒रेव॑धाय॑ च॒ नमो॑ ह॒न्त्रे च॒ हनी॑यसे च॒ नमो॑ वृ॒क्षेभ्यो॑ ह॒रि॒केशे॑भ्यो॑
नमस्ता॑राय॒ नमः॑ श॒म्भवे॑ च मयो॒भवे॑ च॒ नमः॑ शङ्क॒राय॑ च मयस्क॒राय॑
च॒ नमः॑ शि॒वाय॑ च शि॒वत॑राय च (१७)

नम॒स्ती॒र्थाय॑ च॒ कू॒ल्या॑य च॒ नमः॑ पा॒र्या॑य चावा॒र्या॑य च॒ नमः॑
प्र॒तर॑णाय चो॒त्तर॑णाय च॒ नमो॑ आता॒र्या॑य चाला॒द्याय॑ च॒ नमः॑ श॒ष्या॑य
च॒ फे॒न्या॑य च॒ नमः॑ सि॒क॒त्या॑य च प्रवा॒ह्या॑य च॥ (१८)

शि॒वत॑राय च त्रि॒श॒च्च॥ [८]

नमो॑ इ॒रि॒ण्या॑य च प्रप॒थ्या॑य च॒ नमः॑ कि॒शिला॑य च॒ क्षय॑णाय
च॒ नमः॑ क॒पर्दि॑ने च॒ पुल॒स्तये॑ च॒ नमो॑ गो॒ष्ठ्या॑य च॒ गृ॒ह्या॑य च॒ नमस्ता॑ल्प्या॑य च॒ गे॒ह्या॑य च॒ नमः॑ का॒ट्या॑य च ग॒ह्वरे॑ष्ठाय॑ च॒ नमो॑
हृद॒य्या॑य च नि॒वे॒ष्या॑य च॒ नमः॑ पा॒स॒व्या॑य च रज॒स्या॑य च॒ नमः॑
शु॒ष्क्या॑य च ह॒रि॒त्या॑य च॒ नमो॑ लो॒प्या॑य चो॒ल्प्या॑य च (१९)

नमो॑ ऊ॒र्व्या॑य च सू॒र्म्या॑य च॒ नमः॑ प॒र्ण्या॑य च प॒र्णश॑द्याय च॒ नमो॑
ऽप॒गु॒रमा॑णाय चाभिघ्न॑ते च॒ नमो॑ आ॒क्खि॑दते च॒ प्र॒क्खि॑दते च॒ नमो॑

नमो॑ वः॒ किरि॒केभ्यो॑ दे॒वाना॑ ५ हृद॑येभ्यो॒ नमो॑ वि॒क्षीण॑केभ्यो॒ नमो॑
वि॒चिन्व॑त्केभ्यो॒ नम॑ आ॒निर॑हतेभ्यो॒ नम॑ आ॒मीव॑त्केभ्यः॥ (२०)

उल॒प्याय॑ च॒ त्रय॑न्त्रि॒शच्च॥

[९]

द्रा॒पे अ॒न्य॑स॒स्पते॒ दरि॑द्र॒न्नील॑लो॒हित॑ । ए॒षां पु॒रुषा॑णामे॒षाम्प॑शूनां
मा भे॒र्मारो॒ मो ए॑षां किं च॒नाम॑मत् । या ते॑ रु॒द्र शि॒वा त॒नूः शि॒वा
वि॒श्वाह॑भेष॒जी । शि॒वा रु॒द्रस्य॑ भेष॒जी तया॑ नो मृ॒ड जी॒वसे॑ ।
इ॒मा ५ रु॒द्राय॑ त॒वसे॑ क॒प॒र्दिने॑ क्ष॒यद्वी॑राय प्र भ॑रामहे म॒तिम् । यथा॑
नः श॒मस॑द्वि॒पदे॒ चतु॑ष्पदे॒ विश्व॑म्पु॒ष्टम्प्रा॑मे॒ अ॒स्मिन् (२१)

अना॑तुरम् । मृ॒डा नो॑ रु॒द्रोत॑ नो म॒यस्कृ॑धि क्ष॒यद्वी॑राय॒ नम॑सा
वि॒धेम॑ ते । यच्छं च॒ योश्च॒ मनु॑राय॒जे पि॒ता तद॑श्याम॒ तव॑ रु॒द्र
प्र॒णीतौ॑ । मा नो॑ म॒हान्त॑मु॒त मा नो॑ अ॒र्भकं॑ मा न॒ उक्ष॑न्तमु॒त मा न॑
उक्षि॑तम् । मा नो॑ व॒धीः पि॒तर॑म्मोत मा॒तरं॑ प्रि॒या मा न॑स्त॒नुवः॑ (२२)

रु॒द्र री॑रिषः । मा न॑स्तो॒के तन॑ये॒ मा न॒ आयु॑षि॒ मा नो॒ गोषु॑
मा नो॒ अश्वे॑षु री॒रिषः॑ । वी॒रान्मा॑ नो॒ रु॒द्र भा॑मि॒तो व॑धीर॒हविष्म॑न्तो॒
नम॑सा वि॒धेम॑ ते । आ॒रात्ते॑ गो॒घ्न उ॒त पू॑रुष॒घ्ने क्ष॒यद्वी॑राय सु॒म्रम॑स्मे
ते॑ अस्तु । रक्षा॑ च नो॒ अधि॑ च दे॒व ब्रू॑ह॒धा च नः॑ शर्म॑ यच्छ
द्वि॒बर्हाः॑ । स्तु॒हि (२३)

श्रु॒तं ग॑र्त॒सदं॑ यु॒वान॑मृ॒गं न भी॑ममु॒पह॑तुमु॒ग्रम् । मृ॒डा
ज॑रि॒त्रे रु॒द्र स्तवा॑नो अ॒न्यं ते॑ अ॒स्मन्नि॑ व॒पन्तु॑ से॒नाः । परि॑ णो

रुद्रस्य हेतिर्वृणक्तु परि त्वेषस्य दुर्मतिरघायोः। अव स्थिरा
मघवद्व्यस्तनुष्व मीढ्वस्तोकाय तनयाय मृडय। मीढुष्टम् शिवतम
शिवो नः सुमना भव। परमे वृक्ष आयुधं निधाय कृत्तिं वसान्
आ चर पिनाकम् (२४)

बिभ्रदा गंहि। विकिरिद विलोहित नमस्ते अस्तु भगवः।
यास्ते सहस्रं हेतयोऽन्यमस्मन्नि वपन्तु ताः। सहस्राणि सहस्रधा
बाहुवोस्तव हेतयः। तासामीशानो भगवः पराचीना मुखा
कृधि॥ (२५)

अस्मिं स्तनुवंः स्तुहि पिनाकमेकात्रिंशच्च॥ [१०]

सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्याम्। तेषां
सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि। अस्मिन्महत्यर्णवेऽन्तरिक्षे भवा
अधि। नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः क्षमाचराः। नीलग्रीवाः
शितिकण्ठा दिवः रुद्रा उपश्रिताः। ये वृक्षेषु सस्मिञ्चरा नीलग्रीवा
विलोहिताः। ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः। ये अन्नैषु
विविध्यन्ति पात्रेषु पिबन्तो जनान्। ये पथाम्पथिरक्षय ऐलबृदा
यव्युधः। ये तीर्थानि (२६)

प्रचरन्ति सृकावन्तो निषङ्गिणः। य एतावन्तश्च भूयांसश्च
दिशो रुद्रा वितस्थिरे। तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि
तन्मसि। नमो रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येऽन्तरिक्षे ये दिवि
येषामन्नं वातो वर्षमिषवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश

प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो
यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि (२७)

तीर्थानि यश्च पद्व॥ [११]

[अश्मन् य इमोर्देनमाशुः प्राचीं जीमूतस्य यदक्रन्दो मा नो मित्रो ये वाजिनं नव (९)

अश्मन्मनोयुजं प्राचीमनु शर्म यच्छतु तेषामभिर्गतिः पद्वत्वारि१शत। अश्मन् हविष्मान्॥]

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

अश्मन्नूर्जं पर्वते शिश्रियाणां वाते पर्जन्ये वरुणस्य शुष्मे। अद्ध्य
ओषधीभ्यो वनस्पतिभ्योऽधि सम्भृतां तां न इषमूर्जं धत्त मरुतः
स१रराणाः। अश्मंस्ते क्षुद्रमुं ते शुगृच्छतु यं द्विष्मः। समुद्रस्य
त्वाऽवाकयाग्ने परि व्ययामसि। पावको अस्मभ्य१ शिवो भव।
हिमस्य त्वा जरायुणाग्ने परि व्ययामसि। पावको अस्मभ्य१ शिवो
भव। उप (१)

ज्मन्नुप वेतसेऽवत्तरं नदीष्व। अग्ने पित्तमपामसि। मण्डूकि
ताभिरा गंहि सेमं नो यज्ञम्। पावकवर्ण१ शिवं कृधि। पावक आ
चितयन्त्या कृपा। क्षामन्नुरुच उषसो न भानुना। तूर्वन्न यामन्नेतशस्य
नू रण आ यो घृणे। न ततृषाणो अजरः। अग्ने पावक रोचिषा
मन्द्रया देव जिह्वया। आ देवान् (२)

व॒क्षि॒ यक्षि॑ च। स नः॑ पाव॒क दी॒दिवोऽग्ने॑ दे॒वाः इ॒हा व॑ह।
 उप॑ य॒ज्ञः ह॒विश्च॑ नः। अ॒पामि॑दं न्यय॑नः॒ समु॒द्रस्य॑ नि॒वेश॑नम्।
 अ॒न्यं ते॑ अ॒स्मत्त॑पन्तु हे॒तयः॑ पाव॒को अ॒स्मभ्यः॑ शि॒वो भ॑व। नम॑स्ते
 हर॑से शो॒चिषे॑ नम॑स्ते अ॒स्त्व॒र्चिषे॑। अ॒न्यं ते॑ अ॒स्मत्त॑पन्तु हे॒तयः॑
 पाव॒को अ॒स्मभ्यः॑ शि॒वो भ॑व। नृष॑दे वट् (३)

अ॒प्सुष॑दे वड्ब॑न॒सदे॑ वड्ब॑र्हिष॒दे वट्त्सु॑व॒र्विदे॑ वट्। ये दे॒वा
 दे॒वानां॑ य॒ज्ञिया॑ य॒ज्ञिया॑नाः॒ संव॑त्स॒रीण॑मुप॑ भा॒गमा॑स॒न्ते। अ॒हुता॑दो
 ह॒विषो॑ य॒ज्ञे अ॒स्मिन्त्स्व॒यं जु॑हु॒ध्वम्धु॑नो घृ॒तस्य॑। ये दे॒वा दे॒वेष्व॑धि॒
 दे॒वत्व॑माय॒न् ये ब्र॑ह्म॒णः पु॒र॒ए॒तारो॑ अ॒स्य। येभ्यो॑ न॒र्ते प॑व॒न्ते धाम्
 किं च॑न न ते दि॒वो न पृ॑थि॒व्या अधि॑ स्नुषु॑। प्रा॒णदाः॑ (४)

अ॒पा॒न॒दा व्या॑न॒दाश्च॑क्षु॒र्दा व॑र्चो॒दा व॑रि॒वोदाः॑। अ॒न्यं ते॑
 अ॒स्मत्त॑पन्तु हे॒तयः॑ पाव॒को अ॒स्मभ्यः॑ शि॒वो भ॑व। अ॒ग्नि॒स्तिग्मे॑न
 शो॒चिषा॑ य॒सद्वि॑श्वं न्य॒त्रिण॑म्। अ॒ग्नि॒र्नो व॑स॒ते र॒यिम्।
 सै॒नानी॑केन सु॒वि॒दत्रो॑ अ॒स्मे य॒ष्टा दे॒वाः आ॒य॑जिष्ठः स्व॒स्ति।
 अ॒द॒भ्यो गो॒पा उ॒त नः॑ प॒र॒स्या अ॒ग्ने द्यु॑मदु॒त रे॒वदि॑दीहि॥ (५)

उप॑ दे॒वान् व॒द्वा॒ण॒दाश्च॑तु॒श्चत्वारि॑श॒च्च॥ [१]

य इ॒मा वि॒श्वा भु॑व॒नानि॑ जु॒ह्व॒द॒षि॒र॒होता॑ नि॒ष॒सादा॑ पि॒ता नः॑। स
 आ॒शिषा॑ द्र॒वि॑णमिच्छ॒मानः॑ प॒रम॑च्छ॒दो व॒र आ॑ वि॒वेश। वि॒श्वक॑र्मा
 मन॑सा॒ यद्वि॑हा॒या धा॒ता वि॑धा॒ता प॑र॒मोत॑ स॒न्दक्। तेषा॑मि॒ष्टानि॑

समिषा मंदन्ति यत्र सप्तरषीन्पुन एकमाहुः। यो नः पिता जनिता
यो विधाता यो नः सतो अभ्या सञ्जजाने। (६)

यो देवानां नामधा एक एव तं सम्प्रश्नम्भुवना यन्त्यन्या।
त आयजन्त द्रविणं समस्मा ऋषयः पूर्वं जरितारो न भूना।
असूर्ता सूर्ता रजसो विमाने ये भूतानि समकृण्वन्निमानि। न तं
विदाथ य इदं जजानान्यद्युष्माकमन्तरं भवाति। नीहारेण प्रावृता
जल्प्या चासुतृप उक्थशासंश्चरन्ति। परो दिवा पर एना (७)

पृथिव्या परो देवेभिरसुरैर्गुहा यत्। कः स्विद्धर्मं प्रथमं दध्रु
आपो यत्र देवाः समगच्छन्त विश्वे। तमिद्धर्मं प्रथमं दध्रु आपो यत्र
देवाः समगच्छन्त विश्वे। अजस्य नाभावध्येकमर्पितं यस्मिन्निदं
विश्वम्भुवनमधि श्रितम्। विश्वकर्मा ह्यजनिष्ट देव आदिद्वन्द्वो
अभवद्वितीयः। तृतीयः पिता जनिताौषधीनाम् (८)

अपां गर्भं व्यदधात्पुरुत्रा। चक्षुषः पिता मनसा हि धीरो घृतमेने
अजनन्नन्माने। यदेदन्ता अददहन्त पूर्व आदिद्वावापृथिवी
अप्रथेताम्। विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतोहस्त उत
विश्वतस्पात्। सं बाहुभ्यां नमति सम्पतत्रैर्द्यावापृथिवी जनय देव
एकः। किं स्विदासीदधिष्ठानमारम्भणं कतमथिस्वत्किमासीत्।
यदी भूमिं जनयन्न (९)

विश्वकर्मा वि द्यामौर्णोन्महिना विश्वचक्षाः। किं स्विद्वनं

क उ स वृक्ष आसीद्यतो द्यावापृथिवी निष्टतक्षुः। मनीषिणो
मनसा पृच्छतेदु तद्यदध्यतिष्ठद्भुवनानि धारयन्। या ते धामानि
परमाणि यावमा या मध्यमा विश्वकर्मन्नुतेमा। शिक्षा सखिभ्यो
हविषि स्वधावः स्वयं यजस्व तनुवं जुषाणः। वाचस्पतिं
विश्वकर्माणमृतये (१०)

मनोयुजं वाजे अद्या हुवेम। स नो नेदिष्ठा हवनानि
जोषते विश्वशम्भूरवसे साधुकर्मा। विश्वकर्मन् हविषा वावृधानः
स्वयं यजस्व तनुवं जुषाणः। मुह्यन्त्वन्ये अभितः सपत्ना
इहास्माकम्मघवा सूरिरस्तु। विश्वकर्मन् हविषा वर्धनेन
त्रातारमिन्द्रमकृणोरवध्यम्। तस्मै विशः समनमन्त पूर्वीरयमुग्रो
विहव्यो यथासत्। समुद्राय वयुनाय सिन्धूनाम्पतये नमः।
नदीनां सर्वासाम्पित्रे जुहुता विश्वकर्मणे विश्वाहामर्त्यं
हविः॥ (११)

जज्ञानैनौषधीनां भूमिं जनयन्वृतये नमो नवं च॥ [२]

उदेनमुत्तरां नयाग्रे घृतेनाहुता। रायस्पोषेण सः सृज प्रजयां
च धनेन च। इन्द्रेमम्प्रतरां कृधि सजातानामसद्वशी। समेनं वर्चसा
सृज देवेभ्यो भागधा असत्। यस्य कुर्मो हविर्गृहे तमग्रे वर्धया
त्वम्। तस्मै देवा अधि ब्रवन्नयं च ब्रह्मणस्पतिः। उदु त्वा विश्वे
देवाः (१२)

अग्रे भरन्तु चित्तिभिः। स नो भव शिवतमः सुप्रतीको
 विभावसुः। पञ्च दिशो दैवीर्यज्ञमवन्तु देवीरपामंति दुर्मतिम्बाधमानाः।
 रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्तीः। रायस्पोषे अधि यज्ञो अस्थात्समिद्धे
 अग्नावधि मामहानः। उक्थपत्र ईड्यो गृभीतस्तप्तं घर्मं
 परिगृह्यायजन्त। ऊर्जा यद्यज्ञमशमन्त देवा दैव्याय धर्त्रे जोष्टे।
 देवश्रीः श्रीमणाः शतपयाः (१३)

परिगृह्य देवा यज्ञमायन्। सूर्यरश्मिरुहिरिकेशः पुरस्तात्सविता
 ज्योतिरुदयाँ अजस्रम्। तस्य पूषा प्रसवं याति देवः
 सम्पश्यन्विश्वा भुवनानि गोपाः। देवा देवेभ्यो अध्वर्यन्तो
 अस्थुर्वीतँ शमित्रे शमिता यजध्यै। तुरीयो यज्ञो यत्र हव्यमेति
 ततः पावका आशिषो नो जुषन्ताम्। विमान एष दिवो मध्यं
 आस्त आपप्रिवात्रोदसी अन्तरिक्षम्। स विश्वाचीरभि (१४)

चष्टे घृताचीरन्तरा पूर्वमपरं च केतुम्। उक्षा संमुद्रो
 अरुणः सुपर्णः पूर्वस्य योनिंम्पितुरा विवेश। मध्यं दिवो
 निहितः पृश्निरश्मा वि चक्रमे रजसः पात्यन्तौ। इन्द्रं विश्वा
 अवीवृधन्समुद्रव्यचसं गिरः। रथीतमँ रथीनां वाजानाँ
 सत्पतिम्पतिम्। सुम्रहूर्यज्ञो देवाँ आ च वक्षद्यक्षदग्निर्देवो देवाँ
 आ च वक्षत्। वाजस्य मा प्रसवेनोद्ग्राभेणोदग्रभीत्। अथा सपत्नाँ
 इन्द्रो मे निग्राभेणाधराँ अकः। उद्ग्राभं च निग्राभं च ब्रह्म देवा

अवीवृधन्। अथा सपत्नानिन्द्राग्नी मे विषूचीनान्व्यस्यताम्॥ (१५)

देवाः शतपंथा अभि वाजंस्य पट्विंशतिश्च॥ [३]

आशुः शिशानो वृषभो न युध्मो घनाघनः क्षोभणश्चरषणीनाम्।
सङ्क्रन्दनोऽनिमिष एकवीरः शत९ सेना अजयत्साकमिन्द्रः।
संक्रन्दनेनानिमिषेण जिष्णुना युत्कारेण दुश्चवनेन धृष्णुना।
तदिन्द्रेण जयत तत्सहध्वं युधो नर इषुहस्तेन वृष्णा। स
इषुहस्तैः स निषङ्गिभिर्वशी सः स्रष्टा स युध इन्द्रो गुणेन।
सः सृष्टजिह्मोमपा बाहुशर्ध्यूर्ध्वधन्वा प्रतिहिताभिरस्ता। बृहस्पते
परि दीय (१६)

रथेन रक्षोहामित्रा९ अपबाधमानः। प्रभञ्जन्त्सेनाः प्रमृणो
युधा जयन्तस्माकमेध्यविता रथानाम्। गोत्रभिदं गोविदं वज्रबाहुं
जयन्तमज्मं प्रमृणन्तमोजसा। इम९ संजाता अनु वीरयध्वमिन्द्र९
सखायोऽनु स९ रभध्वम्। बलविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः सहस्वान्
वाजी सहमान उग्रः। अभिर्वीरो अभिसत्वा सहोजा जैत्रमिन्द्र
रथमा तिष्ठ गोवित्। अभि गोत्राणि सहसा गाहमानोऽदायः (१७)

वीरः शतमन्युरिन्द्रः। दुश्चवनः पृतनाषाडयुध्योऽस्माक९
सेना अवतु प्र युत्सु। इन्द्र आसां नेता बृहस्पतिर्दक्षिणा
यज्ञः पुर एतु सोमः। देवसेनानामभिभञ्जतीनां जयन्तीनाम्मरुतो
यन्त्वग्रै। इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य राज्ञ आदित्यानाम्मरुता९ शर्ध

उग्रम्। महामनसाम्भुवनच्यवानां घोषो देवानां जयतामुदस्थात्।
अस्माकमिन्द्रः समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या इषवस्ता जयन्तु। (१८)

अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मानु देवा अवता हवेषु।
उद्धर्षय मघवन्नायुधान्युत्सत्वंनाम्मामकानाम्महांसि।
उद्धृत्रहन्वाजिनां वाजिनान्युद्रथानां जयतामेतु घोषः। उप-
प्रेतु जयता नरः स्थिरा वः सन्तु बाहवः। इन्द्रो वः
शर्म यच्छत्वनाधृष्या यथासंथ। अवसृष्टा परा पत शरव्ये
ब्रह्मसंशिता। गच्छामित्रान् (१९)

विश मैषां कं चनोच्छिषः। मर्माणि ते वर्मभिश्छादयामि
सोमस्त्वा राजामृतेनाभि वस्ताम्। उरोर्वरीयो वरिवस्ते अस्तु
जयन्तं त्वामनु मदन्तु देवाः। यत्र बाणाः सम्पतन्ति कुमारा
विशिखा इव। इन्द्रो नस्तत्र वृत्रहा विश्वाहा शर्म यच्छतु॥ (२०)

दीया दायो जयन्त्वमित्रान् चत्वारिंशच्च॥ [४]

प्राचीमनु प्रदिशं प्रेहि विद्वानग्नेरग्ने पुरो अग्निर्भवेह। विश्वा-
आशा दीद्यानो वि भाह्यूर्ज नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे। क्रमध्वमग्निना
नाकमुख्यं हस्तेषु बिभ्रतः। दिवः पृष्ठं सुवर्गत्वा मिश्रा
देवेभिराद्धम्। पृथिव्या अहमुदन्तरिक्षमारुहमन्तरिक्षादिवमारुहम्।
दिवो नाकस्य पृष्ठात्सुवर्ज्योतिरगाम् (२१)

अहम्। सुवर्यन्तो नापैक्षन्त आ द्यां रोहन्ति रोदसी।

य॒ज्ञं ये वि॒श्वतो॑धार॒ः सु॒वि॒द्वा॒ः सो वि॒तेनि॒रे। अ॒ग्ने प्रेहि॑ प्रथ॒मो
 दे॒वय॑तां चक्षु॑र्दे॒वाना॑मु॒त म॒र्त्याना॑म्। इय॑क्षमाणा॒ भृगु॑भिः स॒जोषाः॑
 सुव॑र्यन्तु यज॑मानाः स्व॒स्ति। नक्तो॑षासा॒ सम॑नसा॒ विरू॑पे धा॒पये॑ते
 शिशु॑मेक॑ समी॒ची। द्यावा॒ क्षामा॑ रु॒क्मो अ॒न्तर्वि॑भा॒ति दे॒वा अ॒ग्निं
 धार॑यन्द्रवि॒णोदाः॑। अ॒ग्ने सह॑स्राक्ष (२२)

श॒तमूर्ध॑ञ्छु॒तं ते प्रा॒णाः स॒हस्र॑मपा॒नाः। त्व॑ सा॒हस्र॑स्य
 रा॒य ई॒शिषे॑ तस्मै॑ ते वि॒धेम॒ वाजा॑य॒ स्वाहा॑। सु॒पर्णो॑ऽसि
 गरु॑त्मान्पृ॒थिव्या॑ः सी॒द पृ॒ष्ठे पृ॒थिव्याः॑ सी॒द भा॒सान्तरि॑क्षमा
 पृ॒ण ज्योति॑षा॒ दिव॑मुत्त॑भान॒ तेज॑सा॒ दिश॑ उ॒द्दृ॑ह। आ॒जुह्वानः॑
 सु॒प्रती॑कः पुर॒स्ताद॑ग्ने॒ स्वां योनि॑मा सी॒द सा॒ध्या। अ॒स्मिन्स॒धस्थे॑
 अध्यु॑त्तरस्मिन्वि॒श्वे दे॒वाः (२३)

यज॑मानश्च सी॒दत। प्रे॒द्धो अ॒ग्ने दी॒दिहि॑ पुरो नोऽज॑स्रया
 सू॒र्म्या यवि॑ष्ठ। त्वा॑ श॒श्वन्त॑ उप॑ यन्ति॒ वाजाः॑। वि॒धेम॑ ते पर॒मे
 जन्म॑न्न॒ग्ने वि॒धेम॒ स्तोमै॑रव॒रे स॒धस्थे॑। यस्मा॒द्योने॑रु॒दारि॑था॒ यजे॑
 तम्प्र॒ त्वे ह॒वी॑ःषि॑ जुहुरे॒ समि॑द्धे। ता॑ स॒वितु॑र्वरि॒ण्यस्य॑ चि॒त्रामा॑हं
 वृ॒णे सु॒म॒तिं वि॒श्वज॑न्याम्। या॒मस्य॑ क॒ण्वो अ॒दु॒ह॒त्रपी॑ना॑
 स॒हस्र॑धारा॒म् (२४)

पय॑सा म॒हीं गा॒म्। स॒प्त ते॑ अ॒ग्ने स॒मिधः॑ स॒प्त जि॒ह्वाः स॒त्तर॑षयः
 स॒प्त धा॒म प्रि॒याणि॑। स॒प्त हो॒त्राः स॒प्तधा॑ त्वां यजन्ति॒ स॒प्त योनी॑रा

पृणस्वा घृतेन। ईदृङ्ङान्यादृङ्ङेतादृङ्ङं प्रतिदृङ्ङं मितश्च सम्मितश्च
सभराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्योतिश्च ज्योतिष्मांश्च
सत्यश्चर्तपाश्चात्यःहाः। (२५)

ऋतजिच्च सत्यजिच्च सेनजिच्च सुषेणश्चान्त्यमित्रश्च
दूरेअमित्रश्च गुणः। ऋतश्च सत्यश्च ध्रुवश्च धरुणश्च धर्ता च
विधर्ता च विधारयः। ईदृक्षांस एतादृक्षांस ऊ षु णः सदृक्षांसः
प्रतिसदृक्षांस एतन। मितासंश्च सम्मितासश्च न ऊतये सभरसो
मरुतो यज्ञे अस्मिन्निन्द्रं दैवीर्विशो मरुतोऽनुवर्त्मानो यथेन्द्रं
दैवीर्विशो मरुतोऽनुवर्त्मान एवमिमं यजमानं दैवींश्च विशो
मानुषींश्चानुवर्त्मानो भवन्तु॥ (२६)

अगां सहस्राक्ष देवाः सहस्रधारामत्यःहा अनुवर्त्मानः षोडश च॥ [५]

जीमूतस्येव भवति प्रतीकं यद्वर्मी याति समदामुपस्थै।
अनाविद्धया तनुवा जय त्वं स त्वा वर्मणो महिमा पिपर्तु।
धन्वना गा धन्वनाजिं जयेम धन्वना तीव्राः समदौ जयेम। धनुः
शत्रौरपकामं कृणोति धन्वना सर्वाः प्रदिशो जयेम। वक्ष्यन्तीवेदा
गनीगन्ति कर्णं प्रियं सखायं परिषस्वजाना। योषैव शिङ्खे
वितताधि धन्वन् (२७)

ज्या इयं समने पारयन्ती। ते आचरन्ती समनेव योषां
मातेव पुत्रम्बिभृतामुपस्थै। अप शत्र न्विध्यता संविदाने आर्त्ता

इमे विष्फुरन्तीं अमित्रान्। बह्वीनाम्पिता बहुरस्य पुत्रश्चिश्चा कृणोति
 समनावगत्य। इषुधिः सङ्काः पृतनाश्च सर्वाः पृष्ठे निनद्धो जयति
 प्रसूतः। रथे तिष्ठन्नयति वाजिनः पुरो यत्रयत्र कामयते सुषारथिः।
 अभीशूनाम्महिमानम् (२८)

पनायत मनः पश्चादनु यच्छन्ति रश्मयः। तीब्रान्योषान्कृण्वते
 वृषपाणयोऽश्वा रथैभिः सह वाजयन्तः। अवक्रामन्तः
 प्रपदैरमित्रान्क्षिणन्ति शत्रून् रनपव्ययन्तः। रथवाहनं हविरस्य
 नाम यत्रायुधं निहितमस्य वर्म। तत्रा रथमुप शग्मं सदेम
 विश्वाहा वयं सुमनस्यमानाः। स्वादुषुसदः पितरो वयोधाः
 कृच्छ्रेश्रितः शक्तीवन्तो गभीराः। चित्रसेना इषुबला अमृध्राः
 सतोवीरा उरवो ब्रातसाहाः। ब्राह्मणासः (२९)

पितरः सोम्यांसः शिवे नो द्यावापृथिवी अनेहसा। पूषा नः
 पातु दुरितादृतावृधो रक्षा मार्किर्नो अघशंस ईशत। सुपर्ण वंस्ते
 मृगो अस्या दन्तो गोभिः सन्नद्धा पतति प्रसूता। यत्रा नरः सं च
 वि च द्रवन्ति तत्रास्मभ्यमिषवः शर्म यंसन्। ऋजीते परि वृद्धि
 नोऽश्मा भवतु नस्तनूः। सोमो अधि ब्रवीतु नोऽदितिः (३०)

शर्म यच्छतु। आ जङ्घन्ति सान्वेषां जघना उप जिघ्रते।
 अश्वाजनि प्रचेतसोऽश्वान्त्समत्सु चोदय। अहिरिव भोगैः पर्येति
 बाहुं ज्याया हेतिं परिबाधमानः। हस्तघ्नो विश्वा वयुनानि

विद्वान्पुमा॒न्पुमा॑ः॒ सं परि॑ पातु विश्वतः॑। वन॑स्पते वी॒ड्वङ्गो॑ हि
भूया॑ अ॒स्मत्सखा॑ प्र॒तर॑णः सु॒वीरः॑। गोभिः॑ सन्न॑द्धो असि
वी॒डय॑स्वास्था॒ता ते॑ जयतु॒ जेत्वा॑नि। दि॒वः पृथि॒व्याः परि॑ (३१)

ओज॒ उद्ध॑तं वन॒स्पति॑भ्यः पर्या॒भूत॑ सहः॑। अ॒पामो॒ज्मानं॑
परि॒ गोभि॑रावृ॒तमिन्द्र॑स्य॒ वज्र॑ ह॒विषा॒ रथं॑ यज। इन्द्र॑स्य॒ वज्रो॑
म॒रुता॑मनी॒कम्मि॑त्रस्य॒ गर्भो॑ वरु॒णस्य॒ नाभिः॑। सेमां नो॑ ह॒व्यदा॑तिं
जुषा॑णो दे॒व रथ॑ प्रति॑ ह॒व्या गृ॑भाय। उप॑ श्वासय॒ पृथि॒वीमु॑त
द्याम्पु॑रु॒त्रा ते॑ मनु॒तां वि॑ष्ठि॒तं जग॑त्। स दु॑न्दु॒भे स॒जूरि॑न्द्रेण
दे॒वैर्दूरा॑त् (३२)

दवी॑यो अप॑ सेध॒ शत्रू॑न्। आ क्र॑न्दय॒ बल॒मोजो॑ न॒ आ
धा॒ नि ष्ठ॑निहि॒ दुरि॑ता बाध॑मानः। अप॑ प्रोथ॒ दुन्दु॑भे दु॒च्छुना॑
इ॒त इन्द्र॑स्य॒ मुष्टि॑र॒सि वी॒डय॑स्व। आ॒मूर॑ज प्र॒त्याव॑र्तये॒माः
कै॒तुम॑दु॒न्दुभि॑र्वावदीति। सम॑श्च॒पर्णा॑श्चर॑न्ति नो॒ नरो॑ऽस्माक॑मिन्द्र
र॒थिनो॑ जयन्तु॥ (३३)

धन्व॑न्महि॒मानं॑ ब्राह्म॑णा॒सोऽर्दि॑तिः पृथि॒व्याः परि॑ दू॒रादे॑क॒चत्वारि॑श॒च्च॥ [६]

यदक्र॑न्दः प्रथ॒मं जा॑यमान॒ उद्य॑न्त्स॒मुद्रा॑दु॒त वा॒ पुरी॑षात्।
श्ये॒नस्य॑ प॒क्षा ह॑रि॒णस्य॑ बा॒हू उप॑स्तुत्य॒म्महि॑ जा॒तं ते॑ अर्व॒त्र। यमे॑न॒
दत्तं॑ त्रि॒त ए॑नमायु॒नगि॑न्द्र॒ एण॑म्प्रथ॒मो अ॒ध्यति॑ष्ठत्। ग॒न्ध॒र्वो अ॒स्य
र॑श॒नाम॑गृ॒ष्णात्सू॒राद॑श्च॒ वस॑वो॒ निर॑तष्ट। अ॒सि य॒मो अ॒स्यादि॒त्यो

अर्वन्नसि त्रितो गुह्येन व्रतेन। असि सोमेन समया विपृक्तः (३४)

आहुस्ते त्रीणि दिवि बन्धनानि। त्रीणि त आहुर्दिवि बन्धनानि
त्रीण्यप्सु त्रीण्यन्तः समुद्रे। उतेवं मे वरुणश्छन्थस्यर्वन् यत्रां त
आहुः परमं जनित्रम्। इमा ते वाजित्रवमार्जनानीमा शफानां
सनिर्तुर्निधानां। अत्रां ते भद्रा रशना अपश्यमृतस्य या अभिरक्षन्ति
गोपाः। आत्मानं ते मनसारादजानामवो दिवा (३५)

पुतयन्तम्पतंगम्। शिरो अपश्यम्पथिभिः सुगेभिररेणुभिर्जेहमानम्
अत्रां ते रूपमुत्तममपश्यं जिगीषमाणमिष आ पदे गोः। यदा
ते मर्तो अनु भोगमानडादिद्विसिष्ठ ओषधीरजीगः। अनु त्वा रथो
अनु मर्यो अर्वन्ननु गावोऽनु भगः कनीनाम्। अनु ब्रातासुस्तवं
सख्यमीयुरनु देवा ममिरे वीर्यम् (३६)

ते। हिरण्यशृङ्गोऽयो अस्य पादा मनोजवा अवर् इन्द्र
आसीत्। देवा इदस्य हविरद्यमायन् यो अर्वन्तम्प्रथमो अध्यतिष्ठत्।
ईर्मान्तासः सिलिकमध्यमासः सः शूरणासो दिव्यासो अत्याः।
हसा इव श्रेणिशो यतन्ते यदाक्षिषुर्दिव्यमज्ममश्वाः। तव
शरीरम्पतयिष्वर्वन्तव चित्तं वात इव धर्जीमान्। तव शृङ्गाणि
विष्टिता पुरुत्रारण्येषु जर्भुराणा चरन्ति। उप (३७)

प्रागाच्छसनं वाज्यर्वा देवद्रीचा मनसा दीध्यानः। अजः पुरो
नीयते नाभिरस्यानु पश्चात्कवयो यन्ति रेभाः। उप प्रागात्परमं

यत्सुधस्थमर्वा॑ अच्छा॑ पितर॑म्मातर॑ च। अद्या देवां जुष्ट॑तमो हि
गम्या॑ अथा शा॑स्ते दा॒शुषे॒ वार्या॑णि॥ (३८)

विपु॑क्तो दि॒वा वी॑र्यमु॒पैका॒न्नच॑त्वारि॒शच्च॑॥ [७]

मा नो॑ मि॒त्रो वरु॑णो अर्य॑मायुरिन्द्र॑ ऋभु॑क्षा म॒रुतः॑ परि॑
ख्यन्। यद्वा॒जिनो॑ दे॒वजा॑तस्य॒ सप्तैः॑ प्रव॒क्ष्यामो॑ वि॒दथे॑ वी॒र्या॑णि।
यन्नि॒र्णिजा॒ रेक्का॑सा॒ प्रावृ॑तस्य॒ रातिं॑ गृ॒भीता॑म्मु॒खतो॑ नय॑न्ति।
सुप्रा॑ङ्जो मे॒म्यद्वि॑श्वरूप॒ इन्द्रा॑पू॒ष्णोः प्रि॒यम॑प्येति॒ पाथः॑। ए॒ष
च्छा॒गः पु॒रो अश्वे॑न वा॒जिना॑ पू॒ष्णो भा॒गो नी॑यते वि॒श्वदै॑व्यः।
अ॒भिप्रि॑यं यत्पु॑रोडाशम॒र्वता॑ त्वष्टेत् (३९)

ए॒न॒सौ॒श्रव॑साय॒ जिन्व॑ति। यद्ध॒विष्य॑मृतु॒शो दे॑व॒यानं॑
त्रि॒र्मानु॑षाः पर्य॑श्वं नय॑न्ति। अत्रा॑ पू॒ष्णः प्र॑थ॒मो भा॒ग ए॑ति य॒ज्ञं
दे॒वेभ्यः॑ प्र॒तिवे॑दयन्न॒जः। होता॑ध्व॒र्युरा॑वया अ॒ग्निमि॑न्धो ग्रा॒वग्रा॑भ
उ॒त श॑स्तु॒ सुवि॑प्रः। तेन॑ य॒ज्ञेन॑ स्वरं कृ॒तेन॑ स्वि॒ष्टेन॑ व॒क्षणा॑
आ पृ॑णध्वम्। यू॒पव॑स्का उ॒त ये यू॑पवा॒हाश्च॑षालं॒ ये अ॑श्वयू॒पाय॑
तक्ष॑ति। ये चा॒र्वते॒ पच॑न॒सम्भ॑रन्त्यु॒तो (४०)

तेषा॑म॒भिगू॑र्तिर्न इन्वतु। उप॒ प्रागा॑त्सुम॒न्मेऽधा॑यि॒ मन्म॑
दे॒वाना॑माशा॒ उप॑ वी॒तपृ॑ष्ठः। अन्वे॑नं॒ विप्रा॑ ऋष॑यो म॒दन्ति॑ दे॒वानां॑
पुष्टे॑ च॒क्रमा॑ सु॒बन्धु॑म्। यद्वा॒जिनो॑ दामं॒ स॒दान॑म॒र्वतो॑ या शी॒र्षण्या॑

रशना रञ्जुरस्या। यद्वा घास्य प्रभृतमास्ये तृणं सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु। यदश्वस्य ऋविषः (४१)

मक्षिकाश यद्वा स्वरो स्वधितौ रिप्तमस्ति। यद्धस्तयोः शमितुर्यन्नखेषु सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु। यद्वृक्षमुदरस्यापवाति य आमस्य ऋविषो गन्धो अस्ति। सुकृता तच्छमितारः कृण्वन्तु मेधं शृतपाकं पचन्तु। यत्ते गात्रादग्निना पच्यमानादभि शूलं निहतस्यावधावति। मा तद्धूम्यामा श्रिषन्मा तृणेषु देवेभ्यस्तदुशब्धौ रातमस्तु॥ (४२)

इदुतो ऋविषः श्रिषन्मा च॥ [८]

ये वाजिनं परिपश्यन्ति पक्वं य ईमाहुः सुरभिर्निर्हरेति। ये चार्वतो मांसमिक्षामुपासत उतो तेषामभिगूर्तिर्न इन्वतु। यन्नीक्षणम्मांसपचन्या उखाया या पात्राणि यूष्ण आसेचनानि। ऊष्मण्यापिधाना चरूणामङ्गाः सूनाः परि भूषन्त्यश्वम्। निक्रमणं निषदनं विवर्तनं यच्च पङ्क्तिशमवतः। यच्च पपौ यच्च घासिम् (४३)

जघास सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु। मा त्वाग्निर्ध्वनयिद्धूमगन्धिर्मो भ्राजन्त्यभि विक्तु जग्निः। इष्टं वीतमभिगूर्तं वषट्कृतं तं देवासः प्रति गृभ्णन्त्यश्वम्। यदश्वाय वास उपस्तृणन्त्यधीवासं या हिरण्यान्यस्मै। संदानमवन्तम्पङ्क्तिशम्प्रिया देवेष्वा यामयन्ति। यत्ते

सादे महंसा शूकृतस्य पार्ष्णिा वा कशया (४४)

वा तुतोद। सुचेव ता हविषो अध्वरेषु सर्वा ता ते ब्रह्मणा
सूदयामि। चतुस्त्रिंशद्वाजिनो देवबन्धोर्वङ्गीरश्वस्य स्वधितिः
समेति। अच्छिद्रा गात्रा वयुना कृणोत परुषपरुनुघुष्या वि
शस्त। एकस्त्वष्टुरश्वस्या विशस्ता द्वा यन्तारा भवतस्तथर्तुः। या
ते गात्राणामृतुथा कृणोमि ताता पिण्डानां प्र जुहोम्यग्नौ। मा त्वा
तपत् (४५)

प्रिय आत्मापियन्तं मा स्वधितिस्तनुव आ तिष्ठिपत्ते। मा
ते गृधुरविशस्तातिहाय छिद्रा गात्राण्यसिना मिथू कः। न वा उ
वेतन्त्रियसे न रिष्यसि देवा इदैषि पथिभिः सुगेभिः। हरीं ते
युञ्जा पृषती अभूतामुपास्थाद्वाजी धुरि रासभस्य। सुगव्यं नो वाजी
स्वश्वियम्पुंसः पुत्रा उत् विश्वापुष रयिम्। अनागास्त्वं नो
अदितिः कृणोतु क्षत्रं नो अश्वो वनता हविष्मान् (४६)

घासि कशया तपद्रयि नवं च॥ [९]

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे सप्तमः प्रश्नः॥

अग्नाविष्णू सजोषसेमा वर्धन्तु वां गिरः। द्युमैर्वाजैभिरागतम्।
वाजंश्च मे प्रसवश्च मे प्रयतिश्च मे प्रसितिश्च मे धीतिश्च मे क्रतुश्च

मे स्वरंश्च मे श्लोकंश्च मे श्रावश्च मे श्रुतिंश्च मे ज्योतिंश्च मे सुवंश्च
मे प्राणश्च मेऽपानः (१)

च मे व्यानश्च मेऽसुश्च मे चित्तं च म आधीतं च मे वाक्च मे
मनश्च मे चक्षुश्च मे श्रोत्रं च मे दक्षश्च मे बलं च म ओजश्च मे
सहश्च म आयुश्च मे जरा च म आत्मा च मे तनूश्च मे शर्म च
मे वर्म च मेऽङ्गानि च मेऽस्थानि च मे परूरुषि च मे शरीराणि
च मे॥ (२)

अपानस्तनूश्च मेऽष्टादश च॥ [१]

ज्यैष्ठ्यं च म आधिपत्यं च मे मन्युश्च मे भामश्च मेऽमश्च
मेऽम्भश्च मे जेमा च मे महिमा च मे वरिमा च मे प्रथिमा च मे
वर्ष्मा च मे द्राघुया च मे वृद्धं च मे वृद्धिश्च मे सत्यं च मे श्रद्धा
च मे जगच्च (३)

मे धनं च मे वशश्च मे त्विषिंश्च मे क्रीडा च मे मोदश्च मे
जातं च मे जनिष्यमाणं च मे सूक्तं च मे सुकृतं च मे वित्तं च मे
वेद्यं च मे भूतं च मे भविष्यच्च मे सुगं च मे सुपथं च म ऋद्धं च
म ऋद्धिश्च मे क्लृप्तं च मे क्लृप्तिश्च मे मतिश्च मे सुमतिश्च मे॥ (४)

जगच्चर्द्धिश्चतुर्दश च॥ [२]

शं च मे मयश्च मे प्रियं च मेऽनुकामश्च मे कामश्च मे
सौमनसश्च मे भद्रं च मे श्रेयश्च मे वस्यश्च मे यशश्च मे भगश्च मे

द्रविणं च मे यन्ता च मे धर्ता च मे क्षेमश्च मे धृतिश्च मे विश्वं
च (५)

मे महश्च मे संविच्च मे ज्ञात्रं च मे सूश्च मे प्रसूश्च मे सीरं
च मे लयश्च मे ऋतं च मेऽमृतं च मेऽयक्ष्मं च मेऽनामयच्च मे
जीवातुश्च मे दीर्घायुत्वं च मेऽनमित्रं च मेऽभयं च मे सुगं च मे
शयनं च मे सूषा च मे सुदिनं च मे॥ (६)

विश्वं च शयनमष्टौ च॥ [३]

ऊर्क् च मे सूनृतां च मे पयश्च मे रसश्च मे घृतं च मे मधु च मे
सग्धिश्च मे सपीतिश्च मे कृषिश्च मे वृष्टिश्च मे जैत्रं च मे औद्भिद्यं
च मे रयिश्च मे रायश्च मे पुष्टं च मे पुष्टिश्च मे विभु च (७)

मे प्रभु च मे बहु च मे भूयश्च मे पूर्णं च मे पूर्णतरं च
मेऽक्षितिश्च मे कूयवाश्च मेऽन्नं च मेऽक्षुच्च मे व्रीहयश्च मे यवाश्च मे
माषाश्च मे तिलाश्च मे मुद्गाश्च मे खल्वाश्च मे गोधूमाश्च मे मसुराश्च
मे प्रियङ्गवश्च मेऽणवश्च मे श्यामाकाश्च मे नीवाराश्च मे॥ (८)

विभु च मसुराश्चतुर्दश च॥ [४]

अश्मा च मे मृत्तिका च मे गिरयश्च मे पर्वताश्च मे सिकताश्च
मे वनस्पतयश्च मे हिरण्यं च मेऽयश्च मे सीसं च मे त्रपुश्च मे
श्यामं च मे लोहं च मेऽग्निश्च मे आपश्च मे वीरुधश्च मे ओषधयश्च

मे कृष्टपच्यं च (९)

मेऽकृष्टपच्यं च मे ग्राम्याश्च मे पशवं आरण्याश्च यज्ञेन
कल्पन्तां वित्तं च मे वित्तिश्च मे भूतं च मे भूतिश्च मे वसु
च मे वसतिश्च मे कर्म च मे शक्तिश्च मेऽर्थश्च म एमंश्च म इतिश्च
मे गतिश्च मे॥ (१०)

कृष्टपच्यश्चाष्टाचत्वारिंशच्च॥ [५]

अग्निश्च म इन्द्रश्च मे सोमंश्च म इन्द्रश्च मे सविता च म इन्द्रश्च
मे सरस्वती च म इन्द्रश्च मे पूषा च म इन्द्रश्च मे बृहस्पतिश्च
म इन्द्रश्च मे मित्रश्च म इन्द्रश्च मे वरुणश्च म इन्द्रश्च मे त्वष्टा
च (११)

म इन्द्रश्च मे धाता च म इन्द्रश्च मे विष्णुश्च म इन्द्रश्च मे-
ऽश्विनौ च म इन्द्रश्च मे मरुतश्च म इन्द्रश्च मे विश्वे च मे देवा
इन्द्रश्च मे पृथिवी च म इन्द्रश्च मेऽन्तरिक्षश्च म इन्द्रश्च मे द्यौश्च म
इन्द्रश्च मे दिशश्च म इन्द्रश्च मे मूर्धा च म इन्द्रश्च मे प्रजापतिश्च
म इन्द्रश्च मे॥ (१२)

त्वष्टा च द्यौश्च म एकविंशतिश्च॥ [६]

अ॒शुश्च मे र॒श्मिश्च मेऽदा॑भ्यश्च मेऽधि॑पतिश्च म उपा॒शुश्च
मेऽन्तर्या॑मश्च म ऐन्द्रवा॒यवश्च मे मैत्रावरु॑णश्च म आ॒श्विनश्च मे
प्रतिप्र॒स्थानश्च मे शुक्रश्च मे म॒न्थी च म आग्र॑यणश्च मे वैश्वदे॒वश्च

मे ध्रुवश्च॑ मे वैश्वान॒रश्च॑ म ऋतु॒ग्रहाश्च॑ (१३)

मेऽति॒ग्राह्या॑श्च म ऐन्द्रा॒ग्रश्च॑ मे वैश्वदे॒वश्च॑ मे मरुत्व॒तीया॑श्च मे
माहेन्द्र॑श्च म आदि॒त्यश्च॑ मे सावि॒त्रश्च॑ मे सारस्व॒तश्च॑ मे पौष्ण॑श्च मे
पाली॒वत॑श्च मे हारि॒योज॒नश्च॑ मे॥ (१४)

ऋतु॒ग्रहाश्च॑ चतु॒स्त्रिंशच्च॑॥ [७]

इ॒ध्मश्च॑ मे ब॒र्हिश्च॑ मे वेदि॑श्च मे धि॒ष्णि॒याश्च॑ मे सुच॑श्च मे
चम॒साश्च॑ मे ग्रावा॑णश्च मे स्वर॑वश्च म उप॒रवा॑श्च मेऽधि॒षव॑णे च
मे द्रोण॑कल॒शश्च॑ मे वाय॒व्यानि॑ च मे पू॒तभृ॑च्च म आध॒वनी॑यश्च म
आग्नी॑ध्रं च मे ह॒वि॒र्धानं॑ च मे गृ॒हाश्च॑ मे सद॑श्च मे पुरो॒डाशा॑श्च मे
पच॒ताश्च॑ मेऽवभृ॑थश्च मे स्वगा॒कार॑श्च मे॥ (१५)

गृ॒हाश्च॑ षोड॑श च॥ [८]

अ॒ग्निश्च॑ मे घ॒र्मश्च॑ मेऽर्क॑श्च मे सूर्य॑श्च मे प्रा॒णश्च॑ मेऽश्वमे॒धश्च॑
मे पृथि॒वी च॑ मेऽदि॑तिश्च मे दि॒तिश्च॑ मे द्यौश्च॑ मे शक्र॑रीर॒ङ्गुल॑यो
दि॒शश्च॑ मे य॒ज्ञेन॑ कल्पन्ता॒मृक्क॑ मे साम॑ च मे स्तोम॑श्च मे यजु॑श्च
मे दी॒क्षा च॑ मे तप॑श्च म ऋतु॑श्च मे व्र॒तं च॑ मेऽहो॒रात्रयो॑र्वृष्ट्या
बृ॒हद्रथ॑न्तरे च॑ मे य॒ज्ञेन॑ कल्पेताम्॥ (१६)

दी॒क्षाऽष्टा॑दश च॥ [९]

ग॒र्भाश्च॑ मे व॒थ्साश्च॑ मे त्र्य॒विश्च॑ मे त्र्य॒वी च॑ मे दि॒त्यवा॑द् मे
दि॒त्यौही च॑ मे पश्चा॑विश्च मे पश्चा॒वी च॑ मे त्रि॒व॒थ्सश्च॑ मे त्रि॒व॒थ्सा

च॑ मे तु॒र्य॒वाद् मे तु॒र्यो॑ही च॑ मे प॒ष्ठ॒वाच्च॑ मे प॒ष्ठो॑ही च॑ म उ॒क्षा च॑
मे व॒शा च॑ म ऋ॒षभ॑श्च (१७)

मे वे॒हच्च॑मेऽन॒ङ्गां च॑ मे धे॒नुश्च॑ म॒ आयु॑र्य॒ज्ञेन॑ कल्पतां
प्रा॒णो य॒ज्ञेन॑ कल्पतामपा॒नो य॒ज्ञेन॑ कल्पताव्य॑न्नो य॒ज्ञेन॑
कल्पतां चक्षु॑र्य॒ज्ञेन॑ कल्पता॒ङ् श्रोत्रं॑ य॒ज्ञेन॑ कल्पता॒म्मनो॑ य॒ज्ञेन॑
कल्पतां वा॒ग्य॒ज्ञेन॑ कल्पतामा॒त्मा य॒ज्ञेन॑ कल्पतां य॒ज्ञो य॒ज्ञेन॑
कल्पताम्॥ (१८)

ऋ॒षभ॑श्च च॒त्वारि॑ःशच्च॥ [१०]

एका॑ च मे ति॒स्रश्च॑ मे प॒ञ्च च॑ मे स॒प्त च॑ मे न॒व च॑ म॒
एका॑दश च मे त्रयो॑दश च मे प॒ञ्चद॑श च मे स॒प्तद॑श च मे न॒वद॑श
च म॒ एक॑विंशतिश्च मे त्रयो॑विंशतिश्च मे प॒ञ्चविं॑शतिश्च
मे स॒प्तविं॑शतिश्च मे न॒वविं॑शतिश्च म॒ एक॑त्रिंशच्च मे
त्रय॑स्त्रिंशच्च (१९)

मे चत॑स्रश्च मेऽष्टौ च॑ मे द्वा॒दश च॑ मे षोड॑श च मे
विं॑शतिश्च मे चतु॑र्विंशतिश्च मेऽष्टा॑विंशतिश्च मे द्वा॒त्रिं॑शच्च
मे षट्त्रिं॑शच्च मे च॒त्वारि॑ःशच्च मे चतु॑श्चत्वारिंशच्च मे-
ऽष्टा॑चत्वारिंशच्च मे वा॒जश्च॑ प्र॒स॒वश्चा॑पि॒जश्च॑ क्रतु॑श्च सु॒वश्च॑ मूर्धा च॑
व्य॒श्नि॒यश्चा॑ऽऽन्त्याय॒नश्चान्त्य॑श्च भौ॒व॒नश्च॑ भु॒व॒नश्चाधि॑पतिश्च॥ (२०)

त्रय॑स्त्रिंशच्च व्य॒श्नि॒य एका॑दश च॥ [११]

वाजो नः सप्त प्रदिशश्चतस्रो वा परावतः। वाजो नो विश्वेदेवैर्धनं साताविहावतु। विश्वे अद्य मरुतो विश्वं ऊती विश्वे भवन्त्वग्रयः समिद्धाः। विश्वे नो देवा अवसा गमन्तु विश्वमस्तु द्रविणं वाजो अस्मे। वाजस्य प्रसवं देवा रथैर्याता हिरण्ययैः। अग्निरिन्द्रो बृहस्पतिर्मरुतः सोमपीतये। वाजेवाजेऽवत वाजिनो नो धनेषु (२१)

विप्रा अमृता ऋतज्ञाः। अस्य मध्वः पिबत मादयध्वं तृप्ता यात पृथिभिर्देवयानैः। वाजः पुरस्तादुत मध्यतो नो वाजो देवाः ऋतुभिः कल्पयाति। वाजस्य हि प्रसवो नन्नमीति विश्वा आशा वाजपतिर्भवेयम्। पयः पृथिव्यामप्य ओषधीषु पयो दिव्यन्तरिक्षे पयो धाम्। पयस्वतीः प्रदिशः सन्तु मह्यम्। सम्मा सृजामि पयसा घृतेन सम्मा सृजाम्यपः (२२)

ओषधीभिः। सोऽहं वाजः सनेयमग्रे। नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकः समीची। द्यावा क्षामा रुक्मो अन्तर्वि भाति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः। समुद्रोऽसि नभस्वानार्द्रदानुः शम्भूर्मयोभूरभि मा वाहि स्वाहा मारुतोऽसि मरुता गणः शम्भूर्मयोभूरभि मा वाहि स्वाहावस्युरसि दुवंस्वाञ्छुम्भूर्मयोभूरभि मा वाहि स्वाहा॥ (२३)

अग्निं युनज्मि शवंसा घृतेन दिव्यं सुपर्णं वयंसा बृहन्तम्।
 तेन वयं पतेम ब्रध्नस्य विष्टपं सुवो रुहाणा अधि नाकं उत्तमे।
 इमौ ते पक्षावजरौ पतत्रिणो याभ्यां रक्षांस्यपहंस्यग्ने।
 ताभ्यां पतेम सुकृतां लोके यत्र र्षयः प्रथमजा ये पुराणाः।
 चिदसि समुद्रयो निरिन्दुर्दक्षः श्येन ऋतावां हिरण्यपक्षः शकुनो
 भुरण्युर्महान्सधस्थे ध्रुवः (२४)

आ निषत्तः। नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीर्विश्वस्य मूर्धन्नधि
 तिष्ठसि श्रितः। समुद्रे ते हृदयमन्तरायुर्द्यावापृथिवी भुवनेष्वर्पिते।
 उद्रो दत्तोदधिभिन्त दिवः पर्जन्यादन्तरिक्षात्पृथिव्यास्ततो नो
 वृष्ट्यावता दिवो मूर्धासि पृथिव्या नाभिरूर्गपामोषधीनाम्।
 विश्वायुः शर्म सप्रथा नमस्पथे। येन र्षयस्तपसा सत्रम् (२५)

आसतेन्याना अग्निं सुवराभरन्तः। तस्मिन्नहं नि दधे नाकं
 अग्निमेतं यमाहुर्मनवः स्तीर्णवर्हिषम्। तम्पत्नीभिरनु गच्छेम
 देवाः पुत्रैर्भ्रातृभिरुत वा हिरण्यैः। नाकं गृह्णाणाः सुकृतस्य लोके
 तृतीयं पृष्ठे अधि रोचने दिवः। आ वाचो मध्यमरुहद्भुरण्युरयमग्निः
 सत्पतिश्चेकितानः। पृष्ठे पृथिव्या निहितो दविद्युतदधस्पदं
 कृणुते (२६)

ये पृतन्यवः। अयमग्निर्वीरतमो वयोधाः संहस्त्रियो
 दीप्यतामप्रयुच्छन्। विभ्राजमानः सरिरस्य मध्य उप प्र

या॒त दि॒व्यानि॒ धाम॑। सम्प्र च्य॑वध्व॒मनु॒ सम्प्र या॒ताग्ने॑ प॒थो
 दे॒व्याना॑न्कृ॒णुध्वम्। अ॒स्मिन्स॒धस्थे॑ अ॒ध्युत्तर॑स्मिन्वि॒श्वे दे॒वा
 यज॑मानश्च सीदत। येना॑ स॒हस्रं॑ व॒हसि॑ येना॑ग्ने सर्व॑वेद॒सम्। तेने॒मं
 य॒ज्ञं नो॑ वह दे॒व्यानो॒ यः (२७)

उ॒त्तमः॑। उ॒द्धृ॒ध्यस्वा॒ग्ने प्र॒ति जा॒गृ॒ह्येन॑मिष्टापूर्ते स॒सृ॒जेथा॑म॒यं
 च। पुनः॑ कृ॒ण्व॒स्त्वा पि॒तरं॑ यु॒वान॑म॒न्वाता॑सीत् त्वयि॑ तन्तु॑मे॒तम्।
 अ॒यं ते॒ योनि॑र्ऋ॒त्वियो॒ यतो॑ जा॒तो अ॒रोच॑थाः। तं जा॒नन्न॑ग्र आ
 रो॒हार्था॑ नो वर्ध॑या र॒यिम्॥ (२८)

ध्रुवः स॒त्रं कृ॑णुते यः स॒तत्रि॑ंशच्च॥ [१३]

ममा॑ग्ने॒ वर्चो॑ वि॒ह्वेष्व॑स्तु व॒यं त्वे॒न्धा॒नास्त॑नुव॒म्पुषे॑म। म॒ह्यं
 नम॑न्ता॒म्प्रदि॑शश्च॒त॒स्रस्त्वया॑ध्य॒क्षेण॑ पृ॒त॒ना ज॑येम। मम॑ दे॒वा
 वि॒ह्वे स॑न्तु॒ सर्व॑ इन्द्रा॑वन्तो म॒रुतो॑ विष्णु॑र॒ग्निः। ममा॑न्तरि॒क्षमु॑रु
 गो॒पम॑स्तु॒ म॒ह्यं वा॒तः प॑वतां॒ कामे॑ अ॒स्मिन्। मयि॑ दे॒वा
 द्रवि॑ण॒मा य॑जन्ता॒म्मय्या॑शीर॑स्तु॒ मयि॑ दे॒वहू॑तिः। दै॒व्या हो॑ता॒रा
 वनि॑षन्त (२९)

पूर्वेऽरि॑ष्टाः स्याम त॒नुवा॑ सु॒वीराः॑। म॒ह्यं य॑जन्तु मम॒ यानि॑
 ह॒व्याकू॑तिः स॒त्या मन॑सो मे अस्तु। ए॒नो मा॒ नि गा॑ क॒तम॑च्च॒नाहं
 वि॒श्वे दे॒वासो॒ अ॒धि वो॑चता मे। दे॒वीः ष॒डुर्वी॑रु॒रु णः॑ कृ॒णोत॑ वि॒श्वे
 दे॒वास॒ इ॒ह वी॑रयध्वम्। मा हा॑स्महि प्र॒जया॒ मा त॒नूभि॑र्मा र॒धाम

द्विषते सोम राजन्। अग्निर्मन्युम्प्रतिनुदन्पुरस्तात् (३०)

अदब्धो गोपाः परि पाहि नस्त्वम्। प्रत्यश्चो यन्तु निगुतः
पुनस्तेऽमैषां चित्तम्प्रबुधा वि नैशत्। धाता धातृणाम्भुवनस्य
यस्पतिर्देवः सवितारमभिमातिषाहम्। इमं यज्ञमश्विनोभा
बृहस्पतिर्देवाः पान्तु यजमानं न्यर्थात्। उरुव्यचा नो महिषः शर्म
यः सदस्मिन् हवे पुरुहूतः पुरुक्षु। स नः प्रजायै हर्यश्च मृडयेन्द्र
मा (३१)

नो रीरिषो मा परा दाः। ये नः सपत्ना अप ते
भवन्त्विन्द्राग्निभ्यामव बाधामहे तान्। वसवो रुद्रा आदित्या
उपरिस्पृशम्मोग्रं चेत्तारमधिराजमक्रन्। अर्वाश्चमिन्द्रममुतो हवामहे
यो गोजिद्धं नजिदंश्चजिद्यः। इमं नो यज्ञं विहवे जुषस्वास्य कुर्मो
हरिवो मेदिनं त्वा॥ (३२)

वनिषन्त पुरस्तान्मा त्रिचंत्वारिंशच्च॥ [१४]

अग्नेर्मन्वे प्रथमस्य प्रचेतसो यम्पाञ्चजन्यम्बृहवः समिन्धते।
विश्वस्यां विशि प्रविविशिवाः समीमहे स नो मुञ्चत्वः हंसः। यस्येदं
प्राणन्निमिषद्यदेजति यस्य जातं जनमानं च केवलम्। स्तौम्यग्निं
नाथितो जोहवीमि स नो मुञ्चत्वः हंसः। इन्द्रस्य मन्ये प्रथमस्य
प्रचेतसो वृत्रघ्नः स्तोमा उप मामुपागुः। यो दाशुषः सुकृतो हवमुप
गन्ता (३३)

स नो॑ मुञ्च॒त्व॒हंसः॑। यः सङ्ग्र॑मं नय॑ति सं व॒शी यु॒धे
 यः पु॒ष्टानि॑ स॒सृज॑ति त्रया॑णि। स्तौमीन्द्रं॑ नाथि॒तो जो॑हवीमि
 स नो॑ मुञ्च॒त्व॒हंसः॑। म॒न्वे वा॑म्मित्रावरुणा॒ तस्य॑ वित्त॒ः
 सत्यौ॑जसा दृ॒हणा॒ यं नु॒देथे॑। या राजा॑न॒ः सर॑थं या॒थ उ॒ग्रा
 ता नो॑ मुञ्च॒त॒माग॑सः। यो वा॒ः रथं॑ ऋजु॒रश्मिः॑ स॒त्यध॑र्मा
 मिथु॑श्चर॒न्तमु॒पया॑ति दूषयन्। स्तौमि॑ (३४)

मित्रावरुणा नाथितो जोहवीमि तौ नो॑ मुञ्च॒त॒माग॑सः। वा॒योः
 स॒वितु॑र्वि॒दथानि॑ मन्महे॒ यावा॑त्मन्वद्विभृ॒तो यौ च॒ रक्ष॑तः। यौ
 विश्व॑स्य परि॒भू ब॑भूवतुस्तौ नो॑ मुञ्च॒त॒माग॑सः। उप॒ श्रेष्ठा॑ न
 आशिषो॑ दे॒वयो॑र्धमे॒ अस्थि॑रन्। स्तौमि॑ वा॒युः स॒वितारं॑ नाथि॒तो
 जो॑हवीमि तौ नो॑ मुञ्च॒त॒माग॑सः। र॒थीत॑मौ रथी॒नाम॑ह ऊ॒तये॑ शुभं
 गमि॑ष्ठौ सु॒यमे॑भिर॒श्वैः। ययोः॑ (३५)

वां दे॒वौ दे॒वेष्व॑नि॒शित॑मोजस्तौ नो॑ मुञ्च॒त॒माग॑सः। यदया॑तं
 वह॑तु॒ः सूर्या॑या॒स्त्रिच॑क्रेण स॒ः स॒दमि॑च्छ॒मानौ॑। स्तौमि॑ दे॒वाव॑श्विनौ
 नाथि॒तो जो॑हवीमि तौ नो॑ मुञ्च॒त॒माग॑सः। म॒रुता॑म्मन्वे॒ अधि॑ नो
 ब्रुवन्तु॒ प्रेमां॑ वाचं॒ विश्वा॑मवन्तु॒ विश्वे॑। आ॒शून् हु॑वे सु॒यमा॑नूतये॒ ते
 नो॑ मुञ्च॒न्त्वेन॑सः। ति॒ग्ममा॑युधं वी॒डित॑ः स॒हस्व॑द्वि॒व्यः शर्धः॑ (३६)

पृ॒त॒नासु॑ जिष्णु। स्तौमि॑ दे॒वान्म॑रुतो॒ नाथि॒तो जो॑हवीमि
 ते नो॑ मुञ्च॒न्त्वेन॑सः। दे॒वाना॑म्मन्वे॒ अधि॑ नो ब्रुवन्तु॒ प्रेमां॑ वाचं॒

विश्वा॑मवन्तु विश्वे॑। आ॒शून् हु॑वे सु॒यमा॑नृतये॒ ते नो॑ मु॒ञ्चन्त्वेन॑सः।
यदि॑दम्मा॑भि॒शोच॑ति पौरु॑षेयेण॒ दैव्ये॑न। स्तौमि॑ विश्वा॑ दे॒वान्ना॑थितो
जो॑हवीमि॒ ते नो॑ मु॒ञ्चन्त्वेन॑सः। अनु॑ नोऽद्या॑नु॒मति॑रनु॒ (३७)

इद॑नुमते॒ त्वं वै॑श्वा॒नरो॒ न ऊ॒त्या पृ॒ष्ठो दि॒वि। ये
अप्र॑थेता॒ममि॑तेभि॒रोजो॑भिर्ये॒ प्रति॑ष्ठे॒ अभ॑वता॒ वसू॑नाम्। स्तौमि॑
द्यावा॑पृथि॒वी ना॑थितो॒ जो॑हवीमि॒ ते नो॑ मु॒ञ्चत॑म॒हंसः॑। उर्वी॑
रोदसी॒ वरि॑वः कृ॒णोत॑ क्षेत्र॒स्य प॒त्नी अधि॑ नो ब्रूया॒तम्। स्तौमि॑
द्यावा॑पृथि॒वी ना॑थितो॒ जो॑हवीमि॒ ते नो॑ मु॒ञ्चत॑म॒हंसः॑। यत्ते॑ व॒यं
पुरु॑ष॒त्रा य॑वि॒ष्ठावि॑द्वा॒सश्च॑कृ॒मा क॒चन॑ (३८)

आगः॑। कृ॒धी स्व॑स्मा॒स्र अदि॑तेरना॒गा व्येना॑सि॒ शिश्र॑थो
विष्व॑गग्रे। यथा॑ ह॒ तद्व॑सवो गौर्यं॑ चित्प॒दि पि॒ताम॑मु॒ञ्चता॑ यज॒त्राः।
ए॒वा त्वम॑स्मत्प्र॒ मुञ्चा॒ व्य॒हः प्राता॑र्यग्रे॒ प्रत॑रां न॒ आयुः॑ (३९)

गन्ता॑ दृष॒यन्त्स्तौमि॑ ययोः शर्धोऽनु॒मति॑रनु॒ च न॒ चतु॑स्त्रि॒शच्च॥ [१५]

अ॒ग्नि॒ष्ट्वा वा॒मश्चो॒ द्विच॑त्वारि॒शच्च॥ [१६]

॥ काण्डम् ५ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

सावित्राणि जुहोति प्रसूत्यै चतुर्गृहीतेन जुहोति चतुष्पादः
 पशवः पशून्वाव रुन्धे चतस्रो दिशो दिक्ष्वैव प्रति तिष्ठति
 छन्दांसि देवेभ्योऽपाक्रामन्न वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति
 तेभ्य एतच्चतुर्गृहीतमधारयन् पुरोनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै
 वषट्काराय यच्चतुर्गृहीतं जुहोति छन्दांस्येव तत्प्रीणाति तान्यस्य
 प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्ति यं कामयेत (१)

पापीयान्स्यादित्येकैकं तस्य जुहुयादाहुतीभिरेवैनमपं
 गृह्णाति पापीयान्भवति यं कामयेत वसीयान्स्यादिति सर्वाणि
 तस्यानुद्भूत्य जुहुयादाहुत्यैवैनमभि क्रमयति वसीयान्भवत्यथो
 यज्ञस्यैवैषाभिक्रान्तिरेति वा एष यज्ञमुखादृद्धा योऽग्नेर्देवताया
 एत्यष्टावेतानि सावित्राणि भवन्त्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रः (२)

अग्निस्तेनैव यज्ञमुखादृद्धा अग्नेर्देवतायै नैत्यष्टौ सावित्राणि
 भवन्त्याहुतिर्नवमी त्रिवृतमेव यज्ञमुखे वि यातयति यदि कामयेत
 छन्दांसि यज्ञयशसेनार्पयेयमित्यृचमन्तमां कुर्याच्छन्दांस्येव
 यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयेत यजमानं यज्ञयशसेनार्पयेयमिति

यजुरन्तमं कुर्याद्यजमानमेव यज्ञयशसेनार्पयत्यृचा स्तोमं
समर्धयेति (३)

आह समृद्धौ चतुर्भिरग्निमा दत्ते चत्वारि छन्दांसि
छन्दोभिरेव देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह प्रसूत्या
अग्निर्देवेभ्यो निलायत स वेणुं प्राविंशत्स एतामूतिमनु
समचरद्यद्वेणोः सुषिरं सुषिराग्निर्भवति सयोनित्वाय
स यत्रयत्रावसत्तत्कृष्णमभवत्कल्माषी भवति रूपसमृद्ध्या
उभयतः क्षणूभवतीतश्चामुतश्चार्कस्यावरुद्धौ व्याममात्री भवत्येतावद्वै
पुरुषे वीर्यं वीर्यसम्मिताऽपरिमिता भवत्यपरिमितस्यावरुद्धौ यो
वनस्पतीनाम्फलग्रहिः स एषां वीर्यावान्फलग्रहिर्वेणुर्वेणवी भवति
वीर्यस्यावरुद्धौ॥ (४)

कामयेत गायत्रौऽर्धयेति च सप्तविंशतिश्च॥ [१]

व्यूद्धं वा एतद्यज्ञस्य यदयजुष्केण क्रियत इमामगृभ्णत्रशनामृतसं
दत्ते यजुष्कृत्यै यज्ञस्य समृद्धौ प्रतूर्तं वाजिन्ना द्रवेत्यश्वमभि
दधाति रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे युञ्जाथां रासंभं युवमिति
गर्दभमसत्येव गर्दभं प्रतिं छापयति तस्मादश्वाद्गर्दभोऽसत्तरो
योगेयोगे तवस्तरमित्याह (५)

योगेयोग एवैनं युङ्क्ते वाजेवाजे हवामह इत्याहान्नं वै
वाजोऽन्नमेवाव रुन्धे सखाय इन्द्रमृतय इत्याहेन्द्रियमेवाव

रुन्धेऽग्निर्देवेभ्यो निलायत तं प्रजापतिरन्विन्दत्प्राजापत्योऽश्वो-
ऽश्वेन सम्भरत्यनुवित्त्यै पापवस्यसं वा एतत्क्रियते यच्छ्रेयसा च
पापीयसा च समानं कर्म कुर्वन्ति पापीयान् (६)

ह्यश्वान्द्वर्द्धभोऽश्वम्पूर्वं नयन्ति पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै
तस्माच्छ्रेयाः सम्पापीयान्श्चादन्वेति बहुर्वै भवतो भ्रातृव्यो भवतीव
खलु वा एष योऽग्निं चिनुते वज्रश्वः प्रतूर्वन्नेह्यवक्रामन्नशस्तीरित्याह
वज्रेणैव पाप्मानम्भ्रातृव्यमव क्रामति रुद्रस्य गाणपत्यादित्याह
रौद्रा वै पशवो रुद्रादेव (७)

पशून्निर्याच्यात्मने कर्म कुरुते पूष्णा सयुजा सहेत्याह
पूषा वा अध्वनाः सन्नेता समष्ट्यै पुरीषायतनो वा एष
यदग्निरङ्गिरसो वा एतमग्रे देवतानाः सम्भरन्मृथिव्याः
सधस्थादग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेहीत्याह सायतनमेवैनं देवताभिः
सम्भरत्यग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेम इत्याह येन (८)

संगच्छते वाजमेवास्य वृद्धे प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निः
सम्भृत्य इत्याहुरियं वै प्रजापतिस्तस्या एतच्छ्रोत्रं यद्वल्मीको-
ऽग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वरिष्याम इति वल्मीकवपामुप तिष्ठते
साक्षादेव प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भरत्यग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वरा
इत्याह येन संगच्छते वाजमेवास्य वृद्धेऽन्वग्निरुषसामग्रम् (९)

अख्यदित्याहानुख्यात्या आगत्य वाज्यध्वन आक्रम्य

वाजिन्पृथिवीमित्याहेच्छत्येवैनम्पूर्वया विन्दत्युत्तरया द्वाभ्यामा
क्रमयति प्रतिष्ठित्या अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पशवः प्र जायन्ते
द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सधस्थमित्याहेभ्यो वा एतं लोकेभ्यः प्रजापतिः
समैरयद्रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे वज्री वा एष यदश्वौ
दद्विरन्यतौदज्यो भूयाल्लौमभिरुभयादज्यो यं द्विष्यात्तमधस्पदं
ध्यायेद्वज्रेणैवैनं स्तृणुते॥10॥

आहु पापीयान्ब्राह्मणं येनाग्रं वज्री वै सप्तदश च॥ [२]

उत्क्रामोदक्रमीदिति द्वाभ्यामुत्क्रमयति प्रतिष्ठित्या
अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पशवः प्र जायन्तेऽप उप सृजति यत्र
वा आप उपगच्छन्ति तदोषधयः प्रति तिष्ठन्त्योषधीः प्रतितिष्ठन्तीः
पशवोऽनु प्रति तिष्ठन्ति पशून् यज्ञो यज्ञं यजमानो यजमानं
प्रजास्तस्मादप उप सृजति प्रतिष्ठित्यै यदध्वर्युरनग्नावाहुतिं
जुहुयादन्धोऽध्वर्युः (११)

स्याद्रक्षांसि यज्ञं हन्युरहिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्निवत्येव
जुहोति नान्धोऽध्वर्युर्भवति न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति
जिघम्यग्निम्मनसा घृतेनेत्याहु मनसा हि पुरुषो यज्ञमभिगच्छति
प्रतिक्ष्यन्तम्भुवनानि विश्वेत्याहु सर्वं ह्येष प्रत्यङ्केति पृथुं तिरश्चा
वयसा बृहन्तमित्याहाल्पो ह्येष जातो महान् (१२)

भवति व्यचिष्टमन्नं रभसं विदानमित्याहान्नमेवास्मै स्वदयति

सर्वमस्मै स्वदते य एवं वेदा त्वा जिघर्षि वचसा घृतेनेत्याह
 तस्माद्यत्पुरुषो मनसाभिगच्छति तद्वाचा वदत्यरक्षसेत्याह
 रक्षसामपहत्यै मर्यश्रीः स्पृहयद्वर्णो अग्निरित्याहापचितिमेवास्मिन्दधात
 य एवं (१३)

वेद मनसा त्वे तामाप्तुमर्हति यामध्वर्युरनग्नावाहुतिं जुहोति
 मनस्वतीभ्यां जुहोत्याहुत्योरास्यै द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै यज्ञमुखेयं यज्ञमुखे
 वै क्रियमाणे यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्त्येतरहि खलु वा
 एतद्यज्ञमुखं यर्ह्येनदाहुतिरश्नुते परि लिखति रक्षसामपहत्यै
 तिसृभिः परि लिखति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्माद्रक्षांस्यप
 हन्ति (१४)

गायत्रिया परि लिखति तेजो वै गायत्री तेजसैवेनं परि
 गृह्णाति त्रिष्टुभा परि लिखतीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियेणैवेनम् परि
 गृह्णात्यनुष्टुभा परि लिखत्यनुष्टुप्सर्वाणि छन्दांसि परिभूः
 पर्याप्त्यै मध्यतोऽनुष्टुभा वाग्वा अनुष्टुप्सस्मान्मध्यतो वाचा वदामो
 गायत्रिया प्रथमया परि लिखत्यथानुष्टुभाथं त्रिष्टुभा तेजो वै
 गायत्री यज्ञोऽनुष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुमेजसा चैवेन्द्रियेण चोभयतो यज्ञं
 परि गृह्णाति॥ (१५)

अथोऽध्वर्युर्महान्भवति त्रिष्टुभा तेजो वै गायत्री त्रयोदश च॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति खनति प्रसूत्या अथो

धूममेवैतेन॑ जनयति॒ ज्योतिष्मन्तं॑ त्वाग्ने सुप्रतीक॑मित्याह
 ज्योतिरेवैतेन॑ जनयति॒ सौ॑ऽग्निर्जातः प्रजाः शु॒चार्प॑यत्तं दे॒वा
 अ॒र्ध॒र्चेना॑शमयञ्छिवं॒ प्रजा॑भ्योऽहि॑ऽसन्तमित्याह प्रजाभ्य॑
 ए॒वैन॑ऽशमयति॒ द्वाभ्या॑ खनति॒ प्रति॑ष्ठित्या अ॒पां पृ॒ष्ठम॒सीति॑
 पुष्करपर्ण॑मा (१६)

ह॒रत्य॑पां वा ए॒तत्पृ॒ष्ठं यत्पु॑ष्करपर्ण॑ः रू॒पेणै॒वैन॑दा
 ह॑रति पुष्करपर्णेन॒ सम्भ॑रति॒ योनि॑र्वा अ॒ग्नेः पु॑ष्करपर्ण॑ः
 स॒योनि॑मेवाग्नि॑ः सम्भ॑रति कृष्णाजिनेन॒ सम्भ॑रति य॒ज्ञो वै
 कृ॒ष्णाजि॑नं य॒ज्ञेनै॒व य॒ज्ञः सम्भ॑रति॒ यद्वा॒म्याणां॑ पशूनां चर्मणा
 सम्भ॑र॑द्वा॒म्यान्प॒शूञ्छु॑चार्पयेत्कृष्णाजिनेन॒ सम्भ॑रत्यार॒ण्याने॒व
 प॒शून् (१७)

शु॒चार्प॑यति॒ तस्मा॑त्स॒माव॑त्पशूनां प्र॒जाय॑मानानामार॒ण्याः
 प॒शवः॒ कनी॑याऽसः शु॒चा ह्य॑ता लो॒म॒तः सम्भ॑रत्यतो ह्य॒स्य मे॒ध्यं
 कृ॒ष्णाजि॑नं च पुष्करपर्णं च सऽ॒ स्तृ॒णाती॑यं वै कृष्णाजिनमसौ
 पु॑ष्करपर्णमाभ्यामेवैनमुभयतः परि॑ गृ॒ह्णात्य॑ग्निर्दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त
 तमथ॒र्वान्व॑पश्यदथ॒र्वा त्वा प्रथ॑मो निर॑मन्थद॒ग्र इति॑ (१८)

आ॒ह य ए॒वैन॑म॒न्वप॑श्यत्तेनै॒वैन॑ऽसम्भ॑रति॒ त्वाम॑ग्ने
 पु॑ष्करादधीत्याह पुष्करपर्णे ह्ये॒नमु॑प॒श्रित॑मविन्दत्तमु॒ त्वा
 द॒ध्यङ्घ्रि॑रित्याह द॒ध्यङ्घ्रा॑ आ॒थर्व॑णस्तेज॒स्व्यासी॑त्तेज॒ ए॒वास्मि॑न्दधाति॒

तमुं त्वा पाथ्यो वृषेत्याह पूर्वमेवोदितमुत्तरेणाभि गृणाति (१९)

चतसृभिः सम्भरति चत्वारि छन्दांसि छन्दाभिरेव
गायत्रीभिर्ब्राह्मणस्य गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभीं राजन्यस्य त्रैष्टुभो
हि राजन्यो यं कामयेत वसीयान्थस्यादित्युभयीभिस्तस्य
सम्भरेत्तेजश्चैवास्मा इन्द्रियं च समीचीं दधात्यष्टाभिः
सम्भरत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तः सम्भरति
सीदं होतरित्याह देवता एवास्मै सः सादयति नि होतेति
मनुष्यान्थसः सीदस्वेति वयांसि जनिष्व हि जन्यो अग्रे
अहामित्याह देवमनुष्यानेवास्मै सः सन्नान्त्र जनयति॥ (२०)

एव पशूनिर्ति गृणाति होतरिति सप्तविंशतिश्च॥ [४]

क्रूरमिव वा अस्या एतत्करोति यत्खनन्त्यप उप सृजत्यापो
वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्यै शुचः शमयति सं ते वायुर्मातरिश्वा
दधात्वित्याह प्राणो वै वायुः प्राणेनैवास्यै प्राणः सं दधाति सं
ते वायुरित्याह तस्माद्वायुप्रच्युता दिवो वृष्टिरीते तस्मै च देवि
वषट्स्तु (२१)

तुभ्यमित्याह षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव वृष्टिं दधाति
तस्मात्सर्वानृतून् वरषति यद्वषट्कुर्याद्रक्षांसि यज्ञः हन्युर्वडित्याह
परोक्षमेव वषट्करोति नास्य यातयामा वषट्कारो भवति न
यज्ञः रक्षांसि घ्नन्ति सुजातो ज्योतिषा सहेत्यनुष्टुभोप

नह्यत्यनुष्टुप् (२२)

सर्वाणि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः
प्रिययैवैनं तनुवा परि दधाति वेदुको वासो भवति य एवं वेद
वारुणो वा अग्निरुपनद्ध उदु तिष्ठ स्वध्वरोर्ध्व ऊ षु णं ऊतय इति
सावित्रीभ्यामुत्तिष्ठति सवितृप्रसूत एवास्योर्ध्वा वरुणमेनिमुत्सृजति
द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै स जातो गर्भो असि (२३)

रोदस्योरित्याहेमे वै रोदसी तयोरेष गर्भो यदग्निस्तस्मादेवमाहा
चारुर्विभृत ओषधीष्वित्याह यदा ह्येतं विभरन्त्यथ चारुतरो भवति
प्र मातृभ्यो अधि कनिक्रदद्वा इत्याहौषधयो वा अस्य
मातरस्ताभ्य एवैनं प्र च्यावयति स्थिरो भव वीङ्मङ्ग इति गर्दभ
आ सादयति (२४)

सं नह्यत्यैवैनमेतया स्थेमे गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभः
पशूनाम्भारभारितमो गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभोऽप्यनालेशेत्यन्यान्
ह्येनेनार्कः सम्भरन्ति गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभो द्विरेताः
सन्कनिष्ठम्पशूनाम्प्र जायतेऽग्निर्ह्यस्य योनिं निर्दहति प्रजासु वा
एष एतर्ह्यारूढः (२५)

स ईश्वरः प्रजाः शुचा प्रदहः शिवो भव प्रजाभ्य
इत्याह प्रजाभ्य एवैनं शमयति मानुषीभ्यस्त्वमङ्गिर इत्याह
मानव्यो हि प्रजा मा द्यावापृथिवी अभि शूशुचो मान्तरिक्षं

मा वनस्पतीनित्याहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः शमयति प्रैतुं वाजी
कनिक्रददित्याह वाजी ह्येष नानन्दद्रासभः पत्वेति (२६)

आह रासभ इति ह्येतमृषयोऽवदन्भरन्त्रिग्न्युरीष्यमित्याहाग्निः
ह्येष भरति मा पाद्यायुषः पुरेत्याहायुरेवास्मिन्दधाति तस्माद्भर्दभः
सर्वमायुरेति तस्माद्भर्दभे पुरायुषः प्रमीते बिभ्यति वृषाग्निं
वृषणम्भरन्त्रित्याह वृषा ह्येष वृषाग्निरपां गर्भम् (२७)

समुद्रियमित्याहापाः ह्येष गर्भो यदग्निरग्र आ याहि
वीतय इति वा इमौ लोकौ व्यैतामग्र आ याहि वीतय इति
यदाहानयोर्लोकयोर्वीत्यै प्रच्युतो वा एष आयतनादगतः प्रतिष्ठाः
स एतर्ह्यध्वर्युं च यजमानं च ध्यायत्यृतः सत्यमित्याहेयं वा
ऋतमसौ (२८)

सत्यमनयोरेवेनं प्रतिष्ठापयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यजमानो
वरुणो वा एष यजमानमभ्येति यदग्निरुपनद्ध ओषधयः प्रति
गृहीताग्निमेतमित्याह शान्त्यै व्यस्यन्विश्वा अमतीररातीरित्याह
रक्षसामपहत्यै निषीदन्त्रो अपं दुर्मतिः हनदित्याह प्रतिष्ठित्या
ओषधयः प्रति मोदध्वम्॥ (२९)

अस्त्वनुष्टुबंसि सादयत्यारूढः पत्वेति गर्भमसौ मौदध्वं द्विचत्वारिंशच्च॥ [५]

एनमित्याहोषधयो वा अग्नेर्भागधेयं ताभिरेवेनः समर्धयति पुष्पावतीः सुपिप्पला इत्याह तस्मादोषधयः
फलं गृह्णन्त्ययं वो गर्भं ऋत्विजः प्रब्रूय सधस्थमासददित्याह याभ्य एवैनं प्रच्यावयति तास्वेवेनं प्रति

छापयति द्वाभ्यामुपाबंहरति प्रतिष्ठित्यै (०) ॥ [६]

वा॒रु॒णो वा अ॒ग्निरु॒प॒न॒द्धो वि पा॒ज॒सेति॒ वि स्र॑सयति
सवि॒तृप्र॑सूत ए॒वास्य॒ विषू॑चीं वरुणमे॒निं वि सृ॑जत्य॒प उप॑
सृ॒ज॒त्यापो वै शा॒न्ताः शा॒न्ताभि॑रे॒वास्य॒ शुच॑ शमयति ति॒सृभि॑रु॒पं
सृ॒जति॒ त्रिवृ॑द्वा अ॒ग्निर्या॒वा॒ने॒वाग्नि॑स्तस्य॒ शुच॑ शमयति मि॒त्रः
स॒सृ॒ज्यं पृ॒थि॒वीमि॒त्याह॑ मि॒त्रो वै शि॒वो दे॒वाना॒न्ते॒नैव॑ (३१)

ए॒न॒स॒ सृ॑जति॒ शान्त्यै॒ यद्वा॒म्याणा॒म्पात्रा॑णां क॒पालैः
स॒सृ॒जेद्वा॒म्याणि॒ पात्रा॑णि शु॒चा॒र्पये॑दर्मक॒पालैः स॒सृ॒जत्ये॒तानि॒
वा अ॑नु॒पजी॒वनी॒यानि॒ तान्ये॒व शु॒चा॒र्पय॑ति शर्क॑राभिः स॒सृ॒जति॒
धृ॒त्या अथो॑ श॒त्वाया॑जलो॒मैः स॒सृ॒जत्ये॒षा वा अ॒ग्नेः प्रि॒या
त॒नूर्य॑द॒जा प्रि॒ययै॒वैनं॑ त॒नुवा॒ स॒सृ॒जत्यथो॑ तेज॑सा कृ॒ष्णाजि॒नस्य॒
लोम॑भिः सम् (३२)

सृ॒जति॒ यज्ञो॑ वै कृ॒ष्णाजि॒नं य॒ज्ञेनै॒व य॒ज्ञं स॒सृ॒जति॒ रु॒द्राः
स॒म्भृत्य॑ पृ॒थि॒वीमि॒त्याहै॒ता वा ए॒तं दे॒वता॒ अ॒ग्ने स॒मभ॑रं ताभि॑रे॒वैनं॑
स॒म्भ॑रति म॒खस्य॒ शिरो॑ऽसी॒त्याह॑ य॒ज्ञो वै म॒खस्तस्यै॒तच्छि॒रो
यदु॒खा तस्मा॑दे॒वमा॑ह य॒ज्ञस्य॑ प॒दे स्थ॒ इत्या॑ह य॒ज्ञस्य॒ ह्येते॑ (३३)

प॒दे अथो॑ प्रति॒ष्ठित्यै॒ प्रा॒न्याभि॑र्यच्छत्य॒न्वन्यै॑र्मन्त्रयते
मिथु॑न॒त्वाय॒ त्र्यु॒द्धिं करो॑ति त्रयं इ॒मे लो॒का ए॒षां लो॒काना॒मास्यै॑
छन्दा॑भिः करोति वी॒र्यं॑ वै छन्दा॑सि वी॒र्येणै॒वैनं॑ करोति यजु॑षा

बिलं करोति व्यावृत्या इयतीं करोति प्रजापतिना यज्ञमुखेन
 सम्मितां द्विस्तनां करोति द्यावापृथिव्योर्दोहाय चतुः स्तनां करोति
 पशूनां दोहायाष्टास्तनां करोति छन्दसां दोहाय नवाश्रिमभिचरतः
 कुर्यात्त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्यै कृत्वाय
 सा महीमुखामिति नि दधाति देवतांस्वेवैनां प्रतिं षापयति॥ (३४)

तेनैव लोमभिः समेते अभिचरन्तु एकविंशतिश्च॥ [७]

सप्तभिर्धूपयति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः शिरं
 एतद्यज्ञस्य यदुखा शीर्षन्नेव यज्ञस्य प्राणान्दधाति तस्मात्सप्त
 शीर्षन्प्राणा अश्वशकेन धूपयति प्राजापत्यो वा अश्वः
 सयोनित्वायादितिस्त्वेत्याहेयं वा अदितिरदित्यैवादित्यां
 खनत्यस्या अक्रूरङ्गाराय न हि स्वः स्वः हिनस्ति देवानां त्वा
 पत्नीरित्याह देवानाम् (३५)

वा एतां पत्नयोऽग्नेऽकुर्वन्ताभिरेवैनां दधाति धिषणास्त्वेत्याह
 विद्या वै धिषणां विद्याभिरेवैनामभीन्द्रे ग्रास्त्वेत्याह छन्दांसि वै
 ग्राश्छन्दाभिरेवैनां श्रपयति वरूत्रयस्त्वेत्याह होत्रा वै वरूत्रयो
 होत्राभिरेवैनां पचति जनयस्त्वेत्याह देवानां वै पत्नीः (३६)

जनयस्ताभिरेवैनां पचति षड्भिः पंचति षड्वा ऋतव
 ऋतुभिरेवैनां पचति द्विः पचन्त्वित्याह तस्माद्विः संवत्सरस्य
 सस्यम्पच्यते वारुण्युखाभीद्धा मैत्रियोपैति शान्त्यै देवस्त्वा

सवि॒तो॒द्व॒प॒त्वित्या॑ह॒ सवि॒तृ॒प्र॒सू॒त ए॒वैनां॑ ब्र॒ह्म॒णा दे॒वता॑भि॒रु॒द्व॒प॒त्य॒प॒द्य॒मा
पृ॒थि॒व्याशा॑ दि॒श आ पृ॑ण (३७)

इत्या॑ह॒ तस्मा॑द॒ग्निः सर्वा॑ दि॒शोऽनु॒ वि भा॒त्युत्ति॑ष्ठ बृ॒हती
भ॒वो॒र्ध्वा ति॑ष्ठ ध्रु॒वा त्वमि॒त्या॑ह॒ प्रति॑ष्ठि॒त्या अ॒सुर्य॑म्पा॒त्रम॑ना॒च्छृ॒ण॒मा
च्छृ॒ण॒ति दे॒व॒त्रा॒कर॒जक्षी॑रेणा॒ च्छृ॒ण॒ति पर॑मं वा ए॒तत्प॒यो यद॑जक्षी॒रं
प॒र॒मे॒णै॒वैना॑म्प॒यसा॑ च्छृ॒ण॒ति यजु॑षा॒ व्यावृ॑त्त्यै॒ छन्दा॑भि॒रा च्छृ॒ण॒ति
छन्दा॑भि॒र्वा ए॒षा क्रि॑यते॒ छन्दा॑भि॒रे॒व छन्दा॑ऽस्या च्छृ॒ण॒ति॥ (३८)

आह॒ दे॒वानां॑ वै प॒त्नीः पृ॒णैषा॑ षट्॥ [८]

एक॑वि॒ंश॒त्या मा॒षैः पुरु॑षशी॒र्षम॑च्छै॒त्यमे॒ध्या वै मा॒षा
अमे॒ध्यम्पुरु॑षशी॒र्षम॑मे॒ध्यैरे॒वास्या॑मे॒ध्यं नि॒रव॑दाय॒ मेध्यं॑ कृ॒त्वा
ह॒र॒त्येक॑वि॒ंश॒तिर्भव॑न्त्येकवि॒ंशो वै पुरु॑षः॒ पुरु॑षस्या॒स्यै व्यृ॑द्धं
वा ए॒तत्प्रा॒णैर॑मे॒ध्यं यत्पुरु॑षशी॒र्षं स॑प्तधा॒ वितृ॑णां॒ वल्मी॑क॒वपां॑
प्रति॒ नि द॑धाति॒ सप्त॑ वै शी॒र्ष॒ण्याः प्रा॒णाः प्रा॒णैरे॒वैन॑त्सम॒र्धय॑ति
मे॒ध्य॒त्वाय॒ याव॑न्तः (३९)

वै मृ॒त्युब॑न्ध॒वस्तेषां॑ य॒म आधि॑प॒त्यं परी॑याय॒ यम॑गा॒थाभिः॑ परि॒
गाय॑ति॒ यमा॑दे॒वैन॑द्वृ॒ङ्के ति॒सृभिः॑ परि॒ गाय॑ति॒ त्रयं॑ इ॒मे लो॒का ए॒भ्य
ए॒वैन॑ल्लो॒केभ्यो॑ वृ॒ङ्के तस्मा॑द्वा॒यते॑ न दे॒य॒ङ्गाथा॑ हि तद्वृ॒ङ्केऽग्नि॑भ्यः॒ पशू॑ना
ल॑भते॒ कामा॑ वा अ॒ग्नयः॑ का॒माने॒वाव॑ रुन्धे॒ यत्प॒शून्नाल॑भे॒तान॑व॒रुद्धा॑
अ॒स्य (४०)

प॒शवः॑ स्युर्यत्पर्य॑ग्निकृतानु॒त्सृजे॑द्यज्ञवेश॒सं कुर्या॑द्यत्स॒ऽस्थापये॑द्य
 शी॒र्षाणि॑ स्युर्यत्प॒शूना॒लभ॑न्ते तेनैव प॒शूनव॑ रुन्धे॒ यत्पर्य॑ग्निकृतानु॒त्सृज॑न्
 शी॒र्ष्णामया॑तयामत्वाय प्राजाप॒त्येन॒ सऽ॒स्थापय॑ति य॒ज्ञो वै
 प्र॒जाप॑तिर्यज्ञ ए॒व य॒ज्ञं प्र॑ति॒ ष्ठाप॑यति प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत॒ स
 रि॑रिचानो॑ऽमन्यत॒ स ए॒ता आ॒प्रीर॑पश्य॒त्ताभिर्वै॑ स मु॒खतः॑ (४१)

आ॒त्मान॒माप्री॑णीत॒ यदे॒ता आ॒प्रियो॒ भव॑न्ति य॒ज्ञो वै
 प्र॒जाप॑तिर्यज्ञमे॒वैताभि॑र्मु॒खत॒ आ॒ प्री॑णा॒त्यप॑रिमितच्छन्दसो
 भव॑न्त्यप॑रिमितः प्र॒जाप॑तिः प्र॒जाप॑ते॒रास्या॑ ऊनातिरि॒क्ता मि॑थुनाः
 प्रजा॑त्यै लोम॒शं वै॒ नामै॑तच्छन्दः प्र॒जाप॑तेः प॒शवो॑ लोम॒शाः
 प॒शूने॒वाव॑ रुन्धे॒ सर्वा॑णि॒ वा ए॒ता रू॒पाणि॑ सर्वा॑णि रू॒पाण्य॒ग्नौ
 चि॒त्यै क्रि॑यन्ते॒ तस्मा॑दे॒ता अ॒ग्नेश्चित्य॑स्य (४२)

भ॒व॒न्त्येक॑वि॒ंशति॒॑ सामि॑धेनीरन्वा॒ह रु॒ग्वा ए॑कवि॒ंशो
 रुच॑मे॒व ग॑च्छत्यथो॑ प्रति॒ष्ठामे॒व प्र॑ति॒ष्ठा ह्ये॑कवि॒ंशश्च॑तुर्वि॒ंशति॑मन्वा॒ह
 चतु॑र्वि॒ंशति॑रर्धमा॒साः सं॑वत्सरः सं॑वत्सरो॑ऽग्निर्वै॒श्वान॑रः सा॒क्षादे॒व
 वै॒श्वान॑रमव॑ रुन्धे॒ परा॑चीरन्वा॒ह परा॑डि॒व हि सु॑व॒र्गो लो॒कः
 समा॑स्त्वा॒ग्न ऋ॒तवो॑ वर्धय॒न्त्वित्या॑ह॒ समा॑भिरे॒वाग्निं॑ वर्धयति (४३)

ऋ॒तुभिः॑ सं॑वत्सरं वि॒श्वा आ॒ भा॑हि प्र॒दिशः॑ पृथि॒व्या
 इ॒त्याह॑ तस्मा॑द॒ग्निः सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ वि॒ भा॑ति प्रत्यौ॑हताम॒श्विना॑
 मृ॒त्युम॑स्मा॒दित्या॑ह॒ मृ॒त्युमे॒वास्मा॑दप॒ नुद॑त्युद्वयं॒ तम॑स॒स्परी॑त्याह॒

पाप्मा वै तमः पाप्मानमेवास्मादप हन्त्यगन्म ज्योतिरुत्तममित्याहासौ
 वा आदित्यो ज्योतिरुत्तममादित्यस्यैव सायुज्यं गच्छति
 न संवत्सरस्तिष्ठति नास्य श्रीस्तिष्ठति यस्यैताः क्रियन्ते
 ज्योतिष्मतीमुत्तमामन्वाह ज्योतिरेवास्मा उपरिष्ठादधाति सुवर्गस्य
 लोकस्यानुख्यात्यै॥ (४४)

यावन्तोऽस्य मुखतश्चित्यस्य वर्धयत्यादित्योऽष्टाविंशतिश्च॥ [९]

षड्भिर्दीक्षयति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं दीक्षयति
 सप्तभिर्दीक्षयति सप्त छन्दांसि छन्दोभिरेवैनं दीक्षयति विश्वे
 देवस्य नेतुरित्यनुष्टुभोत्तमया जुहोति वाग्वा अनुष्टुप्तस्मात्प्राणानां
 वागुत्तमैकस्मादक्षरादनामप्रथमम्पदम् तस्माद्यद्वाचोऽनामं
 तन्मनुष्या उप जीवन्ति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि प्रजा-
 पतिः (४५)

प्रजापतेरास्य न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा
 असृजत प्रजानां सृष्ट्यै यदर्चिषि प्रवृज्याद्भूतमव रुन्धीत
 यदङ्गारेषु भविष्यदङ्गारेषु प्र वृणक्ति भविष्यदेवाव रुन्धे भविष्यद्धि
 भूयो भूताद्वाभ्यां प्र वृणक्ति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मणा वा
 एषा यजुषा सम्भृता यदुखा सा यद्विद्येतार्तिमार्च्छेत् (४६)

यजमानो हन्येतास्य यज्ञो मित्रेतामुखां तपेत्याह ब्रह्म वै
 मित्रो ब्रह्मन्नेवैनं प्रति ष्ठापयति नार्तिमार्च्छति यजमानो नास्य

यज्ञो हन्यते यदि भिद्येत तैरेव कपालैः सः सृजेत्सैव ततः
प्रायश्चित्तिर्यो गतश्रीः स्यान्मथित्वा तस्याव दध्याद्भूतो वा एष स
स्वां (४७)

देवतामुपैति यो भूतिकामः स्याद्य उखायै सम्भवेत्स
एव तस्य स्यादतो ह्येष सम्भवत्येष वै स्वयम्भूर्नाम भवत्येव
यं कामयेत भ्रातृव्यमस्मै जनयेयमित्यन्यतस्तस्याहृत्याव
दध्यात्साक्षादेवास्मै भ्रातृव्यं जनयेत्यम्बरीषादन्नकामस्याव
दध्यादम्बरीषे वा अन्नम्प्रियते सयोन्येवान्नम् (४८)

अव रुन्धे मुञ्जानव दधात्यूर्ग्वै मुञ्जा ऊर्जमेवास्मा अपि
दधात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत स क्रुमुकम्प्राविशत् क्रुमुकमव दधाति
यदेवास्य तत्र न्यक्तं तदेवाव रुन्ध आज्येन सं यौत्येतद्वा अग्नेः
प्रियं धाम यदाज्यं प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयत्यथो तेजसा (४९)

वैकंकतीमा दधाति भा एवाव रुन्धे शमीमयीमा दधाति शान्त्यै
सीद त्वं मातुरस्या उपस्थ इति तिसृभिर्जातमुप तिष्ठते त्रयं इमे
लोका एष्वेव लोकेष्वाविदं गच्छत्यथो प्राणानेवात्मन्धत्ते॥ (५०)

प्रजापतिरुच्छेत्स्वामेवान्नं तेजसा चतुस्त्रिंशच्च॥ [१०]

न हं स्म वै पुराग्निरपंरशुवृक्णं दहति तदस्मै
प्रयोग एवर्षिरस्वदयद्यदग्ने यानि कानि चेति समिधमा
दधात्यपंरशुवृक्णमेवास्मै स्वदयति सर्वमस्मै स्वदते य एवं

वेदौदुम्बरीमा दधात्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवास्मा अपि दधाति
प्रजापतिरग्निमसृजत त९ सृष्ट९ रक्षा९सि (५१)

अजिघा९सन्थ्स एतद्राक्षोघ्नमपश्यत्तेन वै स रक्षा९स्यपाहत
यद्राक्षोघ्नं भवत्यग्नेरेव तेन जाताद्रक्षा९स्यप हन्त्याश्वत्थीमा
दधात्यश्वत्थो वै वनस्पतीना९ सपत्नसाहो विजित्यै वैकङ्कतीमा
दधाति भा एवाव रुन्धे शमीमयीमा दधाति शान्त्यै स९शितम्मे
ब्रह्मोर्देषाम्बाहू अतिरमित्युत्तमे औदुम्बरी (५२)

वाचयति ब्रह्मणैव क्षत्र९ स९ श्यति क्षत्रेण ब्रह्म तस्माद्ब्राह्मणो
राज९न्यवानत्य९न्यम्ब्राह्मणं तस्माद्राज९न्यो ब्राह्मणवानत्य९न्य९
राज९न्यम्मृत्युर्वा एष यदग्निरमृत९ हिरण्य९ रुक्ममन्तरं
प्रति मुञ्चतेऽमृतमेव मृत्योरन्तर्धत्त एकवि९शतिनिर्बाधो
भवत्येकवि९शतिर्वै देवलोका द्वादश मासाः पञ्चतवस्त्रय
इमे लोका असावादित्यः (५३)

एकवि९श एतावन्तो वै देवलोकास्तेभ्य एव भ्रातृव्यमन्तरेति
निर्बाधैर्वै देवा असुरान्निर्बाधेऽकुर्वत तन्निर्बाधानां निर्बाधत्वन्निर्बाधी
भवति भ्रातृव्यानेव निर्बाधे कुरुते सावित्रिया प्रति मुञ्चते
प्रसूत्यै नक्तोषासेत्युत्तरयाहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यच्छते देवा
अग्निं धारयन्द्रविणोदा इत्याह प्राणा वै देवा द्रविणोदा
अहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यत्यं (५४)

प्राणैर्दाधारासीनः प्रति मुञ्चते तस्मादासीनाः प्रजाः प्र जायन्ते

कृष्णाजिनमुत्तरन्तेजो वै हिरण्यं ब्रह्म कृष्णाजिनन्तेजसा चैवैनं
 ब्रह्मणा चोभयतः परि गृह्णाति षडुद्यामः शिष्यं भवति षड्वा ऋतव
 ऋतुभिरेवैनमुद्यच्छते यद्वादशोद्यामः संवत्सरेणैव मौञ्जम्भवत्यूग्वै
 मुञ्जा ऊर्जैवैनः समर्धयति सुपर्णोऽसि गरुत्मानित्यवेक्षते
 रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे दिवं गच्छ सुवः पतेत्याह
 सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति॥ (५)

रक्षाऽस्यौदुम्बरी आदित्य उद्यत्य सञ्चतुर्विंशतिश्च॥ [११]

समिद्धो अञ्जन्कृदरम्मतीनां घृतमग्ने मधुमत्पिन्वमानः।
 वाजी वहन्वाजिनं जातवेदो देवानां वक्षि प्रियमा सधस्थम्।
 घृतेनाञ्जन्सम्पथो देवयानान्प्रजानन्वाज्यप्येतु देवान्। अनु त्वा
 सप्ते प्रदिशः सचन्ताः स्वधामस्मै यजमानाय धेहि। ईड्यश्वासि
 वन्द्यश्च वाजिन्नाशुश्वासि मेध्यश्च सप्ते। अग्निष्वा (५६)

देवैर्वसुभिः सजोषाः प्रीतं वह्निं वहतु जातवेदाः। स्तीर्णम्बर्हिः
 सुष्टीर्मा जुषाणोरु पृथु प्रथमानं पृथिव्याम्। देवेभिर्युक्तमदितिः
 सजोषाः स्योनं कृण्वाना सुविते दधातु। एता उ वः सुभगा
 विश्वरूपा वि पक्षोभिः श्रयमाणा उदातैः। ऋष्याः सतीः कवषः
 शुम्भमाना द्वारो देवीः सुप्रायणा भवन्तु। अन्तरा मित्रावरुणा चरन्ती
 मुखं यज्ञानामभि संविदाने। उषासा वाम् (५७)

सुहिरण्ये सुशिल्पे ऋतस्य योनाविह सादयामि। प्रथमा वाः

सर॒थिना॑ सु॒वर्णा॑ दे॒वौ पश्य॑न्तौ भुव॑नानि विश्वा॑। अपि॑प्रयं चोद॑ना
वा॒म्मिमा॑ना॒ होता॑रा ज्योतिः॑ प्र॒दिशा॑ दि॒शन्ता॑। आ॒दित्यै॑र्नो भार॑ती
वष्टु॑ य॒ज्ञं सर॑स्वती स॒ह रु॒द्रैर्न॑ आ॒वीत्। इडो॑प॒हूता॒ वसु॑भिः स॒जोषा॑
य॒ज्ञं नो॑ दे॒वीर॒मृते॑षु धत्त। त्वष्टा॑ वी॒रं दे॒वका॑मं ज॒जान् त्वष्टु॑र॒वा
जायत॑ आ॒शुर॒श्वः। (५८)

त्वष्टे॑दं विश्व॑म्भुवनं ज॒जान् ब॒होः क॒र्तार॑मि॒ह यक्षि॑ होतः।
अश्वो॑ घृ॒तेन॒ त्मन्या॒ सम॑क्त॒ उप॑ दे॒वां ऋ॑तुशः पाथ॑ एतु।
वन॒स्पति॑र्दे॒वलोक॑म्प्र॒जान॑न्न॒ग्निना॑ ह॒व्या स्व॑दितानि॒ वक्षत्।
प्र॒जाप॑ते॒स्तप॑सा वावृ॒धानः स॒द्यो जा॒तो दधि॑षे य॒ज्ञम॑ग्ने।
स्वाहा॑कृतेन ह॒विषा॑ पुरो॒गा या॒हि सा॒ध्या ह॒विर॑दन्तु दे॒वाः॥ (५९)

अ॒ग्नि॒ध्वां वा॒मश्वो॑ द्वि॒चत्वारि॑शच्च॥ [१२]

विष्णु॑मुखा॒ अन्न॑पते॒ याव॑ती वि॒ वै पुं॑रुषमा॒त्रेणा॑ग्ने तव॒ श्रवो॑ ब्रह्मं ज॒ज्ञान॑स्व॒यमा॑तृ॒णामे॑षां वै
प॒शुर्गा॑य॒त्री क॑स्त्वा द्वा॒दश॑॥ [१३] विष्णु॑मुखा॒ अप॑चितिमा॒न् वि वा॑ ए॒ताव॑ग्ने तव॒ स्वय॑मा॒तृणां॑ वि॒पूची॑नानि
गा॒य॒त्री च॑तुः षष्टिः॥ 64॥ विष्णु॑मुखास्त॒नुवै॑ भुवत्॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

विष्णु॑मुखा॒ वै दे॒वाश्छ॑न्दो॒भिरि॒माँल्लो॑कान॑नप॒ज्यम॒भ्यज॑यन्
यद्विष्णु॑क्र॒मान्क्रम॑ते॒ विष्णु॑रे॒व भू॒त्वा यज॑मान॒श्छ॑न्दो॒भिरि॒माँल्लो॑कान॑नप

जयति विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहेत्याह गायत्री वै पृथिवी
त्रैलुभमन्तरिक्षम् जागती द्यौरानुष्टुभीर्दिशश्छन्दोभिरेवेमाल्लोकान्
यथापूर्वमभि जयति प्रजापतिरग्निमसृजत सोऽस्मात्सृष्टः (१)

पराङ्मतेतयान्वैदक्रन्ददिति तया वै सोऽग्नेः प्रियं
धामावारुन्ध यदेतामन्वाहाग्नेरेवैतया प्रियं धामाव रुन्ध ईश्वरो वा
एष पराङ्मदधो यो विष्णुक्रमान्क्रमते चतसृभिरा वर्तते चत्वारि
छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः प्रियामेवास्य
तनुवमभि (२)

पर्यावर्तते दक्षिणा पर्यावर्तते स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तते
तस्माद्वक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथो आदित्यस्यैवावृतमनु
पर्यावर्तते शुनःशेषमार्जीगर्ति वरुणोऽगृह्णात्स एतां वारुणीमपश्यत्तया
वै स आत्मानं वरुणपाशादमुश्चद्वरुणो वा एतं गृह्णाति य
उखाम्प्रतिमुञ्चत उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदित्याहात्मानमेवैतया (३)

वरुणपाशान्मुञ्चत्या त्वाहार्षमित्याहा ह्येनः हरति
ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिरित्याह प्रतिष्ठित्यै विशस्त्वा सर्वा
वाञ्छन्वित्याह विशैवेनः समर्धयत्यस्मिन्नाष्ट्रमधि श्रयेत्याह
राष्ट्रमेवास्मिन्ध्रुवमकर्य कामयेत राष्ट्रं स्यादिति तम्मनसा
ध्यायेद्राष्ट्रमेव भवति (४)

अग्ने बृहन्नुषसामूर्ध्वो अंस्थादित्याहाग्रमेवेनः समानानां

करोति निर्जग्मिवान्तमस इत्याह तम एवास्मादप हन्ति
ज्योतिषागादित्याह ज्योतिरेवास्मिन्दधाति चतसृभिः सादयति
चत्वारि छन्दांसि छन्दाभिरेवातिछन्दसोत्तमया वर्षं वा एषा
छन्दसां यदतिच्छन्दा वर्षमेवैनं समानानां करोति सद्वती (५)

भवति सत्त्वमेवैनं गमयति वात्सप्रेणोप तिष्ठत एतेन वै
वत्सप्रीर्भालन्दनोऽग्नेः प्रियं धामावारुन्धाग्नेरेवैतेन प्रियं धामाव रुन्ध
एकादशम्भवत्येकधैव यजमाने वीर्यं दधाति स्तोमेन वै देवा
अस्मिँल्लोक आर्ध्ववच्छन्दोभिरमुष्मिन्स्तोमस्येव खलु वा एतद्रूपं
यद्वात्सप्रम्यद्वात्सप्रेणोपतिष्ठते (६)

इममेव तेन लोकमभि जयति यद्विष्णुक्रमान्क्रमतेऽमुमेव
तैर्लोकमभि जयति पूर्वेद्युः प्र क्रामत्युत्तरेद्युरूपं तिष्ठते तस्माद्योगे-
ऽन्यासां प्रजानाम्मनः क्षेमेऽन्यासान्तस्माद्यायावरः क्षेम्यस्येशे
तस्माद्यायावरः क्षेम्यमध्यवस्यति मुष्टी करोति वाचं यच्छति
यज्ञस्य धृत्यै॥ (७)

सृष्टोऽन्यतया भवति सद्वत्युपतिष्ठते द्विचत्वारिंशच्च॥ [१]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देहीत्याहाग्निर्वा अन्नपतिः स एवास्मा अन्नं
प्र यच्छत्यनमीवस्य शुष्मिण इत्याहायक्ष्मस्येति वावैतदाह प्र
प्रदातारं तारिष ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पद इत्याहाशिषमेवैतामा
शास्तु उदु त्वा विश्वे देवा इत्याह प्राणा वै विश्वे देवाः (८)

प्राणैरेवैनमुद्यच्छतेऽग्ने भरन्तु चित्तिभिरित्याह यस्मा एवैनं चित्तायोद्यच्छते तेनैवैनं समर्धयति चतसृभिरा सादयति चत्वारि छन्दांसि छन्दाभिरेवातिच्छन्दसोत्तमया वर्ष्म वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा वर्ष्मेवैनं समानानां करोति सद्धती भवति सत्त्वमेवैनं गमयति प्रेदग्ने ज्योतिष्मान् (१)

याहीत्याह ज्योतिरेवास्मिन्दधाति तनुवा वा एष हिंनस्ति यं हिंनस्ति मा हिंसीस्तनुवा प्रजा इत्याह प्रजाभ्यं एवैनं शमयति रक्षांसि वा एतद्यज्ञं संचन्ते यदनं उथ्सर्जत्यक्रन्ददित्यन्वाह रक्षसामपहत्या अनंसा वहन्त्यपंचितिमेवास्मिन्दधाति तस्मादनस्वी च रथी चातिथीनामपंचिततमौ (१०)

अपंचितिमान्भवति य एवं वेद समिधाऽग्निं दुवस्यतेति घृतानुषिक्तामवसिते समिधमा दधाति यथातिथय आगताय सर्पिष्वदातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्गायत्रिया ब्राह्मणस्य गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभा राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्योऽप्सु भस्म प्रवेशयत्यप्सुयोनिर्वा अग्निः स्वामेवैनं योनिं गमयति तिसृभिः प्रवेशयति त्रिवृद्धे (११)

अग्निर्यावानेवाग्निस्तम्प्रतिष्ठां गमयति परा वा एषोऽग्निं वपति योऽप्सु भस्म प्रवेशयति ज्योतिष्मतीभ्यामव दधाति ज्योतिरेवास्मिन्दधाति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै परा वा एष प्रजां पशून् वपति योऽप्सु भस्म प्रवेशयति पुनरूर्जा सह रय्येति पुनरुदैति

प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते पुनस्त्वादित्याः (१२)

रुद्रा वसंवः समिन्धतामित्याहेता वा एतं देवता अग्रे
समैन्धत ताभिरेवैनं५ समिन्द्रे बोधा स बोधीत्युप तिष्ठते
बोधयत्येवैनन्तस्मात्सुत्वा प्रजाः प्र बुध्यन्ते यथास्थानमुप तिष्ठते
तस्माद्यथास्थानम्पशवः पुनरेत्योप तिष्ठन्ते॥ (१३)

वै विश्वे देवा ज्योतिष्मानपचिततमौ त्रिवृद्धा आदित्या द्विचत्वारिंशच्च॥—————[२]

यावन्ती वै पृथिवी तस्यै यम आधिपत्यं परीयाय यो वै
यमं देवयजनमस्या अनिर्याच्याग्निं चिनुते यमार्यैनं५ स चिनुते-
ऽपेतेत्यध्यवसाययति यममेव देवयजनमस्यै निर्याच्यात्मनेऽग्निं
चिनुत इष्वग्रेण वा अस्या अनामृतमिच्छन्तो नाविन्दन्ते देवा
एतद्यजुरपश्यन्नपेतेति यदेतेनाध्यवसाययति (१४)

अनामृत एवाग्निं चिनुत उद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं तदपं
हन्त्यपोऽवोक्षति शान्त्यै सिकता नि वपत्येतद्वा अग्रेर्वैश्वानरस्य
रूपं५ रूपेणैव वैश्वानरमव रुन्ध ऊषान्नि वपति पुष्टिर्वा एषा
प्रजननं यदूषाः पुष्ट्यामेव प्रजननेऽग्निं चिनुतेऽथो संज्ञानं एव
संज्ञानं५ ह्येतत् (१५)

पशूनां यदूषा द्यावापृथिवी सहास्तान्ते वियती अब्रूतामस्त्वेव
नौ सह यज्ञियमिति यदमुष्या यज्ञियमासीत्तदस्यामदधात्
ऊषां अभवन् यदस्या यज्ञियमासीत्तदमुष्यामदधात्तददश्चन्द्रमसि

कृष्णमूषान्निवपन्नदो ध्यायेद्वावापृथिव्योरेव यज्ञियेऽग्निं चिनुतेऽयं
सो अग्निरिति विश्वामित्रस्य (१६)

सूक्तम्भवत्येतेन वै विश्वामित्रोऽग्नेः प्रियं धामावारुन्धाग्नेरेवैतेन
प्रियं धामाव रुन्धे छन्दोभिर्वै देवाः सुवर्गं लोकमायश्चतस्रः
प्राचीरुपं दधाति चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेव तद्यजमानः
सुवर्गं लोकमेति तेषां सुवर्गं लोकं यतां दिशः समं वीयन्त ते
द्वे पुरस्तात्समीची उपादधत द्वे (१७)

पश्चात्समीची ताभिर्वै ते दिशोऽदृहन् यद्वे पुरस्तात्समीची
उपदधाति द्वे पश्चात्समीची दिशां विधृत्या अथो पशवो वै
छन्दांसि पशून्वास्मै समीचो दधात्यष्टावुपं दधात्यष्टाक्षरा
गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तं चिनुतेऽष्टावुपं दधात्यष्टाक्षरा
गायत्री गायत्री सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद सुवर्गस्य लोकस्य (१८)

प्रज्ञात्यै त्रयोदश लोकं पृणा उपं दधात्येकविंशतिः सम्पद्यन्ते
प्रतिष्ठा वा एकविंशः प्रतिष्ठा गार्हपत्य एकविंशस्यैव प्रतिष्ठा
गार्हपत्यमनु प्रति तिष्ठति प्रत्यग्निं चिक्यानस्तिष्ठति य एवं वेद
पञ्चचितीकं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशवो
यज्ञमेव पशून्व रुन्धे त्रिचितीकं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्रयं इमे
लोका एष्वेव लोकेषु (१९)

प्रति तिष्ठत्येकचितीकं चिन्वीत तृतीयं चिन्वान एकधा
वै सुवर्गो लोक एकवृत्तैव सुवर्गं लोकमेति पुरीषेणाभ्यूहति

तस्मा॑न्मा॒ऽसेना॑स्थि॒ छन्न॑न्न दु॒श्चर्मा॑ भवति॒ य ए॒वं वेद॑ पञ्च चि॒तयो॑
भवन्ति॒ पञ्च॑भिः॒ पुरी॑षैर॒भ्यूह॑ति दश॒ सम्प॑द्यन्ते दशा॑क्षरा वि॒राडन्न॑
वि॒राड्विरा॑ज्ये॒वान्नाद्ये॑ प्रति॒ तिष्ठ॑ति॥ (२०)

अ॒द्यव॒साय॑र्यति॒ ह्येत॑द्वि॒श्वमि॑न्नस्यादधत् द्वे लो॒कस्य॑ लो॒केषु॑ स॒प्तच॑त्वारि॒शच्च॑॥ [३]

वि वा ए॒तौ द्वि॑षाते॒ यश्च॑ पु॒राग्निर्य॑श्चो॒खाया॑ऽसि॒ समि॑त॒मिति॑
चत॒सृभिः॑ सं नि व॑पति च॒त्वारि॒ छन्दा॑ऽसि॒ छन्दा॑ऽसि॒ खलु॑ वा
अ॒ग्नेः प्रि॒या त॒नूः प्रि॒ययै॑वैनौ॒ तनु॑वा॒ सऽशा॑स्ति॒ समि॑त॒मित्या॑ह
तस्मा॑द्ब्रह्म॑णा क्ष॒त्रऽसमे॑ति॒ यथ्सं॑न्यु॒ष्य वि॑हर॑ति॒ तस्मा॑द्ब्रह्म॑णा क्ष॒त्रं
व्यैत्यु॑तुभिः (२१)

वा ए॒तं दी॑क्षयन्ति॒ स ऋ॒तुभि॑रे॒व वि॒मुच्यो॑ मा॒तेव॑ पु॒त्रं पृ॑थि॒वी
पु॒री॒ष्यमि॑त्या॒हर्तु॑भि॒रेवैनं॑ दीक्षयि॒त्वर्तु॑भिर्वि॒ मुञ्च॑ति॒ वैश्वान॑र्या
शि॒क्यमा॑ द॒त्ते स्व॒दय॑त्ये॒वैन॑नैर्ऋ॒तीः कृ॒ष्णास्ति॒स्रस्तु॑ष॒पक्वा॑ भवन्ति॒
निर्ऋ॑त्यै॒ वा ए॒तद्वा॑ग॒धेयं॑ यत्तुषा॒ निर्ऋ॑त्यै॒ रूपं॑ कृ॒ष्णऽरू॒पेणै॒व
निर्ऋ॑तिं॒ निर॑व॒दय॑त॒ इमां॑ दि॒शं यन्त्ये॑षा (२२)

वै निर्ऋ॑त्यै दि॒ग्ब्र॒ह्मा॒यामे॒व दि॒शि निर्ऋ॑तिं॒ निर॑व॒दय॑ते॒ स्वकृ॑त॒
इ॒रि॒ण उ॑प॒ दधा॑ति प्र॒दरे॒ वैत॑द्वै निर्ऋ॑त्या आ॒यत॑न॒ऽस्व ए॒वाय॑त॒ने
निर्ऋ॑तिं॒ निर॑व॒दय॑ते शि॒क्यम॑भ्यु॒प दधा॑ति नैर्ऋ॒तो वै पा॑शः
सा॒क्षादे॑वैनं॒ निर्ऋ॑तिपा॒शान्मु॑ञ्चति॒ तिस्र॑ उ॒प दधा॑ति त्रेधा॒विहि॑तो॒ वै
पु॒रुषो॑ यावा॑ने॒व पु॒रुष॑स्तस्मा॒न्निर्ऋ॑तिम॒व य॑जते॒ परा॑चीरु॒प (२३)

दधाति पराचीमेवास्मान्निर्ऋतिं प्र णुदतेऽप्रतीक्षमा
यन्ति निर्ऋत्या अन्तरहित्यै मार्जयित्वोपं तिष्ठन्ते मेध्यत्वाय
गार्हपत्यमुपं तिष्ठन्ते निर्ऋतिलोक एव चरित्वा पूता
देवलोकमुपावर्तन्त एकयोपं तिष्ठन्त एकधैव यजमाने वीर्यं
दधति निवेशनः संगमनो वसूनामित्याह प्रजा वै पशवो वसुं
प्रजयैवैनम्पशुभिः समर्धयन्ति॥ (२४)

ऋतुभिरेषा पराचीरुपाष्टाचत्वारिंशच्च॥ [४]

पुरुषमात्रेण वि मिमीते यज्ञेन वै पुरुषः सम्मितो यज्ञपुरुषैवेनं
वि मिमीते यावान्पुरुष ऊर्ध्वबाहुस्तावान्भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यं
वीर्येणैवेनं वि मिमीते पक्षी भवति न ह्यपक्षः पतितुमर्हत्यरत्निना
पक्षौ द्राघीयांसौ भवतस्तस्मात्पक्षप्रवयांसि वयांसि
व्याममात्रौ पक्षौ च पुच्छं च भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यम् (२५)

वीर्यसम्मितो वेणुना वि मिमीत आग्नेयो वै वेणुः सयोनित्वाय
यजुषा युनक्ति यजुषा कृषति व्यावृत्त्यै षड्भवेन कृषति षड्वा
ऋतव ऋतुभिरेवेनं कृषति यद्वादशगवेन संवत्सरेणैवेयं वा
अग्नेरतिदाहादभिभेत्सैतद्विगुणमपश्यत्कृष्टं चाकृष्टं च ततो वा इमां
नात्यदहद्यत्कृष्टं चाकृष्टं च (२६)

भवत्यस्या अनतिदाहाय द्विगुणं त्वा अग्निमुद्यन्तुमर्हतीत्याहुयत्
चाकृष्टं च भवत्यग्नेरुद्यत्या एतावन्तो वै पशवो द्विपादश्च

चतुष्पादश्च तान् यत्प्राचं उथ्सृजेद्बुद्रायापि दध्याद्यदक्षिणा
पितृभ्यो नि धुवेद्यत्प्रतीचो रक्षांसि हन्युरुदीच उथ्सृजत्येषा वै
देवमनुष्याणां शान्ता दिक् (२७)

तामेवैनाननूथ्सृजत्यथो खल्विमां दिशमुथ्सृजत्यसौ वा
आदित्यः प्राणः प्राणमेवैनाननूथ्सृजति दक्षिणा पर्यावर्तन्ते स्वमेव
वीर्यमनु पर्यावर्तन्ते तस्मादक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽर्थो
आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तन्ते तस्मात्परांश्चः पशवो वि तिष्ठन्ते
प्रत्यं च आ वर्तन्ते तिस्रस्तिस्त्रः सीताः (२८)

कृषति त्रिवृतमेव यज्ञमुखे वि यातयत्योषधीर्वपति
ब्रह्मणान्नमव रुन्धेऽर्केऽर्कश्चीयते चतुर्दशभिर्वपति सप्त
ग्राम्या ओषधयः सप्तारण्या उभयीषामवरुद्धा अन्नस्यान्नस्य
वपत्यन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ कृष्टे वपति कृष्टे ह्योषधयः प्रतितिष्ठन्त्यनुसीत
वपति प्रजात्यै द्वादशसु सीतासु वपति द्वादश मासाः संवत्सरः
संवत्सरेणैवास्मा अन्नम्पचति यदग्निचित् (२९)

अनवरुद्धस्याश्नीयादवरुद्धेन व्यृद्धोत ये वनस्पतीनाम्फलग्रहयस
ऽपि प्रोक्षेदनवरुद्धस्यावरुद्धौ दिग्भ्यो लोष्टान्धसमस्यति दिशामेव
वीर्यमवरुध्य दिशां वीर्येऽग्निं चिनुते यं द्विष्याद्यत्र स स्यात्तस्यै
दिशो लोष्टमा हरेदिषमूर्जमहमित आ दद इतीषमेवोर्जं तस्यै
दिशोऽव रुन्धे क्षोधुंको भवति यस्तस्यां दिशि भवत्युत्तरवेदिमुप

वपत्युत्तरवेद्या५ ह्यग्निश्चीयतेऽथो पशवो वा उत्तरवेदिः पशून्वाव
रुद्धेऽथो यज्ञपुरुषोऽनन्तरित्यै॥ (३०)

च भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यं यत्कृष्टश्चाकृष्टं च दिरुसीतां अग्निचिदव पञ्चविंशतिश्च॥ — [५]

अग्रे तव श्रवो वय इति सिकता नि वपत्येतद्वा अग्रेवैश्वानरस्य
सूक्त५ सूक्तेनैव वैश्वानरमव रुन्धे षड्भिर्नि वपति षड्वा ऋतवः
संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः साक्षादेव वैश्वानरमव रुन्धे समुद्रं
वै नामैतच्छन्दः समुद्रमनु प्रजाः प्र जायन्ते यदेतेन सिकता
निवपति प्रजानां प्रजननायेन्द्रः (३१)

वृत्राय वज्रं प्राहरत्स त्रेधा व्यभवत्स्फ्यस्तृतीय५ रथस्तृतीयं
यूपस्तृतीयं येऽन्तःशरा अशीर्यन्त ताः शर्करा अभवन्तच्छर्कराणां
शर्करत्वं वज्रो वै शर्कराः पशुरग्निर्यच्छर्कराभिरग्निं परिमिनोति
वज्रेणैवास्मै पशून्परि गृह्णाति तस्माद्वज्रेण पशवः परिगृहीतास्तस्मात्स्थ
नोप हरते त्रिसप्ताभिः (३२)

पशुकामस्य परि मिनुयात्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणाः
पशवः प्राणैरेवास्मै पशून्व रुन्धे त्रिणवाभिर्भ्रातृव्यवतस्त्रिवृतमेव
वज्रं५ सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्या अपरिमिताभिः परि
मिनुयादपरिमितस्यावरुद्धै यं कामयेतापशुः स्यादित्यपरिमित्य
तस्य शर्कराः सिकता व्यूहेदपरिगृहीत एवास्य विषूचीन५ रेतः
परा सिञ्चत्यपशुरेव भवति (३३)

यं कामयेत पशुमान्स्थ्यादिति परिमित्य तस्य शर्कराः सिकता व्यूहेत्परिगृहीत एवास्मै समीचीनः रेतः सिञ्चति पशुमानेव भवति सौम्या व्यूहति सोमो वै रेतोधा रेत एव तदधाति गायत्रिया ब्राह्मणस्य गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभा राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्यः शं युम्बारहस्पत्यम्मेधो नोपानमत्सोऽग्निम्प्राविशत् (३४)

सोऽग्नेः कृष्णो रूपं कृत्वोदायत् सोऽश्वं प्राविशत्सोऽश्वस्यावान्तरशफोऽभवद्यदश्वमाक्रमयति य एव मेधोऽश्वं प्राविशत्तमेवाव रुन्धे प्रजापतिनाग्निश्चेतव्यं इत्याहुः प्राजापत्योऽश्वो यदश्वमाक्रमयति प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते पुष्करपर्णमुप दधाति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपर्णः सयोनिमेवाग्निं चिनुतेऽपां पृष्ठमसीत्युप दधात्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपर्णः रूपेणैवैनदुप दधाति॥ (३५)

इन्द्रः पशुकामस्य भवत्यविशत्सयोनं विशतिश्च॥ [६]

ब्रह्म जज्ञानमिति रुक्ममुप दधाति ब्रह्ममुखा वै प्रजापतिः प्रजा असृजत् ब्रह्ममुखा एव तत्प्रजा यजमानः सृजते ब्रह्म जज्ञानमित्याहुः तस्माद्ब्राह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेद ब्रह्मवादिनो वदन्ति न पृथिव्यां नान्तरिक्षे न दिव्यग्निश्चेतव्यं इति यत्पृथिव्यां चिन्वीत पृथिवीः शुचार्पयेन्नोषधयो न वनस्पतयः (३६)

प्र जायेरन् यदन्तरिक्षे चिन्वीतान्तरिक्षः शुचार्पयेन्न

वयाँसि॑ प्र जायेर॑न् यद्वि॒वि चिन्वी॑त दिव॑ः शु॒चार्प॑येन्न
 पर्जन्यो॑ वर्षेद्रु॒क्कमुप॑ दधात्य॒मृतं॑ वै हि॒रण्यम॑मृतं॒ एवाग्निं॑ चि॒नुते॑
 प्रजा॑त्यै हि॒रण्यं पु॑रुषमुप॑ दधाति यज॑मानलो॒कस्य॑ वि॒धृत्यै॑
 यदिष्ट॑काया॒ आर्त॑ण्णमनूप॒दध्यात्प॑शूनां च॒ यज॑मानस्य च प्रा॒णमपि॑
 दध्यादक्षि॑णतः (३७)

प्राश्च॑मुप॑ दधाति दा॒धारं यज॑मानलो॒कत्र प॑शूनां च॒
 यज॑मानस्य च प्रा॒णमपि॑ दधात्यथो॒ खल्विष्ट॑काया॒ आर्त॑ण्णमनूप॑
 दधाति प्रा॒णाना॒मुत्सृ॑ष्ट्यै द्र॒प्सश्च॑स्क॒न्देत्य॑भि मृ॒शति॑ होत्रा॑स्वेवैनं
 प्रति॑ ष्ठापयति॒ सुचा॑वुप॑ दधा॒त्याज्य॑स्य पूर्णां का॑र्ष्मर्य॒मयीं॑ द॒ध्नः
 पूर्णामौदु॑म्बरीमि॒यं वै का॑र्ष्मर्य॒मय्य॑सावौदु॑म्बरी॒मे ए॒वोप॑ धत्ते (३८)

तूष्णी॑मुप॑ दधाति॒ न ही॑मे यजु॒षासु॑मर्हति॒ दक्षि॑णां
 का॑र्ष्मर्य॒मयीमु॑त्तरा॒मौदु॑म्बरी॒न्तस्मा॑दस्या॒ अ॒सावु॑त्तरा॒ज्यस्य॑ पूर्णां
 का॑र्ष्मर्य॒मयीं वज्रो॒ वा आ॒ज्यं वज्रः॑ का॑र्ष्मर्यो॒ वज्रेणै॑व य॒ज्ञस्य॑
 दक्षि॑णतो रक्षा॒ऽस्यप॑ हन्ति॒ द॒ध्नः पूर्णामौदु॑म्बरीम्प॒शवो॒ वै
 दध्य॑र्गुदु॒म्बरः॑ प॒शुष्वे॒वोर्जं॑ दधाति पूर्णे॒ उप॑ दधाति पूर्णे
 ए॒वैनम्॑ (३९)

अ॒मुष्मि॑ल्लो॒क उप॑ तिष्ठेते वि॒राज्य॑ग्निश्चै॒तव्यं॑ इत्या॒हुः सु॒ग्वै
 वि॒राड्र॑थ्सुचा॑वुप॒दधा॑ति वि॒राज्ये॑वाग्निं चि॒नुते॑ य॒ज्ञमु॒खेयं॑ य॒ज्ञमु॒खे
 वै क्रि॒यमा॑णे य॒ज्ञः रक्षाँ॑सि जिघाँ॑सन्ति य॒ज्ञमु॒खः

रुक्मो यद्रुकं व्याघारयति यज्ञमुखादेव रक्षाऽस्यपं हन्ति
 पञ्चभिर्व्याघारयति पाङ्क्तो यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्माद्रक्षाऽस्यपं
 हन्त्यक्षया व्याघारयति तस्मादक्षया पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति
 प्रतिष्ठित्यै॥ (४०)

वनस्पतयो दक्षिणतो धत्त एनन्तस्मादक्षया पञ्च च॥ [७]

स्वयमातृणामुपं दधातीयं वै स्वयमातृणेमामेवोपं
 धत्तेऽश्वमुपं घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथो प्राजापत्यो
 वा अश्वः प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते प्रथमेष्टकोपधीयमाना
 पशूनां च यजमानस्य च प्राणमपि दधाति स्वयमातृणा
 भवति प्राणानामुत्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या
 अग्नावग्निश्चेतव्य इत्याहुरेष वै (४१)

अग्निर्वैश्वानरो यद्व्राह्मणस्तस्मै प्रथमामिष्टकां यजुष्कृतां प्र
 यच्छेत्ताम्रब्राह्मणश्चोपं दध्यातामग्नावेव तदग्निं चिनुत ईश्वरो वा एष
 आर्तिमार्तोऽर्योऽविद्वानिष्टकामुपदधाति त्रीन् वरान्दद्यात्रयो वै प्राणाः
 प्राणानां स्पृत्यै द्वावेव देयौ द्वौ हि प्राणावेक एव देय एको हि
 प्राणः पशुः (४२)

वा एष यदग्निर्न खलु वै पशव आयवसे रमन्ते दूर्वेष्टकामुपं
 दधाति पशूनां धृत्यै द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै काण्डात्काण्डात्प्ररोहन्तीत्याह
 काण्डेनकाण्डेन ह्येषा प्रतितिष्ठत्येवा नो दूर्वे प्र तनु सहस्रेण शतेन
 चेत्याह साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै देवलक्ष्मं वै त्र्यालिखिता

तामुत्तरलक्ष्माणं देवा उपादधताधरलक्ष्माणमसुरा यम् (४३)

कामयेत् वसीयान्स्यादित्युत्तरलक्ष्माणं तस्योपं दध्याद्वसीयानेव
भवति यं कामयेत् पापीयान्स्यादित्यधरलक्ष्माणं तस्योपं
दध्यादसुरयोनिमेवैनमनु परा भावयति पापीयान्भवति
त्र्यालिखिता भवतीमे वै लोकाख्यालिखितैभ्य एव लोकेभ्यो
भ्रातृव्यमन्तरेत्यङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यतः पुरोडाशः कूर्मो भूत्वानु
प्रासर्पत् (४४)

यत्कूर्ममुपदधाति यथा क्षेत्रविदञ्जसा नयत्येवमेवैनं कूर्मः
सुवर्गं लोकमञ्जसा नयति मेधो वा एष पशूनां यत्कूर्मो
यत्कूर्ममुपदधाति स्वमेव मेधम्पश्यन्तः पशव उप तिष्ठन्ते श्मशानं
वा एतत्क्रियते यन्मृतानां पशूनां शीर्षाण्युपधीयन्ते यज्जीवन्तं
कूर्ममुपदधाति तेनाश्मशानचिद्वास्तव्यो वा एष यत् (४५)

कूर्मो मधु वाता ऋतायत इति दध्ना मधुमिश्रेणाभ्यनक्ति
स्वदयत्येवैनं ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्दध्यारण्यम्मधु यद्दध्ना
मधुमिश्रेणाभ्यनक्त्युभयस्यावरुद्धौ मही द्यौः पृथिवी च न
इत्याहाभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णाति प्राश्चमुपं दधाति सुवर्गस्य
लोकस्य समष्ट्यै पुरस्तात्प्रत्यश्चमुपं दधाति तस्मात् (४६)

पुरस्तात्प्रत्यश्चः पशवो मेधमुपं तिष्ठन्ते यो वा अपंनाभिमुग्निं
चिनुते यजमानस्य नाभिमनु प्र विंशति स एनमीश्वरो

हिंसितोरुलूखलमुप दधात्येषा वा अग्नेर्नाभिः सनाभिमेवाग्निं
चिनुतेऽहिंसाया औदुम्बरं भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुन्धे
मध्यत उप दधाति मध्यत एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मध्यत
ऊर्जा भुञ्जत इयद्ववति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितमव
हन्त्यन्नमेवाकर्वैष्णव्यर्चोप दधाति विष्णुर्वै यज्ञो वैष्णवा वनस्पतयो
यज्ञ एव यज्ञं प्रतिं ष्ठापयति॥ (४७)

एष वै पशुर्यमसर्पदेष यत्तस्मात्तस्मात्सप्तविंशतिश्च॥ [८]

एषां वा एतल्लोकानां ज्योतिः सम्भृतं यदुखा यदुखामुपदधात्येभ्य
एव लोकेभ्यो ज्योतिरव रुन्धे मध्यत उप दधाति मध्यत एवास्मै
ज्योतिर्दधाति तस्मान्मध्यतो ज्योतिरुपास्महे सिकताभिः
पूरयत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्य रूपं रूपेणैव वैश्वानरमव रुन्धे यं
कामयेत क्षोधुकः स्यादित्यूनां तस्योप (४८)

दध्यात्क्षोधुक एव भवति यं कामयेतानुपदस्यदन्नमद्यादिति
पूर्णां तस्योप दध्यादनुपदस्यदेवान्नमत्ति सहस्रं वै प्रति पुरुषः
पशूनां यच्छति सहस्रमन्ये पशवो मध्ये पुरुषशीर्षमुप दधाति
सवीर्यत्वायोखायामपि दधाति प्रतिष्ठामेवैनद्रमयति व्यृद्धं वा
एतत्प्राणैरमेध्यं यत्पुरुषशीर्षममृतं खलु वै प्राणाः (४९)

अमृतं हिरण्यं प्राणेषु हिरण्यशल्कान्प्रत्यस्यति
प्रतिष्ठामेवैनद्रमयित्वा प्राणैः समर्धयति दध्ना मधुमिश्रेण

पूरयति मध्व्योऽसानीति श्रुतातङ्कोन मेध्यत्वाय ग्राम्यं वा
 एतदन्नं यद्दध्यारण्यम्मधु यद्दध्ना मधुमिश्रेण पूरयत्युभयस्यावरुद्धौ
 पशुशीर्षाण्युप दधाति पशवो वै पशुशीर्षाणि पशून्नेवाव रुन्धे यं
 कामयेतापशुः स्यादिति (५०)

विषूचीनानि तस्योप दध्याद्विषूच एवास्मात्पशून्दधात्यपशुरेव
 भवति यं कामयेत पशुमान्स्यादिति समीचीनानि तस्योप
 दध्यात्समीच एवास्मै पशून्दधाति पशुमानेव भवति
 पुरस्तात्प्रतीचीनमश्वस्योप दधाति पश्चात्प्राचीनमृषभस्यापशवो वा
 अन्ये गोअश्वेभ्यः पशवो गोअश्वानेवास्मै समीचो दधात्येतावन्तो
 वै पशवः (५१)

द्विपादश्च चतुष्पादश्च तान् वा एतदग्नौ प्र दधाति
 यत्पशुशीर्षाण्युप दधात्यमुमारण्यमनु ते दिशामीत्याह ग्राम्येभ्य
 एव पशुभ्य आरण्यान्पशूञ्छुचमनूत्सृजति तस्मात्समावत्पशूनां
 प्रजायमानानामारण्याः पशवः कनीयांसः शुचा ह्यृताः
 सर्पशीर्षमुप दधाति यैव सर्पे त्विषिस्तामेवाव रुन्धे (५२)

यत्समीचीनम्पशुशीर्षैरुप दध्याद्ग्राम्यान्पशून्दशुकाः
 स्युर्यद्विषूचीनमारण्यान् यजुरेव वदेदव तां त्विषिं रुन्धे
 या सर्पे न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानथो खलूपधेयमेव
 यदुप दधाति तेन तां त्विषिमव रुन्धे या सर्पे यद्यजुर्वदति तेन

शान्तम्॥ (५३)

ऊनान्तस्योपं प्राणाः स्यादिति वै पशवो रुन्धे चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [९]

पशुर्वा एष यदग्निर्योनिः खलु वा एषा पशोर्वि क्रियते
यत्प्राचीनमैष्टकाद्यजुः क्रियते रेतोऽपस्या अपस्या उप दधाति
योनावेव रेतो दधाति पञ्चोप दधाति पाङ्गाः पशवः पशूनेवास्मै
प्र जनयति पञ्च दक्षिणतो वज्रो वा अपस्या वज्रेणैव यज्ञस्य
दक्षिणतो रक्षाऽस्यपं हन्ति पञ्च पश्चात् (५४)

प्राचीरुपं दधाति पश्चाद्वै प्राचीनः रेतो धीयते
पश्चादेवास्मै प्राचीनः रेतो दधाति पञ्च पुरस्तात्प्राचीरुपं
दधाति पञ्च पश्चात्प्राचीस्तस्मात्प्राचीनः रेतो धीयते
प्राचीः प्रजा जायन्ते पञ्चोत्तरतश्छन्दस्याः पशवो वै
छन्दस्याः पशूनेव प्रजातान्स्वमायतनमभि पर्यूहत इयं वा
अग्नेरतिदाहादबिभेथ्सैताः (५)

अपस्या अपश्यत्ता उपाधत्त ततो वा इमां नात्यदहद्यदपस्या
उपधात्यस्या अनतिदाहायोवाचं हेयमददिथ्स ब्रह्मणान्नं यस्यैता
उपधीयान्तै य उ चैना एवं वेददिति प्राणभृत उप दधाति रेतस्येव
प्राणान्दधाति तस्माद्वदन्प्राणन्पश्यञ्छृण्वन्पशुर्जायतेऽयम्पुरः (५६)

भुव इति पुरस्तादुपं दधाति प्राणमेवैताभिर्दाधारायं दक्षिणा
विश्वकर्मेति दक्षिणतो मन एवैताभिर्दाधारायम्पश्चाद्विश्वव्यं चा इति

पश्चाच्चक्षुरेवैताभिर्दाधारेदमुत्तरात्सुवरित्युत्तरतः श्रोत्रमेवैताभिर्दाधारेय
मतिरित्युपरिष्ठाद्वाचमेवैताभिर्दाधार दशदशोप दधाति सवीर्यत्वायाक्ष्ण

उप दधाति तस्मादक्ष्णया पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति
प्रतिष्ठित्ये याः प्राचीस्ताभिर्वसिष्ठ आर्घ्रोद्या दक्षिणा ताभिर्भरद्वाजो
याः प्रतीचीस्ताभिर्विश्वामित्रो या उदीचीस्ताभिर्जमदग्निर्या
ऊर्ध्वास्ताभिर्विश्वकर्मा य एवमेतासामृद्धिं वेदघ्नोत्येव य
आसामेवम्बन्धुतां वेद बन्धुमान्भवति य आसामेवं क्लृप्तिं वेद
कल्पते (५८)

अस्मै य आसामेवमायतनं वेदायतनवान्भवति य
आसामेवम्प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति प्राणभृत उपधाय संयत
उप दधाति प्राणानेवास्मिन्धित्वा संयद्धिः सं यच्छति तत्संयतां
संयत्त्वमथो प्राण एवापानं दधाति तस्मात्प्राणापानौ सं चरतो
विषूचीरुप दधाति तस्माद्विष्वश्चौ प्राणापानौ यद्वा अग्नेरसं
यतम् (५९)

असुवर्ग्यमस्य तत्सुवर्ग्योऽग्निर्यत्सं यत उपदधाति
समेवैनं यच्छति सुवर्ग्यमेवाकस्यविर्वयः कृतमयानामित्याह
वयोभिरेवायानव रुन्देऽयैर्वयांसि सर्वतो वायुमतीर्भवन्ति
तस्मादयं सर्वतः पवते॥ (६०)

गायत्री त्रिष्टुब्जगत्यनुष्टुप्पङ्क्ता सह। बृहत्युष्णिहा
 ककुथ्सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। द्विपदा या चतुष्पदा त्रिपदा
 या च षट्पदा। सछन्दा या च विच्छन्दाः सूचीभिः शिम्यन्तु
 त्वा। महानाग्नी रेवतयो विश्वा आशाः प्रसूवरीः। मेघ्या विद्युतो
 वाचः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। रजता हरिणीः सीसा युजो
 युज्यन्ते कर्मभिः। अश्वस्य वाजिनस्त्वचि सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा।
 नारीः (६१)

ते पत्नयो लोम वि चिन्वन्तु मनीषया। देवानाम्पत्नीर्दिशः
 सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। कुविदङ्ग यवमन्तो यव चिद्यथा दान्त्यनुपूर्वं
 वियूय। इहेहैषां कृणुत भोजनानि ये बर्हिषो नमोवृक्तिं न
 जग्मुः॥ (६२)

नारीस्त्रिंशच्च॥

[११]

कस्त्वा छति कस्त्वा वि शास्ति कस्ते गात्राणि शिम्यति। क
 उ ते शमिता कविः। ऋतवस्त ऋतुधा परुः शमितारो वि शासतु।
 संवत्सरस्य धायंसा शिमीभिः शिम्यन्तु त्वा। दैव्या अध्वर्यवस्त्वा
 छन्तु वि च शासतु। गात्राणि पर्वशस्ते शिमाः कृण्वन्तु शिम्यन्तः।
 अर्धमासाः परूषि ते मासाश्छन्तु शिम्यन्तः। अहोरात्राणि मरुतो
 विलिष्टं (६३)

सूदयन्तु ते। पृथिवी तेऽन्तरिक्षेण वायुश्छिद्रम्विषज्यतु।

द्यौस्ते नक्षत्रैः सह रूपं कृणोतु साधुया। शं ते परेभ्यो गात्रेभ्यः
शमस्त्ववरेभ्यः। शमस्थभ्यो मञ्जभ्यः शमु ते तनुवै भुवत् (६४)

विलिष्टञ्चि० शब्॥ [१२]

उत्सन्नयज्ञ इन्द्राग्नी देवा वा अक्षण्यास्तोमीयां अग्नेर्भागोऽस्यग्नें जातान्श्मिरिति नाकसद्विश्वन्दांसि
सर्वाभ्यो वृष्टिसनीर्देवासुराः कर्नीयांसः प्रजापतेरक्षि द्वादश॥ [१३] उत्सन्नयज्ञो देवा वै यस्य
मुख्यवतीर्नाकसद्विदेवताभिर्गृष्टाचत्वारिंशत्॥ ४८॥ उत्सन्नयज्ञः सर्वत्वाय॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

उत्सन्नयज्ञो वा एष यदग्निः किं वाहृतस्य क्रियते किं वा न
यद्वै यज्ञस्य क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदाश्विनीरूपं
दधात्यश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति पञ्चोपं
दधाति पाङ्क्तौ यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्मै भेषजं करोत्यृतव्या उपं
दधात्यृतूनां क्लृप्त्यै (१)

पञ्चोपं दधाति पञ्च वा ऋतवो यावन्त एवर्तवस्तान्कल्पयति
समानप्रभृतयो भवन्ति समानोदकास्तस्मात्समाना ऋतव एकेन
पदेन व्यावर्तन्ते तस्मादृतवो व्यावर्तन्ते प्राणभृत उपं दधात्यृतुष्वेव
प्राणान्दधाति तस्मात्समानाः सन्त ऋतवो न जीर्यन्त्यथो प्र
जनयत्येवैर्नानेष वै वायुर्यत्प्राणो यदृतव्या उपधाय प्राणभृतः (२)

उप॒दधा॑ति॒ तस्मा॑त्स॒र्वानृ॑तू॒ननु॑ वा॒युरा व॑रीव॒र्त्ति वृ॑ष्टि॒सनी॑रुपं
 दधा॑ति॒ वृष्टि॑मे॒वाव॑ रुन्धे॒ यदै॑क॒धोप॑द॒ध्यादे॑क॒मृतुं॑ व॒र्षेद॑नुप॒रि॒हारः॑
 सा॒दय॑ति॒ तस्मा॑त्स॒र्वानृ॑तू॒न् व॑र्षति॒ यत्प्रा॑णभृ॒तं उप॑धाय
 वृष्टि॑सनी॒रुप॑दधा॑ति॒ तस्मा॑द्वा॒युप्र॑च्यु॒ता दि॒वो वृ॑ष्टिरी॒ते प॒शवो॑ वै
 व॒यस्या॑ ना॒नाम॑नसः॒ खलु॑ वै प॒शवो॑ ना॒नाव्र॑ता॒स्तोऽप॑ ए॒वाभि॑
 सम॑नसः (३)

यं का॒मये॑ताप॒शुः स्या॑दि॒ति व॒यस्या॑स्तस्यो॒प॒धाया॑प॒स्यां
 उप॑ द॒ध्याद॑स॒ज्ञान॑मे॒वास्मै॑ प॒शुभिः॑ करोत्यप॒शुरे॒व भ॑वति॒ यं
 का॒मये॑त प॒शुमा॑न्स्या॒दित्य॑प॒स्यांस्त॑स्यो॒प॒धाय॑ व॒यस्या॑ उप॑
 द॒ध्यात्स॑ज्ञान॒मे॒वास्मै॑ प॒शुभिः॑ करोति प॒शुमा॑ने॒व भ॑वति॒ चत॑स्रः
 पु॒रस्ता॑दुप॑ दधा॑ति॒ तस्मा॑च्च॒त्वारि॑ चक्षु॒षो रू॒पाणि॑ द्वे शु॒क्ले द्वे
 कृ॒ष्णे (४)

मूर्ध॒न्वती॑र्भवन्ति॒ तस्मा॑त्पु॒रस्ता॑न्मूर्धा॒ पञ्च॑ दक्षि॑णाया॒ऽ
 श्रो॒ण्यामु॑प॑ दधा॑ति॒ पञ्चो॑त्तर॒स्यां तस्मा॑त्प॒श्चाद्व॑र्षी॒यान् पु॒रस्ता॑त्प्र॒वणः॑
 प॒शुर्ब॑स्तो व॒य इति॑ दक्षि॒णेऽ॑स॒ उप॑ दधा॑ति वृ॒ष्णिर्व॑य॒ इत्यु॑त्त॒रे-
 ऽ॑सा॒वेव॑ प्र॒ति दधा॑ति व्या॒घ्रो व॒य इति॑ दक्षि॒णे प॒क्ष उप॑ दधा॑ति
 सि॒॒हो व॒य इत्यु॑त्त॒रे प॒क्षयो॑रे॒व वी॒र्यं॑ दधा॑ति॒ पुरु॑षो व॒य इति॑
 मध्ये॒ तस्मा॑त्पुरु॑षः प॒शूना॑मधि॒पतिः॑॥ (५)

इन्द्रा॑ग्नी॒ अव्य॑थमा॒नामि॑ति॒ स्वय॑मा॒तृण्णामु॑प॒ दधा॑तीन्द्रा॒ग्निभ्या॑
 वा इ॒मौ लो॒कौ वि॑धृ॒ताव॑नयो॒र्लो॒कयो॑र्वि॒धृत्या॑ अ॒धृते॑व वा
 ए॒षा यन्म॑ध्य॒मा चि॑तिर॒न्तरि॑क्षमिव वा ए॒षेन्द्रा॑ग्नी॒ इत्या॑हेन्द्रा॒ग्नी वै
 दे॒वाना॑मो॒जोभृ॑ता॒वोज॑सै॒वैना॑म॒न्तरि॑क्षे चिनुते धृत्यै॑ स्वयमा॒तृण्णामु॑प॒
 दधा॑त्य॒न्तरि॑क्षं वै स्वयमा॒तृण्णान्तरि॑क्षमे॒वोप॑ ध॒त्तेऽश्व॑मुप॒ (६)

घ्रा॒पय॑ति प्रा॒णमे॒वास्या॑ दधा॒त्यथो॑ प्रा॒जाप॑त्यो वा अश्वः
 प्र॒जाप॑तिनै॒वाग्निं॑ चिनुते स्वयमा॒तृण्णा भ॑वति प्रा॒णाना॑मु॒त्सृष्ट्या॑
 अथो॑ सु॒वर्ग॑स्य लो॒कस्यानु॑ख्यात्यै दे॒वानां॑ वै सु॒वर्गं लो॒कं य॑तां
 दि॒शः सम॑व्रीयन्त॒ त ए॒ता दि॒श्या अप॑श्यन्ता उपा॑दधत् ताभि॒र्वै
 ते दि॒शोऽदृ॑ह॒न्यद्वि॒श्या उप॑दधाति दि॒शां वि॑धृत्यै दश॑ प्रा॒णभृ॑तः
 पु॒रस्ता॑दुप॒ (७)

द॒धाति॑ नव॒ वै पु॒रुषे॑ प्रा॒णा नाभि॑र्दश॒मी प्रा॒णाने॒व पु॒रस्ता॑द्ध॒त्ते
 तस्मा॑त्पु॒रस्ता॑त्प्रा॒णा ज्योति॑ष्मतीमु॒त्तमा॑मुप॒ दधा॑ति॒ तस्मा॑त्प्रा॒णानां॑
 वाग्ज्योति॑रु॒त्तमा॑ दशोप॒ दधा॑ति॒ दशा॑क्षरा वि॒राड्वि॒राट्कु॒न्दसां॑
 ज्योति॑र्ज्योति॒रेव॑ पु॒रस्ता॑द्ध॒त्ते तस्मा॑त्पु॒रस्ता॑ज्योति॒रुपा॑स्महे
 छ॒न्दा॑सि प॒शुष्व॑जि॒मयु॑स्तान्बृ॒हत्यु॑द॒जय॑त्तस्मा॒द्वार॑ह॒ताः (८)

प॒शव॑ उच्यन्ते॒ मा छ॒न्द इति॑ दक्षिण॒त उप॑ दधाति॒
 तस्मा॑द्दक्षि॒णावृ॑तो॒ मासाः॑ पृथि॒वी छ॒न्द इति॑ प॒श्चात्प्र॑तिष्ठित्या
 अ॒ग्निर्दे॒वतेत्यु॑त्तर॒त ओ॒जो वा अ॒ग्निरो॒ज ए॒वोत्त॑रतो ध॒त्ते
 तस्मा॑दुत्तरतोभि॒प्रया॑यी ज॒यति॑ ष॒द्वि॑श॒त्सम्प॑द्यन्ते ष॒द्वि॑श॒दक्ष॑रा

बृहती बारहताः पशवो बृहत्यैवास्मै पशूनव रुन्धे बृहती छन्दसाः
स्वाराज्यं परीयाय यस्यैताः (९)

उपधीयन्ते गच्छति स्वाराज्यं सप्त वालखिल्याः पुरस्तादुप
दधाति सप्त पश्चात्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणा द्वाववाञ्चौ प्राणानां
सवीर्यत्वाय मूर्धासि राडिति पुरस्तादुप दधाति यन्त्री राडिति
पश्चात्प्राणानेवास्मै समीचो दधाति॥ (१०)

अश्वमुप पुरस्तादुप बारहता एताश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [२]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा एता
अक्षयास्तोमीया अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपादधत
तदसुरा नान्ववायन्ततो देवा अभवन्परासुरा यदक्षयास्तोमीया
अन्यथानूच्यान्यथोपादधाति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य
भ्रातृव्यो भवत्याशुस्त्रिवृदिति पुरस्तादुप दधाति यज्ञमुखं वै
त्रिवृत् (११)

यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति व्योम सप्तदश इति
दक्षिणतोऽन्नं वै व्योमान्नं सप्तदशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते
तस्मादक्षिणेनान्नमद्यते धरुणं एकविंश इति पश्चात्प्रतिष्ठा वा
एकविंशः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पञ्चदश इत्युत्तरत ओजो वै भान्त
ओजः पञ्चदश ओज एवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी
जयति प्रतूर्तिरष्टादश इति पुरस्तात् (१२)

उप दधाति द्वौ त्रिवृतावभिपूर्वं यज्ञमुखे वि यातयत्यभिवर्तः

सवि॒श इति॑ दक्षिणतोऽन्नं॑ वा अ॒भिव॒र्तोऽन्नं॑ सवि॒शो-
 ऽन्नमे॒व दक्षिणतो॑ धत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते॑ वर्चो॑ द्वावि॒श
 इति॑ पश्चाद्यद्वि॒शति॑र्द्धे तेन॑ वि॒राजौ यद्वे प्रति॑ष्ठा तेन॑
 वि॒राजो॑रे॒वाभि॑पूर्वमन्नाद्ये॑ प्रति॑ तिष्ठति॒ तपो॑ नवदश इत्युत्तरतस्तस्मात्

हस्तयोस्तपस्वितरो॑ योनिश्चतुर्वि॒श इति॑ पुरस्तादुप॑
 दधाति॒ चतुर्वि॒शत्यक्षरा॑ गायत्री गायत्री यज्ञमुखम् यज्ञमुखमे॒व
 पुरस्ता॒द्वि या॑तयति॒ गर्भाः पञ्चवि॒श इति॑ दक्षिणतोऽन्नं॑ वै गर्भा॑
 अन्नं॑ पञ्चवि॒शोऽन्नमे॒व दक्षिणतो॑ धत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यत॑
 ओज॑स्त्रिणव इति॑ पश्चादिमे॒ वै लो॒कास्त्रि॑णव ए॒ष्वेव लो॒केषु॑ प्रति॑
 तिष्ठति॒ सम्भ॑रणस्त्रयोवि॒श इति॑ (१४)

उत्तरतस्तस्मात्सव्यो॑ हस्तयोः सम्भार्यतरः॑ ऋतुरेकत्रि॒श
 इति॑ पुरस्तादुप॑ दधाति॒ वाग्वै ऋतुर्यज्ञमुखं॑ वाग्यज्ञमुखमे॒व
 पुरस्ता॒द्वि या॑तयति॒ ब्रध्नस्य॑ विष्टपं॑ चतुस्त्रि॒श इति॑ दक्षिणतो॑-
 ऽसौ वा आ॒दित्यो ब्रध्नस्य॑ विष्टपम् ब्रह्मवर्चसमे॒व दक्षिणतो॑
 धत्ते तस्माद्दक्षिणोऽर्धो॑ ब्रह्मवर्चसितरः॑ प्रति॑ष्ठा त्रयस्त्रि॒श इति॑
 पश्चात्प्रति॑ष्ठित्यै नाकः॑ षट्त्रि॒श इत्युत्तरतः॑ सु॒वर्गो वै लो॒को नाकः॑
 सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै॥ (१५)

वै त्रिवृदिति॑ पुरस्तात्सव्यस्त्रयोवि॒श इति॑ सु॒वर्गो वै पञ्च॑ च॥ [३]

अ॒ग्नेर्भा॒गोऽसीति॑ पुरस्तादुप॑ दधाति॒ यज्ञमुखं॑ वा अ॒ग्निर्यज्ञमुखं॑

दीक्षा यज्ञमुखं ब्रह्म यज्ञमुखं त्रिवृद्यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति
 नृचक्षसांभागोऽसीति दक्षिणतः शुश्रुवाँसो वै नृचक्षसोऽन्नं धाता
 जातायैवास्मा अन्नमपि दधाति तस्माज्जातोऽन्नमत्ति जनित्रं
 स्पृतं सप्तदशः स्तोम इत्याहान्नं वै जनित्रम् (१६)

अन्नं सप्तदशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्वक्षिणेनान्नमद्यते
 मित्रस्य भागोऽसीति पश्चात्प्राणो वै मित्रोऽपानो वरुणः
 प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकविंशः
 स्तोम इत्याह प्रतिष्ठा वा एकविंशः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य
 भागोऽसीत्युत्तरत ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोजः क्षत्रमोजः
 पञ्चदशः (१७)

ओज एवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयति
 वसूनांभागोऽसीति पुरस्तादुप दधाति यज्ञमुखं वै वसवो
 यज्ञमुखं रुद्रा यज्ञमुखं चतुर्विंशो यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि
 यातयत्यादित्यानां भागोऽसीति दक्षिणतोऽन्नं वा आदित्या
 अन्नम्मरुतोऽन्नं गर्भा अन्नं पञ्चविंशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते
 तस्माद्वक्षिणेनान्नमद्यतेऽदित्यै भागः (१८)

असीति पश्चात्प्रतिष्ठा वा अदितिः प्रतिष्ठा पूषा प्रतिष्ठा त्रिणवः
 प्रतिष्ठित्यै देवस्य सवितुर्भागोऽसीत्युत्तरतो ब्रह्म वै देवः सविता ब्रह्म
 बृहस्पतिर्ब्रह्म चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरोऽर्धो
 ब्रह्मवर्चसितरः सावित्रवती भवति प्रसूत्यै तस्माद्ब्राह्मणानामुदीची

सुनिः प्रसूता धृत्रश्चतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै धृत्रः (१९)

यज्ञमुखं चतुष्टोमो यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति यावानाम्भागोऽसीति दक्षिणतो मासा वै यावा अर्धमासा अयावास्तस्मादक्षिणावृतो मासा अन्नं वै यावा अन्नं प्रजा अन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यत ऋभूणाम्भागोऽसीति पश्चात् प्रतिष्ठित्यै विवर्तोऽष्टाचत्वारिंश इत्युत्तरतोऽनयोऽलोकयोः सवीर्यत्वाय तस्मादिमौ लोकौ समावद्दीर्यौ (२०)

यस्य मुख्यवतीः पुरस्तादुपधीयन्ते मुख्य एव भवत्यास्य मुख्यो जायते यस्यान्नवतीर्दक्षिणतोऽत्यन्नमास्यान्नादो जायते यस्य प्रतिष्ठावतीः पश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजस्वतीरुत्तरत औजस्व्येव भवत्यास्यौजस्वी जायतेऽर्को वा एष यदग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छस्त्रं यदेषा विधा (२१)

विधीयतेऽर्क एव तद्वर्कमनु वि धीयतेऽत्यन्नमास्यान्नादो जायते यस्यैषा विधा विधीयते य उ चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवाव रुन्धे न वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते देवा एता व्युष्टीरपश्यन्ता उपादधत ततो वा इदं व्यौच्छद्यस्यैता उपधीयन्ते व्यैवास्मा उच्छ्रुत्यथो तम एवापं हते॥ (२२)

वै जनित्रं पञ्चदशोऽदित्यै भागो वै धृत्रः समावद्दीर्यौ विधा ततो वा इदं चतुर्दश च॥—[४]

अग्नें जा॒तान्म्र णु॒दा नः स॒पत्नानि॑तिं पु॒रस्ता॒दुपं दधा॑ति
जा॒ताने॒व भ्रातृ॑व्यान्म्र णु॒दते॒ सह॑सा जा॒तानि॑तिं प॒श्चाञ्ज॑निष्यमाणाने॒व
प्रति॑ नुदते चतुश्चत्वारि॒ंशः स्तोम॑ इति॒ दक्षिण॑तो ब्र॒ह्मव॑र्चसं वै
च॑तुश्चत्वारि॒ंशो ब्र॒ह्मव॑र्चसमे॒व दक्षिण॑तो ध॑त्ते तस्मा॒दक्षि॑णोऽर्धो
ब्र॒ह्मव॑र्चसि॒तरः षोड॑शः स्तोम॑ इत्यु॒त्तर॑त ओजो॒ वै षोड॑श ओजं
ए॒वोत्तर॑तो ध॑त्ते तस्मा॑त् (२३)

उ॒त्तर॑तोभि॒प्रया॑यी ज॑यति वज्रो॒ वै च॑तुश्चत्वारि॒ंशो वज्रः
षोड॑शो यदे॒ते इष्ट॑के उ॒प॒दधा॑ति जा॒ताश्चै॒व ज॑निष्यमा॒णाश्च
भ्रातृ॑व्यान्म्र॒णुद्य॒ वज्र॑मनु॒ प्र ह॑रति स्तृ॒त्यै पु॒रीष॑वती॒म्मध्य॑
उ॒पं दधा॑ति पु॒रीषं॑ वै म॒ध्यमा॑त्मनः सा॒त्मान॑मे॒वाग्निं चि॑नुते
सा॒त्मा॒मुष्मि॑लोके भ॑वति॒ य ए॒वं वेदै॑ता वा अ॑स॒पत्ना॒ नामेष्ट॑का
यस्यै॒ता उ॑प॒धी॒यन्ते॑ (२४)

नास्य॑ स॒पत्नो॑ भवति प॒शुर्वा ए॒ष यदग्नि॑र्वि॒राज॑
उ॒त्तमा॑यां चि॒त्यामु॑पं दधाति वि॒राज॑मे॒वोत्त॑माम्प॒शुषुं दधा॑ति
तस्मा॑त्प॒शुमा॑नु॒त्तमां॑ वाचं वदति॒ दश॑द॒शोपं दधा॑ति स॒वीर्य॑-
त्वाया॑क्ष्ण॒योपं दधा॑ति॒ तस्मा॑दक्ष्ण॒या प॒शवो॑ऽङ्गानि॒ प्र ह॑रन्ति
प्रति॑ष्ठित्यै॒ यानि॑ वै छ॒न्दांसि॑ सु॒वर्ग्या॑ण्यास॒न्तैर्दे॒वाः सु॑व॒र्गं
लो॒कमा॑य॒न्तेन॑र्ष॒यः (२५)

अ॒श्राम्य॑न्ते तपो॑ऽतप्यन्त॒ तानि॑ तप॑सापश्यन्तेभ्य॑ ए॒ता इष्ट॑का
नि॒र॑मि॒मते॑व॒श्छन्दो॑ वरि॑व॒श्छन्द॑ इति॒ ता उ॒पा॑दधत॒ ताभि॑र्वै ते सु॒वर्गं

लोकमायन् यदेता इष्टका उपदधाति यान्येव छन्दांसि सुवर्ग्याणि
तैरेव यजमानः सुवर्गं लोकमेति यज्ञेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत
ताः स्तोमभागैरेवासृजत यत् (२६)

स्तोमभागा उपदधाति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते
बृहस्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः समभरद्यथस्तोमभागा यथस्तोमभागा
उपदधाति सतेजसमेवाग्निं चिनुते बृहस्पतिर्वा एतां यज्ञस्य
प्रतिष्ठामपश्यद्यथस्तोमभागा यथस्तोमभागा उपदधाति यज्ञस्य
प्रतिष्ठित्यै सप्तसप्तोप दधाति सवीर्यत्वाय तिस्रो मध्ये
प्रतिष्ठित्यै॥ (२७)

उत्तरतो धत्ते तस्मादुपधीयन्त ऋषयोऽसृजत यन्निचंत्वारिंशच्च॥ [५]

रश्मिरित्येवाऽऽदित्यमसृजत प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति
दिवः संधिरित्यन्तरिक्षं प्रतिधिरिति पृथिवीं विष्टम्भ इति
वृष्टिं प्रवेत्यहरनुवेति रात्रिमुशिगिति वसून्प्रकेत इति
रुद्रान्सुदीतिरित्यादित्यानोज इति पितृस्तन्तुरिति प्रजाः
पृतनाषाडिति पशून्नेवदित्योषधीरभिजिदसि युक्तग्रावा (२८)

इन्द्राय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव दक्षिणतो वज्रं पर्यौहदभिजित्यै ताः
प्रजा अपंप्राणा असृजत तास्वधिपतिरसीत्येव प्राणमदधाद्यन्तेत्यपान
सर्प इति चक्षुर्वयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरपानतीः
पश्यन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तासु त्रिवृदसीत्येव

मिथुनमदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

भवन्तीर्न प्राजायन्त ताः स॑रो॒हो॑ऽसि नीरो॒हो॑ऽसीत्येव
प्राज॑नय॒त्ताः प्र॒जाः प्रजा॑ता न प्रत्य॑तिष्ठन्ता व॑सुको॑ऽसि वे॒षश्चिर॑सि
वस्य॑ष्टि॒सीत्ये॒वैषु लो॒केषु प्रत्य॑स्थापयद्यदाहं वसु॑को॑ऽसि
वे॒षश्चिर॑सि वस्य॑ष्टि॒सीति॑ प्र॒जा ए॒व प्रजा॑ता ए॒षु लो॒केषु प्रति॑
ष्ठापयति॑ सा॒त्मान्तरि॑क्षं रो॒हति॑ स॒प्रा॒णोऽमु॒ष्मि॑ल्लो॒के प्रति॑
तिष्ठ॒त्यव्य॑र्धुकः प्रा॒णापा॒नाभ्यां॑ भवति॑ य ए॒वं वेद॑॥ (३०)

युक्तग्रांवा प्रजा मिथुन्यन्तरिक्षं द्वादश च॥ [६]

ना॒क॒स॒द्भिर्वै दे॒वाः सु॒व॒र्गं लो॒कमा॑यन्तन्ना॒क॒स॒दो॑ ना॒क॒स॒त्त्वं
यन्ना॑क॒स॒दो॑ उप॒दधा॑ति ना॒क॒स॒द्भिरे॒व तद्य॑ज॒मानः॑ सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति
सु॒व॒र्गो वै लो॒को ना॒को यस्यै॒ता उप॑धी॒यन्ते॑ ना॒स्मा अ॒कं भव॑ति
यज॑मानाय॒तनं॑ वै ना॒क॒स॒दो यन्ना॑क॒स॒दो॑ उप॒दधा॑त्या॒यत॑नमे॒व
तद्य॑ज॒मानः॑ कुरु॒ते पृ॒ष्ठानां॑ वा ए॒तत्तेजः॑ स॒म्भूतं॑ यन्ना॑क॒स॒दो॑
यन्ना॑क॒स॒दो॑ (३१)

उ॒प॒दधा॑ति पृ॒ष्ठाना॑मे॒व तेजो॑ऽव॒ रुन्धे॑ प॒ञ्च॒चोडा॑ उप॑
दधा॒त्यप्स॑रसं ए॒वैन॑मे॒ता भू॒ता अ॒मुष्मि॑ल्लो॒क उप॑ शे॒रेऽथो॑
तनू॑पा॒नीरे॒वैता॑ यज॒मान॑स्य॒ यं द्वि॒ष्यात्त॑मु॒प॒दध॑द्वायेदे॒ताभ्य॑ ए॒वैन॑
दे॒वता॑भ्य॒ आ वृ॑श्चति ता॒जगा॑र्ति॒मार्च्छ॑त्युत्तरा ना॒क॒स॒द्भ्य उप॑ दधाति॑
यथा॑ जा॒यामा॑नीयं गृ॒हेषु॑ निषा॒दय॑ति ता॒दृगे॒व तत् (३२)

पश्चात्प्राचीमुत्तमामुपं दधाति तस्मात्पश्चात्प्राची पत्यन्वास्ते
 स्वयमातृण्णां च विकर्णी चोत्तमे उपं दधाति प्राणो वै
 स्वयमातृण्णायुर्विकर्णी प्राणं चैवायुश्च प्राणानामुत्तमौ धत्ते
 तस्मात्प्राणश्चायुश्च प्राणानामुत्तमौ नान्यामुत्तरामिष्टकामुपं
 दध्याद्यदन्यामुत्तरामिष्टकामुपदध्यात्पशूनाम् (३३)

च यजमानस्य च प्राणं चायुश्चापि दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टकोपधेय
 स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वयमातृण्णामूमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं
 घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथो प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजा-
 पतिर्नैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भवति प्राणानामुत्तमौष्ट्या अथो
 सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या एषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्विकर्णी
 यद्विकर्णीमुपदधाति देवानामेव विक्रान्तिमनु वि क्रमत उत्तरत उपं
 दधाति तस्मादुत्तरत उपचारोऽग्निर्वायुमती भवति समिद्धौ॥ (३४)

सम्भृतं यन्नाकसदो यन्नाकसदस्तत्पशूनामेपां वै द्वाविंशतिश्च॥ [७]

छन्दांस्युपं दधाति पशवो वै छन्दांसि पशूनेवाव रुन्धे
 छन्दांसि वै देवानां वामम्पशवो वाममेव पशूनव रुन्ध एतां ह
 वै यज्ञसेनश्चैत्रियायणश्चितिं विदां चकार तथा वै स पशूनवारुन्ध
 यदेतामुपदधाति पशूनेवाव रुन्धे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो
 वै गायत्री तेज एव (३५)

मुखतो धत्ते मूर्धन्वतीर्भवन्ति मूर्धानमेवैनं समानानां करोति

त्रिष्टुभ् उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियमेव मध्यतो धत्ते जगतीरुपं
 दधाति जागता वै पशवंः पशूनेवाव रुन्धेऽनुष्टुभ् उपं दधाति प्राणा
 वा अनुष्टुप्प्राणानामुत्सृष्ट्यै बृहतीरुष्णिहाः पङ्कीरक्षरपङ्कीरिति
 विषुरूपाणि छन्दाः स्युपं दधाति विषुरूपा वै पशवंः पशवंः (३६)

छन्दांसि विषुरूपानेव पशूनव रुन्धे विषुरूपमस्य गृहे
 दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदातिच्छन्दसमुपं
 दधात्यतिच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दांसि सर्वेभिरेवैनं छन्दोभिश्चिनुते
 वर्ष्म वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा यदतिच्छन्दसमुपदधाति
 वर्ष्मैवैनं समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजमानः
 प्रतिष्ठित्यै॥ (३७)

तेज एव पशवंः पशवो यजमान एकञ्च॥ [८]

सर्वाभ्यो वै देवताभ्योऽग्निश्चीयते यत्सयुजो नोपदध्याद्देवता
 अस्याग्निं वृञ्जीरन् यत्सयुजं उपदधात्यात्मनैवैनं सयुजं चिनुते
 नाग्निना व्यृध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावभिः सन्तत एवमेवैताभिर्ग्निः
 सन्ततोऽग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृत्तिका अभवन्
 यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव (३८)

लोकमेति गच्छति प्रकाशं चित्रमेव भवति मण्डलेष्टका उपं
 दधातीमे वै लोका मण्डलेष्टका इमे खलु वै लोका देवपुरा
 देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमाच्छत्यग्निं चिक्यानो विश्वज्योतिष

उप॑ दधाती॒माने॒वैताभि॑र्लो॒कां ज्योति॑ष्मतः कुरु॒तेऽथो॑ प्रा॒णाने॒वैता
यज॑मानस्य दाध्रत्ये॒ता वै दे॒वताः॑ सुव॒र्ग्यास्ता ए॒वान्वा॒रभ्य॑ सुव॒र्ग
लो॒कमे॑ति॥ (३९)

सुवर्गमेव ता एव चत्वारि च॥ [९]

वृष्टि॑सनी॒रुपं दधा॑ति वृष्टि॑मे॒वाव॑ रुन्धे॒ यदे॑क॒धोप॑द॒ध्यादे॑क॒मृत्तुं
व॑र्षेदनुपरि॒हारः॑ साद॑यति॒ तस्मा॑त्स॒र्वानृ॑तून् व॑र्षति
पुरो॒वात॑स॒निर्सी॑त्या॒हैत॑द्वै वृष्ट्यै॑ रूपः॑ रूपेणै॒व वृष्टि॑मव॑
रुन्धे॒ संया॑नी॒भिर्वै दे॒वा इ॒माँल्लो॒कान्त्स॑म॒युस्त॑त्सं॒यानी॑नाः॑
सं॒यानि॑त्वं यत्सं॒यानी॑रुप॒दधा॑ति यथा॒प्सु ना॒वा सं॒यात्ये॒वम् (४०)

ए॒वैताभि॑र्यज॑मान इ॒माँल्लो॒कान्त्सं या॑ति प्ल॒वो वा ए॒षो-
ऽग्ने॑र्यत्सं॒यानी॑र्यत्सं॒यानी॑रुप॒दधा॑ति प्ल॒वमे॒वैत॑म॒ग्रय॑ उप॑ दधात्यु॒त
यस्ये॒तासूप॑हि॒तास्वापो॑ऽग्निः॑ हर॒न्त्यहं॑त ए॒वास्या॑ग्नि॒रादि॑त्येष्ट॒का
उप॑ दधात्यादि॒त्या वा ए॒तं भू॒त्यै प्र॑ति॒ नुद॑न्ते योऽलं॑ भू॒त्यै स॑न्भूतिं
न प्रा॒प्नोत्या॑दि॒त्याः (४१)

ए॒वैनं॑ भूतिं गमय॒न्त्यसौ॑ वा ए॒तस्या॑दि॒त्यो रुच॑मा द॑त्ते यो-
ऽग्निं चि॒त्वा न रोच॑ते यदादि॒त्येष्ट॒का उप॑दधा॒त्यसा॒वेवास्मि॑न्नादि॒त्यो
रुचं॑ दधाति॒ यथा॒सौ दे॒वाना॑ः॑ रोच॑त ए॒वमे॒वैष म॑नु॒ष्याणा॑ः॑ रोचते
घृ॒तेष्ट॒का उप॑ दधात्ये॒तद्वा अ॒ग्नेः प्रि॒यं धाम॑ यद्धृ॒तम्प्रि॒येणै॒वैनं॑ धाम्ना॒
सम॑र्धयति (४२)

अथो तेजसानुपरिहारः सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजो
 दधाति प्रजापतिरग्निमचिनुत स यशसा व्यार्ध्यत स एता यशोदा
 अपश्यत्ता उपाधत्ता ताभिर्वै स यश आत्मन्नधत्त यद्यशोदा
 उपदधाति यश एव ताभिर्यजमान आत्मन्धत्ते पञ्चोप दधाति
 पाङ्क्तुः पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मिन् यशो दधाति॥ (४३)

एवं प्राप्नोत्यादित्या अर्धयत्येकान्नपञ्चाशच्च॥ [१०]

देवासुराः संयत्ता आसन्कनीयाः सो देवा आसन्भूयाः सो-
 ऽसुरास्ते देवा एता इष्टका अपश्यन्ता उपाधत्त भूयस्कृदसीत्येव
 भूयाः सोऽभवन्वनस्पतिभिरोषधीभिर्वरिवस्कृदसीतीमामजयन्प्राच्यस
 प्राचीं दिशमजयन्धूर्वासीत्यमूमजयन्तरिक्षसदस्यन्तरिक्षे
 सीदेत्यन्तरिक्षमजयन्ततो देवा अभवन् (४४)

परासुरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयानेव भवत्यभीमाल्लोकाञ्जयति
 भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यप्सुषदसि श्येनसदसीत्याहेतद्वा
 अग्ने रूपः रूपेणैवाग्निमव रुन्धे पृथिव्यास्त्वा द्रविणे
 सादयामीत्याहेमानेवैताभिर्लोकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्या
 उप दधात्यायुरेव (४५)

अस्मिन्दधात्यग्ने यत्ते परः हन्नामेत्याहेतद्वा अग्नेः प्रियं धाम
 प्रियमेवास्य धामोपाप्नोति तावेहि सः रभावहा इत्याह व्यैवैनेन
 परि धत्ते पाञ्चजन्येष्वप्येध्यग्र इत्याहेष वा अग्निः पाञ्चजन्यो यः
 पञ्चचितीकस्तस्मादेवमाहर्तव्या उप दधात्येतद्वा ऋतूनाम्प्रियं धाम

यदृतव्या ऋतूनामेव प्रियं धामाव रुन्धे सुमेक इत्याह संवत्सरो
वै सुमेकः संवत्सरस्यैव प्रियं धामोपाप्नोति॥ (४६)

अभ्वन्नायुरेवर्तव्या उप षड्विंशतिश्च॥ [११]

प्रजापतेरक्ष्यंश्चयत्तत्परापत्तदश्वोऽभवद्यदश्वयत्तदश्वस्याश्वत्वन्तं
अश्वमेधेनैव प्रत्यदधुरेष वै प्रजापतिः सर्वं करोति योऽश्वमेधेन
यजते सर्व एव भवति सर्वस्य वा एषा प्रायश्चित्तिः सर्वस्य
भेषजः सर्वं वा एतेन पाप्मानं देवा अंतरन्नपि वा एतेन
ब्रह्महृत्यामंतरन्त्सर्वम्पाप्मानम् (४७)

तरति तरति ब्रह्महृत्या योऽश्वमेधेन यजते य उ चैनमेवं
वेदोत्तरं वै तत्प्रजापतेरक्ष्यंश्चयत्तस्मादश्वस्योत्तरतोऽव द्यन्ति
दक्षिणतोऽन्येषां पशूनाम्वैतसः कटो भवत्यप्सुयोनिर्वा अश्वो-
ऽप्सुजो वैतसः स्व एवैनं योनौ प्रतिं ष्ठापयति चतुष्टोमः
स्तोमो भवति सुरङ्गु वा अश्वस्य सक्थ्यावृहत्तद्देवाश्चतुष्टोमेनैव
प्रत्यदधुर्यच्चतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वस्य सर्वत्वाय॥ (४८)

सर्वं पाप्मानमवृहद्वादश च॥ [१२]

देवासुराः तेनर्तव्या रुद्रोऽश्मन्नुषदे वडुर्देनं प्राचीमिति वसोर्धारांमग्निर्देवेभ्यः सुवर्गाय यत्राकृतायं
छन्दश्चित् पवस्व द्वादश॥ [१३] देवासुरा अजायां वै शुमुष्टिः प्रथमो देवयतामेतद्वे छन्दसामृधोत्यष्टौ
पञ्चाशच्चत्॥ 58॥ देवासुराः सर्वं जयति॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

दे॒वा॒सु॒राः संय॑त्ता आ॒स॒न्ते न व्य॑जयन्त॒ स ए॒ता
इन्द्र॑स्त॒नूर॑पश्य॒ता उपा॑धत्त॒ ताभि॑र्वै स त॒नुव॑मिन्द्रि॒यं वी॑र्यमा॒त्मन्न॑धत्त॒
ततो॑ दे॒वा अ॒भ॒व॒न्परा॑सु॒रा यदिन्द्र॑त॒नूरु॑प॒दधा॑ति त॒नुव॑मे॒व
ताभि॑रिन्द्रि॒यं वी॑र्यं यज॑मान आ॒त्मन्ध॒त्तेऽथो॑ सेन्द्र॑मे॒वाग्नि॑ः सत॑नुं
चिनु॑ते भ॒व॒त्या॒त्मना॒ परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यः (१)

भ॒व॒ति य॒ज्ञो दे॒वेभ्यो॑ऽपा॑क्राम॒त्तम॑व॒रुधं॑ नाश॑कृ॒वन्त
ए॒ता य॑ज्ञत॒नूर॑पश्य॒न्ता उपा॑धत्त॒ ताभि॑र्वै ते य॒ज्ञमवा॑रुन्धत्त॒
यद्य॑ज्ञत॒नूरु॑प॒दधा॑ति य॒ज्ञमे॒व ताभि॑र्यज॑मानोऽव॑ रुन्धे त्रय॑स्त्रि॑ः शत॑मुप॒
दधा॑ति त्रय॑स्त्रि॑ःश॒द्वे दे॒वता॑ दे॒वता॑ ए॒वाव॑ रु॒द्धेऽथो॑
सा॒त्मा॒नमे॒वाग्नि॑ः सत॑नुं चिनु॑ते सा॒त्मा॒मुष्मि॑ल्लो॒के (२)

भ॒व॒ति य ए॒वं वेद॑ ज्योति॑ष्मतीरुप॑ दधा॒ति ज्योति॑रे॒वास्मि॑न्दधात्ये॒
अ॒ग्निश्चितो॑ ज्व॑लति॒ ताभि॑रे॒वैन॑ः॒ समि॑न्द्र उ॒भयो॑रस्मै
लो॒कयो॑ज्योति॑र्भवति नक्ष॑त्रेष्ट॒का उप॑ दधात्ये॒तानि॒ वै दि॒वो
ज्योती॑ःषि॒ तान्ये॒वाव॑ रुन्धे सु॒कृतां॑ वा ए॒तानि॒ ज्योती॑ःषि॒
यन्नक्ष॑त्राणि॒ तान्ये॒वाप्रो॑त्यथो॒ अनू॑का॒शमे॒वैतानि॑ (३)

ज्योती॑ःषि कुरुते सु॒वर्ग॑स्य॒ लोक॑स्यानु॒ख्यात्यै॒ यत्स॑ः स्पृ॒ष्टा
उप॑द॒ध्याद्वृ॑ष्ट्यै॒ लोक॑मपि॒ दध्या॑दव॒र्षुकः॒ पर्जन्यः॑ स्या॒दस॑ः स्पृ॒ष्टा

उप॑ दधाति॒ वृष्ट्या॑ ए॒व लो॒कं क॑रोति॒ वर॑ष्कः प॒र्जन्यो॑ भवति
 पुर॑स्ता॒दन्याः प्र॒तीची॑रुपं दधाति प॒श्चाद॒न्याः प्रा॒ची॒स्तस्मा॑त्प्रा॒चीना॑नि
 च प्र॒तीची॑ना॒नि च॒ नक्ष॑त्रा॒ण्या वर्त॑न्ते॥ (४)

भ्रातृ॒व्यो लो॒क ए॒वैतान्ये॑कचत्वारि॒ंशच्च॥ [१]

ऋ॒त॒व्या उप॑ दधात्यृ॒तूनां क्लृ॑त्यै द्वंद्वमु॒प दधा॑ति॒ तस्मा॑द्द्वंद्वमृ॒तवो॑-
 ऽधृ॑ते॒व वा ए॒षा यन्म॑ध्य॒मा चि॑तिर॒न्तरि॑क्षमि॒व वा ए॒षा द्वंद्व॑म॒न्यासु॑
 चि॒तीषू॑पं दधाति॒ चत॑स्रो मध्ये धृ॒त्या अ॒न्तःश्ले॑षणं॒ वा ए॒ताश्चि॑तीनां
 यदृ॑त॒व्या यदृ॑त॒व्या उप॑दधाति॒ चि॒तीनां वि॑धृत्या॒ अव॑का॒मनू॑पं
 दधा॒त्येषा॑ वा अ॒ग्नेर्यो॑निः स॒यौनि॑म् (५)

ए॒वाग्निं चि॑नुत उ॒वाच॑ ह वि॒श्वामि॑त्रोऽद॒दि॒त्स ब्र॑ह्म॒णान्नं॑ य॒स्यैता॑
 उप॑धी॒यान्ते॑ य उं चै॒ना ए॒वं वेद॑दिति॒ संव॑त्स॒रो वा ए॒तम्प्र॑ति॒ष्ठायै॑
 नुद॑ते योऽग्निं चि॒त्वा न प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति॒ पञ्च॒ पूर्वा॑श्चि॒तयो॑ भव॒न्त्यथ॑
 ष॒ष्ठीं चि॑तिं चिनुते षड्वा ऋ॒तवः॑ संव॑त्स॒र ऋ॒तुष्वे॒व संव॑त्स॒रे प्र॑ति॒
 तिष्ठ॑त्ये॒ता वै (६)

अधि॑प॒त्नीर्नामे॑ष्ट॒का य॒स्यैता॑ उप॑धी॒यन्तेऽधि॑पतिरे॒व संमा॑नानां
 भव॑ति॒ यं द्वि॒ष्यात्तमु॑प॒दध॑द्वायेदे॒ताभ्य॑ ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्य॒ आ
 वृ॑श्चति॒ ताज॑गा॒र्तिमा॑र्च्छत्यङ्गि॒रसः॑ सु॒वर्गं॑ लो॒कं य॒न्तो या य॑ज्ञस्य॒
 निष्कृ॑तिरासी॒त्तामृ॑षि॒भ्यः प्र॒त्यौह॑न् तद्वि॒रण्य॑मभव॒द्यद्वि॑रण्यश॒ल्कैः
 प्रो॒क्षति॑ य॒ज्ञस्य॒ निष्कृ॑त्या॒ अथो॑ भेष॒जमे॒वास्मै॑ करोति (७)

अथो रूपेणैवैनं॑ समर्धयत्यथो हिरण्यज्योतिषैव सुवर्गं
लोकमेति साहस्रवता प्रोक्षति साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यां
इमा मे अग्र इष्टंका धेनवः सन्त्वित्याह धेनूरेवैनाः कुरुते ता एनं
कामदुघां अमुत्रामुष्मिल्लोक उप तिष्ठन्ते॥ (८)

सयोनमेता वै करोत्येकान्नचत्वारिंशच्च॥ [२]

रुद्रो वा एष यदग्निः स एतर्हि जातो यर्हि सर्वश्चितः स यथा
वृथ्सो जातः स्तनं प्रेप्सत्येवं वा एष एतर्हि भागधेयं प्रेप्सति
तस्मै यदाहुतिं न जुहुयादध्वर्युं च यजमानं च ध्यायेच्छतरुद्रीयं
जुहोति भागधेयेनैवैनं॑ शमयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युर्न यजमानो
यद्ग्राम्याणां पशूनाम् (९)

पयसा जुहुयाद्ग्राम्यान्पशूञ्छुचार्पयेद्यदारण्यानामारण्याञ्जर्तिलयव
वा जुहुयाद्गवीधुकयवाग्वा वा न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानथो
खल्वाहुरनाहुतिर्वै जर्तिलांश्च गवीधुकाश्चेत्यजक्षीरेण जुहोत्याग्नेयी
वा एषा यदजाहुत्यैव जुहोति न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति
नारण्यानङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तः (१०)

अजायां घर्मम्प्राप्तिंश्चन्त्सा शोचन्ती पूर्णं पराजिहीत सो ३-
ऽकोऽभवत्तद्वर्कस्यार्कत्वमर्कपर्णेन जुहोति सयोनित्वायोदङ्घ्रिष्ठञ्जुहोत्ये
वै रुद्रस्य दिख्स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते चरमायामिष्टकायां

जुहोत्यन्तत एव रुद्रं निरवदयते त्रेधाविभक्तं जुहोति त्रयं इमे
लोका इमानेव लोकान्स्समावद्वीर्यान्करोतीयत्यग्रे जुहोति (११)

अथेयत्यथेयति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्यः
शमयति तिस्र उत्तरा आहुतीर्जुहोति षट्स्सम्पद्यन्ते षड्वा ऋतव
ऋतुभिरेवैनं शमयति यदनुपरिक्रामं जुहुयादन्तरवचारिणं
रुद्रं कुर्यादथो खल्वाहुः कस्यां वाहं दिशि रुद्रः कस्यां
वेत्यनुपरिक्राममेव होतव्यमपरिवर्गमेवैनं शमयति (१२)

एता वै देवताः सुवर्ग्या या उत्तमास्ता यजमानं वाचयति
ताभिरेवैनं सुवर्गं लोकं गमयति यं द्विष्यात्तस्य सञ्चरे पशूनां
न्यस्येद्यः प्रथमः पशुरभितिष्ठति स आर्तिमार्च्छति॥ (१३)

पशूनां यन्तोऽग्रे जुहोत्यपरिवर्गमेवैनं शमयति त्रिंशच्च॥ [३]

अश्मन्नूर्जमिति परि पिश्वति मार्जयत्येवैनमथो तर्पयत्येव स
एनं तृप्तोऽक्षुध्यन्नशोचन्नमुष्मिल्लोक उप तिष्ठते तृप्यति प्रजयां
पशुभिर्य एवं वेद तां न इषमूर्जं धत्त मरुतः सःरराणा इत्याहान्नं
वा ऊर्गन्नम्मरुतोऽन्नमेवाव रुन्देऽश्मंस्ते क्षुद्रमुं ते शुक् (१४)

ऋच्छतु यं द्विष्म इत्याहु यमेव द्वेष्टि तमस्य क्षुधा च शुचा
चार्पयति त्रिः परिपिश्वन्पर्येति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचं
शमयति त्रिः पुनः पर्येति षट्स्सम्पद्यन्ते षड्वा ऋतव ऋतुभिरेवास्य

शुचः॑ शमयत्यपां॑ वा एतत्पुष्पं॑ यद्वैतसोऽपाम् (१५)

शरोऽवका वेतसशाखया चावकाभिश्च वि कर्षत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुचः॑ शमयति यो वा अग्निं चितम्प्रथमः पशुरधिक्रामतीश्वरो वै तः शुचा प्रदहो मण्डूकेन वि कर्षत्येष वै पशूनामनुपजीवनीयो न वा एष ग्राम्येषु पशुषु हितो नारण्येषु तमेव शुचार्यत्यष्टाभिर्वि कर्षति (१६)

अष्टाक्षरा गायत्री गायत्रौऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचः॑ शमयति पावकवतीभिरन्नं वै पावकोऽन्नैनेवास्य शुचः॑ शमयति मृत्युर्वा एष यदग्निर्ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनम् कार्ष्णीं उपानहावुपं मुञ्चते ब्रह्मणैव मृत्योरन्तर्धत्तेऽन्तर्मृत्योर्धत्तेऽन्तर्न्नाद्यादित्याहुरन्यामुपमुञ्चतेऽन्यां नान्तः (१७)

एव मृत्योर्धत्तेऽवान्नाद्यः॑ रुन्धे नमस्ते हरसे शोचिष इत्याह नमस्कृत्य हि वसीयाः समुपचरन्त्यन्यं तै अस्मत्तपन्तु हेतय इत्याह यमेव द्वेष्टि तमस्य शुचार्यति पावको अस्मभ्यः शिवो भवेत्याहान्नं वै पावकोऽन्नमेवाव रुन्धे द्वाभ्यामधि क्रामति प्रतिष्ठित्या अपस्यवतीभ्याः॑ शान्त्यै॥ (१८)

शुर्वैतसोऽपामष्टाभिर्विकर्षति नान्तरेकान्नपञ्चाशच्च॥ [४]

नृषदे वडिति व्याघारयति पङ्क्याहुत्या यज्ञमुखमा रभतेऽक्षण्या व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै

यद्वषट्कुर्याद्यातया॑मास्य वषट्कारः स्याद्यन्न वषट्कुर्याद्रक्षा॑सि यज्ञ॑
ह॑न्युर्वडित्या॑ह प॒रोक्षमे॑व वषट्करोति॒ नास्य॑ या॒तया॑मा वषट्करो
भव॑ति न यज्ञ॑ रक्षा॑सि घ्नन्ति हुतादो॒ वा अ॒न्ये दे॒वाः (१९)

अहुतादोऽन्ये तान॑ग्निचिदेवोभया॑न्प्रीणाति॒ ये दे॒वा दे॒वाना॑मिति॒
द॒ध्ना म॑धुमिश्रेणावो॑क्षति हुताद॑श्चैव दे॒वान॑हुताद॑श्च यज॑मानः प्रीणाति॒
ते यज॑मानम्प्रीणन्ति द॒ध्नेव॑ हुतादः॒ प्रीणा॑ति मधु॑षाहुतादो॑ ग्राम्यं वा
ए॒तदन्नं॑ यद्दध्या॑र॒ण्यम्मधु॑ यद्दध्ना म॑धुमिश्रेणावो॑क्षत्युभय॑स्याव॑रुद्धौ
शुमु॒ष्टिनावो॑क्षति प्राजाप॒त्यः (२०)

वै शु॑मुष्टिः संयोनि॒त्वाय॑ द्वाभ्यां॒ प्रति॑ष्ठित्या अनुपरि॒चार॑मवो॑क्षत्यप
वि वा ए॒ष प्रा॒णैः प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ऋ॒ध्यते॑ योऽग्निं चि॒न्वन्न॑धिक्राम॑ति
प्राण॑दा अ॒पान॑दा इत्या॑ह प्रा॒णाने॒वात्म॑न्धत्ते वर्चो॑दा व॑रिवो॒दा
इत्या॑ह प्र॒जा वै वर्चः॑ प॒शवो॑ वरि॑वः प्र॒जामे॒व प॒शूना॑त्मन्धत्त॒ इन्द्रो॑
वृ॒त्रम॑हन्तं वृ॒त्रः (२१)

हुतः षोड॑शभिर्भोगै॑रसिना॒त्स ए॒ताम॒ग्नये॑ऽनीकवत्
आहु॑तिमपश्य॒त्ताम॑ जुहो॒त्तस्या॒ग्निरनी॑कवा॒न्धस्वेन॑ भाग॒धेये॑न प्रीतः
षोड॑शधा वृ॒त्रस्य॑ भो॒गानप्य॑दहद्वैश्वकर्म॒णेन॑ पाप्मनो॒ निर॑मुच्यत
यद॒ग्नये॑ऽनीकवत् आहु॑तिं जुहो॒त्यग्नि॑रे॒वास्यानी॑कवा॒न्धस्वेन॑
भाग॒धेये॑न प्रीतः पाप्मान॒मपि॑ दहति वैश्वकर्म॒णेन॑ पाप्मनो॒
निर्मु॑च्यते यं का॒मये॑त चि॒रम्पाप्मनः॑ (२२)

निर्मुच्येतेत्येकैकं तस्य जुहुयाच्चिरमेव पाप्मनो निर्मुच्यते
 यं कामयेत ताजक्पाप्मनो निर्मुच्येतेति सर्वाणि तस्यानुद्रुत्य
 जुहुयात्ताजगेव पाप्मनो निर्मुच्यतेऽथो खलु नानैव सूक्ताभ्यां
 जुहोति नानैव सूक्तयोर्वीर्यं दधात्यथो प्रतिष्ठित्यै॥ (२३)

देवाः प्राजापत्यो वृत्रश्चिरं पाप्मनश्चत्वारिंशच्च॥ [५]

उदेनमुत्तरां नयेति समिध आ दधाति यथा जनं यतेऽवसं
 करोति तादृगेव तत्तिष्ठ आ दधाति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मै
 भागधेयं करोत्यौदुम्बरीर्भवन्त्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवास्मा अपि
 दधात्युदु त्वा विश्वे देवा इत्याह प्राणा वै विश्वे देवाः प्राणैः (२४)

एवैनमुद्यच्छतेऽग्ने भरन्तु चित्तिभिरित्याह यस्मा एवैनं
 चित्तायोद्यच्छते तेनैवैनं समर्धयति पञ्च दिशो दैवीर्यज्ञमवन्तु
 देवीरित्याह दिशो ह्येषोऽनु प्रच्यवतेऽपामतिं दुर्मतिम्बाधमाना
 इत्याह रक्षसामपंहत्यै रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्तीरित्याह पशवो
 वै रायस्पोषः (२५)

पशूनेवाव रुन्धे षड्विंहरति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं
 हरति द्वे परिगृह्यवती भवतो रक्षसामपंहत्यै सूर्यरश्मिरहरिकेशः
 पुरस्तादित्याह प्रसूत्यै ततः पावका आशिषो नो जुषन्तामित्याहान्नं
 वै पावकोऽन्नमेवाव रुन्धे देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा

एतदप्रतिरथमपश्यन्तेन वै तैऽप्रति (२६)

असुरानजयन्तदप्रतिरथस्याप्रतिरथत्वं यदप्रतिरथं
द्वितीयो होतान्वाहाप्रत्येव तेन यजमानो भ्रातृव्याञ्जयत्यथो
अनभिजितमेवाभि जयति दशर्चं भवति दशाक्षरा विराड्विराजेमौ
लोकौ विधृतावनयोर्लोकयोर्विधृत्या अथो दशाक्षरा विराडन्नं
विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठत्यसदिव वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमिवाग्नी

अश्मानं नि दधाति सत्त्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै विमानं एष
दिवो मध्यं आस्त इत्याह व्यैवैतया मिमीते मध्ये दिवो निहितः
पृश्निरश्मेत्याहान्नं वै पृश्न्यन्नमेवाव रुन्धे चतसृभिरा पुच्छादेति
चत्वारि छन्दांसि छन्दाभिरेवेन्द्रं विश्वा अवीवृधन्नित्याह
वृद्धिमेवोपावर्तते वाजानां सत्पतिम्पतिम् (२८)

इत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव रुन्धे सुम्रहूर्यज्ञो देवाः आ
च वक्षदित्याह प्रजा वै पशवः सुम्रं प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते
यक्षदग्निर्देवो देवाः आ च वक्षदित्याह स्वगाकृत्यै वाजस्य
मा प्रसवेनोद्ग्राभेणोदग्रभीदित्याहासौ वा आदित्य उद्यन्तुद्ग्राभ
एष निम्रोचन्निग्राभो ब्रह्मणैवात्मानमुद्गृह्णाति ब्रह्मणा भ्रातृव्यं नि
गृह्णाति॥ (२९)

प्राणैः पोषाऽप्रत्याग्नीध्रे पतिमेष दशं च॥ [६]

प्राचीमनु प्रदिशं प्रेहि विद्वानित्याह देवलोकमेवैतयोपावर्तते
क्रमध्वमग्निना नाकमित्याहेमानेवैतया लोकान्क्रमते पृथिव्या

अहमुदन्तरिक्षमारुहमित्याहेमानेवैतयां लोकान्स्मरौहति
सुवर्यन्तो नापेक्षन्त इत्याह सुवर्गमेवैतयां लोकमेत्यग्रे प्रेहिं (३०)

प्रथमो देवयतामित्याहोभयैष्वेवैतयां देवमनुष्येषु चक्षुर्दधाति
पञ्चभिरधिं क्रामति पाङ्क्तो यज्ञो यावानेव यज्ञस्तेन सह
सुवर्गं लोकमेति नक्तोषासेति पुरोनुवाक्यामन्वाह प्रत्या अग्रे
सहस्राक्षेत्याह साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै तस्मै ते विधेम
वाजाय स्वाहेत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव (३१)

रुन्दे दध्नः पूर्णामौदुम्बरीं स्वयमातृण्णायां जुहोत्यूर्ग्वै
दध्यूर्गुदुम्बरोऽसौ स्वयमातृण्णामुष्यामेवोर्जं दधाति तस्मादमुतो-
ऽर्वाचीमूर्जमुप जीवामस्ति सृभिः सादयति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्त-
गमयति प्रेद्धो अग्रे दीदिहि पुरो न इत्यौदुम्बरीमा दधात्येषा वै
सूर्मी कर्णकावत्येतयां ह स्म (३२)

वै देवा असुराणां शततरहांस्तृहन्ति यदेतयां
समिधमादधाति वज्रमेवैतच्छतघ्नीं यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति
स्तृत्या अछम्बद्वारं विधेम ते परमे जन्मन्नग्न इति वैकङ्कतीमा
दधाति भा एवाव रुन्दे तां सवितुर्वरेण्यस्य चित्रामिति
शमीमयीं शान्त्या अग्निर्वा ह वा अग्निचितं दुहेऽग्निचिद्वाग्निं दुहे
ताम् (३३)

सवितुर्वरेण्यस्य चित्रामित्याहैष वा अग्नेर्दोहस्तमस्य कण्व एव

श्रायसोऽवेत्तेन ह स्मैन९ स दुहे यदेतया समिधमादधात्यग्निचिदेव
तदग्निं दुहे सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इत्याह सप्तैवास्य
साप्तानि प्रीणाति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि प्रजापतिः
प्रजापतेः (३४)

आस्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा असृजत
प्रजाना९ सृष्ट्या अग्निदेवेभ्यो निलायत स दिशोऽनु
प्राविशञ्जुह्वन्मनसा दिशो ध्यायेद्दिग्भ्य एवैनमव रुन्धे दध्ना
पुरस्ताञ्जुहोत्याज्येनोपरिष्ठात्तेजश्चैवास्मा इन्द्रियं च समीचीं
दधाति द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः
संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः साक्षात् (३५)

एव वैश्वानरमव रुन्धे यत्प्रयाजानूयाजान्कुर्याद्विकस्तिः सा
यज्ञस्य दर्विहोमं करोति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै राष्ट्रं वै वैश्वानरो
विण्मरुतो वैश्वानर९ हुत्वा मारुताञ्जुहोति राष्ट्र एव विशमनुं
बध्नात्युच्चैर्वैश्वानरस्या श्रावयत्युपा९शु मारुताञ्जुहोति तस्माद्राष्ट्रं
विशमतिं वदति मारुता भवन्ति मरुतो वै देवानां विशो
देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमव रुन्धे सप्त भवन्ति सप्तगणा वै
मरुतो गणश एव विशमव रुन्धे गुणेन गुणमनुद्रुत्य जुहोति
विशमेवास्मा अनुवर्त्मानं करोति॥ (३६)

वसो॒र्धारा॑ जुहोति॒ वसो॑र्मे॒ धारा॑स॒दिति॒ वा ए॒षा हू॑यते घृतस्य॒
वा ए॒नमे॒षा धारा॑मुष्मि॒ल्लोके॒ पिन्व॑मानोप॒ तिष्ठ॑त॒ आज्ये॑न जुहोति॒
तेजो॒ वा आज्यं॑ तेजो॒ वसो॑र्धारा॒ तेज॑सैवास्मै॒ तेजो॑ऽव॒ रुन्दे॑ऽथो
कामा॒ वै वसो॑र्धारा॒ कामा॑ने॒वाव॑ रुन्धे॒ यं का॒मये॑त प्रा॒णान॑स्यान्नाद्यं
वि (३७)

छि॒न्द्यामि॑ति॒ वि॒ग्राहं॑ तस्य॒ जुहु॑यात्प्रा॒णाने॒वास्या॑न्नाद्यं
विच्छि॑न॒त्ति यं का॒मये॑त प्रा॒णान॑स्यान्नाद्यं॑ सं त॑नुयामि॒ति सन्त॑तां
तस्य॒ जुहु॑यात्प्रा॒णाने॒वास्या॑न्नाद्यं॑ सं त॑नोति॒ द्वाद॑श द्वाद॒शानि॑
जुहोति॒ द्वाद॑श॒ मासाः॑ संवत्स॒रः संवत्स॑रेणैवास्मा॒ अन्न॑मव॒
रुन्दे॑ऽन्नं च॒ मेऽक्षु॑च्च॒ म॒ इत्या॑हैतद्वै (३८)

अन्न॑स्य रूपं॑ रूपेणैवान्नमव॒ रुन्धे॑ऽग्निश्च॒ म॒ आप॑श्च॒ म॒
इत्या॑हैषा॒ वा अन्न॑स्य॒ योनिः॑ सयो॒न्येवा॑न्नमव॒ रुन्धे॑ऽर्धेन्द्राणि॑
जुहोति॒ देवता॑ ए॒वाव॑ रुन्धे॒ यत्सर्वे॑षाम॒र्धमिन्द्रः॑ प्रति॒ तस्मा॑दिन्द्रो॑
देवता॑नां भूयिष्ठभा॒क्तं इन्द्र॑मुत्त॑रमाहेन्द्रि॒यमे॒वास्मि॑न्नुपरि॒ष्टाद्व॑धाति
यज्ञायु॒धानि॑ जुहोति॒ यज्ञः॑ (३९)

वै य॑ज्ञायु॒धानि॑ य॒ज्ञमे॒वाव॑ रुन्दे॑ऽथो ए॒तद्वै य॒ज्ञस्य॑ रूपं॑
रूपेणै॒व य॒ज्ञम॑व॒ रुन्धे॑ऽवभृथश्च॒ मे स्व॑गाकारश्च॒ म॒ इत्या॑ह
स्व॒गाकृ॑त्या अ॒ग्निश्च॑ मे घ॒र्मश्च॑ म॒ इत्या॑हैतद्वै ब्र॒ह्मव॑र्च॒सस्य॑ रूपं॑
रूपेणै॒व ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम॑व॒ रुन्धे॑ ऋक् मे॒ सामं॑ च॒ म॒ इत्या॑ह (४०)

ए॒तद्वै छ॒न्द॑सा॒ रूप॑ रूपेणै॒व छ॒न्दा॑स्य॒व रु॒न्धे
 गर्भा॑श्च मे व॒त्साश्च॑ म॒ इत्या॑है॒तद्वै प॑शूना॒ रूप॑ रूपेणै॒व
 प॒शून्व॑ रु॒न्धे क॒ल्पा॑ञ्जु॒होत्य॑क्लृ॒प्तस्य॑ क्लृ॒प्त्यै यु॒ग्मद॑यु॒जे जु॑होति
 मिथु॒नत्वायो॑त्तराव॒ती भ॑वतोऽभि॒क्रान्॑त्या ए॒का च॑ मे ति॒स्रश्च॑ म॒
 इत्या॑ह दे॒वछ॒न्द॑सं वा ए॒का च॑ ति॒स्रश्च॑ (४१)

म॒नुष्य॑छ॒न्द॑सं च॒तस्र॑श्चा॒ष्टौ च॑ दे॒वछ॒न्द॑सं चै॒व म॑नुष्य॒छन्द॑सं
 चा॒व रु॒न्ध आ॒ त्रय॑स्त्रि॒ंशतो॑ जुहोति॒ त्रय॑स्त्रि॒ंशद्वै॑ दे॒वता॑ दे॒वता॑
 ए॒वाव॑ रु॒न्ध आ॒ष्टाच॑त्वारि॒ंशतो॑ जुहोत्य॒ष्टाच॑त्वारि॒ंशद॑क्षरा
 जग॑ती जाग॑ताः प॒शवो॑ जग॑त्यै॒वास्मै॑ प॒शून्व॑ रु॒न्धे वा॒जश्च॑
 प्रस॑वश्चेति॒ द्वाद॑शं जुहोति॒ द्वाद॑श॒ मासाः॑ संव॒त्सरः॑ संव॒त्सर॑ ए॒व
 प्र॒ति ति॑ष्ठति॥ (४२)

वि वै य॒ज्ञः सा॒मं च॑ म॒ इत्या॑ह च ति॒स्रश्चै॒कात्र॑प॒ञ्चाश॑च॥ [८]

अ॒ग्निर्दे॒वेभ्यो॑ऽपा॒क्राम॑द्वा॒गधे॑यमिच्छ॒मान॑स्तं दे॒वा अ॑ब्रुव॒न्नुप॑ न
 आ॒ वर्त॑स्व ह॒व्यं नो॑ व॒हेति॑ सौ॒ऽब्रवी॑द्वरं वृ॒णै म॒ह्यमे॒व वा॑जप्रस॒वीयं॑
 जुह॑वन्निति॒ तस्मा॑द्ग॒ग्रे वा॑जप्रस॒वीयं॑ जुह॒ति यद्वा॑जप्रस॒वीयं॑
 जुहोत्य॒ग्निमे॒व तद्वा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्धयत्यथो॒ अभि॑षे॒क ए॒वास्य॑ स
 च॒तुर्द॑शभिर्जुहोति स॒प्त ग्रा॒म्या ओष॑धयः स॒प्त (४३)

आ॒र॒ण्या उ॒भयी॑षाम॒वरु॑द्धा॒ अन्न॑स्यान्नस्य जुहोत्य॒न्नस्या॑न्नस्या॒वरु॑
 औदु॑म्बरेण॒ सु॒वेण॑ जुहोत्य॒ूर्वा उ॑दुम्ब॒र ऊ॒र्गन्न॑मूर्जे॒वास्मा॑

ऊर्जमन्नमव रुन्धेऽग्निर्वै देवानामभिषिक्तोऽग्निचिन्मनुष्याणान्तस्मादग्नि
न धावेदवरुद्धः ह्यस्यान्नमन्नमिव खलु वै वर्षं यद्धावेदन्नाद्याद्धावेदुपा

उपावर्तते नक्तोषासेति कृष्णायै श्वेतवत्सायै पयसा
जुहोत्यहैवास्मै रात्रिं प्र दापयति रात्रियाहरहोरात्रे एवास्मै प्रत्ते
काममन्नाद्यं दुहाते राष्ट्रभृतो जुहोति राष्ट्रमेवाव रुन्धे षड्विर्जुहोति
षड्वा ऋतव ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठति भुवनस्य पत इति रथमुखे
पश्चाहुतीर्जुहोति वज्रो वै रथो वज्रैणैव दिशः (४५)

अभि जयत्यग्निचितः ह वा अमुष्मिल्लोके वातोऽभि पवते
वातनामानि जुहोत्यभ्येवैनममुष्मिल्लोके वातः पवते त्रीणि जुहोति
त्रयं इमे लोका एभ्य एव लोकेभ्यो वातमव रुन्धे समुद्रोऽसि
नभस्वानित्याहैतद्वै वातस्य रूपं रूपेणैव वातमव रुन्धेऽञ्जलिना
जुहोति न ह्येतेषामन्यथाहुतिरवकल्पते॥ (४६)

ओषधयः सुप्ताभि दिशोऽन्यथा द्वे च॥ [९]

सुवर्गाय वै लोकाय देवरथो युज्यते यत्राकूताय मनुष्यरथ एष
खलु वै देवरथो यदग्निरग्निं युनज्मि शवसा घृतेनेत्याह युनक्त्येवैनः
स एनं युक्तः सुवर्गं लोकमभि वहति यत्सर्वाभिः पञ्चभिर्युध्याद्युक्तो-
ऽस्याग्निः प्रच्युतः स्यादप्रतिष्ठिता आहुतयः स्युरप्रतिष्ठिताः स्तोमा
अप्रतिष्ठितान्युक्थानि तिसृभिः प्रातःसवनेऽभि मृशति त्रिवृत् (४७)

वा अ॒ग्निर्या॒वाने॒वाग्नि॒स्तं यु॒नक्ति॒ यथान॑सि यु॒क्त आ॒धी॒यत॑
 ए॒वमे॒व तत्प्र॒त्याहु॑तय॒स्तिष्ठ॑न्ति॒ प्रति॒ स्तोमाः॑ प्रत्यु॒क्थानि॑
 य॒ज्ञाय॒ज्ञिय॑स्य स्तो॒त्रे द्वाभ्या॑म॒भि मृ॑शत्ये॒तावान् वै य॒ज्ञो
 या॒वानग्नि॑ष्टो॒मो भू॒मा त्वा अ॒स्यात॑ ऊ॒र्ध्वः क्रि॑यते॒ यावाने॒व
 य॒ज्ञस्तम॑न्त॒तौऽन्वारो॑हति॒ द्वाभ्या॑ प्रति॑ष्ठित्या॒ एक॒याप्र॑स्तुतं
 भव॒त्यथ॑ (४८)

अ॒भि मृ॑शत्यु॒पैन॑मुत्त॒रो य॒ज्ञो न॑म॒त्यथो॒ सन्त॑त्ये॒ प्र वा ए॒षोऽ॒
 ऽस्माल्लो॒काच्च॑वते॒ योऽग्निं॑ चि॒नुते॒ न वा ए॒तस्या॑निष्ट॒क आ॒हुति॑र॒व
 कल्प॑ते॒ यां वा ए॒षोऽनिष्ट॑क आ॒हुतिं॑ जु॒होति॒ स्रव॑ति॒ वै सा ता॑
 स्रव॑न्तीं॒ य॒ज्ञोऽनु॑ परा॑ भवति॒ य॒ज्ञं यज॑मानो॒ यत्पु॑नश्चि॒तिं चि॑नुत
 आ॒हुती॑नां॒ प्रति॑ष्ठित्यै॒ प्रत्याहु॑तय॒स्तिष्ठ॑न्ति (४९)

न य॒ज्ञः प॑रा॒भव॑ति॒ न यज॑मानोऽष्टावु॒पं दधा॑त्य॒ष्टाक्ष॑रा गाय॒त्री
 गा॒य॒त्रेणै॒वैनं॑ छन्द॒सा चि॑नुते॒ यदेका॑दश॒ त्रैष्टु॑भेन॒ यद्वा॑दश॒ जाग॑तेन॒
 छन्दो॑भिरे॒वैनं॑ चि॒नुते॒ नपा॒त्को वै नामै॒षोऽग्निर्य॑त्पु॒नश्चि॒तिर्य॑ एवं
 वि॒द्वान्पु॑नश्चि॒तिं चि॑नुत आ॒ तृती॒यात्पुरु॑षा॒दन्न॑मत्ति॒ यथा॒ वै पु॑नरा॒धेयं॑
 ए॒वम्पु॑नश्चि॒तिर्योऽग्न्या॑धेये॒न न (५०)

ऋ॒ध्नोति॑ स पु॒नरा॑धेय॒मा ध॑त्ते॒ योऽग्निं॑ चि॒त्वा न॑ध्नोति॒ स
 पु॒नश्चि॒तिं चि॑नुते॒ यत्पु॑नश्चि॒तिं चि॑नुत ऋ॒द्ध्या॒ अथो॒ खल्वा॑हुर्न
 चै॒त्येति॑ रु॒द्रो वा ए॒ष यद॑ग्निर्यथा॑ व्या॒घ्रः सु॒प्तम्बो॑धयति॒
 ता॒दृगे॒व तदथो॒ खल्वा॑हुश्चै॒त्येति॑ यथा॒ वसी॑या॒सम्भा॑ग॒धेये॑न

बोधयति तादृगेव तन्मनुरग्निमचिनुत् तेन नार्धोऽस एतां
 पुनश्चितिमपश्यत्तामचिनुत् तया वै स आर्धोऽद्यत्पुनश्चितिं चिनुत्
 ऋद्धौ॥ (५१)

त्रिवृदथ तिष्ठन्त्यग्न्याधेयेन नाचिनुत् सप्तदश च॥ [१०]

छन्द्श्चितं चिन्वीत पशुकामः पशवो वै छन्दांसि पशुमानेव
 भवति श्येनचितं चिन्वीत सुवर्गकामः श्येनो वै वयसाम्पतिष्ठः
 श्येन एव भूत्वा सुवर्गं लोकम्पतति कङ्कचितं चिन्वीत यः
 कामयेत शीर्षण्वानमुष्मिल्लोके स्यामिति शीर्षण्वानेवामुष्मिल्लोके
 भवत्यलजचितं चिन्वीत चतुःसीतं प्रतिष्ठाकामश्चतस्रो दिशो
 दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति प्रउगचितं चिन्वीत भ्रातृव्यवान्म्र (५२)

एव भ्रातृव्यान्नुदत उभयतःप्रउगं चिन्वीत यः कामयेत प्र
 जातान्भ्रातृव्यान्नुदेय प्रतिजनिष्यमाणानिति प्रैव जातान्भ्रातृव्यान्नुदते
 प्रति जनिष्यमाणान्नथचक्रचितं चिन्वीत भ्रातृव्यवान् वज्रो वै रथो
 वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्र हरति द्रोणचितं चिन्वीतान्नकामो द्रोणे
 वा अन्नमिष्यते सयोन्येवान्नमव रुन्धे समूह्यं चिन्वीत पशुकामः
 पशुमानेव भवति (५३)

परिचाय्यं चिन्वीत ग्रामकामो ग्राम्येव भवति श्मशानचितं
 चिन्वीत यः कामयेत पितृलोकं ऋध्रुयामिति पितृलोक एवर्ध्नोति

विश्वामित्रजमदग्री वसिष्ठेनास्पर्धेता९ स एता जमदग्निर्विह्व्या
अपश्यत्ता उपाधत्ता ताभिर्वै स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमवृद्धं
यद्विह्व्या उपदधातीन्द्रियमेव ताभिर्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे
होतुर्धिष्णिय उप दधाति यजमानायतनं वै (५४)

होता स्व एवास्मा आयतन इन्द्रियं वीर्यमव रुन्धे द्वादशोप
दधाति द्वादशाक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशूनव
रुन्धेऽष्टावष्टावन्येषु धिष्णियेषूप दधात्यष्टाशफाः पशवः पशून्वाव
रुन्धे षण्माजालीये षड्वा ऋतव ऋतवः खलु वै देवाः पितरं ऋतून्व
देवान्पितृन्प्रीणाति॥ (५)

प्र भवति यजमानायतनं वा अष्टाचत्वारिंशच्च॥ [११]

पवंस्व वाजंसातय इत्यनुष्टुक्प्रतिपद्ववति तिस्रोऽनुष्टुभश्चतस्रो
गायत्रियो यत्तिस्रोऽनुष्टुभस्तस्मादः श्वस्त्रिभिस्तिष्ठं स्तिष्ठति
यच्चतस्रो गायत्रियस्तस्मात्सर्वांश्चतुरः पदः प्रतिदधत्पलायते
परमा वा एषा छन्दसां यदनुष्टुक्परमश्चतुष्टोमः स्तोमानां
परमस्त्रिरात्रो यज्ञानां परमोऽश्वः पशूनां परमेणैवैनं परमतां
गमयत्येकविंशमहर्भवति (५६)

यस्मिन्नश्वं आलभ्यते द्वादश मासाः पञ्चर्तवस्त्रय इमे लोका
असावादित्य एकविंश एष प्रजापतिः प्राजापत्योऽश्वस्तमेव
साक्षाद्विप्रोति शक्ररयः पृष्ठम्भवन्त्यन्यदन्यच्छन्दोऽन्येन्ये वा एते

प॒शव॒ आ ल॑भ्यन्त उ॒तेव॑ ग्रा॒म्या उ॒तेवा॑र॒ण्या यच्छ॑क्करयः पृ॒ष्ठं
भ॒वन्त्यश्व॑स्य स॒र्वत्वाय॑ पा॒र्थुर॑श्म॒म्ब्रह्म॑सा॒मं भ॑वति र॒श्मिना॒ वा
अश्वः (५७)

य॒त ई॑श्व॒रो वा अश्वोऽय॒तोऽप्र॑तिष्ठितः परा॑ परा॒वतं॑
गन्तो॒र्त्पा॑र्थु॒रश्म॑म्ब्रह्मसा॒मम्भ॑वत्यश्व॒स्य य॒त्यै धृ॒त्यै सङ्कृ॑त्यच्छावाकसा॒म
वा ए॒ष यद॑श्वमे॒धः कस्त॑द्वेदेत्या॒हुर्यदि॑ स॒र्वो वा क्रि॑यते न वा
स॒र्व इति॑ यत्सङ्कृ॑त्यच्छावाकसा॒मम्भ॑वत्यश्व॒स्य स॒र्वत्वाय॑ पर्या॑प्त्या
अन॑न्तरायाय॒ स॒र्वस्तो॑मोऽतिरा॒त्र उ॑त्त॒मम॑हर्भवति॒ स॒र्वस्या॑प्त्यै
स॒र्वस्य॑ जि॒त्यै स॒र्वमे॒व तेना॑ऽऽप्नोति॒ सर्वं॑ जयति॥ (५८)

अहर्भवति॒ वा अश्वोऽहर्भवति॒ दशं॑ च॥ [१२]

यदे॒केन॑ प्र॒जाप॑तिः प्रे॒णानु॑ यजु॒षापो॑ वि॒श्वक॑र्मा॒ग्न आ या॑हि सु॒वर्गा॑य॒ वज्रो॑ गाय॒त्रेणा॑ग्नं उदधे
स॒मीची॑न्द्रा॒य म॒युर॑पां बला॒य पु॒रुष॑मृ॒गः सौ॒री पृ॑ष॒तः शका॑ रु॒रुर॑ल॒जः सु॑पर्ण॒ आग्ने॑योऽश्वोऽ॒ग्नये॑ऽनी॒कव॑ते
चतु॑र्विंशतिः॥ [१३] यदे॒केन॑ स पा॒पीया॑ने॒तद्वा अ॒ग्नेर्ध॑नु॒स्तद्दे॒वास्त्वेन्द्र॑ज्ये॒ष्ठा अ॒पां न॑प्रेऽश्व॒स्तूप॑रो
द्वि॒पंष्टिः॥ 62॥ यदे॒केनै॑कं शि॒तिपा॑त्ये॒त्वं॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

यदेकेन सऽस्थापयति यज्ञस्य सन्तत्या अविच्छेदायैन्द्राः
 पशवो ये मुष्कुरा यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्यं आलभ्यन्ते देवताभ्यः समदं
 दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टुभौ याज्यानुवाक्याः कुर्याद्यदाग्नेयीस्तेनाग्नेया
 यत्रिष्टुभस्तेनैन्द्राः समृद्धौ न देवताभ्यः समदं दधाति वायवे
 नियुत्वन्ते तूपरमा लभते तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजस एष आ लभ्यते
 तस्माद्यद्रियङ्वायुः (१)

वातिं तद्रियङ्मुग्निर्दहति स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति यन्न नियुत्वन्ते
 स्यादुन्माद्येद्यजमानो नियुत्वन्ते भवति यजमानस्यानुन्मादाय
 वायुमतीं श्वेतवतीं याज्यानुवाक्ये भवतः सतेजस्त्वायं हिरण्यगर्भः
 समवर्तताग्र इत्याघारमा घारयति प्रजापतिर्वै हिरण्यगर्भः
 प्रजापतेरनुरूपत्वाय सर्वाणि वा एष रूपाणि पशूनाम्प्रत्या लभ्यते
 यच्छ्रुणस्तत् (२)

पुरुषाणां रूपं यत्तूपरस्तदश्वांनां यदन्यतोदन्तद्गवां
 यदव्यां इव शफास्तदवीनां यदजस्तदजानां वायुर्वै पशूनाम्प्रियं
 धाम यद्वायव्यो भवत्येतमेवैनमभि संजानानाः पशव उप
 तिष्ठन्ते वायव्यः कार्या(३)ः प्राजापत्या(३) इत्याहुयद्वायव्यं
 कुर्यात्प्राजापतेरियाद्यत्प्राजापत्यं कुर्याद्वायोः (३)

इ॒या॒द्य॒द्वा॒य॒व्यः॑ प॒शु॒र्भ॒व॑न्ति॒ तेन॑ वा॒यो॒र्नै॒ति॒ य॒त्रा॒जा॒प॒त्यः॑
 पु॒रो॒डा॒शो भ॑व॑न्ति॒ तेन॑ प्रा॒जा॒प॒ते॒र्नै॒ति॒ य॒द्वा॒द॒श॒क॒पा॒ल॒स्तेन॑
 वै॒श्वान॒रा॒त्रै॒त्या॒ग्रा॒वैष्ण॒व॒मेका॑द॒श॒क॒पा॒लं नि॒र्व॒प॒ति॒ दी॒क्षि॒ष्य॒मा॒णो॒-
 ऽग्निः॑ सर्वा॑ दे॒वता॒ विष्णु॑र्य॒ज्ञो दे॒वता॑श्चै॒व य॒ज्ञं चा॑ र॒भते॑ ऽग्नि॒र॒व॒मो
 दे॒वता॑नां॒ विष्णुः॑ प॒र॒मो यदा॑ग्रा॒वैष्ण॒व॒मेका॑द॒श॒क॒पा॒लं नि॒र्व॒प॒ति॒
 दे॒वताः॑ (४)

ए॒वो॒भ॒यतः॑ प॒रि॒गृ॒ह्य य॒ज॑मा॒नो॒ऽव॑ रु॒न्धे पु॒रो॒डा॒शेन॑ वै दे॒वा
 अ॒मुष्मि॑ल्लो॒क आ॑र्धु॒वं च॒रु॒णा॒स्मिन् यः का॒मये॑ता॒मुष्मि॑ल्लो॒क
 ऋ॒ध्रु॒या॒मि॒ति॒ स पु॒रो॒डा॒शं कु॒र्वी॒ता॒मुष्मि॑न्ने॒व लो॒क ऋ॒ध्नो॒ति॒
 यद॒ष्टा॒क॒पा॒ल॒स्तेना॑ग्ने॒यो य॒त्रि॒क॒पा॒ल॒स्तेन॑ वैष्ण॒वः स॒मृ॒द्धौ
 यः का॒मये॑ता॒स्मि॑ल्लो॒क ऋ॒ध्रु॒या॒मि॒ति॒ स च॒रुं कु॒र्वी॒ता॒ग्ने॒र्धृतं॑
 विष्णो॑स्तण्डुलास्तस्मा॑त् (५)

च॒रुः का॒र्यो॑ऽस्मिन्ने॒व लो॒क ऋ॒ध्नो॒त्यादि॒त्यो भ॑व॒ती॒यं वा
 अदि॑तिर॒स्यामे॒व प्र॒ति ति॑ष्ठ॒त्यथो॑ अ॒स्यामे॒वाधि॑ य॒ज्ञं त॑नु॒ते यो वै
 सं॒व॒त्स॒र॒मु॒ख्य॒म॒भृ॒त्वा॒ग्निं चि॑नु॒ते यथा॑ सा॒मि ग॒र्भो॑ऽव॒प॒द्य॑ते ता॒दृ॒गे॒व
 तदा॑र्ति॒मा॒र्च्छे॒द्वै॒श्वान॒रं द्वा॒द॒श॒क॒पा॒ल॒म् पु॒र॒स्ता॒न्नि॒र्व॒पे॒त्सं॒व॒त्स॒रो वा
 अ॒ग्नि॒र्वै॒श्वान॒रो यथा॑ सं॒व॒त्स॒र॒मा॒त्स्वा (६)

का॒ल आ॑ग॒ते वि॒जा॒य॑त ए॒वमे॒व सं॒व॒त्स॒र॒मा॒त्स्वा का॒ल
 आ॑ग॒ते॒ऽग्निं चि॑नु॒ते ना॒र्ति॒मा॒र्च्छ॑त्येषा वा अ॒ग्नेः प्रि॒या त॒नूर्य॑द्वै॒श्वान॒रः

प्रियामेवास्यं तनुवमव रुन्धे त्रीण्येतानि हवींषि भवन्ति त्रयं
इमे लोका एषां लोकानां रोहाय॥ (७)

यद्रियङ्ङायुर्यच्चशृणस्तद्वायोर्निर्वपति देवतास्तस्मादात्वाष्टात्रिंशच्च॥ [१]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविशत्ताभ्यः पुनः सम्भवितुं
नाशक्रोथ्सोऽब्रवीदृध्रवदिथ्स यो मेतः पुनः सञ्चिनवदिति तं
देवाः समचिन्वन्ततो वै त आर्ध्रुवन् यथ्समचिन्वन्तच्चित्यस्य
चित्यत्वम् य एवं विद्वानग्निं चिनुत ऋध्रोत्येव कस्मै कमग्निस्र्चीयत
इत्याहुरग्निवान् (८)

असानीति वा अग्निस्र्चीयतेऽग्निवानेव भवति कस्मै
कमग्निस्र्चीयत इत्याहुर्देवा मा वेदन्निति वा अग्निस्र्चीयते विदुरेनं
देवाः कस्मै कमग्निस्र्चीयत इत्याहुर्गृह्यसानीति वा अग्निस्र्चीयते
गृह्येव भवति कस्मै कमग्निस्र्चीयत इत्याहुः पशुमानसानीति वा
अग्निः (९)

चीयते पशुमानेव भवति कस्मै कमग्निस्र्चीयत इत्याहुः सप्त
मा पुरुषा उप जीवानिति वा अग्निस्र्चीयते त्रयः प्राञ्चस्त्रयः प्रत्यं
च आत्मा सप्तम एतावन्त एवैनममुष्मिल्लोक उप जीवन्ति प्रजा-
पतिरग्निमचिकीषत तं पृथिव्यब्रवीन्न मय्यग्निं चैष्यसेति मा धक्ष्यति
सा त्वातिदह्यमाना वि धविष्ये (१०)

स पापीयान्भविष्यसीति सोऽब्रवीत्तथा वा अहं करिष्यामि
यथा त्वा नातिधक्ष्यतीति स इमामभ्यमृशत् प्रजापतिस्त्वा

सादयतु तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदेतीमामेवेष्टकां
कृत्वोपाधत्तानतिदाहाय यत्प्रत्यग्निं चिन्वीत तदभि मृशेत्प्रजा-
पतिस्त्वा सादयतु तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद (११)

इतीमामेवेष्टकां कृत्वोप धत्तेऽनतिदाहाय प्रजापतिरकामयतु
प्र जायेयेति स एतमुख्यमपश्यत्तः संवत्सरमबिभ्रुस्ततो वै स
प्राजायत तस्मात्संवत्सरम्भार्यः प्रैव जायते तं वसवोऽब्रुवन्
त्वमजनिष्ठा वयं प्र जायामहा इति तं वसुभ्यः प्रायच्छुतं
त्रीण्यहान्यबिभ्रुस्तेन (१२)

त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिंशतं च तस्मात्त्र्यहम्भार्यः प्रैव
जायते तान्नुद्रा अब्रुवन् ययमजनिद्वं वयं प्र जायामहा इति तः
रुद्रेभ्यः प्रायच्छन्तः षडहान्यबिभ्रुस्तेन त्रीणि च शतान्यसृजन्त
त्रयस्त्रिंशतं च तस्मात्षडहम्भार्यः प्रैव जायते तानादित्या अब्रुवन्
ययमजनिद्वं वयं (१३)

प्र जायामहा इति तमादित्येभ्यः प्रायच्छन्तं द्वादशाहान्यबिभ्रुस्ते
त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिंशतं च तस्माद्द्वादशाहम्भार्यः प्रैव
जायते तेनैव ते सहस्रमसृजन्तोखाः सहस्रतमीं य एवमुख्यः
साहस्रं वेद प्र सहस्रं पशूनांप्रोति॥ (१४)

अग्निवान्यशुमानं सानीति वा अग्निर्धविष्ये मृशेत्प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद
तेन तानादित्या अब्रुवन् ययमजनिद्वं वयश्चत्वारिंशच्च॥ [२]

यजुषा वा एषा क्रियते यजुषा पच्यते यजुषा वि मुच्यते
 यदुखा सा वा एषैतरहिं यातयाम्नी सा न पुनः प्रयुज्येत्याहुरग्रे
 युक्ष्वा हि ये तव युक्ष्वा हि देवहूतमा९ इत्युखायां जुहोति
 तेनैवैनाम्पुनः प्र युङ्क्ते तेनायातयाम्नी यो वा अग्निं योग आगते
 युनक्ति युङ्क्ते युञ्जानेष्वग्ने (१५)

युक्ष्वा हि ये तव युक्ष्वा हि देवहूतमा९ इत्याहैष वा
 अग्रेर्योगस्तेनैवैनं युनक्ति युङ्क्ते युञ्जानेषु ब्रह्मवादिनो वदन्ति
 न्यङ्कुग्निश्चेतव्या(३) उत्ताना(३) इति वयंसां वा एष प्रतिमया
 चीयते यदग्निर्यन्यश्च चिनुयात्पृष्टित एनमाहुतय ऋच्छेयुर्यदुत्तानं
 न पतितु९ शक्रयादसुवर्ग्योऽस्य स्यात्प्राचीनमुत्तानम् (१६)

पुरुषशीर्षमुप दधाति मुखत एवैनमाहुतय ऋच्छन्ति नोत्तानं
 चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति सौर्या जुहोति चक्षुरेवास्मिन्प्रति दधाति
 द्विर्जुहोति द्वे हि चक्षुषी समान्या जुहोति समान९ हि चक्षुः
 समृद्धौ देवासुराः संयन्ता आसन्ते वामं वसु सं न्यदधत तद्देवा
 वामभृतावृञ्जत तद्वामभृता वामभृत्त्वं यद्वामभृतमुपदधाति वाममेव
 तया वसु यजमानो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते हिरण्यमूर्ध्नी भवति ज्योतिर्वै
 हिरण्यं ज्योतिर्वामं ज्योतिषैवास्य ज्योतिर्वामं वृङ्क्ते द्वियजुर्भवति
 प्रतिष्ठित्यै॥ (१७)

आपो वरुणस्य पत्न्य आसन्ता अग्निरभ्यध्यायत्ताः
 समभवत्तस्य रेतः परापतत्तदियमभवद्यद्वितीयम्परापतत्तदसा-
 वभवदियं वै विराडसौ स्वराड्यद्विराजावुपदधातीमे एवोषं धत्ते
 यद्वा असौ रेतः सिञ्चति तदस्यां प्रति तिष्ठति तत्प्र जायते ता
 ओषधयः (१८)

वीरुधो भवन्ति ता अग्निरत्ति य एवं वेद प्रैव जायते-
 ऽन्नादो भवति यो रेतस्वी स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामुभे
 उप दध्यादिमे एवास्मै समीची रेतः सिञ्चतो यः सिक्तरेताः
 स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामन्यामुप दध्यादुत्तमायामन्याः रेत
 एवास्य सिक्तमाभ्यामुभयतः परि गृह्णाति संवत्सरं न कम् (१९)

चन प्रत्यवरोहेन हीमे कं चन प्रत्यवरोहतस्तदेनयोर्व्रतं
 यो वा अपशीर्षाणमग्निं चिनुतेऽपशीर्षामुष्मिल्लोके भवति यः
 सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिल्लोके भवति चित्तिं जुहोमि
 मनसा घृतेन यथा देवा इहागमन्वीतिहोत्रा ऋतावृधः समुद्रस्य
 वयुनस्य पत्नञ्जुहोमि विश्वकर्मणे विश्वाहामर्त्यः हविरिति
 स्वयमातृणामुपधाय जुहोति (२०)

एतद्वा अग्नेः शिरः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते सशीर्षामुष्मिल्लोके
 भवति य एवं वेद सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निस्तस्य
 यदयथापूर्वं क्रियतेऽसुवर्ग्यमस्य तत्सुवर्ग्योऽग्निश्चितिमुपधायभि

मृशेच्चित्तिमर्चित्तिं चिनवद्वि विद्वान्मृष्टेवं वीता वृजिना च
मर्तात्राये च नः स्वपत्याय देव दितिं च रास्वादितिमुरुष्येति
यथापूर्वमेवैनामुप धत्ते प्राञ्चमेनं चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति॥ (२१)

ओषधयः कर्जुहोति स्वपत्यायाष्टादश च॥ [४]

विश्वकर्मा दिशाम्पतिः स नः पशून्पातु सौऽस्मान्पातु तस्मै
नमः प्रजापती रुद्रो वरुणोऽग्निर्दिशाम्पतिः स नः पशून्पातु सौ-
ऽस्मान्पातु तस्मै नम एता वै देवता एतेषां पशूनामधिपतयस्ताभ्यो
वा एष आ वृश्च्यते यः पशुशीर्षाण्युपदधाति हिरण्येष्टका उप
दधात्येताभ्य एव देवताभ्यो नमस्करोति ब्रह्मवादिनः (२२)

वदन्त्यग्नौ ग्राम्यान्पशून् दधाति शुचारण्यानर्पयति किं तत्
उच्छिषतीति यद्विरण्येष्टका उपदधात्यमृतं वै हिरण्यममृतेनैव
ग्राम्येभ्यः पशुभ्यो भेषजं करोति नैनान् हिनस्ति प्राणो वै
प्रथमा स्वयमातृणा व्यानो द्वितीयापानस्तृतीयानु प्राण्यात्प्रथमा
स्वयमातृणामुपधाय प्राणेनैव प्राणं समर्धयति व्यन्यात् (२३)

द्वितीयांमुपधाय व्यानेनैव व्यानं समर्धयत्यपान्यात्तृतीयांमुपधा-
समर्धयत्यथो प्राणैरेवैनं समिन्द्रे भूर्भुवः सुवरिति स्वयमातृणा
उप दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृणा एताभिः खलु वै
व्याहृतीभिः प्रजापतिः प्राजायत यदेताभिर्व्याहृतीभिः स्वयमातृणा
उपदधातीमानेव लोकानुपधायैषु (२४)

लोकेष्वधि प्र जायते प्राणाय व्यानायापानाय वाचे त्वा
चक्षुषे त्वा तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदाग्निना वै देवाः
सुवर्गं लोकमजिगांसन्तेन पतितुं नाशंकुवन्त एताश्चतस्रः
स्वयमातृण्णा अपश्यन्ता दिक्षूपदधत तेन सर्वतश्चक्षुषा सुवर्गं
लोकमायन्यच्चतस्रः स्वयमातृण्णा दिक्षूपदधाति सर्वतश्चक्षुषैव
तदग्निना यजमानः सुवर्गं लोकमेति॥ (२५)

ब्रह्मवादिनो व्यन्यादेषु यजमानस्त्रीणि च॥ [५]

अग्र आ याहि वीतय इत्याहाहृतैवैनमग्निं दूतं वृणीमह
इत्याह हृतैवैनं वृणीतेऽग्निनाग्निः समिध्यत इत्याह समिन्द्र
एवैनमग्निर्वृत्राणि जङ्घनदित्याह समिद्ध एवास्मिन्निन्द्रियं दधात्यग्नेः
स्तोमम्मनामह इत्याह मनुत एवैनमेतानि वा अहांसं रूपाणि (२६)

अन्वहमेवैनं चिनुतेऽवाहांसं रूपाणि रुन्धे ब्रह्मवादिनो
वदन्ति कस्मात्सत्याद्यातयाग्नीरन्या इष्टंका अयातयाम्नी लोकं
पृणेत्यैन्द्राग्नी हि बारहस्पत्येति ब्रूयादिन्द्राग्नी च हि देवानां
बृहस्पतिश्चायातयामानोऽनुचरवती भवत्यजामित्वायानुष्टुभानु
चरत्यात्मा वै लोकं पृणा प्राणोऽनुष्टुप्तस्मात्प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यनु
चरति ता अस्य सूददोहसः (२७)

इत्याह तस्मात्पुरुषिपरुषि रसः सोमं श्रीणन्ति पृश्नय
इत्याहान्नं वै पृश्नन्नमेवाव रुन्धेऽर्को वा अग्निरर्कोऽन्नमन्नमेवाव

रुन्धे जन्मं देवानां विशस्त्रिष्वा रोचने दिव इत्याहेमानेवास्मै लोकां
ज्योतिष्मतः करोति यो वा इष्टकानां प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति
तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदेत्याहेषा वा इष्टकानां प्रतिष्ठा य एवं
वेद प्रत्येव तिष्ठति॥ (२८)

रूपाणि सूर्ददोहसस्तया षोडश च॥ [६]

सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निर्वज्रं एकादशिनी
यदग्नावैकादशिनीमिनुयाद्वज्रेणैव सुवर्गाल्लोकादन्तर्दध्याद्यन्न
मिनुयात्स्वरुभिः पशून्यर्धयेदेकयूपमिमिनोति नैनं वज्रेण
सुवर्गाल्लोकादन्तर्दधाति न स्वरुभिः पशून्यर्धयति वि वा एष
इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते योऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामत्यैन्द्रिया (२९)

ऋचाक्रमणं प्रतीष्टकामुप दध्यान्नेन्द्रियेण वीर्येण व्युध्यते
रुद्रो वा एष यदग्निस्तस्य तिस्रः शरव्याः प्रतीची तिरश्च्यनूची
ताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते योऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा
तिसृधन्वमयाचितम्ब्राह्मणाय दद्यात्ताभ्य एव नमस्करोत्यथो ताभ्य
एवात्मानं निष्क्रीणीते यत्ते रुद्र पुरः (३०)

धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र संवत्सरेण नमस्करोमि
यत्ते रुद्र दक्षिणा धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र परिवत्सरेण
नमस्करोमि यत्ते रुद्र पश्चाद्धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते
रुद्रेदावत्सरेण नमस्करोमि यत्ते रुद्रोत्तराद्धनुस्तत् (३१)

वातो॒ अनु॑ वातु ते॒ तस्मै॑ ते रु॒द्रेदु॒वत्स॒रेण॑ नम॑स्करोमि॒ यत्ते॑
रु॒द्रोपरि॑ धनु॒स्तद्वातो॒ अनु॑ वातु ते॒ तस्मै॑ ते रु॒द्र वत्स॒रेण॑ नम॑स्करोमि
रु॒द्रो वा ए॒ष यद॒ग्निः स यथा॑ व्या॒घ्रः क्रु॒द्धस्तिष्ठ॑त्ये॒वं वा ए॒ष ए॒तर॒हि
सञ्चित॑मे॒तैरुप॑ तिष्ठते नम॑स्कृ॒रैरे॒वैन॑ ॥ शम॑यति॒ यैऽग्नयः॑ (३२)

पु॒री॒ष्याः प्रवि॑ष्टाः पृथि॒वीमनु॑। तेषां॑ त्वम॑स्युत्त॒मः प्र णो॑
जी॒वात॑वे सु॒व। आप॑ त्वाऽग्ने॒ मन॒साप॑ त्वाऽग्ने॒ तप॒साप॑ त्वाग्ने
दी॒क्षयाप॑ त्वाग्ने॒ उप॒सद्वि॒राप॑ त्वाग्ने॒ सु॒त्ययाप॑ त्वाऽग्ने॒ दक्षि॑णाभि॒राप॑
त्वाग्ने॒ऽवभृ॑थेनाप॑ त्वाग्ने॒ व॒शयाप॑ त्वाग्ने॒ स्वगा॑का॒रेणे॒त्याहै॒षा वा
अ॒ग्नेरा॑प्ति॒स्तयै॒वैन॑माप्रोति॥ (३३)

ऐन्द्रिया पुर उत्तराद्धनुस्तदग्नयं आहाष्टौ च॥ [७]

गा॒य॒त्रेण॑ पु॒रस्ता॑दुप॑ तिष्ठते प्रा॒णमे॒वास्मि॑न्दधाति बृ॒हद्र॑थन्त॒रा-
भ्या॑ प॒क्षावो॑ज॑ ए॒वास्मि॑न्दधात्यु॒त्थाय॑जाय॒ज्ञिये॑न॒ पुच्छ॑मृ॒तुष्वे॒व
प्रति॑ तिष्ठति पृ॒ष्ठैरुप॑ तिष्ठते तेजो॑ वै पृ॒ष्ठानि॑ तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति
प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृजत॒ सोऽस्मा॑त्सृष्टः परा॑डै॒त्तं वा॑रव॒न्तीये॑नावारयत॒
तद्वा॑रव॒न्तीय॑स्य वारव॒न्तीय॑त्व॒ ॥ श्ये॑तेन॒ श्ये॑ती अ॒कुरु॑त॒ तच्छै॑तस्य॒
श्ये॑त॒त्वम् (३४)

यद्वा॑रव॒न्तीये॑नोप॒तिष्ठ॑ते वा॒रय॑त ए॒वैन॑ ॥ श्ये॑तेन॒ श्ये॑ती कु॒रुते
प्र॒जाप॑तेर॒हृद॑येनापिप॒क्षम्प्र॑त्युप॑ तिष्ठते प्रे॒माण॑मे॒वास्य॑ गच्छति॒
प्रा॒च्या त्वा दि॒शा सा॑दयामि गा॒य॒त्रेण॑ छन्द॑सा॒ग्निना॑ दे॒वत॑या॒ग्नेः

शीर्ष्णाग्नेः शिर उ॒प॑ दधामि॒ दक्षि॑णया त्वा दि॒शा सा॑दयामि॒ त्रैष्टु॑भेन॒
छन्द॑सेन्द्रेण दे॒वत॑या॒ग्नेः प॒क्षेणा॒ग्नेः प॒क्षमु॑प॒ दधामि॒ प्र॒तीच्या॑ त्वा
दि॒शा सा॑दयामि (३५)

जाग॑तेन॒ छन्द॑सा सवि॒त्रा दे॒वत॑या॒ग्नेः पु॒च्छे॑ना॒ग्नेः पु॒च्छमु॑प॒
दधा॑म्युदी॒च्या त्वा दि॒शा सा॑दया॒म्यानु॑ष्टुभेन॒ छन्द॑सा मि॒त्रावरु॑णाभ्यां
दे॒वत॑या॒ग्नेः प॒क्षेणा॒ग्नेः प॒क्षमु॑प॒ दधा॑म्यूर्ध्व॒या त्वा दि॒शा सा॑दयामि॒
पाङ्के॑न॒ छन्द॑सा बृह॒स्पति॑ना दे॒वत॑या॒ग्नेः पृ॒ष्ठेना॒ग्नेः पृ॒ष्ठमु॑प॒ दधामि॒
यो वा अ॒पा॑त्मानम॒ग्निं चि॑नुतेऽपा॑त्मा॒मुष्मि॑ल्लो॒के भ॑वति॒ यः सा॑त्मानं
चि॑नुते सा॒त्मा॒मुष्मि॑ल्लो॒के भ॑वत्या॒त्मेष्ट॑का उ॒प॑ दधात्ये॒ष वा अ॒ग्नेरा॑त्मा
सा॒त्मान॑मे॒वाग्निं चि॑नुते सा॒त्मा॒मुष्मि॑ल्लो॒के भ॑वति॒ य ए॒वं वेद॑॥ (३६)

श्वेत॑त्वं प्र॒तीच्या॑ त्वा दि॒शा सा॑दयामि॒ यः सा॑त्मानंश्चिनुते॒ द्वाविं॑शतिश्च॥ [८]

अ॒ग्नं उ॒दधे॒ या त॒ इषु॑र्यु॒वा ना॒म॒ तया॑ नो मृ॒ड॒ तस्या॑स्ते
नम॑स्तस्या॑स्त॒ उप॒ जी॒वन्तो॑ भूया॒स्माग्ने॑ दु॒ध॒ ग॒ह्य कि॑श्चि॒ल व॒न्य॒
या त॒ इषु॑र्यु॒वा ना॒म॒ तया॑ नो मृ॒ड॒ तस्या॑स्ते नम॑स्तस्या॑स्त॒ उप॒
जी॒वन्तो॑ भूया॒स्म॒ पञ्च॒ वा ए॒तेऽग्न॑यो॒ यच्चि॑त॒य उ॒दधि॑रे॒व ना॒म॒ प्रथ॑मो
दु॒धः (३७)

द्वि॒तीयो॒ ग॒ह्यस्तृ॑तीयः॒ कि॑श्चि॒लश्चतु॑र्थो॒ व॒न्यः पञ्च॑मस्तेभ्यो॒
यदा॑हु॒तीर्न जु॑हुयाद॒ध्वर्युं च॒ यज॑मानं च॒ प्र द॑हेयुर्यदे॒ता
आ॑हु॒तीर्जु॑होति॒ भा॒ग॒धेये॑नै॒वैना॑च्छमयति॒ ना॒र्तिमा॑च्छत्य॒ध्वर्यु॑र्न

यज॑मानो॒ वाङ्म॑ आ॒सन्न॑सोः प्रा॒णोऽक्ष्यो॑श्चक्षुः कर्ण॑योः
श्रोत्र॑म्बाहु॒वोर्बल॑मूरु॒वोरोजोऽरि॑ष्टा विश्वा॒न्यङ्गानि॑ त॒नूः (३८)

त॒नुवा॑ मे स॒ह नम॑स्ते अस्तु॒ मा मां हि॑ःसीरप॒ वा
ए॒तस्मा॑त्प्रा॒णाः क्रा॑मन्ति योऽग्निं चि॒न्वन्न॑धि॒क्राम॑न्ति वाङ्म॑
आ॒सन्न॑सोः प्रा॒ण इत्या॑ह प्रा॒णाने॒वात्म॑न्ध॒त्ते यो रु॒द्रो अग्नौ॑ यो
अ॒प्सु य ओष॑धीषु॒ यो रु॒द्रो विश्वा॑ भुव॑नावि॒वेश॑ तस्मै॑ रु॒द्राय॑
नमो॑ अ॒स्त्वाहु॑तिभागा॒ वा अ॒न्ये रु॒द्रा हु॒विर्भा॑गाः (३९)

अ॒न्ये श॑तरु॒द्रीय॑ ह॒त्वा गा॑वीधुकं च॒रुमे॑तेन॒ यजु॑षा
च॒रमा॑यामिष्ट॑कायां नि द॑ध्याद्वाग॒धेये॑नै॒वैन॑ श॒मय॑ति तस्य॒ त्वे
श॑तरु॒द्रीय॑ ह॒तमि॑त्याहु॒र्यस्यै॑तद॒ग्नौ क्रि॑यत॒ इति॑ वस॑वस्त्वा
रु॒द्रैः पुर॑स्ता॒त्पान्तु॑ पि॒तर॑स्त्वा य॒मरा॑जानः पि॒तृभि॑र्दक्षिण॒तः
पा॑न्त्वादित्यास्त्वा॒ विश्वै॑र्दे॒वैः प॒श्चात्पा॑न्तु द्यु॒तान॑स्त्वा॒ मारु॑तो
म॒रुद्भि॑रुत्तर॒तः पा॑तु (४०)

दे॒वास्त्वेन्द्र॑ज्येष्ठा वरु॑णराजानोऽध॑स्ता॒च्चोप॑रि॒ष्टाच्च॑ पान्तु॒ न वा
ए॒तेन॑ पू॒तो न मे॒ध्यो न प्रो॑क्षितो॒ यदे॑न॒मतः॑ प्रा॒चीनं॑ प्रो॒क्षति॑
यथ्स॑ञ्चित॒माज्ये॑न प्रो॒क्षति॑ तेन॑ पू॒तस्तेन॑ मे॒ध्यस्तेन॑ प्रो॒क्षितः॥ (४१)

दुध॑स्त॒नूर॑ह॒विर्भा॑गाः पातु॒ द्वात्रि॑ंशच्च॥ [९]

स॒मीची॑ नामा॑सि प्राची॒ दिक्त॑स्या॒स्तेऽग्नि॑रधि॒पति॑रसि॒तो र॑क्षिता
यश्चाधि॑पतिर्यश्च गो॒प्ता ताभ्या॑ नम॒स्तौ नो॑ मृड॒यता॑न्ते यं द्वि॒ष्मो यश्च॑

नो॒ द्वेष्टि॑ तं वा॒ जम्भे॑ दधाम्योज॒स्विनी॒ नामा॑सि दक्षि॒णा दि॒क्तस्या॑स्त
इन्द्रोऽधि॑पतिः पृ॒दाकुः प्राची॒ नामा॑सि प्र॒तीची॒ दि॒क्तस्या॑स्ते (४२)

सोमोऽधि॑पतिः स्व॒जोऽव॑स्थावा॒ नामा॑स्यु॒दीची॒ दि॒क्तस्या॑स्ते
वरु॒णोऽधि॑पतिस्ति॒रश्च॑राजि॒रधि॑पत्नी॒ नामा॑सि बृ॒हती॒ दि॒क्तस्या॑स्ते
बृ॒हस्पति॑रधि॒पतिः श्वि॒त्रो व॑शिनी॒ नामा॑सीयं दि॒क्तस्या॑स्ते य॒मो-
ऽधि॑पतिः क॒ल्माष॑ग्रीवो रक्षि॒ता यश्चाधि॑पतिर्यश्च गो॒प्ता ताभ्यां॑
नम॒स्तौ नो॑ मृडयतान्ते यं द्वि॒ष्मो यश्च॑ (४३)

नो॒ द्वेष्टि॑ तं वा॒ जम्भे॑ दधाम्ये॒ता वै दे॒वता॑ अ॒ग्निं चि॒त॑ रक्षन्ति
ताभ्यो॒ यदाहु॑तीर्न जुहुयाद॒ध्वर्युं च॒ यज॑मानं च ध्याये॒युर्यदे॒ता
आहु॑तीर्जुहोति॑ भा॒गधे॒येनै॒वेना॑ञ्छमयति॑ ना॒र्तिमा॑च्छत्य॒ध्वर्युर्न॑
यज॑मानो हे॒तयो॒ नाम॑ स्थ॒ तेषां॑ वः पु॒रो गृ॒हा अ॒ग्निर्व॒ इष॑वः
सलि॒लो नि॒लिम्पा॑ नाम॑ (४४)

स्थ॒ तेषां॑ वो दक्षि॒णा गृ॒हाः पि॒तरो॑ व॒ इष॑वः स॒गरो॑ व॒ज्रिणो॒
नाम॑ स्थ॒ तेषां॑ वः प॒श्चाद्गृ॒हाः स्व॒प्रो व॒ इष॑वो ग॒ह्वरो॑ऽव॒स्थावा॑नो
नाम॑ स्थ॒ तेषां॑ व उत्तरा॒द्गृ॒हा आपो॑ व॒ इष॑वः स॒मुद्रो॑ऽधि॒पत॑यो॒ नाम॑
स्थ॒ तेषां॑ व उ॒परि॑ गृ॒हा व॒र्षं व॒ इष॑वोऽव॒स्वान्क्र॒व्या नाम॑ स्थ॒
पा॒रि॒वा॒स्तेषां॑ व इ॒ह गृ॒हाः (४५)

अ॒न्नं व॒ इष॑वो नि॒मिषो॑ वा॒तना॒मन्ते॒भ्यो वो॒ नम॒स्ते नो॑ मृडयत
ते यं द्वि॒ष्मो यश्च॑ नो॒ द्वेष्टि॑ तं वो॒ जम्भे॑ दधामि हु॒तादो॒ वा अ॒न्ये

दे॒वा अ॑हु॒तादोऽन्ये॑ ता॒न॑ग्नि॒चिदे॒वोभया॑न्प्रीणाति द॒ध्ना म॑धुमि॒श्रेणै॑ता
आहु॑तीर्जुहोति भा॒ग॒धेये॑नै॒वैनान्प्री॑णात्यथो ख॒ल्वाहु॑रिष्ट॒का वै दे॒वा
अ॑हु॒ताद् इति॑ (४६)

अ॒नु॒परि॒क्रामं॑ जुहोत्य॒परि॒वर्गमे॒वैनान्प्री॑णातीम॒ऽस्तन॒मूर्ज॑स्वन्तं
धया॒पाम्प्र॒प्यात॑मग्ने सरि॒रस्य॑ म॒ध्ये॑। उ॒थ्सं जुष॑स्व म॒धुम॑न्तमूर्व
समु॒द्रिय॑ऽसद॑न॒मा वि॑शस्व। यो वा अ॒ग्निम्प्र॒युज्य॑ न वि॑मु॒ञ्चति॑
यथा॒श्वो यु॒क्तोऽवि॑मुच्यमा॒नः क्षु॒ध्यन्परा॑भ॒वत्ये॒वम॑स्या॒ग्निः परा॑
भवति॑ तं प॒राभ॑वन्तं यज॑मा॒नोऽनु॒ परा॑ भवति॑ सोऽग्निं॑ चि॒त्वा
लू॒क्षः (४७)

भ॒व॒तीम॑ऽस्तन॒मूर्ज॑स्वन्तं धया॒पामि॒त्याज्य॑स्य पूर्णा॑ऽसुचं
जुहो॒त्येष॑ वा अ॒ग्नेर्वि॒मोको॑ वि॒मुच्यै॒वास्मा॒ अन्न॑मपि दधाति॑
तस्मा॑दाहु॒र्यश्चै॒वं वेद॑ यश्च॒ न सु॑धाय॑ऽह॒ वै वा॒जी सु॑हि॒तो
दधा॒तीत्य॒ग्निर्वा॒व वा॒जी तमे॒व तत्प्री॑णाति॒ स ए॑न॒म्प्री॒तः प्री॑णाति॒
वसी॑यान्भवति॥ (४८)

प्रतीची दिक्तस्यास्ते द्विप्पो यश्च निलिम्पा नामेह गृहा इति लूक्षो वसीयान्भवति॥—[१०]

इन्द्रा॒य राज्ञे॑ सू॒करो॑ वरु॒णाय॑ राज्ञे कृ॒ष्णो य॒माय॑ राज्ञ ऋ॒श्यं
ऋष॒भाय॑ राज्ञे ग॒वयः॑ शा॒र्दूलाय॑ राज्ञे गौ॒रः पु॑रुषरा॒जाय॑ म॒र्कटः॑
क्षिप्र॑श्ये॒नस्य॑ वर्ति॒का नील॑ङ्गोः क्रि॒मिः सोम॑स्य॒ राज्ञः॑ कुलुङ्गः॑

सिन्धोः शि॒शुमारो हि॒मव॑तो ह॒स्ती ॥ (४९)

इन्द्रा॑या॒ष्टवि॑शतिः ॥ [११]

म॒युः प्रा॑जाप॒त्य ऊ॒लो ह॒ली॑क्ष्णो वृष॒द॒श॒स्ते धा॒तुः सर॑स्व॒त्यै
शा॒रिः श्ये॒ता पु॑रुष॒वाग्॒सर॑स्व॒ते शु॒कः श्ये॒तः पु॑रुष॒वागा॑र॒ण्योऽजो
न॑कुलः श॒का ते पौ॒ष्णा वा॒चे क्रौ॒ञ्चः ॥ (५०)

म॒युस्त्रयो॑वि॒शतिः ॥ [१२]

अ॒पां न॒त्रे ज॒षो ना॒क्रो म॒करः कु॒ली॒कय॑स्तेऽकू॒पा॒रस्य॑ वा॒चे
पै॒ङ्गरा॒जो भ॒गाय॑ कु॒षीत॑क आ॒ती वा॑ह॒सो द॒र्वि॒दा ते वा॑य॒व्या
दि॒ग्न्यश्च॑क्र॒वाकः ॥ (५१)

अ॒पामे॒कात्र॑वि॒शतिः ॥ [१३]

ब॒ला॒याज॑ग॒र आ॒खुः सृ॒ज॒या श॒यण॑ड॒कस्ते॑ मै॒त्रा मृ॒त्यवे॑ऽसि॒तो
म॒न्यवे॑ स्व॒जः कु॑म्भी॒नसः॑ पु॒ष्कर॑सा॒दो लौ॑हि॒ताहि॑स्ते त्वा॒ष्ट्राः
प्र॑ति॒श्रुत्का॑यै वा॒हसः ॥ (५२)

[१४]

पु॒रुष॑मृ॒गश्च॑न्द्रम॑से गो॒धा का॒ल॑का दा॒र्वाघा॑ट॒स्ते वन॑स्प॒तीना॑मे॒ण्यह्ने
कृ॒ष्णो रा॒त्रि॒यै पि॒कः क्षि॒वङ्का नी॒ल॑शी॒र्ष्णी ते॑ऽर्य॒म्णे धा॒तुः
क॑त्कटः ॥ (५३)

[१५]

सौरी ब॒लाक॒श्यो म॒यूरः श्ये॒नस्ते ग॑न्ध॒र्वाणां व॑सू॒नां क॒पिञ्ज॑लो
रु॒द्राणां॑ ति॒त्तिरी रो॑हि॒त्कुण्ड॑णार्ची गो॒लत्ति॑का॒ ता अ॑प्स॒रसा॒मर॑ण्याय
सृ॒मरः॑ ॥ (५४)

[१६]

पृ॒षतो वै॑श्व॒देवः पि॒त्वो न्य॑ङ्कुः क॒शस्तेऽनु॑म॒त्या अ॒न्यवा॒पो-
ऽर्ध॑मा॒साना॑म्मा॒सां क॒श्यपः॑ क॒रिः कु॒टरु॑र्दा॒त्यौह॑स्ते सि॒नीवा॒ल्यै
बृ॒हस्प॑तये शि॒त्पु॒टः ॥ (५)

[१७]

शका॑ भौ॒मी पा॒त्रः क॒शो मा॒न्थील॑व॒स्ते पि॑तृ॒णामृ॑तू॒नां ज॑ह॒का
सं॒वत्स॑राय॒ लोपा॑ क॒पोत॑ उ॒लूकः॑ श॒शस्ते॑ नैर्ऋ॒ताः कृ॑क॒वाकुः॑
सा॒वि॒त्रः ॥ (५६)

बलाय॑ पुरुष॒मृगः सौरी॑ पृष॒तः शका॑ष्टाद॒शाष्टा॑दशः ॥ [१८]

रु॒रू रौ॒द्रः कृ॑क॒लासः॑ श॒कुनिः॑ पि॒प्पका॑ ते श॒रव्या॑यै
हरि॒णो मा॑रु॒तो ब्र॑ह्म॒णे शा॑र्ग॒स्तर॑क्षुः कृ॒ष्णः श्वा च॑तु॒रक्षो॑ ग॒र्दभ॑स्त
इ॒तर॑ज॒नाना॑म॒ग्नये॑ धू॒ङ्गा ॥ (५७)

रुरुर्विश॑तिः ॥ [१९]

अ॒लज॑ आ॒न्तरि॑क्ष उ॒द्रो म॒द्भुः पृ॒वस्तेऽपा॑मदि॒त्यै
ह॒स॒साचि॑रिन्द्रा॒ण्यै की॑र्शा गृ॒ध्रः शि॑ति॒कक्षी॑ वा॒घ्राण॑स्ते

दिव्या द्यावापृथिव्यां श्वावित्॥ (५८)

[२०]

सुपुर्णः पार्जन्यो ह॑सो वृको वृषद॑शस्त ऐन्द्रा अपामुद्रो-
ऽर्यम्णे लोपा॑शः सि॒हो न॑कुलो व्याघ्रस्ते महेन्द्राय॑ कामाय॑
पर॑स्वान्॥ (५९)

अलजः सुपुर्णोऽष्टादशाष्टादश॥

[२१]

आग्नेयः कृष्णग्रीवः सारस्वती मे॒षी ब॒भ्रुः सौ॒म्यः पौ॒ष्णः श्या॒मः
शिति॑पृष्ठो बा॒र्हस्प॒त्यः शिल्पो वै॑श्वदेव ऐन्द्रोऽरु॒णो मा॑रुतः क॒ल्माष॑
ऐन्द्रा॒ग्नः स॑हि॒तोऽधो॑रा॒मः सावि॒त्रो वा॑रुणः पे॒त्वः॥ (६०)

आग्नेयो द्वाविंशतिः॥

[२२]

अश्व॑स्तूप॒रो गो॑मृ॒गस्ते प्रा॑जाप॒त्या आ॑ग्ने॒यौ कृ॑ष्णग्री॒वौ त्वा॒ष्ट्रौ
लो॒मश॑स॒क्थौ शिति॑पृष्ठौ बा॒र्हस्प॒त्यौ धा॒त्रे पृ॑षो॒दरः सौ॒र्यो ब॒लक्षः॑
पे॒त्वः॥ (६१)

अश्वः षोडश॥

[२३]

अ॒ग्नये॑ऽनी॒कव॑ते रोहि॒ताञ्जिर॑न॒ङ्गान॒धोरा॑मौ सावि॒त्रौ पौ॒ष्णौ
र॒ज॒तना॑भी वैश्वदे॒वौ पि॒शङ्गौ तू॒परौ मा॑रुतः क॒ल्माष॑ आग्नेयः

कृष्णोऽजः सारस्वती मेषी वारुणः कृष्ण एकशितिपात्पेत्वंः (६२)

अग्नयोऽनीकवते द्वाविंशतिः ॥ [२४]

हिरण्यवर्णा अपां ग्रहाभूतेष्टकाः सज्जः संवत्सरं प्रजापतिः स क्षुरपविरग्नेर्वै दीक्षया सुवर्गाय तं
यन्न स्यूते प्रजापतिरऋतुभी रोहितः पृश्निः शितिबाहरुन्नतः कर्णाः शुण्ठा इन्द्रायादित्यै सौम्या वारुणाः
सोमायैकादश पिशङ्गास्त्रयोविंशतिः ॥ [२५] हिरण्यवर्णा भूतेष्टकाश्छन्दो
यत्कनीयाः सन्निवृद्धाग्निवारुणाश्चतुःपञ्चाशत् ॥ ५४ ॥ हिरण्यवर्णा निर्वक्षसः ॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका यासु जातः कश्यपो यास्विन्द्रः।
अग्निं या गर्भं दधिरे विरूपास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु।
यासां राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यज्जनानाम्।
मधुश्चुतः शुचयो याः पावकास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु।
यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भुक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति। याः
पृथिवीम्पयंसोन्दन्ति (१)

शुक्रास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु। शिवेन मा चक्षुषा
पश्यतापः शिवया तनुवोप स्पृशत त्वचम्मे। सर्वाः अग्नीः
रप्सुषदो हुवे वो मयि वर्चो बलमोजो नि धत्त। यददः
सम्प्रयतीरहावनदता हुते। तस्मादा नद्यो नाम स्थ ता वो नामानि

सिन्धवः। यत्प्रेषिता वरुणेन ताः शीभं समवल्गता। (२)

तदाप्रोदिन्द्रो वो यतीस्तस्मादापो अनु स्थन। अपकामं
स्यन्दमाना अवीवरत वो हिकम्। इन्द्रो वः शक्तिभिर्देवीस्तस्माद्वार्णाम्
वो हितम्। एको देवो अप्यतिष्ठस्यन्दमाना यथावशम्।
उदानिषुर्महीरिति तस्मादुदकमुच्यते। आपो भद्रा घृतमिदापं
आसुरग्रीषोमौ बिभ्रत्याप इत्ताः। तीव्रो रसो मधुपृचाम् (३)

अरुंगम आ मा प्राणेन सह वर्चसा गन्। आदित्पश्याम्युत वा
शृणोम्या मा घोषो गच्छति वाङ् आसाम्। मन्ये भेजानो अमृतस्य
तरहि हिरण्यवर्णा अतृपं यदा वः। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न
ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य
भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य
क्षयाय जिन्वथ। आपो जनयथा च नः। दिवि श्रयस्वान्तरिक्षे
यतस्व पृथिव्या सम्भव ब्रह्मवर्चसमसि ब्रह्मवर्चसाय त्वा॥ (४)

उन्दन्ति समवल्गता मधुपृचाम्मातरो द्वाविंशतिश्च॥ [१]

अपां ग्रहान्गृह्णात्येतद्वाव राजसूयं यदेते ग्रहाः सवो-
ऽग्निर्वरुणसवो राजसूयमग्निसवश्चित्यस्ताभ्यामेव सूयतेऽथो
उभावेव लोकावभि जयति यश्च राजसूयेनेजानस्य यश्चाग्निचित्
आपो भवन्त्यापो वा अग्नेर्भ्रातृव्या यदपोऽग्नेरधस्तादुपदधाति
भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यमृतम् (५)

वा आप॒स्तस्मा॑दद्वि॒रव॑तान्तम॒भि षि॑ञ्चन्ति॒ नार्ति॑माच्छति॒
सर्व॑मायु॒रेति॑ यस्यै॒ता उ॑पधी॒यन्ते॒ य उ॑ चैना॒ एवं वेदा॑न्नं॒ वा आपः॑
प॒शव॑ आपोऽन्नं॒म्प॒शवो॑ऽन्नादः॒ प॒शुमा॑न्भवति॒ यस्यै॒ता उ॑पधी॒यन्ते॒
य उ॑ चैना॒ एवं वेद॑ द्वाद॒श भव॑न्ति॒ द्वाद॑श॒ मासाः॑ संव॒त्सरः॑
संव॑त्सरेणै॒वास्मै॑ (६)

अन्न॑मव॒ रुन्धे॒ पात्रा॑णि भवन्ति॒ पात्रे॒ वा अन्न॑मद्यते॒
सयो॑न्ये॒वान्न॑मव॒ रुन्धे॒ आ द्वा॑दशात्पुरु॒षाद॑न्नम॒त्यथो॑ पात्रा॒न्न छि॑द्यते॒
यस्यै॒ता उ॑पधी॒यन्ते॒ य उ॑ चैना॒ एवं वेद॑ कु॒म्भाश्च॑ कु॒म्भीश्च॑ मिथु॒नानि॑
भवन्ति॒ मिथु॑नस्य॒ प्रजा॑त्यै॒ प्र प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्मिथु॒नैर्जा॑यते॒ यस्यै॒ता
उ॑पधी॒यन्ते॒ य उ॑ (७)

चैना॒ एवं वेद॑ शु॒ग्वा अ॒ग्निः सो॑ऽध्व॒र्यु यज॑मानं
प्र॒जाः शु॒चा॒र्पय॑ति॒ यद॑प॒ उप॑दधाति॒ शुच॑मे॒वास्य॑ शमयति॒
नार्ति॑माच्छत्यध्व॒र्युर्न॑ यज॑मानः॒ शाम्य॑न्ति॒ प्र॒जा यत्रे॑ता उ॒पधी॒यन्ते॒
ऽपां॑ वा ए॒तानि॑ हृद॒यानि॑ यदे॒ता आपो॑ यदे॒ता अ॒प उप॑दधाति॒
दि॒व्याभि॑रे॒वैनाः॑ स॒ सृ॑जति॒ व॒र्षु॒कः प॒र्जन्यः॑ (८)

भ॒वति॒ यो वा ए॒तासा॑मा॒यत॑नं॒ क्लृ॑प्तिं वेदा॒यत॑नवान्भवति॒
कल्प॑तेऽस्मा॒ अनु॑सीतमुप॑ दधात्येतद्वा आ॑सा॒माय॑त॑नमेषा॒ क्लृप्ति॑र्य
ए॒वं वेदा॒यत॑नवान्भवति॒ कल्प॑तेऽस्मै॒ द्वन्द्व॑म॒न्या उप॑ दधाति॒ चत॑स्रो
म॒ध्ये धृ॒त्या अ॒न्नं वा इष्ट॑का ए॒तत्खलु॑ वै सा॒क्षाद॑न्नं॒ यदेष॑ च॒रुर्यदे॑तं

च॒रुमु॒प॒दधा॑ति सा॒क्षात् (९)

ए॒वास्मा॒ अन्न॑म॒व रुन्धे॑ म॒ध्यत॑ उ॒प दधा॑ति म॒ध्यत॑ ए॒वास्मा॒ अन्न॑
दधा॑ति तस्मा॑न्म॒ध्यतोऽन्न॑म॒द्यते॑ बा॒र्हस्प॒त्यो भ॑वति॒ ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑
बृ॒हस्प॑तिर्ब्र॒ह्मणै॒वास्मा॒ अन्न॑म॒व रुन्धे॑ ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम॑सि ब्र॒ह्मव॑र्च॒साय॑
त्वेत्या॑ह तेज॒स्वी ब्र॑ह्मव॒र्चसी॑ भ॒वति॒ यस्यै॑ष उ॒पधी॑यते॒ य उ॑ चैनमे॒वं
वेद॑॥ (१०)

अ॒मृत॑मस्मै जा॒यते॒ यस्यै॒ता उ॒पधी॑यन्ते॒ य उ॑ पु॒र्जन्यं॑ उ॒प॒दधा॑ति सा॒क्षात्स॒त्तच॑त्वारि॒शच्च॑॥—[२]

भू॒तेष्ट॒का उ॒प दधा॑त्यत्रा॑न्न॒ वै मृ॒त्युर्जा॑यते॒ यत्र॑यत्रै॒व मृ॒त्युर्जा॑यते॒
तत॑ ए॒वैन॑म॒व यज॑ते॒ तस्मा॑दग्नि॒चि॒त्सर्व॑मायु॒रेति॒ सर्वे॑ ह्य॒स्य मृ॒त्यवो॒-
ऽवै॑ष्टा॒स्तस्मा॑दग्नि॒चि॒न्नाभि॑चरि॒तवै॒ प्र॒त्यगै॑नमभि॒चारः॑ स्तृ॒णुते॒ सू॒यते॒
वा ए॒ष योऽग्निं॑ चि॒नुते॒ दे॒वसु॒वामे॒तानि॑ ह॒वी॒षि॑ भवन्त्ये॒ताव॑न्तो॒ वै
दे॒वाना॒॑ स॒वास्त॑ ए॒व (११)

अ॒स्मै स॒वान्प्र॑ यच्छ॒न्ति॒ त ए॑न॒ सु॒वन्ते॒ स॒वोऽग्नि॑र्वरुण॒स॒वो
रा॒ज॒सूयं॑ ब्र॒ह्मस॒वश्चित्यो॑ दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒स॒व इत्या॑ह
स॒वितु॑प्र॒सूत॑ ए॒वैनं॑ ब्र॒ह्मणा॑ दे॒वता॑भि॒रभि॑ पि॒ञ्चत्य॑न्न॒स्यान्न॑स्या॒भि
पि॒ञ्चत्य॑न्न॒स्यान्न॑स्या॒वरु॑द्धौ पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्च॑म॒भि पि॑ञ्चति पु॒रस्ता॑द्धि
प्र॒ती॒चीन॑मन्नं॒मद्य॑ते॒ शी॒र्षतो॑ऽभि पि॒ञ्चति॑ शी॒र्षतो॑ ह्यन्नं॒मद्य॑त॒ आ
मु॒खाद॑न्वव॒स्माव॑यति (१२)

मु॒ख॒त ए॒वास्मा॑ अ॒न्नाद्यं॑ दधा॒त्यग्ने॒स्त्वा सा॒म्राज्ये॑ना॒भि

षिञ्चामीत्याहैष वा अग्नेः सवस्तेनैवैनमभि षिञ्चति बृहस्पतेस्त्वा
साम्राज्येनाभि षिञ्चामीत्याह ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनमभि
षिञ्चतीन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभि षिञ्चामीत्याहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्ठाद्

वै राजसूयस्य रूपं य एवं विद्वानग्निं चिनुत उभावेव
लोकावभि जयति यश्च राजसूयेनेजानस्य यश्चाग्निचित इन्द्रस्य
सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं परापतत्तद्देवाः सौत्रामण्या
समभरन्त्सूयते वा एष योऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा सौत्रामण्या
यजेतेन्द्रियमेव वीर्यं सम्भृत्यात्मन्धत्ते॥ (१४)

त एवान्वंस्त्रावयत्येतदष्टाचत्वारिंशच्च॥ [३]

सजूरब्दोऽयावभिः सजूरूषा अरुणीभिः सजुः सूर्य एतंशेन
सजोषावश्विना द९सोभिः सजूरग्निर्वैश्वानर इडाभिर्घृतेन स्वाहा
संवत्सरो वा अब्दो मासा अयावा उषा अरुणी सूर्य एतंश
इमे अश्विना संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः पशव इडा पशवो घृतं
संवत्सरम्पशवोऽनु प्र जायन्ते संवत्सरेणैवास्मै पशून्प्र जनयति
दर्भस्तम्बे जुहोति यत् (१५)

वा अस्या अमृतं यद्वीर्यं तद्दर्भास्तस्मिञ्जुहोति प्रैव जायते-
ऽन्नादो भवति यस्यैवं जुह्वत्येता वै देवता अग्नेः पुरस्ताद्वागास्ता
एव प्रीणात्यथो चक्षुरेवाग्नेः पुरस्तात्प्रति दधात्यनन्धो भवति य
एवं वेदापो वा इदमग्ने सलिलमासीत्स प्रजापतिः पुष्करपर्णे

वातो भूतोऽलेलायथ्सः (१६)

प्रतिष्ठां नाविन्दत स एतदपां कुलायमपश्यत्तस्मिन्नग्निमचिनुत
तदियमभवत्ततो वै स प्रत्यतिष्ठद्याम्पुरस्तादुपादधात्तच्छिरो-
ऽभवत्सा प्राची दिग्यां दक्षिणत उपादधात्स दक्षिणः पक्षो-
ऽभवत्सा दक्षिणा दिग्याम्पश्चादुपादधात्तत्पुच्छमभवत्सा प्रतीची
दिग्यामुत्तरत उपादधात् (१७)

स उत्तरः पक्षोऽभवत्सोदीची दिग्यामुपरिष्ठादुपादधात्तत्पृष्ठमभवत्
दिगियं वा अग्निः पञ्चैष्टकस्तस्माद्यदस्यां खनन्त्यभीष्टकां
तृन्दन्त्यभि शर्करां सर्वा वा इयं वयोभ्यो नक्तं दृशे दीप्यते
तस्मादिमां वयांसि नक्तं नाध्यासते य एवं विद्वानग्निं चिनुते
प्रत्येव (१८)

तिष्ठत्यभि दिशो जयत्याग्नेयो वै ब्राह्मणस्तस्माद्ब्राह्मणाय
सर्वासु दिक्ष्वर्धुकं स्वामेव तद्दिशमन्वेत्यपां वा अग्निः
कुलायन्तस्मादापोऽग्निं हारुकाः स्वामेव तद्योनिं प्र
विशन्ति ॥ (१९)

यदलेलायथ्स उत्तरत उपादधादेव द्वात्रिंशच्च ॥ [४]

संवत्सरमुख्यम्भृत्वा द्वितीयं संवत्सर आग्नेयमष्टाकपालं
निर्वपेदेन्द्रमेकादशकपालं वैश्वदेवं द्वादशकपालम् बारहस्पत्यं चरुं
वैष्णवं त्रिकपालं तृतीयं संवत्सरेऽभिजिता यजेत यदष्टाकपालो

भवत्यष्टाक्षरा गायत्र्याग्नेयं गायत्रम्प्रातःसवनं प्रातःसवनमेव
 तेन दाधार गायत्रं छन्दो यदेकादशकपालो भवत्येकादशाक्षरा
 त्रिष्टुगैन्द्रं त्रैष्टुभम्माध्यंदिनं सवनं माध्यंदिनमेव सवनं तेन
 दाधार त्रिष्टुभम् (२०)

छन्दो यद्वादशकपालो भवति द्वादशाक्षरा जगती वैश्वदेवं
 जागतां तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेन दाधार जगतीं छन्दो
 यद्वाहस्पत्यश्चरुर्भवति ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मैव तेन
 दाधार यद्वैष्णवस्त्रिकपालो भवति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञमेव
 तेन दाधार यत्तृतीयं संवत्सरं ऽभिजिता यजते ऽभिजित्यै
 यत्संवत्सरमुख्यम्बिभर्तीममेव (२१)

तेन लोकं स्पृणोति यद्वितीयं संवत्सरं ऽग्निं चिनुते-
 ऽन्तरिक्षमेव तेन स्पृणोति यत्तृतीयं संवत्सरे यजते ऽमुमेव तेन
 लोकं स्पृणोत्येतं वै परं आद्धारः कक्षीवां औशिजो वीतहव्यः
 श्रायसस्रसदस्युः पौरुकुथ्स्यः प्रजाकामा अचिन्वत ततो वै ते
 सहस्रं सहस्रम्पुत्रानविन्दन्त प्रथते प्रजयां पशुभिस्ताम्मात्रामाप्नोति
 यां ते ऽगच्छन् य एवं विद्वानेतमग्निं चिनुते॥ (२२)

दाधार त्रिष्टुभमिममेवैवं चत्वारि च॥ [५]

प्रजापतिरग्निमचिनुत स क्षुरपविर्भूत्वातिष्ठत्तं देवा बिभ्यतो
 नोपायन्ते छन्दोभिरात्मानं छादयित्वोपायन्तच्छन्दसां छन्दस्त्वं

ब्रह्म वै छन्दांसि ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनङ्कार्ष्णी उपानहावुपं
मुञ्चते छन्दोभिरेवात्मानं छादयित्वाग्निमुपं चरत्यात्मनोऽहिंसायै
देवनिधिर्वा एष निधीयते यदग्निः (२३)

अन्ये वा वै निधिमगुप्तं विन्दन्ति न वा प्रति प्रजानात्युखामा
क्रामत्यात्मानमेवाधिपां कुरुते गुप्त्या अथो खल्वाहुर्नाक्रम्येति
नैर्ऋत्युखा यदाक्रमेन्नैर्ऋत्या आत्मानमपि दध्यात्तस्मान्नाक्रम्या
पुरुषशीर्षमुपं दधाति गुप्त्या अथो यथा ब्रूयादेतन्मे गोपायेति
तादृगेव तत् (२४)

प्रजापतिर्वा अथर्वाग्निरेव दध्यङ्गुःथर्वणस्तस्येष्टका
अस्थान्येतं ह वाव तदृषिर्भ्यनूवाचेन्द्रो दधीचो अस्थभिरिति
यदिष्टकाभिरग्निं चिनोति सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मा मुष्मिल्लोके
भवति य एवं वेद शरीरं वा एतदग्रेर्यच्चित्यं आत्मा वैश्वानरो
यच्चिते वैश्वानरं जुहोति शरीरमेव सङ्स्कृत्य (२५)

अभ्यारोहति शरीरं वा एतद्यजमानः सङ्स्कुरुते यदग्निं चिनुते
यच्चिते वैश्वानरं जुहोति शरीरमेव सङ्स्कृत्यात्मनाभ्यारोहति
तस्मात्तस्य नावं द्यन्ति जीवन्नेव देवानर्प्येति वैश्वानर्यर्चा पुरीषमुपं
दधातीयं वा अग्निर्वैश्वानरस्तस्यैषा चितिर्यत्पुरीषमग्निमेव वैश्वानरं
चिनुत एषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्यं तनुवमव

रुन्धे॥ (२६)

अग्निस्तथ्सु॒ऋ॒त्याग्नेर्दश॑ च॥ [६]

अ॒ग्नेर्वै दी॒क्षया॑ दे॒वा वि॒राज॑माप्नुवन्ति॒स्रो रात्री॑र्दीक्षितः
स्या॑त्रि॒पदा॑ वि॒राड्वि॒राज॑माप्नोति॒ षड्रात्री॑र्दीक्षितः स्यात् षड्वा
ऋ॒तवः॑ संव॒त्सरः॑ संव॒त्सरो॑ वि॒राड्वि॒राज॑माप्नोति॒ दश॑ रात्री॑र्दीक्षितः
स्या॑द्दश॑क्षरा वि॒राड्वि॒राज॑माप्नोति॒ द्वाद॑श रात्री॑र्दीक्षितः स्याद्द्वाद॑श
मासाः॑ संव॒त्सरः॑ संव॒त्सरो॑ वि॒राड्वि॒राज॑माप्नोति॒ त्रयो॑दश
रात्री॑र्दीक्षितः स्या॒त्रयो॑दश (२७)

मासाः॑ संव॒त्सरः॑ संव॒त्सरो॑ वि॒राड्वि॒राज॑माप्नोति॒ पञ्च॑दश
रात्री॑र्दीक्षितः स्या॒त्पञ्च॑दश वा अ॒र्धमा॑सस्य रा॒त्रयो॑ऽर्धमा॑सः
संव॒त्सर॑ आ॒प्यते॑ संव॒त्सरो॑ वि॒राड्वि॒राज॑माप्नोति॒ सप्त॑दश
रात्री॑र्दीक्षितः स्याद्द्वाद॑श मासाः॑ पञ्च॒तवः॑ स संव॒त्सरः॑
संव॒त्सरो॑ वि॒राड्वि॒राज॑माप्नोति॒ चतु॑र्विंशतिः॒ रात्री॑र्दीक्षितः
स्या॒च्चतु॑र्विंशति॒रर्धमा॑साः संव॒त्सरः॑ संव॒त्सरो॑ वि॒राड्वि॒राज॑माप्नोति॒ त्रि॑
शत॒ रात्री॑र्दीक्षितः स्यात् (२८)

त्रि॑ंशद॑क्षरा वि॒राड्वि॒राज॑माप्नोति॒ मासं॑ दीक्षितः स्या॒द्यो मासः॑
स संव॒त्सरः॑ संव॒त्सरो॑ वि॒राड्वि॒राज॑माप्नोति॒ चतुरो॑ मा॒सो दी॑क्षितः
स्या॒च्चतुरो॑ वा ए॒तम्मा॑सो वस॒वोऽभि॑भरु॒स्ते पृ॑थि॒वीमा॑जयन्गाय॒त्रीं

छन्दोऽष्टौ रुद्रास्तेऽन्तरिक्षमाजयन्निष्टुभं छन्दो द्वादशादित्यास्ते
 दिवमाजयन्अगतीं छन्दस्ततो वै ते व्यावृतमगच्छञ्छ्रेष्ठं देवानाम्
 तस्माद्द्वादश मासो भृत्वाग्निं चिन्वीत द्वादश मासाः संवत्सरः
 संवत्सरोऽग्निश्चित्यस्तस्याहोरात्राणीष्टका आप्तेष्टकमेनं चिनुतेऽथो
 व्यावृतमेव गच्छति श्रेष्ठं समानानाम्॥ (२९)

स्यात्रयोदश त्रिंशत् रात्रिर्दक्षितः स्याद्वे तेऽष्टाविंशतिश्च॥ [७]

सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निस्तं यन्नान्वारोहेऽसुवर्गाल्लो
 हीयेत पृथिवीमाक्रमिषं प्राणो मा मा हासीदन्तरिक्षमाक्रमिषं
 प्रजा मा मा हासीदिवमाक्रमिषं सुवर्गन्मेत्याहृष वा
 अग्नेरन्वारोहस्तेनैवैनमन्वारोहति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै
 यत्पक्षसंमितामिनुयात् (३०)

कनीयांसं यज्ञक्रतुमुपैयात्पापीयस्यस्यात्मनः प्रजा
 स्याद्वेदिसंमितामिनोति ज्यायांसमेव यज्ञक्रतुमुपैति
 नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भवति साहस्रं चिन्वीत प्रथमं
 चिन्वानः सहस्रसंमितो वा अयं लोक इममेव लोकमभि
 जयति द्विषाहस्रं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानो द्विषाहस्रं वा
 अन्तरिक्षमन्तरिक्षमेवाभि जयति त्रिषाहस्रं चिन्वीत तृतीयं
 चिन्वानः (३१)

त्रिषाहस्रो वा असौ लोकोऽमुमेव लोकमभि जयति जानुदघ्नं

चिन्वीत प्रथमं चिन्वानो गायत्रियैवेमं लोकमभ्यारोहति नाभिदघ्नं
 चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रिष्टुभैवान्तरिक्षमभ्यारोहति ग्रीवदघ्नं
 चिन्वीत तृतीयं चिन्वानो जगत्यैवामुं लोकमभ्यारोहति नाग्निं
 चित्वा रामामुपेयादयोनौ रेतो धास्यामीति न द्वितीयं चित्वान्यस्य
 स्त्रियम् (३२)

उपेयान्न तृतीयं चित्वा कां चनोपेयाद्रेतो वा एतन्नि धत्ते
 यदग्निं चिनुते यदुपेयाद्रेतसा व्युध्येताथो खल्वाहुरप्रजस्यं
 तद्यन्नोपेयादिति यद्रेतःसिचावुपदधाति ते एव यजमानस्य रेतो
 बिभृतस्तस्मादुपेयाद्रेतसोऽस्कन्दाय त्रीणि वाव रेतान्सि पिता
 पुत्रः पौत्रः (३३)

यद्वे रेतःसिचावुपदध्याद्रेतोऽस्य विच्छिन्द्यात्तिस्त्र उप
 दधाति रेतसः सन्तत्या इयं वाव प्रथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं
 तस्मात्पश्यन्तीमाम्पश्यन्ति वाचं वदन्तीमन्तरिक्षं द्वितीया प्राणो
 वा अन्तरिक्षं तस्मान्नान्तरिक्षम्पश्यन्ति न प्राणमसौ तृतीया चक्षुर्वा
 असौ तस्मात्पश्यन्त्यमूम्पश्यन्ति चक्षुर्यजुषेमां च (३४)

अमुं चोप दधाति मनसा मध्यमामेषां लोकानां क्लृप्त्या
 अथो प्राणानामिष्टो यज्ञो भृगुभिराशीर्दा वसुभिस्तस्य त इष्टस्य
 वीतस्य द्रविणेह भक्षीयेत्याह स्तुतशस्त्रे एवैतेन दुहे पिता
 मातरिश्वाच्छिद्रा पदा धा अच्छिद्रा उशिजः पदानु तक्षुः सोमो
 विश्वविन्नेता नैषद्बृहस्पतिरुक्थामदानि शसिषदित्याहेतद्वा

अग्नेरुक्थन्तेनैवैनमनु शंसति॥ (३५)

मिनुयात्तृतीयं चिन्वानस्त्रियं पौत्रंश्च वै सप्तदश च॥ [८]

सूयते वा एषोऽग्नीनां य उखायां भ्रियते यद्धः सादयेद्गर्भाः
प्रपादुकाः स्युरथो यथा सवात्प्रत्यवरोहति तादृगेव तदासन्दी
सादयति गर्भाणां धृत्या अप्रपादायाथो सवमेवैनं करोति गर्भो
वा एष यदुख्यो योनिः शिक्यं यच्छिक्क्यादुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं
निरहण्याथ्षडुद्यामं शिक्यं भवति षोढाविहितो वै (३६)

पुरुष आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गान्यात्मन्नेवैनम्बिभर्ति प्रजा-
पतिर्वा एष यदग्निस्तस्योखा चोलूखलं च स्तनौ तावस्य प्रजा
उप जीवन्ति यदुखां चोलूखलं चोपदधाति ताभ्यामेव यजमानो-
ऽमुष्मिल्लोकेऽग्निं दुहे संवत्सरो वा एष यदग्निस्तस्य त्रेधाविहिता
इष्टकाः प्राजापत्या वैष्णवीः (३७)

वैश्वकर्मणीरहोरात्राण्येवास्य प्राजापत्या यदुख्यम्बिभर्ति
प्राजापत्या एव तदुप धत्ते यत्समिधं आदधाति वैष्णवा वै
वनस्पतयो वैष्णवीरेव तदुप धत्ते यदिष्टकाभिरग्निं चिनोतीयं
वै विश्वकर्मा वैश्वकर्मणीरेव तदुप धत्ते तस्मादाहुस्त्रिवृदग्निरिति
तं वा एतं यजमान एव चिन्वीत यदस्यान्यश्चिनुयाद्यत्तं
दक्षिणाभिर्न राधयेदग्निमस्य वृञ्जीत योऽस्याग्निं चिनुयात्तं

दक्षिणाभी राधयेदग्निमेव तथस्पृणोति॥ (३८)

पोढाविहितो वै वैष्णवीरन्यो वि॑शतिश्च॥ [९]

प्रजापतिरग्निमचिनुतर्तुभिः संवत्सरं वसन्तेनैवास्य
पूर्वार्धमचिनुत ग्रीष्मेण दक्षिणम्पक्षं वर्षाभिः पुच्छं
शरदोत्तरम्पक्षं हेमन्तेन मध्यं ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वार्धमचिनुत
क्षत्रेण दक्षिणम्पक्षम्पशुभिः पुच्छं विशोत्तरम्पक्षमाशया मध्यं य एवं
विद्वानग्निं चिनुत ऋतुभिरेवेन चिनुतेऽथो एतदेव सर्वमव (३९)

रुन्दे शृण्वन्त्येनमग्निं चिक्यानमत्यन्नं रोचत इयं वाव
प्रथमा चित्तिरोषधयो वनस्पतयः पुरीषमन्तरिक्षं द्वितीया वयांसि
पुरीषमसौ तृतीया नक्षत्राणि पुरीषं यज्ञश्चतुर्थी दक्षिणा पुरीषं
यजमानः पञ्चमी प्रजा पुरीषं यत्रिचितीकं चिन्वीत यज्ञं
दक्षिणामात्मानं प्रजामन्तरियात्तस्मात्पञ्चचितीकश्चेतव्य एतदेव
सर्वं स्पृणोति यत्तिस्रश्चितयः (४०)

त्रिवृद्धाग्निर्यद्वे द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै पञ्च चितयो भवन्ति
पाङ्क्तः पुरुष आत्मानमेव स्पृणोति पञ्च चितयो भवन्ति पञ्चभिः
पुरीषैरभ्यूहति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरो वै पुरुषो यावानेव
पुरुषस्तं स्पृणोत्यथो दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये
प्रति तिष्ठति संवत्सरो वै षष्ठी चित्तिर्ऋतवः पुरीषं षड्वितयो
भवन्ति षड्पुरीषाणि द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः

संवत्सर एव प्रति तिष्ठति॥ (४१)

अव चितयः पुरीषं पञ्चदश च॥ [१०]

रोहि॑तो धूम्र॑रोहि॒तः क॒र्कन्धु॑रोहि॒तस्ते प्रा॑जाप॒त्या ब॒भ्रुर॑रु॒णब॑भ्रुः
शु॒क॑ब॒भ्रुस्ते रौ॒द्राः श्ये॑तः श्ये॒ताक्षः श्ये॑त॒ग्रीव॑स्ते पि॒तृदे॑व॒त्यास्ति॒स्रः
कृ॒ष्णा व॒शा वा॑रु॒ण्यस्ति॒स्रः श्वे॒ता व॒शाः सौ॒र्यो मै॒त्राबा॑र्हस्प॒त्या
धू॒म्रल॑लामास्तूप॒राः॥ (४२)

[११]

पृ॒श्नि॑स्ति॒रश्नी॑न॒पृ॒श्निरू॒र्ध्वपृ॒श्नि॒स्ते मा॑रु॒ताः फ॒ल्गू॒र्लोहि॑तो॒र्णी
ब॒ल॒क्षी ताः सा॑र॒स्वत्यः पृ॑ष॒ती स्थू॒लपृ॑ष॒ती क्षु॒द्रपृ॑ष॒ती ता
वै॒श्वदे॑व्य॒स्ति॒स्रः श्या॑मा व॒शाः पौ॒ष्ण्य॑स्ति॒स्रो रोहि॑णी॒र्वशा॑ मै॒त्रियं
ऐ॒न्द्राबा॑र्हस्प॒त्या अ॒रु॒णल॑लामास्तूप॒राः॥ (४३)

रोहि॑तः पृ॒श्निः षड्विं॑शतिः षड्विं॑शतिः॥ [१२]

शि॒ति॒बा॒हुर॒न्यतः॑ शि॒ति॒बा॒हुः स॒म॒न्तशि॑ति॒बा॒हुस्त ऐ॑न्द्रवा॒यवाः
शि॒ति॒र॒न्ध्रोऽन्य॑तः॒ शि॒ति॒र॒न्ध्रः स॒म॒न्तशि॑ति॒र॒न्ध्रस्ते मै॑त्राव॒रुणाः
शु॒द्धवा॑लः स॒र्वशु॑द्धवा॒लो म॒णिवा॑ल॒स्त आ॑श्वि॒नास्ति॒स्रः
शि॒ल्पा व॒शा वै॒श्वदे॑व्य॒स्ति॒स्रः श्ये॑नीः परमे॒ष्ठिने॑ सोमापौ॒ष्णाः
श्या॒मल॑लामास्तूप॒राः॥ (४४)

[१३]

उन्नत ऋषभो वामुनस्त ऐन्द्रावरुणाः शितिककुच्छितिपृष्ठः
 शितिभसत्त ऐन्द्राबारहस्पत्याः शितिपाच्छित्योष्ठः शितिभ्रुस्त
 ऐन्द्रावैष्णवास्तिस्रः सिध्मा वशा वैश्वकर्मण्यस्तिस्रो धात्रे पृषोदरा
 ऐन्द्रापौष्णाः श्येतललामास्तूपराः॥ (४५)

शितिबाहुर्नतः पञ्चविंशतिः पञ्चविंशतिः॥ [१४]

कर्णास्त्रयो यामाः सौम्यास्त्रयः श्वितिङ्गा अग्नये यविष्ठाय त्रयो
 नकुलास्तिस्रो रोहिणीस्त्र्यव्यस्ता वसूनान्तिस्रोऽरुणा दित्यौह्यस्ता
 रुद्राणां सोमैन्द्रा बभ्रुललामास्तूपराः॥ (४६)

कर्णास्त्रयोविंशतिः॥ [१५]

शुण्ठास्त्रयो वैष्णवा अधीलोधकर्णास्त्रयो विष्णव उरुक्रमाय
 लप्सुदिनस्त्रयो विष्णव उरुगायाय पञ्चावीस्तिस्र आदित्यानां त्रिवत्सा
 ऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्णवा गौरललामास्तूपराः॥ (४७)

शुण्ठा विंशतिः॥ [१६]

इन्द्राय राज्ञे त्रयः शितिपृष्ठा इन्द्रायाधिराजाय त्रयः
 शितिककुद इन्द्राय स्वराज्ञे त्रयः शितिभसदस्तिस्रस्तुर्योह्यः
 साध्यानान्तिस्रः पष्ठौह्यो विश्वेषां देवानां माग्नेन्द्राः कृष्णललामास्तूपराः

इन्द्राय राज्ञे द्वाविंशतिः॥ [१७]

अदित्यै त्रयो रोहितैता इन्द्राण्यै त्रयः कृष्णैताः कुह्वै
 त्रयोऽरुणैतास्तिस्रो धेनवो राकायै त्रयोऽनुद्वाहः सिनीवाल्या

आ॒ग्नावैष्ण॒वा रोहि॑तललामास्तूपराः॥ (४९)

अदित्या अष्टादशः॥ [१८]

सौ॒म्यास्त्रयः॑ पि॒शङ्गाः सोमा॑य॒ राज्ञे॒ त्रयः॑ सा॒रङ्गाः पा॒र्जन्या
नभो॑रूपास्ति॒स्रोऽजा म॒ल्हा इन्द्रा॑ण्यै ति॒स्रो मे॒ष्य आदि॑त्या
द्या॒वापृथि॑व्या म॒लङ्गास्तूप॑राः॥ (५०)

सौम्या एकात्रविंशतिः॥ [१९]

वा॒रुणास्त्रयः॑ कृ॒ष्णल॑लामा वरु॑णाय॒ राज्ञे॒ त्रयो॒ रोहि॑तोललामा
वरु॑णाय रि॒शाद॑से त्रयो॑ऽरु॒णल॑लामाः शिल्पास्त्रयो॑ वै॒श्वदे॑वास्त्रयः
पृ॒श्नयः॑ सर्व॑दे॒वत्या॑ ऐन्द्रा॒सूराः श्ये॑तललामास्तूपराः॥ (५१)

वारुणा विंशतिः॥ [२०]

सोमा॑य स्व॒राज्ञे॑ऽनोवा॒हाव॑न॒द्वाहा॑विन्द्रा॒ग्निभ्या॑मो॒जोदा॑भ्यामु॒ष्टा॒रा
भ्या॑ बल॒दाभ्या॑ः सी॒रवा॑हाववी द्वे धे॒नू भौमी॑ दि॒ग्भ्यो वड॑बे द्वे धे॒नू
भौमी॑ वैरा॒जी पु॑रुषी द्वे धे॒नू भौमी॑ वा॒यव॑ आरो॒हण॑वा॒हाव॑न॒द्वाहौ॑
वा॒रुणी॑ कृ॒ष्णे व॒शे अ॑रा॒ड्यौ दि॒व्यावृ॑षभौ प॑रि॒मरौ॑॥ (५२)

सोमाय स्वराज्ञे चतुस्त्रिंशत्॥ [२१]

एका॑दश प्रा॒तर्ग॒व्याः प॒शव॑ आ ल॒भ्यन्ते॑ छग॒लः क॒ल्माषः॑
कि॒किदी॑वि॒र्विदी॑गय॒स्ते त्वाष्ट्राः॑ सौ॒रीर्नव॑ श्वे॒ता व॒शा अ॑नूब॒न्ध्या

भवन्त्याग्नेय ऐन्द्राग्र आश्विनस्ते विशालयूप आ लभ्यन्ते॥ (५३)

एकादश पञ्चविंशतिः॥ [२२]

पि॒शङ्गा॒स्त्रयो॑ वा॒स॒न्ताः सा॒रङ्गा॒स्त्रयो॑ ग्रैष्माः पृष॑न्त॒स्त्रयो॑
वा॒र्षिकाः॑ पृ॒ञ्ज॑य॒स्त्रयः॑ शा॒र॒दाः पृ॒श्नि॑स॒क्था॒स्त्रयो॑ हैम॑न्तिका
अव॑लि॒प्ता॒स्त्रयः॑ शै॒शि॒राः सं॑व॒त्स॒राय॑ नि॒वक्ष॑सः (५४)

पि॒शङ्गा॑ वि॒ंशतिः॥ [२३]

यो वा अय॑थादेवत॒न्त्वाम॑ग्न इन्द्र॑स्य चि॒त्तिं यथा॑ वै वयो॒ वै यदा॑कृ॒ताद्या॑स्ते अ॒ग्ने मयि॑ गृह्णामि प्र॒जाप॑तिः
सोऽस्मा॑त्थे॒गान् वाजं॑ कूर्मान् यो॒क्त्रं मि॒त्रावरु॑णा॒विन्द्र॑स्य पू॒ष्णा ओजं॑ आ॒न॒न्दम॑ह॒र॒ग्नेर्वा॑योः प॒न्थाङ्क॑मै॒र्द्योस्तेऽग्निः॑
प॒शुरा॑सी॒त्थ॒द्विंशतिः॥ [२४] यो वा ए॒वाहु॑तिमभवन्प॒थिभि॑र॒व॒रु॒ध्या॑न॒न्दम॑ष्टौपञ्चा॒शत्॥ ५४॥ यो वा अय॑थादेवतं
यद्य॑व॒जि॒घ्रं॑सि॥

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः॥

यो वा अय॑थादेवतम॒ग्निं चि॑नुत आ दे॒वता॑भ्यो वृ॒श्च्यते॒
पापी॑यान्भवति॒ यो य॑थादेवतं न दे॒वता॑भ्य आ वृ॒श्च्यते॒
वसी॑यान्भवत्याग्नेय्या गा॒य॒त्रिया॑ प्रथ॒मां चि॑त्ति॒मभि॑ मृ॒शेत्रि॑ष्टु॒भा
द्वि॒तीयां॑ जग॑त्या तृ॒तीया॑मनु॒ष्टुभा॑ चतु॒र्थीम्प॒ङ्क्या पञ्च॑मीं
य॑थादेवतमे॒वाग्निं चि॑नुते न दे॒वता॑भ्य आ वृ॒श्च्यते॒ वसी॑यान्भवतीडा॒यै
वा ए॒षा वि॑भ॒क्तिः प॒शव॑ इडा॑ प॒शुभि॑रेनम् (१)

चिनुते यो वै प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति
 नार्तिमार्च्छत्यश्वावभितस्तिष्ठेतां कृष्ण उत्तरतः श्वेतो दक्षिण-
 स्तावालभ्येष्टका उप दध्यादेतद्वै प्रजापते रूपम्प्राजापत्योऽश्वः
 साक्षादेव प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति नार्तिमार्च्छत्येतद्वा
 अहो रूपं यच्छ्वेतोऽश्वो रात्रियै कृष्ण एतदहः (२)

रूपं यदिष्टका रात्रियै पुरीषमिष्टका उपधास्यञ्छ्वेतमश्वमभि-
 मृशेत्पुरीषमुपधास्यन्कृष्णमहोरात्राभ्यामेवैनं चिनुते हिरण्यपात्रम्मधोः
 पूर्णं ददाति मध्व्योऽसानीति सौर्या चित्रवत्यावैक्षते चित्रमेव
 भवति मध्यन्दिनेऽश्वमव घ्रापयत्यसौ वा आदित्य इन्द्र एष
 प्रजापतिः प्राजापत्योऽश्वस्तमेव साक्षाद्वधोति॥ (३)

एनमेतदहोऽष्टाचत्वारिंशच्च॥

[१]

त्वामग्ने वृषभं चेकितान्म्पुनर्युवानञ्जनयन्नुपागाम्। अस्थूरि णो
 गार्हपत्यानि सन्तु तिग्मेन नो ब्रह्मणा सः शिंशाधि। पशवो वा
 एते यदिष्टकाश्चित्याचित्यामृषभमुप दधाति मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे
 करोति प्रजननाय तस्माद्यथैयूथ ऋषभः। संवत्सरस्य प्रतिमां
 यां त्वा रात्र्युपासते। प्रजाः सुवीरां कृत्वा विश्वमायुर्व्यश्नवत्।
 प्राजापत्याम् (४)

एतामुप दधातीयं वावैषैकाष्टका यदेवैकाष्टकायामन्नं क्रियते
 तदेवैतयाव रुन्ध एषा वै प्रजापतेः कामदुधा तयैव यजमानो-

ऽमुष्मिल्लोकेऽग्निं दुहे येन देवा ज्योतिषोर्ध्वा उदायन् येनादित्या
वसवो येन रुद्राः। येनाङ्गिरसो महिमानमानशुस्तेनैतु यजमानः
स्वस्ति। सुवर्गाय वा एष लोकाय (५)

चीयते यदग्निर्येन देवा ज्योतिषोर्ध्वा उदायन्नित्युख्यः
समिन्द्र इष्टंका एवैता उप धत्ते वानस्पत्याः सुवर्गस्य लोकस्य
समष्ट्यै शतायुधाय शतवीर्याय शतोतयेऽभिमातिषाहे। शतं
यो नः शरदो अजीतानिन्द्रो नेषदति दुरितानि विश्वा। ये
चत्वारः पथर्यो देवयाना अन्तरा द्यावापृथिवी वियन्ति। तेषां यो
अज्यानिमर्जीतिमा वहत्तस्मै नो देवाः (६)

परि दत्तेह सर्वे। ग्रीष्मो हेमन्त उत नो वसन्तः शरद्वर्षाः
सुवितं नो अस्तु। तेषामृतूनां शतशारदानां निवात एषामभये
स्याम। इदुवत्सराय परिवत्सराय संवत्सराय कृणुता बृहन्नमः।
तेषां वयः सुमतौ यज्ञियानां ज्योगजीता अहताः स्याम। भद्रान्नः
श्रेयः समनैष्ट देवास्त्वयावसेन समशीमहि त्वा। स नो मयोभूः
पितो (७)

आ विंशस्व शं तोकाय तनुवे स्योनः। अज्यानीरेता उप
दधात्येता वै देवता अपराजितास्ता एव प्र विंशति नैव जीयते
ब्रह्मवादिनो वदन्ति यदर्धमासा मासा ऋतवः संवत्सर ओषधीः
पचन्त्यथ कस्मादन्याभ्यो देवताभ्य आग्रयणं निरुप्यत इत्येता हि
तद्देवता उदजयन् यदृतुभ्यो निर्वपेद्देवताभ्यः समदं दध्यादाग्रयणं

निरुप्येता आहुतीर्जुहोत्यर्धमासानेव मासानृतून्त्संवत्सरम्प्रीणाति
न देवताभ्यः समदं दधाति भद्रान्नः श्रेयः समनैष्ट देवा इत्याह
हुताद्याय यजमानस्यापराभावाय॥ (८)

प्राजापत्यां लोकार्यं देवाः पितो दध्यादाग्रयणं पञ्चविंशतिश्च॥ [२]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्तनूपा नः प्रतिस्पशः। यो
नः पुरस्तादक्षिणतः पश्चादुत्तरतोऽघायुरभिदासत्येतं सो-
ऽश्मानमृच्छतु। देवासुराः संयत्ता आसन्तेऽसुरा दिग्भ्य आबाधन्त
तां देवा इष्वा च वज्रेण चापानुदन्त यद्वज्रिणीरुपदधातीष्वा चैव
तद्वज्रेण च यजमानो भ्रातृव्यानपं नुदते दिक्षूपं (९)

दधाति देवपुरा एवैतास्तनूपानीः पर्यूहतेऽग्नाविष्णू सजोषसेमा
वर्धन्तु वां गिरः। द्युमैर्वाजेभिरा गतम्। ब्रह्मवादिनो वदन्ति
यत्र देवतायै जुहृत्यथ किन्देवत्यां वसोर्धरित्यग्निर्वसुस्तस्यैषा
धारा विष्णुर्वसुस्तस्यैषा धाराग्नावैष्णव्यर्चा वसोर्धारां जुहोति
भागधेयेनैवैनौ समर्धयत्यथो एताम् (१०)

एवाहुतिमायतनवतीं करोति यत्काम एनां जुहोति तदेवाव
रुन्धे रुद्रो वा एष यदग्निस्तस्यैते तनुवौ घोरान्या शिवान्या
यच्छतरुद्रीयं जुहोति यैवास्यं घोरा तनूस्तां तेन शमयति
यद्वसोर्धारां जुहोति यैवास्यं शिवा तनूस्तां तेन प्रीणाति यो वै

वसोर्धारायै (११)

प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति यदाज्यमुच्छिष्येत तस्मिन्ब्रह्मोदनम्पचे
प्राशजीयुरेष वा अग्निर्वैश्वानरो यद्वाह्मण एषा खलु वा अग्नेः
प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियायामेवैनां तनुवां प्रतिं ष्ठापयति चतस्रो
धेनूदद्यात्ताभिरेव यजमानोऽमुष्मिँल्लोकेऽग्निं दुहे ॥ (१२)

उपेतान्धारायै षट्त्वारिंशच्च ॥ [३]

चित्तिञ्जुहोमि मनसा घृतेनेत्याहादाभ्या वै नामैषाहुतिर्वैश्वकर्मणी
नैनं चिक्यान्मभ्रातृव्यो दध्नोत्यथो देवता एवाव रुन्देऽग्ने तमद्येति
पङ्क्त्या जुहोति पङ्क्त्याहुत्या यज्ञमुखमारभते सप्त ते अग्ने
समिधः सप्त जिह्वा इत्याहु होत्रा एवाव रुन्देऽग्निर्देवेभ्यो-
ऽपाक्रामद्वागधेयम् (१३)

इच्छमानस्तस्मा एतद्वागधेयं प्रायच्छन्नेतद्वा अग्नेरग्निहोत्रमेतर्हि
खलु वा एष जातो यर्हि सर्वश्चितो जातायैवास्मा अन्नमपि
दधाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
यदेष गार्हपत्यश्चीयतेऽथ कास्याहवनीय इत्यसावादित्य इति
ब्रूयादेतस्मिन् हि सर्वाभ्यो देवताभ्यो जुह्वति (१४)

य एवं विद्वानग्निं चिनुते साक्षादेव देवता ऋध्नोत्यग्ने यशस्विन्
यशसेममर्पयेन्द्रावतीमर्पचितीमिहा वह। अयम्मूर्धा परमेष्ठी

सुवर्चाः समा॒नाना॑मुत्त॒मश्लो॑को अस्तु। भ॒द्रम्पश्य॑न्त॒ उप॑ सेदुरग्रे
तपो॑ दी॒क्षामृष॑यः सुव॒र्विदः॑। ततः॑ क्ष॒त्रम्बल॑मोज॑श्च जा॒तं तद॒स्मै
दे॒वा अ॒भि सं न॑मन्तु। धा॒ता वि॑धा॒ता पर॑मा (१५)

उ॒त स॒न्दक्प्र॒जाप॑तिः परमे॑ष्ठी वि॒राजो॑। स्तोमा॒श्छन्दा॑ंसि
नि॒विदो॑ म॒ आहुरे॒तस्मै॑ रा॒ष्ट्रम॒भि सं न॑माम। अ॒भ्याव॑र्तध्व॒मुप॑
मेत॑ सा॒कम॒यः शा॒स्ताधि॑पतिर्वो अस्तु। अ॒स्य वि॒ज्ञान॑मनु सः
र॑भध्वमिम॒म्पश्चाद॑नु जीवाथ॒ सर्वे॑। रा॒ष्ट्रभृ॑तं ए॒ता उप॑ दधात्येषा
वा अ॒ग्नेश्चि॑तीं रा॒ष्ट्रभृ॑त्तयैवास्मिन्ना॒ष्ट्रं द॑धाति रा॒ष्ट्रमे॒व भ॑वति
नास्मा॑द्रा॒ष्ट्रम्भ्रः॑ शते॥ (१६)

भाग॒धेय॒ब्रह्म॑ति पर॒मा रा॒ष्ट्रं द॑धाति स॒प्त च॑॥ [४]

यथा॒ वै पु॒त्रो जा॒तो म्रि॒यत॑ एवं वा ए॒ष म्रि॒यते॒ यस्या॒ग्निरु॒ख्यं
उ॒द्वाय॑ति॒ यन्नि॑र्म॒न्थ्यं कुर्या॑द्विच्छि॒न्द्याद्भा॑तृव्यमस्मै जनये॒त्स ए॒व पुनः॑
प॒रीध्यः॑ स्वादे॒वैनं॑ योने॒र्जन॑यति॒ नास्मै॑ भ्रातृव्यं जनयति॒ तमो॒ वा
ए॒तं गृ॑ह्णाति॒ यस्या॒ग्निरु॒ख्यं उ॒द्वाय॑ति मृ॒त्युस्तमः॑ कृष्णं वासः॑ कृष्णा
धे॒नुर्दक्षि॑णा॒ तम॑सा (१७)

ए॒व तमो॑ मृ॒त्युमप॑ ह॒ते हि॑र॒ण्यं द॑दाति॒ ज्योति॑र्वै हि॒र॒ण्यं
ज्योति॑षै॒व तमो॑ऽप॒ ह॒तेऽथो॒ तेजो॒ वै हि॑र॒ण्यन्ते॑ज॒ ए॒वात्म॑न्ध॒त्ते सु॒वर्नं
घ॒र्मः स्वा॒हा सु॒वर्नार्कः॑ स्वा॒हा सु॒वर्नं शु॒क्रः स्वा॒हा सु॒वर्नं ज्योतिः॑
स्वा॒हा सु॒वर्नं सूर्यः॑ स्वा॒हार्को॑ वा ए॒ष यद॑ग्निर॒सावा॑दित्यः (१८)

अ॒श्वमे॒धो यदे॒ता आहु॑तीर्जु॒होत्य॑र्का॒श्वमे॒धयो॑रे॒व ज्योती॑र॒षि सं
 द॑धात्येष ह॒ त्वा अ॑र्का॒श्वमे॒धी यस्यै॑तद॒ग्नौ क्रि॑यत् आपो॒ वा इ॒दमग्रे॑
 स॒लिल॑मा॒सीत्स ए॒तां प्र॒जाप॑तिः प्रथ॒मां चि॑तिमपश्यत्तामुपा॑धत्त
 तदि॒यम॑भवत्तं वि॒श्वक॑र्माब्रवीदुप॒ त्वाया॑नीति॒ नेह॑ लो॒कोऽस्ती॑ति (१९)

अ॒ब्रवी॑त्स ए॒तां द्वि॒तीयां॑ चि॒तिम॑पश्यत्तामुपा॑धत्त तद॒न्तरि॑क्षमभवत्
 य॒ज्ञः प्र॒जाप॑तिमब्रवीदुप॒ त्वाया॑नीति॒ नेह॑ लो॒कोऽस्ती॑त्य॒ब्रवी॑त्स
 वि॒श्वक॑र्माणमब्रवीदुप॒ त्वाया॑नीति॒ केन॑ मो॒पैष्य॑सीति॒ दि॒श्या॑भिरित्य॒ब्रवी॑त्
 उपा॑धत्त ता दि॒शः (२०)

अ॒भ॒वन्त्स पर॑मे॒ष्ठी प्र॒जाप॑तिमब्रवीदुप॒ त्वाया॑नीति॒ नेह॑ लो॒कोऽस्ती॑त्य॒ब्रवी॑त्स
 वि॒श्वक॑र्माणं च य॒ज्ञं चा॑ब्रवीदुप॒ वा॒माया॑नीति॒ नेह॑ लो॒कोऽस्ती॑त्य॒ब्रूता॑र॒ स ए॒तां तृ॒तीयां॑ चि॒तिम॑पश्यत्तामुपा॑धत्त
 तद॒साव॑भवत्स आ॒दि॒त्यः प्र॒जाप॑तिमब्रवीदुप॒ त्वा (२१)

आ॒या॒नीति॒ नेह॑ लो॒कोऽस्ती॑त्य॒ब्रवी॑त्स वि॒श्वक॑र्माणं च
 य॒ज्ञं चा॑ब्रवीदुप॒ वा॒माया॑नीति॒ नेह॑ लो॒कोऽस्ती॑त्य॒ब्रूता॑र॒ स
 पर॑मे॒ष्ठिन॑मब्रवीदुप॒ त्वाया॑नीति॒ केन॑ मो॒पैष्य॑सीति॒ लोकं॑
 पृ॒णये॑त्य॒ब्रवी॑त्तं लो॒कं पृ॒णयो॑पैत्तस्मा॒दया॑तयाम्नी॒ लोकं॑ पृ॒णा॒
 ऽया॑तयामा॒ ह्यसौ (२२)

आ॒दि॒त्यस्ता॑नृष॒योऽब्रु॑वन्नुप॒ व आ॒या॒मेति॒ केन॑ न उ॒पैष्य॑थेति॒
 भू॒मेत्य॑ब्रुवन्तां द्वाभ्यां॑ चि॒तीभ्या॑मुपा॒यन्त्स पञ्च॑चितीकः॒ सम॑पद्यत्

य एवं विद्वानग्निं चिनुते भूयानेव भवत्यभीमाँल्लोकाञ्जयति विदुरेन
देवा अथो एतासामेव देवतानां सायुज्यं गच्छति॥ (२३)

तमसाऽऽदित्योऽस्तीति दिशं आदित्यः प्रजापतिमब्रवीदुपं त्वाऽसौ पञ्चत्वारिंशच्च॥ [५]

वयो वा अग्निर्यदग्निचित्पक्षिणोऽश्नीयात्तमेवाग्निमद्यादार्तिमाच्छे-
व्रतं चरेत्संवत्सरं हि व्रतं नाति पशुर्वा एष यदग्निर्हिनस्ति खलु
वै तम्पशुर्य एनम्पुरस्तात्प्रत्यञ्चमुपचरति तस्मात्पश्चात्प्राडुपचर्य
आत्मनोऽहिं सायै तेजोऽसि तेजो मे यच्छ पृथिवीं यच्छ (२४)

पृथिव्यै मा पाहि ज्योतिरसि ज्योतिर्मे यच्छान्तरिक्षं
यच्छान्तरिक्षान्मा पाहि सुवरसि सुवर्मे यच्छ दिवं यच्छ दिवो
मा पाहीत्याहैताभिर्वा इमे लोका विधृता यदेता उपदधात्येषां
लोकानां विधृत्यै स्वयमातृणा उपधाय हिरण्येष्टका उप-
दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृणा ज्योतिरहिरण्यं यत्स्वयमातृणा
उपधाय (२५)

हिरण्येष्टका उपदधातीमानेवैताभिर्लोकां ज्योतिष्मतः कुरुते-
ऽथो एताभिरेवास्मा इमे लोकाः प्र भान्ति यास्तं अग्ने सूर्ये
रुचं उद्यतो दिवमातृन्वन्ति रश्मिभिः। ताभिः सर्वाभी रुचे जनाय
नस्कृधि। या वो देवाः सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचः। इन्द्राग्नी
ताभिः सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते। रुचं नो धेहि (२६)

ब्राह्मणेषु रुचं राजंसु नस्कृधि। रुचं विश्वेषु शूद्रेषु मयि धेहि

रुचा रुचम्। द्वेधा वा अग्निं चिक्यान्स्य यशं इन्द्रियं गच्छत्यग्निं
वा चितमीजानं वा यदेता आहुतीर्जुहोत्यात्मन्नेव यशं इन्द्रियं धत्त
ईश्वरो वा एष आर्तिमार्तोऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामति तत्त्वां यामि
ब्रह्मणा वन्दमान इति वारुण्यर्चा (२७)

जुहुयाच्छान्तिरेवेषाग्नेर्गुप्तिरात्मनो हविष्कृतो वा एष योऽग्निं
चिनुते यथा वै हविः स्कन्दत्येवं वा एष स्कन्दति योऽग्निं चित्वा
स्त्रियमुपैति मैत्रावरुण्यामिक्षया यजेत मैत्रावरुणतामेवोपैत्यात्मनो-
ऽस्कन्दाय यो वा अग्निमृतुस्थां वेदतुर्ऋतुरस्मै कल्पमान एति
प्रत्येव तिष्ठति संवत्सरो वा अग्निः (२८)

ऋतुस्थास्तस्य वसन्तः शिरो ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षो
वर्षाः पुच्छः शरदुत्तरः पक्षो हेमन्तो मध्यम्पूर्वपक्षाश्चितयो-
ऽपरपक्षाः पुरीषमहोरात्राणीष्टका एष वा अग्निर्ऋतुस्था य एवं
वेदतुर्ऋतुरस्मै कल्पमान एति प्रत्येव तिष्ठति प्रजापतिर्वा एतं
ज्यैष्ठ्यकामो न्यधत्त ततो वै स ज्यैष्ठ्यमगच्छद्य एवं विद्वानग्निं
चिनुते ज्यैष्ठ्यमेव गच्छति॥ (२९)

पृथिवीं यच्छु यध्वंयमातृणा उपधायं धेहृचाग्निश्चिनुते त्रीणि च॥ [६]

यदाकूतात्समसुस्रोद्धृदो वा मनसो वा सम्भृतं चक्षुषो वा।
तमनु प्रेहिं सुकृतस्य लोकं यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः। एतं
संधस्थ परिं ते ददामि यमावहाच्छेवधिं जातवेदाः। अन्वागन्ता

यज्ञपतिर्वो अत्र तः स्म जानीत परमे व्योमन्। जानीतादेनं परमे व्योमन्देवोः सधस्था विद रूपमस्य। यदागच्छात् (३०)

पृथिभिर्देवयानैरिष्टापूर्ते कृणुतादाविरस्मै। सम्प्र च्यवध्वमनु सम्प्र याताग्ने पथो देवयानान्कृणुध्वम्। अस्मिन्सधस्थे अध्युत्तरस्मिन्विश्वे देवा यजमानश्च सीदत। प्रस्तरेण परिधिना स्रुचा वेद्या च बर्हिषा। ऋचेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे। यदिष्टं यत्परादानं यद्वत्तं या च दक्षिणा। तत् (३१)

अग्निर्वैश्वकर्मणः सुवर्देवेषु नो दधत्। येनां सहस्रं वहसि येनाग्ने सर्ववेदसम्। तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे। येनाग्ने दक्षिणा युक्ता यज्ञं वहन्त्यृत्विजः। तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे। येनाग्ने सुकृतः पथा मधोर्धारा व्यानशुः। तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे। यत्र धारा अनपेता मधोर्धृतस्य च याः। तदग्निर्वैश्वकर्मणः सुवर्देवेषु नो दधत्॥ (३२)

अगच्छात्तद्व्यानशुस्तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे चतुर्दश च॥ [७]

यास्ते अग्ने समिधो यानि धाम या जिह्वा जातवेदो यो अर्चिः। ये ते अग्ने मेडयो य इन्द्रवस्तेभिरात्मानं चिनुहि प्रजानन्। उथ्सन्नयज्ञो वा एष यदग्निः किं वाहृतस्य क्रियते किं वा न यद्वा अध्वर्युरग्नेश्चिन्वन्नन्तरेत्यात्मनो वै तदन्तरेति यास्ते अग्ने समिधो यानि (३३)

धामेत्याहुषा वा अग्नेः स्वयञ्चितिरग्निरेव तदग्निं चिनोति
 नाध्वर्युरात्मनोऽन्तरैति चतस्र आशाः प्र चरन्त्वग्नय इमं
 नो यज्ञं नयतु प्रजानन्। घृतम्पिन्वन्नजरं सुवीरं ब्रह्म
 समिद्धवत्याहुतीनाम्। सुवर्गाय वा एष लोकायोप धीयते
 यत्कूर्मश्चतस्र आशाः प्र चरन्त्वग्नय इत्याह (३४)

दिश एवैतेन प्र जानातीमं नो यज्ञं नयतु प्रजानन्नित्याह
 सुवर्गस्य लोकस्याभनीत्यै ब्रह्म समिद्धवत्याहुतीनामित्याह
 ब्रह्मणा वै देवाः सुवर्गं लोकमायन् यद्वह्मण्वत्योपदधाति ब्रह्मणैव
 तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति प्रजापतिर्वा एष यदग्निस्तस्य प्रजाः
 पशवश्छन्दांसि रूपं सर्वान् वर्णानिष्टकानां कुर्याद्रूपेणैव प्रजां
 पशूच्छन्दांस्यव रुद्धेऽथो प्रजाभ्य एवैनम्पशुभ्यश्छन्दोभ्यो-
 ऽवरुद्धं चिनुते॥ (३५)

यान्यग्नय इत्याहेष्टकानां षोडश च॥ [८]

मयि गृह्णाम्यग्ने अग्निं रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय।
 मयि प्रजाम्मयि वर्चो दधाम्यरिष्टाः स्याम तनुवा सुवीराः।
 यो नो अग्निः पितरो हृथ्स्वन्तरमर्त्यो मर्त्या आविवेश।
 तमात्मन्यरि गृह्णीमहे वयं मा सो अस्मा अवहाय परां
 गात्। यदध्वर्युरात्मन्नग्निमगृहीत्वाग्निं चिनुयाद्योऽस्य स्वो-
 ऽग्निस्तमपि (३६)

यजमानाय चिनुयादग्निं खलु वै पशवोऽनूपं तिष्ठन्ते-
 ऽपक्रामुंका अस्मात्पशवः स्युर्मयि गृह्णाम्यग्रे अग्निमित्याहात्मन्नेव
 स्वमग्निं दाधार नास्मात्पशवोऽपं क्रामन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
 यन्मृचापश्चाग्नेरनाद्यमथ कस्मान्मृदा चाद्विश्वाग्निश्चीयत इति
 यदद्भिः संयौति (३७)

आपो वै सर्वा देवता देवताभिरेवैनं सः सृजति यन्मृदा
 चिनोतीयं वा अग्निर्वैश्वानरोऽग्निनैव तदग्निं चिनोति ब्रह्मवादिनो
 वदन्ति यन्मृदा चाद्विश्वाग्निश्चीयतेऽथ कस्मादग्निरुच्यत इति
 यच्छन्दाभिश्चिनोत्यग्रयो वै छन्दांसि तस्मादग्निरुच्यतेऽथो इयं
 वा अग्निर्वैश्वानरो यत् (३८)

मृदा चिनोति तस्मादग्निरुच्यते हिरण्येष्टका उपं दधाति
 ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिरेवासिन्दधात्यथो तेजो वै हिरण्यं
 तेजं एवात्मन्धत्ते यो वा अग्निः सर्वतोमुखं चिनुते सर्वासु
 प्रजास्वन्नमत्ति सर्वा दिशोऽभि जयति गायत्रीम्पुरस्तादुपं दधाति
 त्रिष्टुभं दक्षिणतो जगतीम्पश्चादनुष्टुभमुत्तरतः पङ्क्तिम्मध्यं एष वा
 अग्निः सर्वतोमुखस्तं य एवं विद्वांश्चिनुते सर्वासु प्रजास्वन्नमत्ति
 सर्वा दिशोऽभि जयत्यथो दिश्येव दिशं प्र वयति तस्माद्विशि
 दिक्प्रोता॥ (३९)

प्रजापतिरग्निमसृजत सौऽस्मात्सृष्टः प्राङ्वाद्रवत्तस्मा अश्वं
 प्रत्यास्यथ्स दक्षिणावर्तत तस्मै वृष्णिम्प्रत्यास्यथ्स प्रत्यङ्ङावर्तत
 तस्मा ऋषभम्प्रत्यास्यथ्स उदङ्ङावर्तत तस्मै बस्तम्प्रत्यास्यथ्स
 ऊर्ध्वोऽद्रवत्तस्मै पुरुषं प्रत्यास्यत् यत्पशुशीर्षाण्युपदधाति सर्वत
 एवैनम् (४०)

अवरुध्य चिनुत एता वै प्राणभृतश्चक्षुष्मतीरिष्टका
 यत्पशुशीर्षाणि यत्पशुशीर्षाण्युपदधाति ताभिरेव यजमानो-
 ऽमुष्मिल्लोके प्राणित्यथो ताभिरेवास्मा इमे लोकाः प्र भान्ति
 मृदाभिलिप्योप दधाति मेध्यत्वाय पशुर्वा एष यदग्निरन्नम्पशवं एष
 खलु वा अग्निर्यत्पशुशीर्षाणि यं कामयेत कनीयोऽस्यान्नम् (४१)

स्यादिति सन्तरां तस्य पशुशीर्षाण्युप दध्यात्कनीय
 एवास्यान्नम्भवति यं कामयेत समावदस्यान्नं स्यादिति
 मध्यतस्तस्योप दध्यात्समावदेवास्यान्नम्भवति यं कामयेत
 भूयोऽस्यान्नं स्यादित्यन्तेषु तस्य व्युदूह्योप दध्यादन्तत एवास्मा
 अन्नमव रुन्धे भूयोऽस्यान्नम्भवति॥ (४२)

एनम्स्यान्नम्भूयोस्यान्नम्भवति॥

[१०]

स्तेगान्दंष्ट्राभ्याम्मण्डूकाञ्जम्यैभिरादंकां खादेनोर्जं
 सःसूदेनारण्यं जाम्बीलेन मृदम्बस्वैभिः शर्कराभिरवंकामवंकामभिः

शर्करामुत्सादेन जिह्वामवक्रन्देन तालुः सरस्वतीं जिह्वग्रेण॥ (४३)

स्तोगान्द्वाविंशतिः॥ [११]

वाजुः हनूभ्यामप आस्येनादित्याञ्चश्रुभिरुपयाममधरेणोष्ठेन
सदुत्तरेणान्तरेणानूकाशम्प्रकाशेन बाह्यं स्तनयितुं निर्बाधेन
सूर्याग्री चक्षुभ्यां विद्युतौ कनानकाभ्यामशनिम्मस्तिष्केण
बलम्मज्जभिः॥ (४४)

वाजुं पञ्चविंशतिः॥ [१२]

कूर्माञ्छफैरच्छलाभिः कपिञ्जलान्त्साम कुष्ठिकाभिर्जवं
जङ्घाभिरगदं जानुभ्यां वीर्यं कुहाभ्यां भयम्प्रचालाभ्याम्
गुहोपपक्षाभ्यामश्विनावसाभ्यामदितिः शीर्ष्णा निर्ऋतिं
निर्जाल्मकेन शीर्ष्णा॥ (४५)

कूर्मान्नयोविंशतिः॥ [१३]

योक्रं गृध्राभिर्युगमानतेन चित्तम्मन्याभिः सङ्क्रोशान्प्राणैः
प्रकाशेन त्वचं पराकाशेनान्तराम्मशकान्केशैरिन्द्रः स्वपसा वहैन
बृहस्पतिः शकुनिसादेन रथमुष्णिहाभिः॥ (४६)

योक्रमेकविंशतिः॥ [१४]

मित्रावरुणौ श्रोणीभ्यामिन्द्राग्री शिखण्डाभ्यामिन्द्राबृहस्पती
ऊरुभ्यामिन्द्राविष्णू अष्टीवद्धाः सवितारम्पुच्छेन गन्धर्वाञ्छेपेनाप्सः

मुष्काभ्याम्पवमानम्पायुनां पवित्रम्पोत्राभ्यामाक्रमणं स्थूराभ्यां
प्रतिक्रमणं कुष्ठाभ्याम्॥ (४७)

[१५]

इन्द्रस्य क्रोडोऽदित्यै पाजस्यन्दिशां जत्रवो जीमूतान्हृदयौपशाम्
पुरितता नभ उदर्येणेन्द्राणीम्प्रीहा वल्मीकांक्लोम्रा गिरीन्प्लाशिभिः
समुद्रमुदरेण वैश्वानरम्भस्मना॥ (४८)

मित्रावरुणाविन्द्रस्य द्वाविंशतिर्द्वाविंशतिः॥ [१६]

पूष्णो वनिष्ठुरन्धाहेः स्थूरगुदा सर्पान्गुदाभिर्ऋतून्यृष्टीभिर्दिवं
पृष्ठेन वसूनाम्प्रथमा कीकसा रुद्राणां द्वितीयादित्यानां
तृतीयाङ्गिरसां चतुर्थी साध्यानां पञ्चमी विश्वेषां देवानां
षष्ठी॥ (४९)

पूष्णश्चतुर्विंशतिः॥ [१७]

ओजो ग्रीवाभिर्निर्ऋतिमस्थभिरिन्द्रं स्वपसा वह्नेन रुद्रस्य
विचलः स्कन्धोऽहोरात्रयोर्द्वितीयोऽर्धमासानां तृतीयो मासां चतुर्थ
ऋतूनाम्पञ्चमः संवत्सरस्य षष्ठः॥ (५०)

ओजो विंशतिः॥ [१८]

आनन्दं नन्दथुना कामं प्रत्यासाभ्यां भयं शितीमभ्यां
प्रशिषं प्रशासाभ्यां सूर्याचन्द्रमसौ वृक्षाभ्यां श्यामशबलौ

मतस्त्राभ्याव्युष्टिः रूपेण निमृत्तिमरूपेण॥ (५१)

आनन्दः षोडशः॥ [१९]

अहर्मासेन रात्रिम्पीवसापो यूषेण घृतः रसेन श्यां वसया
दूषीकाभिरहादुनिमश्रुभिः पृष्णान्दिवः रूपेण नक्षत्राणि प्रतिरूपेण
पृथिवीं चर्मणा छवीं छव्योपाकृताय स्वाहालब्धाय स्वाहा हुताय
स्वाहा॥ (५२)

अहरष्टाविंशतिः॥ [२०]

अग्नेः पक्षतिः सरस्वत्यै निपक्षतिः सोमस्य तृतीयापां
चतुर्थ्योषधीनां पञ्चमी संवत्सरस्य षष्ठी मरुताः सप्तमी
बृहस्पतेरष्टमी मित्रस्य नवमी वरुणस्य दशमीन्द्रस्यैकादशी
विश्वेषां देवानां द्वादशी द्यावापृथिव्योः पार्श्वं यमस्य पाटूरः॥ (५३)

अग्नेरेकात्रिंशत्॥ [२१]

वायोः पक्षतिः सरस्वतो निपक्षतिश्चन्द्रमसस्तृतीया नक्षत्राणां
चतुर्थी संवितुः पञ्चमी रुद्रस्य षष्ठी सर्पाणां सप्तम्यर्यम्णोऽष्टमी
त्वष्टर्नवमी धातुर्दशमीन्द्राण्या एकादश्यदित्यै द्वादशी द्यावापृथिव्योः
पार्श्वं यम्यै पाटूरः॥ (५४)

वायोरष्टाविंशतिः॥ [२२]

पन्थामनूवृग्भ्याः सन्ततिः स्त्रावन्याभ्याः शुक्लान्पित्तेन

हरिमाणं यक्रा हलीक्ष्णान्पापवातेन कूश्माञ्छकभिः शवर्तानूवध्येन
 शुनो विशसनेन सर्पाल्लौहितगन्धेन वयांसि पक्कगन्धेन
 पिपीलिकाः प्रशादेन॥ (५)

पन्थाद्वाविंशतिः॥ [२३]

क्रमैरत्यक्रमीद्वाजी विश्वैर्देवैर्यज्ञियैः संविदानः। स नो नय
 सुकृतस्य लोकं तस्य ते वयं स्वधया मदेम॥ (५६)

क्रमैरष्टादश॥ [२४]

द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सधस्थमात्मान्तरिक्षं समुद्रो
 योनिः सूर्यस्ते चक्षुर्वातः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रम्मासाश्चार्धमासाश्च
 पर्वाण्यृतवोङ्गानि संवत्सरो महिमा॥ (५७)

द्यौः पञ्चविंशतिः॥ [२५]

अग्निः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं लोकमजयद्यस्मिन्नाग्निः स
 ते लोकस्तं जेष्यस्यथाव जिघ्र वायुः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं
 लोकमजयद्यस्मिन्वायुः स ते लोकस्तस्मात्त्वान्तरैष्यामि
 यदि नावजिघ्रस्यादित्यः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं
 लोकमजयद्यस्मिन्नादित्यः स ते लोकस्तं जेष्यसि यद्यवजिघ्रसि॥ (५८)

यस्मिन्ष्टौ च॥ [२६]

प्राचीनवंशं यावन्त ऋक्सामे वाग्वै देवेभ्यो देवा वै देवयजन्ङ्गद्वृक्ष तद्धिरण्यं पद्मदानि ब्रह्मवादिनो

विचित्यो यत्कलयां ते वारुणो वै क्रीतः सोम एकादश॥ [२७]

॥ काण्डम् ६ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्राचीनव॑शं करोति देवमनुष्या दिशो व्यंभजन्तु प्राचीं देवा
दक्षिणा पितरः प्रतीचीं मनुष्या उदीचीं रुद्रा यत्प्राचीनव॑शं
करोति देवलोकमेव तद्यजमान उपावर्तते परि श्रयत्यन्तरहितो
हि देवलोको मनुष्यलोकान्नास्माल्लोकाश्चैतव्यमिवेत्याहुः को हि
तद्वेद यद्यमुष्मिंल्लोकेऽस्ति वा न वेति दिक्ष्वतीकाशान्करोति (१)

उभयोर्लोकयोरभिजित्यै केशश्मश्रु वपते नखानि नि
कृन्तते मृता वा एषा त्वगमेध्या यत्केशश्मश्रु मृतामेव
त्वचममेध्यामपहृत्य यज्ञियो भूत्वा मेधमुपैत्यङ्गिरसः सुवर्गं लोकं
यन्तोऽप्सु दीक्षातपसी प्रावेशयन्नप्सु स्नाति साक्षादेव दीक्षातपसी
अव रुन्धे तीर्थे स्नाति तीर्थे हि ते ताम्प्रावेशयन्तीर्थं स्नाति (२)

तीर्थमेव संमानानां भवत्युपोऽश्नात्यन्तरत एव मेध्यो
भवति वासंसा दीक्षयति सौम्यं वै क्षौमं देवतया सोममेष
देवतामुपैति यो दीक्षते सोमस्य तनूरसि तनुवं मे पाहीत्याहुः

स्वामे॒व दे॒वता॒मुपै॒त्यथो॑ आ॒शिषं॑मे॒वैता॒मा शा॑स्तेऽग्ने॒स्तूषा॒धानं॑
वा॒योर्वा॑त॒पानं॑म्पितृ॒णान्नी॒विरोष॑धीनाम्प्र॒घातः॑ (३)

आ॒दि॒त्यानां॑ प्राची॒नता॒नो वि॒श्वेषां॑ दे॒वाना॒मोतु॑र्नक्ष॒त्राणाम॑तीकाशा॒र
ए॒तत्सर्व॑दे॒वत्यं॑ यद्वा॒सो यद्वा॒ससा॑ दी॒क्षय॑ति सर्वा॒भिरे॒वैनं॑
दे॒वता॑भिर्दी॒क्षय॑ति ब॒हिःप्रा॑णो॒ वै म॑नु॒ष्यस्त॑स्याश॒नं प्रा॑णोऽश्ना॒ति
सप्रा॑ण ए॒व दी॑क्षत॒ आशि॑तो भवति॒ यावा॑ने॒वास्यं॑ प्रा॒णस्तेन॑ स॒ह
मेध॒मुपै॑ति घृ॒तं दे॒वाना॒म्मस्तु॑ पितृ॒णान्निष्प॑क्क॒म्मनु॑ष्या॒णान्त॑द्वे (४)

ए॒तत्सर्व॑दे॒वत्यं॑ यन्न॒वनी॑तं॒ यन्न॒वनी॑तेनाभ्य॒ङ्गे सर्वा॑ ए॒व दे॒वताः॑
प्री॒णाति॑ प्रच्यु॒तो वा ए॒षोऽस्मा॑ल्लो॒कादग॑तो दे॒वलो॒कं यो दी॑क्षि॒तोऽन्त॑रे॒व
न॒वनी॑त॒न्तस्मान्न॒वनी॑तेनाभ्य॒ङ्गेऽनु॑लो॒मं यजु॑षा॒ व्यावृ॑त्या
इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑ह॒न्तस्य॑ क॒नीनि॑का॒ परा॑प॒तत्तदा॑ञ्ज॒नम॑भव॒द्यदा॑ङ्गे चक्षु॑रे॒व
भ्रातृ॑व्यस्य वृ॒ङ्गे दक्षि॑ण॒म्पूर्व॑मा॒ङ्गे (५)

स॒व्यः हि पूर्॑व॒म्मनु॑ष्या॒ आ॒ञ्जते॑ न नि धा॒वते॑ नी॒व हि म॑नु॒ष्या
धा॒वन्ते॑ पञ्च कृ॒त्व आ॑ङ्गे पञ्चा॑क्षरा प॒ङ्क्तिः पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञो य॒ज्ञमे॒वाव
रु॒न्धे परि॑मित॒माङ्गेऽप॑रि॒मितः॑ हि म॑नु॒ष्या आ॒ञ्जते॑ स॒तूल॑याङ्गे-
ऽप॑तूल॒या हि म॑नु॒ष्या आ॒ञ्जते॑ व्यावृ॑त्यै यद॒प॑तूल॒याञ्जी॒त वज्रं॑ इ॒व
स्या॒त्सतूल॑याङ्गे मि॒त्रत्वाय॑ (६)

इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑ह॒न्त्सोऽ३ पोऽ३ भ्य॑ग्निय॒त तासां॑ यन्मे॒ध्यं

य॒ज्ञिय॒ः सदे॑व॒मासी॑त्तदपोद॑क्राम॒न्ते द॒र्भा अ॑भव॒न् यद॑र्भपु॒ञ्जीलैः
प॒वय॑ति॒ या ए॒व मे॒ध्या य॒ज्ञियाः सदे॑वा॒ आप॒स्ताभि॑रे॒वैन॑म्पवयति॒
द्वाभ्या॑ पवयत्यहोरा॒त्राभ्या॑मे॒वैन॑म्पवयति त्रि॒भिः प॑वयति॒ त्रय॑ इ॒मे
लो॒का ए॒भिरे॒वैन॑ लो॒कैः प॑वयति प॒ञ्चभिः॑ (७)

प॒वय॑ति प॒ञ्चाक्ष॑रा प॒ङ्क्तिः पा॒ङ्क्तो य॒ज्ञो य॒ज्ञायै॑वैन॑म्पवयति
ष॒ड्भिः प॑वयति ष॒ड्वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तुभि॑रे॒वैन॑म्पवयति स॒प्तभिः॑ पवयति
स॒प्त छ॒न्दांसि॑ छ॒न्दोभि॑रे॒वैन॑म्पवयति न॒वभिः॑ पवयति न॒व
वै पुरु॑षे प्रा॒णाः सप्रा॑णमे॒वैन॑म्पवयत्ये॒कवि॑ंशत्या पवयति॒
दश॑ ह॒स्त्या अ॒ङ्गुल॑यो दश॑ प॒द्या आ॒त्मैक॑वि॒ंशो यावा॑ने॒व
पुरु॑ष॒स्तम॑परिवर्गम् (८)

प॒वय॑ति चि॒त्पति॑स्त्वा पु॒नात्वि॑त्याह॒ मनो॑ वै चि॒त्पति॑र्मन॑सै॒वैन॑म्पव
वा॒क्पति॑स्त्वा पु॒नात्वि॑त्याह॒ वाचै॑वैन॑म्पवयति दे॒वस्त्वा स॑वि॒ता
पु॒नात्वि॑त्याह स॒वितृ॑प्र॒सूत ए॒वैन॑म्पवयति तस्य॑ ते प॒वित्र॑पते प॒वित्रे॑ण
यस्मै॑ कम्पु॒ने तच्छ॑के॒यमि॑त्या॒हाशि॑षमे॒वेता॑मा शा॒स्ते॥ (९)

अती॒काशा॑न॒करो॒त्यव॑ंशयन्ती॒र्थे स्ना॑ति प्रघा॒तो म॑नु॒ष्याणा॑न्तद्वा आ॒ङ्गे मि॒त्रत्वाय॑ प॒ञ्चभि॑र॒परि॑वर्गम॒ष्टाच॑त्वारि॒ंशच्च॑॥

याव॑न्तो॒ वै दे॒वा य॒ज्ञाया॑पु॒नत् त ए॒वाभ॑व॒न् य ए॒वं वि॒द्वान्
य॒ज्ञाय॑ पु॒नीते॑ भव॑त्ये॒व ब॒हिः प॑वयित्वान्तः प्र पा॑दयति मनु॒ष्यलो॑क
ए॒वैन॑म्पवयित्वा पू॒तन्दै॑वलो॒कम्प्र॑ ण॒यत्य॑दी॒क्षित॑ एक॒याहु॑त्येत्याहुः
सु॒वेण॑ चत॑स्रो जुहोति दी॒क्षित॑त्वाय॑ सु॒चा प॑ञ्च॒मीं प॑ञ्चाक्ष॑रा प॒ङ्क्तिः

पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्ध आकूत्यै प्रयुजेऽग्नये" (१०)

स्वाहेत्याहाकूत्या हि पुरुषो यज्ञमभि प्रयुङ्क्ते यजेयेति मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहेत्याह मेधया हि मनसा पुरुषो यज्ञमभिगच्छति सरस्वत्यै पूष्णेऽग्नये स्वाहेत्याह वाग्वै सरस्वती पृथिवी पूषा वाचैव पृथिव्या यज्ञम्प्र युङ्क्त आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्याह या वै वर्ष्यास्ताः (११)

आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्विव्या आपोऽशान्ता इमं लोकमा गच्छेयुरापो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्याहास्मा एवैनां लोकाय शमयति तस्माच्छान्ता इमं लोकमा गच्छन्ति द्यावापृथिवी इत्याह द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञ उर्वन्तरिक्षमित्याहान्तरिक्षे हि यज्ञो बृहस्पतिर्नो हविषा वृधातु (१२)

इत्याह ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै यज्ञमव रुन्धे यद्व्याद्विधेरिति यज्ञस्थाणुमृच्छेद्व्यात्वित्याह यज्ञस्थाणुमेव परि वृणक्ति प्रजापतिर्यज्ञमसृजत सोऽस्मात्सृष्टः पराङ्मस प्र यजुरर्हीनात्प्र साम तमृगुदयच्छद्यदगुदयच्छत्तदौद्बृहणस्यौद्बृहणत्वमृच

जुहोति यज्ञस्योद्यत्या अनुष्टुप्छन्दसामुदयच्छदित्याहुस्तस्मादनुष्टुप् जुहोति यज्ञस्योद्यत्यै द्वादश वात्सबन्धान्युदयच्छन्नित्याहुस्तस्माद्द्वादश दीक्षयन्ति सा वा एषर्गानुष्टुग्वागानुष्टुग्यदेतयर्चा दीक्षयति वाचैवैनः

सर्वया दीक्षयति विश्वे देवस्य नेतुरित्याह सावित्र्यैतेन मर्तो
वृणीत सख्यम् (१४)

इत्याह पितृदेवत्यैतेन विश्वे राय इषुध्यसीत्याह
वैश्वदेव्यैतेन द्युम्नं वृणीत पुष्यस इत्याह पौष्ण्यैतेन सा वा
एषर्क्सर्वदेवत्या यदेतयर्चा दीक्षयति सर्वाभिरेवेन देवताभिर्दीक्षयति
सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदमष्टाक्षराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुप
यन्ति यानि चत्वारि तान्यष्टौ यदष्टाक्षरा तेन (१५)

गायत्री यदेकादशाक्षरा तेन त्रिष्टुग्यद्वादशाक्षरा तेन जगती
सा वा एषर्क्सर्वाणि छन्दांसि यदेतयर्चा दीक्षयति सर्वभिरेवेन
छन्दोभिर्दीक्षयति सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदं सप्तपदा शक्करी पशवः
शक्करी पशूनेवाव रुन्ध एकस्मादक्षरादनामप्रथमम्पदन्तस्माद्यद्वाचो-
ऽनामन्तन्मनुष्या उप जीवन्ति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि
प्रजापतिः प्रजापतेराप्त्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा
असृजत प्रजानां सृष्ट्यै॥ (१६)

अग्नये ता वृधात्वृचा सख्यन्तेन जुहोति पञ्चदश च॥ [२]

ऋक्सामे वै देवेभ्यो यज्ञायातिष्ठमाने कृष्णो रूपं
कृत्वापक्रम्यातिष्ठतान्तैऽमन्यन्त यं वा इमे उपावथ्स्यतः स इदं
भविष्यतीति ते उपांमन्नयन्त ते अहोरात्रयोर्महिमानमपनिधाय
देवानुपावर्ततामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्येष

साम्नो यत्कृष्णमृख्सा॒मयोः शिल्पे॑ स्थ॒ इत्या॑ह॒र्ख्सा॒मे ए॒वाव॑ रुन्ध
ए॒षः (१७)

वा अहो॑ वर्णो॑ यच्छुक्लं॑ कृष्णाजि॒नस्यै॑ष रात्रि॒या यत्कृष्णं॑
यदे॒वैन॑योस्तत्र॒ न्य॒क्तं तदे॒वाव॑ रुन्धे कृष्णाजि॒नेन॑ दीक्षयति॒
ब्रह्म॑णो॒ वा ए॒तद्रूपं॑ यत्कृष्णाजि॒नं ब्रह्म॑णै॒वैनं॑ दीक्षयती॒मान्धिय॑ꣳ
शि॒क्ष॑माणस्य दे॒वेत्या॑ह यथाय॒जुरे॒वैतद्गर्भो॑ वा ए॒ष यद्दी॑क्षित॒ उल्बं॑
वा॒सः प्रो॑र्णुते॒ तस्मा॑त् (१८)

गर्भाः प्रावृ॒ता जा॒यन्ते॒ न पु॒रा सोम॑स्य ऋ॒यादपो॑र्णीत॒ यत्पु॒रा
सोम॑स्य ऋ॒यादपो॑र्णीत॒ गर्भाः॑ प्र॒जानां॑ परा॒पातु॑काः स्युः क्री॒ते सोमे॒
ऽपो॑र्णुते॒ जाय॑त ए॒व तदथो॑ यथा॒ वसी॑याꣳसम्प्रत्यपोर्णुते॒ तादृ॑गे॒व
तदङ्गि॑रसः सुव॒र्गं लो॒कं यन्त॑ ऊ॒र्जं व्य॑भजन्त॒ ततो॑ यद॒त्यशि॑ष्यत॒
ते श॒रा अ॑भवन्नु॒र्गवै॑ श॒रा यच्छ॑र॒मयी॑ (१९)

मे॒खला॒ भव॑त्यूर्जमे॒वाव॑ रुन्धे मध्य॒तः सन्न॑ह्यति मध्य॒त ए॒वास्मा॒
ऊ॒र्जं दधा॑ति॒ तस्मा॑न्मध्य॒त ऊ॒र्जा भुं॑जत ऊ॒र्ध्वं वै पु॑रुषस्य॒ नाभ्यै॒
मे॒ध्यम॑वा॒चीन॑म॒मेध्यं॑ यन्म॑ध्य॒तः संन॑ह्यति॒ मे॒ध्यं चै॒वास्या॑मे॒ध्यं च॒
व्याव॑र्तयतीन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ वज्रं प्राह॑र॒त्स त्रे॒धा व्य॑भव॒त्स्फ्य॑स्तृती॒यꣳ
रथ॑स्तृती॒यं यूप॑स्तृती॒यम् (२०)

ये॑ऽन्तःश॒रा अशी॑र्यन्त॒ ते श॒रा अ॑भवन्तच्छ॒राणां॑ शर॒त्वं
वज्रो॑ वै श॒राः क्षु॒त्खलु॑ वै म॒नुष्य॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो॒ यच्छ॑र॒मयी॑ मे॒खला॒

भवति वज्रेणैव साक्षात्क्षुध्मन्प्रातृव्यम्मध्यतोऽपं हते त्रिवृद्धवति
 त्रिवृद्धे प्राणस्त्रिवृतमेव प्राणम्मध्यतो यजमाने दधाति पृथ्वी
 भवति रञ्जनाव्यावृत्त्यै मेखलया यजमानन्दीक्षयति योक्त्रेण
 पत्नीम्मिथुनत्वाय (२१)

यज्ञो दक्षिणामभ्यध्यायत्ताः समभवत्तदिन्द्रोऽचायत्सोऽमन्यत
 यो वा इतो जनिष्यते स इदं भविष्यतीति ताम्प्राविंशत्तस्या
 इन्द्र एवाजायत सोऽमन्यत यो वै मदितोऽपरो जनिष्यते
 स इदं भविष्यतीति तस्या अनुमृश्य योनिमाच्छिनत्सा
 सूतवंशाभवत्तत्सूतवंशायै जन्म (२२)

ताः हस्ते न्यवेष्टयत् ताम्मृगेषु न्यदधात्सा कृष्णविषाणाभवदिन्द्र
 योनिरसि मा मां हिः सीरिति कृष्णविषाणाम्प्र यच्छति सयोनिमेव
 यज्ञं करोति सयोनिन्दक्षिणाः सयोनिमिन्द्रः सयोनित्वाय कृष्यै
 त्वा सुसस्याया इत्याह तस्मादकृष्टपच्या ओषधयः पच्यन्ते
 सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य इत्याह तस्मादोषधयः फलं गृह्णन्ति
 यद्धस्तेन (२३)

कण्डूयेत पामनम्भावुकाः प्रजाः स्युर्यथ्स्मयेत नग्नम्भावुकाः
 कृष्णविषाणया कण्डूयतेऽपिगृह्य स्मयते प्रजानां गोपीथाय न
 पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामव चृतेद्यत्पुरा दक्षिणाभ्यो
 नेतोः कृष्णविषाणामवचृतेद्योनिः प्रजानां परापातुका स्यान्नीतासु
 दक्षिणासु चात्वाले कृष्णविषाणाम्प्रास्यति योनिर्वै यज्ञस्य

चात्वा॑लं॒ योनिः॑ कृष्णविषा॒णा योना॑वेव योनि॑न्दधाति य॒ज्ञस्य॑
सयोनि॑त्वाय॑॥ (२४)

रुन्ध॒ एष॒ तस्मा॑च्छ्र॒मयी॒ यूप॑स्तृतीय॒मिथु॑नत्वाय॒ जन्म॒ हस्ते॑ना॒ष्टाच॑त्वारि॒शच्च॑॥ [३]

वाग्वै देवेभ्योऽपा॑क्रामद्यज्ञायाति॑ष्ठमाना॒ सा वन॑स्पती॒न्प्रावि॑शत्सै
वाग्वन॑स्पतिषु॒ वदति॑ या दु॒न्दुभौ॒ या तूण॑वे॒ या वीणा॑यां
यद्दी॑क्षितद॒ण्डम्प्र॒यच्छ॑ति॒ वाच॑मे॒वाव॑ रुन्ध॒ औदु॑म्बरो भव॒त्यूर्वा
उ॒दुम्बर॑ ऊ॒र्जमे॒वाव॑ रुन्धे॒ मुखे॑न॒ सम्मि॑तो भवति॒ मुख॑त ए॒वास्मा॑
ऊ॒र्जं दधा॑ति॒ तस्मा॑न्मुख॑त ऊ॒र्जा भु॑ञ्जते (२५)

क्री॒ते सोमे॑ मै॒त्रावरु॑णाय॒ द॒ण्डम्प्र॒ यच्छ॑ति॒ मैत्रा॑वरु॒णो
हि पु॒रस्ता॑दृ॒त्विग्भ्यो॒ वाचं॑ वि॒भज॑ति॒ तामृ॑त्विजो॒ यज॑माने॒
प्रति॑ ष्ठापयन्ति॒ स्वाहा॑ य॒ज्ञम्मन॑सेत्या॒ह मन॑सा॒ हि पु॒रुषो॑
य॒ज्ञम॑भिगच्छ॑ति॒ स्वाहा॑ द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मित्या॒ह द्यावा॑पृथि॒व्योर्हि
य॒ज्ञः स्वा॑होरोर॒न्तरि॑क्षादित्या॒हान्तरि॑क्षे॒ हि य॒ज्ञः स्वाहा॑ य॒ज्ञं
वाता॑दार॒भ इत्या॑हायम् (२६)

वाव॒ यः पव॑ते॒ स य॒ज्ञस्तमे॒व सा॒क्षादा॑ र॒भते॑ मु॒ष्टी क॑रोति॒ वाचं॑
यच्छ॑ति॒ य॒ज्ञस्य॒ धृत्या॒ अदी॑क्षि॒ष्टाय॒म्ब्रा॑ह्म॒ण इति॑ त्रिरु॒पाश्वा॑ह
देवेभ्य॑ ए॒वैनं॑ प्राह॒ त्रिरु॑च्चैरु॒भये॑भ्य॒ एवैनं॑ देवमनु॒ष्येभ्यः॒ प्राह॒ न
पु॒रा नक्ष॑त्रेभ्यो॒ वाचं॑ वि॒ सृजे॑द्यत्पु॒रा नक्ष॑त्रेभ्यो॒ वाचं॑ वि॒सृजे॑द्य॒ज्ञं
विच्छि॑न्धात् (२७)

उदितेषु नक्षत्रेषु व्रतं कृणुतेति वाचं वि सृजति यज्ञव्रतो वै दीक्षितो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृजति यदि विसृजेद्विष्णवीमृचमनु ब्रूयाद्यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैव यज्ञः सं तनोति दैवीन्धियम्मनामह इत्याह यज्ञमेव तन्मन्दयति सुपारा नो असद्वश इत्याह व्युष्टिमेवाव रुन्धे (२८)

ब्रह्मवादिनो वदन्ति होतव्यं दीक्षितस्य गृहा(३)इ न होतव्या(३)मिति हविर्वै दीक्षितो यज्ञहुयाद्यजमानस्यावदाय जुहुयाद्यन्न जुहुयाद्यज्ञपरुरन्तरियाद्ये देवा मनोजाता मनोयुज इत्याह प्राणा वै देवा मनोजाता मनोयुजस्तेष्वेव परोक्ष जुहोति तन्नेव हुतं नेवाहुतः स्वपन्तं वै दीक्षितः रक्षांसि जिघांसन्त्यग्निः (२९)

खलु वै रक्षोहाग्रे त्वः सु जांगृहि वयः सु मन्दिषीमहीत्याहाग्निमेवाधिपां कृत्वा स्वपिति रक्षसामपहत्या अब्रत्यमिव वा एष करोति यो दीक्षितः स्वपिति त्वमग्रे व्रतपा असीत्याहाग्निर्वै देवानां व्रतपतिः स एवैनं व्रतमालम्भयति देव आ मर्त्येष्वेत्याह देवः (३०)

ह्येष सन्मर्त्येषु त्वं यज्ञेष्वीड्य इत्याहैतः हि यज्ञेष्वीड्यतेऽपु वै दीक्षिताथ्सुषुपुषं इन्द्रियं देवताः क्रामन्ति विश्वे देवा अभि मामाववृत्रन्नित्याहेन्द्रियेणैवैनं देवताभिः सं नयति यदेतद्यजुर्न

ब्रूयाद्यावत् एव पशून्भि दीक्षेत् तावन्तोऽस्य पशवः स्युः
रास्वेयत् (३१)

सोमा भूयो भूरेत्याहापरिमितानेव पशून्व रुन्धे चन्द्रमसि मम
भोगाय भवेत्याह यथादेवतमेवैनाः प्रति गृह्णाति वायवे त्वा वरुणाय
त्वेति यदेवमेता नानुदिशेदयथादेवतं दक्षिणा गमयेदा देवताभ्यो
वृश्चेत यदेवमेता अनुदिशति यथादेवतमेव दक्षिणा गमयति न
देवताभ्य आ (३२)

वृश्च्यते देवीरापो अपां नपादित्याह यद्वो मेध्यं यज्ञियं
सदेवं तद्वो माव क्रमिषमिति वावैतदाहाच्छित्रं तन्तुं पृथिव्या अनु
गेषमित्याह सेतुमेव कृत्वात्येति॥ (३३)

भुञ्जतेऽयच्छिन्द्याद्वन्धेऽग्निराह देव इयदेवताभ्य आ त्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

देवा वै देवयजनमध्यवसाय दिशो न प्राजानन्तेऽ३
न्योन्यमुपाधावन्त्वया प्र जानाम त्वयेति तेऽदित्या३ समध्रियन्त
त्वया प्र जानामेति साब्रवीद्वरं वृणै मत्प्रायणा एव वो यज्ञा
मदुदयना असन्निति तस्मादादित्यः प्रायणीयो यज्ञानामादित्य
उदयनीयः पञ्च देवता यजति पञ्च दिशो दिशाम्प्रज्ञात्यै (३४)

अथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धे पथ्याः
स्वस्तिमयजन्प्राचीमेव तया दिशं प्राजानन्नग्निना दक्षिणा सोमेन
प्रतीचीः सवित्रोदीचीमदित्योर्ध्वाम्पथ्याः स्वस्तिं यजति प्राचीमेव
तया दिशं प्र जानाति पथ्याः स्वस्तिमिद्वाग्नीषोमौ यजति चक्षुषी

वा ए॒ते य॒ज्ञस्य॒ यद॒ग्नीषो॒मौ ता॒भ्यामे॒वानु॑ पश्यति (३५)

अ॒ग्नीषो॒मावि॒ष्ट्वा स॑वि॒तारं॑ यजति सवि॒तृप्र॑सूत ए॒वानु॑
पश्यति सवि॒तारमि॑ष्ट्वादि॒तिं यज॑ती॒यं वा अ॑दि॒तिर॒स्यामे॒व
प्र॑ति॒ष्ठाया॑नु पश्यत्यदि॒तिमि॑ष्ट्वा मा॒रुती॑मृच॒मन्वा॑ह म॒रुतो॑ वै
दे॒वानां॑ वि॒शो दे॒ववि॑शं खलु॒ वै क॑ल्प॒मान॑म्मनुष्यवि॒शम॑नु
क॑ल्पते यन्मा॒रुती॑मृच॒मन्वा॑ह वि॒शां क्लृ॑प्त्यै ब्र॒ह्मवा॑दि॒नो व॑दन्ति
प्रया॒जव॑दननूयाजम्प्रा॒यणी॑यं का॒र्यम॑नूयाजवत् (३६)

अ॒प्रया॒जमु॑दयनीयमि॒तीमे॒ वै प्र॑या॒जा अ॒मी अ॑नूया॒जाः सै॒व
सा य॒ज्ञस्य॒ सन्त॑तिस्तत्तथा न का॒र्यमा॑त्मा वै प्र॑या॒जाः प्र॒जानू॑या॒जा
यत्प्र॑या॒जान॑न्तरि॒यादा॑त्मान॑मन्तरि॒याद्य॑दनूया॒जान॑न्तरि॒यात्प्र॒जाम॑न्तरि॒
खलु॒ वै य॒ज्ञस्य॒ वित॑तस्य न क्रि॒यते॒ तद॑नु य॒ज्ञः प॑रा भवति य॒ज्ञं
प॑रा॒भव॑न्तं यज॑मानोऽनु (३७)

प॑रा भवति प्रया॒जव॑दे॒वानू॑याजवत्प्रा॒यणी॑यं का॒र्यं
प्रया॒जव॑दनूयाजवदुदयनीयं नात्मान॑मन्तरेति न प्र॒जां न
य॒ज्ञः प॑रा॒भव॑ति न यज॑मानः प्रा॒यणी॑यस्य निष्का॒स उ॑दयनीयम॒भि
निर्व॑पति सै॒व सा य॒ज्ञस्य॒ सन्त॑तिर्याः प्रा॒यणी॑यस्य याज्या॑ यत्ता
उ॑दयनीयस्य याज्याः॑ कुर्यात्परा॑ङ्मुं लो॒कमा॑ रो॒हेत्प्र॒मायु॑कः
स्या॒द्याः प्रा॑य॒णीय॑स्य पुरो॒नुवा॒क्यास्ता॑ उ॑दयनीयस्य याज्याः॑

करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति॥ (३८)

प्रज्ञात्यै पश्यत्यनूयाजवृद्धजमानोऽनु पुरोनुवाक्यास्ता अष्टौ च॥ [५]

कद्रूश्च वै सु॒पर्णी चा॒त्मरूपयो॑रस्पर्धेता॒ः सा क॒द्रूः
सु॒पर्णीम॑जय॒थसा॑ब्र॒वीत्तृतीय॑स्यामि॒तो दि॒वि सोम॑स्त॒मा ह॑र॒
तेना॒ऽऽत्मानं॑ निष्क्री॑णीष्वेती॒यं वै क॒द्रूरसौ सु॒पर्णी छ॑न्दा॑सि
सौपर्णे॒याः सा॑ब्र॒वीदस्मै॑ वै पि॒तरौ पु॒त्रान्बिभृ॑तस्तृतीय॑स्यामि॒तो
दि॒वि सोम॑स्त॒मा ह॑र॒ तेना॒ऽऽत्मानं॑ निष्क्री॑णीष्व (३९)

इति॑ मा क॒द्रूर॑वोच॒दिति॑ जग॒त्युद॑प॒तच्चतु॑र्दशाक्षरा स॒ती
साप्रा॑प्य न्य॒वर्त॑त॒ तस्यै॑ द्वे अ॒क्षरे॑ अमीयेता॒ः सा प॒शुभि॑श्च दीक्षया॒
चाग॑च्छु॒त्तस्मा॒ज्जग॑ती छ॒न्द॑साम्पश॒व्य॑त॒मा तस्मा॑त्पशुमन्तं दीक्षोपं
नम॑ति त्रि॒ष्टुगु॑द॒प॒तत्रयो॑दशाक्षरा स॒ती साप्रा॑प्य न्य॒वर्त॑त॒ तस्यै॑ द्वे
अ॒क्षरे॑ अमीयेता॒ः सा दक्षि॑णाभिश्च (४०)

तप॑सा चाग॑च्छु॒त्तस्मा॑त्रि॒ष्टुभौ॑ लो॒के मा॒ध्यंदि॑ने स॒वने
दक्षि॑णा नीयन्त ए॒तत्खलु॑ वाव तप॒ इत्या॑हु॒र्यः स्वं द॑दातीति
गाय॒त्र्युद॑प॒तच्चतु॑रक्षरा स॒त्यंजया॑ ज्योति॑षा तम॑स्या अ॒जाभ्य॑रुन्ध
तद॑जाया अ॒ज॒त्व॑ः सा सोमं चा॒हर॑च्च॒त्वारि॑ चाक्षराणि साष्टाक्षरा
सम॑पद्यत ब्रह्मवादिनो वदन्ति (४१)

कस्मा॑त्स॒त्याद्वा॑यत्री कनि॑ष्ठा छ॒न्द॑सा॒ः स॒ती य॑ज्ञमुखं
परी॑यायेति॒ यदे॒वादः॑ सोम॒माह॑र॒त्तस्मा॑द्यज्ञमुखं पर्ये॒त् तस्मा॑त्तेज॒स्विनी॑त

प॒द्भ्यां द्वे स॒र्वने स॒मगृ॑ह्णान्मुखेनैकं यन्मुखेन स॒मगृ॑ह्णात्तदधयत्तस्मा॒द्वे
स॒र्वने शु॒क्रव॑ती प्रातःस॒र्वनं च॒ माध्य॑दिनं च॒ तस्मा॑त्तृतीयस॒र्वन
ऋ॒जीष॑म॒भि षु॑ण्वन्ति धी॒तमि॑व हि म॒न्यन्ते॑ (४२)

आ॒शि॒र॒म॒व न॑यति स॒शु॒क्र॒त्वा॒या॒थो स॒म्भ॑रत्ये॒वैन॑त्त॒
सोम॑मा॒ह्रिय॑माणं गन्ध॒र्वो वि॒श्वाव॑सुः पर्य॑मुष्णा॒थ्स तिस्रो॑ रात्रीः
परि॑मुषितोऽवस॒त्तस्मा॑त्तिस्रो रात्रीः॑ क्री॒तः सोमो॑ वसति ते दे॒वा
अ॒ब्रुव॑न्श्च॒त्रीका॑मा॒ वै गन्ध॑र्वाः स्त्रिया॑ निष्क्री॑णामेति॒ ते वाच॑ः
स्त्रिय॑मेकंहायनीं कृ॒त्वा तया॑ निर॑क्रीण॒न्था रो॒हि॒द्रूपं॑ कृ॒त्वा
गन्ध॑र्वेभ्यः (४३)

अ॒प॒क्र॒म्या॑तिष्ठ॒त्तद्रो॑हितो जन्म॒ ते दे॒वा अ॒ब्रुव॑न्नप॒
युष्म॑द॒क्रमी॑न्नास्मानुपाव॑र्तते॒ वि ह॑यामहा॒ इति॑ ब्रह्म॒ गन्ध॑र्वा
अ॒व॒द॒न्नगा॑यं दे॒वाः सा दे॒वान्गा॑य॒त उ॒पाव॑र्तत॒ तस्मा॑द्गाय॒न्तः स्त्रियः॑
का॒म॒य॒न्ते का॒मु॒का ए॒नः स्त्रियो॑ भवन्ति॒ य ए॒वं वे॒दाथो॑ य ए॒वं
वि॒द्वानपि॑ ज॒न्येषु॑ भव॑न्ति॒ तेभ्य॑ ए॒व द॑दत्यु॒त यद्व॑हु॒तयाः॑ (४४)

भ॒व॒न्त्येकं॑हाय॒न्या क्री॑णाति॒ वाचै॑वैन॒ सर्व॑या क्रीणाति॒
तस्मा॑देकंहाय॒ना म॒नुष्या॑ वाचं॒ वद॑न्त्यकूट॒याऽकर्ण॑याऽका॒ण॒या-
ऽश्लो॑ण॒याऽसं॑शफ॒या क्री॑णाति॒ सर्व॑यैवैन॒ क्री॑णाति॒ यच्छ्वेत॑या
क्री॒णी॒याद्दु॒श्च॒र्मा य॑ज॒मानः॑ स्या॒द्यत्कृ॑ष्ण॒यानु॑स्तर॒णी स्यात्प्र॑मायु॒को
य॑ज॒मानः॑ स्या॒द्यद्वि॑रूप॒या वा॒त्र॒घ्नी स्या॒थ्स वा॒न्यं जि॑नीयात्तं वा॒न्यो

जिनीयादरुणया पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वै सोमस्य रूपं स्वयैवैनं
देवतया क्रीणाति॥ (४५)

निष्क्रीणीष्व दक्षिणाभिश्च वदन्ति मन्यन्ते गन्धर्वेभ्यो बृहतयाः पिङ्गाक्ष्या दशं च॥ [६]

तद्धिरण्यमभवत्तस्मादद्भ्यो हिरण्यम्पुनन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
कस्मात्सत्यादनस्थिकेन प्रजाः प्रवीयन्तेऽस्थन्वतीर्जायन्त इति
यद्धिरण्यं घृतोऽवधाय जुहोति तस्मादनस्थिकेन प्रजाः प्र वीयन्ते-
ऽस्थन्वतीर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद्धृतं तेजो हिरण्यमियं
तै शुक्र तनूरिदं वर्च इत्याह सतैजसमेवैनं सतनुम् (४६)

करोत्यथो सम्भरत्येवैनं यदबद्धमवदध्याद्गर्भाः प्रजानां
परापातुकाः स्युर्बद्धमव दधाति गर्भाणां धृत्यै निष्टर्क्यम्बध्नाति
प्रजानां प्रजननाय वाग्वा एषा यथ्सोमक्रयणी जूरसीत्याह यद्धि
मनसा जवते तद्वाचा वदति धृता मनसेत्याह मनसा हि वाग्धृता
जुष्टा विष्णाव इत्याह (४७)

यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञायैवैनां जुष्टां करोति तस्यास्ते सत्यसंवसः
प्रसव इत्याह सवितृप्रसूतामेव वाचमव रुन्धे काण्डेकाण्डे
वै क्रियमाणे यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्त्येष खलु वा
अरक्षोहतः पन्था योऽग्रेष्व सूर्यस्य च सूर्यस्य चक्षुरारुहमग्रेरक्षणः
कनीनिकामित्याह य एवारक्षोहतः पन्थास्तं समारोहति (४८)

वाग्वा एषा यथ्सोमक्रयणी चिदंसि मनासीत्याह

शास्त्येवैनानामेतत्तस्माच्छिष्टाः प्रजा जायन्ते चिदसीत्याह यद्धि मनसा चेतयते तद्वाचा वदति मनासीत्याह यद्धि मनसाभिगच्छति तत्करोति धीरसीत्याह यद्धि मनसा ध्यायति तद्वाचा (४९)

वदति दक्षिणासीत्याह दक्षिणा ह्येषा यज्ञियासीत्याह यज्ञियामेवैनानां करोति क्षत्रियासीत्याह क्षत्रिया ह्येषादितिरस्युभयतःशी यदेवाऽऽदित्यः प्रायणीयो यज्ञानामादित्य उदयनीयस्तस्मादेवमाह यदबद्धा स्यादयता स्याद्यत्पदिबद्धानुस्तरणी स्यात्प्रमायुको यजमानः स्यात् (५०)

यत्कर्णगृहीता वार्त्रघ्नी स्यात्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयान्मित्रस्त्वा पदि बध्नात्वित्याह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैवैनानां पदि बध्नाति पूषाध्वनः पात्वित्याहेयं वै पूषेमामेवास्या अधिपामकः समष्ट्या इन्द्रायाध्यक्षयेत्याहेन्द्रमेवास्या अध्यक्षं करोति (५१)

अनु त्वा माता मन्यतामनु पितेत्याहानुमतयैवैनया क्रीणाति सा देवि देवमच्छेहीत्याह देवी ह्येषा देवः सोम इन्द्राय सोममित्याहेन्द्राय हि सोम आह्रियते यदेतद्यजुर्न ब्रूयात्पराच्येव सोमक्रयणीयाद्रुद्रस्त्वा वर्तयत्वित्याह रुद्रो वै क्रूरः (५२)

देवानान्तमेवास्यै परस्ताद्वधात्यावृत्यै क्रूरमिव वा एतत्करोति यद्रुद्रस्य कीर्तयति मित्रस्य पथेत्याह शान्त्यै वाचा वा एष वि

क्रीणीते॒ यः सोम॑क्रय॒ण्या स्व॑स्ति सोम॑सखा॒ पुन॑रेहि॒ सह॒ र॒य्येत्या॑ह
वा॒चैव॒ वि॒क्रीय॒ पुन॑रा॒त्मन्वाच॑ ध॒त्तेऽनु॑पदासुकास्य॒ वाग्भ॑वति॒ य ए॒वं
वेद॑॥ (५३)

सतनुं विष्णव इत्याह समारोहति ध्यायति तद्वाचा यजमानः स्यात्करोति कुरो वेद॥—[७]

ष॒द॒दान्य॑नु॒ नि॒ क्रा॑मति॒ षड॒हं वा॑ङ्गाति॒ वद॑त्यु॒त सं॑व॒त्स॒रस्या॑य॒ने
याव॑त्ये॒व वा॒क्ताम॑व॒ रुन्धे॑ स॒प्त॒मे प॒दे जु॑होति॒ स॒प्तप॑दा॒ शक्क॑री
प॒शवः॑ शक्क॑री प॒शूने॒वाव॑ रुन्धे॑ स॒प्त ग्रा॒म्याः प॒शवः॑ स॒प्तार॑ण्याः
स॒प्त छ॒न्दाः॑ स्यु॒भय॑स्याव॒रुद्धौ॑ व॒स्व्यसि॑ रु॒द्रासी॑त्या॒ह रू॒पमे॒वास्या॑
ए॒तन्म॑हि॒मानम्॑ (५४)

व्याचष्टे बृहस्पतिस्त्वा सुप्ते रण्वत्वित्याह ब्रह्म वै
देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै पशूनव रुन्धे रुद्रो वसुभिरा
चिकेत्वित्याहावृत्त्यै पृथिव्यास्त्वा मूर्धन्ना जिघर्मि देवयजन इत्याह
पृथिव्या ह्येष मूर्धा यद्देवयजनमिडायाः पद इत्याहेडायै ह्येतत्पदं
यत्सोमक्रयण्यै घृतवति स्वाहा (५)

इत्याह यदेवास्यै पदाद्धृतमपीडयत् तस्मादेवमाह
यदध्वर्युरनग्नावाहुतिं जुहुयादन्धोऽध्वर्युः स्याद्रक्षांसि यज्ञं
हन्युरहिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्धोऽध्वर्युर्भवति
न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञं
रक्षांसि जिघांसन्ति परिलिखितं रक्षः परिलिखिता अरातयः

इत्याहु रक्षसामपहत्यै (५६)

इदमहः रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं
च वयं द्विष्म इत्याहु द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं
द्वेष्टि तयोरेवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति पशवो वै सोमक्रयण्यै
पदं यावत्सूतः सं वपति पशून्नेवाव रुन्धेऽस्मे राय इति सं
वपत्यात्मानमेवाध्वर्युः (५७)

पशुभ्यो नान्तरेति त्वे राय इति यजमानाय प्र यच्छति
यजमान एव रयिं दधाति तोते राय इति पर्त्त्रिया अर्धो वा
एष आत्मनो यत्पत्नी यथा गृहेषु निधत्ते तादृगेव तत्त्वष्टीमती
ते सपेयेत्याहु त्वष्टा वै पशूनामिधुनानाः रूपकद्रूपमेव पशुषु
दधात्यस्मै वै लोकाय गार्हपत्य आ धीयतेऽमुष्मा आहवनीयो
यद्गार्हपत्य उपवपेदस्मिँल्लोके पशुमान्स्याद्यदाहवनीये-
ऽमुष्मिँल्लोके पशुमान्स्यादुभयोरुप वपत्युभयोरेवैनं लोकयोः
पशुमन्तं करोति॥ (५८)

महिमानः स्वाहापहत्या अध्वर्युर्धीयते चतुर्विंशतिश्च॥ [८]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३)
इति सोमो वा ओषधीनाः राजा तस्मिन् यदापन्नं ग्रसितमेवास्य
तद्यद्विचिनुयाद्यथास्याद्ग्रसितं निष्विदति तादृगेव तद्यन्न
विचिनुयाद्यथाक्षन्नापन्नं विधावति तादृगेव तत्क्षोधुकोऽध्वर्युः

स्यात्क्षोधु॑को यज॑मानः सोम॑विक्रयि॒न्त्सोम॑ः शोध॑येत्येव
ब्रूया॑द्यदी॒तरम् (५९)

यदी॒तरम्भये॑नैव सोम॑विक्रयि॒णम॑र्पयति॒ तस्मा॑त्सोमविक्रयी
क्षोधु॑कोऽरु॒णो ह॑ स्मा॒हौप॑वेशिः सोम॒क्रय॑ण ए॒वाहं॑ तृतीयसवनमव
रुन्ध॒ इति॑ पशूनां चर्मन्मिमीते प॒शूने॒वाव॑ रुन्धे प॒शवो॑ हि
तृतीय॑ः सवनं॑ यङ्कामये॑ताप॒शुः स्या॑दित्यृक्षतस्तस्य॑ मिमीत॒र्क्षं वा
अ॑पश॒व्यम॑प॒शुरे॒व भ॑वति॒ यं का॒मये॑त पशुमान्त्स्यात् (६०)

इति॑ लोम॒तस्तस्य॑ मिमीतै॒तद्वै प॑शूना॑ रूप॑ रूपेणै॒वास्मै॑
प॒शून॑व॒ रुन्धे॑ पशुमाने॒व भ॑वत्य॒पामन्ते॑ क्रीणाति॒ सर॑समे॒वैनं॑
क्रीणा॒त्यमा॒त्योऽसी॒त्याहा॒मैवैनं॑ कुरुते शुक्रस्ते॒ ग्रह॑ इत्या॒ह शुक्रो॑
ह्यस्य॒ ग्रहोऽन॑साच्छ॒ याति॑ महि॒मान॑मे॒वास्याच्छ॑ या॒त्यन॑सा (६१)

अच्छ॑ याति॒ तस्मा॑दनोवा॒ह्यः॑ स॒मे जी॒वनं॑ यत्र॒ खलु॑ वा
ए॒तः॑ शी॒र्ष्णा हर॑न्ति॒ तस्मा॑च्छी॒र्षहार्यं॑ गि॒रौ जी॒वनम्भि॑ त्यं
दे॒वः॑ संवि॒तार॑मित्यति॒च्छन्द॑स॒र्चा मि॑मीतेऽति॒च्छन्दा॒ वै सर्वा॑णि
छन्दा॑ः॒सि॒ सर्वे॑भिरे॒वैनं॑ छन्दो॑भिर्मिमीते॒ वर्ष्म॑ वा ए॒षा छन्द॑सां
यदति॑च्छन्दा॒ यदति॑च्छन्दस॒र्चा मि॑मीते॒ वर्ष्मै॒वैनः॑ स॒माना॑नां
करो॒त्येक॑यैकयो॒त्सर्गम् (६२)

मि॒मीते॒ऽया॑तयान्नि॒याया॑तयान्नि॒यैवैनं॑मिमीते॒ तस्मा॑न्ना॒नावी॑र्या

अङ्गुलंयः सर्वास्वङ्गुष्ठमुप नि गृह्णाति तस्मात्समावद्वीर्यो-
 ऽन्याभिरङ्गुलिभिस्तस्मात्सर्वा अनु सं चरति यत्सह सर्वाभिर्मिमीत
 सञ्श्लिष्टा अङ्गुलयो जायेरन्नेकयैकयोत्सर्गमिमीते तस्माद्विभक्ता
 जायन्ते पञ्च कृत्वो यजुषा मिमीते पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो
 यज्ञमेवाव रुन्धे पञ्च कृत्वस्तूष्णीम् (६३)

दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे
 यद्यजुषा मिमीते भूतमेवाव रुन्धे यत्तूष्णीम्भविष्यद्यद्वै तावानेव
 सोमः स्याद्यावन्तमिमीते यजमानस्यैव स्यान्नापि सदस्यानां
 प्रजाभ्यस्त्वेत्युप समूहति सदस्यानेवान्वाभजति वाससोप नह्यति
 सर्वदेवत्यं वै (६४)

वासः सर्वाभिरैवेन देवताभिः समर्धयति पशवो वै सोमः
 प्राणाय त्वेत्युप नह्यति प्राणमेव पशुषु दधाति व्यानाय त्वेत्यनु
 शृन्थति व्यानमेव पशुषु दधाति तस्मात्स्वपन्तं प्राणा न
 जहति॥ (६५)

इतरम्पशुमान्स्याद्यात्यनसोत्सर्गन्तूष्णीं सर्वदेवत्यं वै त्रयस्त्रिंशच्च॥ [९]

यत्कलयां ते शफेनं ते क्रीणानीति पणेतगोअर्घं सोमं
 कुर्यादगोअर्घं यजमानमगोअर्घमध्वर्युङ्गोस्तु महिमानं नाव तिरेद्ववा
 ते क्रीणानीत्येव ब्रूयाद्गोअर्घमेव सोमं करोति गोअर्घं यजमानं

गोअ॒र्घम॑ध्व॒र्युन्न गो॑र्महि॒मान॒मव॑ तिरत्य॒जया॑ क्रीणाति॒ सत॑पसमे॒वैन॑
क्रीणाति॒ हिर॑ण्येन क्रीणाति॒ सशु॑क्रमे॒व (६६)

ए॒नं क्री॒णाति॒ धे॒न्वा क्री॒णाति॒ साशि॑रमे॒वैन॑ क्रीणात्यृष॒भेण॑
क्रीणाति॒ सेन्द्र॑मे॒वैन॑ क्रीणात्यन॒डुहा॑ क्रीणाति॒ वहि॑र्वा अ॒न॒ड्वान्
वहि॑नै॒व वहि॑ य॒ज्ञस्य॑ क्रीणाति॒ मिथु॑नाभ्या॑ क्रीणाति॒
मिथु॑नस्याव॒रुद्धौ॒ वास॑सा क्रीणाति॒ सर्व॑दे॒वत्य॑ वै वासः
सर्वा॑भ्य ए॒वैन॑ दे॒वता॑भ्यः क्रीणाति॒ दश॑ सम्प॒द्यन्ते॒ दशा॑क्षरा
वि॒राडन्न॑ वि॒राड्विराजै॒वान्नाद्य॑मव॒ रुन्धे॑ (६७)

तप॑सस्त॒नूर॑सि प्र॒जाप॑ते॒र्वर्ण॑ इत्या॒ह प॒शुभ्य॑ ए॒व तद॑ध्व॒र्युर्नि
हु॑त आ॒त्मनो॑ऽना॒ब्रस्काय॑ गच्छ॑ति श्रियं प्र प॒शूना॑प्नोति॒ य ए॒वं वेद॑
शु॒क्रं ते॑ शु॒क्रेण॑ क्रीणा॒मीत्या॑ह यथाय॒जुरे॒वैतद्दे॒वा वै येन॑ हिर॑ण्येन॒
सोम॑मक्री॒णन्तद॑भीष॒हा पुन॑राद॒दत् को॒ हि तेज॑सा वि॒क्रेष्य॑त् इति॒
येन॑ हिर॑ण्येन (६८)

सोम॑ क्रीणी॒यात्तद॑भीष॒हा पुन॑रा द॒दीत् तेज॑ ए॒वात्म॑न्ध॒त्तेऽस्मे
ज्योतिः॑ सोमवि॒क्रयि॑णि तम् इत्या॒ह ज्योति॑रे॒व यज॑माने दधाति॒
तम॑सा॒ सोमवि॒क्रयि॑णम॒र्पय॑ति॒ यदनु॑पग्रथ्य ह॒न्याद॑न्द॒शूका॑स्ता॒
समा॑ः सर्पाः स्यु॒रिदम॑हः सर्पा॑णां दन्द॒शूका॑नां ग्री॒वा उप॑
ग्र॒न्नामी॒त्याहा॑द॒न्दशू॑का॒स्ताः समा॑ः सर्पा॑ भ॒वन्ति॒ तम॑सा
सोमवि॒क्रयि॑णं वि॒ध्यति॒ स्वानं॑ (६९)

भ्राजेत्याहैते वा अमुष्मिँल्लोके सोममरक्षन्तेभ्यो-
 ऽधि सोममाहरन् यदेतेभ्यः सोमक्रयणान्नानुदिशेदक्रीतो-
 ऽस्य सोमः स्यान्नास्यैतेऽमुष्मिँल्लोके सोमं रक्षेयुर्यदेतेभ्यः
 सोमक्रयणाननुदिशति क्रीतोऽस्य सोमो भवत्येतेऽस्यामुष्मिँल्लोके
 सोमं रक्षन्ति॥ (७०)

सशुक्रमेव रुन्ध इति येन हिरण्येन स्वान् चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [१०]

वारुणो वै क्रीतः सोम उपनद्धो मित्रो न एहि सुमित्रधा
 इत्याह शान्त्या इन्द्रस्योरुमा विंश दक्षिणमित्याह देवा वै
 यं सोममक्रीणन्तमिन्द्रस्योरौ दक्षिण आसादयन्नेष खलु वा
 एतर्हीन्द्रो यो यजंते तस्मादेवमाहोदायुषा स्वायुषेत्याह देवता
 एवान्वारभ्योत् (७१)

तिष्ठत्युर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याहान्तरिक्षदेवत्यो ३ ह्येतर्हि सोमो-
 ऽदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ सीदेत्याह यथायजुरेवैतद्वि वा
 एनमेतदर्धयति यद्धारुणं सन्तम्मैत्रं करोति वारुण्यर्चा सादयति
 स्वयैवैनं देवतया समर्धयति वासंसा पर्यानहति सर्वदेवत्यं वै
 वासः सर्वाभिरेव (७२)

एनं देवताभिः समर्धयत्यथो रक्षंसामपहत्यै वनेषु व्यन्तरिक्षं
 ततानेत्याह वनेषु हि व्यन्तरिक्षं ततान वाजमर्वथ्स्वित्याह वाजं
 ह्यर्वथ्सु पयो अघ्नियास्वित्याह पयो ह्यघ्नियासु ह्थ्सु ऋतुमित्याह

हृत्सु हि ऋतुं वरुणो वि॒श्वं॑ग्निमित्या॒ह वरुणो हि वि॒श्वं॑ग्नि॒न्दि॒वि
सूर्य॑म् (७३)

इत्या॑ह दि॒वि हि सूर्य॑ः सोम॑मद्रा॒वित्या॑ह ग्रावा॑णो वा
अ॒द्रय॑स्तेषु वा ए॒ष सोमं॑ दधाति॒ यो यज॑ते तस्मा॑दे॒वमा॒हो॒दु त्यं
जा॒तवे॑दस॒मिति॑ सौर्य॑र्चा कृ॒ष्णाजि॒नम्प्र॑त्यान॒ह्यति॑ रक्ष॑साम॒प॑हत्या
उ॒स्त्रावे॑त धूर्॒षाहा॑वित्या॒ह यथा॑य॒जुरे॒वैत॑त्प्र च्य॑वस्व भुव॑स्पत॒
इत्या॑ह भू॒ताना॑ः हि (७४)

ए॒ष पति॑र्वि॒श्वान्य॑भि धामा॑नीत्या॒ह वि॒श्वानि॒ ह्ये ३ षो॑-
ऽभि धामा॑नि प्रच्य॑वते॒ मा त्वा॑ परि॒परी वि॑द॒दित्या॑ह यदे॒वादः
सोमं॑मा॒ह्रिय॑माणं॒ गन्ध॑र्वो वि॒श्वाव॑सुः पर्य॑मु॒ष्णात्तस्मा॑दे॒वमा॒हाप॑रि॒मोषा॑य
यज॑मानस्य स्व॒स्त्यये॑न्यसीत्या॒ह यज॑मानस्यै॒वेष य॒ज्ञस्या॑न्वार॒म्भो-
ऽन॑व॒छित्यै॑ वरु॑णो वा ए॒ष यज॑मानम॒भ्यैति॑ यत् (७५)

क्री॒तः सोम॑ उप॑नद्धो नमो॑ मि॒त्रस्य॑ वरु॑णस्य चक्ष॑स॒
इत्या॑ह शान्त्या॒ आ सोमं॑ वह॑न्त्य॒ग्निना॑ प्रति॑ तिष्ठते॒ तौ सम्भ॑वन्तौ
यज॑मानम॒भि सम्भ॑वतः पुरा॒ खलु॑ वावैष मेधा॑या॒त्मानं॑मा॒रभ्य॑ चरति॒
यो दी॑क्षितो यद॑ग्री॒षोमी॑यम्प॒शुमा॑लभ॑त आत्म॑नि॒ष्क्रय॑ण ए॒वास्य॑ स
तस्मा॑त्तस्य॒ नाश्य॑ पुरु॑षनि॒ष्क्रय॑ण इव॒ ह्यथो॑ खल्वा॑हुर॒ग्रीषोमा॑भ्यां
वा इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑ह॒न्निति॑ यद॑ग्री॒षोमी॑यम्प॒शुमा॑लभ॑ते वा॒र्त्रघ्न॑ ए॒वास्य॑
स तस्मा॑द्वा॒शय॑ वारु॑ण्यर्चा परि॑ चरति॒ स्वयै॑वैनं दे॒वत॑या॒ परि॑

चरति॥ (७६)

अन्वारभ्योऽभ्यर्वाभिरेव सूर्यं भूतानां ह्येति यदाहुः सप्तविंशतिश्च॥ [११]

यदुभौ देवासुरा मिथस्तेषां सुवर्गं यद्वा अनीशानः पुरोहविषि तेभ्यः सोत्तरवेदिर्बद्धं देवस्याग्निं शिरो वा एकादश॥ [१२] यदुभावित्याह देवानां यज्ञो देवेभ्यो न रथाय यजमानाय प्रस्तादर्वाचीन्नवपञ्चाशत्॥ 59॥ यदुभौ दुह एवैनौ॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

यदुभौ विमुच्यातिथ्यं गृह्णीयाद्यज्ञं विच्छिन्द्याद्यदुभावविमुच्य यथानागतायातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्विमुक्तोऽन्योऽनुद्वान्भवत्यविमुक्तोऽन्योऽथातिथ्यं गृह्णाति यज्ञस्य सन्तत्यै पत्यन्वारंभते पत्नी हि पारीणह्यस्येशे पत्नियैवानुमत्तं निर्वपति यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्निया एव (१)

एष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै यावद्विर्वै राजानुचरैरागच्छति सर्वेभ्यो वै तेभ्य आतिथ्यं क्रियते छन्दांसि खलु वै सोमस्य राज्ञोऽनुचराण्यग्नेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया एवैतेन करोति सोमस्यातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह त्रिष्टुभं एवैतेन करोत्यतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह जगत्यै (२)

एवैतेन करोत्यग्नये त्वा रायस्पोषदात्रे विष्णवे त्वेत्याहानुष्टुभं

ए॒वैतेन॑ करोति॒ श्ये॒नाय॑ त्वा सोम॒भृते॑ विष्ण॑वे त्वेत्या॑ह गाय॒त्रिया॑
 ए॒वैतेन॑ करोति॒ पञ्च॑ कृ॒त्वो गृ॒ह्णाति॑ पञ्चा॑क्षरा प॒ङ्क्तिः॑ पाङ्क्तौ॑ य॒ज्ञो
 य॒ज्ञमे॒वाव॑ रुन्धे ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ कस्मा॑त्स॒त्याद्वा॒यत्रि॒या उ॒भय॑त॒
 आति॒थ्यस्य॑ क्रियत॒ इति॒ यदे॒वादः॑ सोम॒मा (३)

अह॑र॒त्तस्मा॑द्वा॒यत्रि॒या उ॒भय॑त॒ आति॒थ्यस्य॑ क्रियते
 पु॒रस्ता॑च्चो॒परि॑ष्ठाच्च॒ शिरो॑ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑ यदा॒तिथ्यं॑ नव॑कपालः
 पु॒रोडा॑शो भवति॒ तस्मा॑न्न॒वधा॑ शिरो॒ विष्य॑त॒न्नव॑कपालः पु॒रोडा॑शो
 भवति॒ ते त्रय॑स्त्रि॒कपा॒लास्त्रि॒वृता॒ स्तोमे॑न॒ सम्मि॑ता॒स्तेज॑स्त्रि॒वृत्तेज॑
 ए॒व य॒ज्ञस्य॑ शी॒र्षं द॑धाति॒ नव॑कपालः पु॒रोडा॑शो भवति॒ ते
 त्रय॑स्त्रि॒कपा॒लास्त्रि॒वृता॑ प्रा॒णेन॒ सम्मि॑तास्त्रि॒वृद्धे॑ (४)

प्रा॒णस्त्रि॒वृत्त॑मे॒व प्रा॒णम॑भिपूर्वं य॒ज्ञस्य॑ शी॒र्षं द॑धाति
 प्र॒जाप॑ते॒र्वा ए॒तानि॒ पक्ष्मा॑णि यद॑श्व॒वाला॑ ऐ॒क्ष्वी ति॒रश्ची॑
 यदा॑श्व॒वालः॑ प्र॒स्त॒रो भव॑त्यै॒क्ष्वी ति॒रश्ची॑ प्र॒जाप॑ते॒रेव॒ तच्च॑क्षुः
 सम्भ॑रति दे॒वा वै या॑ आहु॑ती॒रजु॑हवु॒स्ता असु॑रा नि॒ष्काव॑माद॒न्ते
 दे॒वाः का॑र्ष्म॒र्यम॑पश्यन्क॒र्मण्यो॑ वै क॒र्मे॑नेन कु॒र्वीते॒ति ते
 का॑र्ष्म॒र्यमया॑न्प॒रिधी॑न् (५)

अ॒कुर्व॑त॒ तैर्वै॑ ते रक्षा॒ऽस्यपा॑घ्नत॒ यत्का॑र्ष्म॒र्यमया॑ः प॒रिधयो॑
 भव॑न्ति॒ रक्ष॑सा॒मप॑ह॒त्यै स॑ऽस्पर्श॒यति॑ रक्ष॑सा॒मन॑न्व॒वचा॑राय॒ न
 पु॒रस्ता॑त्प॒रि द॑धात्यादि॒त्यो ह्ये॒वोद्य॑न्पु॒रस्ता॑द्रक्षा॒ऽस्यप॑ह॒न्त्यूर्ध्वे॑
 स॒मिधा॑वा द॑धात्यु॒परि॑ष्ठादे॒व रक्षा॑ऽस्यप॑हन्ति॒ यजु॑षा॒न्यां

तूष्णीम॒न्याम्मि॑थु॒नत्वाय॑ द्वे आ द॑धाति द्वि॒पाद्यज॑मानः प्र॒ति॑ष्ठित्यै
ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति (६)

अ॒ग्निश्च॒ वा ए॒तौ सोम॑श्च क॒था सोमा॑याति॒थ्यं क्रि॑यते ना॒ग्नय॑
इति॒ यद॒ग्नाव॑ग्नि॒मि॑थि॒त्वा प्र॒हर॑ति॒ तेनै॒वा॒ग्नय॑ आति॒थ्यं क्रि॑यते-
ऽथो॒ खल्वा॑हुर॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वता॒ इति॒ यद्ध॑वि॒रासा॒द्याग्नि॑मन्यति
ह॒व्यायै॒वास॑न्नाय॒ सर्वा॑ दे॒वता॑ जनयति॥ (७)

परि॒या ए॒व जग॑त्या आ त्रि॒वृद्धे॑ परि॒धीन् व॑न्दत्येक॑चत्वारि॑शच्च॥ [१]

दे॒वा॒सुराः॑ संय॑न्ता आस॒न्ते दे॒वा मि॒थो वि॒प्रिया॑ आस॒न्तेऽ
३ न्यो॑न्यस्मै ज्यैष्ठ्या॒याति॑ष्ठमा॒नाः पञ्च॑धा व्य॑क्रामन्न॒ग्निर्वसु॑भिः
सोमो॑ रु॒द्रैरिन्द्रो॑ म॒रुद्भिर्व॑रुण॒ आदित्यै॑र्बृ॒हस्पति॑र्वि॒श्वैर्दे॒वैस्ते-
ऽमन्य॑न्तासु॒रेभ्यो॑ वा इ॒दं भ्रातृ॑व्येभ्यो र॒ध्यामो॑ यन्मि॒थो वि॒प्रियाः॑
स्मो या न॑ इ॒माः प्रि॒यास्त॑नुव॒स्ताः स॒मव॑द्यामहे॒ ताभ्यः॑ स
नि॒रृच्छा॑द्यः (८)

नः प्र॒थमो॑ऽ ३ न्यो॑न्यस्मै द्रु॒ह्यादि॑ति॒ तस्मा॑द्यः स॒तानून॑न्त्रि॒णाम्प्रथ॑मे
द्रु॒ह्यति॑ स आ॒र्तिमा॑र्च्छति॒ यत्तानून॑न्त्र॑ संम॒वद्यति॑ भ्रातृ॒व्याभि॑भूत्यै
भ॒वत्या॑त्मना॒ परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति॒ पञ्च॑ कृ॒त्वोऽव॑ द्यति॒ पञ्च॑धा
हि ते तथ्स॑म॒वाद्य॑न्ताथो॒ पञ्चा॑क्षरा॒ पुङ्क्तिः॑ पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञो य॒ज्ञमे॒वाव॑
रुन्ध॒ आप॑तये॒ त्वा गृ॒ह्णामी॒त्याह॑ प्रा॒णो वै (९)

आप॑तिः प्रा॒णमे॒व प्री॑णाति॒ परि॑पतय॒ इत्या॑ह॒ मनो॑

वै परिपतिर्मनं एव प्रीणाति तनूनत्र इत्याह तनुवो हि
 ते ताः समवाद्यन्त शाकुरायेत्याह शक्त्यै हि ते ताः
 समवाद्यन्त शक्नोर्जिष्ठयेत्याहौर्जिष्ठः हि ते तदात्मनः
 समवाद्यन्तानाधृष्टमस्यनाधृष्यमित्याहानाधृष्टः ह्येतदनाधृष्यं
 देवानामोजः (१०)

इत्याह देवानां ह्येतदोजोऽभिशस्तिपा अनभिशस्तेन्यमित्याह
 ह्येतदनभिशस्तेन्यमनु मे दीक्षां दीक्षापतिर्मन्यतामित्याह
 यथायजुरेवैतद्धृतं वै देवा वज्रं कृत्वा सोममघ्नन्नतिकमिव खलु
 वा अस्यैतच्चरन्ति यत्तानूनप्रेणं प्रचरन्त्यः शुरः शुस्ते देव सोमा
 प्यायतामित्याह यत् (११)

एवास्यापुवायते यन्मीयते तदेवास्यैतेना प्याययत्या
 तुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा त्वमिन्द्राय प्यायस्वेत्याहोभावेवेन्द्रं च सोमं
 चा प्याययत्या प्यायय सखीन्थ्सन्या मेधयेत्याहर्त्विजो वा अस्य
 सखायस्तानेवा प्याययति स्वस्ति ते देव सोम सुत्यामशीय (१२)

इत्याह शिषमेवैतामा शास्ते प्र वा एतेऽस्माल्लोकाच्च्यवन्ते
 ये सोममाप्याययन्त्यन्तरिक्षदेवत्यो हि सोम आप्यायित एष्टा
 रायः प्रेषे भगायेत्याह द्यावापृथिवीभ्यामेव नमस्कृत्यास्मिंल्लोके
 प्रति तिष्ठन्ति देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा बिभ्यतो-
 ऽग्निम्प्राविशन्तस्मादाहुरग्निः सर्वा देवता इति ते (१३)

अग्निमेव वरूथं कृत्वासुरानभ्यभवन्नग्निमिव खलु वा एष प्र
 विंशति योऽवान्तरदीक्षामुपैति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य
 भ्रातृव्यो भवत्यात्मानमेव दीक्षया पाति प्रजामवान्तरदीक्षया
 सन्तराम्मेखलाः समायच्छते प्रजा ह्यात्मनोऽन्तरतरा तप्तव्रतो
 भवति मदन्तीभिर्मार्जयते निर्ह्यग्निः शीतेन वायति समिद्धौ या
 तं अग्ने रुद्रिया तनूरित्याह स्वयैवैनद्वेवतया व्रतयति सयोनि॒त्वाय॒
 शान्त्यै॥ (१४)

यो वा ओजं आहृ यदंशीयेति तैऽग्न एकादश च॥ [२]

तेषामसुराणान्तिस्रः पुरं आसन्नयस्मय्यवमाऽथ रज्जताऽथ
 हरिणी ता देवा जेतुन्नाशंकुवन्ता उपसदेवाजिगीषन्तस्मादाहुर्यश्चैवं
 वेद यश्च नोपसदा वै महापुरं जयन्तीति त इषुः
 समंस्कुर्वताग्निमनीकः सोमः शल्यं विष्णुन्तेजं नन्तेऽब्रुवन्क
 इमामसिष्यतीति (१५)

रुद्र इत्यब्रुवन्नद्रो वै क्रूरः सोऽस्यत्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणा
 अहमेव पशूनामधिपतिरसानीति तस्माद्रुद्रः पशूनामधिपतिस्ताः
 रुद्रोऽवासृजत्स तिस्रः पुरो भित्त्वैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदत
 यदुपसदं उपसद्यन्ते भ्रातृव्यपराणुत्यै नान्यामाहुतिम्पुरस्ताञ्जुहुयाद्यदन्

अन्यन्मुखं कुर्यात्सुवेणाधारमा धारयति यज्ञस्य प्रज्ञात्यै
 पराङ्तिक्रम्य जुहोति पराच एवैभ्यो लोकेभ्यो यजमानो

भ्रातृव्यान्म्र णुदते पुनरत्याक्रम्योपसदं जुहोति प्रणुद्यैवैभ्यो
लोकेभ्यो भ्रातृव्याञ्जित्वा भ्रातृव्यलोकमभ्यारोहति देवा वै याः
प्रातरुपसदं उपासीदन्नहस्ताभिरसुरान्प्राणुदन्त याः सायं रात्रियै
ताभिर्यथायम्प्रातरुपसदः (१७)

उपसद्यन्तेऽहोरात्राभ्यामेव तद्यजमानो भ्रातृव्यान्म्र णुदते याः
प्रातर्याज्याः स्युस्ताः सायम्पुरोनुवाक्याः कुर्यादयातयामत्वाय
तिस्र उपसद उपैति त्रय इमे लोका इमानेव लोकान्प्रीणाति
षट्सम्पद्यन्ते षड्वा ऋतव ऋतूनेव प्रीणाति द्वादशाहीने सोम
उपैति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणाति चतुर्विंशतिः
सम् (१८)

पद्यन्ते चतुर्विंशतिरर्धमासा अर्धमासानेव प्रीणात्यारोग्रामवान्त
कामयेतास्मिन्मे लोकेऽर्धुकं स्यादित्येकमग्रेऽथ द्वावथ त्रीनथ
चतुर एषा वा आरोग्रावान्तरदीक्षास्मिन्नेवासमै लोकेऽर्धुकम्भवति
परोवरीयसीमवान्तरदीक्षामुपेयाद्यः कामयेतामुष्मिन्मे लोके-
ऽर्धुकं स्यादिति चतुरोऽग्रेऽथ त्रीनथ द्वावथैकमेषा वै
परोवरीयस्यवान्तरदीक्षामुष्मिन्नेवासमै लोकेऽर्धुकम्भवति॥ (१९)

असिष्यतीति जुहुयात्सायम्प्रातरुपसदश्चतुर्विंशतिः सञ्चतुरोऽग्रे षोडश च॥ [३]

सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति य उपसदं उपयन्ति तेषां य उन्नयन्ते
हीयन्त एव स नोदनेषीति सूत्रीयमिव यो वै स्वार्थेतां यताः श्रान्तो

हीयंत उत स निष्ट्याय सह वंसति तस्मात्सकृदुन्नीय नापरमुन्नयेत
दधोन्नयेतैतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैव पशूनव रुन्धे (२०)

यज्ञो देवेभ्यो निलायत विष्णू रूपं कृत्वा स पृथिवीम्प्राविशत
देवा हस्तान्त्सं रभ्यैच्छन्तमिन्द्र उपर्युपर्यत्यक्रामत्सोऽब्रवीत्को
मायमुपर्युपर्यत्यक्रमीदित्यहं दुर्गे हन्तेत्यथ कस्त्वमित्यहं
दुर्गादाहर्तेति सोऽब्रवीद्दुर्गे वै हन्तावोचथा वराहोऽयं
वाममोषः (२१)

सप्तानां गिरीणाम्परस्ताद्वित्तं वेद्यमसुराणाम्बिभर्ति तं जहि
यदि दुर्गे हन्तासीति स दर्भपुञ्जीलमुद्धृत्य सप्त गिरीन्भित्त्वा
तमहन्त्सोऽब्रवीद्दुर्गाद्वा आहर्तावोचथा एतमा हरेति तमेभ्यो
यज्ञ एव यज्ञमाहरद्यत्तद्वित्तं वेद्यमसुराणामविन्दन्त तदेकं वेद्यै
वेदित्वमसुराणाम् (२२)

वा इयमग्रं आसीद्यावदासीनः परापश्यति तावद्देवानान्ते देवा
अब्रुवन्नस्त्वेव नोऽस्यामपीति कियद्वो दास्याम इति यावदियं
सलावृकी त्रिः परिक्रामति तावन्नो दत्तेति स इन्द्रः सलावृकी
रूपं कृत्वेमां त्रिः सर्वतः पर्यक्रामत्तदिमामविन्दन्त यदिमामविन्दन्त
तद्वेद्यै वेदित्वम् (२३)

सा वा इयं सर्वेव वेदिरियति शक्ष्यामीति त्वा अवमाय
यजन्ते त्रिंशत्पदानि पश्चात्तिरश्ची भवति षट्त्रिंशत्प्राची

चतुर्विंशतिः पुरस्तात्तिरश्ची दशदश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा
 विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्ध उद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं
 तदपं हन्त्युद्धन्ति तस्मादोषधयः परा भवन्ति बर्हिः स्तृणाति
 तस्मादोषधयः पुनरा भवन्त्युत्तरम्बर्हिष उत्तरबर्हिः स्तृणाति
 प्रजा वै बर्हिर्यजमान उत्तरबर्हिर्यजमानमेवायंजमानादुत्तरं
 करोति तस्माद्यजमानोऽयंजमानादुत्तरः॥ (२४)

रुन्धे वाममोषो वेदित्वमसुराणां वेदित्वं भवन्ति पञ्चविंशतिश्च॥ [४]

यद्वा अनीशानो भारमादत्ते वि वै स लिशते यद्वादश
 साहस्योपसदः स्युस्तिस्त्रोऽहीनस्य यज्ञस्य विलोम क्रियेत तिस्र
 एव साहस्योपसदो द्वादशाहीनस्य यज्ञस्य सवीर्यत्वायाथो सलोम
 क्रियते वथ्सस्यैकः स्तनो भागी हि सोऽथैकः स्तनं व्रतमुपैत्यथ
 द्वावथ त्रीनथ चतुरं एतद्वै (२५)

क्षुरपंवि नाम व्रतं येन प्र जातान्भ्रातृव्यान्नुदते
 प्रति जनिष्यमाणानथो कनीयसैव भूय उपैति चतुरोऽग्रे
 स्तनान्ब्रतमुपैत्यथ त्रीनथ द्वावथैकमेतद्वै सुजघनं नाम व्रतं
 तपस्यं सुवर्ग्यमथो प्रैव जायते प्रजयां पशुभिर्यवागू राजन्यस्य
 व्रतं क्रूरेव वै यवागूः क्रूर इव (२६)

राजन्यो वज्रस्य रूपं समृद्ध्या आमिक्षा वैश्यस्य पाकयज्ञस्य
 रूपमुष्ट्यै पयो ब्राह्मणस्य तेजो वै ब्राह्मणस्तेजः पयस्तेजसैव

तेजः पयं आत्मन्धत्तेऽथो पयसा वै गर्भा वर्धन्ते गर्भ इव खलु वा
 एष यद्दीक्षितो यदस्य पयो ब्रतम्भवत्यात्मानमेव तद्वर्धयति त्रिव्रतो
 वै मनुरासीद्विव्रता असुरा एकव्रताः (२७)

देवाः प्रातर्मध्यन्दिने सायं तन्मनो ब्रतमासीत्पाकयज्ञस्य
 रूपम्पुष्ट्यै प्रातश्च सायं चासुराणां निर्मध्यं क्षुधो रूपं
 ततस्ते पराभवन्मध्यन्दिने मध्यरात्रे देवानां ततस्तेऽभवन्सुवर्गं
 लोकमायन् यदस्य मध्यन्दिने मध्यरात्रे ब्रतम्भवति मध्यतो
 वा अत्रैनं भुञ्जते मध्यत एव तदूर्जं धत्ते भ्रातृव्याभिभूत्यै
 भवत्यात्मना (२८)

पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति गर्भो वा एष यद्दीक्षितो
 योनिर्दीक्षितविमितं यद्दीक्षितो दीक्षितविमितात्प्रवसेद्यथा योनेर्गर्भः
 स्कन्दति तादृगेव तन्न प्रवस्तव्यमात्मनो गोपीथायैष वै
 व्याघ्रः कुलगोपो यदग्निस्तस्माद्यद्दीक्षितः प्रवसेत्स एनमीश्वरो-
 ऽनूत्थाय हन्तोर्न प्रवस्तव्यमात्मनो गुप्त्यै दक्षिणतः शय एतद्वै
 यजमानस्यायतनं स्व एवायतने शयेऽग्निमभ्यावृत्य शये देवता
 एव यज्ञमभ्यावृत्य शये॥ (२९)

एतद्वै कूर इवैकव्रता आत्मना यजमानस्य त्रयोदश च॥ [५]

पुरोहविषि देवयजने याजयेद्यं कामयेतोपैनमुत्तरो
 यज्ञो नमेदभि सुवर्गं लोकं जयेदित्येतद्वै पुरोहविर्देवयजनं

यस्य॒ होता॑ प्रातरनुवा॒कम॑न॒नुब्रुव॑न्न॒ग्निम॒प आ॑दित्यम॒भि
वि॒पश्य॑त्यु॒पै॒नमु॑त्तरो य॒ज्ञो न॑मत्य॒भि सु॑व॒र्गं लो॒कं ज॑यत्या॒प्ते
दे॒वय॑ज॒ने या॒जये॑द्भा॒तृव्य॑वन्त॒म्पन्था॑ वाधि॒स्पर्श॑ये॒त्कर्त॑ वा
याव॒न्नान॑से यात॒वै (३०)

न रथा॑यैतद्वा आ॒प्तं दे॒वय॑ज॒नमा॑प्रोत्ये॒व भ्रा॑तृव्यं
नै॒नम्भ्रा॑तृव्य आ॒प्रोत्ये॒को॒न्नते॑ दे॒वय॑ज॒ने या॒जये॑त्प॒शुकाम॑मे॒को॒न्नता॑द्वै
दे॒वय॑ज॒नादङ्गि॑रसः प॒शून्सृ॑जन्तान्तरा स॒दोह॑वि॒र्धाने॑ उ॒न्नत॑ः
स्या॑दे॒तद्वा ए॒को॒न्नतं॑ दे॒वय॑ज॒नम्प॒शुमाने॑व भ॒वति॑ त्र्यु॒न्नते॑
दे॒वय॑ज॒ने या॒जये॑त्सु॒व॒र्गकाम॑त्र्यु॒न्नता॑द्वै दे॒वय॑ज॒नादङ्गि॑रसः सु॒व॒र्गं
लो॒कमा॑यन्नन्तराह॒वनी॑यं च ह॒वि॒र्धानं॑ च (३१)

उ॒न्नत॑ः स्या॑दन्तरा ह॒वि॒र्धानं॑ च स॒दश्चान्तरा॑ स॒दश्च
गा॒रह॑पत्यं चै॒तद्वै त्र्यु॒न्नतं॑ दे॒वय॑ज॒नं सु॒व॒र्गमे॒व लो॒कमे॑ति
प्रति॑ष्ठिते दे॒वय॑ज॒ने या॒जये॑त्प्रति॑ष्ठाकाम॑मे॒तद्वै प्रति॑ष्ठितं दे॒वय॑ज॒नं
यत्स॑र्वतः स॒मम्प्र॑त्ये॒व ति॑ष्ठति यत्रा॒न्याअ॑न्या॒ ओष॑धयो॒ व्यति॑षक्ताः
स्यु॒स्तद्या॑जये॒त्प॒शुकाम॑मे॒तद्वै प॑शूना॒ रूप॑ रूपे॒णैवा॑स्मै
प॒शून् (३२)

अ॒व रु॒न्धे प॒शुमाने॑व भ॒वति॑ निर्ऋ॒तिगृ॑हीते दे॒वय॑ज॒ने
या॒जये॑द्यं का॒मये॑त् निर्ऋ॒त्यास्य॑ य॒ज्ञं ग्रा॑हये॒यमित्ये॑तद्वै
निर्ऋ॒तिगृ॑हीतं दे॒वय॑ज॒नं यत्स॑दृश्यै॒ सत्या॑ ऋ॒क्षन्निर्ऋ॑त्यै॒वास्य॑
य॒ज्ञं ग्रा॑हयति॒ व्यावृ॑त्ते दे॒वय॑ज॒ने या॒जये॑द्वा॒वृत्कामं॑ यम्पात्रे॒ वा

तल्पे वा मीमांसेरन्प्राचीनमाहवनीयात्प्रवृणः स्यात्प्रतीचीनं
 गार्हपत्यादेतद्वै व्यावृत्तं देवयजनं वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तते
 नैनम्पात्रे न तल्पे मीमांसन्ते कार्ये देवयजने याजयेद्भूतिकामं
 कार्यो वै पुरुषो भवत्येव॥ (३३)

यातवै हविर्धानंश्च पशून्पाप्मनाऽष्टादश च॥ [६]

तेभ्य उत्तरवेदिः सिंही रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठते
 देवा अमन्यन्त यतरान् वा इयमुपावथ्स्यति त इदं भविष्यन्तीति
 तामुपामन्त्रयन्त साब्रवीद्वरं वृणै सर्वान्मया कामान्व्यश्जवथ पूर्वा
 तु माऽग्नेराहुतिरश्जवता इति तस्मादुत्तरवेदिम्पूर्वामग्नेर्व्याघारयन्ति
 वारैवृतः ह्यस्यै शम्यया परि मिमीते (३४)

मात्रैवास्यै साऽथो युक्तेनैव युक्तमव रुन्धे वित्तायनी
 मेऽसीत्याह वित्ता ह्येनानावत्तित्तायनी मेऽसीत्याह तित्तान्
 ह्येनानावदवतान्मा नाथितमित्याह नाथितान् ह्येनानावदवतान्मा
 व्यथितमित्याह व्यथितान् ह्येनानावद्विदेरग्निर्भो नाम (३५)

अग्ने अङ्गिर इति त्रिर्हरति य एवैषु लोकेष्वग्नयस्तानेवाव
 रुन्धे तूष्णीं चतुर्थं हरत्यनिरुक्तमेवाव रुन्धे सिंहीरसि
 महिषीरसीत्याह सिंहीरह्येषा रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठदुरु
 प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतामित्याह यजमानमेव प्रजया पशुभिः
 प्रथयति ध्रुवा (३६)

असीति स० हन्ति धृत्यै देवेभ्यः शुन्धस्व देवेभ्यः
 शुम्भस्वेत्यव चोक्षति प्र च किरति शुद्धा इन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः
 पुरस्तात्पात्वित्याह दिग्भ्य एवेनां प्रोक्षति देवाः श्वेदुत्तरवेदिरुपाववर्ती
 वि जयामहा इत्यसुरा वज्रमुद्यत्य देवानभ्यायन्त तानिन्द्रघोषो
 वसुभिः पुरस्तादप (३७)

अनुदत् मनोजवाः पितृभिर्दक्षिणतः प्रचेता रुद्रैः
 पश्चाद्विश्वकर्मादित्यैरुत्तरतो यदेवमुत्तरवेदिं प्रोक्षति दिग्भ्य
 एव तद्यजमानो भ्रातृव्यान्प्रणुदत् इन्द्रो यतीन्थसालावृकेभ्यः
 प्रायच्छुत्तान्दक्षिणत उत्तरवेद्या आदन् यत्प्रोक्षणीनामुच्छिष्येत
 तद्दक्षिणत उत्तरवेद्यै नि नयेद्यदेव तत्र क्रूरं तत्तेन शमयति यं
 द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवैनमर्पयति॥ (३८)

मिमीते नाम ध्रुवाऽप शुचा त्रीणि च॥ [७]

सोत्तरवेदिरब्रवीत्सर्वान्मया कामान्व्यश्नवथेति ते
 देवा अकामयन्तासुरान्भ्रातृव्यानभि भवेमेति तैऽजुहवुः
 सि० हीरंसि सपत्नसाही स्वाहेति तेऽसुरान्भ्रातृव्यानभ्यभवन्ते-
 ऽसुरान्भ्रातृव्यानभिभूयाकामयन्त प्रजां विन्देमहीति तैऽजुहवुः
 सि० हीरंसि सुप्रजावनिः स्वाहेति ते प्रजामविन्दन्त ते प्रजां
 वित्त्वा (३९)

अकामयन्त पशून् विन्देमहीति तैऽजुहवुः सि० हीरंसि
 रायस्पोषवनिः स्वाहेति ते पशून्विन्दन्त ते पशून् वित्त्वाऽ

का॒मय॑न्त॒ प्रति॒ष्ठां वि॑न्दे॒म॒हीति॑ ते॒ऽजु॒हवुः सि॒ः॒हीर॑स्यादित्य॒वनिः॑
स्वा॒हेति॑ त॒ इ॒माम्प्रति॑ष्ठा॒म॒विन्द॑न्त॒ त इ॒माम्प्रति॑ष्ठां वि॒त्त्वाका॑मयन्त
दे॒वता॑ आ॒शिष॑ उ॒पेया॑मेति॒ ते॒ऽजु॒हवुः सि॒ः॒हीर॑स्या॒ वह॑
दे॒वान्दे॒वय॑ते (४०)

यज॑मानाय॒ स्वा॒हेति॑ ते दे॒वता॑ आ॒शिष॑ उ॒पाय॑न्म॒श्च कृ॒त्वो
व्याघा॑रयति॒ पञ्चाक्ष॑रा प॒ङ्क्तिः पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञो य॒ज्ञमे॒वाव॑ रुन्धेऽक्ष॒णया॑
व्याघा॑रयति॒ तस्मा॑दक्ष॒णया॑ प॒शवो॑ऽङ्गानि॒ प्र ह॑रन्ति॒ प्रति॑ष्ठित्यै
भू॒तेभ्य॑स्त्वेति॒ सुच॑मु॒द्गृह्णा॑ति॒ य ए॒व दे॒वा भू॒तास्तेषा॑न्तद्भा॒गधे॑य॒न्ताने॒व
तेन॑ प्रीणाति॒ पौतु॑द्रवा॒न्परि॑धी॒न्परि॑ दधात्येषाम् (४१)

लो॒कानां॑ विधृ॑त्या अ॒ग्नेस्त्रयो॑ ज्याया॑ः सो॒ भ्रात॑र आस॒न्ते
दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं वह॑न्तः प्रा॒मीय॑न्त॒ सोऽग्नि॑र॒बिभे॑दित्थं वाव॒ स्य
आ॒र्तिमा॑रिष्यतीति॒ स नि॒लाय॑त॒ स यां व॑नस्पति॒ष्वव॑स॒त्ताम्पू॑तु॒द्रौ
या॒मोष॑धीषु ता॑ः सु॒गन्धि॑तेज॒ने या॒म्पशु॑षु ता॒म्पेत्व॑स्यान्तरा शृङ्गे
तं दे॒वताः॑ प्रैष॑मैच्छ॒न्तम॑न्विन्द॒न्तम॑ब्रुवन् (४२)

उ॒प॑ न॒ आ व॑र्तस्व ह॒व्यं नो॑ व॒हेति॑ सोऽब्र॑वी॒द्वरं॑ वृ॒णौ यदे॒व
गृ॒हीत॑स्याहु॒तस्य॑ ब॒हिःपरि॑धि॒ स्कन्दा॑त्तन्मे॒ भ्रात॑र॒णाम्भा॑गधेय॒मस॑दिति॒
तस्मा॑द्यद्गृ॒हीत॑स्याहु॒तस्य॑ ब॒हिःपरि॑धि॒ स्कन्द॑ति॒ तेषा॑न्तद्भा॒गधे॑य॒
ताने॒व तेन॑ प्रीणाति॒ सोऽम॑न्यतास्थ॒न्वन्तो॑ मे॒ पूर्वे॒ भ्रात॑रः
प्रा॒मैष॑ता॒स्थानि॑ शातया॒ इति॑ स या॒नि (४३)

अ॒स्थान्य॑शातयत॒ तत्पू॑तु॒द्वभ॑व॒द्यन्मा॑ः॒समु॑प॒मृतं॑ तद्गु॒ल्गुलु॑

यदेतान्त्सम्भारात्सम्भरत्यग्निमेव तत्सम्भरत्यग्नेः पुरीषमसीत्याहाग्नेर
 यत्सम्भारा अथो खल्वाहुरेते वावैनं ते भ्रातरः परि शेरे यत्पौतुद्रवाः
 परिधय इति॥ (४४)

वित्त्वा देवयुत एषामब्रुवन् यानि चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

बद्धमव स्यति वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति प्र णेनेक्ति मेध्ये एवैनं
 करोति सावित्रिचर्चा हुत्वा हविर्धाने प्र वर्तयति सवितृप्रसूत
 एवैनं प्र वर्तयति वरुणो वा एष दुर्वागुभयतो बद्धो यदक्षः स
 यदुत्सर्जेद्यजमानस्य गृहानभ्युत्सर्जेत्सुवाग्देव दुर्याः आ वदेत्याह
 गृहा वै दुर्याः शान्त्यै पत्नी (४५)

उपानक्ति पत्नी हि सर्वस्य मित्रमित्रत्वाय यद्वै पत्नी
 यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वारम्भो-
 ऽनवच्छित्यै वर्त्मना वा अन्वित्य यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्ति
 वैष्णवीभ्यामृग्भ्यां वर्त्मनोर्जुहोति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञादेव रक्षांस्यप
 हन्ति यदध्वर्युरनग्नावाहुतिञ्जुहुयादन्धोऽध्वर्युः स्याद्रक्षांसि यज्ञं
 हन्युः (४६)

हिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्नित्येव जुहोति नान्धोऽध्वर्युर्भवति
 न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति प्राचीं प्रेतमध्वरं कल्पयन्ती इत्याह
 सुवर्गमेवैनं लोकं गमयत्यत्र रमेथां वर्ष्मन्पृथिव्या इत्याह वर्ष्म

ह्येतत्पृथिव्या यद्वैवयजन् शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानन्दिवो
वा विष्णवुत वा पृथिव्याः (४७)

इत्याशीर्षदयर्चा दक्षिणस्य हविर्धानस्य मेथीं नि हन्ति
शीर्षत एव यज्ञस्य यजमान आशिषोऽव रुन्धे दण्डो वा
औपरस्तृतीयस्य हविर्धानस्य वषट्कारेणाक्षमच्छिन्नद्यत्तृतीयं
छुदिरहविर्धानयोरुदाह्रियते तृतीयस्य हविर्धानस्यावरुद्धौ शिरो वा
एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानं विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसीत्याह
तस्मादेतावद्धा शिरो विष्युतं विष्णोः स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसीत्याह
वैष्णवः हि देवतया हविर्धानं यम्प्रथमं ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं न
विस्रः सयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत तस्मात्स विस्रस्यः॥ (४८)

पत्नीं हन्युर्वा पृथिव्या विष्युतं विष्णोः षड्विंशतिश्च॥ [९]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यग्निमा दत्ते प्रसूत्या
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्तां पूष्णो
हस्ताभ्यामित्याह यत्यै वज्रं इव वा एषा यदग्निरग्निरसि
नारिरसीत्याह शान्त्यै काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञः रक्षांसि
जिघांसन्ति परिलिखितः रक्षः परिलिखिता अरांतय इत्याह
रक्षसामपहत्यै (४९)

इदमहः रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं
च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं

द्वेष्टि तयोरेवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा
पृथिव्यै त्वेत्याहैभ्य एवैनान्नलोकेभ्यः प्रोक्षति परस्तादवाचीं प्रोक्षति
तस्मात् (५०)

परस्तादवाचींमनुष्या ऊर्जमुप जीवन्ति क्रूरमिव वा
एतत्करोति यत्खनत्यपोऽव नयति शान्त्यै यवमतीरव नयत्यूर्ग्वै
यव ऊर्गुदुम्बर ऊर्जैवोर्जः समर्धयति यजमानेन सम्मितौदुम्बरी
भवति यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्जं दधाति पितृणां
सदनमसीति बर्हिरव स्तृणाति पितृदेवत्यम् (५१)

ह्येतद्यन्निखातं यद्वर्हरिवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवत्या
निखाता स्याद्वर्हरिवस्तीर्य मिनोत्यस्यामेवैनान्मिनोत्यथो
स्वारुहमेवैनान्ङ्करोत्युदिवः स्तभानान्तरिक्षं पृणेत्याहैषां लोकानां
विधृत्यै द्युतानस्त्वा मारुतो मिनोत्वित्याह द्युतानो ह स्म वै
मारुतो देवानामौदुम्बरीम्मिनोति तेनैव (५२)

एनाम्मिनोति ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिमित्याह यथायजुरेवैतद्धृतेन
द्यावापृथिवी आ पृणेत्यामित्यौदुम्बर्या जुहोति द्यावापृथिवी
एव रसेनानक्त्यान्तमन्ववस्त्रावयत्यान्तमेव यजमानं तेजसा-
ऽनक्त्यैन्द्रमसीति छुदिरधि नि दधात्यैन्द्रः हि देवतया सदा
विश्वजनस्य छायेत्याह विश्वजनस्य ह्येषा छाया यथ्सदो
नवच्छदि (५३)

तेजस्कामस्य मिनुयात्रिवृता स्तोमेन सम्मितन्तेजस्त्रिवृतेजस्यैव
 भवत्येकादशछदीन्द्रियकामस्यैकादशाक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं
 त्रिष्टुगिन्द्रियाव्येव भवति पञ्चदशछदि भ्रातृव्यवतः पञ्चदशो
 वज्रो भ्रातृव्याभिभूत्यै सप्तदशछदि प्रजाकामस्य सप्तदशः प्रजा-
 पतिः प्रजापतेरास्या एकविंशतिछदि प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः
 स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या उदरं वै सद ऊर्गुदुम्बरो मध्यत
 औदुम्बरीम्मिनोति मध्यत एव प्रजानामूर्जं दधाति तस्मात् (५४)

मध्यत ऊर्जा भुञ्जते यजमानलोके वै दक्षिणानि
 छदीर्षि भ्रातृव्यलोक उत्तराणि दक्षिणान्युत्तराणि करोति
 यजमानमेवायजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयजमानादुत्तरो-
 ऽन्तर्वर्तान्करोति व्यावृत्यै तस्मादरण्यं प्रजा उप जीवन्ति परि
 त्वा गिर्वणो गिर इत्याह यथायजुरेवैतदिन्द्रस्य स्थूरसीन्द्रस्य
 ध्रुवमसीत्याहेन्द्रः हि देवतया सदो यम्प्रथमं ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं
 न विस्रंसयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत तस्मात्स विस्रस्यः॥ (५)

अपहत्यै तस्मात्पितृदेवत्यन्तेनैव नवछदि तस्मात्सदः पञ्चदश च॥ [१०]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्विधानं प्राणा उपरवा हविर्धानं
 खायन्ते तस्माच्छीर्षन्प्राणा अधस्तात्खायन्ते तस्मादधस्ताच्छीर्ष्णः
 प्राणा रक्षोहणो वलगहनो वैष्णवान्खेनामीत्याह वैष्णवा
 हि देवतयोपरवा असुरा वै निर्यन्तो देवानां प्राणेषु
 वलगात्र्यखनन्तान्बाहुमात्रेऽन्विन्दन्तस्माद्बाहुमात्राः खायन्त

इदमहं तं वलंगमुद्वपामि (५६)

यं नः समानो यमसमानो निचखानेत्याहु द्वौ वाव
पुरुषौ यश्चैव समानो यश्चासमानो यमेवास्मै तौ वलंगं
निखनतस्तमेवोद्वपति सं तृणत्ति तस्मात्सन्तृण्णा अन्तरतः प्राणा
न सम्भिनत्ति तस्मादसम्भिन्नाः प्राणा अपोऽव नयति तस्मादाद्रा
अन्तरतः प्राणा यवमतीरव नयति (५७)

ऊर्ग्वै यवः प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेवोर्जं दधाति बर्हिरव
स्तृणाति तस्माल्लोमशा अन्तरतः प्राणा आज्येन व्याधायति तेजो
वा आज्यं प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेव तेजो दधाति हनू वा एते
यज्ञस्य यदधिषवणे न सं तृणत्यसंतृण्णे हि हनू अथो खलु
दीर्घसोमे सन्तृद्ये धृत्यै शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानम् (५८)

प्राणा उपरवा हनू अधिषवणे जिह्वा चर्म ग्रावाणो दन्ता
मुखमाहवनीयो नासिकोत्तरवेदिरुदरः सदो यदा खलु वै जिह्वया
दध्वधि खादत्यथ मुखं गच्छति यदा मुखं गच्छत्यथोदरं गच्छति
तस्माद्धविर्धाने चर्मन्नाधि ग्रावभिरभिषुत्याहवनीये हुत्वा प्रत्यञ्चः
परेत्य सदसि भक्षयन्ति यो वै विराजो यज्ञमुखे दोहं वेदं दुह
एवैनामियं वै विराट्स्यै त्वक्कर्मोधोऽधिषवणे स्तना उपरवा ग्रावाणो

व॒त्सा ऋ॒त्विजो॑ दुहन्ति॒ सोमः॒ पयो॒ य एवं वेद॑ दुह॒ ए॒वैनो॑म्॥ (५९)

व॒पामि॒ यवं॑मती॒रवं॑ नयति॒ हवि॑र्धानमे॒व त्रयो॑वि॒ंशति॑श्च॥ [११]

चा॒त्वा॒ला॒थ्सु॒वर्गा॒य॒ यद्वै॑सर्ज॒नानि॑ वैष्ण॒व्यर्चा॑ पृथि॒व्यै सा॒ध्या इ॒षे त्वे॒त्यग्नि॑ना॒ पर्य॑ग्नि॒ प॒शोः प॒शुमा॒लभ्य॑
मे॒दंसा॒ सु॒चा॒वेका॑दश॥ [१२] चा॒त्वा॒ला॒द्दे॒वानु॑पैति॒ मुञ्च॑ति॒ प्रह्रि॑यमाणा॒य॒ पर्य॑ग्नि॒ प॒शुमा॒लभ्य॑ चतु॒ष्पादो॑
द्वि॒पंष्टिः॥ 62॥ चा॒त्वा॒ला॒त्प॒शुपुं॑ दधाति॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

चा॒त्वा॒ला॒द्धि॒ष्णि॒यानु॑पं॒ वप॑ति॒ योनि॑र्वै॒ य॒ज्ञस्य॑ चा॒त्वा॒लं य॒ज्ञस्य॑
स॒योनि॑त्वा॒य॒ दे॒वा वै य॒ज्ञं प॑रा॒जय॑न्त॒ तमा॑ग्री॒ध्रात्पु॑न॒रपा॑जयन्ने॒तद्वै
य॒ज्ञस्या॑प॒राजि॑तं॒ यदा॑ग्री॒ध्रं यदा॑ग्री॒ध्राद्धि॒ष्णि॒यान् वि॒हर॑ति॒ यदे॒व
य॒ज्ञस्या॑प॒राजि॑तं॒ तत॑ ए॒वैन॑म्पुन॒स्तनु॑ते॒ परा॑जित्ये॒व खलु॑ वा ए॒ते
य॑न्ति॒ ये ब॑हिष्प॒वमा॑न॒ सर्प॑न्ति॒ बहि॑ष्प॒वमा॑ने॒ स्तुते॑ (१)

आ॒हा॒ग्री॑द॒ग्रीन् वि॑ ह॒र ब॑र्हिः स्तृ॒णाहि॑ पुरो॒डाशा॑ ५ अ॒लं
कु॒र्वि॑ति॒ य॒ज्ञमे॒वाप॑जित्य॒ पुन॑स्तन्वा॒ना य॒न्त्यङ्गा॑रै॒र्द्वे स॒वने॑ वि॒
ह॑रति॒ श॒लाका॑भिस्तृतीय॑ ५ सशु॒क्र॒त्वाया॑थो॒ सम्भ॑रत्ये॒वैन॑द्धि॒ष्णि॒या
वा अ॒मुष्मि॑ल्लो॒के सोम॑म॒रक्ष॑न्तेभ्योऽधि॒ सोम॑मा॒हर॑न्तम॒न्ववा॑यन्तं
पर्य॑वि॒शन् य एवं वेद॑ वि॒न्दते॑ (२)

परिवेष्टारन्ते सोमपीथेन व्यार्ध्यन्त ते देवेषु सोमपीथमैच्छन्त
तां देवा अब्रुवन्द्वा द्वे नामनी कुरुध्वमथ प्र वाप्स्यथ न
वेत्यग्रयो वा अथ धिष्णिंयास्तस्माद्विनामा ब्राह्मणोऽर्धुकस्तेषां ये
नेदिष्ठम्पर्यविशन्ते सोमपीथं प्राप्नुवन्नाहवनीयं आग्नीध्रीयो होत्रीयो
मार्जालीयस्तस्मात्तेषु जुह्वत्यतिहाय वर्षद्वरोति वि हि (३)

एते सोमपीथेनार्ध्यन्त देवा वै याः प्राचीराहुतीरजुहवुर्ये
पुरस्तादसुरा आसन्ताऽस्ताभिः प्राणुदन्त याः प्रतीचीर्ये
पश्चादसुरा आसन्ताऽस्ताभिरपानुदन्त प्राचीरन्या आहुतयो हूयन्ते
प्रत्यङ्मुसीनो धिष्णिंयान्व्याघारयति पश्चाच्चैव पुरस्ताच्च यजमानो
भ्रातृव्यान्म्र णुदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीः (४)

जायन्ते प्राणा वा एते यद्धिष्णिंया यदध्वर्युः प्रत्यङ्मिष्णिंयानतिसर्पे
कर्षेत्प्रमायुकः स्यान्नाभिर्वा एषा यज्ञस्य यद्धोतोर्ध्वः खलु वै
नाभ्यै प्राणोऽवाङ्पानो यदध्वर्युः प्रत्यङ्मोतारमतिसर्पेदपाने
प्राणं दध्यात् प्रमायुकः स्यान्नाध्वर्युरुपं गायेद्वाग्वीर्यो वा
अध्वर्युर्यदध्वर्युरुपं गायेदुद्गात्रे (५)

वाचः सम्प्र यच्छेदुपदासुंकास्य वाखस्याद्वह्मवादिनो वदन्ति
नासऽस्थिते सोमेऽध्वर्युः प्रत्यङ्खसदोऽतीयादथ कथा दक्षिणानि
होतुमेति यामो हि स तेषां कस्मा अहं देवा यामं वायामं वानुं
ज्ञास्यन्तीत्युत्तरेणाग्नीध्रं परीत्य जुहोति दक्षिणानि न प्राणान्धसं

क॑र्षति न्य॑न्ये धिष्णि॑या उ॒प्यन्ते॒ नान्ये॒ यान्नि॒वप॑ति तेन॒ तान्प्री॑णाति॒
यान्न॒ नि॒वप॑ति॒ यद॑नुदि॒शति॒ तेन॒ तान्॥ (६)

स्तुते विन्दते हि वी॒यन्ते प्रती॒र्चीरु॒द्रात्र उ॒प्यन्ते चतु॑र्दश च॥ [१]

सु॒वर्गाय॒ वा ए॒तानि॑ लो॒काय॑ हूयन्ते॒ यद्वै॑स॒र्जनानि॑
द्वाभ्यां॑ गा॒र्हप॑त्ये जुहोति॒ द्वि॒पाद्यज॑मानः॒ प्रति॑ष्ठित्या॒
आ॒ग्नी॒ध्रे जु॒होत्य॒न्तरि॑क्ष ए॒वा क्र॑मत आ॒हव॑नीये॒ जुहोति॑
सु॒वर्गमे॒वैनं॑ लो॒कं ग॑मयति॒ दे॒वान् वै सु॑व॒र्गं लो॒कं य॒तो
रक्षा॑ऽस्यजिघा॑स॒न्ते सोम॑ेन॒ राज्ञा॑ रक्षा॑ऽस्यप॒हत्या॒सुमा॒त्मानं॑
कृ॒त्वा सु॑व॒र्गं लो॒कमा॑य॒त्रक्ष॑सा॒मनु॑पलाभा॒यात्तः सोमो॑ भव॒त्यथ॑ (७)

वै॒स॒र्जनानि॑ जुहोति॒ रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै॒ त्वं सोम॑ तनू॒कृद्ध्य॒
इत्या॑ह॒ तनू॒कृद्ध्येष॑ द्वेषो॒भ्योऽन्य॑कृ॒तेभ्य॒ इत्या॑हान्यकृ॒तानि॒ हि
रक्षा॑ऽस्युरु॒ यन्ता॑सि॒ वरू॑थ॒मित्या॑होरु॒ णंस्कृ॑धीति॒ वावै॑तदा॒ह
जुषा॑णो अ॒सुरा॑ज्य॒स्य वे॒त्वित्या॑हा॒सुमे॒व यज॑मानं॒ कृ॒त्वा सु॑व॒र्गं
लो॒कं ग॑मयति॒ रक्ष॑सा॒मनु॑पलाभा॒या सोमं॑ ददते (८)

आ॒ ग्रा॒व्ण आ॒ वा॒य॒व्या॑न्या द्रो॒णक॑ल॒शमु॒त्पत्नी॑मा
न॒य॒न्त्य॒न्वना॑सि॒ प्र वर्त॑यन्ति॒ याव॑दे॒वास्या॑स्ति॒ तेन॑ स॒ह सु॑व॒र्गं
लो॒कमे॑ति॒ नय॑वत्य॒र्चाग्नी॑ध्रे जुहोति॒ सु॒वर्ग॑स्य॒ लो॒कस्या॒भिनी॑त्यै
ग्रा॒व्णो वा॒य॒व्या॑नि द्रो॒णक॑ल॒शमा॒ग्नी॒ध्र उप॑ वासयति॒ वि ह्ये॑नं
तैर्गृ॑ह्णते॒ यथ्स॒होप॑वा॒सये॑दपु॒वाये॑त॒ सौम्य॑र्चा प्र पा॑दयति॒ स्वया॑ (९)

ए॒वैनं॑ दे॒वत॑या॒ प्र पा॑दयत्यदि॒त्याः स॒दोऽस्य॑दि॒त्याः स॒द आ॑
सी॒देत्या॑ह यथाय॒जुरे॒वैत॑द्यज॒मानो॒ वा ए॒तस्य॑ पु॒रा गो॒प्ता भ॑वत्येष
वो॑ दे॒व स॒वितुः॑ सोम॒ इत्या॑ह स॒वितृ॑प्रसूत ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्यः सम्प्र
यच्छत्येतत्त्व॑ सोम॒ दे॒वो दे॒वानु॑पा॒गा इत्या॑ह दे॒वो ह्येष॑ सन् (१०)

दे॒वानु॑पैती॒दम॑ह॒म्मनु॑ष्यो म॒नुष्या॑नित्या॒ह म॒नुष्यो॑ ३ ह्येष
स॒न्मनु॑ष्या॒नुपै॑ति यदे॒तद्य॑जुर्न ब्रूयादप्र॒जा अप॑शुर्यज॒मानः॑ स्यात्स॒ह
प्र॒जया॑ स॒ह रा॒यस्पोषे॑णेत्या॒ह प्र॒जयै॑व प॒शुभिः॑ स॒हेमं॑ लो॒कमु॑पावर्तते
नमो॑ दे॒वेभ्य॑ इत्या॒ह नम॑स्का॒रो हि दे॒वाना॑ऽ स्व॒धा पि॒तृभ्य॑ इत्या॒ह
स्व॒धाका॑रो हि (११)

पि॒तृणा॑मि॒दम॑हं निर्व॒रुण॑स्य॒ पाशा॑दित्या॒ह वरु॑णपा॒शादे॒व
निर्मु॑च्यतेऽग्ने॑ व्रतपत आ॒त्मनः॑ पूर्वा॑ त॒नूरा॑देयेत्या॒हुः को॑ हि तद्वे॒द
यद्वसी॑या॒न्ध्रस्वे॑ वशे॑ भूते पुन॑र्वा ददा॑ति न वेति॒ ग्रावा॑णो॒ वै सोम॑स्य॒
राज्ञो॑ मलि॒मुसे॒ना य ए॒वं वि॒द्वान्ग्रा॑व्ण॒ आग्नी॑ध्र उपवा॒सय॑ति
नैन॑म्मलि॒मुसे॒ना वि॑न्दति॥ (१२)

अथ॑ ददते स्वया॒ सन्ध॑व॒धाका॑रो हि वि॑न्दति॥ [२]

वैष्ण॒व्यर्चा॑ हु॒त्वा यूप॑मच्छैति॒ वैष्ण॒वो वै दे॒वत॑या॒ यूपः॑
स्वयै॒वैनं॑ दे॒वत॑याच्छैत्यत्य॒न्याना॑गा॒ नान्या॑नुपा॒गामि॒त्याहा॑ति
ह्य॒न्याने॑ति॒ नान्या॑नुपैत्य॒र्वाक्त्वा॑ परै॒रवि॑दम्प॒रोऽव॑रै॒रित्या॑हार्वा॒ग्येन॑
परै॑र्वि॒न्दति॑ प॒रोव॑रै॒स्तं त्वा॑ जुषे (१३)

वैष्ण॑वं दे॒वय॑ज्याया॒ इत्या॑ह दे॒वय॑ज्यायै ह्ये॒नं जु॑षते दे॒वस्त्वा॑
 सवि॑ता म॒ध्वा॒न॒क्तित्या॑ह तेज॑सै॒वैन॑म॒न॒त्त॒द्योष॑धे त्राय॑स्वैन॒ः स्व॑धिते
 मै॒नः॑ हि॒ंसी॒रित्या॑ह वज्रो॒ वै स्व॑धितिः शान्त्यै॒ स्व॑धितेर्वृक्षस्य
 बिभ्य॑तः प्रथ॒मेन॒ शक॑लेन स॒ह तेजः॑ परा॒ पत॑ति यः प्रथ॒मः शक॑लः
 परा॒पते॑त्तमप्या हरे॒त्सते॑जसम् (१४)

ए॒वैन॑मा ह॑रती॒मे वै लो॒का यू॒पा॑त्प्रय॒तो बि॑भ्यति दि॒वम॑ग्रेण
 मा ले॒खी॒र॒न्तरि॑क्ष॒म्मध्यै॑न॒ मा हि॑ंसी॒रित्या॑हैभ्य ए॒वैनं॑ लो॒केभ्यः॑
 शम॑यति वन॑स्पते श॒तव॑ल्शो वि रो॒हेत्या॑ब्रश्च॒ने जु॑होति
 तस्मा॑दा॒ब्रश्च॑नाद्वृक्षाणां भूया॑ंस॒ उत्ति॑ष्ठन्ति स॒हस्र॑वल्शा वि व॒यः
 रु॒हेमे॑त्या॒हाशि॑र्षमे॒वैता॑मा शा॒स्तेऽन॑क्षसङ्गम् (१५)

वृ॒श्चे॒द्यद॑क्षसङ्गं वृ॒श्चे॒दध॑ईषं यज॑मानस्य प्र॒मायु॑कः
 स्या॒द्यं का॒मये॑ताप्रतिष्ठितः स्या॒दित्या॑रोहं तस्मै॑ वृ॒श्चे॒देष॑ वै
 वन॑स्पती॒नाम॑प्रतिष्ठितोऽप्रतिष्ठित ए॒व भ॑वति यं का॒मये॑ताप॒शुः
 स्या॒दित्य॑प॒र्णं तस्मै॑ शुष्का॑ग्रं वृ॒श्चे॒देष॑ वै वन॑स्पती॒नाम॑प॒शव्यो॑-
 ऽप॒शुरे॒व भ॑वति यं का॒मये॑त प॒शुमा॑न्स्या॒दिति॑ बहु॒प॒र्णं तस्मै॑
 बहु॑शा॒खं वृ॒श्चे॒देष॑ वै (१६)

वन॑स्पती॒नाम॑प॒शव्यः॑ प॒शुमा॑ने॒व भ॑वति प्रति॑ष्ठितं वृ॒श्चे॒त्प्रति॑ष्ठाका॒म
 वै वन॑स्पती॒नां प्रति॑ष्ठितो यः स॒मे भू॑म्यै स्वा॒द्योने॑ रू॒ढः प्र॒त्ये॒व
 ति॑ष्ठति यः प्र॒त्यङ्कु॑प॒नत॑स्तं वृ॒श्चे॒त्स हि मे॒धम॑भ्युप॒नतः॑ पश्चा॑र॒त्निं
 तस्मै॑ वृ॒श्चे॒द्यं का॒मये॑तोपै॒नमु॑त्तरो य॒ज्ञो न॑मे॒दिति॑ पश्चा॑क्षरा प॒ङ्क्तिः॑

पाङ्क्तो यज्ञ उपैन्मुत्तरो यज्ञः (१७)

नमति षडरत्निं प्रतिष्ठाकामस्य षड्वा ऋतव ऋतुष्वेव प्रति
तिष्ठति सप्तारत्निम्पशुकामस्य सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी
पशूनेवाव रुन्धे नवारत्निं तेजस्कामस्य त्रिवृता स्तोमैन् सम्मितं
तेजस्त्रिवृत्तेजस्व्यैव भवत्येकादशारत्निमिन्द्रियकामस्यैकादशाक्षरा
त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुगिन्द्रियाव्यैव भवति पञ्चदशारत्निभ्रातृव्यवतः
पञ्चदशो वज्रो भ्रातृव्याभिभूत्यै सप्तदशारत्निं प्रजाकामस्य सप्तदशः
प्रजापतिः प्रजापतेरास्या एकविंशत्यरत्निं प्रतिष्ठाकामस्यैक-
विंशः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या अष्टाश्रिर्भवत्यष्टाक्षरा गायत्री
तेजो गायत्री गायत्री यज्ञमुखं तेजसैव गायत्रिया यज्ञमुखेन
सम्मितः॥ (१८)

जुषे सतेजसमनक्षसङ्गं बहुशाखं वृक्षेदेष वै यज्ञ उपैन्मुत्तरो यज्ञ आस्या एकान्नविंशतिश्च॥ [३]

पृथिव्यै त्वान्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वेत्याहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः
प्रोक्षति परांश्च प्रोक्षति पराडिव हि सुवर्गो लोकः क्रूरमिव वा
एतत्करोति यत्खनन्त्यपोव नयति शान्त्यै यवमतीरव नयत्यूर्ग्वै यवो
यजमानेन यूपः सम्मितो यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्ज
दधाति (१९)

पितृणां सदनमसीति बर्हिरव स्तृणाति पितृदेवत्य १५
ह्येतद्यन्निखातं यद्वर्हिरनवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवत्यो निखातः

स्याद्वर्हिरवस्तीर्य॑ मिनोत्यस्यामेवैन॑म्मिनोति॒ यूपशकलमवा॑स्यति॒
सते॑जसमेवैन॑म्मिनोति॒ देवस्त्वा॑ सवि॒ता मध्वा॑न॒क्तित्या॑ह॒
तेज॑सैवैन॑मनक्ति॒ सुपिप्प॒लाभ्य॒स्त्वौष॑धीभ्य॒ इति॑ च॒षालं॒ प्रति॑ (२०)

मुञ्च॒ति तस्मा॑च्छी॒रष॒त ओष॑धयः॒ फलं॑ गृह्णन्त्यनक्ति॒
तेजो॑ वा आज्यं॒ यज॑मानेनाग्नि॒ष्ठाश्रिः॒ सम्मि॑ता॒ यद॑ग्नि॒ष्ठा-
मश्रि॑मनक्ति॒ यज॑मानमेव॒ तेज॑सानत्तद्यान्तम॑नत्तद्यान्तमेव॒ यज॑मानं
तेज॑सानक्ति॒ सर्व॑तः॒ परि॑ मृश॒त्यप॑रिवर्गमेवास्मिन्तेजो॑ दधात्युद्वि॒वश्
स्तभा॒नान्तरि॑क्षं॒ पृणे॑त्याहृषां॒ लो॒कानां॒ विधृ॑त्यै वैष्ण॒व्यर्चा॑ (२१)

कल्प॒यति॒ वैष्ण॒वो वै दे॒वत॑या॒ यूपः॒ स्वयै॑वैन॑ दे॒वत॑या कल्पयति॒
द्वाभ्या॑ कल्पयति॒ द्वि॒पाद्यज॑मानः॒ प्रति॑ष्ठित्यै॒ यं का॒मये॑त॒ तेज॑सैनं
दे॒वता॑भिरिन्द्रि॒येण॒ व्य॑र्धयेय॒मित्य॑ग्नि॒ष्ठां तस्या॑श्रि॒माह॑वनीया॒दित्थं॑
वेत्थं॑ वाति॒ नाव॑येत्तेज॑सैवैन॑ दे॒वता॑भिरिन्द्रि॒येण॒ व्य॑र्धयति॒ यं
का॒मये॑त॒ तेज॑सैनं॒ दे॒वता॑भिरिन्द्रि॒येण॒ सम॑र्धयेय॒मिति॑ (२२)

अ॒ग्नि॒ष्ठां तस्या॑श्रि॒माह॑वनीयेन॒ सम्मि॑नुया॒त्तेज॑सैवैन॑
दे॒वता॑भिरिन्द्रि॒येण॒ सम॑र्धयति॒ ब्रह्म॑वनिं॒ त्वा क्षत्र॑वनि॒मित्या॑ह
यथा॒यजु॑रे॒वैतत्प॑रि॒ व्य॑यत्यू॒र्ग्वै र॑शना॒ यज॑मानेन॒ यूपः॒ सम्मि॑तो
यज॑मानमे॒वोर्जा॑ सम॑र्धयति॒ नाभि॑द॒घ्ने परि॑ व्ययति॒ नाभि॑द॒घ्न
ए॒वास्मा॑ ऊ॒र्ज द॑धाति॒ तस्मा॑न्नाभि॒द॒घ्न ऊ॒र्जा भु॑ञ्जते॒ यं
का॒मये॑तो॒र्जेन॑म् (२३)

व्यर्धयेयमित्यूर्ध्वा वा तस्यावाचीं वावोहेदूर्जैवैनं व्यर्धयति यदि
 कामयेत वर्षुकः पर्जन्यः स्यादित्यवाचीमवोहेद्वृष्टिमेव नि यच्छति
 यदि कामयेतावर्षुकः स्यादित्यूर्ध्वामुदूहेद्वृष्टिमेवोद्यच्छति पितॄणां
 निखातम्मनुष्याणामूर्ध्वं निखातादा रशनाया ओषधीनां रशना
 विश्वेषाम् (२४)

देवानामूर्ध्वं रशनाया आ चषालादिन्द्रस्य चषालं
 साध्यानामतिरिक्तं स वा एष सर्वदेवत्यो यद्वूपो यद्वूपम्मिनोति
 सर्वा एव देवताः प्रीणाति यज्ञेन वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्त-
 ऽमन्यन्त मनुष्या नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते यूपेन योपयित्वा सुवर्गं
 लोकमायन्तमृषयो यूपेनैवानु प्राजानन्तद्वूपस्य यूपत्वम् (२५)

यद्वूपम्मिनोति सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै पुरस्तान्मिनोति
 पुरस्ताद्धि यज्ञस्य प्रज्ञायतेऽप्रज्ञातं हि तद्यदतिपन्न आहुरिदं
 कार्यमासीदिति साध्या वै देवा यज्ञमत्यमन्यन्त तान् यज्ञो
 नास्पृशत्तान् यद्यज्ञस्यातिरिक्तमासीत्तदस्पृशदतिरिक्तं वा
 एतद्यज्ञस्य यदग्नावग्निममथित्वा प्रहरत्यतिरिक्तमेतत् (२६)

यूपस्य यदूर्ध्वं चषालात्तेषां तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति
 देवा वै सः स्थिते सोमे प्र सुचोहरन् यूपं तैऽमन्यन्त यज्ञवेशसं
 वा इदं कुर्म इति ते प्रस्तरं सुचान्निष्करणमपश्यन्स्वरुं
 यूपस्य सः स्थिते सोमे प्र प्रस्तरं हरति जुहोति

स्वरुमयज्ञवेशसाय॥ (२७)

दधाति प्रत्यृचा समर्धयेयमित्यूजैः विश्वेषां यूपत्वमतिरिक्तमेतद्विचत्वारिंशच्च॥ [४]

साध्या वै देवा अस्मिँल्लोक आसन्नान्यत्किञ्चन मिषत्ते-
ऽग्निमेवाग्नये मेधायालभन्त न ह्यन्यदालभ्यमविन्दन्ततो वा इमाः
प्रजाः प्राजायन्त यदग्नावग्निम्मथित्वा प्रहरति प्रजानां प्रजननाय
रुद्रो वा एष यदग्निर्यजमानः पशुर्यत्पशुमालभ्याग्निम्मन्थेद्रुद्राय
यजमानम् (२८)

अपि दध्यात्प्रमायुकः स्यादथो खल्वाहुरग्निः सर्वा देवता
हविरेतद्यत्पशुरिति यत्पशुमालभ्याग्निम्मन्थति हव्यायैवासन्नाय
सर्वा देवता जनयत्युपाकृत्यैव मन्थ्यस्तन्नेवालब्धं नेवानालब्धमग्नेर्जनि
वृषणौ स्थ इत्याहु वृषणौ (२९)

ह्येतावुर्वश्यस्यायुरसीत्याह मिथुनत्वाय घृतेनाक्ते वृषणं
दधाथामित्याहु वृषणं ह्येते दधाते ये अग्निङ्गायत्रं छन्दोऽनु
प्र जायस्वेत्याहु छन्दोभिरेवैनं प्र जनयत्यग्नये मथ्यमानायानु
ब्रूहीत्याह सावित्रीमृचमन्वाह सवितृप्रसूत एवैनम्मन्थति जातायानु
ब्रूहि (३०)

प्रह्रियमाणायानु ब्रूहीत्याहु काण्डेकाण्ड एवैनं क्रियमाणे
समर्धयति गायत्रीः सर्वा अन्वाह गायत्रछन्दा वा अग्निः स्वेनैवैनं
छन्दसा समर्धयत्यग्निः पुरा भवत्यग्निम्मथित्वा प्र हरति तौ

सम्भवन्तौ यजमानमभि सम्भवतो भवतं नः समनसावित्याह
 शान्त्यै प्रहृत्य जुहोति जातायैवास्मा अन्नमपि दधात्याज्येन
 जुहोत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यदाज्यं प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयत्यथो
 तेजसा॥ (३१)

यजमानमाह वृषणौ जातायानुब्रूह्यष्टादश च॥ [५]

इषे त्वेति बर्हिरा दत्त इच्छतं इव ह्येष यो यजत
 उपवीरसीत्याहोप ह्येनानाकरोत्युपो देवान्दैवीर्विशः प्रागुरित्याह
 दैवीरह्येता विशः सतीर्देवानुपयन्ति वहीरुशिज इत्याहर्त्विजो वै
 वह्य उशिजस्तस्मादेवमाह बृहस्पते धारया वसूनीति (३२)

आह ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै पशूनं रुन्धे
 हव्या तै स्वदन्तामित्याह स्वदयत्येवैनान्देवं त्वष्टर्वसुं रण्वेत्याह
 त्वष्टा वै पशूनामिथुनानां रूपकृद्रूपमेव पशुर्षु दधाति रेवती
 रमध्वमित्याह पशवो वै रेवतीः पशूनेवास्मै रमयति देवस्य त्वा
 सवितुः प्रसव इति (३३)

रशनामा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि
 देवानामध्वर्यू आस्तां पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्या ऋतस्य त्वा
 देवहविः पाशेना रभ इत्याह सत्यं वा ऋतं सत्येनैवैनमृतेना
 रभतेऽक्षण्या परि हरति वध्यं हि प्रत्यश्च प्रतिमुञ्चन्ति व्यावृत्त्यै
 धर्षा मानुषानिति नि युनक्ति धृत्या अद्भ्यः (३४)

त्वौषधीभ्यः प्रोक्षामीत्याहाह्यो ह्येष ओषधीभ्यः सम्भवति
 यत्पशुरपाम्पेरुरसीत्याह्येष ह्यपाम्पाता यो मेधायारभ्यते स्वात्तं
 चिथ्सदेव ५ हव्यमापो देवीः स्वदतैनमित्याह स्वदयत्येवैनमुपरिष्ठात्प्रो
 करोति पाययत्यन्तरत एवैनम्मेध्यं करोत्यधस्तादुपोक्षति सर्वत
 एवैनम्मेध्यं करोति॥ (३५)

वसूनिर्तिं प्रसव इत्यर्धोऽन्तरत एवैनन्दशं च॥ [६]

अग्निना वै होत्रा देवा असुरानभ्यभवन्नग्रये समिध्यमानायानु
 ब्रूहीत्याह भ्रातृव्याभिभूत्यै सप्तदशं सामिधेनीरन्वाह सप्तदशः
 प्रजापतिः प्रजापतेराप्त्यै सप्तदशान्वाह द्वादशं मासाः पञ्चर्तवः स
 संवत्सरः संवत्सरं प्रजा अनु प्र जायन्ते प्रजानां प्रजननाय देवा वै
 सामिधेनीरनूच्य यज्ञं नान्वपश्यन्त्स प्रजापतिस्तूष्णीमाधारम् (३६)

आधारयत्ततो वै देवा यज्ञमन्वपश्यन् यत्तूष्णीमाधारमाधारयति
 यज्ञस्यानुख्यात्या असुरेषु वै यज्ञ आसीत्तं देवास्तूष्णी ५ होमेनावृजत
 यत्तूष्णीमाधारमाधारयति भ्रातृव्यस्यैव तद्यज्ञं वृद्धे परिधीन्त्सम्मांष्टि
 पुनात्येवैनात्रिस्त्रिः सम्मांष्टि त्र्यावृद्धि यज्ञोऽथो रक्षंसामपहत्यै
 द्वादशं सम्पद्यन्ते द्वादश (३७)

मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा
 उप दधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै शिरो वा एतद्यज्ञस्य
 यदाधारोऽग्निः सर्वा देवता यदाधारमाधारयति शीर्षत एव यज्ञस्य

यजमानः सर्वा देवता अव रुन्धे शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाधार
आत्मा पशुराधारमाधार्य पशुः समनत्तयात्मन्नेव यज्ञस्य (३८)

शिरः प्रति दधाति सं ते प्राणो वायुना गच्छतामित्याह
वायुदेवत्यो वै प्राणो वायावेवास्य प्राणं जुहोति सं यज्ञत्रैरङ्गानि
सं यज्ञपतिराशिषेत्याह यज्ञपतिमेवास्यशिषं गमयति विश्वरूपो
वै त्वाष्ट्र उपरिष्ठात्पशुमभ्यवमीत्तस्मादुपरिष्ठात्पशोर्नाव द्यन्ति
यदुपरिष्ठात्पशुः समनक्ति मेध्यमेव (३९)

एनं करोत्यृत्विजो वृणीते छन्दांस्येव वृणीते सप्त वृणीते
सप्त ग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः सप्त छन्दांस्युभयस्यावरुद्ध्या
एकादश प्रयाजान् यजति दश वै पशोः प्राणा आत्मैकादशो
यावानेव पशुस्तम्प्र यजति वृषामेकः परि शय आत्मैवात्मानं
परि शये वज्रो वै स्वधितिर्वज्रो यूपशकलो घृतं खलु वै देवा
वज्रं कृत्वा सोममघ्नन्धृतेनाक्तौ पशं त्रायेथामित्याह वज्रेणैवेनं वशं
कृत्वा लभते॥ (४०)

आधारम्वद्यन्ते द्वादशात्मन्नेव यज्ञस्य मेध्यमेव खलु वा अष्टादश च॥ [७]

पर्यग्नि करोति सर्वहुतमेवेनं करोत्यस्कन्दायास्कन्नः हि
तद्यद्धुतस्य स्कन्दति त्रिः पर्यग्नि करोति त्र्यावृद्धि यज्ञो-
ऽथो रक्षसामपहत्यै ब्रह्मवादिनो वदन्त्यन्वारभ्यः पशू (३)
नान्वारभ्या (३) इति मृत्यवे वा एष नीयते यत्पशुस्तं यदन्वारभेत

प्र॒मायु॑को यज॑मानः स्या॒दथो॑ ख॒ल्व्वाहुः॑ सुव॒र्गाय॑ वा ए॒ष लो॒काय॑
नीय॑ते यत् (४१)

प॒शुरि॑ति यन्ना॒न्वार॑भेत सुव॒र्गाल्लो॒काद्यज॑मानो हीयेत
वपा॒श्रप॑णीभ्याम॒न्वार॑भते तन्नेवा॒न्वार॑ब्धं नेवान॑न्वार॒ब्धमु॒प प्रेष्य॑
होत॑र॒हव्या॑ दे॒वेभ्य॑ इत्या॑हेषितः॒ हि कर्म॑ क्रियते रेव॑तीर्य॒ज्ञप॑तिं
प्रि॒यधा॑ वि॒शते॑त्या॒ह यथा॑य॒जुरे॒वैतद॑ग्निना॒ पुर॑स्ता॒देति॑ रक्ष॑साम॒पह॑त्यै
पृथि॒व्याः स॒म्पृचः॑ पा॒हीति॑ ब॒र्हिः (४२)

उपा॑स्य॒त्यस्क॑न्दा॒यास्क॑न्नः॒ हि तद्य॑द्व॒र्हिषि॑ स्कन्द॒त्यथो॑
ब॒र्हिष॑दमे॒वैनं॑ करोति॒ परा॑डा वर्ततेऽध्व॒र्युः प॒शोः सं॒ज्ञप्य॑मा॒नात्प॒शुभ्य॑
ए॒व तन्नि॑ हु॒त आ॒त्मनो॑ना॒व्रस्का॑य गच्छ॑ति श्रियं प्र प॒शूना॑प्नोति
य ए॒वं वेद॑ प॒श्चाल्लो॑का वा ए॒षा प्रा॒च्युदा॑नीयते यत्पत्नी॒ नम॑स्त
आता॑नेत्या॒हादि॑त्यस्य॒ वै र॒श्मयः॑ (४३)

आ॒ता॒नास्ते॒भ्य ए॒व नम॑स्करोत्यन॒र्वा प्रे॒हीत्या॑ह॒ भ्रातृ॑व्यो
वा अ॒र्वा भ्रातृ॑व्यापनु॒त्त्यै घृ॒तस्य॑ कु॒ल्याम॑नु॒ सह॑ प्र॒जया॑ सह
रा॒यस्पोषे॑णेत्या॒हाशि॑षमे॒वैता॑मा शा॑स्त॒ आपो॑ दे॒वीः शु॒द्धायु॑व॒
इत्या॑ह यथा॑य॒जुरे॒वैतत्॥ (४४)

लो॒काय॑ नीयते यद्व॒र्ही र॒श्मयः॑ स॒तत्रि॑ंशच्च॥ [८]

प॒शोर्वा॑ आल॑ब्धस्य प्रा॒णाञ्छु॑गृच्छति वाक्त् आ प्या॑यतां
प्रा॒णस्त॒ आ प्या॑यता॒मित्या॑ह प्रा॒णेभ्य॑ ए॒वास्य॑ शुचः॒ शम॑यति

सा प्राणेभ्योऽधि पृथिवीः शुक्ल विंशति शमहोभ्यामिति नि
नयत्यहोरात्राभ्यामेव पृथिव्यै शुचः शमयत्योषधे त्रायस्वेनः
स्वधिते मेनः हिः सीरित्याह वज्रो वै स्वधितिः (४५)

शान्त्यै पार्श्वत आच्छाति मध्यतो हि मनुष्या आच्छान्ति
तिरश्चीनमा च्छात्यनूचीनः हि मनुष्या आच्छान्ति व्यावृत्त्यै
रक्षसाम्भागोऽसीति स्थविमतो बर्हिरक्कापास्यत्यस्त्रैव रक्षाः सि
निरवदयत इदमहः रक्षोऽधमं तमो नयामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं च
वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव (४६)

द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तावुभावधमं तमो नयतीषे त्वेति
वपामुत्खिदतीच्छत इव ह्येष यो यजते यदुपतृन्धाद्रुद्रोऽस्य
पशून्धातुकः स्याद्यन्नोपतृन्धादयता स्यादन्ययोपतृणत्यन्यया न
धृत्यै घृतेन द्यावापृथिवी प्रोर्ण्वाथामित्याह द्यावापृथिवी एव
रसेनानुक्त्यर्छिन्नः (४७)

रायः सुवीर इत्याह यथायजुरेवैतत्कूरमिव वा एतत्करोति
यद्वपामुत्खिदत्युर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याह शान्त्यै प्र वा एषो-
ऽस्माल्लोकाच्च्यवते यः पशुम्मृत्यवे नीयमानमन्वारभते वपाश्रपणी
पुनरन्वारभतेऽस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यग्निना पुरस्तादेति
रक्षसामपहत्या अथो देवता एव हव्येन (४८)

अन्वेति नान्तममङ्गारमति हरेद्यदन्तममङ्गारमतिहरेद्देवता

अतिं मन्येत् वायो वीहिं स्तो॒काना॒मित्या॑ह॒ तस्मा॒द्विभ॑क्ताः स्तो॒का
अव॑ प॒द्यन्तेऽग्रं॑ वा ए॒तत्प॑शूनां यद्व॒पाग्र॑मोष॒धीना॒म्ब॒र्हिर॑ग्रेणै॒वाग्र॑
सम॑र्धयत्यथो ओष॒धीष्वे॒व प॒शून्प्रति॑ ष्ठापयति॒ स्वाहा॑कृतीभ्यः
प्रेष्येत्या॑ह (४९)

य॒ज्ञस्य॒ समि॑ष्ट्यै प्राणापा॒नौ वा ए॒तौ प॑शूनां यत्पृषदा॒ज्यमा॒त्मा
व॒पा पृषदा॒ज्यम॑भिघार्य॒ व॒पाम॒भि घा॑रयत्या॒त्मन्ने॒व प॑शूना॒म्प्राणापा॒नौ
द॒धाति॒ स्वाहो॑र्ध्वन॒भस॑म्मारु॒तं गच्छ॑त॒मित्या॑होर्ध्वन॒भा ह स्म॒ वै
मा॑रु॒तो दे॒वानां॑ व॒पाश्र॑पणी॒ प्रह॑रति॒ तेनै॒वैने॒ प्र ह॑रति॒ विषू॑ची॒ प्र
ह॑रति॒ तस्मा॒द्विष्व॑श्चौ प्राणापा॒नौ॥ (५०)

स्वर्धितिश्चैवाच्छिन्नो हव्येनेष्येत्याह पद्वत्वारि९शच्च॥ [९]

प॒शुमा॒लभ्य॑ पुरो॒डाशं॑ निर्व॑पति॒ समे॑धमे॒वैन॒मा ल॑भते व॒पया॑
प्र॒चर्य॑ पुरो॒डाशे॑न॒ प्र च॑रत्यू॒र्ग्वै पुरो॒डाश॑ ऊ॒र्जमे॒व प॑शूना॒म्मध्य॑तो
द॒धात्यथो॑ प॒शोरे॒व छि॑द्रमपि॒ दधा॑ति पृषदा॒ज्यस्यो॑प॒हत्य॒ त्रिः
पृच्छ॑ति श्रु॒तः ह॒वीः (३) श॑मित॒रिति॑ त्रिष॒त्या हि॑ दे॒वा योऽश्रु॑तः
श्रु॒तमा॑ह॒ स ए॒नसा॑ प्राणापा॒नौ वा ए॒तौ प॑शूनाम् (५१)

यत्पृषदा॒ज्यम्प॒शोः खलु॑ वा आल॑ब्धस्य॒ हृद॑यमा॒त्माभि॑
समे॑ति॒ यत्पृषदा॒ज्येन॒ हृद॑यम॒भिघा॑रयत्या॒त्मन्ने॒व प॑शूना॒म्प्राणापा॒नौ
द॒धाति॒ प॒शुना॒ वै दे॒वाः सु॒वर्गं॑ लो॒कमा॑यन्ते॒ऽमन्य॑न्त मनु॒ष्या
नोऽन्वा॑भविष्यन्तीति॒ तस्य॒ शिर॑श्छित्त्वा मेधं प्रा॒क्षार॑यन्त्स

प्रक्षोऽभवत्तत्प्रक्षस्यं प्रक्षत्वं यत्प्रक्षशाखोत्तरबर्हिर्भवति
समैधस्यैव (५२)

पशोरवं द्यति पशुं वै ह्रियमाणं रक्षास्यनु सचन्तेऽन्तरा
यूपं चाहवनीयं च हरति रक्षसामपहत्यै पशोर्वा आलब्धस्य मनोऽप
क्रामति मनोतायै हविषोऽवदीयमानस्यानु ब्रूहीत्याह मन एवास्याव
रुन्ध एकादशावदानान्यव द्यति दश वै पशोः प्राणा आत्मैकादशो
यावानेव पशुस्तस्याव (५३)

द्यति हृदयस्याग्रेऽव द्यत्यथ जिह्वाया अथ वक्षसो यद्वै
हृदयेनाभिगच्छति तज्जिह्वाया वदति यज्जिह्वाया वदति तदुरसोऽधि
निर्वदत्येतद्वै पशोर्यथापूर्वं यस्यैवमवदाय यथाकाममुत्तरेषामवद्यति
यथापूर्वमेवास्य पशोरवत्तम्भवति मध्यतो गुदस्याव द्यति मध्यतो
हि प्राण उत्तमस्याव द्यति (५४)

उत्तमो हि प्राणो यदीतरं यदीतरमुभयमेवाजामि जायमानो
वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवा जायते ब्रह्मचर्येण र्षिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः
प्रजया पितृभ्य एष वा अनृणो यः पुत्री यज्वा ब्रह्मचारिवासी
तदवदानैरेवाव दयते तदवदानानामवदानत्वन्देवासुराः संयत्ता
आसन्ते देवा अग्निमब्रुवन्त्वया वीरेणासुरानभि भवामेति (५)

सोऽब्रवीद्वरं वृणै पशोरुद्धारमुद्धरा इति स एतमुद्धारमुदहरत
दोः पूर्वार्धस्य गुदममध्यतः श्रोणि जघनार्धस्य ततो देवा

अभ॑वन्परा॒सुरा॑ यत्र्य॒ङ्गाणा॒॑ सम॒व॒द्यति॑ भ्रातृ॒व्याभि॑भूत्यै
भव॑त्या॒त्मना॑ परा॒स्य भ्रातृ॒व्यो भव॑त्यक्ष्ण॒याव॑ द्यति॒ तस्मा॑दक्ष्ण॒या
प॒शवो॑ऽङ्गा॒नि प्र ह॑रन्ति॒ प्रति॑ष्ठित्यै॥ (५६)

एतौ पशूना॑ स॒म॒ध॒स्येव॑ तस्यावौ॑त॒मस्याव॑ द्यतीति॒ पञ्च॑चत्वारि॑शच्च॥ [१०]

मेद॑सा॒ स्रुचौ॑ प्रोर्णो॑ति॒ मेदो॑रूपा॒ वै प॒शवो॑ रू॒पमे॒व प॒शुषु॑ दधाति
यूष॑न्न॒व॒धाय॑ प्रोर्णो॑ति॒ रसो॑ वा ए॒ष प॑शूनां यद्व॒ रस॑मे॒व प॒शुषु॑ दधाति
पा॒र्श्वेन॑ वसा॒होम॑म्प्र यौति॒ मध्यं॑ वा ए॒तत्प॑शूनां यत्पा॒र्श्वे रस॑ ए॒ष
प॑शूनां यद्वसा॒ यत्पा॒र्श्वेन॑ वसा॒होम॑म्प्रयौति॒ मध्य॑त ए॒व प॑शूना॑ रस॑
दधाति॒ घ्नन्ति॑ (५७)

वा ए॒तत्प॑शुं यत्सं॑ज्ञ॒पय॑न्त्यैन्द्रः खलु॒ वै दे॒वत॑या प्रा॒ण ऐन्द्रो॑-
ऽपान॑ ऐन्द्रः प्रा॒णो अ॒ङ्गे अ॒ङ्गे नि दै॑ध्य॒दित्या॑ह प्राणापा॒नावे॒व प॒शुषु॑
दधाति॒ देव॑ त्वष्ट॒र्भूरि॑ ते स॑ रस॑मे॒त्वित्या॑ह त्वाष्ट्रा॒ हि दे॒वत॑या प॒शवो॑
विषु॑रूपा॒ यत्सल॑क्ष्माणो॒ भव॑थेत्या॒ह विषु॑रूपा॒ ह्येते॑ सन्तः॒ सल॑क्ष्माण
ए॒तर्हि॑ भव॑न्ति दे॒वत्रा॑ यन्त॑म् (५८)

अव॑से सखा॒योऽनु॑ त्वा मा॒ता पि॒तरो॑ मद॒न्त्वित्या॑हानु॒मतमे॒वैन॑म्मा
पि॒त्रा सु॑व॒र्गं लो॒कं ग॑मयत्य॒र्ध॒र्चे व॑सा॒होमं॑ जु॒होत्य॑सौ वा अ॒र्ध॒र्च
इ॒यम॑र्ध॒र्च इ॒मे ए॒व रस॑ेनानक्ति॒ दिशो॑ जु॒होति॑ दिश॑ ए॒व
रस॑ेनान॒क्त्यथो॑ दि॒ग्भ्य ए॒वोर्ज॑ रस॑मव॒ रुन्धे॑ प्राणापा॒नौ वा ए॒तौ
प॑शूनां यत्पृषदा॒ज्यं वा॑नस्प॒त्याः खलु॑ (५९)

वै देवतया पशवो यत्पृषदाज्यस्योपहृत्याह वनस्पतयेऽनु
 ब्रूहि वनस्पतये प्रेष्येति प्राणापानावेव पशुषु दधात्यन्यस्यान्यस्य
 समवत्तः समवद्यति तस्मान्नानारूपाः पशवो यूष्णोप सिञ्चति
 रसो वा एष पशूनां यद्य रसमेव पशुषु दधातीडामुप ह्वयते पशवो
 वा इडां पशूनेवोप ह्वयते चतुरुप ह्वयते (६०)

चतुष्पादो हि पशवो यं कामयेतापशुः स्यादित्यमेदस्कं तस्मा
 आ दध्यान्मेदोरूपा वै पशवो रूपेणैवैनम्पशुभ्यो निर्भजत्यपशुरेव
 भवति यं कामयेत पशुमान्स्यादिति मेदस्वत्तस्मा आ
 दध्यान्मेदोरूपा वै पशवो रूपेणैवास्मै पशूनव रुन्धे पशुमानेव
 भवति प्रजापतिर्यज्ञमसृजत स आज्यम् (६१)

पुरस्तादसृजत पशुम्मध्यतः पृषदाज्यम्पश्चात्तस्मादाज्येन
 प्रयाजा इज्यन्ते पशूनां मध्यतः पृषदाज्येनानूयाजास्तस्मादेतन्मिश्रमि
 पश्चात्सृष्टः ह्येकादशानूयाजान् यजति दश वै पशोः
 प्राणा आत्मैकादशो यावानेव पशुस्तमनु यजति घन्ति वा
 एतत्पशुं यत्संज्ञपयन्ति प्राणापानौ खलु वा एतौ पशूनां
 यत्पृषदाज्यं यत्पृषदाज्येनानूयाजान् यजति प्राणापानावेव पशुषु
 दधाति॥ (६२)

घन्ति यन्तं खलु चतुरुप ह्वयत आज्यं यत्पृषदाज्येन पद॥ [११]

यज्ञेन ता उपयद्धिदेवा वै यज्ञमाग्नीध्रे ब्रह्मवादिनः सत्त्वै देवस्य ग्रावाणं प्राण उपाःश्वग्रा देवा वा
 उपाःशो वाग्वै मित्रं यज्ञस्य बृहस्पतिर्देवा वा आग्रयणाग्रानेकादश॥ [१२] यज्ञेन लोके

पशुमान्स्यात्सर्वान्माध्यन्दिनं वाग्वा अरिक्तानि तत्प्रजा अभ्येकपञ्चाशत्॥51॥ यज्ञेन गौरभि निर्वर्तते॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

य॒ज्ञेन॑ वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत् ता उ॑पय॒ङ्घिरे॒वासृ॑जत्
यदु॑पय॒ज उ॑पय॒जति॑ प्र॒जा ए॒व तद्य॑ज॒मानः॑ सृजते जघ॑नार्धाद॒व
द्यति॑ जघ॑नार्धाद्धि प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते स्थवि॒म॒तोऽव॑ द्यति स्थवि॒म॒तो
हि प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्तेऽस॒म्भिन्द॑न्न॒व द्यति॑ प्रा॒णाना॑मस॒म्भेदा॑य न
प॒र्याव॑र्तयति यत्प॒र्याव॑र्तयेदुदा॒वर्तः॑ प्र॒जा ग्राह॑कः स्यात्समु॒द्रं ग॑च्छ
स्वाहे॑त्या॒ह रेतः॑ (१)

ए॒व तद्ध॑धात्य॒न्तरि॑क्षं गच्छ॒ स्वाहे॑त्या॒हान्तरि॑क्षे॒णैवास्मै॑ प्र॒जाः
प्र ज॑नयत्य॒न्तरि॑क्षं ह्यनु॑ प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते दे॒वः स॑वि॒तारं॑ गच्छ
स्वाहे॑त्या॒ह सवि॑तृप्रसूत ए॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र ज॑नयत्य॒होरा॒त्रे ग॑च्छ
स्वाहे॑त्या॒हाहोरा॒त्राभ्या॑मे॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र ज॑नयत्य॒होरा॒त्रे ह्यनु॑ प्र॒जाः
प्र॒जाय॑न्ते मि॒त्रावरु॑णौ गच्छ॒ स्वाहा॑ (२)

इत्या॑ह प्र॒जास्वे॒व प्रजा॑तासु प्रा॒णापा॑नौ द॒धाति॑ सोमं गच्छ
स्वाहे॑त्या॒ह सौम्या॑ हि दे॒वत॑या प्र॒जा य॒ज्ञं ग॑च्छ॒ स्वाहे॑त्या॒ह प्र॒जा ए॒व
य॒ज्ञियाः॑ करोति छन्दा॑सि गच्छ॒ स्वाहे॑त्या॒ह प॒शवो॑ वै छन्दा॑सि
प॒शूने॒वाव॑ रुन्धे द्या॒वापृ॑थि॒वी ग॑च्छ॒ स्वाहे॑त्या॒ह प्र॒जा ए॒व प्रजा॑ता

द्यावापृथिवीभ्यामुभयतः परि गृह्णाति नभः (३)

दिव्यं गच्छ स्वाहेत्याह प्रजाभ्य एव प्रजाताभ्यो वृष्टिं नि
यच्छत्यग्निं वैश्वानरं गच्छ स्वाहेत्याह प्रजा एव प्रजाता अस्यां
प्रति स्थापयति प्राणानां वा एषोऽव द्यति योऽव द्यति गुदस्य मनो मे
हार्दि यच्छेत्याह प्राणानेव यथास्थानमुप ह्वयते पशोर्वा आलम्बस्य
हृदयं शुगच्छति सा हृदयशूलम् (४)

अभि समेति यत्पृथिव्यां हृदयशूलमुद्वासयेत्पृथिवीं
शुचार्पयेद्यदप्स्वपः शुचार्पयेच्छुष्कस्य चार्द्रस्य च सन्धावुद्वासयत्युभयं
शान्त्यै यं द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवैनमर्पयति॥ (५)

रेतो मित्रावरुणौ गच्छ स्वाहा नभो हृदयशूलं द्वात्रिंशच्च॥ [१]

देवा वै यज्ञमाग्नीध्रे व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत तदब्रुवन्वसंतु
नु न इदमिति तद्वसतीवरीणां वसतीवरित्वम् तस्मिन्प्रातर्न
समंशक्नुवन्तदप्सु प्रावेशयन्ता वसतीवरीरभवन्वसतीवरीर्गृह्णाति
यज्ञो वै वसतीवरीर्यज्ञमेवारभ्य गृहीत्वोप वसति यस्यागृहीता
अभि निम्रोचेदनाब्धोऽस्य यज्ञः स्यात् (६)

यज्ञं वि च्छिन्द्याज्योतिष्या वा गृहीयाद्धिरण्यं वावधाय
सशुक्राणामेव गृह्णाति यो वा ब्राह्मणो बहुयाजी तस्य
कुम्भ्यानां गृहीयात्स हि गृहीतवसतीवरीको वसतीवरीर्गृह्णाति
पशवो वै वसतीवरीः पशूनेवारभ्य गृहीत्वोप वसति यदन्वीपं

तिष्ठन्गृह्णीयान्निर्मागुका अस्मात्पशवः स्युः प्रतीपं तिष्ठन्गृह्णाति
प्रतिरुध्यैवास्मै पशून्गृह्णातीन्द्रः (७)

वृत्रमहन्सो ऽपो ऽभ्यग्मियत् तासां यन्मेध्यं यज्ञियं
सदैवमासीत्तदत्यमुच्यत् ता वहन्तीरभवन्वहन्तीनां गृह्णाति या
एव मेध्या यज्ञियाः सदैवा आपस्तासामेव गृह्णाति नान्तमा
वहन्तीरतीयाद्यदन्तमा वहन्तीरतीयाद्यज्ञमति मन्येत न स्थावराणां
गृह्णीयाद्वरुणगृहीता वै स्थावरा यथ्स्थावराणां गृह्णीयात् (८)

वरुणेनास्य यज्ञं ग्राहयेद्यद्वै दिवा भवत्यपो रात्रिः प्र
विंशति तस्मात्ताम्रा आपो दिवा ददृश्रे यन्नक्तम्भवत्यपोऽहः प्र
विंशति तस्माच्चन्द्रा आपो नक्तं ददृश्रे छायायै चातपंतश्च संधौ
गृह्णात्यहोरात्रयोरेवास्मै वर्णं गृह्णाति हविष्मंतीरिमा आप इत्याह
हविष्कृतानामेव गृह्णाति हविष्मा अस्तु (९)

सूर्य इत्याह सशुक्राणामेव गृह्णात्यनुष्टुभां गृह्णाति वाग्वा
अनुष्टुग्वाचैवैनाः सर्वया गृह्णाति चतुष्पदयर्चा गृह्णाति त्रिः सादयति
सप्त सम्पद्यन्ते सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी पशून्ेवाव रुन्धेऽस्मै
वै लोकाय गार्हपत्य आ धीयतेऽमुष्मा आहवनीयो यद्गार्हपत्य
उपसादयेदस्मिंल्लोके पशुमान्थस्याद्यदाहवनीयेऽमुष्मिन् (१०)

लोके पशुमान्थस्यादुभयोरुप सादयत्युभयोरेवैनं लोकयोः

पशुमन्तं करोति सर्वतः परिं हरति रक्षसामपंहत्या
 इन्द्राग््नियोर्भागधेयीः स्थेत्याह यथायजुरेवैतदाग्नीध्रं उपं
 वासयत्येतद्वै यज्ञस्यापराजितं यदाग्नीध्रं यदेव यज्ञस्यापराजितं
 तदेवैना उपं वासयति यतः खलु वै यज्ञस्य विततस्य न
 क्रियते तदनु यज्ञः रक्षास्यैव चरन्ति यद्वहन्तीनां गृह्णाति
 क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य शये रक्षसामनन्ववचाराय न ह्येता
 ईलयन्त्या तृतीयसवनात्परिं शेरे यज्ञस्य सन्तत्यै॥ (११)

स्यादिन्द्रो गृह्णीयादस्त्वमुष्मिन्क्रियते षड्विंशतिश्च॥ [२]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा अध्वर्युः स्याद्यः सोममुपावहरन्सर्वाभ्यं
 देवताभ्यं उपावहरेदिति हृदे त्वेत्याह मनुष्येभ्य एवैतेन करोति
 मनसे त्वेत्याह पितृभ्य एवैतेन करोति दिवे त्वा सूर्याय त्वेत्याह
 देवेभ्य एवैतेन करोत्येतावतीर्वै देवतास्ताभ्यं एवैनं सर्वाभ्यं
 उपावहरति पुरा वाचः (१२)

प्रवदितोः प्रातरनुवाकमुपाकरोति यावत्येव वाक्तामव
 रुन्धेऽपोऽग्नेऽभिव्याहरति यज्ञो वा आपो यज्ञमेवाभि वाचं वि
 सृजति सर्वाणि छन्दास्यन्वाह पशवो वै छन्दांसि पशून्वाव
 रुन्धे गायत्रिया तेजस्कामस्य परिं दध्यात्रिष्टुभेन्द्रियकामस्य
 जगत्या पशुकामस्यानुष्टुभां प्रतिष्ठाकामस्य पङ्क्त्या यज्ञकामस्य
 विराजान्नकामस्य शृणोत्वग्निः समिधा हवम् (१३)

म॒ इत्या॑ह सवि॒तुः प्र॑सूत ए॒व दे॒वता॑भ्यो नि॒वेद्या॒पोऽच्छै॑त्य॒प इ॒ष्य
 होत॑रित्या॒हेषि॑तः हि कर्म क्रियते मैत्रा॑वरुणस्य चमसा॒ध्वर्य॑वा
 द्र॒वेत्या॑ह मि॒त्रावरु॑णौ वा अ॒पां ने॒तारौ ताभ्या॑मे॒वैना॒ अच्छै॑ति
 दे॒वीरा॒पो अ॒पां न॒पादि॒त्याहा॑हु॒त्यैवैना॑ निष्क्रीयं गृह्णा॒त्यथो॑
 ह॒विष्कृ॑तानामे॒वाभिघृ॑तानां गृह्णाति (१४)

कार्षि॑र॒सीत्या॑ह शम॑लमे॒वासा॑मपं प्लावयति समु॒द्रस्य॑
 वोक्षि॑त्या उ॒न्नय॑ इत्या॒ह तस्मा॑द॒द्यमा॑नाः पी॒यमा॑ना आपो न
 क्षी॑यन्ते योनि॒र्वै य॒ज्ञस्य॑ चात्वा॒लं य॒ज्ञो व॑सती॒वरी॑र्होतृचम॒सं
 च॑ मैत्रावरुणचम॒सं च॑ स॒ऽस्पर्श॑ वसती॒वरी॑र्व्या॒नय॑ति य॒ज्ञस्य॑
 स॒योनि॑त्वायाथो स्वादे॒वैना॒ योनेः॑ प्र ज॑नयत्य॒ध्वर्योऽवे॑र॒पा (३)
 इत्या॑होतेम॒नन्न॑मु॒रुते॑माः प॒श्येति॑ वावैतदा॒ह यद्य॑ग्नि॒ष्टोमो॑ जुहोति
 यद्यु॒क्थ्यः परि॒धौ नि मा॑र्ष्टि॒ यद्य॑तिरा॒त्रो यजु॑र्वद॒न्प्र प॑द्यते य॒ज्ञक्र॑तूनां
 व्यावृ॑त्त्यै॥ (१५)

वा॒चो ह॑वम॒भिघृ॑तानां गृह्णा॒त्युत प॑ञ्चविंशतिश्च॥ [३]

दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒व इति॑ ग्रावा॑णमा द॑त्ते प्रसू॒त्या
 अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒हाश्विनो॑ हि दे॒वाना॑म॒ध्वर्यू॑ आस्ता॑म् पू॒ष्णो
 हस्ता॑भ्या॒मित्या॑ह यत्यै प॒शवो॑ वै सोमो॑ व्या॒न उ॑पा॒शुस॑व॒नो
 यदु॑पा॒शुस॑व॒नम॒भि मि॑मी॒ते व्या॒नमे॒व प॒शुषु॑ दधा॒तीन्द्रा॑य॒ त्वेन्द्रा॑य॒
 त्वेति॑ मिमी॒त इन्द्रा॑य॒ हि सोम॑ आ॒ह्रिय॑ते पञ्च कृ॒त्वो यजु॑षा
 मिमी॑ते (१६)

पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धे पञ्च
कृत्वस्तूष्णीन्दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव
रुन्धे श्वात्राः स्थं वृत्रतुर इत्याहैष वा अपा९ सोमपीथो य
एवं वेद नाप्स्वार्तिमार्च्छति यत्तं सोम दिवि ज्योतिरित्याहैभ्य
एवैनम् (१७)

लोकेभ्यः सम्भरति सोमो वै राजा दिशोऽभ्यध्यायत्स दिशो-
ऽनु प्राविशत्प्रागपागुदगधरागित्याह दिग्भ्य एवैन९ सम्भरत्यथो
दिश एवास्मा अव रुद्धेऽम्ब नि ष्वरेत्याह कामुका एन९ स्त्रियो
भवन्ति य एवं वेद यत्तं सोमादाभ्यं नाम जागृवीति (१८)

आहैष वै सोमस्य सोमपीथो य एवं वेद न
सौम्यामार्तिमार्च्छति घन्ति वा एतत्सोमं यदभिषुण्वन्त्य९ शूनपं
गृह्णाति त्रायत एवैनं प्राणा वा अ९ शवः पशवः सोमोऽ९ शून्पुनरपि
सृजति प्राणानेव पशुषु दधाति द्वौद्वौवपि सृजति तस्माद्वौद्वौ
प्राणाः॥ (१९)

यजुषा मिमीत एनं जागृवीति चतुश्चत्वारि९शच्च॥ [४]

प्राणो वा एष यदुपा९ शुर्यदुपा९ श्वग्रा ग्रहा गृह्यन्ते
प्राणमेवानु प्र यन्त्यरुणो हं स्माहौपवेशिः प्रातःसवन एवाहं
यज्ञ९ स९ स्थापयामि तेन ततः स९ स्थितेन चरामीत्यष्टौ
कृत्वोऽग्नेऽभि पुणोत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रमप्रातःसवनं

प्रातःसवनमेव तेनाऽऽप्रोत्येकादश कृत्वौ द्वितीयमेकादशाक्षरा
त्रिष्टुप्त्रैष्टुभ्ममाध्यंदिनम् (२०)

सवनंममाध्यंदिनमेव सवनं तेनाऽऽप्रोति द्वादश कृत्वंस्तृतीयं
द्वादशाक्षरा जगती जागंतं तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव
तेनाऽऽप्रोत्येतां ह वाव स यज्ञस्य सऽस्थितिमुवाचास्कन्दायास्कन्त्र
हि तद्यद्यज्ञस्य सऽस्थितस्य स्कन्दत्यथो खल्वाहुर्गायत्री वाव
प्रातःसवने नातिवाद इत्यनतिवादुक एनम्भ्रातृव्यो भवति य एवं
वेद तस्मादष्टावष्टौ (२१)

कृत्वौऽभिषुत्य ब्रह्मवादिनो वदन्ति पवित्रवन्तोऽन्ये ग्रहा
गृह्यन्ते किम्पवित्र उपांशुरिति वाक्पवित्र इति ब्रूयात् वाचस्पतये
पवस्व वाजिन्नित्याह वाचैवैनम्पवयति वृष्णो अंशुभ्यामित्याह
वृष्णो ह्येतावंशू यौ सोमस्य गभस्तिपूत इत्याह गभस्तिना
ह्यैनम्पवयति देवो देवानां पवित्रमसीत्याह देवो ह्येषः (२२)

सं देवानां पवित्रं येषां भागोऽसि तेभ्यस्त्वेत्याह येषां
ह्येष भागस्तेभ्य एनं गृह्णाति स्वां कृतोऽसीत्याह प्राणमेव
स्वमकृतं मधुमतीर्न इषंस्कृधीत्याह सर्वमेवास्मा इदं स्वदयति
विश्वेभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य इत्याहोभयेष्वेव
दैवमनुष्येषु प्राणान्दधाति मनस्त्वा (२३)

अद्वित्याह मनं एवाश्नुत उर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याहान्तरिक्षदेवत्यो

हि प्राणः स्वाहा॑ त्वा सुभवः॑ सूर्यायेत्या॑ह प्राणा वै स्वभवसो
देवास्तेष्वेव परोक्षं जुहोति देवेभ्यस्त्वा मरीचिपेभ्य इत्या॑हादित्यस्य
वै रश्मयो॑ देवा मरीचिपास्तेषां तद्भागधेयन्तानेव तेन प्रीणाति
यदि कामयेत॑ वरुणः पर्जन्यः (२४)

स्यादिति नीचा हस्तेन नि मृज्याद्वृष्टिमेव नि यच्छति
यदि कामयेतावरुणः स्यादित्युत्तानेन नि मृज्याद्वृष्टिमेवोद्यच्छति
यद्यभिचरेदमुं जह्यथ त्वा होष्यामीति ब्रूयादाहुतिमेवैनं प्रेप्सन्
हन्ति यदि दूरे स्यादा तमितोस्तिष्ठेत्प्राणमेवास्यानुगत्य हन्ति
यद्यभिचरेदमुष्य (२५)

त्वा प्राणे सादयामीति सादयेदसन्नो वै प्राणः प्राणमेवास्य
सादयति षड्विंशं शुभिः पवयति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैनम्पवयति
त्रिः पवयति त्रयं इमे लोका एभिरेवैनं लोकैः पवयति ब्रह्मवादिनां
वदन्ति कस्मात्सत्यात्रयः पशूनां हस्तादाना इति यत्रिरुपांशुः
हस्तेन विगृह्णाति तस्मात्रयः पशूनां हस्तादानाः पुरुषो हस्ती
मर्कटः॥ (२६)

मार्थ्यन्दिनमष्टावष्टावेष मनस्त्वा पर्जन्योऽमुष्य पुरुषो द्वे च॥ [५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा उपांशौ
यज्ञं सः स्थाप्यमपश्यन्तमुपांशौ समस्थापयन्तेऽसुरा
वज्रमुद्यत्य देवानभ्यायन्त ते देवा बिभ्यन्त इन्द्रमुपाधावन्तानिन्द्रो-
ऽन्तर्यामेणान्तरधत्त तदन्तर्यामस्यान्तर्यामत्वम् यदन्तर्यामो गृह्यते

भ्रातृव्यानेव तद्यजमानोऽन्तर्धत्तेऽन्तस्ते" (२७)

दधामि द्यावापृथिवी अन्तरुर्वन्तरिक्षमित्याहैभिरेव
लोकैर्यजमानो भ्रातृव्यानन्तर्धत्ते ते देवा अमन्यन्तेन्द्रो वा
इदमभूद्यद्वयं स्म इति तैऽब्रुवन्मघवन्ननु न आ भजेति सजोषा
देवैरवरैः परैश्चेत्यब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावरे तानुभयान् (२८)

अन्वाभजत्सजोषा देवैरवरैः परैश्चेत्याह ये चैव देवाः
परे य चावरे तानुभयानन्वाभजत्यन्तर्यामे मघवन्मादयस्वेत्याह
यज्ञादेव यजमानं नान्तरेत्युपयामगृहीतोऽसीत्याहापानस्य
धृत्यै यदुभावपवित्रौ गृह्येयांतां प्राणमपानोऽनु नृच्छेत्प्रमायुकः
स्यात्पवित्रवानन्तर्यामो गृह्यते (२९)

प्राणापानयोर्विधृत्यै प्राणापानौ वा एतौ यदुपाश्वन्तर्यामौ
व्यान उपाशुसवनो यं कामयेत प्रमायुकः स्यादित्यसंस्पृष्टौ
तस्य सादयेद्व्यानेनैवास्य प्राणापानौ विच्छिनत्ति ताजक्प्रमीयते
यं कामयेत सर्वमायुरियादिति संस्पृष्टौ तस्य सादयेद्व्यानेनैवास्य
प्राणापानौ संतनोति सर्वमायुरेति॥ (३०)

त उभयान्गृह्यते चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [६]

वाग्वा एषा यदैन्द्रवायवो यदैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते
वाचमेवानु प्र यन्ति वायुं देवा अब्रुवन्त्सोमं राजानं
हनामेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मदग्रा एव वो ग्रहा गृह्यान्ता इति

तस्मादैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते तमघ्नन्त्सोऽपूयत् तं देवा
नोपाधृष्णुवन्ते वायुमब्रुवन्निमं नः स्वदय (३१)

इति सोऽब्रवीद्वरं वृणै मद्देवत्यान्येव वः पात्राण्युच्यान्ता
इति तस्मान्नानादेवत्यानि सन्ति वायव्यान्युच्यन्ते तमेभ्यो
वायुरेवास्वदयत्तस्माद्यत्पूयति तत्प्रवाते वि षजन्ति वायुरहि तस्य
पवयिता स्वदयिता तस्य विग्रहणं नाविन्दन्त्सोऽदितिरब्रवीद्वरं
वृणा अथ मया वि गृह्णीध्वम्मद्देवत्या एव वः सोमाः (३२)

सन्ना असन्नित्युपयामगृहीतोऽसीत्याहादितिदेवत्यास्तेन
यानि हि दारुमयाणि पात्राण्यस्यै तानि योनेः सम्भूतानि यानि
मृन्मयाणि साक्षात्तान्यस्यै तस्मादेवमाह वाग्वै पराच्यव्याकृतावदत्ते
देवा इन्द्रमब्रुवन्निमां नो वाचं व्याकुर्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं
चैवैष वायवे च सह गृह्याता इति तस्मादैन्द्रवायवः सह
गृह्यते तामिन्द्रो मध्यतोऽवक्रम्य व्याकरोत्तस्मादियं व्याकृता
वागुद्यते तस्मात्सकृदिन्द्राय मध्यतो गृह्यते द्विर्वायवे द्वौ हि स
वराववृणीत॥ (३३)

स्वदय सोमाः सुहाद्याविंशतिश्च॥ [७]

मित्रं देवा अब्रुवन्त्सोमं राजानं हनामेति सोऽब्रवीन्नाहं
सर्वस्य वा अहम्मित्रमस्मीति तमब्रुवन् हनामैवेति सोऽब्रवीद्वरं वृणै
पयसैव मे सोमं श्रीणन्निति तस्मान्मैत्रावरुणम्पयंसा श्रीणन्ति
तस्मात्पशवोऽपाक्रामन् मित्रः सन्क्रूरमकरिति क्रूरमिव खलु वा

एषः (३४)

करोति यः सोमैः यजते तस्मात्पशवोऽपि कामन्ति
यन्मैत्रावरुणम्पयसा श्रीणाति पशुभिरेव तन्मित्रं समर्धयति
पशुभिर्यजमानम्पुरा खलु वावैवम्मित्रोऽवेदप मत्क्रूरं चक्रुषः पशवः
क्रमिष्यन्तीति तस्मादेवमवृणीत वरुणं देवा अब्रुवन्त्वयाऽशभुवा
सोमं राजानं हनमेति सोऽब्रवीद्वरं वृणौ मह्यं च (३५)

एवैष मित्राय च सह गृह्याता इति तस्मान्मैत्रावरुणः
सह गृह्यते तस्माद्राज्ञा राजानमंशभुवा घ्नन्ति वैश्येन वैश्यं
शूद्रेण शूद्रं वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते देवा
मित्रावरुणावब्रुवन्निदं नो वि वासयतमिति तावब्रूतां वरं वृणावहा
एकं एवावत्पूर्वो ग्रहो ग्रहो गृह्याता इति तस्मादेन्द्रवायवः पूर्वो
मैत्रावरुणाद्गृह्यते प्राणापानौ ह्येतौ यदुपांश्चन्तर्यामौ मित्रो-
ऽहरजनयद्वरुणो रात्रिन्ततो वा इदं व्यौच्छद्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते
व्युष्ट्यै॥ (३६)

एष चैन्द्रवायवो द्वाविंशतिश्च॥ [८]

यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत ते देवा अश्विनावब्रुवन्मिषजौ वै स्थं
इदं यज्ञस्य शिरः प्रति धत्तमिति तावब्रूतां वरं वृणावहे ग्रहं एव
नावत्रापि गृह्यतामिति ताभ्यामेतमाश्विनमगृह्णन्ततो वै तौ यज्ञस्य
शिरः प्रत्यधत्ताम् यदाश्विनो गृह्यते यज्ञस्य निष्कृत्यै तौ देवा

अब्रुवन्नपूतो वा इमौ मनुष्यचरौ (३७)

भिषजाविति तस्माद्ब्राह्मणेन भेषजं न कार्यमपूतो
ह्ये ३ षोऽमेध्यो यो भिषक्तौ बहिष्पवमानेन पवयित्वा
ताभ्यामेतमाश्विनमगृह्णन्तस्माद्बहिष्पवमाने स्तुत आश्विनो गृह्यते
तस्मादेवं विदुषा बहिष्पवमान उपसद्यः पवित्रं वै बहिष्पवमान
आत्मानमेव पवयते तयोस्त्रेधा भेषज्यं वि न्यदधुरग्नौ तृतीयमप्सु
तृतीयम्ब्राह्मणे तृतीयन्तस्मादुदपात्रम् (३८)

उपनिधाय ब्राह्मणं दक्षिणतो निषाद्य भेषजं कुर्याद्यावदेव
भेषजं तेन करोति समर्धुकमस्य कृतं भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
कस्मात्सत्यादेकपात्रा द्विदेवत्या गृह्यन्ते द्विपात्रा हूयन्ते इति
यदेकपात्रा गृह्यन्ते तस्मादेकोऽन्तरतः प्राणो द्विपात्रा हूयन्ते
तस्माद्द्वौ द्वौ बहिष्ठात्राणाः प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः पशव इडा
यदिडाम्पूर्वा द्विदेवत्येभ्य उपह्वयेत (३९)

पशुभिः प्राणानन्तर्दधीत प्रमायुकः स्याद्विदेवत्यान्भक्षयित्वेडामुप
ह्वयते प्राणानेवात्मन्धित्वा पशूनुप ह्वयते वाग्वा ऐन्द्रवायवश्चक्षुर्मैत्रावरु
श्रोत्रमाश्विनः पुरस्तादैन्द्रवायवम्भक्षयति तस्मात्पुरस्ताद्वाचा
वदति पुरस्तान्मैत्रावरुणं तस्मात्पुरस्ताच्चक्षुषा पश्यति सर्वतः
परिहारमाश्विनं तस्मात्सर्वतः श्रोत्रेण शृणोति प्राणा वा एते
यद्विदेवत्याः (४०)

अरिक्तानि पात्राणि सादयति तस्मादरिक्ता अन्तरतः प्राणा
यतः खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञं रक्षांस्यव
चरन्ति यदरिक्तानि पात्राणि सादयति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य
शये रक्षसामनन्ववचाराय दक्षिणस्य हविर्धानस्योत्तरस्यां वर्तन्यां
सादयति वाच्यैव वाचं दधात्या तृतीयसवनात्परि शेषे यज्ञस्य
सन्तत्यै॥ (४१)

मनुष्यचरावुदपात्रमुपहृतं द्विदेव्याः षट्त्वारिंशच्च॥ [९]

बृहस्पतिर्देवानां पुरोहित आसीच्छण्डामर्कावसुराणां
ब्रह्मण्वन्तो देवा आसन्ब्रह्मण्वन्तोऽसुरास्ते ऽऽन्योन्यं नाशकृवन्नभिभवि
देवाः शण्डामर्कावुपामन्नयन्त तावंब्रूतां वरं वृणावहै ग्रहावेव
नावत्रापि गृह्येतामिति ताभ्यामेतौ शुक्रामन्थिनावगृह्णन्ततौ देवा
अभवंन्परासुरा यस्यैवं विदुषः शुक्रामन्थिनौ गृह्येते भवत्यात्मना
परा (४२)

अस्य भ्रातृव्यो भवति तौ देवा अपनुद्यात्मन इन्द्रायाजुहवुरपनुतौ
शण्डामर्कौ सहामुनेति ब्रूयाद्यं द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैनौ सहाप
नुदते स प्रथमः सङ्कृतिर्विश्वकर्मेत्येवैनावात्मन इन्द्रायाजुहवुरिन्द्रो
ह्येतानि रूपाणि करिंक्रदचरदसौ वा आदित्यः शुक्रश्चन्द्रमा
मन्थ्यपिगृह्य प्राञ्चौ निः (४३)

क्रामतस्तस्मात्प्राञ्चौ यन्तौ न पश्यन्ति प्रत्यञ्चावावृत्य

जुहुतस्तस्मात्प्रत्यश्चौ यन्तौ पश्यन्ति चक्षुषी वा एते
 यज्ञस्य यच्छुक्रामन्थिनौ नासिकोत्तरवेदिरभितः परिक्रम्य
 जुहुतस्तस्मादभितो नासिकां चक्षुषी तस्मान्नासिकया चक्षुषी
 विधृते सर्वतः परि क्रामतो रक्षसामपहत्यै देवा वै याः
 प्राचीराहुतीरजुहवुर्ये पुरस्तादसुरा आसन्ताः स्ताभिः प्र (४४)

अनुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुरा आसन्ताः स्ताभिरपानुदन्त
 प्राचीरन्या आहुतयो हूयन्ते प्रत्यश्चौ शुक्रामन्थिनौ पश्चाच्चैव पुरस्ताच्च
 यजमानो भ्रातृव्यान्प्र णुदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते
 प्रतीचीर्जायन्ते शुक्रामन्थिनौ वा अनु प्रजाः प्र जायन्तेऽत्रीश्चाद्याश्च
 सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि शुक्रः शुक्रशोचिषा (४५)

सुप्रजाः प्रजाः प्रजनयन्परीहि मन्थी मन्थिशोचिषेत्याहेता
 वै सुवीरा या अत्रीरेताः सुप्रजा या आद्या य एवं वेदात्र्यस्य
 प्रजा जायते नाद्या प्रजापतेरक्ष्यश्चयत्तत्परापतत्तद्विकङ्कतं
 प्राविशत्तद्विकङ्कते नारमत तद्यवं प्राविशत् तद्यवेऽरमत
 तद्यवस्य (४६)

यवत्वं यद्विकङ्कतम्मन्थिपात्रम्भवति सक्तुभिः श्रीणाति
 प्रजापतेरेव तच्चक्षुः सम्भरति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यान्मन्थिप
 सदो नाश्रुत इत्यार्तपात्रं हीति ब्रूयाद्यदश्रुवीतान्योऽध्वर्युः
 स्यादार्तिमार्च्छेत्तस्मान्नाश्रुते॥ (४७)

दे॒वा वै यद्य॒ज्ञेऽकुर्व॑त॒ तदसु॑रा अकुर्व॑त॒ ते दे॒वा
 आ॒ग्रय॑णा॒ग्रान्ग्र॑हान॒पश्य॑न्तान॒गृह्ण॑त॒ ततो॒ वै तेऽग्रं॑ पर्या॒यन्
 यस्यै॒वं वि॒दुष॑ आ॒ग्रय॑णा॒ग्रा ग्र॑हा॒ गृह्य॑न्तेऽग्र॒मेव॑ स॒माना॑नां पर्येति
 रु॒ग्णव॑त्य॒र्चा भ्रातृ॑व्यवतो गृही॒याद्भ्रातृ॑व्यस्यैव रु॒क्ताग्र॑ꣳ स॒माना॑नां
 पर्येति॒ ये दे॒वा दि॒व्येका॑दश॒ स्थेत्या॑ह (४८)

ए॒ताव॑ती॒र्वै दे॒वता॑स्ताभ्य॑ ए॒वैन॑ꣳ सर्वा॑भ्यो गृह्णात्येष॑ ते
 योनि॑र्विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्य॑ इत्या॑ह वैश्व॑दे॒वो ह्येष॑ दे॒वता॑या वा॒ग्वै
 दे॒वेभ्योऽपा॑क्रामद्य॒ज्ञायाति॑ष्ठमा॒ना ते दे॒वा वा॒च्यप॑क्रान्तायां
 तूष्णीं॑ ग्र॒हान॑गृह्ण॑त॒ साऽम॑न्यत॒ वाग॑न्तर्यन्ति॒ वै मेति॑
 सा॒ग्रय॑ण॒मप्र॑त्यागच्छु॒त्तदा॑ग्रय॒णस्या॑ग्रय॒णत्व॑म् (४९)

तस्मा॑दाग्रय॒णे वा॒ग्वि सृ॑ज्यते॒ यत्तूष्णी॑म्पूर्वे॒ ग्रहा॑ गृह्यन्ते॒ यथा॑
 थ्सा॒रीय॑ति म॒ आ॒ख इ॒यति॑ नाप॑ रा॒थस्या॑मीत्यु॒पाव॑सृजत्ये॒वमे॒व
 तद॑ध्व॒र्युरा॑ग्रय॒णं गृ॑हीत्वा य॒ज्ञमा॑रभ्य॒ वाचं॑ वि सृ॑जते॒ त्रिर्हि॑
 क॑रोत्युद्गा॒तृने॒व तद्वृ॑णीते प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒ष यदा॑ग्रय॒णो यदा॑ग्रय॒णं
 गृ॑हीत्वा हि॒करो॑ति प्र॒जाप॑तिरे॒व (५०)

तत्प्र॒जा अ॒भि जि॑घ्रति॒ तस्मा॑द्वि॒थ्सं जा॒तं गौ॒रभि॑ जि॒घ्रत्या॒त्मा
 वा ए॒ष य॒ज्ञस्य॑ यदा॑ग्रय॒णः स॒वने॑स॒वने॒ऽभि गृ॑ह्णात्या॒त्मन्ने॒व य॒ज्ञꣳ
 सं त॑नोत्यु॒परि॑ष्ठा॒दा न॑यति॒ रेत॑ ए॒व तद्व॑धात्य॒धस्ता॑दुप॑ गृह्णाति
 प्र ज॑नयत्ये॒व तद्व॑ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ कस्मा॑त्स॒त्याद्वा॑य॒त्री क॑नि॒ष्ठा

छन्दसा॑ स॒ती सर्वा॑णि॒ सर्व॑नानि वह॒तीत्ये॑ष वै गा॒यत्रि॑यै
व॒त्सो यदा॑ग्र॒यण॑स्तमे॒व तद॑भिनिवर्त॒ः सर्वा॑णि॒ सर्व॑नानि वहति॒
तस्मा॑द्व॒त्सम॒पाकृ॑तं गौर॒भि नि वर्त॑ते॥ (५१)

आ॒हाग्र॒यण॑त्वं प्र॒जाप॑तिरेवेति॒ वि॒श॒तिश्च॑॥ [११]

इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑युर्वै य॒ज्ञेन॑ सुव॒र्गायेन्द्रो॑ मरु॒द्भिरदि॑तिरन्तर्यामपात्रेण प्रा॒ण उ॑पा॒शुपा॑त्रेणेन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्तस्य
ग्र॒हान् वै प्रा॒न्यान्येका॑दश॥ [१२] इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ पुन॑र॒क्तुना॑ह मिथुन॒म्प॒शवो॑ नेष्टः
पर्वा॑मुपा॒श्वन्तर्या॑मयो॒द्विच॑त्वारि॒शत्॥ 42॥ इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ पा॒ङ्कत्व॑म्॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ वज्रमुद॑यच्छ॒त्स वृ॒त्रो वज्रा॑दुद्य॑तादबिभे॒त्सोऽब्र॑वीन्मा मे प्र हार॑स्ति॒ वा इ॒दम्म॑यि॒ वी॒र्यं॑ तत्ते प्र दा॑स्यामीति॒
तस्मा॑ उ॒क्थ्यं॑ प्राय॑च्छ॒त्तस्मै॑ द्वितीयमुद॑यच्छ॒त्सोऽब्र॑वीन्मा मे प्र
हार॑स्ति॒ वा इ॒दं म॑यि॒ वी॒र्यं॑ तत्ते प्र दा॑स्यामीति (१)

तस्मा॑ उ॒क्थ्यमे॒व प्राय॑च्छ॒त्तस्मै॑ तृतीयमुद॑यच्छ॒त्तं
विष्णु॑रन्वतिष्ठत ज॒हीति॑ सोऽब्र॑वीन्मा मे प्र हार॑स्ति॒ वा
इ॒दम्म॑यि॒ वी॒र्यं॑ तत्ते प्र दा॑स्यामीति॒ तस्मा॑ उ॒क्थ्यमे॒व प्राय॑च्छ॒त्तं
निर्मा॑यं भूतम॑हन् य॒ज्ञो हि तस्य॑ मा॒यासी॑द्यदु॒क्थ्यो गृ॒ह्यत॑

इन्द्रियमेव (२)

तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते इन्द्राय त्वा बृहद्वते वयस्वत
इत्याहेन्द्राय हि स तम्प्रायच्छुत्तस्मै त्वा विष्णावे त्वेत्याह यदेव
विष्णुरन्वतिष्ठत जहीति तस्माद्विष्णुमुन्वाभजति त्रिर्निर्गृह्णाति
त्रिर्हि स तं तस्मै प्रायच्छदेष ते योनिः पुनरहविरसीत्याह
पुनःपुनः (३)

ह्यस्मान्निर्गृह्णाति चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यस्तस्मादुक्थ्यं
हुतं सोमा अन्वायन्ति तस्मादात्मा चक्षुरन्वेति तस्मादेकं
यन्तम्बहवोऽनु यन्ति तस्मादेको बहूनाम्भद्रो भवति
तस्मादेको बह्वीर्जाया विन्दते यदि कामयेताध्वर्युरात्मानं
यज्ञयशसेनार्पयेयमित्यन्तराहवनीयं च हविर्धानं च तिष्ठन्नव
नयेत् (४)

आत्मानमेव यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयेत् यजमानं
यज्ञयशसेनार्पयेयमित्यन्तरा सदोहविर्धाने तिष्ठन्नव नयेद्यजमानमेव
यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयेत सदस्यान् यज्ञयशसेनार्पयेयमिति
सदं आलभ्याव नयेत्सदस्यानेव यज्ञयशसेनार्पयति॥ (५)

इतीन्द्रियमेव पुनःपुनर्यज्ञयस्त्रिंशच्च॥ [१]

आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्धुव उत्तमो ग्रहाणां गृह्यते तस्मादायुः
प्राणानामुत्तममूर्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या इत्याह मूर्धानमेवैनं

समा॒नानां॑ करोति वै॒श्वान॒रमृ॒ताय॑ जा॒तम॒ग्निमि॒त्याह॑ वै॒श्वान॒रः
हि दे॒वत॒यायु॑रु॒भय॑तो॒वैश्वान॑रो गृह्यते तस्मा॑दु॒भय॑तः प्रा॒णा
अ॒धस्ता॑च्चो॒परि॑ष्टाच्चार्धि॒नोऽन्ये॑ ग्रहा॑ गृह्यन्तेऽर्धी॑ ध्रु॒वस्तस्मा॑त् (६)

अ॒र्ध्यवा॑ङ्गा॒णोऽन्ये॑षां प्रा॒णाना॑मु॒पोऽन्ये॑ ग्रहाः॑ सा॒द्यन्ते॑ऽनु॒पोसे॑
ध्रु॒वस्तस्मा॑द॒स्त्रान्याः॑ प्र॒जाः प्र॑ति॒तिष्ठ॑न्ति मा॒ः सेना॑न्या अ॒सुरा॑ वा
उ॒त्तर॑तः पृ॒थिवी॑म्प॒र्याचि॑कीर॒षन्तां॑ दे॒वा ध्रु॒वेणा॑द॒ः ह॒न्तद्ध्रु॒वस्य॑ ध्रु॒वत्वं
यद्ध्रु॒व उ॒त्तर॑तः सा॒द्यते॑ धृ॒त्या आ॒युर्वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॑ यद्ध्रु॒व आ॒त्मा हो॒ता
यद्धो॑तृचम॒से ध्रु॒वम॑व॒नय॑त्या॒त्मन्ने॒व य॑ज्ञस्य॑ (७)

आयु॑र्दधाति पु॒रस्ता॑दु॒क्थस्या॑व॒नीय॑ इत्या॑हुः पु॒रस्ता॑द्ध्यायु॑षो
भु॒ङ्क्ते म॑ध्य॒तोऽव॒नीय॑ इत्या॑हुर्म॒ध्यमे॒न ह्यायु॑षो भु॒ङ्क्ते उ॒त्तरा॑र्धेऽव॒नीय॑
इत्या॑हुरु॒त्तमे॒न ह्यायु॑षो भु॒ङ्क्ते वै॑श्वदे॒व्यामृ॒चि श॑स्यमा॒नाया॑मव॒नय॑ति
वैश्वदे॒व्यो वै प्र॒जाः प्र॒जास्वे॒वायु॑र्दधाति॥ (८)

ध्रुवस्तस्मादेव यज्ञस्यैकान्नचत्वारि॑ शब्च॥

[२]

य॒ज्ञेन॑ वै दे॒वाः सु॑व॒र्गं लो॒कमा॑य॒न्तेऽम॑न्यन्त मनु॒ष्या
नोऽन्वा॑भविष्य॒न्तीति॑ ते सं॒वत्स॒रेण॑ योपयित्वा सु॑व॒र्गं
लो॒कमा॑य॒न्तमृ॑षय ऋ॒तुग्र॒हैरे॒वानु॑ प्रा॒जान॑न॒यद॑तु॒ग्रहा॑ गृह्यन्ते
सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ प्र॒ज्ञा॒त्यै द्वा॑द॒श गृ॑ह्यन्ते द्वा॒द॒श मा॑साः सं॒वत्स॒रः
सं॒वत्स॒रस्य॑ प्र॒ज्ञा॒त्यै स॒ह प्र॑थ॒मौ गृ॑ह्येते स॒होत्त॑मौ तस्मा॒द्वौ द्वा॑वृ॒तू
उ॒भय॑तो॒मुख॑मृ॒तुपा॒त्रं भ॑वति॒ कः (९)

हि तद्वेदं यतं ऋतूनाम्मुखं मृतुना प्रेष्येति षट्कृत्वं आह षड्वा
 ऋतवं ऋतूनेव प्रीणात्यृतुभिरिति चतुश्चतुष्पद एव पशून्प्रीणाति द्विः
 पुनर्ऋतूनाह द्विपद एव प्रीणात्यृतुना प्रेष्येति षट्कृत्वं आहर्तुभिरिति
 चतुस्तस्माच्चतुष्पादः पशवं ऋतूनुपं जीवन्ति द्विः (१०)

पुनर्ऋतूनाह तस्माद्विपादश्चतुष्पदः पशूनुपं जीवन्त्यृतुना
 प्रेष्येति षट्कृत्वं आहर्तुभिरिति चतुर्द्विः पुनर्ऋतूनाहाक्रमणमेव
 तथ्येतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै नान्योन्यमनु
 प्र पद्येत यदन्योन्यमनु प्रपद्येतर्तुर्ऋतुमनु प्र पद्येतर्तवो मोहुकाः
 स्युः (११)

प्रसिद्धमेवाध्वर्युर्दक्षिणेन प्र पद्यते प्रसिद्धं प्रतिप्रस्थातोत्तरेण
 तस्मादादित्यः षण्मासो दक्षिणेनैति षडुत्तरेणोपयामगृहीतो-
 ऽसि सप्तसर्पोऽस्य हस्पत्याय त्वेत्याहास्ति त्रयोदशो मास
 इत्याहुस्तमेव तत्प्रीणाति॥ (१२)

को जीवन्ति द्विः स्युश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [३]

सुवर्गाय वा एते लोकाय गृह्यन्ते यदृतुग्रहा ज्योतिरिन्द्राग्नी
 यदैन्द्राग्रमृतुपात्रेण गृह्णाति ज्योतिरेवास्मा उपरिष्ठादधाति
 सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या ओजोभृतौ वा एतौ देवानां
 यदैन्द्राग्नी यदैन्द्राग्नौ गृह्यत ओज एवाव रुन्धे वैश्वदेव
 शुक्रपात्रेण गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजा असावादित्यः शुक्रो

यद्वैश्वदेवः शुक्रपात्रेण गृह्णाति तस्मादसावादित्यः (१३)

सर्वाः प्रजाः प्रत्यङ्मुदेति तस्मात्सर्व एव मन्यते
माम्प्रत्युदगादिति वैश्वदेवः शुक्रपात्रेण गृह्णाति वैश्वदेव्यो
वै प्रजास्तेजः शुक्रो यद्वैश्वदेवः शुक्रपात्रेण गृह्णाति प्रजास्वेव
तेजो दधाति॥ (१४)

तस्मादसावादित्यस्त्रिःशब्दः॥ [४]

इन्द्रो मरुद्भिः साविद्येन माध्यंदिने सवने वृत्रमहन् यन्माध्यंदिने
सवने मरुत्वतीया गृह्यन्ते वार्त्रघ्ना एव ते यजमानस्य गृह्यन्ते तस्य
वृत्रं जघ्नुषं ऋतवोऽमुह्यन्त्स ऋतुपात्रेण मरुत्वतीयानगृह्णात्ततो वै
स ऋतून्प्राजानाद्यद्वत्तुपात्रेण मरुत्वतीया गृह्यन्तं ऋतूनाम्प्रज्ञात्यै
वज्रं वा एतं यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति यन्मरुत्वतीया उदेव
प्रथमेन (१५)

यच्छति प्र हरति द्वितीयेन स्तृणुते तृतीयेनायुधं
वा एतद्यजमानः सः स्फुरते यन्मरुत्वतीया धनुरेव
प्रथमो ज्या द्वितीय इषुस्तृतीयः प्रत्येव प्रथमेन धत्ते वि
सृजति द्वितीयेन विध्यति तृतीयेनेन्द्रो वृत्रं हत्वा परां
परावतमगच्छदपाराधमिति मन्यमानः स हरितोऽभवत्स
एतान्मरुत्वतीयानात्मस्पर्णानपश्यत्तानगृह्णीत (१६)

प्राणमेव प्रथमेनास्तृणुतापानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनात्मस्पर्णं

वा ए॒ते यज॑मानस्य गृह्यन्ते॒ यन्म॑रुत्व॒तीयाः॑ प्रा॒णमे॒व प्र॑थ॒मेन॑
 स्पृ॒णुतेऽपानं॑ द्वि॒तीये॑नाऽऽत्मानं॑ तृ॒तीये॑नेन्द्रो वृ॒त्रम॑हन्तं दे॒वा
 अ॑ब्रुवन्म॒हान् वा अ॒यम॑भूद्यो वृ॒त्रम॑वधी॒दिति॑ तन्महेन्द्रस्य
 महेन्द्र॑त्वः स ए॒तम्मा॑हेन्द्रमु॒द्धार॑मुद॒हरत॑ वृ॒त्रः ह॒त्वान्यासु॑
 दे॒वता॑स्वधि॒ यन्मा॑हेन्द्रो गृह्यतं उ॒द्धार॑मे॒व तं यज॑मान उ॒द्धर॑ते-
 ऽन्यासु॑ प्र॒जास्वधि॑ शुक्रपा॒त्रेण॑ गृह्णाति यज॑मानदे॒वत्यो॑ वै
 मा॑हेन्द्रस्तेजः शुक्रो यन्मा॑हेन्द्रः शुक्रपा॒त्रेण॑ गृह्णाति यज॑मान ए॒व
 तेजो॑ दधाति॥ (१७)

प्रथमेनागृहीत देवतास्वष्टाविंशतिश्च॥ [५]

अ॒दि॒तिः पु॒त्रका॑मा सा॒ध्येभ्यो॑ दे॒वेभ्यो॑ ब्रह्मो॒दनम॑पच॒त्तस्या॑
 उ॒च्छे॑षणमददुस्तप्राश्ना॒थ्सा रे॒तोऽध॑त्त॒ तस्यै॑ च॒त्वार॑ आ॒दित्या॑
 अ॒जाय॑न्त॒ सा द्वि॒तीयम॑पच॒थ्साम॑न्यतो॒च्छे॑षणान्म इ॒मेऽज्ञ॑त॒ यदग्रे॑
 प्रा॒शिष्या॑मी॒तो मे॒ वसी॑याः सो ज॒निष्य॑न्त॒ इति॑ सा॒ग्रे प्रा॒श्नाथ्सा
 रे॒तोऽध॑त्त॒ तस्यै॑ व्यृद्धमा॒ण्डम॑जायत॒ सादि॒त्येभ्य॑ ए॒व (१८)

तृ॒तीयम॑पच॒द्भोगा॑य म इ॒दः श्रान्त॑म॒स्त्विति॑ तेऽब्रुवन्वरं
 वृ॒णाम॑है योऽतो॒ जाया॑ता अ॒स्माक॑ः स ए॒कोऽस॑द्योऽस्य
 प्र॒जाया॑मृ॒ध्याता॑ अ॒स्माक॑म्भो॒गाय॑ भ॒वादिति॑ ततो॒ वि॒वस्वा॑ना॒दित्यो॑-
 ऽजाय॑त॒ तस्य॑ वा इ॒यं प्र॒जा यन्म॑नुष्यास्तास्वेकं ए॒वर्द्धो॑ यो यज॑ते
 स दे॒वाना॑म्भो॒गाय॑ भ॒वति॑ दे॒वा वै य॒ज्ञात् (१९)

रुद्रमन्तरायन्त्स आदित्यानन्वाक्रमत् ते द्विदेवत्यान्प्रापद्यन्त
 तान्न प्रति प्रायच्छन्तस्मादपि वध्यं प्रपन्नं न प्रति प्र यच्छन्ति
 तस्माद्विदेवत्येभ्य आदित्यो निर्गृह्यते यदुच्छेषणादजायन्त
 तस्मादुच्छेषणाद्गृह्यते तिसृभिर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव
 तन्मिथुनमुल्बं गर्भो जरायु तदेव तत् (२०)

मिथुनम्पशवो वा एते यदादित्य ऊर्गर्धं दध्ना मध्यतः
 श्रीणात्यूर्जमेव पशूनाम्मध्यतो दधाति श्रुतातङ्ग्येन मेध्यत्वाय
 तस्मादामा पक्वं दुहे पशवो वा एते यदादित्यः परिश्रित्य गृह्णाति
 प्रतिरुध्यैवास्मै पशून्गृह्णाति पशवो वा एते यदादित्य एष रुद्रो
 यदग्निः परिश्रित्य गृह्णाति रुद्रादेव पशून्तर्दधाति (२१)

एष वै विवस्वानादित्यो यदुपांशुसवनः स एतमेव सोमपीथं
 परि शय आ तृतीयसवनाद्विवस्व आदित्येष ते सोमपीथ इत्याह
 विवस्वन्तमेवाऽऽदित्यं सोमपीथेन समर्धयति या दिव्या
 वृष्टिस्तया त्वा श्रीणामीति वृष्टिकामस्य श्रीणीयाद्वृष्टिमेवाव रुन्धे
 यदि ताजक्प्रस्कन्देद्वरषुकः पर्जन्यः स्याद्यदि चिरमवरषुको न
 सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति यदनुवषट्कुर्याद्रुद्रं
 प्रजा अन्ववसृजेन्न हुत्वान्वीक्षेत यदन्वीक्षेत चक्षुरस्य प्रमायुकं
 स्यात्तस्मान्नान्वीक्ष्यः॥ (२२)

अन्तर्यामपात्रेण सावित्रमाग्रयणाद्गृह्णाति प्रजापतिर्वा एष
यदाग्रयणः प्रजानां प्रजननाय न सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः
प्रजायन्ते नानु वषट्करोति यदनुवषट्कुर्याद्भुद्रं प्रजा अन्ववसृजेदेष
वै गायत्रो देवानां यथ्संवितैष गायत्रियै लोके गृह्यते यदाग्रयणो
यदन्तर्यामपात्रेण सावित्रमाग्रयणाद्गृह्णाति स्वादेवेनं योनेर्निर्गृह्णाति
विश्वे (२३)

देवास्तृतीयं सवनं नोदयच्छन्ते संवितारं प्रातःसवनभागं
सन्तं तृतीयसवनमभि पर्यणयन्ततो वै ते तृतीयं सवनमुदयच्छन्त्यत्
सावित्रो गृह्यते तृतीयस्य सवनस्योद्यत्यै सवितृपात्रेण वैश्वदेवं
कलशाद्गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजा वैश्वदेवः कलशः सविता
प्रसवानामीशे यथ्संवितृपात्रेण वैश्वदेवं कलशाद्गृह्णाति सवितृप्रसूत
एवास्मै प्रजाः प्र (२४)

जनयति सोमे सोममभि गृह्णाति रेतं एव तदधाति सुशर्मासि
सुप्रतिष्ठान इत्याह सोमे हि सोममभिगृह्णाति प्रतिष्ठित्या एतस्मिन्वा
अपि ग्रहं मनुष्येभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः क्रियते सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान
इत्याह मनुष्येभ्य एवैतेन करोति बृहदित्याह देवेभ्य एवैतेन करोति
नम इत्याह पितृभ्य एवैतेन करोत्येतावन्तीर्वै देवतास्ताभ्य एवैनं
सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्याह वैश्वदेवो

ह्येषः॥ (२५)

विश्वे प्र पितृभ्यं एवैतेन करोत्येकान्नविंशतिश्च॥ [७]

प्रा॒णो वा ए॒ष यदु॑पा॒शु॒र्यदु॑पा॒शुपा॒त्रेण॑ प्रथ॒मश्चो॑त्त॒मश्च॑
ग्रहौ॑ गृ॒ह्येते॑ प्रा॒णमे॒वानु॑ प्र॒यन्ति॑ प्रा॒णम॒नूद्य॑न्ति प्र॒जाप॑ति॒र्वा
ए॒ष यदा॑ग्र॒यणः॑ प्रा॒ण उ॑पा॒शुः प॒त्नीः प्र॒जाः प्र ज॑नयन्ति
यदु॑पा॒शुपा॒त्रेण॑ पा॒त्नीव॒तमा॑ग्र॒यणाद्गृ॑ह्णाति प्र॒जानां॑ प्र॒जन॑नाय
तस्मा॑त्प्रा॒णं प्र॒जा अनु॑ प्र जा॑यन्ते दे॒वा वा इ॒तइ॒तः प॒त्नीः
सुव॑र्गम् (२६)

लो॒कम॑जिगा॒सन्ते सु॑व॒र्गं लो॒कं न प्रा॑जा॒नन्त॑ ए॒तम्पा॑त्नीव॒तम॑प॒श्च
ततो॑ वै ते सु॒व॒र्गं लो॒कम्प्रा॑जा॒नन् यत्पा॑त्नीव॒तो गृ॑ह्यते सुव॒र्गस्य॑
लो॒कस्य॑ प्र॒ज्ञा॑त्यै स सोमो॑ नातिष्ठत स्त्री॒भ्यो गृ॑ह्यमा॒णस्तं घृ॑तं
वज्रं॑ कृ॒त्वाघ्न॑न्तं निरि॑न्द्रि॒यं भू॒तम॑गृह्णन्तस्मा॒च्छ्रियो॑ निरि॑न्द्रि॒या
अदा॑यादी॒रपि॑ पा॒पात्पु॒ंस उप॑स्ति॒तरम् (२७)

व॒दन्ति॑ यद्वृ॒तेन॑ पा॒त्नीव॒तः श्री॒णाति॑ वज्रै॒णैवैनं॑ वशे॑ कृ॒त्वा
गृ॑ह्णात्युप॒याम॑गृहीतोऽसीत्या॒हेयं॑ वा उ॒पयाम॑स्तस्मा॒दिमां॑ प्र॒जा
अनु॑ प्र जा॑यन्ते बृह॒स्पति॑सु॒तस्य॑ त इत्या॒ह ब्र॒ह्म वै दे॒वानां॑
बृह॒स्पति॑र्ब्रह्म॒णैवास्मै॑ प्र॒जाः प्र ज॑नयती॒न्दो इत्या॑ह रे॒तो वा इ॒न्द्रो
रेत॑ ए॒व तद॑धातीन्द्रि॒याव॑ इति॑ (२८)

आ॒ह प्र॒जा वा इ॒न्द्रि॒यं प्र॒जा ए॒वास्मै॑ प्र ज॑नय॒त्यग्ना॑(३)

इत्याहाग्निर्वै रेतोधाः पत्नीव इत्याह मिथुनत्वाय सजूर्देवेन त्वष्ट्रा
सोमंमिबेत्याह त्वष्ट्रा वै पशूनाम्मिथुनानां रूपकद्रूपमेव पशुषु
दधाति देवा वै त्वष्टारमजिघांसन्थ्स पत्नीः प्रापद्यत तं न प्रति
प्रायच्छन्तस्मादपि (२९)

वध्यं प्रपन्नं न प्रति प्र यच्छन्ति तस्मात्पात्नीवते त्वष्ट्रेऽपि
गृह्यते न सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति
यदनुवषट्कुर्याद्रुद्रं प्रजा अन्ववसृजेद्यन्नानुवषट्कुर्यादशान्तमग्नीथ्सोमंम्भक्ष
वर्षद्वरोति न रुद्रं प्रजा अन्ववसृजति शान्तमग्नीथ्सोमंम्भक्षयत्यग्नीन्नेष्टु
सीद (३०)

नेष्टुः पत्नीमुदानयेत्याहाग्नीदेव नेष्टरि रेतो दधाति नेष्टा
पत्नियामुद्रात्रा सं ख्यापयति प्रजापतिर्वा एष यदुद्राता प्रजानां
प्रजननायाप उप प्र वर्तयति रेत एव तथ्सिञ्चत्यूरुणोप प्र
वर्तयत्यूरुणा हि रेतः सिच्यते नग्नकृत्योरुमुप प्र वर्तयति यदा
हि नग्न ऊरुर्भवत्यथ मिथुनी भवतोऽथ रेतः सिच्यतेऽथ प्रजाः
प्र जायन्ते॥ (३१)

पत्नीः सुवर्गमुपस्तितरमिन्द्रियाव इत्यपि सीद मिथुन्यष्टौ च॥ [८]

इन्द्रो वृत्रमहन्तस्य शीर्षकपालमुदौञ्जथ्स द्रोणकलशो-
ऽभवत्तस्माथ्सोमः समस्रवथ्स हारियोजनोऽभवत्तं व्यचिकिथ्सञ्जुहवान्
मा हौषा(३) मिति सोऽमन्यत यद्धोष्याम्यामं हौष्यामि यन्न

होष्यामि यज्ञवेशसं करिष्यामीति तमध्रियत होतुः सोऽग्निरब्रवीन्न
मय्यामः होष्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् (३२)

तः शृतं भूतमजुहोद्यद्धानाभिरहारियोजनः श्रीणाति
शृतत्वाय शृतमेवैनं भूतं जुहोति ब्रह्मीभिः श्रीणात्येतावती-
रेवास्यामुष्मिल्लोके कामदुघा भवन्त्यथो खल्वाहुरेता वा
इन्द्रस्य पृश्नयः कामदुघा यद्धारियोजनीरिति तस्माद्ब्रह्मीभिः
श्रीणीयादृक्सामे वा इन्द्रस्य हरी सोमपानौ तयोः परिधयं
आधानं यदप्रहृत्य परिधीञ्जुहुयादन्तराधानाभ्याम् (३३)

घासम्प्र यच्छेत्प्रहृत्य परिधीञ्जुहोति निराधानाभ्यामेव
घासम्प्र यच्छत्युन्नेता जुहोति यातयामेव ह्येतरह्यध्वर्युः
स्वगाकृतो यदध्वर्युर्जुहुयाद्यथा विमुक्तम्पुनर्युनक्ति तादृगेव
तच्छीर्षन्नधिनिधाय जुहोति शीर्षतो हि स समभवद्विक्रम्य
जुहोति विक्रम्य हीन्द्रो वृत्रमहन्त्समृद्धौ पशवो वै हारियोजनीर्यथ्सम्भि-

एनम्पशवो भुञ्जन्त उपं तिष्ठेरन्यत्र सम्भिन्द्याद्ब्रह्म
एनम्पशवोऽभुञ्जन्त उपं तिष्ठेरन्मनसा सम्बाधत उभयं करोति
ब्रह्म एवैनम्पशवो भुञ्जन्त उपं तिष्ठन्त उन्नेतर्युपहवमिच्छन्ते
य एव तत्र सोमपीथस्तमेवाव रुन्धत उत्तरवेद्यां नि वपति
पशवो वा उत्तरवेदिः पशवो हारियोजनीः पशुष्वेव पशून्प्रति

ष्ठापयन्ति॥ (३५)

अश्रीणादन्तराधानाभ्यामल्पाः स्थापयन्ति॥ [९]

ग्रहान् वा अनु प्रजाः पशवः प्र जायन्त उपांश्चन्तर्यामावजावयः
शुक्रामन्थिनौ पुरुषा ऋतुग्रहानेकशफा आदित्यग्रहं गावं
आदित्यग्रहो भूयिष्ठाभिर्ऋग्भिर्गृह्यते तस्माद्गावः पशूनां भूयिष्ठा
यत्रिरुपांश्शु हस्तेन विगृह्णाति तस्माद्धौ त्रीनजा जनयत्यथावयो
भूयसीः पिता वा एष यदाग्रयणः पुत्रः कलशो यदाग्रयण
उपदस्येत्कलशाद्गृहीयाद्यथा पिता (३६)

पुत्रं क्षित उपधावति तादृगेव तद्यत्कलश उपदस्येदाग्रयणाद्गृहीय
पुत्रः पितरं क्षित उपधावति तादृगेव तदात्मा वा एष यज्ञस्य
यदाग्रयणो यद्ग्रहो वा कलशो वोपदस्येदाग्रयणाद्गृहीयादात्मन
एवाधि यज्ञं निष्करोत्यविज्ञातो वा एष गृह्यते यदाग्रयणः स्थात्या
गृह्णाति वायव्येन जुहोति तस्मात् (३७)

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावभृथमव यन्ति परां स्थालीरस्यन्त्युद्वायव्य
हरन्ति तस्माच्छ्रियं जातां परास्यन्त्युत्पुमांसं हरन्ति
यत्पुरोरुचमाह यथा वस्यंस आहरति तादृगेव तद्यद्ग्रहं गृह्णाति
यथा वस्यंस आहृत्य प्राह तादृगेव तद्यत्सादयति यथा वस्यंस
उपनिधायोपक्रामति तादृगेव तद्यद्वै यज्ञस्य साम्ना यजुषा
क्रियते शिथिलं तद्यद्वा तद्दृढम्पुरस्तादुपयामा यजुषा गृह्यन्त

उपरिष्टादुपयामा ऋचा यज्ञस्य धृत्यै॥ (३८)

यथा पिता तस्मादपक्रामति तादृगेव तद्यदष्टादश च॥ [१०]

प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि
प्रयुज्यन्तेऽमुमेव तैर्लोकमभि जयति पराङ्गि व ह्यसौ लोको यानि
पुनः प्रयुज्यन्त इममेव तैर्लोकमभि जयति पुनः पुनरिव ह्ययं
लोकः प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि
प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषधयः परा भवन्ति यानि पुनः (३९)

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषधयः पुनरा भवन्ति प्रान्यानि
पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते
तान्यन्वारण्याः पशवोऽरण्यमप यन्ति यानि पुनः प्रयुज्यन्ते
तान्यनु ग्राम्याः पशवो ग्राममुपावयन्ति यो वै ग्रहाणां निदानं
वेद निदानवान्भवत्याज्यमित्युक्तं तद्वै ग्रहाणां निदानं यदुपांशु
शंसति तत् (४०)

उपांश्वन्तर्यामयोर्यदुच्चैस्तदितरेषां ग्रहाणामेतद्वै ग्रहाणां
निदानं य एवं वेद निदानवान्भवति यो वै ग्रहाणाम्मिथुनं वेद प्र
प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते स्थालीभिरन्ये ग्रहा गृह्यन्ते वायव्यैरन्य
एतद्वै ग्रहाणाम्मिथुनं य एवं वेद प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायत
इन्द्रस्त्वष्टुः सोममभीषहापिबत्स विष्वङ् (४१)

व्यार्च्छत्स आत्मन्नारमणं नाविन्दत्स एताननुसवनम्पुरोडाशानप

निरुवपत्तैर्वै स आत्मन्नारमणमकुरुत तस्मादनुसवनम्पुरोडाशा
 निरुप्यन्ते तस्मादनुसवनम्पुरोडाशानां प्राश्नीयादात्मन्नेवारमणं
 कुरुते नैनं सोमोऽति पवते ब्रह्मवादिनो वदन्ति नर्चा न यजुषा
 पङ्क्तिराप्यतेऽथ किं यज्ञस्य पाङ्क्तुत्वमिति धानाः कर्मभः परिवापः
 पुरोडाशः पयस्या तेन पङ्क्तिराप्यते तद्यज्ञस्य पाङ्क्तुत्वम्॥ (४२)

भवन्ति यानि पुनः शंसति तद्विष्वङ्क्षितुर्दश च॥ [११]

सुवर्गाय यद्वाक्षिणानि समिष्टयजूष्यं वभूथयजूषि स्थेनं प्रजापतिरेकादशिनीमिन्द्रः पत्न्या प्रन्ति देवा
 वा इन्द्रियं देवा वा अदाभ्ये देवा वै प्रबाहुं कप्रजापतिर्देवेभ्यः स रिरिचानः षोडशधेकादश॥ [१२] सुवर्गाय
 यजति प्रजाः सौम्येन गृहीयात्प्रत्यञ्चं गृहीयात्प्रजां पशून्निचत्वारिंशत्॥ 43॥ सुवर्गाय वज्रस्य रूपं समृद्धौ॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः ॥

सुवर्गाय वा एतानि लोकाय हूयन्ते यद्वाक्षिणानि
 द्वाभ्यां गार्हपत्ये जुहोति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्या आग्नीध्रे
 जुहोत्यन्तरिक्ष एवा क्रमते सदोऽभ्यैति सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति
 सौरीभ्यामृग्भ्यां गार्हपत्ये जुहोत्यमुमेवैनं लोकं समारोहयति
 नयवत्यर्चाग्नीध्रे जुहोति सुवर्गस्य लोकस्याभिनीत्यै दिवं गच्छ
 सुवः पतेति हिरण्यम् (१)

हुत्वोद्गृह्णाति सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति रूपेण वो

रूपमभ्यैमीत्याह रूपेण ह्यासा५ रूपमभ्यैति यद्विरण्येन
तुथो वो विश्ववेदा वि भञ्जत्वित्याह तुथो हे स्म वै विश्ववेदा
देवानां दक्षिणा वि भञ्जति तेनैवैना वि भञ्जत्येतत्तै अग्ने राधः (२)

ऐति सोमच्युतमित्याह सोमच्युतः६ ह्यस्य राध ऐति तन्मित्रस्य
पथा नयेत्याह शान्त्या ऋतस्य पथा प्रेत चन्द्रदक्षिणा इत्याह सत्यं
वा ऋतः सत्येनैवैना ऋतेन वि भञ्जति यज्ञस्य पथा सुविता
नयन्तीरित्याह यज्ञस्य ह्येताः पथा यन्ति यदक्षिणा ब्राह्मणमद्य
राध्यासम् (३)

ऋषिमार्षेयमित्याहैष वै ब्राह्मण ऋषिरार्षेयो यः
शुश्रुवान्तस्मादेवमाह वि सुवः पश्य व्यन्तरिक्षमित्याह सुवर्गमेवैनं
लोकं गमयति यतस्व सदस्यैरित्याह मित्रत्वायास्मद्वात्रा देवत्रा
गच्छत मधुमतीः प्र दातारमा विशतेत्याह वयमिह प्रदातारः
स्मोऽस्मानमुत्र मधुमतीरा विशतेति (४)

वावैतदाह हिरण्यं ददाति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिरेव
पुरस्ताद्धत्ते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या अग्नीधे ददात्यग्निमुखानेवर्तून
ब्रह्मणे ददाति प्रसूत्यै होत्रे ददात्यात्मा वा एष यज्ञस्य
यद्धोतात्मानमेव यज्ञस्य दक्षिणाभिः समर्धयति॥ (५)

हिरण्यः७ राधो राध्यासममुत्र मधुमतीरा विशतेत्यष्टात्रिंशच्च॥ [१]

समिष्टयजू५षि जुहोति यज्ञस्य समिष्ट्यै यद्वै यज्ञस्य कूरं

यद्विलिष्टं यदत्येति यन्नात्येति यदतिकरोति यन्नापि करोति तदेव
 तैः प्रीणाति नव जुहोति नव वै पुरुषे प्राणाः पुरुषेण यज्ञः सम्मितो
 यावानेव यज्ञस्तम्प्रीणाति षडृग्मियाणि जुहोति षड्वा ऋतव ऋतूनेव
 प्रीणाति त्रीणि यजूंषि (६)

त्रय इमे लोका इमानेव लोकान्प्रीणाति यज्ञं यज्ञं गच्छ
 यज्ञपतिं गच्छेत्याह यज्ञपतिमेवैनं गमयति स्वां योनिं गच्छेत्याह
 स्वामेवैनं योनिं गमयत्येष ते यज्ञो यज्ञपते सहसूक्तवाकः सुवीर
 इत्याह यजमान एव वीर्यं दधाति वासिष्ठो ह सात्यहव्यो
 देवभागम्प्रच्छ यत्सृञ्जयान्बहुयाजिनोऽर्यीयजो यज्ञे (७)

यज्ञमप्रत्यतिष्ठिपा(३)यज्ञपता(३)विति स होवाच
 यज्ञपताविति सत्याद्वै सृञ्जयाः परां बभूवुरिति होवाच यज्ञे
 वाव यज्ञः प्रतिष्ठाप्य आसीद्यजमानस्यापराभावायेति देवा
 गातुविदो गातुं वित्त्वा गातुमितेत्याह यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयति
 यजमानस्यापराभावाय॥ (८)

यजूंषि यज्ञ एकचत्वारिंशच्च॥ [२]

अवभृथयजूंषि जुहोति यदेवार्वाचीनमेकहायनादेनः
 करोति तदेव तैरव यजतेऽपोऽवभृथमवैत्यप्सु वै वरुणः
 साक्षादेव वरुणमव यजते वर्त्मना वा अन्वित्य यज्ञं रक्षांसि
 जिघांसन्ति साम्नां प्रस्तोतान्ववैति साम वै रक्षोहा रक्षसामपहत्यै

त्रिनिधनमुपैति त्रयं इमे लोका एभ्य एव लोकेभ्यो रक्षांसि (९)

अपं हन्ति पुरुषः पुरुषो निधनमुपैति पुरुषः पुरुषो हि रक्षस्वी
रक्षसामपहत्या उरुः हि राजा वरुणश्चकारेत्याह प्रतिष्ठित्यै शतं तं
राजन्भिषजः सहस्रमित्याह भेषजमेवास्मै करोत्यभिष्ठितो वरुणस्य
पाश इत्याह वरुणपाशमेवाभि तिष्ठति बर्हिर्भि जुहोत्याहुतीनां
प्रतिष्ठित्या अथो अग्निवत्येव जुहोत्यपंबर्हिषः प्रयाजान् (१०)

यजति प्रजा वै बर्हिः प्रजा एव वरुणपाशान्मुञ्चत्याज्यभागौ
यजति यज्ञस्यैव चक्षुषी नान्तरैति वरुणं यजति वरुणपाशादेवैनम्मुञ्चति
यजति साक्षादेवैनं वरुणपाशान्मुञ्चत्यपंबर्हिषावनूयाजौ यजति
प्रजा वै बर्हिः प्रजा एव वरुणपाशान्मुञ्चति चतुरः प्रयाजान्
यजति द्वावनूयाजौ षट्थसम्पद्यन्ते षड्वा ऋतवः (११)

ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठत्यवभृथ निचङ्कुणेत्याह यथोदितमेव
वरुणमव यजते समुद्रे ते हृदयमप्स्वन्तरित्याह समुद्रे ह्यन्तर्वरुणः
सं त्वा विशन्त्वोषधीरुताप इत्याहाद्विरेवैनमोषधीभिः सम्यञ्च
दधाति देवीराप एष वो गर्भ इत्याह यथायजुरेवैतत्पशवो वै (१२)

सोमो यद्विन्दूनाम्भक्षयैत्पशुमान्स्याद्वरुणस्त्वेनं गृह्णीयाद्यन्न
भक्षयैदपशुः स्यान्नैनं वरुणो गृह्णीयादुपस्पृश्यमेव पशुमान्भवति
नैनं वरुणो गृह्णाति प्रतियुतो वरुणस्य पाश इत्याह
वरुणपाशादेव निर्मुच्यतेऽप्रतीक्षमा यन्ति वरुणस्यान्तरहित्या

एधोऽस्येधिषीमहीत्याह समिधैवाग्निं नमस्यन्तं उपायन्ति तेजोऽसि
तेजो मयि धेहीत्याह तेज एवात्मन्धत्ते॥ (१३)

रक्षांसि प्रयाजानृतवो वै नमस्यन्तो द्वादश च॥ [३]

स्फ्येन वेदिमुद्धन्ति रथाक्षेण वि मिमीते यूपमिनोति
त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्यै यदन्तर्वेदि
मिनुयाद्देवलोकमभि जयेद्यद्वहिर्वेदि मनुष्यलोकं वैद्यन्तस्य संधौ
मिनोत्युभयोर्लोकयोरभिजित्या उपरसमितामिनुयात्पितृलोककामस्य
रशनसमिताममनुष्यलोककामस्य चषालसमितामिन्द्रियकामस्य
सर्वान्धसमान्प्रतिष्ठाकामस्य ये त्रयो मध्यमास्तान्धसमान्पशुकामस्यैता
वै (१४)

अनु पशव उप तिष्ठन्ते पशुमानेव भवति व्यतिषजेदितरान्प्रजयैवै
यं कामयेत प्रमायुकः स्यादिति गर्तमितं तस्य मिनुयादुत्तरार्ध्यं
वर्षिष्ठमथ हसीयाऽसमेषा वै गर्तमिद्यस्यैवमिनोति
ताजक्प्र मीयते दक्षिणार्ध्यं वर्षिष्ठमिनुयात्सुवर्गकामस्याथ
हसीयाऽसमाक्रमणमेव तत्सेतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्य
लोकस्य समष्ट्यै (१५)

यदेकस्मिन् यूपे द्वे रशने परिव्ययति तस्मादेको द्वे जाये
विन्दते यत्रैका रशनां द्वयोर्यूपयोः परिव्ययति तस्मान्नैका
द्वौ पती विन्दते यं कामयेत स्यस्य जायेतेत्युपान्ते तस्य

व्यतिषजेध्व्येवास्य जायते यं कामयेत पुमानस्य जायेतेत्यान्तं
तस्य प्र वैष्टयेत्पुमानेवास्य (१६)

जायतेऽसुरा वै देवान्दक्षिणत उपानयन्तां देवा
उपशयेनैवापानुदन्त तदुपशयस्योपशयत्वं यदक्षिणत उपशय
उपशये भ्रातृव्यापनुत्यै सर्वे वा अन्ये यूपाः पशुमन्तोऽथोपशय
एवापशुस्तस्य यजमानः पशुर्यत्र निर्दिशेदार्तिमाच्छेद्यजमानोऽसौ
तै पशुरिति निर्दिशेद्यं द्विष्याद्यमेव (१७)

द्वेष्टि तमस्मै पशुं निर्दिशति यदि न द्विष्यादाखुस्तै
पशुरिति ब्रूयान्न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यान्प्रजापतिः प्रजा
असृजत सोऽन्नाद्येन व्यर्ध्यत स एतामेकादशिनीमपश्यत्तया
वै सोऽन्नाद्यमवारुन्ध यद्वश यूपा भवन्ति दशाक्षरा विराडन्न
विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे (१८)

य एकादशः स्तन एवास्यै स दुह एवैनां तेन वज्रो
वा एषा सम्मीयते यदेकादशिनी सेश्वरा पुरस्तात्प्रत्यञ्च यज्ञं
सम्मर्दितोर्यत्पांलीवतम्मिनोति यज्ञस्य प्रत्युत्तब्धै सयत्वायं॥ (१९)

वै समष्ट्यै पुमानेवास्य यमेव रुन्धे त्रिंशच्च॥ [४]

प्रजापतिः प्रजा असृजत स रिरिचानोऽमन्यत स
एतामेकादशिनीमपश्यत्तया वै स आयुरिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नधत्त
प्रजा इव खलु वा एष सृजते यो यजते स एतर्हि रिरिचान इव

यदे॒षैका॑दि॒शिनी॑ भव॒त्यायु॑रे॒व तये॑न्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ यज॑मान आ॒त्मन्ध॑त्ते
प्रे॒वाऽऽग्ने॑येन॑ वापयति मिथुनः॑ सा॒रस्व॑त्या क॑रोति॒ रेतः॑ (२०)

सौ॒म्येन॑ दधाति॒ प्र ज॑नयति पौ॒ष्णेन॑ बा॒रह॑स्प॒त्यो भ॑वति॒ ब्रह्म॑
वै दे॒वानां॑ बृह॒स्पति॑र्ब्रह्म॑णै॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र ज॑नयति वैश्वदे॒वो भ॑वति
वैश्वदे॒व्यो वै प्र॒जाः प्र॒जा ए॒वास्मै॑ प्र ज॑नयतीन्द्रि॒यमे॒वैन्द्रे॑णाव॑रुन्धे
वि॒श॑म्मा॒रुते॒नौजो॑ ब॒ल॑मेन्द्रा॒ग्नेन॑ प्रस॒वाय॑ सावि॒त्रो नि॑र्वरुण॒त्वाय॑
वा॒रु॒णो म॑ध्य॒त ऐ॒न्द्रमा॑ ल॑भते मध्य॒त ए॒वेन्द्रि॒यं यज॑माने
दधाति (२१)

पु॒रस्ता॑दैन्द्रस्य॑ वैश्वदे॒वमा॑ल॑भते वैश्वदे॒वं वा अ॒न्नम॑न्नमे॒व
पु॒रस्ता॑द्ध॒त्ते तस्मा॑त्पु॒रस्ता॑दन्न॑म॒द्यत॑ ऐ॒न्द्रमा॑ल॒भ्य मा॑रु॒तमा॑ ल॑भते
वि॒द्वै म॑रु॒तो वि॒श॑मे॒वास्मा॑ अनु॑ ब॒ध्नाति॑ यदि॑ का॒मये॑त॒ योऽव॑ंगतः
सोऽप॑ रु॒ध्यतां॑ योऽप॑रुद्धः॒ सोऽव॑ गच्छ॒त्वित्यै॑न्द्रस्य॑ लो॒के वा॑रु॒णमा॑
ल॑भेत वा॒रु॒णस्य॑ लो॒क ऐ॒न्द्रम् (२२)

य ए॒वाव॑ंगतः॒ सोऽप॑ रु॒ध्यते॒ योऽप॑रुद्धः॒ सोऽव॑ गच्छति॒ यदि॑
का॒मये॑त॒ प्र॒जा मु॑ह्येयु॒रिति॑ प॒शून्व्यति॑षजेत्प्र॒जा ए॒व मो॑हयति॒
यद॑भि॒वाह॑तौऽपां वा॒रु॒णमा॑ल॑भेत॒ प्र॒जा व॑रु॒णो गृ॑हीयादक्षिण॒त
उद॑श्च॒मा ल॑भतेऽप॒वाह॑तौऽपां प्र॒जाना॑मव॑रुणग्राहाय॥ (२३)

रेतो॑ यज॑माने दधाति लो॒क ऐ॒न्द्रः स॒प्तत्रि॑ंशच्च॥ [५]

इन्द्रः॑ प॒त्न्या म॑नु॒मया॑जय॒तां पर्य॑ग्निकृ॒तामु॑द॑सृज॒त्तया॑

मनु॑राध्नो॒द्यत्पर्य॑ग्निकृतम्पा॒लीव॑तमु॒त्सृज॑ति यामे॒व मनु॑र॒ऋद्धि॒-
माध्नो॑त्तामे॒व यज॑मान ऋध्नोति य॒ज्ञस्य॑ वा अ॒प्रति॑ष्ठिताद्य॒ज्ञः परा॑
भवति य॒ज्ञं परा॑भवन्तं यज॑मानोऽनु परा॑ भवति यदाज्येन
पा॒लीव॑तः सङ्स्थापय॑ति य॒ज्ञस्य॑ प्रति॑ष्ठित्यै य॒ज्ञम्प्रति॑तितिष्ठन्तं
यज॑मानोऽनु प्रति॑ तिष्ठतीष्टं व॒पया॑ (२४)

भव॒त्यनि॑ष्टं व॒शयाथ॑ पा॒लीव॑तेन प्र चर॑ति ती॒र्थ ए॒व प्र चर॑त्यथो
ए॒तर्ह्ये॒वा॒स्य याम॑स्त्वाष्ट्रो भ॑वति त्वष्टा॒ वै रेत॑सः सि॒क्तस्य॑ रू॒पाणि॑
वि क॑रोति तमे॒व वृ॑षाण॒म्पली॑ष्वपि सृजति सोऽस्मै रू॒पाणि॑ वि
क॑रोति॥ (२५)

व॒पया॑ ष॒ट्विंशच्च॑॥ [६]

घ्नन्ति॒ वा ए॒तत्सो॑मं यद॑भिषु॒ण्वन्ति॒ यत्सो॑म्यो भ॑वन्ति
यथा॑ मृ॒ताया॑नु॒स्तर॑णीं घ्नन्ति ता॒दृगे॒व तद्यदु॑त्तरार्धे वा म॒ध्ये वा
जुहु॑याद्दे॒वता॑भ्यः स॒मदं॑ दध्याद॒क्षिणा॑र्धे जु॒होत्ये॒षा वै पि॑तृणां
दि॒ख्स्वाया॑मे॒व दि॒शि पि॑तृ॒न्निर॑व॒दय॑त उ॒द्गातृ॑भ्यो॒ हर॑न्ति सा॒मदे॒वत्यो॑
वै सो॑म्यो यदे॒व सा॒म्र॑श्छ॒म्बद्बु॑र्वन्ति तस्यै॒व स शान्ति॑र॒व (२६)

ईक्ष॑न्ते प॒वित्रं॑ वै सो॒म्य आ॒त्मान॑मे॒व प॑वयन्ते य आ॒त्मानं॑
न प॑रि॒पश्ये॑दि॒तासुः॑ स्याद॒भिद॑दिं कृ॒त्वावे॑क्षेत् तस्मिन् ह्या॒त्मानं॑
प॑रि॒पश्य॑त्यथो आ॒त्मान॑मे॒व प॑वयते यो ग॒तम॑नाः स्यात्सोऽवे॑क्षेत्
यन्मे॒ मनः॑ प॒रागतं॑ यद्वा मे॒ अप॑रागतम्। रा॒ज्ञा सो॑मेन॒ तद्व॒यम॒स्मासु॑

धारयामसीति मन एवात्मन्दाधार (२७)

न गुतमना भवत्यप वै तृतीयसवने यज्ञः कामतीजानादनीजानम
घृतस्य यजत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताश्चैव यज्ञं च
दाधारोपांशु यजति मिथुनत्वाय ब्रह्मवादिनो वदन्ति मित्रो
यज्ञस्य स्विष्टं युवते वरुणो दुरिष्टं कं तर्हि यज्ञः कं यजमानो
भवतीति यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते मित्रेणैव (२८)

यज्ञस्य स्विष्टं शमयति वरुणेन दुरिष्टं नार्तिमाच्छति
यजमानो यथा वै लाङ्गलेनोर्वरां प्रभिन्दन्त्येवमृक्सामे यज्ञमप्र भिन्तो
यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते यज्ञायैव प्रभिन्नाय मृत्यमन्ववांस्यति
शान्त्यै यातयांमानि वा एतस्य छन्दांसि य ईजानश्छन्दसामेष
रसो यद्वशा यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते छन्दांस्येव पुनरा
प्रीणात्ययातयामत्वायाथो छन्दःस्वेव रसं दधाति॥ (२९)

अवं दाधार मित्रेणैव प्रीणाति षट्॥ [७]

देवा वा इन्द्रियं वीर्यं १ व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत
तदतिग्राह्या अभवन्तदतिग्राह्याणामतिग्राह्यत्वं यदतिग्राह्या
गृह्यन्त इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते तेज
आग्नेयेनैन्द्रियमैन्द्रेण ब्रह्मवर्चसं सौर्येणोपस्तम्भनं वा एतद्यज्ञस्य
यदतिग्राह्याश्चक्रे पृष्ठानि यत्पृष्ठे न गृहीयात्प्राञ्च यज्ञं पृष्ठानि
सं शृणीयुर्यदुक्थ्ये (३०)

गृहीयात्प्रत्यञ्च यज्ञमतिग्राह्याः सः शृणीयुर्विश्वजिति सर्वपृष्ठे
 ग्रहीतव्या यज्ञस्य सवीर्यत्वाय प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्स
 प्रियास्तनूरप न्यधत्त तदतिग्राह्या अभवन्वितनुस्तस्य यज्ञ
 इत्याहुयस्यातिग्राह्या न गृह्यन्त इत्यप्यग्निष्टोमे ग्रहीतव्या यज्ञस्य
 सतनुत्वाय देवता वै सर्वाः सदृशीरासन्ता न व्यावृतमगच्छन्ते
 देवाः (३१)

एत एतान्ग्रहानपश्यन्तानगृह्यताग्नेयमग्निरेन्द्रमिन्द्रः सौर्यः
 सूर्यस्ततो वै तैऽन्याभिर्देवताभिर्व्यावृतमगच्छन् यस्यैवं विदुषं
 एते ग्रहा गृह्यन्ते व्यावृतमेव पाप्मना भ्रातृव्येण गच्छतीमे
 लोका ज्योतिष्मन्तः समावद्वीर्याः कार्या इत्याहुराग्नेयेनास्मिँल्लोके
 ज्योतिर्धत्त ऐन्द्रेणान्तरिक्ष इन्द्रवायू हि सयुजौ सौर्येणामुष्मँल्लोके (३२)

ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति
 समावद्वीर्यानिनान्कुरुत एतान् वै ग्रहान्बम्बाविश्ववयसाववित्ताम्
 ताभ्यामिमे लोकाः पराश्चश्चार्वाश्चश्च प्राभुर्यस्यैवं विदुषं एते ग्रहा
 गृह्यन्ते प्रास्मा इमे लोकाः पराश्चश्चार्वाश्चश्च भान्ति॥ (३३)

उक्थ्ये देवा अमुष्मँल्लोक एकान्नचत्वारिंशच्च॥ [८]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत् तदसुरा अकुर्वत् ते देवा अदाभ्ये
 छन्दांसि सर्वानानि समस्थापयन्ततो देवा अभवन्परासुरा यस्यैवं
 विदुषोऽदाभ्यो गृह्यते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति यद्वै देवा

असुरानदाम्येनादभ्रुवन्तददाम्यस्यादाम्यत्वं य एवं वेद दभ्रोत्येव
भ्रातृव्यं नैनम्भ्रातृव्यो दभ्नोति (३४)

एषा वै प्रजापतेरतिमोक्षिणी नाम तनूर्यददाम्य उपनद्धस्य
गृह्णात्यतिमुक्त्या अति पाप्मानम्भ्रातृव्यमुच्यते य एवं वेद घ्नन्ति
वा एतत्सोमं यदभिषुण्वन्ति सोमे हन्यमाने यज्ञो हन्यते यज्ञे
यजमानो ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते येन
जीवन्त्सुवर्गं लोकमेतीति जीवग्रहो वा एष यददाम्योऽनभिषुतस्य
गृह्णाति जीवन्तमेवैनं सुवर्गं लोकं गमयति वि वा एतद्यज्ञं
छिन्दन्ति यददाम्ये सः स्थापयन्त्यः शूनपि सृजति यज्ञस्य
सन्तत्यै॥ (३५)

दभ्रोत्यनभिषुतस्य गृह्णात्येकात्रविंशतिश्च॥ [९]

देवा वै प्रबाहुग्रहानगृह्णत स एतं प्रजापतिरः शुमपश्यत्तमंगृह्णीत
तेन वै स आर्ध्रोद्यस्यैवं विदुषोऽः शुर्गृह्यत ऋध्रोत्येव
सकृदभिषुतस्य गृह्णाति सकृद्धि स तेनार्ध्रोन्मनसा गृह्णाति
मन इव हि प्रजापतिः प्रजापतेरास्या औदुम्बरेण गृह्णात्यूर्वा
उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुन्धे चतुःस्रक्ति भवति दिक्षु (३६)

एव प्रति तिष्ठति यो वा अः शोरायतनं वेदायतनवान्भवति
वामदेव्यमिति साम तद्वा अस्यायतनम्मनसा गायमानो
गृह्णात्यायतनवानेव भवति यदध्वर्युरः शुं गृह्णन्नार्धयेदुभाभ्यां

नर्ह्येताध्वर्यवे च यजमानाय च यदध्वर्येदुभाभ्यामृध्येतानवानं
 गृह्णाति सैवास्यर्द्धिर्हरिण्यमभि व्यनित्यमृतं वै हरिण्यमायुः
 प्राण आयुषैवामृतमभि धिनोति शतमानम्भवति शतायुः पुरुषः
 शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति॥ (३७)

दिक्ष्वनिति वि० शतिश्च॥

[१०]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्स रिरिचानोऽमन्यत
 स यज्ञानां षोडशधेन्द्रियं वीर्यमात्मानमभि समंक्खिदत्
 तथ्योऽश्यंभवन्न वै षोडशी नाम यज्ञोऽस्ति यद्वाव षोडशं
 स्तोत्रं षोडशं शस्त्रं तेन षोडशी तथ्योऽशिनः षोडशित्वं
 यथ्योऽशी गृह्यते इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते देवेभ्यो
 वै सुवर्गो लोकः (३८)

न प्राभवत्त एतं षोडशिनमपश्यन्तमगृह्णत ततो वै तेभ्यः
 सुवर्गो लोकः प्राभवद्यथ्योऽशी गृह्यते सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्या
 इन्द्रो वै देवानामानुजावर आसीत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतं
 षोडशिनं प्रायच्छत्तमगृह्णीत ततो वै सोऽग्रं देवतानां पर्येद्यस्यैवं
 विदुषः षोडशी गृह्यते (३९)

अग्रमेव समानानां पर्येति प्रातःसवने गृह्णाति वज्रो वै
 षोडशी वज्रः प्रातःसवनं स्वादेवैनं योनेर्निगृह्णाति सवनेसवने-
 ऽभि गृह्णाति सवनात्सवनादेवैनं प्र जनयति तृतीयसवने

पशुकामस्य गृहीयाद्वज्रो वै षोडशी पशवंस्तृतीयसवनं वज्रैर्णैवास्मै
तृतीयसवनात्पशूनव रुन्धे नोक्थ्यै गृहीयात्प्रजा वै पशवं उक्थानि
यदुक्थ्यै (४०)

गृहीयात्प्रजां पशूनस्य निर्दहेदतिरात्रे पशुकामस्य गृहीयाद्वज्रो
वै षोडशी वज्रैर्णैवास्मै पशूनवरुध्य रात्रियोपरिष्ठाच्छमयत्यप्यग्निष्टोमे
राजन्यस्य गृहीयाद्वावृत्कामो हि राजन्यो यजते साह एवास्मै
वज्रं गृह्णाति स एनं वज्रो भूत्या इन्द्रे निर्वा दहत्येकविंशं
स्तोत्रं भवति प्रतिष्ठित्यै हरिवच्छस्यत इन्द्रस्य प्रियं धाम (४१)

उपाप्नोति कनीयांसि वै देवेषु छन्दांस्यस्यासञ्ज्यायांस्यसुरेषु
ते देवाः कनीयसा छन्दसा ज्यायश्छन्दोऽभि व्यशंसन्ततो वै
तेऽसुराणां लोकमवृञ्जत यत्कनीयसा छन्दसा ज्यायश्छन्दोऽभि
विशंसन्ति भ्रातृव्यस्यैव तल्लोकं वृङ्क्ते षडक्षराण्यति रेचयन्ति षड्वा
ऋतवं ऋतूनेव प्रीणाति चत्वारि पूर्वाण्यव कल्पयन्ति (४२)

चतुष्पद एव पशूनव रुन्धे द्वे उत्तरे द्विपद एवाव रुन्धे-
ऽनुष्टुभमभि सम्पादयन्ति वाग्वा अनुष्टुप्समात्प्राणानां वागुत्तमा
समयाविषिते सूर्ये षोडशिनः स्तोत्रमुपाकरोत्येतस्मिन्वै लोक
इन्द्रो वृत्रमहन्त्साक्षादेव वज्रम्भ्रातृव्याय प्र हरत्यरुणपिशङ्गोऽश्वो
दक्षिणैतद्वै वज्रस्य रूपं समृद्धौ (४३)

॥ काण्डम् ७ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्र॒जन॑नं॒ ज्योति॑र॒ग्निर्दे॒वता॑नां॒ ज्योति॑र्वि॒राट्कु॑न्द॒सां ज्योति॑र्वि॒राट्वा॒चो॑
ऽग्नौ॑ सं तिष्ठते वि॒राज॑म॒भि सम्प॑द्यते॒ तस्मा॑त्तज्ज्योति॑रुच्यते॒ द्वौ
स्तोमौ॑ प्रातःस॒वनं व॑हतो॒ यथा॑ प्रा॒णश्चा॑पा॒नश्च॒ द्वौ मा॑ध्य॒दिन॑
स॒वनं यथा॑ चक्षु॑श्च॒ श्रोत्रं॑ च॒ द्वौ तृ॑तीयस॒वनं यथा॑ वाक्प्रति॒ष्ठा च॒
पुरु॑षस॒म्मितो॒ वा ए॒ष य॒ज्ञोऽस्थू॑रिः (१)

यं का॒मं का॒मय॑ते॒ तमे॒तेना॑भ्य॒श्नुते॒ सर्व॑ ह्य॒स्थू॑रिणाभ्य॒श्नुते॑-
ऽग्नि॑ष्टोमेन॒ वै प्र॒जाप॑तिः॒ प्र॒जा अ॑सृजत॒ ता अ॑ग्नि॒ष्टोमेनै॒व
पर्य॑गृह्णा॒त्तासां॑ परि॑गृही॒ताना॑मश्व॒तरो॑ऽत्य॒प्रव॑त॒ तस्या॑नु॒हाय॒ रेत॑
आद॑त्त॒ तद्ग॑र्दभे॒ न्य॒मा॒र्द्धस्मा॑र्द्ध॒र्दभो॑ द्विरे॒ता अथो॑ आहु॒र्वड॑बायां॒
न्य॒मा॒र्दिति॑ तस्मा॒द्वड॑बा द्विरे॒ता अथो॑ आहुरोष॑धीषु (२)

न्य॒मा॒र्दिति॑ तस्मा॒दोष॑धयोऽन॒भ्यक्ता॑ रेभ॒न्त्यथो॑ आहुः प्र॒जासु॑
न्य॒मा॒र्दिति॑ तस्मा॒द्यमौ॑ जा॒येते॒ तस्मा॑दश्व॒तरो॑ न प्र जा॒यत॑ आ॒त्तरे॒ता
हि तस्मा॑द्व॒र्हिष्य॑न॒वक्लृ॑प्तः सर्व॑वेद॒से वा॑ सह॒स्रे वा॑वक्लृ॒प्तोऽति॑
ह्यप्र॑वत॒ य ए॒वं वि॒द्वान॑ग्नि॒ष्टोमेन॒ यज॑ते प्राजा॒ताः प्र॒जा ज॒नय॑ति
परि॑ प्रजा॒ता गृ॒ह्णाति॑ तस्मा॑दाहु॒र्ज्येष्ठ॑य॒ज्ञ इति॑ (३)

प्रजापतिर्वाव ज्येष्ठः स ह्येतेनाग्रेऽयं जत प्रजापतिरकामयत्
 प्र जायेयेति स मुखतस्त्रिवृतं निरमिमीत् तमग्निर्देवतान्वंसृज्यत
 गायत्री छन्दो रथन्तरं सामं ब्राह्मणो मनुष्याणामजः
 पशूनान्तस्मात्ते मुख्यां मुखतो ह्यसृज्यन्तोरसो बाहुभ्यां पञ्चदशं
 निरमिमीत् तमिन्द्रो देवतान्वंसृज्यत त्रिष्टुप्छन्दो बृहत् (४)

सामं राजन्यो मनुष्याणामविः पशूनान्तस्मात्ते वीर्यावन्तो
 वीर्याद्ध्यसृज्यन्त मध्यतः सप्तदशं निरमिमीत् तं विश्वे देवा देवता
 अन्वंसृज्यन्त जगती छन्दो वैरूपं सामं वैश्यो मनुष्याणां गावः
 पशूनान्तस्मात्त आद्या अन्नधानाद्ध्यसृज्यन्त तस्माद्भूयांसोऽन्येभ्यो
 भूयिष्ठा हि देवता अन्वंसृज्यन्त पत्त एकविंशं निरमिमीत्
 तमनुष्टुप्छन्दः [5]

अन्वंसृज्यत वैराजं सामं शूद्रो मनुष्याणामश्वः
 पशूनान्तस्मात्तौ भूतसङ्गमिणावश्वश्च शूद्रश्च तस्माच्छूद्रो
 यज्ञेऽनवकृत्तो न हि देवता अन्वंसृज्यत तस्मात्पादावुपं जीवतः
 पत्तो ह्यसृज्येतां प्राणा वै त्रिवृदर्धमासाः पञ्चदशः प्रजापतिः
 सप्तदशस्त्रयं इमे लोका असावादित्य एकविंश एतस्मिन्वा एते
 श्रिता एतस्मिन्प्रतिष्ठिता य एवं वेदैतस्मिन्नेव श्रयत एतस्मिन्प्रति
 तिष्ठति॥ (६)

प्रा॒तःस॒वने॑ वै गा॒य॒त्रेण॑ छ॒न्द॑सा त्रि॒वृ॒ते स्तोमा॑य॒ ज्योति॑र्दध॒देति॑
 त्रि॒वृ॒ता ब्र॒ह्मव॑र्च॒सेन॑ प॒ञ्चद॑शाय॒ ज्योति॑र्दध॒देति॑ प॒ञ्चद॑शेनौज॒सा
 वी॒र्येण॑ स॒प्तद॑शाय॒ ज्योति॑र्दध॒देति॑ स॒प्तद॑शेन॒ प्राजा॑प॒त्येन॑
 प्र॒ज॒न॒नेनै॑कवि॒ंशाय॑ ज्योति॑र्दध॒देति॑ स्तोमं॑ ए॒व तथ्स्तोमा॑य॒
 ज्योति॑र्दध॒देत्यथो॑ स्तोमं॑ ए॒व स्तोमं॑म॒भि प्र ण॑यति याव॒न्तो वै
 स्तोमा॑स्ताव॒न्तः कामा॑स्ताव॒न्तो लो॒कास्ता॑व॒न्ति ज्योती॑ऽप्येताव॒न्त
 ए॒व स्तोमा॑नेताव॒न्तः कामा॑नेताव॒न्तो लो॒काने॑ताव॒न्ति ज्योती॑ऽप्यव॒
 रुन्धे॥ (७)

ताव॒न्तो लो॒कास्त्रयो॑दश च॥ [२]

ब्र॒ह्मवा॑दिनो॑ वदन्ति॒ स त्वै य॑जेत॒ योऽग्नि॑ष्टोमेन॒ यज॑मानोऽथ॒
 सर्व॑स्तोमेन॒ यजे॑तेति॒ यस्य॑ त्रि॒वृ॒तम॑न्तर्य॒न्ति प्रा॑णाऽस्तस्यान्तर्य॒न्ति
 प्रा॒णेषु॑ मेऽप्य॑स॒दिति॑ खलु॒ वै य॒ज्ञेन॒ यज॑मानो यजते॒ यस्य॑
 प॒ञ्चद॑शम॑न्तर्य॒न्ति वी॒र्यं॑ तस्यान्तर्य॒न्ति वी॒र्यं॑ मेऽप्य॑स॒दिति॑ खलु॒ वै
 य॒ज्ञेन॒ यज॑मानो यजते॒ यस्य॑ स॒प्तद॑शम॑न्तर्य॒न्ति (८)

प्र॒जां तस्या॑न्तर्य॒न्ति प्र॒जाया॑म्मेऽप्य॑स॒दिति॑ खलु॒ वै य॒ज्ञेन॒
 यज॑मानो यजते॒ यस्यै॑कवि॒ंशम॑न्तर्य॒न्ति प्रति॑ष्ठां तस्यान्तर्य॒न्ति
 प्रति॑ष्ठाया॑म्मेऽप्य॑स॒दिति॑ खलु॒ वै य॒ज्ञेन॒ यज॑मानो यजते॒ यस्य॑
 त्रि॒णव॑म॑न्तर्य॒न्त्यृतू॑ऽश्च॒ तस्य॑ नक्ष॒त्रिया॑ च वि॒राज॑म॑न्तर्य॒न्त्यृतु॑षु मे॒
 ऽप्य॑सन्नक्ष॒त्रिया॑यां च वि॒राजी॑ति (९)

खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यस्य त्रयस्त्रिंशमन्तर्यन्ति
 देवतास्तस्यान्तर्यन्ति देवतासु मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन
 यजमानो यजते यो वै स्तोमानामवमं परमतां गच्छन्तं वेदं
 परमतामेव गच्छति त्रिवृद्धे स्तोमानामवमस्त्रिवृत्परमो य एवं वेदं
 परमतामेव गच्छति॥ (१०)

सप्तदशमन्तर्यन्ति विराजीति चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [३]

अङ्गिरसो वै सत्रमांसत ते सुवर्गं लोकमायन्तेषां
 हविष्मांश्च हविष्कृच्छाहीयेतान्तावकामयेतां सुवर्गं लोकमियावेति
 तावेतं द्विरात्रमपश्यतान्तमाहरतान्तेनायजेतान्ततो वै तौ सुवर्गं
 लोकमैतां य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजते सुवर्गमेव लोकमेति
 तावैताम्पूर्वेणाऽह्नाऽगच्छतामुत्तरेण (११)

अभिप्लवः पूर्वमहर्भवति गतिरुत्तरं ज्योतिष्ठोमोऽग्निष्ठोमः
 पूर्वमहर्भवति तेजस्तेनाव रुन्धे सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तरं
 सर्वस्यात्यै सर्वस्यावरुद्धौ गायत्रम्पूर्वेहन्थसामं भवति तेजो वै
 गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसं तेज एव ब्रह्मवर्चसमात्मन्धत्ते त्रैष्टुभमुत्तरं
 ओजो वै वीर्यं त्रिष्टुगोज एव वीर्यमात्मन्धत्ते रथन्तरम्पूर्वं (१२)

अहन्थसामं भवतीयं वै रथन्तरमस्यामेव प्रति तिष्ठति
 बृहदुत्तरेऽसौ वै बृहदमुष्यामेव प्रति तिष्ठति तदाहुः क्व
 जगती चानुष्टुप्चेति वैखानसम्पूर्वेऽहन्थसामं भवति तेन

जगत्स्यै नैति षोडशयुत्तरे तेनानुष्टुभोऽथाहुर्यत्समानेऽर्धमासे
 स्यातामन्यतरस्याहो वीर्यमनु पद्येतेत्यमावास्यायाम्पूर्वमहर्भवत्युत्तररि
 नानावीर्ये भवतो हविष्मन्निधनम्पूर्वमहर्भवति हविष्कृन्निधनमुत्तरं
 प्रतिष्ठित्यै॥ (१३)

उत्तरेण रथन्तरम्पूर्वेऽन्वेकंविंशतिश्च॥ [४]

आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत्तस्मिन्प्रजापतिर्वायुर्भूत्वाचरत्स
 इमामपश्यत्तां वराहो भूत्वाहरत्तां विश्वकर्मा भूत्वा व्यमादत्साप्रथत
 सा पृथिव्यभवत्तत्पृथिव्यै पृथिवित्वन्तस्यामश्राम्यत्प्रजापतिः स
 देवानंसृजत वसून्नुद्रानादित्यान्ते देवाः प्रजापतिमब्रुवन्प्र जायामहा
 इति सौऽब्रवीत् (१४)

यथाहं युष्मांस्तपसासृक्ष्येवं तपसि प्रजननमिच्छध्वमिति
 तेभ्योऽग्निमायतनं प्रायच्छदेतेनायतनेन श्राम्यतेति तै-
 ऽग्निनायतनेनाश्राम्यन्ते संवत्सर एकां गामंसृजन्त तां वसुभ्यो
 रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्रायच्छन्नेतां रक्षध्वमिति तां वसवो रुद्रा
 आदित्या अरक्षन्त सा वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्राजायत
 त्रीणि च (१५)

शतानि त्रयस्त्रिंशत् चाथ सैव सहस्रतम्यंभवत्ते देवाः प्रजा-
 पतिमब्रुवन्सहस्रेण नो याजयेति सौऽग्निष्टोमेन वसूनयाजयत्त
 इमं लोकमजयन्तच्चाददुः स उक्थ्येन रुद्रानयाजयत्तै-

ऽन्तरिक्षमजयन्तच्चाददुः सोऽतिरात्रेणादित्यानयाजयन्तेऽमुं
लोममजयन्तच्चाददुस्तदन्तरिक्षम् (१६)

व्यवैर्यत तस्माद्बुद्धा घातुका अनायतना हि तस्मादाहुः शिथिलं
वै मध्यममहस्त्रिरात्रस्य वि हि तद्वैर्यतेति त्रैष्टुभम्मध्यमस्याह
आज्यम्भवति संयानानि सूक्तानि शंसति षोडशिनं शंसत्यहो
धृत्या अशिथिलम्भावाय तस्मात्रिरात्रस्याग्निष्टोम एव प्रथममहः
स्यादथोक्थ्योऽथातिरात्र एषां लोकानां विधृत्यै त्रीणित्रीणि
शतान्यनूचीनाहमव्यवच्छिन्नानि ददाति (१७)

एषां लोकानामनु सन्तत्यै दशतं न विच्छिन्द्याद्विराजं
नेद्विच्छिनदानीत्यथ या सहस्रतम्यासीत्तस्यामिन्द्रश्च विष्णुश्च
व्यायच्छेतां स इन्द्रोऽमन्यतानया वा इदं विष्णुः सहस्रं
वर्क्ष्यत इति तस्यामकल्पेतां द्विभागं इन्द्रस्तृतीये विष्णुस्तद्वा
एषाभ्यनूच्यत उभा जिग्यथुरिति तां वा एतामच्छावाकः (१८)

एव शंसत्यथ या सहस्रतमी सा होत्रे देयेति होतारं
वा अभ्यतिरिच्यते यदतिरिच्यते होतानामस्यापयिता-
थाहुरुन्नेत्रे देयेत्यतिरिक्ता वा एषा सहस्रस्यातिरिक्त
उन्नेतत्विजामथाहुः सर्वेभ्यः सदस्येभ्यो देयेत्यथाहुरुदाकृत्या
सा वशं चरेदित्यथाहर्ब्रह्मणे चाग्नीधे च देयेति (१९)

द्विभागम्ब्रह्मणे तृतीयमग्नीधं ऐन्द्रो वै ब्रह्मा वैष्णवो-

ऽग्नीद्यथैव तावकल्पेतामित्यथाहुर्या कल्याणी बहुरूपा सा
 देयेत्यथाहुर्या द्विरूपोभयतएनी सा देयेति सहस्रस्य परिगृहीत्यै
 तद्वा एतत्सहस्रस्यायनं सहस्रं स्तोत्रीयाः सहस्रं दक्षिणाः
 सहस्रसंमितः सुवर्गो लोकः सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै॥ (२०)

अब्रवीच्च तदन्तरिक्षन्ददात्यच्छावाकश्च देयेति सप्तचत्वारिंशच्च॥ [५]

सोमो वै सहस्रमविन्दत्तमिन्द्रोऽन्वविन्दत्तौ यमो
 न्यागच्छतावब्रवीदस्तु मेऽत्रापीत्यस्तु ही (३) इत्यब्रूताः स यम
 एकस्यां वीर्यं पर्यपश्यदियं वा अस्य सहस्रस्य वीर्यम्बिभर्तीति
 तावब्रवीदियम्ममास्त्वेतद्युवयोरिति तावब्रूताः सर्वे वा एतदेतस्यां
 वीर्यम् (२१)

परि पश्यामोऽंशमा हरामहा इति तस्यामंशमाहरन्त
 तामप्सु प्रावेशयन्त्सोमायोदेहीति सा रोहिणी पिङ्गलैकहायनी
 रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदैत्तस्माद्रोहिण्या
 पिङ्गलयैकहायन्या सोमं क्रीणीयाद्य एवं विद्वान्रोहिण्या
 पिङ्गलयैकहायन्या सोमं क्रीणाति त्रयस्त्रिंशता चैवास्य
 त्रिभिश्च (२२)

शतैः सोमः क्रीतो भवति सुक्रीतेन यजते तामप्सु
 प्रावेशयन्निन्द्रायोदेहीति सा रोहिणी लक्ष्मणा पंष्टौही वार्त्रघ्नी
 रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदैत्तस्माद्रोहिणीं

लक्ष्मणाम्पष्ठौहीं वार्त्रघ्नीं दद्याद्य एवं विद्वान्नोहिणीं लक्ष्मणाम्पष्ठौहीं
वार्त्रघ्नीं ददाति त्रयस्त्रिंशच्चैवास्य त्रीणि च शतानि सा दत्ता (२३)

भवति तामप्सु प्रावेशयन् यमायोदेहीति सा जरती
मूर्खा तज्जघन्या रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः
सहोदैत्तस्माञ्जरतीम्मूर्खा तज्जघन्यामनुस्तरणीं कुर्वीत य एवं
विद्वान्जरतीम्मूर्खा तज्जघन्यामनुस्तरणीं कुरुते त्रयस्त्रिंशच्चैवास्य
त्रीणि च शतानि सामुष्मिल्लोके भवति वागेव सहस्रतमी
तस्मात् (२४)

वरो देयः सा हि वरः सहस्रमस्य सा दत्ता भवति
तस्माद्वरो न प्रतिगृह्यः सा हि वरः सहस्रमस्य प्रतिगृहीत-
म्भवतीयं वर इति ब्रूयादथान्याम्ब्रूयादियम्ममेति तथास्य
तत्सहस्रमप्रतिगृहीतम्भवत्युभयतएनी स्यात्तदाहुरन्यतएनी
स्यात्सहस्रम्परस्तादेतमिति यैव वरः (२५)

कल्याणी रूपसंमृद्धा सा स्यात्सा हि वरः समृद्ध्यै
तामुत्तरेणाग्नीध्रं पर्याणीयाहवनीयस्यान्तैर्द्रोणकलशमव घ्रापयेदा
जिघ्र कलशम्मह्युरुधारा पर्यस्वत्या त्वा विशन्तिवन्दवः समुद्रमिव
सिन्धवः सा मा सहस्र आ भज प्रजया पशुभिः सह पुनर्मा
विंशताद्रयिरिति प्रजयैवैनम्पशुभी रय्या सम् (२६)

अर्धयति प्रजावाँन्यशुमान्रयिमान्भवति य एवं वेद तया

सहाग्रीध्रम्परेत्यं पुरस्तात्प्रतीच्यां तिष्ठन्त्यां जुहुयादुभा जिग्यथुर्न
 परां जयेथे न परां जिग्ये कतरश्चनैनोः। इन्द्रश्च विष्णो
 यदपस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथामिति त्रेधाविभुक्तं वै त्रिरात्रे
 सहस्रं साहस्रीमेवैनां करोति सहस्रस्यैवैनाम्मात्राम् (२७)

करोति रूपाणि जुहोति रूपैरेवैनां समर्धयति तस्यां
 उपोत्थाय कर्णमा जपेदिडे रन्तेऽदिते सरस्वति प्रिये प्रेयसि महि
 विश्रुत्येतानि ते अघ्निये नामानि सुकृतं मा देवेषु ब्रूतादिति देवेभ्य
 एवैनमा वैदयत्यन्वेनं देवा बुध्यन्ते॥ (२८)

एतदेतस्यां वीर्यमस्य त्रिभिश्च दत्ता सहस्रतमी तस्मादेव वरः सम्मात्रामेकान्नचत्वारिंशच्च॥-[६]

सहस्रतम्यां वै यजमानः सुवर्गं लोकमेति सैनं सुवर्गं
 लोकं गमयति सा मा सुवर्गं लोकं गमयेत्याह सुवर्गमेवैनं लोकं
 गमयति सा मा ज्योतिष्मन्तं लोकं गमयेत्याह ज्योतिष्मन्तमेवैनं
 लोकं गमयति सा मा सर्वान्पुण्याँल्लोकान्गमयेत्याह सर्वानेवैनं
 पुण्याँल्लोकान्गमयति सा (२९)

मा प्रतिष्ठां गमय प्रजयां पशुभिः सह पुनर्मा विशताद्रयिरिति
 प्रजयैवैनम्पशुभीं रय्यां प्रतिष्ठापयति प्रजावाँन्पशुमात्रयिमान्भवति
 य एवं वेद तामग्रीधे वा ब्रह्मणे वा होत्रे वोद्गात्रे वाध्वर्यवे वा
 दद्यात्सहस्रमस्य सा दत्ता भवति सहस्रमस्य प्रतिगृहीतम्भवति
 यस्तामविद्वान् (३०)

प्रतिगृह्णाति तां प्रति गृह्णीयादेकासि न सहस्रमेकां त्वा भूतां
 प्रति गृह्णामि न सहस्रमेकां मा भूता विश मा सहस्रमित्येकामेवैनं
 भूतां प्रति गृह्णाति न सहस्रं य एवं वेद स्योनासि सुषदा सुशेवा
 स्योना मा विश सुषदा मा विश सुशेवा मा विश (३१)

इत्याह स्योनैवैनं सुषदा सुशेवा भूता विशति नैनं
 हिनस्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति सहस्रं सहस्रतम्यन्वेती (३)
 सहस्रतमीं सहस्रा (३) मिति यत्प्रार्चीमुत्सृजेत्सहस्रं
 सहस्रतम्यन्वियात्तत्सहस्रमप्रज्ञात्रं सुवर्गं लोकं न प्र
 जानीयात्प्रतीचीमुत्सृजति तां सहस्रमनु पर्यावर्तते सा
 प्रजानती सुवर्गं लोकमेति यजमानमभ्युत्सृजति क्षिप्रे सहस्रं प्र
 जायत उत्तमा नीयते प्रथमा देवान्गच्छति॥ (३२)

लोकानामयति साविद्वान्सुशेवा माविश यजमानं द्वादश च॥ [७]

अत्रिरददादौर्वाय प्रजाम्पुत्रकामाय स रिरिचानोऽमन्यत
 निर्वीर्यः शिथिलो यातयामा स एतं चतूरात्रमपश्यत्
 तमाहरत्तेनायजत ततो वै तस्य चत्वारो वीरा आजायन्त
 सुहोता सूद्राता स्वध्वर्युः सुसंभेयो य एवं विद्वांश्चतूरात्रेण यजत
 आस्यं चत्वारो वीरा जायन्ते सुहोता सूद्राता स्वध्वर्युः सुसंभेयो
 ये चतुर्विंशः पवमाना ब्रह्मवर्चसं तत् (३३)

य उद्यन्तः स्तोमाः श्रीः सात्रिंश्च श्रद्धादेवं यजमानं

चत्वारि वीर्याणि नोपांनमन्तेजं इन्द्रियम्ब्रह्मवर्चसमन्नाद्यं स
 एतांश्चतुरश्वतुष्टोमान्त्सोमानपश्यत्तानाहरत्तैर्यजत तेज एव
 प्रथमेनावारुन्धेन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन
 य एवं विद्वांश्चतुरश्वतुष्टोमान्त्सोमानाहरति तैर्यजते तेज एव
 प्रथमेनावं रुन्धेन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन
 यामेवात्रिर्ऋद्धिमाध्नोत्तामेव यजमान ऋध्नोति॥ (३४)

तत्तेजं एवाष्टादश च॥ [८]

जुमदग्निः पुष्टिकामश्चतूरात्रेणायजत स एतान्पोषां
 अपुष्यत्तस्मात्पलितौ जामदग्नियौ न सं जानाते एतानेव
 पोषान्पुष्यति य एवं विद्वांश्चतूरात्रेण यजते पुरोडाशिन्यं उपसदौ
 भवन्ति पशवो वै पुरोडाशः पशूनेवाव रुन्देऽन्नं वै पुरोडाशो-
 ऽन्नमेवाव रुन्धेऽन्नादः पशुमान्भवति य एवं विद्वांश्चतूरात्रेण
 यजते॥ (३५)

जुमदग्निरष्टाचत्वारिंशत्॥ [९]

संवत्सरो वा इदमेकं आसीत्सोऽकामयतूर्त्स्वसृजेयेति स
 एतम्पञ्चरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै स ऋतूनसृजत
 य एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते प्रैव जायते त ऋतवः सृष्टा न
 व्यावर्तन्त त एतम्पञ्चरात्रमपश्यन् तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते
 व्यावर्तन्त (३६)

य एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते वि पाप्मना भ्रातृव्येणा
वर्तते सार्वसेनिः शौचेयोऽकामयत पशुमान्थस्यामिति स
एतम्पञ्चरात्रमाहरत्तेनायजत ततो वै स सहस्रं पशून्प्राप्नोद्य
एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते प्र सहस्रं पशून्प्राप्नोति बबरः
प्रावाहणिरकामयत वाचः प्रवदिता स्यामिति स एतम्पञ्चरात्रमा (३७)

अहरत्तेनायजत ततो वै स वाचः प्रवदिता भवद्य एवं
विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते प्रवदितैव वाचो भवत्यथो एनं
वाचस्पतिरित्याहुरनातश्चतूरात्रोऽतिरिक्तः षड्रात्रोऽथ वा एष
सं प्रति यज्ञो यत्पञ्चरात्रो य एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते सम्प्रत्येव
यज्ञेन यजते पञ्चरात्रो भवति पञ्च वा ऋतवः संवत्सरः (३८)

ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठत्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ
यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धे त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव रुन्धे
पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धे सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा
अथो प्रैव तेन जायते पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेरास्यै
महाव्रतवानन्नाद्यस्यावरुद्धौ विश्वजिह्वसर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति
सर्वस्याभिजित्यै॥ (३९)

ते व्यावर्तन्त प्रवदिता स्यामिति स एतम्पञ्चरात्रमा संवत्सरोऽभिजित्यै॥ [१०]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामा
दद इमामगृभ्णन्नशनामृतस्य पूर्वं आयुषि विदथेषु कव्या। तया

दे॒वाः सु॒त॒मा ब॑भूवुर्ऋ॒तस्य॑ सा॒म॒न्त्स॒र॒मा॒र॒प॒न्ती॑ । अ॒भि॒धा अ॑सि
 भुव॑नमसि य॒न्तासि॑ ध॒र्तासि॑ सोऽग्निं वै॑श्वान॒रं स॑प्र॒थ॒सं गच्छ॑
 स्वाहा॑कृतः पृथि॒व्यां य॒न्ता रा॒ड्य॒न्तासि॑ यम॑नो ध॒र्तासि॑ ध॒रुणः॑
 कृष्यै॑ त्वा॒ क्षेमा॑य त्वा र॒य्यै त्वा पोषा॑य त्वा पृथि॒व्यै त्वा॒न्तरि॑क्षाय
 त्वा दि॒वे त्वा॑ स॒ते त्वा॑स॒ते त्वा॒द्भ्यस्त्वौष॑धीभ्यस्त्वा॒ विश्वे॑भ्यस्त्वा
 भू॒तेभ्यः॑ ॥ (४०)

ध॒रुणः प्र॒ञ्च॒विंश॑तिश्च ॥ [११]

वि॒भूर्मा॒त्रा प्र॒भूः पि॒त्राश्चो॑ऽसि॒ हयो॑ऽस्य॒त्योऽसि॑ न॒रो-
 ऽस्य॑र्वासि॒ स॒प्ति॒रसि॑ वा॒ज्य॑सि॒ वृषा॑सि॒ नृम॑णा॒ असि॑
 ययु॑र्नामा॒स्यादि॑त्याना॒म्प॒त्वा॒न्वि॒ह्य॒ग्नये॑ स्वाहा॒ स्वाहे॑न्द्रा॒ग्निभ्या॑ꣳ
 स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑ विश्वे॑भ्यो दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॒ सर्वा॑भ्यो
 दे॒वेता॑भ्य इ॒ह धृ॑तिः स्वाहे॒ह वि॑धृतिः स्वाहे॒ह र॑न्तिः स्वाहे॒ह
 र॑म॒तिः स्वाहा॑ भू॒रसि॑ भुवे॒ त्वा भ॑व्याय॒ त्वा भ॑विष्यते॒ त्वा
 विश्वे॑भ्यस्त्वा भू॒तेभ्यो॑ दे॒वा आ॑शा॒पाला॑ ए॒तं दे॒वेभ्यो॑ऽश्व॒म्मेधा॑य
 प्रोक्षि॑तं गोपायत ॥ (४१)

र॑न्तिः स्वाहा॒ द्वाविं॑शतिश्च ॥ [१२]

आय॑नाय॒ स्वाहा॑ प्राय॑णाय॒ स्वाहो॑द्वा॒वाय॒ स्वाहो॑द्भु॒ताय॒ स्वाहा॑
 शू॒का॒राय॒ स्वाहा॑ शू॒कृता॑य॒ स्वाहा॑ प॒ला॒यिता॑य॒ स्वाहा॑ऽप॒ला॒यिता॑य॒
 स्वाहा॑ऽऽव॒ल्गा॑ते॒ स्वाहा॑ प॒रा॒वल्गा॑ते॒ स्वाहा॑ऽऽय॑ते॒ स्वाहा॑ प्र॒य॑ते

स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४२)

आयनायोत्तरमापलायिताय षड्विंशतिः॥ [१३]

अ॒ग्नये॒ स्वाहा॒ सोमा॑य॒ स्वाहा॑ वा॒यवे॒ स्वाहा॑पाम्मोदा॑य॒ स्वाहा॑
सवि॒त्रे स्वाहा॒ सर॑स्वत्यै॒ स्वाहेन्द्रा॑य॒ स्वाहा॒ बृह॑स्पतये॒ स्वाहा॑
मि॒त्राय॒ स्वाहा॒ वरु॑णाय॒ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै स्वाहा॥ (४३)

[१४]

पृ॒थि॒व्यै स्वाहा॒ऽन्तरि॑क्षा॒य स्वाहा॑ दि॒वे स्वाहा॒ सू॒र्या॑य॒ स्वाहा॑
च॒न्द्रम॑से॒ स्वाहा॒ नक्ष॑त्रेभ्यः॒ स्वाहा॒ प्रा॒च्यै दि॒शे स्वाहा॒ दक्षि॑णायै दि॒शे
स्वाहा॑ प्र॒ती॒च्यै दि॒शे स्वा॑होदी॒च्यै दि॒शे स्वा॑होर्ध्वायै दि॒शे स्वाहा॑
दि॒ग्भ्यः स्वाहा॑ऽवा॒न्तरि॑दिशाभ्यः॒ स्वाहा॒ समा॑भ्यः॒ स्वाहा॑ श॒र॒द्भ्यः
स्वाहा॑ऽहो॒रा॒त्रेभ्यः॒ स्वाहा॑ऽर्ध॒मा॒सेभ्यः॒ स्वाहा॒ मा॒सेभ्यः॒ स्वाहा॑र्तु॒भ्यः
स्वाहा॑ सं॒व॒त्स॒रा॒य स्वाहा॒ सर्व॑स्मै स्वाहा॥ (४४)

[१५]

अ॒ग्नये॒ स्वाहा॒ सोमा॑य॒ स्वाहा॑ सवि॒त्रे स्वाहा॒ सर॑स्वत्यै॒ स्वाहा॑
पू॒ष्णे स्वाहा॒ बृह॑स्पतये॒ स्वाहा॑ऽपाम्मोदा॑य॒ स्वाहा॑ वा॒यवे॒ स्वाहा॑
मि॒त्राय॒ स्वाहा॒ वरु॑णाय॒ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै स्वाहा॥ (४५)

[१६]

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहाऽग्नये स्वाहा
 सोमाय स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्रमसे स्वाहाऽहे स्वाहा रात्रियै
 स्वाहर्जवे स्वाहा साधवे स्वाहा सुक्षित्यै स्वाहा क्षुधे स्वाहाऽ-
 ऽशितिम्ने स्वाहा रोगाय स्वाहा हिमाय स्वाहा शीताय स्वाहाऽ-
 ऽत्पाय स्वाहाऽरण्याय स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहा
 सर्वस्मै स्वाहा॥ (४६)

[१७]

भुवो देवानां कर्मणापसर्तस्य पथ्यासि वसुभिर्देवेभिर्देवतया
 गायत्रेण त्वा छन्दसा युनज्मि वसन्तेन त्वर्तुना हविषा
 दीक्षयामि रुद्रेभिर्देवेभिर्देवतया त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा युनज्मि
 ग्रीष्मेण त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यादित्येभिर्देवेभिर्देवतया जागतेन
 त्वा छन्दसा युनज्मि वर्षाभिस्त्वर्तुना हविषा दीक्षयामि
 विश्वेभिर्देवेभिर्देवतयानुष्टुभेन त्वा छन्दसा युनज्मि (४७)

शरदा त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यङ्गिरोभिर्देवेभिर्देवतया
 पाङ्केन त्वा छन्दसा युनज्मि हेमन्तशिशिराभ्यां त्वर्तुना हविषा
 दीक्षयाम्याहं दीक्षामरुहमृतस्य पत्नी गायत्रेण छन्दसा ब्रह्मणा
 चर्त९ सत्येऽधा९ सत्यमृतैऽधाम्। महीमू षु सुत्रामाणमिह धृतिः
 स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमन्तिः स्वाहा॥ (४८)

[१८]

ईङ्काराय स्वाहे कृताय स्वाहा क्रन्दते स्वाहाऽवक्रन्दते स्वाहा
 प्रोथते स्वाहा प्रप्रोथते स्वाहा गन्धाय स्वाहा घ्राताय स्वाहा
 प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा सन्दीयमानाय
 स्वाहा सन्दिताय स्वाहा विचृत्यमानाय स्वाहा विचृत्ताय
 स्वाहा पलायिष्यमानाय स्वाहा पलायिताय स्वाहोपरऽस्यते
 स्वाहोपरताय स्वाहा निवेक्ष्यते स्वाहा निविशमानाय स्वाहा
 निविष्टाय स्वाहा निषथ्स्यते स्वाहा निषीदते स्वाहा निषण्णाय
 स्वाहा (४९)

आसिष्यते स्वाहाऽऽसीनाय स्वाहाऽऽसिताय स्वाहा
 निपथ्स्यते स्वाहा निपद्यमानाय स्वाहा निपन्नाय स्वाहा शयिष्यते
 स्वाहा शयानाय स्वाहा शयिताय स्वाहा सम्मीलिष्यते स्वाहा
 सम्मीलते स्वाहा सम्मीलिताय स्वाहा स्वप्स्यते स्वाहा स्वपते
 स्वाहा सुप्ताय स्वाहा प्रभोथ्स्यते स्वाहा प्रबुध्यमानाय स्वाहा
 प्रबुद्धाय स्वाहा जागरिष्यते स्वाहा जाग्रते स्वाहा जागरिताय
 स्वाहा शुश्रूषमाणाय स्वाहा शृण्वते स्वाहा श्रुताय स्वाहा
 वीक्षिष्यते स्वाहा (५०)

वीक्षमाणाय स्वाहा वीक्षिताय स्वाहा सऽहास्यते स्वाहा
 सज्जिहानाय स्वाहोज्जिहानाय स्वाहा विवथ्स्यते स्वाहा विवर्तमानाय
 स्वाहा विवृत्ताय स्वाहोत्थास्यते स्वाहोत्तिष्ठते स्वाहोत्थिताय स्वाहा
 विधविष्यते स्वाहा विधून्वानाय स्वाहा विधूताय स्वाहोत्क्रऽस्यते

स्वाहोत्क्रामते स्वाहोत्क्रान्ताय स्वाहा चङ्क्रमिष्यते स्वाहा
 चङ्क्रम्यमाणाय स्वाहा चङ्क्रमिताय स्वाहा कण्डूयिष्यते स्वाहा
 कण्डूयमानाय स्वाहा कण्डूयिताय स्वाहा निकषिष्यते स्वाहा
 निकषमाणाय स्वाहा निकषिताय स्वाहा यदत्ति तस्मै स्वाहा
 यत्पिबति तस्मै स्वाहा यन्मेहति तस्मै स्वाहा यच्छकृत्करोति
 तस्मै स्वाहा रेतसे स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय स्वाहा
 सर्वस्मै स्वाहा॥ (५१)

[१९]

अग्रये स्वाहा वायवे स्वाहा सूर्याय स्वाहर्तमस्यृतस्यर्तमसि
 सत्यमसि सत्यस्य सत्यमस्यृतस्य पन्था असि देवानां छाया मृतस्य
 नाम तत्सत्यं यत्त्वं प्रजापतिरस्यधि यदस्मिन्वाजिनीव शुभः
 स्पर्धन्ते दिवः सूर्येण विशोऽपो वृणानः पवते कव्यन्पशुं न गोपा
 इर्यः परिज्मा (५२)

[२०]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

साध्या वै देवाः सुवर्गकामा एत९ षड्रात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्ततो वै ते सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वा९सः षड्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकं यन्ति देवसत्रं वै षड्रात्रः प्रत्यक्षः ह्येतानि पृष्ठानि य एवं विद्वा९सः षड्रात्रमासते साक्षादेव देवता अभ्यारोहन्ति षड्रात्रो भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि (१)

पृष्ठैरेवर्तूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्मृती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव रुन्धते पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धते सप्तदशः (२)

भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते त्रिणवो भवति विजित्यै त्रयस्त्रिंशो भवति प्रतिष्ठित्यै सदोहविर्धानिन एतेन षड्रात्रेण यजेरन्नाश्वत्थी हविर्धानं चाग्नीध्रं च भवतस्तद्धि सुवर्ग्यं चक्रीवती भवतः सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या उलूखलबुध्नो यूपो भवति प्रतिष्ठित्यै प्राश्नो यान्ति प्राडिव हि सुवर्गः (३)

लोकः सरस्वत्या यान्त्येष वै दैवयानः पन्थास्तमेवान्वारोहन्त्याः

यान्त्यवर्तिमेवान्यस्मिन्प्रतिषज्यं प्रतिष्ठां गच्छन्ति यदा दशं शतं
 कुर्वन्त्यथैकमुत्थानं शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति
 तिष्ठन्ति यदा शतं सहस्रं कुर्वन्त्यथैकमुत्थानं सहस्रसम्मितो
 वा असौ लोकोऽमुमेव लोकमभि जयन्ति यदैषां प्रमीयेत यदा
 वा जीयेरन्नथैकमुत्थानन्तद्धि तीर्थम्॥ (४)

पृष्ठानि सप्तदशः सुवर्गो जयन्ति यदैकादश च॥ [१]

कुसुरुबिन्द औद्दालकिरकामयत पशुमान्थस्यामिति स
 एतं सप्तरात्रमाहंरत्तेनायजत तेन वै स यावन्तो ग्राम्याः
 पशवस्तानवारुन्ध य एवं विद्वान्थसप्तरात्रेण यजते यावन्त एव
 ग्राम्याः पशवस्तानेवाव रुन्धे सप्तरात्रो भवति सप्त ग्राम्याः पशवः
 सप्तराण्याः सप्त छन्दांस्युभयस्यावरुद्धौ त्रिवृदग्निष्टोमो भवति
 तेजः (५)

एवाव रुन्धे पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धे सप्तदशो
 भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायत एकविंशो
 भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धत्ते त्रिणवो भवति विजित्यै
 पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेरास्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्यावरुद्धौ
 विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै यत्प्रत्यक्षम्पूर्वेष्वहं
 पृष्ठान्युपेयुः प्रत्यक्षम् (६)

विश्वजिति यथा दुग्धामुपसीदत्येवमुत्तममहः स्यान्नैकरात्रश्चन
 स्याद्बृहद्रथन्तरे पूर्वेष्वहःसूपं यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव

न यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्ति यत्प्रत्यक्षं विश्वजितिं
पृष्ठान्युपयन्ति यथा प्रत्तां दुहे तादृगेव तत्॥ (७)

तेजं उपेयुः प्रत्यक्षं द्विचत्वारिंशच्च॥ [२]

बृहस्पतिरकामयत ब्रह्मवर्चसी स्यामिति स एतमष्टरात्रमपश्यत्तम
ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यंभवद्य एवं विद्वानष्टरात्रेण यजते ब्रह्मवर्चस्यैव
भवत्यष्टरात्रो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसम्गायत्रियैव
ब्रह्मवर्चसमव रुन्धेऽष्टरात्रो भवति चतस्रो वै दिशश्चतस्रो-
ऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे (८)

त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेजं एवाव रुन्धे पञ्चदशो
भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धे सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव
तेन जायत एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धत्ते
त्रिणवो भवति विजित्यै त्रयस्त्रिंशो भवति प्रतिष्ठित्यै पञ्चविंशो-
ऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेराप्त्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्यावरुद्ध्यै
विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (९)

दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमवरुन्धेऽभिजित्यै॥ [३]

प्रजापतिः प्रजा असृजत ताः सृष्टाः क्षुधं न्यायन्त्स एतं
नवरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै प्रजाभ्योऽ कल्पत यर्हि
प्रजाः क्षुधं निगच्छेयुस्तरहि नवरात्रेण यजेतेमे हि वा एतासां लोका
अक्लृप्ता अथैताः क्षुधं नि गच्छन्तीमानेवाभ्यो लोकान्कल्पयति

तान्कल्पमानान्प्रजाभ्योऽनु कल्पते कल्पन्ते (१०)

अस्मा इमे लोका ऊर्जं प्रजासु दधाति त्रिरात्रेणैवेमं
लोकं कल्पयति त्रिरात्रेणान्तरिक्षं त्रिरात्रेणामुं लोकं यथा
गुणे गुणमन्वस्यत्येवमेव तल्लोके लोकमन्वस्यति धृत्या
अशिथिलम्भावाय ज्योतिर्गौरायुरिति ज्ञाताः स्तोमा भवन्तीयं
वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति ज्ञात्रं
प्रजानाम् (११)

गच्छति नवरात्रो भवत्यभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति यो
ज्योगामयावी स्यात्स नवरात्रेण यजेत प्राणा हि वा एतस्याधृता
अथैतस्य ज्योगामयति प्राणानेवास्मिन्दाधारोत यदीतासुर्भवति
जीवत्येव॥ (१२)

कल्पन्ते प्रजानान्नयस्त्रिंशच्च॥ [४]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स एतं दशहोतारमपश्यत्तमं जुहो
दशरात्रमसृजत् तेन दशरात्रेण प्राजायत दशरात्राय दीक्षिष्यमाणो
दशहोतारं जुहुयादशहोत्रैव दशरात्रं सृजते तेन दशरात्रेण प्र
जायते वैराजो वा एष यज्ञो यद्दशरात्रो य एवं विद्वान्दशरात्रेण
यजते विराजमेव गच्छति प्राजापत्यो वा एष यज्ञो यद्दशरात्रः (१३)

य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते प्रैव जायत इन्द्रो वै
सृष्ट्वेवताभिरासीत्स न व्यावृत्तमगच्छत्स प्रजापतिमुपाधावत्

तस्मा॑ ए॒तं द॑शरा॒त्रम्प्राय॑च्छु॒त्तमा॑हर॒त्तेना॑यजत॒ ततो॒ वै सो॑-
ऽन्याभि॑र्दे॒वता॑भिर्व्या॒वृत॑मगच्छ॒द्य ए॒वं वि॒द्वान्द॑शरा॒त्रेण॒ यज॑ते
व्या॒वृत॑मे॒व पा॒प्मना॒ भ्रातृ॑व्येण गच्छति॒ त्रिक॑कु॒द्वै (१४)

ए॒ष य॒ज्ञो यद॑शरा॒त्रः क॒कुत्प॑श्चद॒शः क॒कुदै॑कवि॒ंशः
क॒कुत्र॑यस्त्रि॒ंशो य ए॒वं वि॒द्वान्द॑शरा॒त्रेण॒ यज॑ते त्रि॒क॒कुदे॑व
स॒माना॑ना॒ भव॑ति॒ यज॑मानः प॒श्चद॒शो यज॑मान॒ एकवि॒ंशो
यज॑मानस्त्रयस्त्रि॒ंशः पु॒र इ॒तरा॒ अभिच॑र्यमाणो दशरा॒त्रेण॒
यजे॑त दे॒वपु॒रा ए॒व पर्यू॑हते॒ तस्य॒ न कु॑तश्च॒नोपा॑व्या॒धो भ॑वति॒
नैन॑मभि॒चर॑न्थ॒स्तृणु॑ते दे॒वासु॒राः संय॑त्ता आस॒न्ते दे॒वा ए॒ताः (१५)

दे॒वपु॒रा अ॑पश्यन् यद॑शरा॒त्रस्ताः॑ पर्यू॑हन्त॒ तेषा॑
न कु॑तश्च॒नोपा॑व्या॒धोऽभ॑वत्ततो॒ दे॒वा अ॑भ॒वन्प॒रासु॒रा यो
भ्रातृ॑व्यवा॒न्थस्या॑त्स द॑शरा॒त्रेण॒ यजे॑त दे॒वपु॒रा ए॒व पर्यू॑हते
तस्य॒ न कु॑तश्च॒नोपा॑व्या॒धो भ॑वति॒ भव॑त्या॒त्मना॒ परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो
भव॑ति॒ स्तोमः॑ स्तोम॒स्योप॑स्तिर्भवति॒ भ्रातृ॑व्यमे॒वोप॑स्तिं कुरुते
जा॒मि वै (१६)

ए॒तत्कु॑र्वन्ति॒ यज्या॑या॒ं स॒ं स्तोम॑मु॒पेत्य॒ कनी॑या॒ं स॒मुप॑यन्ति॒
यद॑ग्नि॒ष्टोम॑सामान्यवस्ता॑च्च॒ परस्ता॑च्च॒ भव॑न्त्यजा॒मित्वा॑य
त्रि॒वृद॑ग्नि॒ष्टोमो॑ऽग्नि॒ष्टुदा॑ग्नेयीषु॒ भव॑ति॒ तेज॑ ए॒वाव॑ रुन्धे प॒श्चद॒श उ॒क्थ्य॑
ऐ॒न्द्रीष्वि॑न्द्रि॒यमे॒वाव॑ रुन्धे त्रि॒वृद॑ग्नि॒ष्टोमो॑ वै॒श्वदे॒वीषु॒ पु॒ष्टिमे॒वाव॑

रुन्धे सप्तदशोऽग्निष्टोमः प्राजापत्यासु तीव्रसोमोऽन्नाद्यस्यावरुद्ध्या
अथो प्रैव तेन जायते (१७)

एकविंश उक्थ्यः सौरीषु प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धत्ते
सप्तदशोऽग्निष्टोमः प्राजापत्यासूपहव्य उपहवमेव गच्छति
त्रिणवावग्निष्टोमावभित ऐन्द्रीषु विजित्यै त्रयस्त्रिंश उक्थ्यो
वैश्वदेवीषु प्रतिष्ठित्यै विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽ तिरात्रो भवति
सर्वस्याभिजित्यै॥ (१८)

प्राजापत्यो वा एष यज्ञो यद्वंशरात्रस्त्रिंशुकुद्धा एता वै जायन्त एकत्रिंशच्च॥ [५]

ऋतवो वै प्रजाकामाः प्रजां नाविन्दन्त तेऽकामयन्त
प्रजां सृजेमहि प्रजामव रुन्धीमहि प्रजां विन्देमहि प्रजावन्तः
स्यामेति त एतमेकादशरात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते
प्रजामसृजन्त प्रजामवारुन्धत प्रजामविन्दन्त प्रजावन्तोऽभवन्त
ऋतवोऽभवन्तर्दातवानामार्तवत्वमृतूनां वा एते पुत्रास्तस्मात् (१९)

आर्तवा उच्यन्ते य एवं विद्वांस एकादशरात्रमासंते
प्रजामेव सृजन्ते प्रजामव रुन्धते प्रजां विन्दन्ते प्रजावन्तो
भवन्ति ज्योतिरतिरात्रो भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्वधते सुवर्गस्य
लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठ्यः षडहो भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि
पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति
चतुर्विंशो भवति चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री (२०)

गायत्रम्ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियामेव ब्रह्मवर्चसे प्रति तिष्ठन्ति
 चतुश्चत्वारिंशो भवति चतुश्चत्वारिंशदक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं
 त्रिष्टुत्रिष्टुभ्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्त्यष्टाचत्वारिंशो भवत्यष्टाचत्वारिंशद
 जगती जागताः पशवो जगत्यामेव पशुषु प्रति तिष्ठन्त्येकादशरात्रो
 भवति पञ्च वा ऋतवं आर्तवाः पञ्चर्तुष्वेवार्तवेषु संवत्सरे प्रतिष्ठाय
 प्रजामवं रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतः प्रजायै परिगृहीत्यै॥ (२१)

तस्माद्गायत्र्येकात्रपञ्चाशच्च॥

[६]

ऐन्द्रवायवाग्राङ्गृहीयाद्यः कामयेत यथापूर्वं प्रजाः कल्पेरन्निति
 यज्ञस्य वै कृप्तिमनु प्रजाः कल्पन्ते यज्ञस्याकृप्तिमनु न
 कल्पन्ते यथापूर्वमेव प्रजाः कल्पयति न ज्यायांसं
 कनीयानतिं कामत्यैन्द्रवायवाग्राङ्गृहीयादामयाविनः प्राणेन
 वा एष व्यृध्यते यस्यामयति प्राण ऐन्द्रवायवः प्राणेनैवैनं
 समर्धयति मैत्रावरुणाग्राङ्गृहीरन् येषां दीक्षितानां प्रमीयेत (२२)

प्राणापानाभ्यां वा एते व्यृध्यन्ते येषां दीक्षितानां प्रमीयंते
 प्राणापानौ मित्रावरुणौ प्राणापानावेव मुखतः परि हरन्त
 आश्विनाग्राङ्गृहीतानुजावरौऽश्विनौ वै देवानामानुजावरौ पश्चेवाग्रं
 पर्येतामश्विनावेतस्य देवता य आनुजावरस्तावेवैनमग्रं परि णयतः
 शुक्राग्राङ्गृहीत गतश्रीः प्रतिष्ठाकामोऽसौ वा आदित्यः शुक्र
 एषोऽन्तोऽन्तम्मनुष्यः (२३)

श्रियै गत्वा नि वर्ततेऽन्तादेवान्तमा रभते न ततः

पापीयान्भवति मन्थ्यग्रान्गृहीताभिचरन्त्रार्तपात्रं वा एतद्यन्मन्थिपात्रम्
 ग्राहयति ताजगार्तिमार्च्छत्याग्रयणाग्रान्गृहीत यस्य पिता पितामहः
 पुण्यः स्यादथ तत्र प्राप्नुयाद्वाचा वा एष इन्द्रियेण व्यध्यते यस्य
 पिता पितामहः पुण्यः (२४)

भवत्यथ तत्र प्राप्त्युर इवैतद्यज्ञस्य वागिव यदाग्रयणो
 वाचैवैनमिन्द्रियेण समर्धयति न ततः पापीयान्भवत्युक्थ्याग्रान्गृहीताभि
 सर्वेषां वा एतत्पात्राणामिन्द्रियं यदुक्थ्यपात्रं सर्वेणैवैनमिन्द्रियेणाति
 प्र युङ्क्ते सरस्वत्यभि नो नेषि वस्य इति पुरोरुचं कुर्याद्वाग्वै (२५)

सरस्वती वाचैवैनमति प्र युङ्क्ते मा त्वत्क्षेत्राण्यरणानि
 गन्मेत्याह मृत्योर्वै क्षेत्राण्यरणानि तेनैव मृत्योः क्षेत्राणि न
 गच्छति पूर्णान्ग्रहान्गृहीयादामयाविनः प्राणान् वा एतस्य
 शुगृच्छति यस्यामयति प्राणा ग्रहाः प्राणानेवास्य शुचो मुञ्चत्युत
 यदीतासुर्भवति जीवत्येव पूर्णान्ग्रहान्गृहीयाद्यर्हि पर्जन्यो न
 वर्षेत्प्राणान् वा एतर्हि प्रजानां शुगृच्छति यर्हि पर्जन्यो न
 वर्षति प्राणा ग्रहाः प्राणानेव प्रजानां शुचो मुञ्चति ताजक्प्र
 वर्षति॥ (२६)

प्रमीयंत मनुष्यं ऋध्यते यस्य पिता पितामहः पुण्यो वाग्वा एव पूर्णान्ग्रहान्यञ्जविंशतिश्च॥ [७]

गायत्रो वा ऐन्द्रवायवो गायत्रम्प्रायणीयमहस्तस्मात्प्रायणीये-
 ऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति त्रैष्टुभो वै शुक्रस्त्रैष्टुभं

द्वितीयमहस्तस्माद्वितीयेऽहञ्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति
जागतो वा आग्रयणो जागतं तृतीयमहस्तस्मात्तृतीयेऽहन्नाग्रयणो
गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्येतद्वै (२७)

यज्ञमापद्यच्छन्दाऽस्याप्रोति यदाग्रयणः श्वो गृह्यते यत्रैव
यज्ञमदृशन्तत एवैनम्पुनः प्र युङ्क्ते जगन्मुखो वै द्वितीयस्त्रिरात्रो
जागत आग्रयणो यच्चतुर्थेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतने
गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते राथतरो वा ऐन्द्रवायवो
राथतरं पञ्चममहस्तस्मात्पञ्चमेऽहन् (२८)

ऐन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति बारहतो वै शुक्रो
बारहतः षष्ठमहस्तस्मात्षष्ठेऽहञ्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने
गृह्णात्येतद्वै द्वितीयं यज्ञमापद्यच्छन्दाऽस्याप्रोति यच्छुक्रः श्वो
गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनम्पुनः प्र युङ्क्ते त्रिष्टुङ्मुखो वै
तृतीयस्त्रिरात्रस्त्रैष्टुभः (२९)

शुक्रो यथ्सप्तमेऽहञ्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने
गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते वाग्वा आग्रयणो
वागष्टममहस्तस्मादष्टमेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतने
गृह्णाति प्राणो वा ऐन्द्रवायवः प्राणो नवममहस्तस्मान्नवमे-
ऽहन्नेन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्येतत् (३०)

वै तृतीयं यज्ञमापद्यच्छन्दाऽस्याप्रोति यदैन्द्रवायवः

श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनम्पुनः प्र युङ्क्तेऽथो
स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते पथो वा एतेऽध्यपथेन यन्ति
यैऽन्येनैन्द्रवायवात्प्रतिपद्यन्तेऽन्तः खलु वा एष यज्ञस्य
यदंशममहर्दशमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते यज्ञस्य (३१)

एवान्तं गृत्वापथात्पन्थामपि यन्त्यथो यथा वर्हीयसा प्रतिसारं
वहन्ति तादृगेव तच्छ्रन्दाः स्यन्त्योन्यस्य लोकमभ्यध्यायन्तान्येतेनैव
देवा व्यवाहयन्नैन्द्रवायवस्य वा एतदायतनं यच्चतुर्थमहस्तस्मिन्नाग्रयणो
गृह्यते तस्मादाग्रयणस्यायतने नवमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते शुक्रस्य
वा एतदायतनं यत्पञ्चमम् (३२)

अहस्तस्मिन्नैन्द्रवायवो गृह्यते तस्मादनैन्द्रवायवस्यायतने
सप्तमेऽहच्छुक्रो गृह्यत आग्रयणस्य वा एतदायतनं यत्षष्ठमहस्तस्मिन्
गृह्यते तस्माच्छुक्रस्यायतनेऽष्टमेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते छन्दाः स्येव
तद्वि वाहयति प्र वस्यसो विवाहमाप्नोति य एवं वेदार्थो देवताभ्य
एव यज्ञे संविदं दधाति तस्मादिदमन्योन्यस्मै ददाति॥ (३३)

एतद्वै पञ्चमेऽहन्नैष्ठिके एतद्गृह्यते यज्ञस्य पञ्चममन्यस्मा एकंश्च॥ [८]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स एतं द्वादशरात्रमपश्यत्तमाहरं
ततो वै स प्राजायत् यः कामयेत् प्र जायेयेति स द्वादशरात्रेण
यजेत् प्रैव जायते ब्रह्मवादिनो वदन्त्यग्निष्टोमप्रायणा यज्ञा अथ
कस्मादतिरात्रः पूर्वः प्र युज्यत इति चक्षुषी वा एते यज्ञस्य
यदतिरात्रौ कनीनिके अग्निष्टोमौ यत् (३४)

अग्निष्टोमं पूर्वं प्रयुञ्जीरन्बहिर्धा कनीनिके दध्युस्तस्मादतिरात्रः
 पूर्वः प्रयुज्यते चक्षुषी एव यज्ञे धित्वा मध्यतः कनीनिके प्रति दधति
 यो वै गायत्रीं ज्योतिःपक्षां वेद ज्योतिषा भासा सुवर्गं लोकमेति
 यावग्निष्टोमौ तौ पक्षौ येऽन्तरेऽष्टाबुक्थ्याः स आत्मैषा वै गायत्री
 ज्योतिःपक्षा य एवं वेद ज्योतिषा भासा सुवर्गं लोकम् (३५)

एति प्रजापतिर्वा एष द्वादशधा विहितो यद्वादशरात्रो
 यावतिरात्रौ तौ पक्षौ येऽन्तरेऽष्टाबुक्थ्याः स आत्मा प्रजा-
 पतिर्वावैष सन्धस्द्ध वै सत्रेण स्पृणोति प्राणा वै सत्प्राणानेव
 स्पृणोति सर्वासां वा एते प्रजानां प्राणैरासते ये सत्रमासते
 तस्मात्पृच्छन्ति किमेते सत्रिण इति प्रियः प्रजानामुत्थितो भवति
 य एवं वेद॥ (३६)

अग्निष्टोमौ यत्सुवर्गलोकं प्रियः प्रजानां पञ्च च॥ [९]

न वा एषोऽन्यतोवैश्वानरः सुवर्गाय लोकाय प्राभवदूर्ध्वो ह वा
 एष आतत आसीत्ते देवा एतं वैश्वानरं पर्योहन्त्सुवर्गस्य लोकस्य
 प्रभूत्या ऋतवो वा एतेन प्रजापतिमयाजयन्तेष्वाम्नोदधि तद्भोति
 ह वा ऋत्विक्षु य एवं विद्वान्द्वादशाहेन यजते तेऽस्मिन्नैच्छन्त स
 रसमहं वसन्ताय प्रायच्छत् (३७)

यवं ग्रीष्मायौषधीर्वर्षाभ्यो ब्रीहीञ्छुरदे माषतिलौ
 हेमन्तशिशिराभ्यान्तेनेन्द्रं प्रजापतिरयाजयत्ततो वा इन्द्र

इन्द्रोऽभवत्तस्मादाहुरानुजावरस्य यज्ञ इति स ह्येतेनाग्रेऽयं जतैष
ह वै कुणपमत्ति यः सत्रे प्रतिगृह्णाति पुरुषकुणपमंश्चकुणपङ्गौर्वा
अन्नं येन पात्रेणान्मिभ्रति यत्तन्न निर्णेनिजति ततोऽधि (३८)

मलं जायत एकं एव यं जेतैको हि प्रजापतिराध्वोद्वादश
रात्रीर्दीक्षितः स्याद्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः
प्रजापतिर्वैष एष ह त्वे जायते यस्तपसोऽधि जायते चतुर्धा वा
एतास्तिस्त्रस्तिस्त्रो रात्रयो यद्वादशोपसदो याः प्रथमा यज्ञं ताभिः
सम्भरति या द्वितीया यज्ञं ताभिरा रभते (३९)

यास्तृतीयाः पात्राणि ताभिर्निर्णेनित्ते याश्चतुर्थीरपि
ताभिरात्मानमन्तरतः शुन्धते यो वा अस्य पशुमत्ति मांसं
सोऽत्ति यः पुरोडाशमस्तिष्कं स यः परिवापं पुरीषं स
य आज्यमम्भानं स यः सोमं स्वेदं सोऽपि ह वा
अस्य शीर्षण्या निष्पदः प्रति गृह्णाति यो द्वादशाहे प्रतिगृह्णाति
तस्माद्द्वादशाहेन न याज्यमप्याप्मनो व्यावृत्त्यै॥ (४०)

अयच्छुदधि रभते द्वादशाहेन चत्वारि च॥ [१०]

एकस्मै स्वाहा द्वाभ्यां स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा चतुर्भ्यः स्वाहा
पञ्चभ्यः स्वाहा षड्भ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहाऽष्टाभ्यः स्वाहा
नवभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहाैकादशभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा
त्रयोदशभ्यः स्वाहा चतुर्दशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः
स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहाऽष्टादशभ्यः स्वाहाैकान्न विंशत्यै स्वाहा

नवविंशत्यै स्वाहैकान्न चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते
 स्वाहैकान्न षष्ट्यै स्वाहा नवषष्ट्यै स्वाहैकान्नाशीत्यै स्वाहा
 नवाशीत्यै स्वाहैकान्न शताय स्वाहा शताय स्वाहा द्वाभ्यां
 शताभ्यां स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४१)

नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्नैकविंशतिश्च॥ [११]

एकस्मै स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा
 नवभ्यः स्वाहैकादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः
 स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहैकान्न विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै
 स्वाहैकान्न चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्न
 षष्ट्यै स्वाहा नवषष्ट्यै स्वाहैकान्नाशीत्यै स्वाहा नवाशीत्यै
 स्वाहैकान्न शताय स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४२)

एकस्मै त्रिभ्यः पञ्चाशत्॥ [१२]

द्वाभ्यां स्वाहा चतुर्भ्यः स्वाहा षड्भ्यः स्वाहा ऽष्टाभ्यः स्वाहा
 दशभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा चतुर्दशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः
 स्वाहा ऽष्टादशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा ऽष्टानवत्यै स्वाहा शताय
 स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४३)

द्वाभ्यामष्टानवत्यै षड्विंशतिः॥ [१३]

त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा नवभ्यः
 स्वाहैकादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा

सप्तदशभ्यः स्वाहैकान्न विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहैकान्न
चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्न षष्ठ्यै स्वाहा
नवषष्ठ्यै स्वाहैकान्नाशीत्यै स्वाहा नवाशीत्यै स्वाहैकान्न शताय
स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४४)

त्रिभ्योऽष्टाचत्वारिंशत्॥ [१४]

चतुर्भ्यः स्वाहाऽष्टाभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः
स्वाहा विंशत्यै स्वाहा षण्णवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै
स्वाहा॥ (४५)

चतुर्भ्यः षण्णवत्यै षोडश॥ [१५]

पञ्चभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा विंशत्यै
स्वाहा पञ्चनवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४६)

पञ्चभ्यः पञ्चनवत्यै चतुर्दश॥ [१६]

दशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा त्रिंशते स्वाहा चत्वारिंशते
स्वाहा पञ्चाशते स्वाहा षष्ठ्यै स्वाहा सप्तत्यै स्वाहाऽशीत्यै स्वाहा
नवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४७)

दशभ्यो द्वाविंशतिः॥ [१७]

विंशत्यै स्वाहा चत्वारिंशते स्वाहा षष्ठ्यै स्वाहाऽशीत्यै

स्वाहा॑ श॒ताय॒ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥ (४८)

वि॒श॒त्ये द्वाद॑श॥ [१८]

प॒ञ्चा॒शते॒ स्वाहा॑ श॒ताय॒ स्वाहा॑ द्वा॒भ्या॑ः श॒ताभ्या॑ः स्वाहा॑
त्रि॒भ्यः श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ च॒तुर्भ्यः॑ श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ प॒ञ्चभ्यः॑ श॒तेभ्यः॑
स्वाहा॑ ष॒ड्भ्यः॑ श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ स॒प्तभ्यः॑ श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ ऽष्टा॒भ्यः॑
श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ न॒वभ्यः॑ श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ स॒हस्रा॑य॒ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै
स्वाहा॑॥ (४९)

प॒ञ्चा॒शते॒ द्वात्रि॑ंशत्॥ [१९]

श॒ताय॒ स्वाहा॑ स॒हस्रा॑य॒ स्वाहा॑ ऽयु॒ताय॒ स्वाहा॑ नि॒यु॒ताय॒
स्वाहा॑ प्र॒यु॒ताय॒ स्वाहा॑ ऽर्बु॒दाय॒ स्वाहा॑ न्य॒र्बु॒दाय॒ स्वाहा॑ स॒मु॒द्राय॒
स्वाहा॑ म॒ध्याय॒ स्वाहा॑ ऽन्ता॑य॒ स्वाहा॑ प॒रा॒र्धाय॒ स्वाहा॑ ष॒से स्वाहा॑
व्यु॒ष्ट्यै स्वाहा॑ दे॒ष्यते॒ स्वाहा॑ द्यु॒ते स्वाहा॑ दि॒ताय॒ स्वाहा॑ सु॒व॒र्गाय॒
स्वाहा॑ लो॒काय॒ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥ (५०)

श॒ताय॒ष्टात्रि॑ंशत्॥ [२०]

प्र॒जवं॑ ब्रह्मवा॒दिनः॑ कि॒मेष॑ वा आ॒प्त आ॑दि॒त्या उ॒भयोः॑ प्र॒जाप॑ति॒रन्वा॒यन्नि॒न्द्रो वै स॒दृङ्नि॒न्द्रो वै शि॑थि॒लः
प्र॒जाप॑ति॒रकाम॑यता॒न्नादः॑ सा वि॒राड॒सावा॑दि॒त्यो॒र्वाङ्म॑त॒मा मे॒ऽग्नि॒ना स्वाहा॑धि॒न्द्रो॒ऽऽये॑ताय॒ कृ॒ष्णायौ॑प॒धीभ्यो॑
व॒न॒स्पति॑भ्यो वि॒श॒तिः॥ [२१]

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

प्रजवं वा एतेन यन्ति यदशममहः पापावहीयं वा एतेन भवन्ति
यदशममहुर्यो वै प्रजवं यतामपथेन प्रतिपद्यते यः स्थाणुः हन्ति
यो भ्रेषं न्येति स हीयते स यो वै दशमेऽहन्नविवाक्य उपहन्यते
स हीयते तस्मै य उपहताय व्याह तमेवान्वारभ्य समश्नुतेऽथ
यो व्याह सः (१)

हीयते तस्मादशमेऽहन्नविवाक्य उपहताय न व्युच्यमथो
खल्वाहुर्यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं लोकमायन् यज्ञस्य
व्युद्धेनासुरान्पराभावयन्निति यत्खलु वै यज्ञस्य समृद्धं
तद्यजमानस्य यद्व्युद्धं तद्भातृव्यस्य स यो वै दशमेऽहन्नविवाक्य
उपहन्यते स एवाति रेचयति ते ये बाह्या दशीकवः (२)

स्युस्ते वि ब्रूयुर्यदि तत्र न विन्देयुरन्तःसदसाद्व्युच्यं यदि
तत्र न विन्देयुर्गृहपतिना व्युच्यन्तद्व्युच्यमेवाथ वा एतत्सर्पराज्ञियां
ऋग्भिः स्तुवन्तीयं वै सर्पतो राज्ञी यद्वा अस्यां किं चार्चन्ति
यदानृचुस्तेनेयः सर्पराज्ञी ते यदेव किं च वाचानृचुर्यदतो-
ऽध्यर्चितारः (३)

तदुभयमात्वावरुध्योत्तिष्ठामेति ताभिर्मनसा स्तुवते न वा
इमामंश्वरथो नाश्वतरीरथः सद्यः पर्याप्तुमर्हति मनो वा इमाः

सद्यः पर्याप्तुमर्हति मनः परिभवितुमथ ब्रह्म वदन्ति परिमिता
वा ऋचः परिमितानि सामानि परिमितानि यजूंष्यथैतस्यैवान्तो
नास्ति यद्ब्रह्म तत्प्रतिगृणत आ चक्षीत स प्रतिगुरः॥ (४)

व्याहु स दंशीकवोऽर्चितारः स एकञ्च॥ [१]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं द्वादशाहस्य प्रथमेनाहृत्विजां
यजमानो वृद्ध इति तेज इन्द्रियमिति किं द्वितीयेनेति
प्राणानन्नाद्यमिति किं तृतीयेनेति त्रीणिमाल्लोणकानिति किं
चतुर्थेनेति चतुष्पदः पशूनि किम्पञ्चमेनेति पञ्चाक्षराम्पङ्क्तिमिति
किं षष्ठेनेति षड्रतूनि किं सप्तमेनेति सप्तपदां
शक्करीमिति (५)

किमष्टमेनेत्यष्टाक्षरां गायत्रीमिति किं नवमेनेति
त्रिवृतं स्तोममिति किं दशमेनेति दशाक्षरां विराजमिति
किमेकादशेनेत्येकादशाक्षरां त्रिष्टुभमिति किं द्वादशेनेति
द्वादशाक्षरां जगतीमित्येतावद्वा अस्ति यावदेतद्यावदेवास्ति तदेषां
वृद्धे॥ (६)

शक्करीमित्येकचत्वारिंशच्च॥ [२]

एष वा आप्तो द्वादशाहो यत्रयोदशरात्रः समानं
ह्येतदह्यत्प्रायणीयंश्चोदयनीयंश्च त्र्यतिरात्रो भवति त्रय इमे
लोका एषां लोकानामास्यै प्राणो वै प्रथमोऽतिरात्रो व्यानो
द्वितीयोऽपानस्तृतीयः प्राणापानोदानेष्वेवान्नाद्ये प्रति तिष्ठन्ति

सर्वमायुर्यन्ति य एवं विद्वांसस्रयोदशरात्रमासते तदाहुर्वाग्वा
एषा वितता (७)

यद्वादशाहस्तां विच्छिन्द्यन्मध्यैऽतिरात्रं कुर्युरुपदासुका
गृहपतेर्वाख्यादुपरिष्ठाच्छन्दोमानाम्महाव्रतं कुर्वन्ति सन्ततामेव
वाचमव रुन्धतेऽनुपदासुका गृहपतेर्वाग्भवति पशवो वै छन्दोमा
अत्रम्महाव्रतं यदुपरिष्ठाच्छन्दोमानाम्महाव्रतं कुर्वन्ति पशुषु
चैवान्नाद्यै च प्रति तिष्ठन्ति॥ (८)

वितता त्रिचत्वारिंशच्च॥

[३]

आदित्या अकामयन्तोभयोर्लोकयोर्ऋध्रुयामेति त
एतं चतुर्दशरात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै त
उभयोर्लोकयोरार्ध्वन्नस्मिंश्चामुष्मिंश्च य एवं विद्वांसश्चतुर्दशरात्रम
उभयोरेव लोकयोर्ऋध्रुवन्त्यस्मिंश्चामुष्मिंश्च चतुर्दशरात्रो भवति
सप्त ग्राम्या ओषधयः सप्तारण्या उभयोषामवरुद्ध्यै यत्पराचीनानि
पृष्ठानि (९)

भवन्त्यमुमेव तैर्लोकमभि जयन्ति यत्प्रतीचीनानि पृष्ठानि
भवन्तीममेव तैर्लोकमभि जयन्ति त्रयस्त्रिंशौ मध्यतः स्तोमौ
भवतः साम्राज्यमेव गच्छन्त्यधिराजौ भवतोऽधिराजा एव
समानानां भवन्त्यतिरात्रावभितौ भवतः परिगृहीत्यै॥ (१०)

पृष्ठानि चतुस्त्रिंशच्च॥

[४]

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमैतत् देवा अन्वायन्तानादित्याश्च
 पशवश्चान्वायन्ते देवा अब्रुवन् यान्पशूनुपार्जीविष्म त इमे-
 ऽन्वाग्मन्निति तेभ्य एतं चतुर्दशरात्रमप्रत्यौहन्त आदित्याः पृष्ठैः
 सुवर्गं लोकमारोहन्त्यहाभ्यामस्मिँल्लोके पशून्प्रत्यौहन्पृष्ठैरादित्या
 अमुष्मिँल्लोक आर्ध्ववच्यहाभ्यामस्मिन् (११)

लोके पशवो य एवं विद्वांसश्चतुर्दशरात्रमासन्त उभयोरेव
 लोकयोर्ऋध्रुवन्त्यस्मिँश्चामुष्मिँश्च पृष्ठैरेवामुष्मिँल्लोक ऋध्रुवन्ति
 च्यहाभ्यामस्मिँल्लोके ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव
 ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति
 यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति
 सविवधत्वाय (१२)

ओजो वै वीर्यं पृष्ठान्योज एव वीर्यम्मध्यतो दधते बृहद्रथन्तरा-
 भ्या यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव
 प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं
 यन्ति पराश्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि
 पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या
 उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति चतुर्दशैतास्तासां या दश दशाक्षरा
 विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते याश्चतस्रश्चतस्रो दिशो

दिक्ष्वैव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितौ भवतः परिगृहीत्यै॥ (१३)

आर्ध्वव्यहाम्यामस्मिन्संविधत्वाय प्रतिष्ठित्या एकत्रिंशच्च॥ [५]

इन्द्रो वै सदृङ्देवताभिरासीत्स न व्यावृतमगच्छत्स प्रजा-
पतिमुपाधावत्तस्मा एतम्पञ्चदशरात्रम्प्रायच्छत्तमाहरत् तेनायजत्
ततो वै सोऽन्याभिर्देवताभिर्यवृतमगच्छद्य एवं विद्वांसः
पञ्चदशरात्रमासते व्यावृतमेव पाप्मना भ्रातृव्येण गच्छन्ति
ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् (१४)

गौरसावायुरेष्वैव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यसत्रं वा एतद्यदच्छन्दोमं
यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते
पशूच्छन्दोमैरोजो वा वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव
वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति पञ्चदशरात्रो भवति पञ्चदशो वज्रो
वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्र हरन्त्यतिरात्रावभितौ भवत इन्द्रियस्य
परिगृहीत्यै॥ (१५)

अन्तरिक्षमिन्द्रियस्यैकञ्च॥ [६]

इन्द्रो वै शिथिल इवाप्रतिष्ठित आसीत्सोऽसुरेभ्यो-
ऽबिभेत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतम्पञ्चदशरात्रं वज्रं प्रायच्छत्
तेनासुरान्पराभाव्य विजित्य श्रियमगच्छदग्निष्टुता पाप्मानं
निरदहत पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नधत्त य एवं
विद्वांसः पञ्चदशरात्रमासते भ्रातृव्यानेव पराभाव्य विजित्य श्रियं

गच्छन्त्यग्निष्टुतां पाप्मानं निः (१६)

दहन्ते पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्दधत एता
एव पञ्चव्याः पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर
आप्यते संवत्सरम्पशवोऽनु प्र जायन्ते तस्मात्पञ्चव्या एता एव
सुवर्ग्याः पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर
आप्यते संवत्सरः सुवर्गो लोकस्तस्मात्सुवर्ग्या ज्योतिर्गौरायुरिति
त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् (१७)

गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि
स्युर्विविधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वायौजो वै वीर्यं
पृष्ठान्योज एव वीर्यमध्यतो दधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव
रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै
यज्ञस्याञ्जसार्यनी स्रुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकम् (१८)

यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि
पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या
उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति पञ्चदशैतास्तासां या दश दशाक्षरा
विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते याः पञ्च पञ्च दिशो दिक्ष्वेव
प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य वीर्यस्य प्रजायै पशूनां

परिगृहीत्यै॥ (१९)

गच्छन्त्यग्निष्ठतां पाप्मानन्निरन्तरिक्षं लोकं प्रजायै द्वे च॥ [७]

प्रजापतिरकामयतान्नादः स्यामिति स एत९ सप्तदशरात्रमपश्यत्
ततो वै सोऽन्नादोऽभवद्य एवं विद्वा९सः सप्तदशरात्रमासतेऽन्नादा
एव भवन्ति पञ्चाहो भवति पञ्च वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव
संवत्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव
रुन्धतेऽसत्रं वा एतत् (२०)

यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव
रुन्धते पशूञ्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव
वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भवति सप्तदशः प्रजापतिः
प्रजापतेरास्या अतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (२१)

एतत्सत्रिंश्च॥ [८]

सा विराङ्गिक्रम्यातिष्ठद्ब्रह्मणा देवेष्वन्नेनासुरेषु ते देवा
अकामयन्तोभय९ सं वृञ्जीमहि ब्रह्म चान्नं चेति त एता
वि९शति९ रात्रीरपश्यन्ततो वै त उभय९ समवृञ्जत ब्रह्म चान्नं
च ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा अभवन् य एवं विद्वा९स एता आसत
उभयमेव सं वृञ्जते ब्रह्म चान्नं च (२२)

ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा भवन्ति द्वे वा एते विराजौ तयोरेव नाना
प्रति तिष्ठन्ति वि९शो वै पुरुषो दश हस्त्या अङ्गुलयो दश पद्या

यावा॑ने॒व पु॒रुष॑स्त॒मा॒ह्वोत्तिष्ठ॑न्ति॒ ज्योति॑र्गौ॒रायु॑रिति॒ त्र्य॒हा भ॑वन्ती॒यं
वाव॑ ज्योति॑र॒न्तरि॑क्षं॒ गौर॑सा॒वायु॑रि॒माने॑व लो॒कान॑भ्या॒रोह॑न्त्यभिपूर्व॑
त्र्य॒हा भ॑वन्त्यभिपूर्व॑मे॒व सु॑व॒र्गम् (२३)

लो॒कम॑भ्या॒रोह॑न्ति॒ यद॒न्यतः॑ पृ॒ष्ठानि॒ स्युर्वि॑वि॒वधः॑ स्या॒न्मध्य॑
पृ॒ष्ठानि॑ भवन्ति॒ सवि॑वध॒त्वायौ॒जो वै वी॒र्यं॑ पृ॒ष्ठान्यो॒जं ए॒व
वी॒र्य॑म्मध्य॒तो द॑धते बृ॒हद्रथ॑न्त॒राभ्या॑ यन्ती॒यं वाव॑ र॒थन्त॑रम॒सौ
बृ॒हदा॑भ्यामे॒व य॒न्त्यथो॑ अ॒नयो॑रे॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑न्त्ये॒ते वै
य॒ज्ञस्या॑ञ्ज॒साय॑नी॒ स्रुती॑ ताभ्या॑मे॒व सु॑व॒र्गं लो॒कं य॑न्ति॒ परा॑ञ्चो
वा ए॒ते सु॑व॒र्गं लो॒कम॑भ्या॒रोह॑न्ति॒ ये प॑रा॒चीना॑नि पृ॒ष्ठान्यु॑प॒यन्ति॑
प्र॒त्यङ्मु॒हो भ॑वति॒ प्र॒त्यव॑रू॒ढ्या अथो॑ प्र॒तिष्ठि॑त्या उ॒भयो॑र्लो॒कयोर्
ऋ॒द्धोत्ति॑ष्ठन्त्यति॒रात्रा॑व॒भितो॑ भवतो ब्र॒ह्मव॑र्च॒सस्या॒न्नाद्य॑स्य॒
परि॑गृहीत्यै॥ (२४)

वृ॒ञ्जते॒ ब्रह्म॑ चा॒न्नञ्च॑ सु॒वर्ग॑मे॒ते सु॑व॒र्गत्रयो॑र्वि॒शति॑श्च॥ [९]

अ॒सावा॑दि॒त्योऽस्मिँ॑ल्लो॒क आ॑सी॒त्तं दे॒वाः पृ॒ष्ठैः परि॑गृह्य॑
सु॒व॒र्गं लो॒कम॑ग॒मय॑न्प॒रैर॑व॒स्तात्पर्य॑गृ॒ह्णन्दि॑वाकी॒र्त्येन॑ सु॒व॒र्गे
लो॒के प्र॑त्य॒स्थाप॑य॒न्प॒रैः प॑र॒स्तात्पर्य॑गृ॒ह्णन्पृ॒ष्ठैरु॒पावा॑रोह॒न्त्स वा
अ॒सावा॑दि॒त्योऽमु॑ष्मिँ॑लो॒के प॑रैरु॒भय॑तः॒ परि॑गृहीतो॒ यत्पृ॒ष्ठानि॑
भ॑वन्ति॒ सु॒व॒र्गमे॒व तैर्लो॑कं यज॑माना॒ यन्ति॑ प॒रैर॑व॒स्तात्परि॑ गृ॒ह्णन्ति॑
दि॒वाकी॒र्त्येन॑ (२५)

सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्ति परैः परस्तात्परिं गृह्णन्ति
 पृष्ठैरुपावरोहन्ति यत्परे परस्तान्न स्युः पराश्च सुवर्गाल्लोकान्निष्पद्येरन्
 यदवस्तान्न स्युः प्रजा निर्दहेयुरभितो दिवाकीर्त्यं परःसामानो
 भवन्ति सुवर्ग एवैनो लोक उभयतः परिं गृह्णन्ति यजमाना
 वै दिवाकीर्त्यं संवत्सरः परःसामानोऽभितो दिवाकीर्त्यं परः
 सामानो भवन्ति संवत्सर एवोभयतः (२६)

प्रति तिष्ठन्ति पृष्ठं वै दिवाकीर्त्यं पार्श्वं परःसामानोऽभितो
 दिवाकीर्त्यं परःसामानो भवन्ति तस्मादभितः पृष्ठपार्श्वं भूयिष्ठा
 ग्रहा गृह्यन्ते भूयिष्ठं शस्यते यज्ञस्यैव तन्मध्यतो ग्रन्थं
 ग्रन्थन्त्यविस्रंसाय सप्त गृह्यन्ते सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः
 प्राणानेव यजमानेषु दधति यत्पराचीनानि पृष्ठानि भवन्त्यमुमेव
 तैर्लोकमभ्यारोहन्ति यदिमं लोकं न (२७)

प्रत्यवरोहेयुरुद्धा माद्यैयुर्यजमानाः प्र वा मीयेरन्
 यत्प्रतीचीनानि पृष्ठानि भवन्तीममेव तैर्लोकमप्रत्यवरोहन्त्यथो
 अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठन्त्यनुन्मादायेन्द्रो वा अप्रतिष्ठित
 आसीत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमेकविंशतिरात्रमप्रायच्छुत्तमाह
 ततो वै स प्रत्यतिष्ठद्ये बहुयाजिनोऽप्रतिष्ठिताः (२८)

स्युस्त एकविंशतिरात्रमासीरन्द्वादश मासाः पञ्चर्तवस्त्रय
 इमे लोका असावादित्य एकविंश एतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव

यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यसावादित्यो न व्यरोचत स प्रजा-
 पतिमुपाधावत्तस्मा एतमेकविंशतिरात्रम्प्रायच्छुत्तमाहरत्तेनायजत
 ततो वै सौऽरोचत य एवं विद्वांस एकविंशतिरात्रमासते
 रोचन्त एवैकविंशतिरात्रो भवति रुग्वा एकविंशो रुचमेव
 गच्छन्त्यथो प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्येकविंशोऽतिरात्रावभितो
 भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (२९)

गृह्णन्ति दिवाकीर्त्यैनेवोभयतो नाप्रतिष्ठिता आसन्त एकविंशतिश्च॥ [१०]

अर्वाङ्ग्रजः सं क्रामत्वमुष्मादधि मामभि। ऋषीणां यः
 पुरोहितः। निर्देवं निर्वीरं कृत्वा विष्कन्धं तस्मिन् हीयतां यो-
 ऽस्मान्द्वेष्टि। शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्त्सीदतु योऽस्मान्द्वेष्टि।
 यज्ञं यज्ञस्य यत्तेजस्तेन सं क्राम मामभि। ब्राह्मणानृत्विजो देवान्
 यज्ञस्य तपसा ते सवाहमा हुवे। इष्टेन पक्रमुप (३०)

ते हुवे सवाहम्। सन्ते वृञ्जे सुकृतं सं प्रजां पशून्।
 प्रैषान्त्सामिधेनीराधारावाज्यभागावाश्रुतम्प्रत्याश्रुतमा शृणामि ते।
 प्रयाजानूयाजान्त्स्विष्टकृतमिडामाशिष आ वृञ्जे सुवः। अग्निनेन्द्रेण
 सोमेन सरस्वत्या विष्णुना देवताभिः। याज्यानुवाक्याभ्यामुप
 ते हुवे स्वाहं यज्ञमा ददे ते वर्षद्वृतम्। स्तुतं शस्त्रम्प्रतिगरं
 ग्रहमिडामाशिषः (३१)

आ वृञ्जे सुवः। पत्नीसंयाजानुप ते हुवे सवाहं संमिष्टयजुरा

देदे तव। पशून्त्सुतम्पुरोडाशान्त्सवनान्योत यज्ञम्। देवान्त्सेन्द्रानुप
ते हुवे सवाहमग्निमुखान्त्सोमवतो ये च विश्वे॥ (३२)

उप ग्रहमिडामाशिषो द्वात्रिंशच्च॥ [११]

भूतम्भव्यम्भविष्यद्वषट्स्वाहा नम ऋक्साम यजुर्वषट्स्वाहा
नमो गायत्री त्रिष्टुब्जगती वषट्स्वाहा नमः पृथिव्यन्तरिक्षं
द्यौर्वषट्स्वाहा नमोऽग्निर्वायुः सूर्यो वषट्स्वाहा नमः प्राणो
व्यानोऽपानो वषट्स्वाहा नमोऽन्नं कृषिर्वृष्टिर्वषट्स्वाहा नमः
पिता पुत्रः पौत्रो वषट्स्वाहा नमो भूर्भुवःसुवर्वषट्स्वाहा
नमः॥ (३३)

भुवंश्चत्वारि च॥ [१२]

आ मे गृहा भवं त्वा प्रजा म आ मा यज्ञो विशतु वीर्यावान्।
आपो देवीर्यज्ञिया मा विशन्तु सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ
मे ग्रहो भवत्वा पुरोरुखस्तुतशस्त्रे मा विशतां समीचीं। आदित्या
रुद्रा वसवो मे सदस्याः सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ
माग्निष्टोमो विशतूक्यश्चातिरात्रो मा विशत्वापिशर्वरः। तिरोअहिया
मा सुहता आ विशन्तु सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्॥ (३४)

अग्निष्टोमो विशत्वष्टादश च॥ [१३]

अग्निना तपोऽन्वभवद्वाचा ब्रह्म मणिना रूपाणीन्द्रेण देवान्

वातेन प्राणान्सूर्येण द्याञ्चन्द्रमसा नक्षत्राणि यमेन पितृत्राज्ञां
 मनुष्यान्फलेन नादेयानजगरेण सर्पान्व्याघ्रेणारण्यान्पशूञ्छ्येनेन
 पतत्रिणो वृष्णाश्चानृषभेण गा वस्तेनाजा वृष्णिनावीर्व्रीहिणान्नानि
 यवेनौषधीर्न्यग्रोधेन वनस्पतीनुदुम्बरेणोर्जङ्गायत्रिया छन्दांसि
 त्रिवृता स्तोमान्ब्राह्मणेन वाचम्॥ (३५)

ब्राह्मणेनैकञ्च॥

[१४]

स्वाहाधिमाधीताय स्वाहा स्वाहाधीतम्मनसे स्वाहा स्वाहा
 मनः प्रजापतये स्वाहा काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै
 स्वाहादित्यै स्वाहादित्यै मह्यै स्वाहादित्यै सुमृडीकायै स्वाहा
 सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै
 स्वाहा पूष्णे स्वाहा पूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा पूष्णे नरन्धिषाय
 स्वाहा त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाहा त्वष्ट्रे पुरुरूपाय स्वाहा
 विष्णवे स्वाहा विष्णवे निखुर्यपाय स्वाहा विष्णवे निभूयपाय
 स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३६)

पुरुरूपाय स्वाहा दशं च॥

[१५]

दद्ध्यः स्वाहा हनूभ्याः स्वाहोष्ठाभ्याः स्वाहा मुखाय स्वाहा
 नासिकाभ्याः स्वाहाक्षीभ्याः स्वाहा कर्णाभ्याः स्वाहा पार
 इक्षवोऽवार्येभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहावार इक्षवः पार्येभ्यः पक्ष्मभ्यः
 स्वाहा शीर्ष्णे स्वाहा भ्रूभ्याः स्वाहा ललाटाय स्वाहा मूर्ध्ने

स्वाहा मस्तिष्काय स्वाहा केशेभ्यः स्वाहा वहाय स्वाहा ग्रीवाभ्यः
स्वाहा स्कन्धेभ्यः स्वाहा कीकसाभ्यः स्वाहा पृष्ठीभ्यः स्वाहा
पाजस्याय स्वाहा पार्श्वभ्याः स्वाहा (३७)

अ०साभ्याः स्वाहा दोषभ्याः स्वाहा बाहुभ्याः स्वाहा
जङ्घाभ्याः स्वाहा श्रोणीभ्याः स्वाहोरुभ्याः स्वाहाष्ठीवज्याः
स्वाहा जङ्घाभ्याः स्वाहा भसदे स्वाहा शिखण्डेभ्यः स्वाहा
वालधानाय स्वाहाण्डाभ्याः स्वाहा शेपाय स्वाहा रेतसे स्वाहा
प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय स्वाहा पुद्भ्यः स्वाहा शफेभ्यः स्वाहा
लोमभ्यः स्वाहा त्वचे स्वाहा लोहिताय स्वाहा मा०साय स्वाहा
स्नावभ्यः स्वाहास्थभ्यः स्वाहा मङ्गभ्यः स्वाहाङ्गेभ्यः स्वाहात्मने
स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३८)

पार्श्वभ्याः स्वाहा मङ्गभ्यः स्वाहा षड्॥ [१६]

अ०येताय स्वाहाञ्जिसक्थाय स्वाहा शितिपदे स्वाहा
शितिककुदे स्वाहा शितिरन्ध्राय स्वाहा शितिपृष्ठाय स्वाहा
शित्य०साय स्वाहा पुष्पकर्णाय स्वाहा शित्योष्ठाय स्वाहा
शितिभ्रवे स्वाहा शितिभसदे स्वाहा श्वेतानूकाशाय स्वाहाञ्जये
स्वाहा ललामाय स्वाहासितज्ञवे स्वाहा कृष्णैताय स्वाहा
रोहितैताय स्वाहारुणैताय स्वाहेदृशाय स्वाहा कीदृशाय स्वाहा
तादृशाय स्वाहा सदृशाय स्वाहा विसदृशाय स्वाहा सुसदृशाय

स्वाहा॑ रूपाय॒ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥ (३९)

रूपाय॒ स्वाहा॑ द्वे च॑॥ [१७]

कृ॒ष्णाय॒ स्वाहा॑ श्वे॒ताय॒ स्वाहा॑ पि॒शङ्गाय॒ स्वाहा॑ सा॒रङ्गाय॒
स्वाहा॑रू॒णाय॒ स्वाहा॑ गौ॒राय॒ स्वाहा॑ ब॒भ्रवे॒ स्वाहा॑ नकु॒लाय॒ स्वाहा॑
रोहि॑ताय॒ स्वाहा॑ शो॒णाय॒ स्वाहा॑ श्या॒वाय॒ स्वाहा॑ श्या॒माय॒ स्वाहा॑
पा॒क॒लाय॒ स्वाहा॑ सु॒रूपाय॒ स्वाहा॑नु॒रूपाय॒ स्वाहा॑ वि॒रूपाय॒ स्वाहा॑
स॒रूपाय॒ स्वाहा॑ प्र॒ति॒रूपाय॒ स्वाहा॑ श॒बलाय॒ स्वाहा॑ क॒म॒लाय॒
स्वाहा॑ पृ॒श्नये॒ स्वाहा॑ पृ॒श्नि॒स॒क्थाय॒ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥ (४०)

कृष्णाय॒ षट्त्वारि॑ंशत्॥ [१८]

ओष॑धीभ्यः॒ स्वाहा॒ मूले॑भ्यः॒ स्वाहा॒ तूले॑भ्यः॒ स्वाहा॒ काण्डे॑भ्यः॒
स्वाहा॒ वल्शे॑भ्यः॒ स्वाहा॒ पुष्पे॑भ्यः॒ स्वाहा॒ फले॑भ्यः॒ स्वाहा॑ गृ॒ही॒तेभ्यः॒
स्वाहा॑गृ॒ही॒तेभ्यः॒ स्वाहा॑व॒प॒त्रेभ्यः॒ स्वाहा॑ श॒याने॑भ्यः॒ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै
स्वाहा॑॥ (४१)

ओषधीभ्यश्चतुर्विंशतिः॥ [१९]

व॒न॒स्प॒तिभ्यः॒ स्वाहा॒ मूले॑भ्यः॒ स्वाहा॒ तूले॑भ्यः॒ स्वाहा॒
स्क॒न्धोभ्यः॒ स्वाहा॒ शा॒खाभ्यः॒ स्वाहा॑ प॒र्णेभ्यः॒ स्वाहा॑ पुष्पे॑भ्यः॒
स्वाहा॒ फले॑भ्यः॒ स्वाहा॑ गृ॒ही॒तेभ्यः॒ स्वाहा॑गृ॒ही॒तेभ्यः॒ स्वाहा॑व॒प॒त्रेभ्यः॒
स्वाहा॑ श॒याने॑भ्यः॒ स्वाहा॑ शि॒ष्टाय॒ स्वाहा॑ति॒शि॒ष्टाय॒ स्वाहा॑

परि॑शिष्टाय॒ स्वाहा॒ स॒ंशि॑ष्टाय॒ स्वाहोच्छि॑ष्टाय॒ स्वाहा॑ रि॒क्ताय॒
स्वाहा॑रि॒क्ताय॒ स्वाहा॒ प्ररि॑क्ताय॒ स्वाहा॒ स॒ंरि॑क्ताय॒ स्वाहोद्रि॑क्ताय॒
स्वाहा॑ सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥ (४२)

वन॒स्पति॑भ्यः स्कन्धो॑भ्यः शि॒ष्टाय॑ रि॒क्ताय॑ षड्व॑त्वारि॒ंशत्॥ [२०]

[प्रज॑वं प्रजाप॑तिर्यद॑च्छन्दोमन्ते हुवे सवा॑हमोष॑धीभ्यो द्वि॑च॒त्वारि॒ंशत्॥४२॥ प्रज॑व॒ं सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥]

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

बृह॒स्पति॑र॒काम॑यत् श्र॒न्मे दे॒वा दधी॑र॒न्गच्छे॑यं पुरो॒धामि॑ति स
ए॒तं च॑तुर्वि॒ंशति॑रा॒त्रम॑पश्य॒त्तमा॑ह॒रत्तेना॑यजत् ततो॒ वै तस्मै॑ श्रद्धे॒वा
अ॒द॒ध॒ताग॑च्छत्पु॒रोधां॑ य ए॒वं वि॒द्वा॒संश्च॑तुर्वि॒ंशति॑रा॒त्रमा॑सते
श्रदे॑भ्यो मनु॒ष्या द॑धते गच्छ॑न्ति पुरो॒धां ज्योति॑र्गौरायु॒रिति॑ त्र्य॒हा
भ॑वन्ती॒यं वाव॑ ज्योति॑र॒न्तरि॑क्षं गौर॒सावायुः॑ (१)

इ॒माने॒व लो॒कान॒भ्यारो॑हन्त्यभिपूर्वं त्र्य॒हा भ॑वन्त्यभिपूर्वमे॒व
सु॒वर्गं लो॒कम॒भ्यारो॑हन्त्यस॒त्रं वा ए॒तद्य॑द॒च्छन्दो॑मं यच्छ॑न्दो॒मा
भ॑वन्ति तेन॑ स॒त्रं दे॒वता॑ ए॒व पृ॒ष्ठैर॑व॒ रुन्ध॑ते प॒शूञ्छ॑न्दो॒मैरोजो॑ वै
वी॒र्यं पृ॒ष्ठानि॑ प॒शव॑श्छ॒न्दो॒मा ओज॑स्ये॒व वी॒र्यं प॒शुषु॑ प्रति॑ तिष्ठन्ति
बृह॑द्रथन्त॒राभ्यां॑ यन्ती॒यं वाव॑ रथन्त॒रम॒सौ बृह॑दा॒भ्यामे॒व (२)

यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी
 स्मृती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति चतुर्विंशतिरात्रो भवति
 चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर
 एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री
 गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो
 भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (३)

असावायुर्गभ्यामेव पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [१]

यथा वै मनुष्या एव देवा अग्रं आसन्तेऽकामयन्तावर्तिम्पाप्मानं
 दैवीं स॒सदं गच्छेमेति॑ त एतं चतुर्विंशतिरात्रमपश्यन्तमाहरन्तेना
 ततो वै तेऽवर्तिम्पाप्मानं मृत्युमपहृत्य दैवीं स॒सदमगच्छन्
 य एवं विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासतेऽवर्तिमेव पाप्मानमपहृत्य
 श्रियं गच्छन्ति श्रीर्हि मनुष्यस्य (४)

दैवीं स॒सज्ज्योतिरतिरात्रो भवति॑ सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै
 पृष्ठ्यः षडहो भवति॑ षड्वा ऋतवः संवत्सरस्तम्मासा
 अर्धमासा ऋतवः प्रविश्य दैवीं स॒सदमगच्छन् य एवं
 विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासते॑ संवत्सरमेव प्रविश्य वस्यंसीं
 स॒सदं गच्छन्ति॑ त्रयस्त्रयस्त्रिंशा अवस्ताद्भवन्ति॑ त्रयस्त्रयस्त्रिंशाः
 परस्तात्रयस्त्रिंशैरेवोभयतोऽवर्तिम्पाप्मानमपहृत्य दैवीं
 स॒सदममध्यतः॑ (५)

गच्छन्ति पृष्ठानि हि दैवीं स॒सज्जामि॑ वा एतत्कुर्वन्ति॑

यत्रयस्त्रयस्त्रिंशः अन्वञ्चो मध्येऽनिरुक्तो भवति तेनाजाम्यूर्ध्वानि
 पृष्ठानि भवन्त्यूर्ध्वाश्छन्दोमा उभाभ्यां रूपाभ्यां सुवर्गं लोकं
 यन्त्यसत्रं वा एतद्यदछन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता
 एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूञ्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवः (६)

छन्दोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशः
 अवस्ताद्भवन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशः परस्तान्मध्ये पृष्ठान्युरो वै
 त्रयस्त्रिंशः आत्मा पृष्ठान्यात्मन एव तद्यजमानाः शर्म नह्यन्ते-
 ऽनात्यै बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव
 यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्मृती
 ताभ्यामेव (७)

सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति
 ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढ्या अथो
 प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति त्रिवृतोऽधिं त्रिवृतमुप
 यन्ति स्तोमानां सम्पत्त्यै प्रभवाय ज्योतिरग्निष्टोमो भवत्ययं
 वाव स क्षयोऽस्मादेव तेन क्षयान्न यन्ति चतुर्विंशतिरात्रो भवति
 चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर
 एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री
 गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितौ

भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (८)

मनुष्यस्य मध्यतः पशवस्ताभ्यामेव संवत्सरश्चतुर्विंशतिश्च॥ [२]

ऋक्षा वा इयमलोमकासीत्साकामयतौषधीभिर्वनस्पतिभिः प्रजायेयेति सैतास्त्रिंशत् रात्रीरपश्यत्ततो वा इयमौषधीभिर्वनस्पतिभिः प्राजायत ये प्रजाकामाः पशुकामाः स्युस्त एता आसीरन्मैव जायन्ते प्रजया पशुभिरियं वा अक्षुध्यत्सैतां विराजमपश्यत्तामात्मन्धि-

वनस्पतीन्प्रजां पशून्तेनावर्धत सा जेमानम्महिमानमगच्छद्य एवं विद्वांस एता आसते विराजमेवात्मन्धित्वाऽन्नाद्यमव रुन्धते वर्धन्ते प्रजया पशुभिर्जेमानम्महिमानं गच्छन्ति ज्योतिरतिरात्रो भवति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठः षडहो भवति षड्वा ऋतवः षट्पष्ठानि पृष्ठैरेवर्तूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव (१०)

प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रिंशत्त्रयस्त्रिंशमुप यन्ति यज्ञस्य सन्तत्या अथो प्रजापतिर्वै त्रयस्त्रिंशः प्रजापतिमेवा रभन्ते प्रतिष्ठित्यै त्रिणवो भवति विजित्या एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते त्रिवृदग्निष्टुद्रवति पाप्मानमेव तेन निर्दहन्तेऽथो तेजो वै त्रिवृत्तेज एवात्मन्दधते पञ्चदश इन्द्रस्तोमो भवतीन्द्रियमेवाव (११)

रुन्धते सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते चतुर्विंशो

भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरः सुवर्गो लोकः
 संवत्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो एष वै विषूवान् विषूवन्तो
 भवन्ति य एवं विद्वांस एता आसते चतुर्विंशत्पृष्ठान्युप यन्ति
 संवत्सर एव प्रतिष्ठाय (१२)

देवता अभ्यारोहन्ति त्रयस्त्रिंशत्त्रयस्त्रिंशत्शमुप यन्ति
 त्रयस्त्रिंशद्वै देवता देवतास्वेव प्रति तिष्ठन्ति त्रिणवो भवतीमे वै
 लोकास्त्रिणव एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति द्वावेकविंशौ भवतः
 प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते बृहवः षोडशिनो भवन्ति
 तस्माद्बृहवः प्रजासु वृषाणो यदेते स्तोमा व्यतिषक्ता भवन्ति
 तस्मादियमोषधीभिर्वनस्पतिभिर्व्यतिषक्ता (१३)

व्यतिषज्यन्ते प्रजया पशुभिर्य एवं विद्वांस एता आसते-
 ऽक्लृप्ता वा एते सुवर्गं लोकं यन्त्युच्चावचान् हि स्तोमानुपयन्ति
 यदेत ऊर्ध्वाः क्लृप्ताः स्तोमा भवन्ति क्लृप्ता एव सुवर्गं लोकं
 यन्त्युभयोरेभ्यो लोकयोः कल्पते त्रिंशदेतास्त्रिंशदक्षरा विराडन्नं
 विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य
 परिगृहीत्यै॥ (१४)

आपंधीः संवत्सर एवाव प्रतिष्ठाय व्यतिषक्तेकान्नपञ्चाशच्च॥ [३]

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमैतं देवा येनयेन छन्दसानु
 प्रायुञ्जत तेन नाप्नुवन्त एता द्वात्रिंशत्तु रात्रीरपश्यन्
 द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः स्वेनैव छन्दसा प्रजा-

पतिमास्वाभ्यारुह्य सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वांस एता
 आसन्ते द्वात्रिंशदेता द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः
 स्वेनैव छन्दसा प्रजापतिमास्वा श्रियं गच्छन्ति (१५)

श्रीरहि मनुष्यस्य सुवर्गो लोको द्वात्रिंशदेता द्वात्रिंशदक्षरानुष्टु
 वाचमाप्नुवन्ति सर्वे वाचो वदितारो भवन्ति सर्वे हि
 श्रियं गच्छन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भवन्तीयं वाव
 ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं
 त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां
 यन्ति (१६)

इयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव
 प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सुती ताभ्यामेव सुवर्गं
 लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये
 पराचरन्त्यहानुपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढ्या अथो
 प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति द्वात्रिंशदेतास्तासां
 यास्त्रिंशत्रिंशदक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते
 ये द्वे अहोरात्रे एव ते उभाभ्यां रूपाभ्यां सुवर्गं लोकं
 यन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै॥ (१७)

गच्छन्ति यन्ति त्रिंशदक्षरा द्वाविंशतिश्च॥ [४]

द्वे वाव देवसत्रे द्वादशाहश्चैव त्रयस्त्रिंशदहश्च य एवं

विद्वाँसंस्त्रयस्त्रिँशदहमासंते साक्षादेव देवता अभ्यारोहन्ति
 यथा खलु वै श्रेयान्भ्यारूढः कामयते तथा करोति
 यद्यवविध्यति पापीयान्भवति यदि नावविध्यति सदृश्य एवं
 विद्वाँसंस्त्रयस्त्रिँशदहमासंते वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तन्ते-
 ऽहर्भाजो वा एता देवा अग्र आहरन् (१८)

अहरेकोऽभजताहरेकस्ताभिर्वै ते प्रबाहुगार्धुवन् य एवं
 विद्वाँसंस्त्रयस्त्रिँशदहमासंते सर्व एव प्रबाहुगृध्रुवन्ति सर्वे
 ग्रामणीयं प्राप्नुवन्ति पश्चाहा भवन्ति पश्च वा ऋतवः संवत्सर
 ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पश्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ
 यज्ञ यज्ञमेवाव रुन्धते त्रीण्यांश्चिनानि भवन्ति त्रय इमे लोका
 एषु (१९)

एव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यथो त्रीणि वै यज्ञस्यैन्द्रियाणि
 तान्येवाव रुन्धते विश्वजिद्धवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धौ सर्वपृष्ठो भवति
 सर्वस्याभिजित्यै वाग्वै द्वादशाहो यत्पुरस्ताद्द्वादशाहमुपेयुरनांतां
 वाचमुपेयुरुपदासुकैषां वाक्स्यादुपरिष्ठाद्द्वादशाहमुप यन्त्याप्तामेव
 वाचमुप यन्ति तस्मादुपरिष्ठाद्वाचा वदामोऽवान्तरम् (२०)

वै दशरात्रेण प्रजापतिः प्रजा असृजत् यदशरात्रो
 भवति प्रजा एव तद्यजमानाः सृजन्त एताँ ह वा
 उदङ्कः शौल्बायनः सत्रस्यर्द्धिमुवाच यदशरात्रो यदशरात्रो

भवति सत्रस्यर्द्धा अथो यदेव पूर्वेष्वहःसु विलोम क्रियते
 तस्यैवैषा शान्तिर्द्व्यनीका वा एता रात्रयो यजमाना
 विश्वजिह्वसहातिरात्रेण पूर्वाः षोडश सहातिरात्रेणोत्तराः षोडश
 य एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंत ऐषां द्व्यनीका प्रजा
 जायतेऽतिरात्रावभितौ भवतः परिगृहीत्यै॥ (२१)

अहरेष्ववान्तरं षोडश सह सप्तदश च॥ [५]

आदित्या अकामयन्त सुवर्गं लोकमियामेति ते
 सुवर्गं लोकं न प्राजानन्त्र सुवर्गं लोकमायन्त एतं
 षट्त्रिंशद्रात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते सुवर्गं
 लोकम्प्राजानन्त्रसुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वांसः
 षट्त्रिंशद्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकम्प्राजानन्ति सुवर्गं लोकं यन्ति
 ज्योतिरतिरात्रः (२२)

भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्वधते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै
 षडहा भवन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्ति चत्वारो
 भवन्ति चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यसत्रं वा एतद्यदच्छन्दोमं
 यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते
 पशूच्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवंश्छन्दोमा ओजस्येव (२३)

वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति षट्त्रिंशद्रात्रो भवति षट्त्रिंशदक्षरा
 बृहती बारहताः पशवो बृहत्यैव पशूनव रुन्धते बृहती

छन्दसां स्वाराज्यमाश्रुताश्रुवते स्वाराज्यं य एवं विद्वांसः
षट्त्रिंशद्वात्रमासंते सुवर्गमेव लोकं यन्त्यतिरात्रावभितो भवतः
सुवर्गस्य लोकस्य परिगृहीत्यै॥ (२४)

अतिरात्र ओजस्येव षट्त्रिंशच्च॥ [६]

वसिष्ठो हृतपुत्रोऽकामयत विन्देयं प्रजामभि सौदासान्भवेयमिति
स एतमेकस्मान्नपञ्चाशमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै सोऽविन्दत
प्रजामभि सौदासान्भवद्य एवं विद्वांसं एकस्मान्नपञ्चाशमासंते
विन्दन्ते प्रजामभि भ्रातृव्यान्भवन्ति त्रयस्त्रिवृतोऽग्निष्टोमा भवन्ति
वज्रस्यैव मुखं सः श्यन्ति दशं पञ्चदशा भवन्ति पञ्चदशो
वज्रः (२५)

वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्र हरन्ति षोडशिमदशममहर्भवति वज्रं
एव वीर्यं दधति द्वादशं सप्तदशा भवन्त्यन्नाद्यस्यावरुद्ध्या अथो
प्रेव तैर्जायन्ते पृष्ठयः षडहो भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि
पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति
द्वादशैकविंशा भवन्ति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन् (२६)

दधते बहवः षोडशिनो भवन्ति विजित्यै षडांश्चिनानि भवन्ति
षड्वा ऋतवः ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यूनातिरिक्ता वा एता रात्रय
ऊनास्तद्यदेकस्यै न पञ्चाशदतिरिक्तास्तद्यद्भूयसीरष्टाचत्वारिंशत
ऊनाच्च खलु वा अतिरिक्ताच्च प्रजापतिः प्राजायत ये

प्रजाकामाः पशुकामाः स्युस्त एता आसीरन्त्रैव जायन्ते
 प्रजया पशुभिर्वैराजो वा एष यज्ञो यदेकस्मान्नपञ्चाशो य
 एवं विद्वांसं एकस्मान्नपञ्चाशमासते विराजमेव गच्छन्त्यन्नादा
 भवन्त्यतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (२७)

वज्रं आत्मन्प्रजया द्वाविंशतिश्च॥ [७]

संवत्सराय दीक्षिष्यमाणा एकाष्टकायां दीक्षेरन्नेषा वै
 संवत्सरस्य पत्नी यदेकाष्टकैतस्यां वा एष एतां रात्रिं वसति
 साक्षादेव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्त आर्तं वा एते संवत्सरस्याभि
 दीक्षन्ते य एकाष्टकायां दीक्षन्तेऽन्तनामानावृतू भवतो व्यस्तं वा
 एते संवत्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्टकायां दीक्षन्तेऽन्तनामानावृतू
 भवतः फल्गुनीपूर्णमासे दीक्षेरन्मुखं वा एतत् (२८)

संवत्सरस्य यत्फल्गुनीपूर्णमासो मुखत एव संवत्सरमारभ्य
 दीक्षन्ते तस्यैकैव निर्या यथ्साम्मेध्ये विषूवान्थसम्पद्यते
 चित्रापूर्णमासे दीक्षेरन्मुखं वा एतथ्संवत्सरस्य यच्चित्रापूर्णमासो
 मुखत एव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्ते तस्य न का चन निर्या भवति
 चतुरहे पुरस्तात्पूर्णमास्यै दीक्षेरन्तेषामेकाष्टकायां क्रयः सम्पद्यते
 तेनैकाष्टकां न छम्बद्गुर्वन्ति तेषाम् (२९)

पूर्वपक्षे सुत्या सम्पद्यते पूर्वपक्षम्मासा अभि सम्पद्यन्ते ते
 पूर्वपक्ष उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठत् ओषधयो वनस्पतयोऽनूत्तिष्ठन्ति

तान्कल्याणी कीर्तिरनूत्तिष्ठत्यराधसुरिमे यजमाना इति तदनु सर्वे
राधुवन्ति॥ (३०)

एतच्छुम्बद्वर्वन्ति तेषाञ्चतुस्त्रिंशच्च॥ [८]

सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति ये सत्रमुपयन्त्यभीन्धत
एव दीक्षाभिरात्मानः श्रपयन्त उपसद्भिर्द्वाभ्यां लोमाव
द्यन्ति द्वाभ्यान्त्वचं द्वाभ्यामसृद्वाभ्याम्मांसं द्वाभ्यामस्थि
द्वाभ्याम्मज्जानमात्मदक्षिणं वै सत्रमात्मानमेव दक्षिणां नीत्वा सुवर्गं
लोकं यन्ति शिखामनु प्र वपन्त ऋद्ध्या अथो रघीयांसः सुवर्गं
लोकमयामेति॥ (३१)

सुवर्गम्यञ्चाशत्॥ [९]

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यतिरात्रः परमो यज्ञक्रतूनां कस्मात्तम्प्रथममुप
यन्तीत्येतद्वा अग्निष्टोमम्प्रथममुप यन्त्यथोक्थ्यमथ षोडशिनमथातिरात्र
तानालभ्य परिगृह्य सोममेवैतत्पिबन्त आसते ज्योतिष्टोमम्प्रथममुप
यन्ति ज्योतिष्टोमो वै स्तोमानाम्मुखंमुखत एव स्तोमान्प्र युञ्जते
ते (३२)

सः स्तुता विराजमभि सम्पद्यन्ते द्वे चर्चावति रिच्येते एकया
गौरतिरिक्त एकयायुरूनः सुवर्गो वै लोको ज्योतिरूग्विराद्सुवर्गमेव
तेन लोकं यन्ति रथन्तरं दिवा भवति रथन्तरं नक्तमित्याहुर्ब्रह्मवादिनः
केन तदजामीति सौभरं तृतीयसवने ब्रह्मसामम्बृहत्तन्मध्यतो

दधति विधृत्यै तेनाजामि॥ (३३)

त एकात्रपञ्चाशच्च॥ [१०]

ज्योतिष्टोमम्प्रथममुप यन्त्यस्मिन्नेव तेन लोके प्रति तिष्ठन्ति
गोष्टोमं द्वितीयमुप यन्त्यन्तरिक्ष एव तेन प्रति तिष्ठन्त्यायुष्टोमं
तृतीयमुप यन्त्यमुष्मिन्नेव तेन लोके प्रति तिष्ठन्तीयं वाव
ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुर्यदेतान्स्तोमानुपयन्त्येष्वेव तल्लोकेषु
सत्रिणः प्रतितिष्ठन्तो यन्ति ते सः स्तुता विराजम् (३४)

अभि सम्पद्यन्ते द्वे चर्चावति रिच्येते एकया गौरतिरिक्त
एकयायुरूनः सुवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराडूर्जमेवाव रुन्धते ते
न क्षुधार्तिमार्च्छन्त्यक्षौधुका भवन्ति क्षुधसम्बाधा इव हि सत्रिणो-
ऽग्निष्टोमावभितः प्रधी तावुक्थ्या मध्ये नभ्यं तत्तदेतत्परियद्वैवचक्रं
यदेतेन (३५)

षडहेन यन्ति देवचक्रमेव समारोहन्त्यरिष्ट्यै ते
स्वस्ति समंश्रुवते षडहेन यन्ति षड्वा ऋतव ऋतुष्वेव प्रति
तिष्ठन्त्युभयतो ज्योतिषा यन्त्युभयत एव सुवर्गे लोके प्रतितिष्ठन्तो
यन्ति द्वौ षडहौ भवतस्तानि द्वादशाहानि सम्पद्यन्ते द्वादशो वै
पुरुषो द्वे सुक्थ्यौ द्वौ बाहू आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गानि स्तनौ
द्वादशौ (३६)

तत्पुरुषमनु पर्यावर्तन्ते त्रयः षडहा भवन्ति तान्यष्टादशाहानि
सम्पद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि नव वै पुरुषे प्राणास्तत्प्राणाननु

पर्यावर्तन्ते चत्वारः षड्हा भवन्ति तानि चतुर्विंशतिरहानि
 सम्पद्यन्ते चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरस्तथ्संवत्सरमनु
 पर्यावर्तन्तेऽप्रतिष्ठितः संवत्सर इति खलु वा आहुर्वर्षीयान्प्रतिष्ठाया
 इत्येतावद्वै संवत्सरस्य ब्राह्मणं यावन्मासो मासिमास्येव
 प्रतितिष्ठन्तो यन्ति॥ (३७)

विराजमेतेन द्वादशावेतावद्वा अष्टौ च॥ [११]

मेषस्त्वा पचतैरवतु लोहितग्रीवश्छागैः शल्मलिर्वृद्धा
 पूर्णो ब्रह्मणा प्लक्षो मेधेन न्यग्रोधश्चमसैरुदुम्बर ऊर्जा गायत्री
 छन्दोभिस्त्रिवृथस्तोमैरवन्तीः स्थावन्तीस्त्वावन्तु प्रियं त्वा प्रियाणां
 वर्षिष्ठमाप्यानां निधीनां त्वा निधिपतिः हवामहे वसो
 मम॥ (३८)

मेषः षट्त्रिंशत्॥ [१२]

कूप्याभ्यः स्वाहा कूल्याभ्यः स्वाहा विक्र्याभ्यः स्वाहा-
 ऽवट्याभ्यः स्वाहा खन्याभ्यः स्वाहा हृद्याभ्यः स्वाहा सूद्याभ्यः
 स्वाहा सरस्याभ्यः स्वाहा वैशन्तीभ्यः स्वाहा पल्वल्याभ्यः स्वाहा
 वर्ष्याभ्यः स्वाहाऽवर्ष्याभ्यः स्वाहा ह्रादुनीभ्यः स्वाहा पृष्वाभ्यः
 स्वाहा स्यन्दमानाभ्यः स्वाहा स्थावराभ्यः स्वाहा नादेयीभ्यः स्वाहा

सैन्धवीभ्यः स्वाहा समुद्रियाभ्यः स्वाहा सर्वाभ्यः स्वाहा॥ (३९)

कूप्याभ्यश्चत्वारिंशत्॥ [१३]

अद्ध्यः स्वाहा वहन्तीभ्यः स्वाहा परिवहन्तीभ्यः स्वाहा समन्तं
वहन्तीभ्यः स्वाहा शीघ्रं वहन्तीभ्यः स्वाहा शीभं वहन्तीभ्यः स्वाहोग्रं
वहन्तीभ्यः स्वाहा भीमं वहन्तीभ्यः स्वाहाऽम्भोभ्यः स्वाहा नभोभ्यः
स्वाहा महोभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४०)

अद्ध्य एकात्रिंशत्॥ [१४]

यो अर्वन्तं जिघांसति तमभ्यमीति वरुणः। पुरो मर्तः पुरः
श्वा। अहं च त्वं च वृत्रहन्सम्बभूव सनिभ्य आ। अरातीवा
चिदद्रिवोऽनु नौ शूर मंसतै भद्रा इन्द्रस्य रातयः। अभि क्रत्वैन्द्र
भूरध ज्मन्न ते विव्यङ्गहिमान् रजांसि। स्वेना हि वृत्रं शवसा
जघन्थ न शत्रुरन्तं विविदद्युधा ते॥ (४१)

विविद्वे च॥ [१५]

नमो राज्ञे नमो वरुणाय नमोऽश्वाय नमः प्रजापतये
नमोऽधिपतयेऽधिपतिरस्यधिपतिं मा कुर्वधिपतिरहं प्रजानां
भूयासम्मां धेहि मयि धेह्युपाकृताय स्वाहाऽऽलब्धाय स्वाहा
हुताय स्वाहा॥ (४२)

नम एकात्रिंशत्॥ [१६]

मयो॒भूर्वातो॑ अ॒भि वा॑तू॒स्त्रा ऊ॒र्ज॑स्वती॒रोष॑धी॒रा रि॑शन्ताम्।
 पी॒व॑स्वती॒र्जीव॑ध॒न्याः पि॒बन्त्व॑व॒साय॑ प॒द्वते॑ रु॒द्र मृ॑डा। याः
 स॒रूपा॒ वि॒रूपा॒ ए॒क॒रूपा॒ यासा॑म॒ग्निरि॑ष्ट्या॒ नामा॑नि॒ वेद॑। या
 अ॒ङ्गिर॑स॒स्तप॑सेह च॒क्रुस्ता॑भ्यः प॒र्जन्य॑ म॒हि श॑र्म यच्छ। या
 दे॒वेषु॑ त॒नुव॑मैर॒यन्त॑ यासा॒ः सोमो॑ वि॒श्वा रू॒पाणि॑ वेद॑। ता
 अ॒स्मभ्य॑म्पय॑सा॒ पि॒न्व॑मानाः प्र॒जाव॑तीरिन्द्र (४३)

गो॒ष्ठे रि॑रीहि। प्र॒जाप॑तिर्म॒ह्यमे॑ता ररा॑णो वि॒श्वैर्दे॑वैः पि॒तृभिः
 संवि॑दानः। शि॒वाः स॒तीरु॑प॒ नो गो॑ष्ठमाक॒स्तासा॑ व॒यं प्र॑जया॒ स॒
 संदे॑म। इ॒ह धृ॑तिः स्वाहे॒ह वि॑धृतिः स्वाहे॒ह रन्तिः॑ स्वाहे॒ह र॑मतिः
 स्वाहा॑ म॒हीमू॒ षु सु॒त्रामा॑णम्॥ (४४)

इन्द्राष्टात्रिंशच्च॥

[१७]

कि॒ः स्वि॑दासीत्पूर्वचि॑त्तिः॒ कि॒ः स्वि॑दासीद्बृ॒हद्वयः॑।
 कि॒ः स्वि॑दासीत्पि॒शङ्गि॑ला॒ कि॒ः स्वि॑दासीत्पि॒लिप्पि॑ला।
 द्यौ॒रासी॑त्पूर्वचि॑त्तिर॒श्व आसी॑द्बृ॒हद्वयः॑। रा॒त्रिरासी॑त्पि॒शङ्गि॑ला॒वि॒रासी॑त्पि
 कः स्वि॑देका॒की च॑रति॒ क उ॑ स्वि॒ज्जाय॑ते पुनः॑। कि॒ः स्वि॑द्धि॒मस्य॑
 भेष॑जं कि॒ः स्वि॑दा॒वप॑न॒म्मह॑त्। सूर्य॑ एका॒की च॑रति (४५)

च॒न्द्रमा॑ जायते पुनः॑। अ॒ग्निर्हि॒मस्य॑ भेष॑जं भू॒मिरा॑वप॑न॒म्मह॑त्।
 पृ॒च्छामि॑ त्वा॒ पर॑म॒न्तं पृ॒थिव्याः॑ पृ॒च्छामि॑ त्वा॒ भुव॑नस्य॒ नाभि॑म्।
 पृ॒च्छामि॑ त्वा॒ वृ॒ष्णो अ॒श्वस्य॑ रेतः॒ पृ॒च्छामि॑ वा॒चः प॑र॒मं

व्योम। वेदिमाहुः परमन्तं पृथिव्या यज्ञमाहुर्भुवनस्य नाभिम्।
सोममाहुर्वृष्णो अश्वस्य रेतो ब्रह्मैव वाचः परमं व्योम॥ (४६)

सूर्य एकाकी चरति षट्त्वारिंशच्च॥ [१८]

अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां नयति कश्चन। ससस्त्यंश्वकः।
सुभगे काम्पीलवासिनि सुवर्गे लोके सं प्रोर्ण्वाथाम्। आहमंजानि
गर्भधमा त्वमंजासि गर्भधम्। तौ सह चतुरः पदः सम्प्र सारयावहै।
वृषा वा९ रेतोधा रेतो दधातूथ्सक्थ्योर्गृदं धैह्यञ्जिमुदञ्जिमन्वज। यः
स्त्रीणां जीवभोजनो य आसाम् (४७)

बिलधावनः। प्रियः स्त्रीणामपीच्यः। य आसां कृष्णे लक्ष्मणि
सर्दिगृदिम्परावधीत्। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यमति कश्चन।
ससस्त्यंश्वकः। ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रयताद्वेणुभारं गिराविवा। अथास्या
मध्यमेधता९ शीते वाते पुनन्निवा। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां
यमति कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। यद्धरिणी यवमत्ति न (४८)

पुष्टम्पशु मन्यते। शूद्रा यदर्यजारा न पोषाय धनायति।
अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यमति कश्चन। ससस्त्यंश्वकः।
इयं यका शकुन्तिकाहलमिति सर्पति। आहतं गभे पसो नि
जल्गुलीति धाणिका। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यमति कश्चन।
ससस्त्यंश्वकः। माता च ते पिता च तेऽग्रं वृक्षस्य रोहतः। (४९)

प्र सुलामीति ते पिता गभे मुष्टिमंत९सयत्। दधिक्राव्णो

अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः। सुरभि नो मुखां करत्प्र ण
 आयूँषि तारिषत्। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन।
 महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः।
 उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ।
 आपो जनयथा च नः॥ (५०)

आसामति न रोहतो जिन्वथ चत्वारि च॥ [१९]

भूर्भुवः सुवर्वसंवस्त्वाञ्जन्तु गायत्रेण छन्दसा रुद्रास्त्वाञ्जन्तु
 त्रैष्टुभेन छन्दसादित्यास्त्वाञ्जन्तु जागतेन छन्दसा यद्वातो अपो
 अगमदिन्द्रस्य तनुवं प्रियाम्। एतः स्तोतरेतेन पथा पुनरश्वमा
 वर्तयासि नः। लाजी (३) ज्छाची (३) न यशो ममा (४)म्। यव्यायै
 गव्याया एतद्देवा अन्नमत्तैतदन्नमद्धि प्रजापते। युञ्जन्ति ब्रध्नमरुषं
 चरन्तं परि तस्थुषः। रोचन्ते रोचना दिवि। युञ्जन्त्यस्य काम्या हरी
 विपक्षसा रथे। शोणा धृष्णू नृवाहसा। केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या
 अपेशसै। समुषद्विरजायथाः॥ (५१)

ब्रध्नं पञ्चविंशतिश्च॥ [२०]

प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा स्नावभ्यः स्वाहा
 सन्तानेभ्यः स्वाहा परिसन्तानेभ्यः स्वाहा पर्वभ्यः स्वाहा सन्धानेभ्यः
 स्वाहा शरीरेभ्यः स्वाहा यज्ञाय स्वाहा दक्षिणाभ्यः स्वाहा सुवर्गाय

स्वाहा॑ लो॒काय॒ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥ (५२)

प्रा॒णाय॒ष्टविं॑शतिः॥ [२१]

सि॒ताय॒ स्वाहा॑ऽसि॒ताय॒ स्वाहा॑ऽभिहि॑ताय॒ स्वाहा॑ऽन॑भिहिताय॒
स्वाहा॑ यु॒क्ताय॒ स्वाहा॑ऽयु॒क्ताय॒ स्वाहा॑ सु॒युक्ताय॒ स्वाहा॑द्यु॒क्ताय॒
स्वाहा॑ विमु॒क्ताय॒ स्वाहा॑ प्रमु॒क्ताय॒ स्वाहा॑ व॒श्वंते॒ स्वाहा॑ परि॒व॒श्वंते॒
स्वाहा॑ सं॒व॒श्वंते॒ स्वाहा॑ऽनु॒व॒श्वंते॒ स्वाहा॑द्व॒श्वंते॒ स्वाहा॑ य॒ते स्वाहा॑
धा॒व॑ते॒ स्वाहा॑ तिष्ठ॑ते॒ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥ (५३)

सि॒ताया॒ष्टात्रिं॑शत्॥ [२२]

बृ॒ह॒स्पतिः॑ श्र॒द्यथा॒ वा ऋ॒क्षा वै प्र॒जाप॑तिर्ये॒नये॑न् द्वे वाव॑ दे॒वस॒त्रे आ॑दि॒त्या अ॑कामयन्त सु॒वर्गं॑
वसि॑ष्ठः संव॒त्स॒राय॑ सु॒वर्गं॑ ये स॒त्रम्ब्र॑ह्मवा॒दिनो॑ऽतिरा॒त्रो ज्योति॑ष्ठोमं मे॒षः क॑प्या॒भ्योऽ॒ज्यो यो नमो॑ मयो॒भूः
किं॑ स्वि॒दम्बे॒ भूः प्रा॒णाय॑ सि॒ताय॒ द्वाविं॑शतिः॥ [२३]

[बृ॒ह॒स्पतिः॑ प्रति॑तिष्ठन्ति॒ वै द॑शरा॒त्रेण॑ सु॒वर्गं॑ यो अ॒र्वन्तं॑ भू॒स्त्रिप्र॑ञ्चाशत्॥53॥ बृ॒ह॒स्पतिः॑ सर्व॑स्मै
स्वाहा॑॥]

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

गा॒वो वा ए॒तत्स॒त्रमा॑सताशृ॒ङ्गाः सु॒तीः शृ॒ङ्गाणि॑ नो
जाय॑न्ता॒ इति॑ का॒मेन॑ तासां॒ दश॑ मा॒सा निष॑ण्णा॒ आस॑न्नथ॒

शृङ्गाण्यजायन्त ता उदतिष्ठन्नराध्स्मेत्यथ यासां नाजायन्त ताः
 संवत्सरमाप्सोदतिष्ठन्नराध्स्मेति यासां चाजायन्त यासां च न ता
 उभयीरुदतिष्ठन्नराध्स्मेति गोसत्रं वै (१)

संवत्सरो य एवं विद्वांसः संवत्सरमुपयन्त्यध्रुवन्त्येव
 तस्मात्तूपरा वार्षिकौ मासौ पत्वा चरति सत्राभिजितुं ह्यस्यै
 तस्मात्संवत्सरसदो यत्किं च गृहे क्रियते तदात्मवरुद्धमभिजितं
 क्रियते समुद्रं वा एते प्र प्लवन्ते ये संवत्सरमुपयन्ति यो वै
 समुद्रस्य पारं न पश्यति न वै स तत् उदति संवत्सरः (२)

वै समुद्रस्तस्यैतत्पारं यदतिरात्रौ य एवं विद्वांसः
 संवत्सरमुपयन्त्यनार्ता एवोदचं गच्छन्तीयं वै पूर्वोऽतिरात्रोऽ-
 सावुत्तरो मनः पूर्वो वागुत्तरः प्राणः पूर्वोऽपान उत्तरः प्ररोधनम्पूर्व
 उदयनमुत्तरो ज्योतिष्ठोमो वैश्वानरोऽतिरात्रो भवति ज्योतिरेव
 पुरस्ताद्वधते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै चतुर्विंशः प्रायणीयो
 भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः (३)

संवत्सरः प्रयन्त एव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति तस्य त्रीणि
 च शतानि षष्टिश्च स्तोत्रीयास्तावतीः संवत्सरस्य रात्रय उभे
 एव संवत्सरस्य रूपे आप्नुवन्ति ते सङ्स्थित्या अरिष्ट्या
 उत्तरैरहोभिश्चरन्ति षडहा भवन्ति षड्वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव
 संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति गौश्चायुश्च मध्यतः स्तोमौ भवतः

संवत्सरस्यैव तन्मिथुनम्मध्यतः (४)

दधति प्रजननाय ज्योतिरभितो भवति विमोचनमेव
तच्छन्दांस्येव तद्विमोकं यन्त्यथो उभयतो ज्योतिषैव षडहेन
सुवर्गं लोकं यन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्त्यासते केन यन्तीति
देवयानेन पथेति ब्रूयाच्छन्दांसि वै देवयानः पन्था गायत्री
त्रिष्टुब्जगती ज्योतिर्वै गायत्री गौस्त्रिष्टुगायुर्जगती यदेते स्तोमा
भवन्ति देवयानेनैव (५)

तत्पथा यन्ति समानः सामं भवति देवल्लोको वै सामं
देवल्लोकादेव न यन्त्यन्या अन्या ऋचो भवन्ति मनुष्यलोको वा
ऋचो मनुष्यलोकादेवान्यमन्यं देवल्लोकमभ्यारोहन्तो यन्त्यभिवर्तो
ब्रह्मसामं भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्त्या अभिजिद्भवति
सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै विश्वजिद्भवति विश्वस्य जित्यै
मासिमांसि पृष्ठान्युप यन्ति मासिमांस्यतिग्राह्या गृह्यन्ते
मासिमांस्येव वीर्यं दधति मासां प्रतिष्ठित्या उपरिष्ठान्मासां
पृष्ठान्युप यन्ति तस्मादुपरिष्ठादोषधयः फलं गृह्णन्ति॥ (६)

गोसूत्रं वा एति संवत्सरौर्ध्वमासा मिथुनम्मध्यतो देवयानेनैव वीर्यत्रयोदश च॥ [१]

गावो वा एतत्सूत्रमांसताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणि सिषासन्तीस्तासां
दश मासा निषण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता अब्रुवन्नराध्मोत्तिष्ठा
तं काममरुध्महि येन कामेन न्यषदामेति तासामु त्वा

अब्रुवन्नर्धा वा यावतीर्वासांमहा एवेमौ द्वादशौ मासौ संवत्सरः
सम्पाद्योत्तिष्ठामेति तासाम् (७)

द्वादशे मासि शृङ्गाणि प्रावर्तन्त श्रद्धया वाश्रद्धया वा ता
इमा यास्तूपरा उभय्यो वाव ता आर्ध्वन् याश्च शृङ्गाण्यसन्वन्
याश्चोर्जमवारुन्धतर्धोति दशसु मासूत्तिष्ठन्नृधोति द्वादशसु य एवं
वेद पदेन खलु वा एते यन्ति विन्दति खलु वै पदेन यन्तद्वा
एतदृद्धमयन्तस्मादेतद्गोसनि॥ (८)

तिष्ठामेति तासान्तस्माद्दे च॥ [२]

प्रथमे मासि पृष्ठान्युप यन्ति मध्यम उप यन्त्युत्तम उप
यन्ति तदाहुर्या वै त्रिरेकस्याहं उपसीदन्ति दहं वै सापराभ्यां
दोहाभ्यां दुहेऽथ कुतः सा धोक्ष्यते यां द्वादश कृत्व उपसीदन्तीति
संवत्सरः सम्पाद्योत्तिष्ठे मासि सकृत्पृष्ठान्युपैयुस्तद्यजमाना यज्ञं
पशूनव रुन्धते समुद्रं वै (९)

एतेऽनवारमपारम्प्र प्लवन्ते ये संवत्सरमुपयन्ति यद्वहद्रथन्तरे
अन्वर्जैर्युथ मध्ये समुद्रस्य प्लवमन्वर्जैर्युस्तादृक्तदनुत्सर्गम्बहद्रथन्तरे
प्रतिष्ठां गच्छन्ति सर्वेभ्यो वै कामेभ्यः सन्धिर्दुहे तद्यजमानाः
सर्वान्कामानव रुन्धते॥ (१०)

समुद्रं वै चतुस्त्रिंशच्च॥ [३]

स॒मा॒न्यं ऋ॒चो॑ भवन्ति मनुष्यलो॒को वा ऋ॒चो॑ मनुष्यलो॒कादे॒व
न य॑न्त्य॒न्यद॑न्य॒त्सामं॑ भवति दे॒वलो॒को वै सामं॑ दे॒वलो॒कादे॒वान्य॑र्म॒न्यम॑
यन्ति॒ जग॑ती॒मग्र॒ उप॑ यन्ति॒ जग॑तीं॒ वै छ॒न्दा॑ंसि
प्र॒त्यव॑रोहन्त्याग्र॒यणं॑ ग्र॒हां बृ॒हत्पृ॑ष्ठानि॒ त्रय॑स्त्रि॒ंश॑ स्तोमा॒स्तस्मा॑ज्यार
कनी॑यान्प्र॒त्यव॑रोहति वैश्व॒कर्म॑णो गृह्यते॒ विश्वा॑न्ये॒व तेन॒ कर्मा॑णि
यज॑माना॒ अव॑ रुन्धत आ॒दित्यः॑ (११)

गृह्य॑त इ॒यं वा अ॒दि॒तिर॒स्यामे॒व प्र॒ति ति॑ष्ठन्त्य॒न्यो॑न्यो गृह्येते
मि॒थुन॒त्वाय॒ प्रजा॑त्या अ॒वान्तरं॑ वै द॒शरा॒त्रेण॑ प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा
अ॑सृजत् यद्व॒शरा॒त्रो भ॑वति प्र॒जा ए॒व तद्य॑ज॒मानाः॑ सृजन्त ए॒ता॑
ह॒ वा उ॒दङ्कः॑ शौ॒ल्बाय॑नः स॒त्रस्य॑र्द्धिमु॒वाच॒ यद्व॑शरा॒त्रो यद्व॑शरा॒त्रो
भ॑वति स॒त्रस्य॑र्द्धा॒ अथो॒ यदे॒व पूर्वे॑ष्वहःसु॒ विलो॑म क्रि॒यते॒ तस्यै॒वैषा॑
शान्तिः॑॥ (१२)

आ॒दि॒त्यस्त॑स्यै॒व द्वे च॑॥ [४]

यदि॒ सोमो॑ स॒ सु॒तो॒ स्याता॑म्म॒हति॒ रात्रि॑यै प्रा॒तरनु॒वाक॑मु॒पाकु॑र्या
वाच॒म्पूर्वो॑ दे॒वताः॒ पूर्व॑श्छ॒न्दा॑ंसि वृ॒ङ्क्ते वृ॑ष॒ण्वतीं॑ प्र॒तिप॑दं
कुर्यात्प्रा॒तःस॒वना॑दे॒वैषा॑मिन्द्रं वृ॒ङ्क्तेऽथो॒ खल्वा॑हुः स॒वनमु॑खेस॒वनमु॑खे
का॒र्येति॑ स॒वनमु॑खात्स॒वनमु॑खादे॒वैषा॑मिन्द्रं वृ॒ङ्क्ते सं॒वेशा॑योप॒वेशा॑य
गा॒यत्रि॑यास्त्रि॒ष्टुभो॑ जग॑त्या अनु॒ष्टुभः॑ प॒ङ्क्त्या॑ अ॒भिभू॑त्यै स्वाहा
छ॒न्दा॑ंसि॒ वै सं॒वेश॑ उ॒पवेश॑श्छ॒न्दो॑भिरे॒वैषा॑म् (१३)

छन्दांसि वृद्धे सजनीयः शस्यं विह्व्यः शस्यमगस्त्यस्य
 कयाशुभीयः शस्यमेतावद्वा अस्ति यावदेतद्यावदेवास्ति तदेषां
 वृद्धे यदि प्रातःसवने कलशो दीर्येत वैष्णवीषु शिपिविष्टवतीषु
 स्तुवीरन् यद्वै यज्ञस्यातिरिच्यते विष्णुं तच्छिपिविष्टमभ्यति
 रिच्यते तद्विष्णुः शिविपिष्टोऽतिरिक्त एवातिरिक्तं दधात्यथो
 अतिरिक्तेनैवातिरिक्तमाप्त्वाव रुन्धते यदि मध्यन्दिने दीर्येत
 वषट्कारनिधनः सामं कुर्युर्वषट्कारो वै यज्ञस्य प्रतिष्ठा
 प्रतिष्ठामेवैनद्रमयन्ति यदि तृतीयसवन एतदेव॥ (१४)

छन्दोभिरेवैषामवैकान्रविः शतिश्रं॥

[५]

षडहैर्मासांश्चसम्पाद्याहुरुत्सृजन्ति षडहैर्हि मासांश्चसम्पश्यन्त्य
 मासांश्चसम्पश्यन्त्यमावास्याया मासांश्चसम्पाद्याहुरुत्सृजन्त्यमावास्याया
 हि मासांश्चसम्पश्यन्ति पौर्णमास्या मासांश्चसम्पाद्याहुरुत्सृजन्ति
 पौर्णमास्या हि मासांश्चसम्पश्यन्ति यो वै पूर्ण आसिञ्चति परा स
 सिञ्चति यः पूर्णादुदचति (१५)

प्राणमस्मिन्श्च दधाति यत्पौर्णमास्या मासांश्चसम्पाद्याहुरुत्सृजन्ति
 संवत्सरायैव तत्प्राणं दधति तदनु सत्रिणः प्राणन्ति
 यदहर्नोत्सृजेयुर्यथा दतिरुपनद्धो विपतत्येवः संवत्सरो वि
 पतेदार्तिमार्च्छेयुर्यत्पौर्णमास्या मासांश्चसम्पाद्याहुरुत्सृजन्ति
 संवत्सरायैव तदुदानं दधति तदनु सत्रिण उत (१६)

अ॒न॒न्ति॒ ना॒र्ति॒मा॒र्च्छ॒न्ति॒ पूर्ण॑मा॒से वै दे॒वाना॑ः सु॒तो
 यत्पौ॑र्ण॒मा॒स्या मा॒सा॑न्त्स॒म्पा॒द्याह॑रु॒थ्सृ॒जन्ति॑ दे॒वाना॑मे॒व तद्य॒ज्ञेन॑
 य॒ज्ञम्प्र॒त्यव॑रोह॒न्ति वि॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञं छि॑न्दन्ति॒ यत्प॑ण्ड॒हस॑ततः
 स॒न्तम॑थाह॑रु॒थ्सृ॒जन्ति॑ प्रा॒जाप॒त्यम्प॒शुमा॑ल॒भन्ते प्र॒जाप॑तिः
 सर्वा॑ दे॒वता॑ दे॒वता॑भिरे॒व य॒ज्ञः सं त॑न्वन्ति॒ यन्ति॒ वा ए॒ते
 स॒र्वना॒द्येऽहः॑ (१७)

उ॒थ्सृ॒जन्ति॑ तुरी॒यं खलु॑ वा ए॒तत्स॒र्व॒नं य॒त्सा॑न्ना॒य्यं
 य॒त्सा॑न्ना॒य्यम्भ॑व॒ति ते॒नै॒व स॒र्व॒ना॒न्न य॑न्ति स॒मुप॑हूय॒ भक्ष॑यन्त्ये॒तत्सो॑म॒प
 ह्ये॒तर॑हि॒ यथा॑य॒त॒नं वा ए॒तेषा॑ः स॒र्व॒न॒भाजो॑ दे॒वता॑ गच्छ॒न्ति
 येऽह॑रु॒थ्सृ॒जन्त्य॑नु॒स॒र्व॒नं पु॑रो॒डाशा॑न्निर्व॒पन्ति॒ यथा॑य॒त॒नादे॒व
 स॒र्व॒न॒भाजो॑ दे॒वता॑ अ॒व रु॒न्धते॑ऽष्टा॒क॒पा॒ला॒न्प्रा॒तःस॒र्व॒न ए॒का॒
 द॒शक॑पा॒ला॒न्मा॒ध्य॑न्दि॒ने स॒र्व॒ने द्वा॒द॒शक॑पा॒लाः स्तृ॒तीय॑स॒र्व॒ने
 छ॒न्दाः॑स्ये॒वा॒स्वा॒व रु॒न्धते॑ वै॒श्वदे॒वं च॒रुं तृ॒तीय॑स॒र्व॒ने निर्व॑पन्ति
 वै॒श्वदे॒वं वै तृ॒तीय॑स॒र्व॒नन्ते॒नै॒व तृ॒तीय॑स॒र्व॒ना॒न्न य॑न्ति॥ (१८)

उद॒च॒त्यु॒द्येऽह॑रा॒त्वा प॑ञ्चद॒श च॑॥ [६]

उ॒थ्सृ॒ज्या (३) नो॒थ्सृ॒ज्या (३) मि॒तिं मी॒मा॑स॒न्ते
 ब्र॒ह्म॒वा॒दि॒न॒स्तद्वा॑हुरु॒थ्सृ॒ज्यमे॒वेत्य॑मा॒वास्या॑यां च पौ॒र्ण॒मा॒स्यां
 चो॒थ्सृ॒ज्यमि॒त्या॑हुरे॒ते हि य॒ज्ञं व॑ह॒त इति॑ ते त्वा॒व नो॒थ्सृ॒ज्ये
 इत्या॑हुर्ये॒ अ॒वा॒न्त॒रं य॒ज्ञम्भे॒जाते॑ इति॑ या प्र॒थ॒मा व्य॑ष्टका॒

तस्यामुत्सृज्यमित्याहुरेष वै मासो विशर इति नादिष्टम् (१९)

उत्सृजेयुर्यदादिष्टमुत्सृजेयुर्यादृशे पुनः पर्याप्तावे मध्ये
षडहस्यं सम्पद्येत षडहैर्मासान्त्सम्पाद्य यत्सप्तममह-
स्तस्मिन्नुत्सृज्येयुस्तदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेयुरैन्द्रं दधीन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं
वैश्वदेवं द्वादशकपालमग्नेर्वै वसुमतः प्रातःसवनं यदग्नये वसुमते
पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपन्ति देवतामेव तद्वाग्निनीं कुर्वन्ति (२०)

सवनमष्टाभिरुपं यन्ति यदैन्द्रं दधि भवतीन्द्रमेव तद्वाग्धेयान्न
च्यावयन्तीन्द्रस्य वै मरुत्वतो माध्यदिनं सवनं यदिन्द्राय मरुत्वते
पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपन्ति देवतामेव तद्वाग्निनीं कुर्वन्ति
सवनमेकादशभिरुपं यन्ति विश्वेषां वै देवानामृभुमतां तृतीयसवनं
यद्वैश्वदेवं द्वादशकपालं निर्वपन्ति देवता एव तद्वाग्निनीः कुर्वन्ति
सवनं द्वादशभिः (२१)

उपं यन्ति प्राजापत्यम्पशुमा लभन्ते यज्ञो वै प्रजा-
पतिर्यज्ञस्याननुसर्गायाभिवर्त इतः षण्मासो ब्रह्मसामं भवति
ब्रह्म वा अभिवर्तो ब्रह्मणैव तत्सुवर्गं लोकमभिवर्तयन्तो यन्ति
प्रतिकूलमिव हीतः सुवर्गो लोक इन्द्रं क्रतुं न आ भर
पिता पुत्रेभ्यो यथा। शिक्षां नो अस्मिन्पुरुहूतं यामनि जीवा
ज्योतिरशीमहीत्यमुत आयतां षण्मासो ब्रह्मसामम्भवत्ययं वै

लो॒को ज्योतिः॑ प्र॒जा ज्योति॑रिममे॒व तल्लो॒कम्पश्य॑न्तोऽभि॒वद॑न्त॒
आ य॑न्ति॥ (२२)

नादिष्टकुर्वन्ति द्वादशभिरिति वि०शतिश्च॥ [७]

दे॒वानां॑ वा अन्तं॑ ज॒ग्मुषा॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्य॑मपा॑क्राम॒त्तत्क्रो॑शेनावा॑
रुन्ध॒त तत्क्रो॑शस्य॑ क्रोश॒त्वं यत्क्रो॑शेन॒ चात्वा॑ल॒स्यान्ते॑ स्तु॒वन्ति॑
य॒ज्ञस्यै॑वान्तं॑ ग॒त्वेन्द्रि॒यं वी॒र्य॑मव॑ रुन्धते स॒त्रस्य॑र्द्धा॒हव॑नीय॒स्यान्ते॑
स्तु॒वन्त्यग्नि॑मे॒वोप॑द्र॒ष्टारं॑ कृ॒त्वर्द्धि॑मुप॑ यन्ति प्र॒जाप॑ते॒र्हृद॑येन
हवि॒र्धाने॑ऽन्तः॑ स्तु॒वन्ति॑ प्रे॒माण॑मे॒वास्य॑ गच्छ॑न्ति श्लो॒केन॑
पु॒रस्ता॒थ्सद॑सः (२३)

स्तु॒वन्त्यनु॑श्लोकेन प॒श्चाद्य॒ज्ञस्यै॑वान्तं॑ ग॒त्वा श्लो॑क॒भाजो॑
भव॑न्ति न॒वभि॑र॒ध्वर्यु॑रु॒द्गाय॑ति न॒व वै पु॑रुषे प्रा॒णाः प्रा॒णाने॒व
यज॑मानेषु दधाति॒ सर्वा ऐ॒न्द्रियो॑ भव॑न्ति प्रा॒णेष्वे॒वेन्द्रि॒यं
द॑धत्यप्रति॒हृताभि॑रु॒द्गाय॑ति॒ तस्मा॑त्पुरु॑षः सर्वा॑ण्य॒न्यानि॑ शी॒र्ष्णो-
ऽङ्गानि॑ प्रत्य॑चति॒ शिर॑ ए॒व न प॑ञ्चद॒श र॑थन्त॒रम्भ॑वतीन्द्रि॒यमे॒वाव॑
रुन्ध॒ते सप्त॑दशम् (२४)

बृह॒द॒न्नाद्य॑स्याव॑रुद्धा अथो प्रै॒व तेन॑ जायन्त एकवि॒ंशम्भ॑द्रं
द्वि॒पदा॑सु प्र॒तिष्ठि॑त्यै प॒त्रेय॑ उप॑ गायन्ति मिथु॒नत्वाय॑ प्रजा॑त्यै
प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृज॒त सोऽका॑मय॒तासा॑म॒ह र॑ज्यं परी॒यामि॑ति
तासा॑ र॒ राज॑नेनै॒व र॑ज्यं पर्यै॒त्तद्रा॑ज॒नस्य॑ राज॒नत्वं य॑द्रा॒जन॑म्भ॒वति॑

प्र॒जाना॑मे॒व तद्य॑ज॒माना रा॒ज्यं परि॑ यन्ति पञ्चवि॒ंशं भ॑वति
प्र॒जाप॑तेः (२५)

आ॒प्त्यै प॒ञ्चभि॑स्तिष्ठन्तः स्तुवन्ति दे॒वलोक॑मे॒वाभि ज॑यन्ति
प॒ञ्चभि॑रासी॒ना मनु॑ष्यलो॒कमे॒वाभि ज॑यन्ति द॒श स॑म्पद्यन्ते द॒शाक्ष॑रा
वि॒राडन्न॑ वि॒राजै॑वान्नाद्य॒मव॑ रुन्धते पञ्च॒धा वि॑निषद्य॑ स्तुवन्ति पञ्च
दि॒शो दि॒क्ष्वैव॑ प्र॒ति ति॑ष्ठन्त्येकै॒कया॑स्तु॒तया स॒माय॑न्ति दि॒ग्भ्य
ए॒वान्नाद्य॑ स॒म्भर॑न्ति ताभि॑रु॒द्गातो॑द्गायति दि॒ग्भ्य ए॒वान्नाद्य॑म् (२६)

स॒म्भृत्य॑ तेज॑ आ॒त्मन्द॑धते तस्मा॒देकः प्रा॑णः सर्वा॒ण्यङ्गान्य॑वत्यथो
यथा॑ सु॒पर्ण उ॑त्पतिष्य॒ञ्छिर॑ उत्त॒मं कुरु॑त ए॒वमे॒व तद्य॑ज॒मानाः
प्र॒जाना॑मुत्त॒मा भ॑वन्त्यास॒न्दीमु॑द्गा॒ता रो॑हति॒ साम्रा॑ज्यमे॒व ग॑च्छन्ति
प्ले॒ङ्ग होता॑ नाक॑स्यै॒व पृ॒ष्ठ रो॑हन्ति कूर्चा॑व॒ध्वर्युर्ब्र॑ध्नस्यै॒व वि॑ष्टपं
गच्छ॑न्त्ये॒ताव॑न्तो॒ वै दे॒वलोक॑ास्तेष्वे॒व यथा॑पूर्व॒ प्रति॑ तिष्ठन्त्यथो
आ॒क्रम॑णमे॒व तथ्सेतुं॑ यज॑मानाः कुर्वते सु॒वर्ग॑स्य॒ लोक॑स्य॒
सम॑ष्ट्यै॥ (२७)

सदसः सप्तदशं प्रजापतेर्गायति दिग्भ्य एवान्नाद्यं प्रत्येकां दश च॥ [८]

अ॒र्क्येण॑ वै स॒हस्र॑शः प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत् ताभ्य॒
इला॑न्दे॒नेरां लू॒ताम॑वा॒रुन्ध॑ यद॒र्क्यम्भ॑वति प्र॒जा ए॒व तद्य॑ज॒मानाः
सृज॑न्त॒ इला॑न्दम्भवति प्र॒जाभ्य॑ ए॒व सृ॒ष्टाभ्य॑ इरां लू॒ताम॑व॒ रुन्धते॑
तस्मा॒द्या स॒मा स॒त्र स॒मृद्धं॑ क्षो॒धुका॑स्ता स॒मा प्र॒जा

इष॑ः ह्या॑सा॒मूर्ज॑मा॒दद॑ते॒ या॑ः समा॑ व्य॒द्धम॑क्षौ॒धुका॒स्ता॑ः समा॑
प्रजाः (२८)

न ह्या॑सा॒मिष॑मूर्ज॑मा॒दद॑त उत्क्रो॒दं कु॑र्वते॒ यथा॑ ब॒न्धान्मु॑चा॒ना
उत्क्रो॒दं कु॑र्वत॒ एव॑मे॒व तद्य॑ज॒माना॑ देव॒बन्धा॑न्मु॑चा॒ना
उत्क्रो॒दं कु॑र्वत॒ इष॑मूर्ज॑मा॒त्मन्द॑धा॒ना वा॒णः श॑तत॑न्तु॒र्भव॑ति
श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑य॒ आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये॒ प्रति॑ तिष्ठ॒न्त्याजि॑
धा॒वन्त्यन॑भिजितस्या॒भिजित्यै॑ दु॒न्दुभी॑न्त्स॒माघ्न॑न्ति पर॒मा वा ए॒षा
वा॒ग्या दु॑न्दु॒भौ पर॑मामे॒व (२९)

वाच॑म॒व रु॑न्धते॒ भूमि॑दु॒न्दुभि॑मा घ्न॑न्ति॒ यैवे॑मां वाक्प्रवि॑ष्टा
तामे॒वाव॑ रु॒न्धते॒ऽथो॑ इ॒मामे॒व ज॑यन्ति॒ सर्वा॑ वाचो॑ वदन्ति॒ सर्वा॑सां
वा॒चाम॑व॒रुद्धा॑ आ॒र्द्रे च॑र्म॒न्व्याय॑च्छेते॒ इन्द्रि॑यस्याव॒रुद्धा॑ आ॒न्यः
क्रोश॑ति॒ प्रान्यः॑ श॒सति॒ य आ॒क्रोश॑ति पु॒नात्ये॒वैना॒न्त्स स॑ यः
प्र॒श॑स॒ति पू॒तेष्वे॒वान्नाद्य॑ दधा॒त्यृषि॑कृतं च (३०)

वा ए॒ते दे॒वकृ॑तं च॒ पूर्वे॑र्मासै॒रव॑ रु॒न्धते॒ यद्भू॑तेच्छ॒दाः
सा॒मा॒नि भ॑व॒न्त्युभ॑यस्याव॒रुद्धौ॑ यन्ति॒ वा ए॒ते मि॑थु॒नाद्ये
स॑व॒त्सर॑मु॒पय॑न्त्य॒न्तर्वे॑दि॒ मि॑थु॒नौ सम्भ॑वत॒स्तेनै॒व मि॑थु॒नान्न
य॑न्ति॥ (३१)

व्य॒द्धम॑क्षौ॒धुका॒स्ताः समा॑ प्रजाः पर॑मामे॒व च त्रि॑श॒ब्चा॑॥ [९]

च॒र्माव॑ भिन्दन्ति पा॒प्मान॑मे॒वैषा॒मव॑ भिन्दन्ति॒ माप॑ रा॒त्सीर्मा॑ति॒

व्याथ्सीरित्याह सम्प्रत्येवैषां पाप्मानमव भिन्दन्त्युदकुम्भानधिनिधाय
 दास्यो मार्जालीयं परि नृत्यन्ति पदो निघ्नतीरिदम्मधुं गायन्त्यो
 मधु वै देवानां परममन्नाद्यं परममेवान्नाद्यमव रुन्धते पदो नि
 घ्नन्ति महीयामेवैषु दधति॥ (३२)

चर्मैकान्नपञ्चाशत्॥

[१०]

पृथिव्यै स्वाहान्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा सम्प्लोष्यते स्वाहा
 सम्प्लवमानाय स्वाहा सम्प्लुताय स्वाहा मेघायिष्यते स्वाहा मेघायते
 स्वाहा मेघिताय स्वाहा मेघाय स्वाहा नीहाराय स्वाहा निहाकायै
 स्वाहा प्रासचाय स्वाहा प्रचलाकायै स्वाहा विद्योतिष्यते स्वाहा
 विद्योतमानाय स्वाहा संविद्योतमानाय स्वाहा स्तनयिष्यते स्वाहा
 स्तनयते स्वाहोग्रः स्तनयते स्वाहा वर्षिष्यते स्वाहा वर्षते
 स्वाहाभिवर्षते स्वाहा परिवर्षते स्वाहा संवर्षते (३३)

स्वाहानुवर्षते स्वाहा शीकायिष्यते स्वाहा शीकायते
 स्वाहा शीकिताय स्वाहा प्रोषिष्यते स्वाहा प्रुष्णते स्वाहा
 परिप्रुष्णते स्वाहोद्गहीष्यते स्वाहोद्गृह्यते स्वाहोद्गृहीताय स्वाहा
 विप्लोष्यते स्वाहा विप्लवमानाय स्वाहा विप्लुताय स्वाहातपस्यते
 स्वाहातपते स्वाहोग्रमातपते स्वाहर्ग्यः स्वाहा यजुर्ग्यः स्वाहा
 सामर्ग्यः स्वाहाङ्गिरोग्यः स्वाहा वेदैर्ग्यः स्वाहा गाथार्ग्यः स्वाहा

नाराश॑सी॒भ्यः स्वाहा॑ रै॒र्भी॑भ्यः स्वाहा॑ सर्व॒स्मै स्वाहा॑॥ (३४)

सं व॒र्षते॑ रै॒र्भी॑भ्यः स्वाहा॑ द्वे च॥ [११]

द॒त्वते॑ स्वाहा॑ऽद॒न्तका॑य॒ स्वाहा॑ प्रा॒णिने॑ स्वाहा॑ऽप्रा॒णाय॑
स्वाहा॑ मु॒ख॑वते॒ स्वाहा॑ऽमु॒खाय॑ स्वाहा॑ ना॒सि॑कवते॒ स्वाहा॑-
ऽना॒सिका॑य॒ स्वाहा॑ऽक्ष॒ण्वते॑ स्वाहा॑ऽन॒क्षिका॑य॒ स्वाहा॑ क॒र्णिने॑
स्वाहा॑ऽक॒र्णका॑य॒ स्वाहा॑ शी॒र्ष॑ण्वते॒ स्वाहा॑ऽशी॒र्षका॑य॒ स्वाहा॑
प॒द्धते॑ स्वाहा॑ऽपा॒दका॑य॒ स्वाहा॑ प्रा॒णते॑ स्वाहा॑ऽप्रा॒णते॑ स्वाहा॑
व॒दते॑ स्वाहा॑ऽव॒दते॑ स्वाहा॑ प॒श्यते॑ स्वाहा॑ऽप॒श्यते॑ स्वाहा॑ शृ॒ण्वते॑
स्वाहा॑ऽशृ॒ण्वते॑ स्वाहा॑ म॒न॒स्विने॑ स्वाहा॑ (३५)

अ॒म॒न॒से स्वाहा॑ रे॒त॒स्विने॑ स्वाहा॑ऽरे॒त॒स्काय॑ स्वाहा॑ प्र॒जा॒भ्यः
स्वाहा॑ प्र॒जने॑नाय॒ स्वाहा॑ लो॒म॑वते॒ स्वाहा॑ऽलो॒मका॑य॒ स्वाहा॑ त्व॒चे
स्वाहा॑ऽत्व॒क्काय॑ स्वाहा॑ च॒र्म॑ण्वते॒ स्वाहा॑ऽच॒र्मका॑य॒ स्वाहा॑ लो॒हि॒तव॑ते॒
स्वाहा॑ऽलो॒हि॒ताय॑ स्वाहा॑ मा॒स॒न्वते॑ स्वाहा॑ऽमा॒स॒काय॑ स्वाहा॑
स्ना॒व॒भ्यः स्वाहा॑ऽस्ना॒वका॑य॒ स्वाहा॑ऽस्थ॒न्वते॑ स्वाहा॑ऽन॒स्थिका॑य॒
स्वाहा॑ म॒ज्ज॒न्वते॑ स्वाहा॑ऽम॒ज्जका॑य॒ स्वाहा॑ऽङ्गि॒ने स्वाहा॑ऽन॒ङ्गाय॑
स्वाहा॑ऽऽत्म॑ने॒ स्वाहा॑ऽना॑त्मने॒ स्वाहा॑ सर्व॒स्मै स्वाहा॑॥ (३६)

म॒न॒स्विने॑ स्वाहा॑ऽना॑त्मने॒ स्वाहा॑ द्वे च॥ [१२]

क॒स्त्वा॑ यु॒नक्ति॑ स त्वा॑ यु॒नक्तु॑ विष्णु॑स्त्वा यु॒नक्त॑स्य य॒ज्ञस्य॑र्द्धे
म॒ह्य॑स॒न्न॒त्या अ॒मुष्मै॑ का॒मा॒यायु॑षे त्वा प्रा॒णाय॑ त्वाऽपा॒नाय॑ त्वा

व्या॒नाय॑ त्वा व्यु॑ष्ट्यै त्वा र॒य्यै त्वा रा॒ध॑से त्वा घो॒षाय॑ त्वा पो॒षाय॑
त्वा॒रा॒द्धो॒षाय॑ त्वा प्र॒च्यु॑त्यै त्वा॥ (३७)

कस्त्वाऽष्टात्रिंशत्॥ [१३]

अ॒ग्नये॑ गाय॒त्राय॑ त्रि॒वृते॑ राथ॒तराय॑ वास॒न्ताया॑ष्टाक॒पाल॒ इन्द्रा॑य
त्रैष्टु॑भाय॒ पञ्च॑द॒शाय॒ बार्ह॑ताय॒ ग्रेष्मा॑यैका॒दश॑क॒पालो॒ विश्वे॑भ्यो
दे॒वेभ्यो॒ जाग॑तेभ्यः सप्त॒दशे॑भ्यो॒ वैरू॒पेभ्यो॒ वार्षि॑केभ्यो॒ द्वाद॑श॒
कपालो॒ मि॒त्रावरु॑णाभ्या॒मानु॑ष्टुभाभ्यामेकविं॒शाभ्या॑ वैरा॒जाभ्या॑
शा॒रदा॑भ्या॒ पय॑स्या॒ बृह॑स्पतये॒ पाङ्गा॑य॒ त्रिण॑वाय॒ शाक॑राय॒
हैम॑न्तिकाय॒ चरुः॑ स॒वित्र॑ आ॒तिच्छ॑न्दसाय॒ त्रय॑स्त्रिं॒शाय॑ रैव॒ताय॑
शैशि॑राय॒ द्वाद॑शक॒पालो॑ऽदित्यै॒ विष्णु॑पत्यै॒ चरु॑र॒ग्नये॑ वैश्वान॒राय॑
द्वाद॑शक॒पालो॑ऽनु॒मत्यै॒ चरुः॑ का॒य एक॑कपालः॥ (३८)

अ॒ग्नये॑ऽदित्या॒ अनु॑मत्यै सप्तच॒त्वारि॑ंशत्॥ [१४]

यो वा अ॒ग्नाव॑ग्निः प्र॒ह्रिय॑ते॒ यश्च॒ सोमो॒ राजा॒ तयो॑रेष आ॒तिथ्यं॑
यद॑ग्री॒षोमी॑योऽथैष रु॒द्रो यश्ची॑यते॒ यत्स॑ञ्चितेऽग्नावे॒तानि॑ ह॒वींषि॑ न
निर्व॑पे॒देष॑ ए॒व रु॒द्रोऽशा॑न्त॒ उपो॑त्थाय॒ प्रजां॑ प॒शून् यज॑मानस्याभि
म॒न्येत॒ यत्स॑ञ्चितेऽग्नावे॒तानि॑ ह॒वींषि॑ निर्व॑पति॒ भाग॑धेये॒नैवेन॑
शम॑यति॒ नास्य॑ रु॒द्रोऽशा॑न्तः (३९)

उपो॑त्थाय॒ प्रजां॑ प॒शून्भि॑ म॒न्यते॒ दश॑ ह॒वींषि॑ भवन्ति॒ नव॑
वै पुरु॑षे प्रा॒णा नाभि॑र्दश॒मी प्रा॒णाने॒व यज॑माने॒ दधा॑त्यथो॒ दशा॑क्षरा

विराडन्नं विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठत्यृतुभिर्वा एष छन्दोभिः स्तोमैः
 पृष्ठैश्चेतव्यं इत्याहुयदेतानि हवींषि निर्वपत्यृतुभिरेवैनं छन्दोभिः
 स्तोमैः पृष्ठैश्चिनुते दिशः सुषुवाणेन (४०)

अभिजित्या इत्याहुयदेतानि हवींषि निर्वपति दिशामभिजित्या
 एतया वा इन्द्रं देवा अयाजयन्तस्मादिन्द्रसव एतया
 मनुम्मनुष्यास्तस्मान्मनुसवो यथेन्द्रो देवानां यथा मनुर्मनुष्याणामेवं
 भवति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजते दिग्वतीः पुरोनुवाक्या
 भवन्ति सर्वासां दिशामभिजित्यै॥ (४१)

अशान्तः सुषुवाणेनैकचत्वारिंशच्च॥ [१५]

यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक इद्राजा जगतो बभूव। य ईशे
 अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम। उपयामगृहीतो-
 ऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते द्यौर्महिमा नक्षत्राणि
 रूपमादित्यस्ते तेजस्तस्मै त्वा महिम्ने प्रजापतये स्वाहा॥ (४२)

यः प्राणतो द्यौरादित्योऽष्टात्रिंशत्॥ [१६]

य आत्मदा बलदा यस्य विश्वं उपासते प्रशिषं यस्य
 देवाः। यस्य छायामृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषा विधेम।
 उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते पृथिवी
 महिमौषधयो वनस्पतयो रूपमग्निस्ते तेजस्तस्मै त्वा महिम्ने

प्रजापतये स्वाहा॥ (४३)

य आत्मदाः पृथिव्यग्निरेकान्नचत्वारिंशत्॥ [१७]

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामाऽस्मिन्नाष्ट्रे राजन्यं
इषव्यः शूरो महारथो जायतान्दोग्ध्रीं धेनुर्वोढाऽनुद्वानाशुः सप्तिः
पुरंधिर्योषां जिष्णू रथेष्ठाः सभेयो युवाऽस्य यजमानस्य वीरो
जायतान्निकामेनिकामे नः पर्जन्यो वर्षतु फलिन्यो न ओषधयः
पच्यन्तां योगक्षेमो नः कल्पताम्॥ (४४)

आ ब्रह्मन्नेकचत्वारिंशत्॥ [१८]

आक्रान् वाजी पृथिवीमग्निं युजमकृत वाज्यर्वाक्रान्
वाज्यन्तरिक्षं वायुं युजमकृत वाज्यर्वा द्यां वाज्याऽक्रंस्तु सूर्यं
युजमकृत वाज्यर्वाग्निस्तै वाजिन् युङ्क्षुः त्वा रभे स्वस्ति मा
सम्पारय वायुस्तै वाजिन् युङ्क्षुः त्वा रभे स्वस्ति मा सम् (४५)

पारयादित्यस्तै वाजिन् युङ्क्षुः त्वा रभे स्वस्ति मा
सम्पारय प्राणधृगंसि प्राणं मै दृह व्यानधृगंसि व्यानं मै
दृहापानधृगस्यपानं मै दृह चक्षुरसि चक्षुर्मयि धेहि श्रोत्रमसि
श्रोत्रम्मयि धेह्यायुरस्यायुर्मयि धेहि॥ (४६)

वायुस्तै वाजिन् युङ्क्षुः त्वा रभे स्वस्ति मा सन्निचत्वारिंशच्च॥ [१९]

जज्ञि बीजं वर्षा पर्जन्यः पक्तां सस्यं सुपिप्पला
ओषधयः स्वधिचरणेयं सूपसदनोऽग्निः स्वध्यक्षमन्तरिक्षं

सुपावः पवमानः सूपस्थाना द्यौः शिवमसौ तपन् यथापूर्वमहोरात्रे
 पञ्चदशिनोऽर्धमासास्त्रिंशिनो मासाः क्लृप्ता ऋतवः शान्तः
 संवत्सरः॥ (४७)

जज्ञि बीजमेकत्रिंशत्॥ [२०]

आग्नेयोऽष्टाकपालः सौम्यश्चरुः सावित्रोऽष्टाकपालः
 पौष्णश्चरुः रौद्रश्चरुरग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालो मृगाखरे
 यदि नागच्छेदग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालः सौर्यम्पयो वायव्यं
 आज्यभागः॥ (४८)

आग्नेयश्चतुर्विंशतिः॥ [२१]

अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपाल इन्द्रायाऽहोमुच एकादश-
 कपालो मित्रावरुणाभ्यामागोमुग्भ्यां पयस्यां वायोसावित्र
 आगोमुग्भ्यां चरुरश्विभ्यामागोमुग्भ्यां धाना मरुद्भ्य एनोमुग्भ्यः
 सप्तकपालो विश्वेभ्यो देवेभ्य एनोमुग्भ्यो द्वादशकपालोऽनुमत्यै
 चरुरग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालो द्यावापृथिवीभ्यामहोमुग्भ्यां
 द्विकपालः॥ (४९)

अग्नयेऽहोमुचे त्रिंशत्॥ [२२]

अग्नये समनमत्पृथिव्यै समनमद्यथाग्निः पृथिव्या
 समनमदेवम्मह्यम्भद्राः सन्नतयः सं नमन्तु वायवे समनमदन्तरिक्षाय
 समनमद्यथा वायुरन्तरिक्षेण सूर्याय समनमद्विवे समनमद्यथा

सूर्यो दिवा चन्द्रमसे समनमन्नक्षत्रेभ्यः समनमद्यथा चन्द्रमा
नक्षत्रैर्वरुणाय समनमद्भ्यः समनमद्यथा (५०)

वरुणोऽद्भिः साम्ने समनमदृचे समनमद्यथा सामर्चा ब्रह्मणे
समनमत्क्षत्राय समनमद्यथा ब्रह्म क्षत्रेण राज्ञे समनमद्विशे
समनमद्यथा राजा विशा रथाय समनमदश्वेभ्यः समनमद्यथा
रथोऽश्वैः प्रजापतये समनमद्भूतेभ्यः समनमद्यथा प्रजापतिर्भूतैः
समनमदेवम्मह्यम्भद्राः सन्नतयः सं नमन्तु॥ (५१)

अद्भ्यः समनमद्यथा मह्यं चत्वारि च॥ [२३]

ये ते पन्थानः सवितः पूर्व्यासोऽरेणवो वितता अन्तरिक्षे।
तेभिर्नो अद्य पृथिभिः सुगेभी रक्षा च नो अधि च देव ब्रूहि। नमो-
ऽग्नये पृथिविक्षिते लोकस्पृते लोकमस्मै यजमानाय देहि नमो
वायवेऽन्तरिक्षक्षिते लोकस्पृते लोकमस्मै यजमानाय देहि नमः
सूर्याय दिविक्षिते लोकस्पृते लोकमस्मै यजमानाय देहि॥ (५२)

ये ते चतुश्चत्वारिंशत्॥ [२४]

यो वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरो वेदं शीर्षण्वान्मेध्यो भवत्युषा
वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः सूर्यश्चक्षुर्वातः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रन्दिशः
पादा अवान्तरदिशाः पर्शवोऽहोरात्रे निमेषोऽर्धमासाः पर्वाणि
मासाः सन्धानान्यृतवोऽङ्गानि संवत्सर आत्मा रश्मयः केशा
नक्षत्राणि रूपन्तारका अस्थानि नभो मांसान्योषधयो लोमानि

वनस्पतयो॒ वाला॑ अ॒ग्निर्मुखं॑ वैश्वान॒रो व्या॒त्तम् (५३)

स॒मु॒द्र उ॒दरं॑ म॒न्तरि॑क्ष॒म्पा॒यु॒र्द्यावा॑पृथि॒वी आ॒ण्डौ ग्रा॒वा शे॒पुः
सोमो॑ रे॒तो य॒ज्ञं॒भ्यते॑ तद्वि द्यो॑तते॒ यद्वि॒धूनु॑ते तथ्स्त॑नयति॒
यन्मे॑ह॒ति तद्व॑र्षति॒ वागे॒वास्य॑ वा॒गह॒र्वा अ॒श्वस्य॑ जा॒यमान॑स्य
महि॒मा पु॒रस्ता॑ञ्जायते॒ रात्रि॑रे॒नम्महि॑मा प॒श्चादनु॑ जायत ए॒तौ
वै म॑हि॒माना॒वश्व॑म॒भितः॑ सम्ब॑भूवतु॒रह्यो॑ दे॒वान॑वह॒र्वासु॑रान्
वा॒जी ग॑न्ध॒र्वानश्वो॑ मनु॒ष्या॑न्त्समु॒द्रो वा अ॒श्वस्य॑ योनिः॒ समु॒द्रो
बन्धुः॑॥ (५४)

व्यात्तमवहृद्वाद्दश च॥ [२५]

गावो॒ गावः॑ सि॒षांसन्तीः॑ प्रथ॑मे मा॒सि सं॒मान्यो॑ यदि॒ सोमो॑ षड॒हैरु॑त्सृ॒ज्या(३)ं दे॒वाना॑म॒र्क्येण॑ च॒र्माव॑
पृथि॒व्यै द॒त्वते॑ क॒स्त्वा॒ग्नये॑ यो वै यः प्रा॑ण॒तो य आ॑त्म॒दा आ ब्र॑ह्म॒न्नाका॑ञ्जि॒ बीज॑मा॒ग्नेयो॑ऽष्टाक॑पालोऽ॒ग्नये॒
ऽहो॑मुचे॒ऽष्टाक॑पालोऽ॒ग्नये॑ सम॑न॒म॒द्ये ते प॒न्थानो॑ यो वा अ॒श्वस्य॑ मे॒ध्यस्य॑ शि॒रः प्र॑ञ्च॒वि॒शतिः॑॥ [२६]

[गावः॑ स॒मान्यः॑ स॒र्वन॑म॒ष्टाभि॑र्वा ए॒ते दे॒वकृ॑तश्चाभि॒जित्या॑ इ॒त्याहु॑र्व॒रुणो॑ऽद्विः सा॒मे च॑तुःप॒ञ्चाशत्॑॥54॥

गावो॒ योनिः॒ समु॒द्रो बन्धुः॑॥]

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>